

اعتقاد نامه وست مینستر

برگرداننده اعتقاد نامه : ط . میکائیلیان

با سپاس از کانون کتاب مقدس

جمع آوری : شهرام روشنگر ، جان

انتشارات تارنمای تاریخ فا

www.TarikhFa.com

تاریخ فا
تاریخ و تمدن سرزمین پارس

اعتقاد نامه وست مینستر

برگرداننده اعتقاد نامه : ط . میکائیلیان

با سپاس از کانون کتاب مقدس

www.kanoneketab.com

جمع آوری : شهرام روشنگر ، جان

ویرایش : شهرام روشنگر

صفحه آرایی : حامد محمد پور

کاری از گروه پژوهش تاریخ فا (تالار گفتمان انجمن سرزمین پارس)

انتشارات تارنمای تاریخ فا، تابستان 1393

فهرست:

5	پیش گفتار
7	فصل اول: کتاب مقدس
31	فصل دوم: خدا و تثلیث اقدس
50	فصل سوم: تقدیر ازلی خدا
72	فصل چهارم: آفرینش
80	فصل پنجم: تدبیر الهی
107	فصل ششم: سقوط انسان و گناه و مجازات آن
121	فصل هفتم: عهد خدا با انسان
139	فصل هشتم: واسطه بودن مسیح
167	فصل نهم: آزادی اراده
175	فصل دهم: دعوت ثمربخش
191	فصل یازدهم: عادل شمرده شدن
208	فصل دوازدهم: فرزند خواندگی
214	فصل سیزدهم: تقدیس
222	فصل چهاردهم: ایمان نجات بخش
232	فصل پانزدهم: توبه حیات بخش
250	فصل شانزدهم: کارهای نیکو
273	فصل هفدهم: پایداری مقدسین
285	فصل هیجدهم: اطمینان در مورد فیض و نجات
306	فصل نوزدهم: شریعت خدا

- 332 فصل بیستم: آزادی مسیحی و آزادی وجدان
- 348 فصل بیست و یکم: عبادت دینی و روز آرامش
- 379 فصل بیست و دوم: سوگندهای شریعی و نذرها
- 393 فصل بیست و سوم: مقامات دولتی
- 411 فصل بیست و چهارم: ازدواج و طلاق
- 442 فصل بیست و پنجم: کلیسا
- 444 فصل بیست و ششم: مشارکت مقدسین
- 454 فصل بیست و هفتم: آیینهای مقدس
- 465 فصل بیست و هشتم: تعمید
- 480 فصل بیست و نهم: شام خداوند
- 493 فصل سی ام: محکومیت کلیسایی
- 500 فصل سی و یکم: انجمنها و شوراها
- 507 فصل سی و دوم: وضع انسان بعد از مرگ و رستاخیز مردگان
- 514 فصل سی و سوم: داوری نهایی

پیش گفتار:

در اوایل دهه هشتاد میلادی زمانی که در کلاسهای الهیات شورای کلیسای انجیلی ایران مشغول به تحصیل بودم برای اولین بار با اعتقادنامه وست مینستر آشنا شدم. شادروان کشیش طاطاوس میکائلیان که درس الهیات سیستماتیک را تدریس می کرد این کتاب را به ما معرفی کردند. مفاد اعتقادنامه را جمله به جمله در کلاس می خواندیم و ایشان به دقت مطالب را برای ما توضیح می دادند و در باره موضوعات مختلف با هم بحث و تبادل نظر می کردیم. بدون شک می توان گفت که این درس زیر بنای اعتقادی من و بسیاری از همکلاسی هایم گردید که بسیاری از آنان هم اکنون کشیشان و خادمین کلیسای انجیلی ایران هستند و یا در کلیساهای انجیلی خارج از ایران خدمت می کنند.

پانزده سال بعد، وقتی در بیروت مشغول به تحصیل الهیات بودم در درسی تحت عنوان "اعتقادنامه های دوران اصلاحات" برای بار دوم اعتقادنامه وست مینستر را مطالعه کردم و این بار فرصت یافتم تا آن را با دیگر اعتقادنامه های قرن شانزدهم و هفدهم مقایسه کنم و با تاریخچه این اعتقادنامه ها نیز آشنا شوم. بدون اغراق باید بگویم که پس از اتمام دوره الهیات، برای حصول اطمینان از صحت یک تعلیم خاص و تطابق آن با کلام خدا، پس از مراجعه به کتاب مقدس بیش از هر کتاب مرجع دیگری به این اعتقادنامه ها، بطور مخصوص اعتقادنامه وست مینستر، مراجعه کرده ام.

در تاریخ 1643 میلادی مجلس انگلستان به 121 کشیش و الهی دان برجسته ماموریت داد تا به همراه 30 نماینده مجلس پس از مطالعه دقیق کلام خدا تعالیم صحیح مسیحی، مفهوم و نحوه برگزاری آیین های مقدس و بهترین روش اداره کلیسا و مملکت را بطور دقیق و مشخص تدوین کنند. از کلیسای اسکاتلند نیز نمایندگان در این جلسات شرکت کردند. این گروه در طی چند سال و 1163 جلسه همراه با تدوین اعتقادنامه وست مینستر جزواتی تحت عنوان "نحوه اداره کلیسا به سیستم مشایخی" و "راهنمای عبادت عمومی"، و همچنین دو کتابچه برای تعلیم اصول

مسحیت بصورت پرسش و پاسخ منتشر کردند. این جلسات در کلیسای معروف وست مینستر لندن تشکیل می شد. یکی از این دو کتابچه مختصر و برای بچه ها و نو ایمانان و دیگری مفصل تر و برای اعضای کلیسا نوشته شده بود. در تاریخ 1647 کلیسای اسکاتلند در مجمع عمومی خود اعتقادنامه وست مینستر را به عنوان تعلیم استاندارد کلیسا پذیرفت. این اعتقادنامه در کلیساهای انگلیسی زبان بسیار تاثیر گذار بوده است. اعتقادنامه وست مینستر اساس تعلیم کلیساهای اصلاح شده است و مورد پذیرش کلیساهای مشایخی و با اندک تغییراتی مورد پذیرش بسیاری از کلیساهای کانگریگیشنال یا جماعتی و تعمیدی یا باپتیست است .

این اعتقادنامه به جامع بودن، دقت، اختصار و تعادل شهرت دارد. این اعتقادنامه تایید کننده کار خدا از ابتدا تا انتهاست؛ از آفرینش تا قیام عیسی مسیح و داوری نهایی. خدا ابتدا و انتهاست، فوق و مقدم بر هر چیزی است. ایمانداران باید زندگی خود را در راستای طریق های شگفت انگیز او درک کنند و هماهنگ با اراده عالی او رفتار نمایند.

مطالعه این اعتقادنامه را به هر شاگرد و خادم کلام خدا از هر فرقه و کلیسایی توصیه می کنم.

"کشیش هندریک شاه نظری"

فصل اول

کتاب مقدس

فصل اول

کتاب مقدس:

1- با وجودی که نور عقل طبیعی انسان و اعمال خدا در آفرینش و در اداره ی کائنات به قدری نیکویی و حکمت و قدرت الهی را آشکار می سازد که انسان در مورد ایمان به وجود خدا بهانه ای نداشته باشد (1) ، ولی این ها به تنهایی برای یافتن و شناسایی خدا و اراده ی او به نوعی که برای دستیابی نجات لازم می باشد کافی نیست (2) با این حال خدا را پسند آمد که در زمان های متعدد و به روش های مختلف خود را ظاهر سازد و اراده ی خود را در این مورد به کلیسایش اعلام دارد (3) . و بعدها به منظور محافظت و انتشار حقیقت به نحو مطلوب و همچنین برای استحکام و تسلی بیشتر کلیسا در مقابل مفسد جسمانی و بدخواهی شیطان، همان اراده ی خود را به نوشتن بسپارد (4) . وجود نوشتجات مقدس به طور قطع ضروری است (5) زیرا آن طریق هایی که خدا اراده ی خود را به وسیله ی آن ها به قوم خود مکشوف فرمود در زمان حاضر متوقف شده است (6) .

2 - نوشتجات مقدس، یعنی کلام مکتوب خدا، عبارت است از همه کتاب های عهد عتیق و عهد جدید که اسامی آن ها به این قرار است:

فهرست کتاب های عهدعتیق:

پیدایش	دوم تواریخ	دانیال
خروج	عزرا	هوشع
لاویان	نحمیا	یوئیل
اعداد	استر	عاموس
تثنیه	ایوب	عوبدیا
یوشع	مزامیر	یونس
داوران	امثال	میکاه
روت	جامعه	ناحوم
اول سموئیل	غزل غزل ها	حبقوق

دوم سموئیل	اشعیا	صفنیا
اول پادشاهان	ارمیا	حَجّی
دوم پادشاهان	مراثی ارمیا	زکریا
اول تواریخ	حزقیال	ملاکی

فهرست کتاب های عهد جدید:

عبرانیان	افسسیان	متا
یعقوب	فیلیپیان	مرقس
اول پطرس	کولسیان	لوقا
دوم پطرس	اول تسالونیکیان	یوحنا
اول یوحنا	دوم تسالونیکیان	اعمال رسولان
دوم یوحنا	اول تیموتائوس	رومیان
سوم یوحنا	دوم تیموتائوس	اول قرنتیان
یهودا	تیطوس	دوم قرنتیان
مکاشفه	فلیمون	غلاطیان

همه این نوشتجات مقدس با الهام الهی عطا شده اند و پایه و قانون ایمان و عمل هستند(7).

3- کتاب هایی که به نام «آپوکریفا» معروف هستند، چون دارای الهام الهی نمی باشند، از نوشتجات مقدس رسمی محسوب نمی گردند و به همین دلیل در کلیسای خدا اعتبار رسمی ندارند بلکه فقط مثل سایر نوشتجات انسانی به کار برده می شوند(8).

4- صحت و اعتبار نوشتجات مقدس، که بر اساس آن باید به نوشتجات مقدس ایمان آورد و آن ها را اطاعت نمود، بر پایه ی شهادت هیچ انسان یا هیچ کلیسایی قرار ندارد بلکه به تمامی از خداست که او خودش راستی و به وجود آورنده ی نوشتجات مقدس می باشد. بنابراین از این جهت که کلام خداست باید به عنوان حقیقت پذیرفته شود (9).

5- توسط شهادت کلیسا ممکن است تشویق و ترغیب شویم که نوشتجات مقدس را بسیار محترم و معتبر بدانیم. بعلاوه مطالب آسمانی و تأثیر تعالیم آن و فصاحت سبک نگارش و هماهنگی تمام قسمت ها با یکدیگر و هدف کلی آن که عبارت است از جلال و مکاشفه ی کاملش در خصوص یگانه راه نجات انسان و هم چنین سایر خصوصیات عالی و بی مثالش و کمال کامل آن، همه به طور یقین ثابت می کنند که کتاب مقدس کلام خداست اما با وجود این، یقین کامل و اطمینان خاطر ما در خصوص حقیقت مصون از خطا بودن و اعتبار الهی آن بر اثر عمل باطنی روح القدس حاصل می شود که توسط کلام خدا و با آن کلام در دل های ما شهادت می دهد (10).

6- اراده ی کامل خدا در خصوص تمام آن چه که برای جلال خودش و برای نجات و ایمان و عمل انسان لازم است، در نوشتجات مقدس یا آشکارا بیان شده است و یا به وسیله ی استنتاج صحیح و ضروری از آن نوشتجات حاصل می شود (11) و هرگز، خواه به واسطه ی مکاشفات تازه ی روح القدس و یا توسط روایات و سنت های انسانی، نباید چیزی بر آن ها افزوده شود (12). با وجود این قبول داریم که نورانی شدن باطن شخص توسط روح خدا، برای یافتن معرفت نجات بخش در مورد آن چه در کلام مکشوف شده است، لازم می باشد (13) و هم-چنین قبول می کنیم که برای پرستش خدا و اداره ی کلیسا مقرراتی وجود دارد که در میان مردم و اجتماع مورد

قبول می باشد و لازم است مطابق اصول عقل طبیعی و تدابیر مسیحی و بر طبق قوانین کلی کلام خدا که باید همیشه مورد اطاعت قرار گیرد رعایت شود (14).

7- مفهوم تمام قسمت های کتاب مقدس به طور یکسان روشن نیست و هم چنین برای تمام مردم به طور یکسان آشکار نمی باشد (15) ولی آن چه لازم است انسان برای نجات بداند و ایمان بیاورد و عملی سازد در قسمت های مختلف کتاب مقدس به قدری روشن و آشکار بیان گردیده که نه تنها دانشمندان بلکه اشخاص بی علم هم به وسیله ی استفاده ی مناسب از وسایل معمولی می توانند به فهم کافی آن ها برسند 16.

8- عهدعتیق به زبان عبری (که زبان اصلی قوم خدا در ایام قدیم بود) و عهدجدید به زبان یونانی (که در ایام نوشته شدن عهدجدید در میان بیشتر اقوام رواج داشت) مستقیم توسط خدا الهام شده (17) و در تمام دوره ها به وسیله ی محافظت و تدبیر مخصوص الهی محفوظ مانده است و به همین دلیل دارای صحت و اعتبار می باشد. پس برای حل و فصل هر نوع اختلاف دینی، کلیسا باید به عنوان مرجع نهایی به آن ها رجوع نماید (18). ولی چون تمام قوم خدا، که به کلام مقدس او علاقه دارند و به آنها دستور داده شده است که آن را با خداترسی بخوانند و تفتیش نمایند (19) با این زبان های اصلی آشنایی ندارند به همین دلیل این نوشتجات مقدس باید به زبان معمولی اقوامی که کتاب مقدس به آن ها می رسد ترجمه شود تا آن که کلام خدا در همه ی آن ها به فراوانی ساکن گردد و بتوانند خدا را به طور مقبول عبادت نمایند و به صبر و تسلی کلام خدا امیدوار باشند (20).

9- قانون مصون از خطا برای تفسیر کتاب مقدس، خود کتاب مقدس است و به همین وقتی در مورد مفهوم حقیقی و کامل قسمتی از کلام خدا (که همیشه دارای یک معنی اصلی است نه معانی متعدد) سؤالی پیش می آید، برای یافتن جواب باید سایر قسمت هایی که موضوع را آشکارتر بیان کرده اند مورد بررسی و مطالعه قرار گیرد (21).

10- عالی ترین قاضی، که همه ی اختلاف های دینی باید توسط او حل و فصل گردد و همه ی مصوبات شوراها ی کلیسایی و نظرات نویسندگان قدیم و تعالیم انسان ها و تمام عقاید مردم و نظرات شخصی باید به وسیله ی او آزموده شود و حکم او که در ما آرامش به وجود می آورد، فقط روح القدس است که در کتاب مقدس سخن می گوید (22).

(1):

رومیان ۲: ۱۴ - ۱۵ ۱۴ زیرا هرگاه امتهایی که شریعت ندارند کارهای شریعت را به طبیعت بجا آرند، اینان هرچند شریعت ندارند، برای خود شریعت هستند، ۱۵ چونکه از ایشان ظاهر می شود که عمل شریعت بر دل ایشان مکتوب است و ضمیر ایشان نیز گواهی می دهد و افکار ایشان با یکدیگر یا مذمت می کنند یا عذر می آورند،

رومیان ۱: ۱۹ - ۲۰ ۱۹ چونکه آنچه از خدا می توان شناخت، در ایشان ظاهر است زیرا خدا آن را بر ایشان ظاهر کرده است. ۲۰ زیرا که چیزهای نادیده او، یعنی قوت سرمدی و آلهیتش از حین آفرینش عالم به وسیله کارهای او فهمیده و دیده می شود تا ایشان را عذری نباشد.

مزامیر ۱۹: ۱ - ۴ [برای سالار مغنیان. مزموور داود] آسمان جلال خدا را بیان می کند و فلک از عمل دستهایش خبر می دهد. ۲ روز سخن می راند تا روز و شب معرفت را اعلان می کند تا شب. ۳ سخن نیست و کلامی نی و آواز آنها شنیده نمی شود. ۴ قانون آنها در تمام جهان بیرون رفت و بیان آنها تا اقصای ربع مسکون.

رومیان ۱: ۳۲ زیرا هر چند انصاف خدا را می دانند که کنندگان چنین کارها مستوجب موت هستند، نه فقط آنها را می کنند بلکه کنندگان را نیز خوش می دارند.

رومیان ۲: ۱ لهدای آدمی که حکم می‌کنی، هر که باشی عذری نداری زیرا که به آنچه بر دیگری حکم می‌کنی، فتوا بر خود می‌دهی، زیرا تو که حکم می‌کنی، کارها را به عمل می‌آوری.

(۲):

اول قرن‌تین ۱: ۲۱ زیرا که چون برحسب حکمتِ خدا، جهان از حکمت خود به معرفت خدا نرسید، خدا بدین رضا داد که بهوسیلهٔ جهالتِ موعظه، ایمانداران را نجات بخشد.

اول قرن‌تین ۲: ۱۳ - ۱۴ که آن‌ها را نیز بیان می‌کنیم نه به سخنان آموخته شده از حکمت انسان، بلکه به‌آنچه روح‌القدس می‌آموزد و روحانی‌ها را با روحانی‌ها جمع می‌نماییم. ۱۴ اما انسان نفسانی امور روح خدا را نمی‌پذیرد زیرا که نزد او جهالت است و آن‌ها را نمی‌تواند فهمید زیرا حکم آن‌ها از روح می‌شود.

اول قرن‌تین ۲: ۹ - ۱۲ بلکه چنانکه مکتوب است، چیزهایی را که چشمی ندید و گوشی نشنید و به‌خاطر انسانی خطور نکرد، یعنی آنچه خدا برای دوستداران خود مهیا کرده است. ۱۰ اما خدا آن‌ها را به روح خود بر ما کشف نموده است، زیرا که روح همه چیز حتی عمق‌های خدا را نیز تفحص می‌کند. ۱۱ زیرا کیست از مردمان که امور انسان را بداند جز روح انسان که در وی می‌باشد. همچنین نیز امور خدا را هیچکس ندانسته است، جز روح خدا. ۱۲ لیکن ما روح جهان را نیافت‌هایم، بلکه آن روح که از خداست تا آنچه خدا به ما عطا فرموده است بدانیم.

اعمال رسولان ۴: ۱۲ و در هیچکس غیر از او نجات نیست زیرا که اسمی دیگر زیر آسمان به مردم عطا نشده که بدان باید ما نجات یابیم.

رومیان ۱۰: ۱۳ - ۱۴ زیرا هر که نام خداوند را بخواند نجات خواهد یافت. ۱۴ پس چگونه بخوانند کسی را که به او ایمان نیاورد هاند؟ و چگونه ایمان آورند به کسی که خبر او را نشنیده‌اند؟ و چگونه بشنوند بدون واعظ؟

(۳):

رساله به عبرانیان ۱: ۱ - ۲ ا خدا، که در زمانِ سَلَف به اقسام متعدّد و طریقه‌های مختلف بوساطت انبیا به پدران ما تکلم نمود، در این ایام آخر به ما بوساطت پسر خود متکلم شد، که او را وارث جمیع موجودات قرار داد، و بهوسیله او عالم‌ها را آفرید؛

غلاطیان ۱: ۱۱ - ۱۲ امّای برادران شما را اعلام می‌کنم از انجیلی که من بدان بشارت دادم که به طریق انسان نیست. ۱۲ زیرا که من آن را از انسان نیافتم و نیاموختم، مگر به کشف عیسی مسیح.

تثنیه ۴: ۱۲ - ۱۴ و خداوند با شما از میان آتش متکلم شد، و شما آواز کلمات را شنیدید، لیکن صورتی ندیدید، بلکه فقط آواز را شنیدید. ۱۳ و عهد خود را که شما را به نگاه داشتن آن مأمور فرمود، برای شما بیان کرد، یعنی ده کلمه را و آن‌ها را بر دو لوح سنگ نوشت. ۱۴ و خداوند مرا در آنوقت امر فرمود که فرایض و احکام را به شما تعلیم دهم، تا آن‌ها را در زمینی که برای تصرفش به آن عبور می‌کنید، بجا آورید.

(۴):

امثال سلیمان ۲۲: ۱۹ - ۲۱ تا اعتماد تو بر خداوند باشد. امروز تو را تعلیم دادم. ۲۰ آیا امور شریف را برای تو ننوشتیم؟ شامل بر مشورت معرفت؛ ۲۱ تا قانون کلام راستی را اعلام نمایم، و تو کلام راستی را نزد فرستندگان خود پس ببری؟

انجیل لوقا ۱: ۳ - ۴ من نیز مصلحت چنان دیدم که همه را من البدایه به تدقیق در پی رفته، به ترتیب به تو بنویسم ای تیوفلس عزیز، ۴ تا صحت آن کلامی را که در آن تعلیم یافته‌ای دریابی. رومیان ۱۵: ۴ زیرا همه چیزهایی که از قبل مکتوب شد، برای تعلیم ما نوشته شد تا به صبر و تسلّی کتاب امیدوار باشیم.

انجیل متی ۴: ۴ در جواب گفت، مکتوب است انسان نه محض نان زیست می‌کند، بلکه به هر کلمه‌های که از دهان خدا صادر گردد.

انجیل متی ۴: ۷ عیسی وی را گفت، و نیز مکتوب است خداوند خدای خود را تجربه مکن.

انجیل متی ۴: ۱۰ آنگاه عیسی وی را گفت، دور شوای شیطان، زیرا مکتوب است که خداوند خدای خود را سجده کن و او را فقط عبادت نما.

اشعیا ۸: ۱۹ و چون ایشان به شما گویند که از اصحاب اجنه و جادوگرانی که جیک جیک و زمزم می‌کنند سوال کنید، (گویید) «آیا قوم از خدای خود سوال نمایند و آیا از مردگان به جهت زندگان سوال باید نمود؟»

اشعیا ۸: ۲۰ به شریعت و شهادت (توجه نمایید) و اگر موافق این کلام سخن نگویند، پس برای ایشان روشنایی نخواهد بود.

انجیل لوقا ۲۴: ۲۷ پس از موسی و سایر انبیا شروع کرده، اخبار خود را در تمام کتب برای ایشان شرح فرمود.

دوم تیموتائوس ۳: ۱۶ تمامی کتب از الهام خداست و بجهت تعلیم و تنبیه و اصلاح و تربیت در عدالت مفید است،

رساله دوم پطرس ۳: ۱۵ - ۱۶ و تحمّل خداوند ما را نجات بدانید؛ چنانکه برادر حبیب ما پولس نیز برحسب حکمتی که به وی داده شد، به شما نوشت؛ ۱۶ و همچنین در سایر رساله‌های خود این چیزها را بیان می‌نماید؛ که در آن‌ها بعضی چیزهاست که فهمیدن آن‌ها مشکل است، و مردمان بی‌علم و ناپایدار آن‌ها را مثل سایر کتب تحریف می‌کنند، تا به هلاکت خود برسند.

(۵):

دوم تیموتائوس ۳: ۱۵ - ۱۶ و اینکه از طفولیت، کتب مقدسه را دانسته‌های که می‌تواند تو را حکمت آموزد برای نجات، بهوسیله ایمانی که بر مسیح عیسی است. ۱۶ تمامی کتب از الهام خداست و بجهت تعلیم و تنبیه و اصلاح و تربیت در عدالت مفید است،

رساله دوم پطرس ۱: ۱۰ الهذای برادران، بیشتر جدّ و جهد کنید تا دعوت و برگزیدگی خود را ثابت نمایید: زیرا اگر چنین کنید، هرگز لغزش نخواهید خورد:

انجیل لوقا ۱۶: ۲۹ - ۳۱ ابراهیم وی را گفت، موسی و انبیا را دارند؛ سخن ایشان را بشنوند. ۳۰ گفت، نه‌ای پدر ما ابراهیم، لیکن اگر کسی از مردگان نزد ایشان رود، توبه خواهند کرد. ۳۱ وی را گفت، هرگاه موسی و انبیا را نشنوند، اگر کسی از مردگان نیز برخیزد، هدایت نخواهند پذیرفت.

رساله به عبرانیان ۲: ۱ - ۳ الهذا لازم است که به دقت بلیغ‌تر آنچه را شنیدیم گوش دهیم، مبدا که از آن ربوده شویم. ۲ زیرا هرگاه کلامی که بوساطت فرشتگان گفته شد برقرار گردید، بقسمی که هر تجاوز و تغافل را جزای عادل می‌رسید؛ ۳ پس ما چگونه رستگار گردیم، اگر از چنین نجاتی عظیم غافل باشیم؟ که در ابتدا تکلم به آن از خداوند بود و بعد کسانی که شنیدند، بر ما ثابت گردانیدند؛

(۶):

رساله به عبرانیان ۱: ۱ - ۲ خدا، که در زمان سلف به اقسام متعدّد و طریقهای مختلف بوساطت انبیا به پدران ما تکلم نمود، ۲ در این ایام آخر به ما بوساطت پسر خود متکلم شد، که او را وارث جمیع موجودات قرار داد، و بهوسیله او عالم‌ها را آفرید؛

(۷):

انجیل لوقا ۱۶: ۲۹ ابراهیم وی را گفت، موسی و انبیا را دارند؛ سخن ایشان را بشنوند.

انجیل لوقا ۱۶: ۳۱ وی را گفت، هرگاه موسی و انبیا را نشنوند، اگر کسی از مردگان نیز برخیزد، هدایت نخواهند پذیرفت.

افسیان ۲: ۲۰ و بر بنیاد رسولان و انبیا بنا شده‌اید، که خود عیسی مسیح سنگ زاویه است.

مکاشفه ۲۲: ۱۸ - ۱۹ زیرا هر کس را که کلام نبوت این کتاب را بشنود، شهادت می‌دهم که اگر کسی بر آن‌ها بیفزاید، خدا بلائی مکتوب در این کتاب را بر وی خواهد افزود. ۱۹ و هرگاه کسی از کلام این نبوت چیزی کم کند، خدا نصیب او را از درخت حیات و از شهر مقدس و از چیزهایی که در این کتاب نوشته است، منقطع خواهد کرد.

دوم تیموتائوس ۳: ۱۶ تمامی کتب از الهام خداست و بجهت تعلیم و تنبیه و اصلاح و تربیت در عدالت مفید است،

انجیل متی ۱۱: ۲۷ پدر همه چیز را به من سپرده است و کسی پسر رانمیشناسد بجز پدر و نه پدر را هیچ کس می‌شناسد غیر از پسر و کسی که پسر بخواد بدو مکشوف سازد.

(8):

انجیل لوقا ۲۴: ۲۷ پس از موسی و سایر انبیا شروع کرده، اخبار خود را در تمام کتب برای ایشان شرح فرمود.

انجیل لوقا ۲۴: ۴۴ و به ایشان گفت، همین است سخنانی که وقتی با شما بودم گفتم ضروری است که آنچه در تورات موسی و صحف انبیا و زبور درباره منمکتوب است به انجام رسد.

رومیان ۳: ۲ بسیار از هر جهت؛ اول آنکه بدیشان کلام خدا امانت داده شده است.

رساله دوم پطرس ۱: ۲۱ زیرا که نبوت به اراده انسان هرگز آورده نشد: بلکه مردمان به روحالقدس مجذوب شده، از جانب خدا سخن گفتند.

(9):

رساله دوم پطرس ۱: ۱۹ و کلام انبیا را نیز محکمر داریم؛ که نیکو می‌کنید اگر در آن اهتمام کنید، مثل چراغی درخشنده در مکان تاریک، تا روز بشکافد و ستاره صبح در دل‌های شما طلوع کند:

رساله دوم پطرس ۱: ۲۱ زیرا که نبوت به اراده انسان هرگز آورده نشد: بلکه مردمان به روحالقدس مجذوب شده، از جانب خدا سخن گفتند.

دوم تیموتائوس ۱: ۱ پولس، به اراده خدا رسول مسیح عیسی، بر حسب وعده حیاتی که در مسیح عیسی است،

رساله اول یوحنا ۵: ۱۹ اگر شهادت انسان را قبول کنیم، شهادت خدا بزرگ‌تر است؛ زیرا این است شهادت خدا که درباره پسر خود شهادت داده است.

اول تسالونیکیان ۲: ۱۳ و از این جهت ما نیز دائماً خدا را شکر می‌کنیم که چون کلام خدا را که از ما شنیده بودید یافتید، آن را کلام انسانی نپذیرفتید، بلکه چنانکه فیالحقیقه است، کلام خدا که در شما که ایماندار هستید عمل می‌کند.

غلاطیان ۱: ۱۱ اما ای برادران شما را اعلام می‌کنم از انجیلی که من بدان بشارت دادم که به طریق انسان نیست.

غلاطیان ۱: ۱۲ زیرا که من آن را از انسان نیافتم و نیاموختم، مگر به کشف عیسی مسیح.

(10):

اول تیموتائوس ۳: ۱۵ لیکن اگر تأخیر اندازم، تا بدانی که چگونه باید در خانه خدا رفتار کنی، که کلیسای خدای حی و ستون و بنیاد راستی است.

رساله اول یوحنا ۲: ۲۰ و اما شما از آن قدّوس، مسح را یافته‌اید و هرچیز را می‌دانید.

رساله اول یوحنا ۲: ۲۷ و اما در شما آن مسح که از او یافته‌اید ثابت است و حاجت ندارید که کسی شما را تعلیم دهد، بلکه چنانکه خود آن مسح شما را از همه‌چیز تعلیم می‌دهد و حق است و دروغ نیست، پس بطوری که شما را تعلیم داد در او ثابت می‌مانید.

انجیل یوحنا ۱۶: ۱۳ - ۱۴ و لیکن چون او یعنی روح راستی آید، شما را به جمیع راستی هدایت خواهد کرد زیرا که از خود تکلم نمی‌کند بلکه به آنچه شنیده است سخن خواهد گفت و از امور آینده به شما خبر خواهد داد. ۱۴ او مرا جلال خواهد داد زیرا که از آنچه آن من است خواهد گرفت و به شما خبر خواهد داد.

اول قرن‌تینان ۲: ۱۰ - ۱۲ اما خدا آن‌ها را به روح خود بر ما کشف نموده است، زیرا که روح همه‌چیز حتی عمق‌های خدا را نیز تفحص می‌کند. ۱۱ زیرا کیست از مردمان که امور انسان را بدانند جز روح انسان که در وی می‌باشد. همچنین نیز امور خدا را هیچکس ندانسته است، جز روح خدا. ۱۲ لیکن ما روح جهان را نیافت‌هایم، بلکه آن روح که از خداست تا آنچه خدا به ما عطا فرموده است بدانیم.

اشعیا ۵۹: ۲۱ و خداوند می‌گوید: اما عهد من با ایشان این است که روح من که بر تو است و کلام من که در دهان تو گذاشته‌ام از دهان تو و از دهان ذریت تو و از دهان ذریت تو دور نخواهد شد. خداوند می‌گوید: از الان و تا ابدالابد.

اول قرن‌تینان ۲: ۶ - ۹ لیکن حکمتی بیان می‌کنیم نزد کاملین، اما حکمتی که از این عالم نیست و نه از روسای این عالم که زایل می‌گردند. ۷ بلکه حکمت خدا را در سرّی بیان می‌کنیم، یعنی آن

حکمت مخفی را که خدا پیش از دهرها برای جلال ما مقدر فرمود، ۸ که احدی از روسای این عالم آن را ندانست زیرا اگر می دانستند خداوند جلال را مصلوب نمی کردند. ۹ بلکه چنانکه مکتوب است، چیزهایی را که چشمی ندید و گوشی نشنید و بهخاطر انسانی خطور نکرد، یعنی آنچه خدا برای دوستداران خود مهیا کرده است.

(11):

انجیل مرقس ۷: ۵ - ۷ پس فریسیان و کاتبان از او پرسیدند، چون است که شاگردان تو به تقلید مشایخ سلوک نمی نمایند بلکه به دستهای ناپاک نان می خورند؟ ۶ در جواب ایشان گفت، نیکو اخبار نمود اشعیا درباره شمای ریاکاران، چنانکه مکتوب است، این قوم به لبهای خود مرا حرمت می دارند لیکن دلشان از من دور است. ۷ پس مرا عبث عبادت می نمایند زیرا که رسوم انسانی را به جای فرایض تعلیم می دهند،

انجیل مرقس ۷: ۵ - ۷ پس فریسیان و کاتبان از او پرسیدند، چون است که شاگردان تو به تقلید مشایخ سلوک نمی نمایند بلکه به دستهای ناپاک نان می خورند؟ ۶ در جواب ایشان گفت، نیکو اخبار نمود اشعیا درباره شمای ریاکاران، چنانکه مکتوب است، این قوم به لبهای خود مرا حرمت می دارند لیکن دلشان از من دور است. ۷ پس مرا عبث عبادت می نمایند زیرا که رسوم انسانی را به جای فرایض تعلیم می دهند،

(۱۲):

دوم تیموتائوس ۳: ۱۵ - ۱۷ و اینکه از طفولیت، کتب مقدسه را دانسته‌ای که می تواند تو را حکمت آموزد برای نجات، بهوسیله ایمانی که بر مسیح عیسی است. ۱۶ تمامی کتب از الهام

خداست و بجهت تعلیم و تنبیه و اصلاح و تربیت در عدالت مفید است، ۱۷ تا مرد خدا کامل و بجهت هر عمل نیکو آراسته بشود.

غلاطیان ۱: ۸ بلکه هرگاه ما هم یا فرشته‌های از آسمان، انجیلی غیر از آنکه ما به آن بشارت دادیم به شما رساند، آناتیما باد.

غلاطیان ۱: ۹ چنانکه پیش گفتیم، الآن هم باز می‌گوییم، اگر کسی انجیلی غیر از آنکه پذیرفتید بیاورد، آناتیما باد.

دوم تسالونیکیان ۲: ۲ که شما از هوش خود بزودی متزلزل نشوید و مضطرب نگردید، نه از روح و نه از کلام و نه از رساله‌های که گویا از ما باشد، بدین مضمون که روز مسیح رسیده است.

(13):

انجیل یوحنا ۶: ۴۵ در انبیا مکتوب است که همه از خدا تعلیم خواهند یافت. پس هر که از پدر شنید و تعلیم یافت نزد من می‌آید.

اول قرن‌تیان ۲: ۹ بلکه چنانکه مکتوب است، چیزهایی را که چشمی ندید و گوشی نشنید و به‌خاطر انسانی‌خطور نکرد، یعنی آنچه خدا برای دوستداران خود مهیا کرده است.

اول قرن‌تیان ۲: ۱۰ اما خدا آن‌ها را به روح خود بر ما کشف نموده است، زیرا که روح همه‌چیز حتی عمق‌های خدا را نیز تفحص می‌کند.

اول قرن‌تیان ۲: ۱۱ زیرا کیست از مردمان که امور انسان را بدانند جز روح انسان که در وی می‌باشد. همچنین نیز امور خدا را هیچکس ندانسته است، جز روح خدا.

(۱۴):

اول قرن‌تینان ۱۱: ۱۳ در دل خود انصاف دهید، آیا شایسته است که زن ناپوشیده نزد خدا دعا کند؟
اول قرن‌تینان ۱۱: ۱۴ آیا خود طبیعت شما را نمی‌آموزد که اگر مرد موی دراز دارد، او را عار می‌باشد؟

اول قرن‌تینان ۱۴: ۲۶ پس‌ای برادران مقصود این است که وقتیکه جمع شوید، هریکی از شما سرودی دارد، تعلیمی دارد، زبانی دارد، مکاشفهای دارد، ترجمهای دارد، باید همه بجهت بنا بشود.
اول قرن‌تینان ۱۴: ۴۰ لکن همهچیز به شایستگی و انتظام باشد.

(۱۵):

رساله دوم پطرس ۳: ۱۶ و همچنین در سایر رساله‌های خود این چیزها را بیان می‌نماید؛ که در آن‌ها بعضی چیزهاست که فهمیدن آن‌ها مشکل است، و مردمان بی‌علم و ناپایدار آن‌ها را مثل سایر کتب تحریف می‌کنند، تا به هلاکت خود برسند.

انجیل یوحنا ۶: ۶۰ آنگاه بسیاری از شاگردان او چون این را شنیدند گفتند، این کلام سخت است! که می‌تواند آن را بشنود؟

(۱۶):

مزامیر ۱۱۹: ۱۰۵ [ن] کلام تو برای پایهای من چراغ، و برای راههای من نور است.

مزامیر ۱۱۹: ۱۳۰ کشف کلام تو نور می‌بخشد و ساده دلان را فهیم می‌گرداند.

اعمال رسولان ۱۷: ۱۱ و این‌ها از اهل تسالونیکه نجیب‌تر بودند، چونکه در کمال رضامندی کلام را پذیرفتند و هر روز کتب را تفتیش می‌نمودند که آیا این هم‌چنین است.

اعمال رسولان ۱۷: ۱۲ پس بسیاری از ایشان ایمان آوردند و از زنان شریف یونانیه و از مردان، جمعی عظیم.

(۱۷):

انجیل لوقا ۲۴: ۲۷ پس از موسی و سایر انبیا شروع کرده، اخبار خود را در تمام کتب برای ایشان شرح فرمود.

انجیل لوقا ۲۴: ۴۴ و به ایشان گفت، همین است سخنانی که وقتی با شما بودم گفتم ضروری است که آنچه در تورات موسی و صحف انبیا و زبور دربارهٔ منمکتوب است به انجام رسد.

رومیان ۳: ۲ بسیار از هر جهت؛ اول آنکه بدیشان کلام خدا امانت داده شده است.

پیدایش ۱: ۲۱ پس خدا نهنگان بزرگ آفرید و همهٔ جانداران خزنده را، که آب‌ها از آن‌ها موافق اجناس آن‌ها پر شد، و همهٔ پرندگان بالدار را به اجناس آن‌ها. و خدا دید که نیکوست.

(۱۸):

انجیل متی ۵: ۱۸ زیرا هر آینه به شما می‌گویم، تا آسمان و زمین زایل نشود، همزه یا نقطه‌های از تورات هرگز زایل نخواهد شد تا همه واقع شود.

اشعیا ۸: ۲۰ به شریعت و شهادت (توجه نمایند) و اگر موافق این کلام سخن نگویند، پس برای ایشان روشنایی نخواهد بود.

اعمال رسولان ۱۵: ۱۴ - ۱۸ شمعون بیان کرده است که چگونه خدا اول امت‌ها را تفقد نمود تا قومی از ایشان به نام خود بگیرد. ۱۵ و کلام انبیا در این مطابق است چنانکه مکتوب است ۱۶ که، بعد از این رجوع نموده، خیمه داود را که افتاده است باز بنا می‌کنم و خرابیهای آن را باز بنا می‌کنم و آن را برپا خواهم کرد، ۱۷ تا بقیه مردم طالب خداوند شوند و جمیع امت‌هایی که بر آنها نام من نهاده شده است. ۱۸ این را می‌گوید خداوندی که این چیزها را از بدو عالم معلوم کرده است. انجیل یوحنا ۵: ۳۹ کتب را تفتیش کنید، زیرا شما گمان می‌برید که در آنها حیات جاودانی دارید؛ و آنها است که به من شهادت می‌دهد.

انجیل یوحنا ۵: ۴۶ زیرا اگر موسی را تصدیق می‌کردید، مرا نیز تصدیق می‌کردید چونکه او درباره من نوشته است.

(۱۹):

انجیل یوحنا ۵: ۳۸ و کلام او را در خود ثابت ندارید زیرا کسی را که پدر فرستاد، شما بدو ایمان نیاوردید.

دوم تیموتائوس ۳: ۱۴ اما تو در آنچه آموختی و ایمان آوردی قایم باش، چونکه می‌دانی از چه کسان تعلیم یافتی، دوم تیموتائوس ۳: ۱۵ و اینکه از طفولیت، کتب مقدسه را دانسته‌ای که می‌تواند تو را حکمت آموزد برای نجات، بهوسیله ایمانی که بر مسیح عیسی است.

رساله دوم پطرس ۱: ۱۹ و کلام انبیا را نیز محکمتر داریم؛ که نیکو می‌کنید اگر در آن اهتمام کنید، مثل چراغی درخشنده در مکان تاریک، تا روز بشکافد و ستاره صبح در دل‌های شما طلوع کند:

اعمال رسولان ۱۷: ۱۱ و این‌ها از اهل تسالونیکه نجیب‌تر بودند، چونکه در کمال رضامندی کلام را پذیرفتند و هر روز کتب را تفتیش می‌نمودند که آیا این همچنین است.

(۲۰):

اول قرن‌تین ۱۴: ۶ اما الحال ای برادران، اگر نزد شما آیم و به زبان‌ها سخن رانم، شما را چه سود می‌بخشم؟ مگر آنکه شما را به مکاشفه یا به معرفت یا به نبوت یا به تعلیم گویم.

اول قرن‌تین ۱۴: ۹ همچنین شما نیز اگر به زبان، سخن مفهوم نگویند، چگونه معلوم می‌شود آن چیزی که گفته شد زیرا که به هوا سخن خواهید گفت؟

اول قرن‌تین ۱۴: ۱۱ پس هرگاه قوت زبان را نمی‌دانم، نزد متکلم بربری می‌باشم و آنکه سخن گوید نزد من بربری می‌باشد.

اول قرن‌تین ۱۴: ۱۲ همچون شما نیز چونکه غیور عطایای روحانی هستید، بطلبید اینکه برای بنای کلیسا افزوده شوید.

اول قرن‌تین ۱۴: ۲۴ ولی اگر همه نبوت کنند و کسی از بیایمانان یا امیان درآید، از همه توبیخ می‌یابد و از همه ملزم می‌گردد،

اول قرن‌تین ۱۴: ۲۷ اگر کسی به زبانی سخن گوید، دو دو یا سه سه باشند، به ترتیب و کسی ترجمه کند.

اول قرن‌تین ۱۴: ۲۸ اما اگر مترجمی نباشد، در کلیسا خاموش باشد و با خود و با خدا سخن گوید.

کولسیان ۳: ۱۶ کلام مسیح در شما به دولتمندی و به کمال حکمت ساکن بشود؛ و یکدیگر را تعلیم و نصیحت کنید به مزامیر و تسبیحات و سرودهای روحانی و با فیض در دل‌های خود خدا را بسرایید.

رومیان ۱۵: ۴ زیرا همه چیزهایی که از قبل مکتوب شد، برای تعلیم ما نوشته شد تا به صبر و تسلی کتاب امیدوار باشیم.

انجیل متی ۲۸: ۱۹ پس رفته، همهٔ امت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسمِ اب و ابن و روح القدس تعمید دهید .

انجیل متی ۲۸: ۲۰ و ایشان را تعلیم دهید که همهٔ اموری را که به شما حکم کرده ام حفظ کنند. و اینک، من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می‌باشم. آمین.

(۲۱):

رساله دوم پطرس ۱: ۲۰ و این را نخست بدانید که، هیچ نبوتِ کتاب از تفسیر خود نبی نیست.

رساله دوم پطرس ۱: ۲۱ زیرا که نبوت به ارادهٔ انسان هرگز آورده نشد؛ بلکه مردمان به روح القدس مجذوب شده، از جانب خدا سخن گفتند.

اعمال رسولان ۱۵: ۱۵ و کلام انبیا در این مطابق است چنانکه مکتوب است

انجیل یوحنا ۵: ۴۶ زیرا اگر موسی را تصدیق می‌کردید، مرا نیز تصدیق می‌کردید چونکه او دربارهٔ من نوشته است.

انجیل متی ۴: ۵ - ۷ آنگاه ابلیس او را به شهر مقدس برد و بر کنگره هیکل برپا داشته، ۶ به وی گفت، اگر پسر خدا هستی، خود را به زیر انداز، زیرا مکتوب است که فرشتگان خود را دربارهٔ تو فرمان دهد تا تو را به دستهای خود بگیرند، مبادا پایت به سنگی خورد. ۷ عیسی وی را گفت، و نیز مکتوب است خداوند خدای خود را تجربه مکن.

انجیل متی ۱۲: ۱ - ۷ در آن زمان، عیسی در روز سبت از میان کشتزارها می‌گذشت و شاگردانش چون گرسنه بودند، به چیدن و خوردن خوشه‌ها آغاز کردند. ۲ اما فریسیان چون این را دیدند، بدو گفتند، اینک، شاگردان تو عملی می‌کنند که کردن آن در سبت جایز نیست. ۳ ایشان را گفت، مگر نخوانداید آنچه داود و رفیقانش کردند، وقتی که گرسنه بودند؟ ۴ چه طور به خانهٔ خدا

در آمده، نانهای تقدّمه را خورد که خوردن آن بر او و رفیقانش حلال نبود، بلکه بر کاهنان فقط. ۵ یا در تورات نخواندهاید که در روزهای سبت، کهنه در هیکل سبت را حرمت نمی‌دارند و بیگناه هستند؟ ۶ لیکن به شما می‌گویم که در اینجا شخصی بزرگ‌تر از هیکل است! ۷ و اگر این معنی را درک می‌کردید که، رحمت می‌خواهم نه قربانی، بیگناهان را مذمت نمی‌نمودید.

(۲۲):

انجیل متی ۲۲: ۲۹ عیسی در جواب ایشان گفت، گمراه هستید از این رو که کتاب و قوت خدا را در نیافتهاید،

انجیل متی ۲۲: ۳۱ ما درباره قیامت مردگان، آیا نخواندهاید کلامی را که خدا به شما گفته است،

افسیان ۲: ۲۰ و بر بنیاد رسولان و انبیا بنا شدهاید، که خود عیسی مسیح سنگ زاویه است.

اعمال رسولان ۲۸: ۲۵ و چونبا یکدیگر معارضه می‌کردند، از او جدا شدند بعد از آنکه پولس این یک سخن را گفته بود که روحالقدس به وساطت اشعیای نبی به اجداد ما نیکو خطاب کرده،

انجیل لوقا ۱۰: ۲۶ به وی گفت، در تورات چه نوشته شده است و چگونه می‌خوانی؟

غلاطیان ۱: ۱۰ آیا الحال مردم را در رأی خود می‌آورم یا خدا را؟ یا رضامندی مردم را می‌طلبیم؟ اگر تا به حال رضامندی مردم را می‌خواستم، غلام مسیح نمی‌بودم.

رساله اول یوحنا ۴: ۱ - ۶ ای حبیبان، هر روح را قبول مکنید بلکه روح‌ها را بیازمایید که از خدا هستند یا نه. زیرا که انبیای کذب بسیار به جهان بیرون رفته‌اند. ۲ به این، روح خدا را می‌شناسیم، هر روحی که به عیسی مسیح مجسم‌شده اقرار نماید از خداست، ۳ و هر روحی که عیسی مسیح مجسم‌شده را انکار کند، از خدا نیست. و این است روح دجال که شنیده‌اید که او می‌آید و الآن هم در جهان است. ۴ ای فرزندان، شما از خدا هستید و بر ایشان غلبه یافته‌اید زیرا او که در

شماست، بزرگ‌تر است از آنکه در جهان است. ۱۵ایشان از دنیا هستند از این جهت سخنان دنیوی می‌گویند و دنیا ایشان را می‌شنود. ۱۶ما از خدا هستیم و هر که خدا را می‌شناسد ما را می‌شنود و آنکه از خدا نیست ما را نمی‌شنود. روح حقّ و روح ضلالت را از این تمییز می‌دهیم.

فصل دوم

خدا و تثلیث اقدس

فصل دوم

خدا و تثلیث اقدس:

1- فقط یک خدای زنده و حقیقی وجود دارد (1) که در وجود و کمال نامحدود بوده (2) و مقدس ترین روح میباشد (3) ، نامرئی (4) و بدون بدن و اعضا است و قبول تأثیر نمیکند (5) و بی تبدیل و تغییر (6) و بیحد (7) و سرمدی (8) و خارج از ادراک (9) و قادر مطلق (10) و حکیم (11) و قدوس (12) و آزاد (13) و مختار مطلق است (14) و همه چیزها را مطابق مصلحت و اراده تغییرناپذیر و عادل خود (15) برای جلال خودش انجام میدهد (16) . او پر از محبت (17) و لطف و مهربانی و حلم بوده و لبریز از نیکویی و حقیقت و عفوکننده تقصیر و عصیان و گناه است (18) و کسانی را که با جدیت در جستجوی وی هستند پاداش میدهد (19) . با وجود همه این صفات ، در تمام داوریهای خود بسیار عادل و مهیب است (20) و از هر نوع گناه نفرت دارد (21) و مجرمان را مبرا نخواهد شمرد (22) .

2- خدا هر نوع حیات و جلال و نیکویی و برکت را در ذات خود دارا میباشد (23) و به خودی خود کفایت کامل را دارد و به هیچ یک از مخلوقات که خلق فرموده محتاج نیست و از آنها جلال حاصل نمیکند بلکه جلال خود را در آنها و توسط آنها و به سوی آنها و بر آنها آشکار میسازد (24) . او یگانه سرچشمه همه موجودات است و همه چیز از او و با او و به خاطر او وجود دارد (25) و او بر آنها دارای فرمانروایی مطلق است تا با آنها و از برای آنها هر چه او را پسند آید به عمل آورد (26) . در نظر او همه چیز هویدا و آشکار است (27) و دانش او بیحد و مصون از خطا و مستقل از مخلوقات میباشد (28) به طوری که هیچ چیز در نزد او نامعلوم و نامشخص نیست (29) . او در تمام نظرات و اعمال و احکامش قدوسیت کامل دارد (30) و شایسته است که از فرشتگان و انسانها و همه مخلوقات دیگر هر اندازه عبادت و خدمت و اطاعت را که مورد پسند اوست انتظار داشته باشد (31) .

3- در وحدت الوهیت سه اُقنوم وجود دارد که دارای یک ذات و قدرت و ابدیت میباشند یعنی خدای پدر و خدای پسر و خدای روح القدس (32). پدر از هیچ کس سرچشمه نمیگیرد و نه مولود گردیده و نه صادر شده است، پسر از ازل از پدر مولود شده (33) و روح القدس از ازل از پدر و از پسر صادر گردیده است (34).

(۱):

تثنیه ۶: ۴ ای اسرائیل بشنو، یهوه، خدای ما، یهوه واحد است .

اول قرنطیان ۸: ۴ پس درباره خوردن قربانیهای بتها، می دانیم که بت در جهان چیزی نیست و اینکه خدایی دیگر جز یکی نیست .

اول قرنطیان ۸: ۶ لکن ما را یک خداست، یعنی پدر که همه چیز از اوست و ما برای او هستیم، و یک خداوند، یعنی عیسی مسیح که همه چیز از اوست و ما از او هستیم .

اول تسالونیکیان ۱: ۹ زیرا خود ایشان درباره ما خبر می دهند که چه قسم وارد به شما شدیم و به چه نوع شما از بتها به سوی خدا بازگشت کردید تا خدای حقیقی را بندگی نمایید،

ارمیا 10: 10 اما یهوه خدای حق است و او خدای حی و پادشاه سرمدی می باشد. از غضب او زمین متزلزل می شود و امتها قهر او را متحمل نتوانند شد .

(۲) :

ایوب ۱۱: ۷ - ۹ آیا عمقهای خدا را می‌توانی دریافت نمود؟ یا به گُنه قادر مطلق توانی رسید؟
 ۸ مثل بلندیهای آسمان است؛ چه خواهی کرد؟ گودتر از هاویه است؛ چه توانی دانست؟ ۹ پیمایش
 آن از جهان طویل‌تر و از دریا پهن‌تر است .

ایوب ۲۶: ۱۴ این‌ها حواشی طریقه‌های او است. و چه آواز آهسته‌های درباره او می‌شنویم، لکن
 رعد جبروت او را کیست که بفهمد؟ »

ارمیا ۲۳: ۲۴ و خداوند می‌گوید: آیا کسی خویشان را در جای مخفی پنهان تواند نمود که من او را
 نبینم مگر من آسمان و زمین را مملو نمی‌سازم؟ کلام خداوند این است.

مزامیر ۱۴۷: ۵ خداوند ما بزرگ است و قوت او عظیم و حکمت وی غیرمتناهی .

اول پادشاهان ۸: ۲۷ «اما آیا خدا فی‌الحقیقه بر زمین ساکن خواهد شد؟ اینک فلک و فلک الافلاک
 تو را گنجایش ندارد تا چه رسد به این خانهای که من بنا کرده‌ام.

مزامیر ۱۳۹: ۱ - ۲۴ [برای سالار مغنیان. مزبور داود] ای خداوند مرا آزموده و شناخته‌ای. ۲ تو
 نشستن و برخاستن مرا می‌دانی و فکرهای مرا از دور فهمیده‌ای. ۳ راه و خوابگاه مرا تفتیش
 کرده‌ای و همه طریقه‌های مرا دانسته‌ای. ۴ زیرا که سخنی بر زبان من نیست، جز اینکه تو ای
 خداوند آن را تماماً دانسته‌ای. ۵ از عقب و از پیش مرا احاطه کرده‌ای و دست خویش را بر من
 نهاده‌ای. ۶ این گونه معرفت برایم زیاده عجیب است. و بلند است که بدان نمی‌توانم رسید. ۷ از روح
 تو کجا بروم؟ و از حضور تو کجا بگریزم؟ ۸ اگر به آسمان صعود کنم، تو آنجا هستی! و اگر در هاویه
 بستر بگسترانم اینک، تو آنجا هستی! ۹ اگر بالهای سحر را بگیرم و در اقصای دریا ساکن شوم،
 ۱۰ در آنجا نیز دست تو مرا رهبری خواهد نمود و دست راست تو مرا خواهد گرفت. ۱۱ و گفتم،
 یقیناً تاریکی مرا خواهد پوشانید. که در حال شب گرداگرد من روشنایی گردید. ۱۲ تاریکی نیز نزد
 تو تاریک نیست و شب مثل روز روشن است و تاریکی و روشنایی یکی است. ۱۳ زیرا که تو بر دل

من مالک هستی؛ مرا در رحم مادرم نقش بستی. ۱۴ تو را حمد خواهم گفت زیرا که به طور مهیب و عجیب ساخته شده‌ام. کارهای تو عجیب است و جان من این را نیکو می‌داند. ۱۵ استخوان‌هایم از تو پنهان نبود وقتی که در نهان ساخته می‌شدم و در اسفل زمین نقشبندی می‌گشتم. ۱۶ چشمان تو جنین مرا دیده‌است و در دفتر تو همه اعضای من نوشته شده، در روزهایی که ساخته می‌شد، وقتی که یکی از آن‌ها وجود نداشت. ۱۷ ای خدا، فکرهای تو نزد من چه قدر گرامی است و جمله آن‌ها چه عظیم است! ۱۸ اگر آن‌ها را بشمارم، از ریگ زیاده است. وقتیکه بیدار می‌شوم هنوز نزد تو حاضر هستم. ۱۹ یقیناً ای خدا شیرین را خواهی کشت. پس‌ای مردمان خون ریز از من دور شوید. ۲۰ زیرا سخنان مکرآمیز درباره تو می‌گویند و دشمنانت نام تو را به باطل می‌برند. ۲۱ ای خداوند آیا نفرت نمی‌دارم از آنانی که تو را نفرت می‌دارند، و آیا مخالفان تو را مکروه نمی‌شمارم؟ ۲۲ ایشان را به نفرت تام نفرت می‌دارم. ایشان را دشمنان خویش می‌شمارم. ۲۳ ای خدا مرا تفتیش کن و دل مرا بشناس. مرا بیازما و فکرهای مرا بدان، ۲۴ و ببین که آیا در من راه فساد است! و مرا به طریق جاودانی هدایت فرما.

(۳):

انجیل یوحنا ۴: ۲۴ خدا روح است و هر که او را پرستش کند می‌باید به روح و راستی بپرستد.

(۴):

اول تیموتائوس ۱: ۱۷ باری پادشاه سَرمدی و باقی و نادیده را، خدای حکیم و حید را اکرام و جلال تا ابدالآباد باد. آمین

(۵):

تثنیه ۴: ۱۵ پس خویشتن را بسیار متوجه باشید، زیرا در روزی که خداوند با شما در حوریب از میان آتش تکلم می نمود، هیچ صورتی ندیدید .

تثنیه ۴: ۱۶ مبادا فاسد شوید و برای خود صورت تراشیده، یا تمثال هر شکلی از شبیه ذکور یا آنات بسازید،

انجیل یوحنا ۴: ۲۴ خدا روح است و هر که او را پرستش کند می باید به روح و راستی بپرستد .

انجیل لوقا ۲۴: ۳۹ دست ها و پای هایم را ملاحظه کنید که من خود هستم و دست بر من گذارده ببینید، زیرا که روح گوشت و استخوان ندارد، چنانکه می نگرید که در من است .

اعمال رسولان ۱۴: ۱۱ اما خلق چون این عمل پوئس را دیدند، صدای خود را به زبان لیکاونیه بلند کرده، گفتند، خدایان به صورت انسان نزد ما نازل شده اند .

اعمال رسولان ۱۴: ۱۵ گفتند، ای مردمان، چرا چنین می کنید؟ ما نیز انسان و صاحبان علت ها مانند شما هستیم و به شما بشارت می دهیم که از این اباطیل رجوع کنید به سوی خدای حی که آسمان و زمین و دریا و آنچه را که در آنها است آفرید .

(۶):

رساله یعقوب ۱: ۱۷ هر بخشندگی نیکو و هر بخشش کامل از بالا است، و نازل می شود از پدر نورها، که نزد او هیچ تبدیل و سایه گردش نیست .

ملاکی ۳: ۶ زیرا من که یهوه می باشم، تبدیل نمی پذیرم و از این سبب شما ای پسران یعقوب هلاک نمی شوید .

اول پادشاهان ۸: ۲۷ «اما آیا خدا فیالحقیقه بر زمین ساکن خواهد شد؟ اینک فلک و فلکالافلاک تو را گنجایش ندارد تا چه رسد به این خانهای که من بنا کردهام .

ارمیا ۲۳: ۲۳ یهوه می گوید: آیا من خدای نزدیک هستم و خدای دور نی؟

ارمیا ۲۳: ۲۴ و خداوند می گوید: آیا کسی خویشان را در جای مخفی پنهان تواند نمود که من او را نبینم مگر من آسمان و زمین را مملو نمی سازم؟ کلام خداوند این است .

(۸):

مزامیر ۹۰: ۲ قبل از آنکه کوهها به وجود آید و زمین و ربع مسکون را بیافرینی. از ازل تا به ابد تو خدا هستی .

اول تیموتائوس ۱: ۱۷ باری پادشاه سَرمدی و باقی و نادیده را، خدای حکیم و حید را اکرام و جلال تا ابدالآباد باد. آمین .

(۹):

مزامیر ۱۴۵: ۳ خداوند عظیم است و بی نهایت ممدوح، و عظمت او را تفتیش نتوان کرد .

رومیان ۱۱: ۳۳ زهی عمق دولتمندی و حکمت و علم خدا! چقدر بعید از غوررسی است احکام او و فوق از کاوش است طریقهای وی

(۱۰):

پیدایش ۱۷: ۱ و چون ابرام نود و نه ساله بود، خداوند بر ابرام ظاهر شده، گفت: «من هستم خدای قادر مطلق. پیش روی من بخرام و کامل شو .

مکاشفه ۴: ۸ و آنچه‌ها حیوان که هر یکی از آنها شش بال دارد، گرداگرد و درون به چشمان پر هستند و شبانه‌روز باز نمی‌ایستند از گفتن قدّوس قدّوس قدّوس، خداوند خدای قادر مطلق که بود و هست و می‌آید .

(۱۱):

رومیان ۱۶: ۲۷ خدای حکیم و حید را بوسیله عیسی مسیح تا ابدالآباد جلال باد، آمین .

(۱۲):

اشعیا ۶: ۳ و یکی دیگری را صدا زده، می‌گفت: «قدّوس قدّوس قدّوس یهوه صباوت، تمامی زمین از جلال او مملو است.»

مکاشفه ۴: ۸ و آنچه‌ها حیوان که هر یکی از آنها شش بال دارد، گرداگرد و درون به چشمان پر هستند و شبانه‌روز باز نمی‌ایستند از گفتن قدّوس قدّوس قدّوس، خداوند خدای قادر مطلق که بود و هست و می‌آید .

(۱۳):

مزامیر ۱۵: ۳ که به زبان خود غیبت ننماید؛ و به همسایه خود بدی نکند و درباره اقارب خویش مذمت را قبول ننماید .

(۱۴):

خروج ۳: ۱۴ خدا به موسی گفت: «هستم آنکه هستم.» و گفت: «به بنیاسرائیل چنین بگو: اهیّه (هستم) مرا نزد شما فرستاد.»

اشعیا ۴۴: ۶ خداوند پادشاه اسرائیل و یهوه صباپوت که ولی ایشان است چنین می گوید: من اول هستم و من آخر هستم و غیر از من خدایی نیست .

اعمال رسولان ۱۷: ۲۴ خدایی که جهان و آنچه در آن است آفرید، چونکه او مالک آسمان و زمین است، در هیكله‌های ساخته شده به دست‌ها ساکن نمی‌باشد

اعمال رسولان ۱۷: ۲۵ و از دست مردم خدمت کرده نمی‌شود که گویا محتاج چیزی باشد، بلکه خود به همگان حیات و نفس و جمیع چیزها می‌بخشد .

(۱۵):

افسسیان ۱: ۱۱ که ما نیز در وی میراث او شده‌ایم، چنانکه پیش معین گشتیم بر حسب قصد او که همه چیزها را موافق رأی اراده خود می‌کند .

(۱۶):

امثال سلیمان ۱۶: ۴ خداوند هر چیز را برای غایت آن ساخته است، و شریران را نیز برای روز بلا .
 رومیان ۱۱: ۳۶ زیرا که از او و به او و تا او همه چیز است؛ و او را تا ابدالآباد جلال باد، آمین .
 مکاشفه ۴: ۱۱ ای خداوند، مستحقّی که جلال و اکرام و قوّت را بیابی، زیرا که تو همه موجودات را
 آفریده‌ای و محض اراده تو بودند و آفریده شدند .

(۱۷):

رساله اول یوحنا ۴: ۸ و کسی که محبت نمی‌نماید، خدا را نمی‌شناسد زیرا خدا محبت است .
 رساله اول یوحنا ۴: ۹ و محبت خدا به ما ظاهر شده است به اینکه خدا پسر یگانه خود را به جهان
 فرستاده است تا به وی زیست نماییم .
 رساله اول یوحنا ۴: ۱۰ و محبت در همین است، نه آنکه ما خدا را محبت نمودیم، بلکه اینکه او ما
 را محبت نمود و پسر خود را فرستاد تا کفاره گناهان ما شود .
 رساله اول یوحنا ۴: ۱۶ و ما دانسته و باور کرده‌ایم آن محبتی را که خدا با ما نموده است. خدا
 محبت است و هر که در محبت ساکن است در خدا ساکن است و خدا در وی .
 انجیل یوحنا ۳: ۱۶ زیرا خدا جهان را اینقدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد تا هر که بر او
 ایمان آورد، هلاک نگردد بلکه حیات جاودانی یابد .

(۱۸):

خروج ۳۴: ۶ و خداوند پیش روی وی عبور کرده، ندا درداد که «یهوه، یهوه، خدای رحیم و رؤف و دیرخشم و کثیر احسان و وفا؛

خروج ۳۴: ۷ نگاه دارنده رحمت برای هزاران، و آمرزنده خطا و عصیان و گناه؛ لکن گناه را هرگز بیسزا نخواهد گذاشت، بلکه خطایای پدران را بر پسران و پسران پسران ایشان تا پشت سوم و چهارم خواهد گرفت.»

(۱۹):

رساله به عبرانیان ۱۱: ۶ لیکن بدون ایمان تحصیل رضامندی او محال است، زیرا هر که تقرب به خدا جوید، لازم است که ایمان آورد بر اینکه او هست و جویندگان خود را جزا می‌دهد.

(۲۰):

نحمیا ۹: ۳۲ و الان ای خدای ما، ای خدای عظیم و جبار و مهیب که عهد و رحمت را نگاه می‌داری، زنه‌ار تمامی این مصیبتی که بر ما و بر پادشاهان و سروران و کاهنان و انبیا و پدران ما و بر تمامی قوم تو از ایام پادشاهان آشور تا امروز مستولی شده است، در نظر تو قلیل ننماید.

نحمیا ۹: ۳۳ و تو در تمامی این چیزهایی که بر ما وارد شده است عادل هستی، زیرا که تو به راستی عمل نموده‌ای، اما ما شرارت ورزیده‌ایم.

رساله به عبرانیان ۱۰: ۲۸ هر که شریعت موسی را خوار شمرد، بدون رحم به دو یا سه شاهد کشته می‌شود.

رساله به عبرانیان ۱۰: ۳۹ لکن ما از مرتدآن نیستیم تا هلاک شویم، بلکه از ایمانداران تا جان خود را دریابیم .

(۲۱):

پیدایش ۵: ۵ پس تمام ایام آدم که زیست، نهصد و سی سال بود که مرد .

پیدایش ۵: ۶ و شیث صد و پنج سال بزیت، و آنوش را آورد .

حقوق ۱: ۱۳ چشمان تو پاک‌تر است از اینکه به بدی بنگری و به بیانصافی نظر نمی‌توانی کرد. پس چرا خیانتکاران را ملاحظه می‌نمایی و حینی که شریر کسی را که از خودش عادل‌تر است می‌بلعد، خاموش می‌مانی؟

(۲۲):

ناحوم ۱: ۲ یهوه خدای غیور و انتقام گیرنده است. خداوند انتقام گیرنده و صاحب غضب است. خداوند از دشمنان خویش انتقام می‌گیرد و برای خصمان خود خشم را نگاه می‌دارد .

ناحوم ۱: ۳ خداوند دیرغضب و عظیم‌القوت است و گناه را هرگز بیسزا نمی‌گذارد. راه خداوند در تند باد و طوفان است و ابرها خاک پای او می‌باشد .

خروج ۳۴: ۷ نگاه دارنده رحمت برای هزاران، و آمرزنده خطا و عصیان و گناه؛ لکن گناه را هرگز بیسزا نخواهد گذاشت، بلکه خطایای پدران را بر پسران و پسران پسران ایشان تا پشت سوم و چهارم خواهد گرفت .»

(۲۳):

انجیل یوحنا ۵: ۳۶ و اما من شهادت بزرگ‌تر از یحیی دارم زیرا آن کارهایی که پدر به من عطا کرد تا کامل کنم، یعنی این کارهایی که من می‌کنم، بر من شهادت می‌دهد که پدر مرا فرستاده است .
اعمال رسولان ۷: ۲ و گفت، ای برادران و پدران، گوش دهید. خدای ذوالجلال بر پدر ما ابراهیم ظاهر شد وقتی که در جزیره بود قبل از توقفش در حرّان .

مزامیر ۱۱۹: ۶۸ تو نیکو هستی و نیکویی می‌کنی. فرایض خود را به من بیاموز.

اول تیموتائوس ۶: ۱۵ که آن را آن متبارک و قادر وحید و ملک‌الملوک و ربّ الارباب در زمان معین به ظهور خواهد آورد .

رومیان ۹: ۵ که پدران از آن ایشانند و از ایشان مسیح بحسب جسم شد که فوق از همه است، خدای متبارک تا ابدآباد، آمین .

(۲۴):

اعمال رسولان ۱۷: ۲۴ خدایی که جهان و آنچه در آن است آفرید، چونکه او مالک آسمان و زمین است، در هیكلهای ساخته شده به دست‌ها ساکن نمی‌باشد

اعمال رسولان ۱۷: ۲۵ و از دست مردم خدمت کرده نمی‌شود که گویا محتاج چیزی باشد، بلکه خود به همگان حیات و نفّس و جمیع چیزها می‌بخشد .

ایوب ۲۲: ۲ «آیا مرد به خدا فایده برساند؟ البته مرد دانا برای خویشتن مفید است .

ایوب ۲۲: ۲۳ اگر به قادر مطلق بازگشت نمایی، بنا خواهی شد؛ و اگر شرارت را از خیمه خود دور نمایی.

مزامیر ۵۰: ۱۲ اگر گرسنه می بودم تو را خبر نمی دادم، زیرا ربع مسکون و پُری آن از آن من است .
اشعیا ۴۰: ۱۲ - ۱۷ کیست که آبها را به کف دست خود پیموده و افلاک را با وجب اندازه کرده و غبار زمین را در کیل گنجانیده و کوهها را به قپان و تلّها را به ترازو وزن نموده است؟
۱۳ کیست که روح خداوند را قانون داده یا مشیر او بوده او را تعلیم داده باشد. ۱۴ او از که مشورت خواست تا به او فهم بخشد و طریق راستی را به او بیاموزد؟ و کیست که او را معرفت آموخت و راه فطانت را به او تعلیم داد؟ ۱۵ اینک امّت‌ها مثل قطره دلو و مانند غبار میزان شمرده می شوند.
اینک جزیره‌ها را مثل گرد بر میدارد. ۱۶ و لبنان به جهت هیزم کافی نیست و حیواناتش برای قربانی سوختنی کفایت نمی کند. ۱۷ تمامی امّت‌ها بنظر وی هیچاند و از عدم و بطالت نزد وی کمتر می نمایند .

(۲۵):

رومیان ۱۱: ۳۶ زیرا که از او و به او و تا او همه چیز است؛ و او را تا ابدالآباد جلال باد، آمین .
اشعیا ۴۰: ۱۲ - ۱۷ کیست که آبها را به کف دست خود پیموده و افلاک را با وجب اندازه کرده و غبار زمین را در کیل گنجانیده و کوهها را به قپان و تلّها را به ترازو وزن نموده است؟
۱۳ کیست که روح خداوند را قانون داده یا مشیر او بوده او را تعلیم داده باشد. ۱۴ او از که مشورت خواست تا به او فهم بخشد و طریق راستی را به او بیاموزد؟ و کیست که او را معرفت آموخت و راه فطانت را به او تعلیم داد؟ ۱۵ اینک امّت‌ها مثل قطره دلو و مانند غبار میزان شمرده می شوند.
اینک جزیره‌ها را مثل گرد بر میدارد. ۱۶ و لبنان به جهت هیزم کافی نیست و حیواناتش برای قربانی سوختنی کفایت نمی کند. ۱۷ تمامی امّت‌ها بنظر وی هیچند او از عدم و بطالت نزد وی کمتر می نمایند .

(۲۶):

مکاشفه ۴: ۱۱ ای خداوند، مستحقّی که جلال و اکرام و قوّت را بیایی، زیرا که تو همهٔ موجودات را آفریده‌ای و محض ارادهٔ تو بودند و آفریده شدند .

اول تیموتائوس ۶: ۱۵ که آن را آن متبارک و قادر وحید و ملکالملوک و ربّالارباب در زمان معین به ظهور خواهد آورد .

دانیال ۴: ۲۵ که تو را از میان مردمان خواهند راند و مسکن تو با حیوانات صحرا خواهد بود و تو را مثل گاوان علف خواهند خورانید و تو را از شب‌نم آسمان‌تر خواهند ساخت و هفت زمان بر تو خواهد گذشت تا بدانی که حضرت متعال بر ممالک آدمیان حکمرانی می‌کند و آن را به هر که می‌خواهد عطا می‌فرماید .

دانیال ۴: ۳۵ و جمیع ساکنان جهان هیچ شمرده می‌شوند و با جنود آسمان و سکنه جهان بر وفق اراده خود عمل می‌نماید و کسی نیست که دست او را باز دارد یا او را بگوید که چه می‌کنی .

افسسیان ۱: ۱۱ که ما نیز در وی میراث او شده‌ایم، چنانکه پیش معین گشتیم بر حسب قصد او که همهٔ چیزها را موافق رأی ارادهٔ خود می‌کند .

(۲۷):

رساله به عبرانیان ۴: ۱۳ و هیچ خلقت از نظر او مخفی نیست بلکه همه‌چیز در چشمان او که کار ما با وی است، برهنه و منکشف می‌باشد .

(۲۸):

رومیان ۱۱: ۳۳ زهی عمق دولتمندی و حکمت و علم خدا! چقدر بعید از غور رسی است احکام او و فوق از کاوش است طریقه‌های وی!

رومیان ۱۱: ۳۴ زیرا کیست که رأی خداوند را دانسته باشد؟ یا که مشیر او شده؟
مزامیر ۱۴۷: ۵ خداوند ما بزرگ است و قوت او عظیم و حکمت وی غیرمتناهی.

(۲۹):

اعمال رسولان ۱۵: ۱۸ این را می‌گوید خداوندی که این چیزها را از بدو عالم معلوم کرده است .
حزقیال ۱۱: ۵ آنگاه روح خداوند بر من نازل شده، مرا فرمود: «بگو که خداوند چنین می‌فرماید: ای خاندان اسرائیل شما به اینطور سخن می‌گویید و اما من خیالات دل شما را می‌دانم .

اشعیا ۴۶: ۹ - ۱۱ چیزهای اول را از زمان قدیم به یاد آورید. زیرا من قادر مطلق هستم و دیگری نیست. خدا هستم و نظیر من نی. ۱۰ آخر را از ابتدا و آنچه را که واقع نشده از قدیم بیان می‌کنم و می‌گویم که اراده من برقرار خواهد ماند و تمامی مسرت خویش را بجاخواهم آورد. ۱۱ مرغ شکاری را از مشرق و هم مشورت خویش را از جای دور می‌خوانم. من گفتم و البته بجا خواهم آورد و تقدیر نمودم و البته به وقوع خواهم رسانید .

امثال سلیمان ۱۵: ۳ چشمان خداوند در همه جاست، و بر بدن و نیکان می‌نگرد .

:(۳۰)

مزامیر ۱۴۷: ۱۷ که تگرگ خود را در قطعه‌ها می‌اندازد؛ و کیست که پیش سرمای او تواند ایستاد؟
رومیان ۷: ۱۲ خلاصه شریعت مقدس است و حکم مقدس و عادل و نیکو .

:(۳۱)

مکاشفه ۵: ۱۲ - ۱۴ ۱۲ که به آواز بلند می‌گویند، مستحق است برّه ذبح شده که قوت و دولت و حکمت و توانایی و اکرام و جلال و برکت را بیابد. ۱۳ و هر مخلوقی را که در آسمان و بر زمین و زیرزمین و در دریاست و آنچه در آنها می‌باشد، شنیدم که می‌گویند، تختنشین و برّه را برکت و تکریم و جلال و توانایی باد تا ابدالآباد. ۱۴ و چهار حیوان گفتند، آمین! و آن پیران به روی درافتادند و سجده نمودند .

کاشفه ۷: ۱۱ و جمیع فرشتگان در گرد تخت و پیران و چهار حیوان ایستاده بودند. و در پیش تخت به روی درافتاده، خدا را سجده کردند

مکاشفه ۷: ۱۲ و گفتند، آمین! برکت و جلال و حکمت و سپاس و اکرام و قوت و توانایی، خدای ما را باد تا ابدالآباد. آمین .

:(۳۲)

رساله اول یوحنا ۵: ۷ زیرا سه هستند که شهادت می‌دهند،

انجیل متی ۳: ۱۶ اما عیسی چون تعمید یافت، فوراً از آب برآمد که در ساعت آسمان بر وی گشاده شد و روح خدا را دید که مثل کبوتری نزول کرده، بر وی می‌آید .

انجیل متی ۳: ۱۷ آنگاه خطابی از آسمان در رسید که این است پسر حبیب من که از او خوشنودم .

انجیل متی ۲۸: ۱۹ پس رفته، همهٔ امت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح‌القدس تعمید دهید .

دوم قرن‌تین ۱۳: ۱۴ فیض عیسی خداوند و محبت خدا و شرکت روح‌القدس با جمیع شما باد. آمین .

افسیان ۲: ۱۸ زیرا که بهوسیلهٔ او هر دو نزد پدر در یک روح دخول داریم .

(۳۳):

انجیل یوحنا ۱: ۱۴ و کلمه جسم گردید و میان ما ساکن شد، پُر از فیض و راستی؛ و جلال او را دیدیم، جلالی شایستهٔ پسر یگانهٔ پدر .

انجیل یوحنا ۱: ۱۸ خدا را هرگز کسی ندیده است؛ پسر یگانهای که در آغوش پدر است، همان او را ظاهر کرد .

انجیل یوحنا ۱۷: ۱۲۴ ای پدر می‌خواهم آنانی که به من داده‌ای با من باشند در جایی که من می‌باشم تا جلال مرا که به من داده‌ای ببینند، زیرا که مرا پیش از بنای جهان محبت نمودی .

رساله به عبرانیان ۱: ۲ - ۶ در این ایام آخر به ما بوساطت پسر خود متکلم شد، که او را وارث جمیع موجودات قرار داد، و بهوسیلهٔ او عالم‌ها را آفرید؛ ۳ که فروغ جلالش و خاتم جوهرش بوده و به کلمهٔ قوت خود حامل همهٔ موجودات بوده، چون طهارت گناهان را به اتمام رسانید، به دست راست کبریا در اعلی‌علیین بنشست؛ ۴ و از فرشتگان افضال گردید، به مقدار آنکه اسمی بزرگ‌تر از ایشان به میراث یافته بود. ۵ زیرا به کدام یک از فرشتگان هرگز گفت که، تو پسر من هستی، من

امروز تو را تولید نمودم؟ و ایضاً، من او را پدر خواهم بود و او پسر من خواهد بود؟ ۶۰ هنگامی که نخستزاده را باز به جهان می‌آورد، می‌گوید که، جمیع فرشتگان خدا او را پرستش کنند .

کولسیان ۱: ۱۵ - ۱۷ ۱۵ او او صورت خدای نادیده است، نخستزادهٔ تمامی آفریدگان. ۱۶ زیرا که در او همهچیز آفریده شد، آنچه در آسمان و آنچه بر زمین است از چیزهای دیدنی و نادیدنی و تخت‌ها و سلطنت‌ها و ریاسات و قوآت؛ همه بهوسیلهٔ او و برای او آفریده شد. ۱۷ او قبل از همه است و در وی همهچیز قیام دارد .

(۳۴):

انجیل یوحنا ۱۵: ۲۶ لیکن چون تسلیدهنده که او را از جانب پدر نزد شما می‌فرستم آید، یعنی روح راستی

فصل سوم

تقدیر ازلی خدا

فصل سوم

تقدیر ازلی خدا:

1- خدا از ازل از طریق مصلحت حکیمانه و قصد کاملاً مقدس خود، به طور آزاد و غیر قابل تغییر، هر چیزی را که به وقوع می‌پیوندد مقدر فرموده (1) ولی این امر را طوری انجام داده که خودش به وجود آورنده گناه نیست (2) و تجاوزی به آزادی اراده مخلوقات نکرده و نیز آزادی و اختیار در مورد علل ثانویه را از انسان سلب ننموده بلکه برقرار داشته است (3)

2- با وجودی که خدا میداند در تمام شرایط امکان دارد چه چیزی به وقوع بپیوندد و یا به وقوع خواهد پیوست (4) فقط به این دلیل که آینده را میبیند و از شرایط آگاه میباشد، چیزی را مقدر نفرموده است (5).

3- توسط تقدیر الهی، به منظور آشکار ساختن جلال خدا، بعضی از انسانها و فرشتگان برای حیات ابدی (6) و بعضی دیگر برای هلاکت ابدی مقرر شده اند (7).

4- این فرشتگان و انسانها، که به شرح بالا از قبل مقدر و مقرر شده اند، به طور مخصوص و غیر قابل تغییری تعیین گردیده اند و تعداد آنها به قدری قطعی و مشخص است که نمیتوان بر آن افزود و یا از آن کم کرد (8).

5- انسانهایی را که برای حیات مقرر شده اند، خدا پیش از بنیاد عالم (9) بر وفق مقصود ازلی و بی تبدیل خود (10) و مطابق مصلحت سری و اراده ی نیکوی خود (11) برای جلال ابدی (12) در مسیح انتخاب نموده است (13) و این انتخاب فقط به سبب فیض رایگان و محبت او میباشد

(14) و ربطی به پیشبینی در مورد ایمان و اعمال نیک و یا مداومت آنها ندارد و چیز دیگری در مخلوقات به منزله شرط یا سببی که محرک او در این مورد باشد نبوده است بلکه همه برای ستایش فیض پر جلال او میباشد (15) .

6- همان طور که خدا برگزیدگان را برای جلال مقرر فرموده است، به همان طریق توسط مقصود ازلی و اراده آزاد خود، همه وسایل را برای به دست آوردن آن مقصود از قبل تعیین نموده است (16) . بنابراین برگزیدگان ، که در آدم در گناه سقوط کردند ، توسط مسیح رستگار (17) و برای ایمان در مسیح توسط روحش که در زمان مناسب فاعل میباشد به طور ثمربخش دعوت میگردند (18) و عادل شمرده شده (19) و فرزند خواندگی را یافته (20) و تقدیس کرده میشوند (21) و به قدرت الهی به وسیله ایمان برای نجات محافظت میگردند (22) . هیچ شخص دیگری ، غیر از برگزیدگان ، توسط مسیح خریداری و رستگار نمیگردد و دعوت و عادل و فرزند خوانده و مقدس نمیشود و نجات نمیابد (23) .

7- خدا طبق صلاح و تمایل غیر قابل درک خودش ، که به وسیله آن رحمت خود را به هر که بخواهد ارزانی میفرماید و از هر کس مایل باشد باز میدارد، به منظور روشن ساختن شکوه قدرت خود بر مخلوقات رضا بدین داد که از باقی انسانها بگذرد (24) و آنها را به علت گناه ایشان برای بیحرمتی و غضب مقرر فرماید (25) و این برای تمجید عدالت پر جلال اوست (26) .

8- تعلیم در مورد تقدیر الهی از اسرار عمیقی است که باید با هشیاری و احتیاط مخصوص درباره آن بحث کرد تا آن که مردم به اراده خدا که در کلامش مکشوف است متوجه شده و مطیع آن گردند و بتوانند به وسیله اطمینان در مورد دعوت ثمربخش خودشان درباره برگزیدگی ابدی خود اطمینان حاصل نمایند. پس از این نظر این تعلیم باعث تمجید ، احترام و تکریم خدا شده و در

عین حال باعث فروتنی و تلاش و تسلی فراوان همه کسانی خواهد بود که انجیل را صمیمانه اطاعت مینمایند (27) .

(1):

افسیان 1: 11 که ما نیز در وی میراث او شده‌ایم، چنانکه پیش معین گشتیم برحسب قصد او که همه چیزها را موافق رأی اراده خود می‌کند.

رومیان 11: 33 زهی عمق دولتمندی و حکمت و علم خدا! چقدر بعید از غوررسی است احکام او و فوق از کاوش است طریق‌های وی!

رساله به عبرانیان 6: 17 از اینرو، چون خدا خواست که عدم تغییر اراده خود را به وارثان وعده به تأکید بی‌شمار ظاهر سازد، قسم در میان آورد.

رومیان 9: 15 زیرا به موسی می‌گوید، رحم خواهم فرمود بر هر که رحم کنم و رأفت خواهم نمود بر هر که رأفت نمایم.

رومیان 9: 18 بنابراین هر که را می‌خواهد رحم می‌کند و هر که را می‌خواهد سنگدل می‌سازد.

اعمال رسولان 4: 27 زیرا که فی‌الواقع بر بنده قدّوس تو عیسی که او را مسح کردی، هیرودیس و پنطیوس پیلاطس با امت‌ها و قومهای اسرائیل با هم جمع شدند،

اعمال رسولان 4: 28 تا آنچه را که دست و رأی تو از قبل مقدر فرموده بود، بجا آورند.

انجیل متی 10: 29 آیا دو گنجشک به یک فلس فروخته نمی‌شود؟ و حال آنکه یکی از آنها جز به حکم پدر شما به زمین نمی‌افتد.

انجیل متی 10: 30 لیکن همه مویهای سر شما نیز شمرده شده است.

افسیان 2: 10 زیرا که صنعت او هستیم، آفریده شده در مسیح عیسی برای کارهای نیکو، که خدا قبل مهیا نمود تا در آنها سلوک نماییم.

اشعیا 45: 6 تا از مشرق آفتاب و مغرب آن بدانند که سوای من احدی نیست. من یهوه هستم و دیگری نی.

اشعیا 45: 7 پدید آورنده نور و آفریننده ظلمت. صانع سلامتی و آفریننده بدی. من یهوه صانع همه این چیزها هستم.

(2):

رساله یعقوب 1: 13 هیچ کس چون در تجربه افتد، نگوید، خدا مرا تجربه می‌کند، زیرا خدا هرگز از بدیها تجربه نمی‌شود و او هیچ کس را تجربه نمی‌کند.

رساله یعقوب 1: 14 لکن هر کس در تجربه می‌افتد، وقتی که شهوت وی او را می‌گشدد، و فریفته می‌سازد.

رساله یعقوب 1: 17 هر بخشنده نیکو و هر بخشش کامل از بالا است، و نازل می‌شود از پدر نورها، که نزد او هیچ تبدیل و سایه گردش نیست.

رساله اول یوحنا 1: 5 و این است پیغامی که از او شنیده‌ایم و به شما اعلام می‌نماییم، که خدا نور است و هیچ ظلمت در وی هرگز نیست.

جامعه 7: 29 همانا این را فقط دریافتم که خدا آدمی را راست آفرید، اما ایشان مخترعات بسیار طلبیدند.

مزامیر 5: 4 زیرا تو خدایی نیستی که به شرارت راغب باشی، و گناهکار نزد تو ساکن نخواهد شد.

(3):

اعمال رسولان 2: 23 این شخص چون بر حسب اراده مستحکم و پیشدانی خدا تسلیم شد، شما به دست گناهکاران بر صلیب کشیده، گشتید،

انجیل متی 17: 12 لیکن به شما می‌گویم که الحال الیاس آمده است و او را نشناختند، بلکه آنچه خواستند با وی کردند؛ به همانطور پسر انسان نیز از ایشان زحمت خواهد دید.

اعمال رسولان 4: 27 زیرا که فی‌الواقع بر بنده قدّوس تو عیسی که او را مسح کردی، هیرودیس و پنطیوس پیلاطس با امت‌ها و قومهای اسرائیل با هم جمع شدند،

اعمال رسولان 4: 28 تا آنچه را که دست و رأی تو از قبل مقدر فرموده بود، بجا آورند.

انجیل یوحنا 19: 11 عیسی جواب داد، هیچ قدرت بر من نمی‌داشتی اگر از بالا به تو داده نمی‌شد. و از این جهت آن کس که مرا به تو تسلیم کرد، گناه بزرگتر دارد.

امثال سلیمان 16: 33 قرعه در دامن انداخته می‌شود، لیکن تمامی حکم آن از خداوند است.

اعمال رسولان 27: 23 زیرا که دوش، فرشته آن خدایی که از آن او هستم و خدمت او را می‌کنم، به من ظاهر شده،

اعمال رسولان 27: 24 گفت، ای پولس ترسان مباش زیرا باید تو در حضور قیصر حاضر شوی. و اینک، خدا همه همسفران تو را به تو بخشیده است.

اعمال رسولان 27: 34 پس استدعای من این است که غذا بخورید که عافیت برای شما خواهد بود، زیرا که مویی از سر هیچ یک از شما نخواهد افتاد.

اعمال رسولان 27: 44 و بعضی بر تختها و بعضی بر چیزهای کشتی و همچنین همه به سلامتی به خشکی رسیدند.

(4):

اعمال رسولان 15: 18 این را می‌گوید خداوندی که این چیزها را از بدو عالم معلوم کرده است.

اول سموئیل 23: 11 آیا اهل قعیله مرا به دست او تسلیم خواهند نمود؟ و آیا شاول چنانکه بنده ات شنیده است، خواهد آمد؟ ای یهوه، خدای اسرائیل، مسألت آنکه بنده خود را خبر دهی. «خداوند گفت که «او خواهد آمد».

اول سموئیل 23: 12 داود گفت: «آیا اهل قعیله مرا و کسان مرا به دست شاول تسلیم خواهند نمود؟» خداوند گفت که «تسلیم خواهند نمود.» مزامیر 139: 1 - 4 [برای سالار مغنیان. مزبور داود] ای خداوند مرا آزموده و شناخته‌ای. 2 تو نشستن و برخاستن مرا می‌دانی و فکرهای مرا از دور فهمیده‌ای. 3 راه و خوابگاه مرا تفتیش کرده‌ای و همه طریق‌های مرا دانسته‌ای. 4 زیرا که سخنی بر زبان من نیست، جز اینکه تو ای خداوند آن را تماماً دانسته‌ای.

امثال سلیمان 16: 33 قرعه در دامن انداخته می‌شود، لیکن تمامی حکم آن از خداوند است.

انجیل متی 11: 21 وای بر تو ای خورزین! وای بر تو ای بیتسیدا! زیرا اگر معجزاتی که در شما ظاهر گشت، در صور و صیدون ظاهر می‌شد، هرآینه مدتی در پلاس و خاکستر توبه می‌نمودند.

انجیل متی 11: 23 و تو ای کفرناحوم که تا به فلک سرافراشته‌ای، به جهنم سرنگون خواهی شد زیرا هرگاه معجزاتی که در تو پدید آمد در سدوم ظاهر می‌شد، هرآینه تا امروز باقی می‌ماند.

(5):

رومیان 9: 11 زیرا هنگامی که هنوز تولد نیافته بودند و عملی نیک یا بد نکرده، تا اراده خدا بر حسب اختیار ثابت شود نه از اعمال بلکه از دعوت کننده

رومیان 9: 13 چنانکه مکتوب است، یعقوب را دوست داشتیم اما عیسو را دشمن.

رومیان 9: 15 زیرا به موسی می‌گوید، رحم خواهم فرمود بر هر که رحم کنم و رأفت خواهم نمود بر هر که رأفت نمایم.

رومیان 9: 16 لاجرم نه از خواهش کننده و نه از شتابنده است، بلکه از خدای رحم کننده.

رومیان 9: 18 بنابراین هر که را می‌خواهد رحم می‌کند و هر که را می‌خواهد سنگدل می‌سازد.

دوم تیموتائوس 1: 9 که ما را نجات داد و به دعوت مقدس خواند، نه به حسب اعمال ما، بلکه بر حسب اراده خود و آن فیضی که قبل از قدیم‌الایام در مسیح عیسی به ما عطا شد.

افسسیان 1: 4 چنانکه ما را پیش از بنیاد عالم در او برگزید تا در حضور او در محبت، مقدس و بی‌عیب باشیم.

افسسیان 1: 5 که ما را از قبل تعیین نمود تا او را پسر خوانده شویم بوساطت عیسی مسیح بر حسب خشنودی اراده خود،

(6):

اول تیموتائوس 5: 21 در حضور خدا و مسیح عیسی و فرشتگان برگزیده تو را قسم می‌دهم که، این امور را بدون غرض نگاه داری و هیچ کاری از روی طرفداری مکن.

انجیل متی 25: 31 اما چون پسر انسان در جلال خود با جمیع ملائکه مقدس خویش آید، آنگاه بر کرسی جلال خود خواهد نشست،

انجیل متی 25: 41 پس اصحاب طرف چپ را گوید، ای ملعونان، از من دور شوید در آتش جاودانی که برای ابلیس و فرشتگان او مهیا شده است.

اعمال رسولان 13: 48 چون امت‌ها این را شنیدند، شادخاطر شده، کلام خداوند را تمجید نمودند و آنانی که برای حیات جاودانی مقرر بودند، ایمان آوردند.

رومیان 8: 29 زیرا آنانی را که از قبل شناخت، ایشان را نیز پیش معین فرمود تا به صورت پسرش متشکل شوند تا او نخست‌زاده از برادران بسیار باشد.

رومیان 8: 30 و آنانی را که از قبل معین فرمود، ایشان را هم خواند و آنانی را که خواند ایشان را نیز عادل گردانید و آنانی را که عادل گردانید، ایشان را نیز جلال داد.

انجیل یوحنا 10: 27 - 29 27 گوسفندان من آواز مرا می‌شنوند و من آنها را می‌شناسم و مرا متابعت می‌کنند. 28 و من به آنها حیات جاودانی می‌دهم و تا به ابد هلاک نخواهند شد و هیچ‌کس آنها را از دست من نخواهد گرفت. 29 پدری که به من داد از همه بزرگتر است و کسی نمی‌تواند از دست پدر من بگیرد.

انجیل مرقس 8: 38 زیرا هر که در این فرقه زناکار و خطاکار از من و سخنان من شرمنده شود، پسر انسان نیز وقتی که با فرشتگان مقدس در جلال پدر خویش آید، از او شرمنده خواهد گردید.

رساله یهودا 1: 6 و فرشتگانی را که ریاست خود را حفظ نکردند بلکه مسکن حقیقی خود را ترک نمودند، در زنجیرهای ابدی در تحت ظلمت بجهت قصاص یوم عظیم نگاه داشته است.

(7):

رومیان 9: 22 و اگر خدا چون اراده نمود که غضب خود را ظاهر سازد و قدرت خویش را بشناساند، ظروف غضب را که برای هلاکت آماده شده بود، به حلم بسیار متحمل گردید،

رومیان 9: 23 و تا دولت جلال خود را بشناساند بر ظروف رحمتی که آنها را از قبل برای جلال مستعد نمود،

افسیان 1: 5 که ما را از قبل تعیین نمود تا او را پسرخوانده شویم بوساطت عیسی مسیح برحسب خشنودی اراده خود،

افسیان 1: 6 برای ستایش جلال فیض خود که ما را به آن مستفیض گردانید در آن حبیب.

امثال سلیمان 16: 4 خداوند هر چیز را برای غایت آن ساخته است، و شیران را نیز برای روز بلا.

انجیل متی 25: 41 پس اصحاب طرف چپ را گوید، ای ملعونان، از من دور شوید در آتش جاودانی که برای ابلیس و فرشتگان او مهیا شده است.

رساله یهودا 1: 4 زیرا که بعضی اشخاص در خفا درآمده‌اند که از قدیم برای این قصاص مقرر شده بودند؛ مردمان بی‌دین که فیض خدای ما را به فجور تبدیل نموده و عیسی مسیح آقای واحد و خداوند ما را انکار کرده‌اند.

(8):

دوم تیموتائوس 2: 19 و لیکن بنیاد ثابت خدا قائم است و این مَهر را دارد، که خداوند کسان خود را می‌شناسد و هر که نام مسیح را خواند، از ناراستی کناره جوید.

انجیل یوحنا 13: 18 دربارهٔ جمیع شما نمی‌گوییم؛ من آنانی را که برگزیده‌ام می‌شناسم، لیکن تا کتاب تمام شود، آنکه با من نان می‌خورد، پاشنه خود را بر من بلند کرده است.

انجیل یوحنا 10: 14 - 16 14 من شبان نیکو هستم و خاصان خود را می‌شناسم و خاصان من مرا می‌شناسند، 15 چنانکه پدر مرا می‌شناسد و من پدر را می‌شناسم و جان خود را در راه گوسفندان می‌نهم. 16 و مرا گوسفندان دیگر هست که از این آغل نیستند. باید آنها را نیز بیاورم و آواز مرا خواهند شنید و یک گله و یک شبان خواهند شد.

انجیل یوحنا 10: 27 - 29 27 گوسفندان من آواز مرا می‌شنوند و من آنها را می‌شناسم و مرا متابعت می‌کنند. 28 و من به آنها حیات جاودانی می‌دهم و تا به ابد هلاک نخواهند شد و هیچ‌کس آنها را از دست من نخواهد گرفت. 29 پدری که به من داد از همه بزرگتر است و کسی نمی‌تواند از دست پدر من بگیرد.

انجیل یوحنا 17: 26 و اسم تو را به ایشان شناسانیدم و خواهم شناسانید تا آن محبتی که به من نموده‌ای در ایشان باشد و من نیز در ایشان باشم.

انجیل یوحنا 17: 6 اسم تو را به آن مردمانی که از جهان به من عطا کردی ظاهر ساختم. از آن تو بودند و ایشان را به من دادی و کلام تو را نگاه داشتند.

انجیل یوحنا 17: 9 - 12 9 من بجهت اینها سوال می‌کنم و برای جهان سوال نمی‌کنم، بلکه از برای کسانی که به من داده‌ای، زیرا که از آن تو می‌باشند. 10 و آنچه از آن من است از آن تو است و آنچه از آن تو است از آن من است و در آنها جلال یافته‌ام. 11 بعد از این در جهان نیستم اما اینها در جهان هستند و من نزد تو می‌آیم. ای پدر قدّوس اینها را که به من داده‌ای، به اسم خود نگاه دار تا یکی باشند چنانکه ما هستیم. 12 مادامی که با ایشان در جهان بودم، من ایشان را به اسم تو نگاه داشتم، و هر کس را که به من داده‌ای حفظ نمودم که یکی از ایشان هلاک نشد، مگر پسر هلاکت تا کتاب تمام شود.

انجیل یوحنا 6: 37 - 39 هر آنچه پدر به من عطا کند، به جانب من آید و هر که به جانب من آید، او را بیرون نخواهم نمود. 38 زیرا از آسمان نزول کردم نه تا به اراده خود عمل کنم، بلکه به اراده فرستنده خود. 39 و اراده پدری که مرا فرستاد این است که از آنچه به من عطا کرد، چیزی تلف نکنم بلکه در روز بازپسین آن را برخیزانم.

اعمال رسولان 13: 48 چون امت‌ها این را شنیدند، شادخاطر شده، کلام خداوند را تمجید نمودند و آنانی که برای حیات جاودانی مقرر بودند، ایمان آوردند.

(9):

افسیان 1: 4 چنانکه ما را پیش از بنیاد عالم در او برگزید تا در حضور او در محبت، مقدس و بی‌عیب باشیم.

(10):

افسیان 1: 11 که ما نیز در وی میراث او شده‌ایم، چنانکه پیش معین گشتیم برحسب قصد او که همه چیزها را موافق رأی اراده خود می‌کند.

(11):

افسیان 1: 9 چونکه سر اراده خود را به ما شناسانید، برحسب خشنودی خود که در خود عزم نموده بود،

(12):

دوم تیموتائوس 1: 9 که ما را نجات داد و به دعوت مقدس خواند، نه به حسب اعمال ما، بلکه بر حسب اراده خود و آن فیضی که قبل از قدیم‌الایام در مسیح عیسی به ما عطا شد.

(13):

رومیان 8: 30 و آنانی را که از قبل معین فرمود، ایشان را هم خواند و آنانی را که خواند ایشان را نیز عادل گردانید و آنانی را که عادل گردانید، ایشان را نیز جلال داد.

اول تسالونیکیان 5: 9 زیرا خدا ما را تعیین نکرد برای غضب، بلکه بجهت تحصیل نجات، به وسیله خداوند ما عیسی مسیح،

رساله اول پطرس 5: 10 و خدای همه فیضها که ما را به جلال ابدی خود در عیسی مسیح خوانده است، شما را بعد از کشیدن زحمتی قلیل کامل و استوار و توانا خواهد ساخت.

رساله اول پطرس 5: 10 و خدای همه فیضها که ما را به جلال ابدی خود در عیسی مسیح خوانده است، شما را بعد از کشیدن زحمتی قلیل کامل و استوار و توانا خواهد ساخت.

رساله اول پطرس 5: 10 و خدای همه فیضها که ما را به جلال ابدی خود در عیسی مسیح خوانده است، شما را بعد از کشیدن زحمتی قلیل کامل و استوار و توانا خواهد ساخت.

رساله اول پطرس 5: 10 و خدای همه فیضها که ما را به جلال ابدی خود در عیسی مسیح خوانده است، شما را بعد از کشیدن زحمتی قلیل کامل و استوار و توانا خواهد ساخت.

رساله اول پطرس 5: 10 و خدای همه فیضها که ما را به جلال ابدی خود در عیسی مسیح خوانده است، شما را بعد از کشیدن زحمتی قلیل کامل و استوار و توانا خواهد ساخت.

(14):

رومیان 9: 11 زیرا هنگامی که هنوز تولد نیافته بودند و عملی نیک یا بد نکرده، تا اراده خدا بر حسب اختیار ثابت شود نه از اعمال بلکه از دعوت کننده

رومیان 9: 13 چنانکه مکتوب است، یعقوب را دوست داشتیم اما عیسو را دشمن.

رومیان 9: 15 زیرا به موسی می گوید، رحم خواهم فرمود بر هر که رحم کنم و رأفت خواهم نمود بر هر که رأفت نمایم.

رومیان 9: 16 لاجرم نه از خواهش کننده و نه از شتابنده است، بلکه از خدای رحم کننده.

افسسیان 1: 4 چنانکه ما را پیش از بنیاد عالم در او برگزید تا در حضور او در محبت، مقدس و بی عیب باشیم.

افسسیان 1: 6 برای ستایش جلال فیض خود که ما را به آن مستفیض گردانید در آن حبیب.

افسسیان 1: 9 چونکه سر اراده خود را به ما شناسانید، بر حسب خشنودی خود که در خود عزم نموده بود.

دوم تیموتائوس 1: 9 که ما را نجات داد و به دعوت مقدس خواند، نه به حسب اعمال ما، بلکه بر حسب اراده خود و آن فیضی که قبل از قدیم‌الایام در مسیح عیسی به ما عطا شد.

افسسیان 2: 8 زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید، به وسیله ایمان و این از شما نیست بلکه بخشش خداست،

افسسیان 2: 9 و نه از اعمال، تا هیچ کس فخر نکند.

(15):

افسسیان 1: 5 که ما را از قبل تعیین نمود تا او را پسرخوانده شویم بوساطت عیسی مسیح برحسب خشنودی اراده خود،

افسسیان 1: 6 برای ستایش جلال فیض خود که ما را به آن مستفیض گردانید در آن حبیب.

افسسیان 1: 12 تا از ما که اول امیدوار به مسیح می‌بودیم، جلال او ستوده شود.

(16):

رساله اول پطرس 1: 2 برگزیدگان برحسب علم سابق خدای پدر، به تقدیس روح برای اطاعت و پاشیدن خون عیسی مسیح. فیض و سلامتی بر شما افزون باد.

افسسیان 1: 4 چنانکه ما را پیش از بنیاد عالم در او برگزید تا در حضور او در محبت، مقدس و بی‌عیب باشیم.

افسسیان 1: 5 که ما را از قبل تعیین نمود تا او را پسرخوانده شویم بوساطت عیسی مسیح برحسب خشنودی اراده خود.

افسسیان 2: 10 زیرا که صنعت او هستیم، آفریده شده در مسیح عیسی برای کارهای نیکو، که خدا قبل مهیا نمود تا در آنها سلوک نماییم.

دوم تسالونیکیان 2: 13 اما ای برادران و ای عزیزان خداوند، می‌باید ما همیشه برای شما خدا را شکر نماییم، که از ابتدا خدا شما را برگزید برای نجات به تقدیس روح و ایمان به راستی.

(17):

اول تسالونیکیان 5: 9 زیرا خدا ما را تعیین نکرد برای غضب، بلکه بجهت تحصیل نجات، به وسیله خداوند ما عیسی مسیح،

اول تسالونیکیان 5: 10 که برای ما مرد تا خواه بیدار باشیم و خواه خوابیده، همراه وی زیست کنیم.

رساله تیطس 2: 14 که خود را در راه ما فدا ساخت، تا ما را از هر ناراستی برهاند، و امتی برای خود طاهر سازد که ملک خاص او و غیور در اعمال نیکو باشند.

رومیان 5: 19 زیرا به همین قسمی که از نافرمانی یک شخص بسیاری گناهکار شدند، همچنین نیز به اطاعت یک شخص بسیاری عادل خواهند گردید.

(18):

رومیان 9: 11 زیرا هنگامی که هنوز تولّد نیافته بودند و عملی نیک یا بد نکرده، تا اراده خدا برحسب اختیار ثابت شود نه از اعمال بلکه از دعوت کننده

دوم تسالونیکیان 2: 13 اما ای برادران و ای عزیزان خداوند، می باید ما همیشه برای شما خدا را شکر نماییم، که از ابتدا خدا شما را برگزید برای نجات به تقدیس روح و ایمان به راستی.

دوم تسالونیکیان 2: 14 و برای آن شما را دعوت کرد به وسیله بشارت ما برای تحصیل جلال خداوند ما عیسی مسیح.

اول قرنتیان 1: 9 امین است خدایی که شما را به شراکت پسر خود عیسی مسیح خداوند ما خوانده است.

(19):

رومیان 8: 30 و آنانی را که از قبل معین فرمود، ایشان را هم خواند و آنانی را که خواند ایشان را نیز عادل گردانید و آنانی را که عادل گردانید، ایشان را نیز جلال داد.

(20):

افسیان 1: 5 که ما را از قبل تعیین نمود تا او را پسر خوانده شویم بوساطت عیسی مسیح بر حسب خشنودی اراده خود،

(21):

دوم تسالونیکیان 2: 13 اما ای برادران و ای عزیزان خداوند، می باید ما همیشه برای شما خدا را شکر نماییم، که از ابتدا خدا شما را برگزید برای نجات به تقدیس روح و ایمان به راستی.

افسیان 1: 4 چنانکه ما را پیش از بنیاد عالم در او برگزید تا در حضور او در محبت، مقدس و بی عیب باشیم.

اول تسالونیکیان 4: 3 زیرا که این است اراده خدا یعنی قدوسیت شما تا از زنا بپرهیزید.

(22):

رساله اول پطرس 1: 5 که به قوت خدا محروس هستید به ایمان برای نجاتی که مهیا شده است تا در ایام آخر ظاهر شود.

انجیل یوحنا 10: 28 و من به آنها حیات جاودانی می دهم و تا به ابد هلاک نخواهند شد و هیچ کس آنها را از دست من نخواهد گرفت.

(23):

انجیل یوحنا 17: 9 من بجهت اینها سوال می‌کنم و برای جهان سوال نمی‌کنم، بلکه از برای کسانی که به من داده‌ای، زیرا که از آن تو می‌باشند.

رومیان 8: 28 - 28 39 و می‌دانیم که بجهت آنانی که خدا را دوست می‌دارند و بحسب اراده او خوانده شده‌اند، همه چیزها برای خیریت [ایشان] با هم در کار می‌باشند. 29 زیرا آنانی را که از قبل شناخت، ایشان را نیز پیش معین فرمود تا به صورت پسرش متشکل شوند تا او نخست‌زاده از برادران بسیار باشد. 30 و آنانی را که از قبل معین فرمود، ایشان را هم خواند و آنانی را که خواند ایشان را نیز عادل گردانید و آنانی را که عادل گردانید، ایشان را نیز جلال داد. 31 پس به این چیزها چه گوییم؟ هرگاه خدا با ما است کیست به ضد ما؟ 32 او که پسر خود را دریغ نداشت، بلکه او را در راه جمع ما تسلیم نمود، چگونه با وی همه چیز را به ما نخواهد بخشید؟ 33 کیست که بر برگزیدگان خدا مدعی شود؟ آیا خدا که عادل کننده است؟ 34 کیست که بر ایشان فتوا دهد؟ آیا مسیح که مُرد بلکه نیز برخاست، آنکه به دست راست خدا هم هست و ما را نیز شفاعت می‌کند؟ 35 کیست که ما را از محبت مسیح جدا سازد؟ آیا مصیبت یا دلتنگی یا جفا یا قحط یا عریانی یا خطر یا شمشیر؟ 36 چنانکه مکتوب است که بخاطر تو تمام روز گشته و مثل گوسفندان ذبحی شمرده می‌شویم. 37 بلکه در همه این امور از حدّ زیاده نصرت یافتیم، به‌وسیله او که ما را محبت نمود. 38 زیرا یقین می‌دانم که نه موت و نه حیات و نه فرشتگان و نه روسا و نه قدرتها و نه چیزهای حال و نه چیزهای آینده 39 و نه بلندی و نه پستی و نه هیچ مخلوق دیگر قدرت خواهد داشت که ما را از محبت خدا که در خداوند ما مسیح عیسی است جدا سازد.

انجیل یوحنا 6: 64 ولیکن بعضی از شما هستند که ایمان نمی‌آورند. زیرا که عیسی از ابتدا می‌دانست کیانند که ایمان نمی‌آورند و کیست که او را تسلیم خواهد کرد.

انجیل یوحنا 6: 65 پس گفت، از این سبب به شما گفتم که کسی نزد من نمی‌تواند آمد مگر آنکه پدر من، آن را بدو عطا کند.

انجیل یوحنا 8: 47 کسی که از خدا است، کلام خدا را می‌شنود و از این سبب شما نمی‌شنوید که از خدا نیستید.

انجیل یوحنا 10: 26 لیکن شما ایمان نمی‌آورید زیرا از گوسفندان من نیستید، چنانکه به شما گفتم.

رساله اول یوحنا 2: 19 از ما بیرون شدند، لکن از ما نبودند، زیرا اگر از ما می‌بودند با ما می‌ماندند؛ لکن بیرون رفتند تا ظاهر شود که همهٔ ایشان از ما نیستند.

اعمال رسولان 13: 48 چون امت‌ها این را شنیدند، شادخاطر شده، کلام خداوند را تمجید نمودند و آنانی که برای حیات جاودانی مقرر بودند، ایمان آوردند.

(24):

انجیل متی 11: 25 در آن وقت، عیسی توجّه نموده، گفت، ای پدر، مالک آسمان و زمین، تو را ستایش می‌کنم که این امور را از دانایان و خردمندان پنهان داشتی و به کودکان مکشوف فرمودی!

انجیل متی 11: 26 بلی ای پدر، زیرا که همچنین منظور نظر تو بود.

رساله اول پطرس 2: 8 و سنگ لغزش دهنده و صخرهٔ مصادم، زیرا که اطاعت کلام نکرده، لغزش می‌خورند، که برای همین معین شده‌اند.

(25):

رومیان 9: 14-22 پس چه گوئیم؟ آیا نزد خدا بی‌انصافی است؟ حاشا! 15 زیرا به موسی می‌گوید، رحم خواهیم فرمود بر هر که رحم کنم و رأفت خواهم نمود بر هر که رأفت نمایم.

16 لاجرم نه از خواهش کننده و نه از شتابنده است، بلکه از خدای رحم کننده. 17 زیرا کتاب به فرعون می‌گوید، برای همین تو را برانگیختم تا قوت خود را در تو ظاهر سازم و تا نام من در تمام جهان ندا شود. 18 بنابراین هر که را می‌خواهد رحم می‌کند و هر که را می‌خواهد سنگدل می‌سازد. 19 پس مرا می‌گویی، دیگر چرا ملامت می‌کند؟ زیرا کیست که با اراده او مقاومت نموده باشد؟ 20 نی بلکه تو کیستی ای انسان که با خدا معارضه می‌کنی؟ آیا مصنوع به صانع می‌گوید که چرا مرا چنین ساختی؟ 21 یا کوزه‌گر اختیار بر گل ندارد که از یک خمیره ظرفی عزیز و ظرفی ذلیل بسازد؟ 22 و اگر خدا چون اراده نمود که غضب خود را ظاهر سازد و قدرت خویش را بشناساند، ظروف غضب را که برای هلاکت آماده شده بود، به حلم بسیار متحمل گردید،

رساله یهودا 1: 4 زیرا که بعضی اشخاص در خفا درآمده‌اند که از قدیم برای این قصاص مقرر شده بودند؛ مردمان بی‌دین که فیض خدای ما را به فجور تبدیل نموده و عیسی مسیح آقای واحد و خداوند ما را انکار کرده‌اند.

رومیان 2: 8 و اما به اهل تعصب که اطاعت راستی نمی‌کنند بلکه مطیع ناراستی می‌باشند، خشم و غضب

رومیان 2: 9 و عذاب و ضیق بر هر نفس بشری که مرتکب بدی می‌شود، اول بر یهود و پس بر یونانی؛

دوم تسالونیکیان 2: 10-12 و به هر قسم فریب ناراستی برای هالکین، از آنجا که محبت راستی را نپذیرفتند تا نجات یابند. 11 و بدین جهت خدا به ایشان عمل گمراهی می‌فرستد تا دروغ را باور کنند 12 و تا فتوایی شود بر همه کسانی که راستی را باور نکردند بلکه به ناراستی شاد شدند.

(26):

دوم تیموتائوس 2: 19 و لیکن بنیادِ ثابتِ خدا قائم است و این مَهر را دارد، که خداوند کسان خود را می‌شناسد و هر که نام مسیح را خواند، از ناراستی کناره جوید.

دوم تیموتائوس 2: 20 اما در خانه بزرگ نه فقط ظروف طلا و نقره می‌باشد، بلکه چوبی و گلی نیز؛ اما آنها برای عزّت و اینها برای ذلّت.

مکاشفه 15: 3 سرود موسی بنده خدا و سرود برّه را می‌خوانند و می‌گویند، عظیم و عجیب است اعمال تو ای خداوند خدای قادر مطلق! عدل و حقّ است راه‌های تو ای پادشاه امت‌ها!

مکاشفه 15: 4 کیست که از تو نترسد، خداوندا و کیست که نام تو را تمجید ننماید؟ زیرا که تو تنها قدّوس هستی و جمیع امت‌ها آمده، در حضور تو پرستش خواهند کرد، زیرا که احکام تو ظاهر گردیده است!

(27):

رومیان 9: 20 نی بلکه تو کیستی ای انسان که با خدا معارضه می‌کنی؟ آیا مصنوع به صانع می‌گوید که چرا مرا چنین ساختی؟

رومیان 11: 33 زهی عمق دولتمندی و حکمت و علم خدا! چقدر بعید از غوررسی است احکام او و فوق از کاوش است طریق‌های وی!

تثنیه 29: 29 چیزهای مخفی از آن یهوه‌خدای ماست و اما چیزهای مکشوف تا به ابد از آن ما و فرزندان ما است، تا جمیع کلمات این شریعت را به عمل آوریم.

رساله دوم پطرس 1: 10 لهدا ای برادران، بیشتر جدّ و جهد کنید تا دعوت و برگزیدگی خود را ثابت نمایید: زیرا اگر چنین کنید، هرگز لغزش نخواهید خورد:

افسیان 1:6 برای ستایش جلال فیض خود که ما را به آن مستفیض گردانید در آن حبیب.

رومیان 11:5 پس همچنین در زمان حاضر نیز بقیّتی بحسب اختیار فیض مانده است.

رومیان 11:6 و اگر از راه فیض است دیگر از اعمال نیست وگرنه فیض دیگر فیض نیست. اما اگر از اعمال است دیگر از فیض نیست والاّ عمل دیگر عمل نیست.

رومیان 11:20 آفرین بجهت بی‌ایمانی بریده شدند و تو محض ایمان پایدار هستی. مغرور مباش بلکه بترس!

رومیان 8:33 کیست که بر برگزیدگان خدا مدّعی شود؟ آیا خدا که عادل کننده است؟

انجیل لوقا 10:20 ولی از این شادی مکنید که ارواح اطاعت شما می‌کنند بلکه بیشتر شاد باشید که نامهای شما در آسمان مرقوم است.

فصل چهارم

آفرینش

فصل چهارم

آفرینش:

1- خدای پدر و پسر و روح القدس را پسند آمد (1) که برای ابراز شکوه قدرت و حکمت و نیکویی ازلی خود (2) در ابتدا عالم و همه چیزهایی را که در آن وجود دارد ، از مرئی و غیرمرئی ، در مدت شش روز از نیستی به هستی آورد و خلق فرماید و همه بسیار نیکو بود (3) .

2- پس از آن که خدا همه مخلوقات دیگر را آفرید ، انسان را هم مرد و زن (4) با روحی ابدی که دارای شعور (5) و دانش و عدالت و قدوسیت حقیقی بود ، مطابق صورت خود خلق (6) و شریعت خود را بر دل‌های آنها مرقوم فرمود (7) و قدرت اطاعت کامل از آن را به آنان عطا کرد ولی در عین حال، آنها اجازه خطا ورزیدن را داشتند و به آزادی اراده خودشان که قابل تغییر بود واگذار شدند (8) . به غیر از شریعتی که در قلبشان مرقوم بود، به آنها آشکارا دستور داده شد که از درخت معرفت نیک و بد نخورند (9) و تا وقتی از این دستور اطاعت کردند در مصاحبت با خدا خوشحال بودند (10) و بر سایر مخلوقات تسلط داشتند (11) .

1

رساله به عبرانیان 1:2 در این ایام آخر به ما بوساطت پسر خود متکلم شد، که او را وارث جمیع موجودات قرار داد ، و به وسیله او عالمها را آفرید؛

انجیل یوحنا 1:2 همان در ابتدا نزد خدا بود.

انجیل یوحنا 1:3 همه چیز به واسطه او آفریده شد و به غیر از او چیزی از موجودات وجود نیافت.

پیدایش 1:1-3 در ابتدا، خدا آسمانها و زمین را آفرید. 2 و زمین تهی و بایر بود و تاریکی بر روی لجه و روح خدا سطح آنها را فرو گرفت. 3 و خدا گفت: "روشنایی بشود." و روشنایی شد.

ایوب 26:13 به روح او آسمانها زینت داده شد ، و دست او مار تیز رو را سفت.

ایوب 33:4 روح خدا مرا آفریده، و نفخه قادر مطلق مرا زنده ساخته است.

رومیان 11:36 زیرا که از او و به او و تا او همه چیز است؛ و او را تا ابدالآباد جلال باد، آمین.

اول قرن‌تینان 8:6 لکن ما را یک خداست، یعنی پدر که همه چیز از اوست و ما برای او هستیم، و یک خداوند، یعنی عیسی مسیح که همه چیز از اوست و ما از او هستیم.

2

رومیان 1:20 زیرا که چیزهای نادیده او، یعنی قوت سرمدی و ألوهیتش از حین آفرینش عالم به وسیله کارهای او فهمیده و دیده می شود تا ایشان را عذری نباشد.

ارمیا 10:12 او زمین را به قوت خود ساخت و ربع مسکون را به حکمت خویش استوار نمود و آسمان را به عقل خود گسترانید.

مزامیر 104: 24 ای خداوند اعمال تو چه بسیار است! جمیع آنها را به حکمت کرده‌ای. زمین از دولت تو پر است.

مزامیر 33: 5 عدالت و انصاف را دوست می‌دارد. جهان از رحمت خداوند پر است.

مزامیر 33: 6 به کلام خداوند آسمانها ساخته شد و کل جنود آنها به نَفْحَهُ دهان او.

3

رساله به عبرانیان 11: 3 به ایمان فهمیده‌ایم که عالمها به کلمه خدا مرتب گردید، حتی آنکه چیزهای دیدنی از چیزهای نادیدنی ساخته شد.

کولسیان 1: 16 زیرا که در او همه چیز آفریده شد، آنچه در آسمان و آنچه بر زمین است از چیزهای دیدنی و نادیدنی و تختها و سلطنتها و ریاسات و قوآت؛ همه به وسیله او و برای او آفریده شد.

اعمال رسولان 17: 24 خدایی که جهان و آنچه در آن است آفرید، چونکه او مالک آسمان و زمین است، در هیكلهای ساخته شده به دستها ساکن نمی‌باشد

خروج 20: 11 زیرا که در شش روز، خداوند آسمان و زمین و دریا و آنچه را که در آنهاست بساخت، و در روز هفتم آرام فرمود. از این سبب خداوند روز هفتم را مبارک خوانده، آن را تقدیس نمود.

4

پیدایش 1: 27 پس خدا آدم را بصورت خود آفرید. او را بصورت خدا آفرید. ایشان را نر و ماده آفرید.

5

پیدایش 2:7 خداوند خدا پس آدم را از خاک زمین بسرشت و در بینی وی روح حیات دمید، و آدم نفس زنده شد.

جامعه 12:7 و خاک به زمین برگردد به طوری که بود، و روح نزد خدا که آن را بخشیده بود رجوع نماید.

انجیل لوقا 23:43 عیسی به وی گفت، هرآینه به تو می‌گویم امروز با من در فردوس خواهی بود.

انجیل متی 10:28 و از قاتلان جسم که قادر بر کشتن روح نیاند، بیم مکنید، بلکه از او بترسید که قادر است بر هلاک کردن روح و جسم را نیز در جهنم.

مزامیر 8:5 او را از فرشتگان اندکی کمتر ساختی و تاج جلال و اکرام را بر سر او گذاردی.

مزامیر 8:6 او را بر کارهای دست خودت مسلط نمودی، و همه‌چیز را زیر پای وی نهادی،

پیدایش 2:19 و خداوند خدا هر حیوان صحرا و هر پرنده آسمان را از زمین سرشت و نزد آدم آورد تا ببیند که چه نام خواهد نهاد و آنچه آدم هر ذی‌حیات را خواند، همان نام او شد.

پیدایش 2:20 پس آدم همه بهایم و پرندگان آسمان و همه حیوانات صحرا را نام نهاد. لیکن برای آدم معاونی موافق وی یافت نشد.

6

پیدایش 1:26 و خدا گفت: «آدم را بصورت ما و موافق شبیه ما بسازیم تا بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و بهایم و بر تمامی زمین و همه حشراتی که بر زمین می‌خزند، حکومت نماید.»

کولسیان 3: 10 و تازه را پوشیده‌اید که به صورت خالق خویش تا به معرفت کامل، تازه می‌شود، افسسیان 4: 24 و انسانیت تازه را که به صورت خدا در عدالت و قدوسیّت حقیقی آفریده شده است بپوشید.

7

رومیان 2: 14 زیرا هرگاه امت‌هایی که شریعت ندارند کارهای شریعت را به طبیعت بجا آرند، اینان هرچند شریعت ندارند، برای خود شریعت هستند، رومیان 2: 15 چونکه از ایشان ظاهر می‌شود که عمل شریعت بر دل ایشان مکتوب است و ضمیر ایشان نیز گواهی می‌دهد و افکار ایشان با یکدیگر یا مَدَمّت می‌کنند یا عذر می‌آورند،

8

جامعه 7: 29 همانا این را فقط دریافتم که خدا آدمی را راست آفرید، اما ایشان مخترعات بسیار طلبیدند.

پیدایش 3: 6 و چون زن دید که آن درخت برای خوراک نیکوست و بنظر خوشنما و درختی دلپذیر و دانش‌افزا، پس از میوه‌اش گرفته، بخورد و به شوهر خود نیز داد و او خورد.

پیدایش 3: 17 و به آدم گفت: «چونکه سخن زوجهات را شنیدی و از آن درخت خوردی که امر فرموده، گفتم از آن نخوری، پس بسبب تو زمین ملعون شد، و تمام ایام عمرت از آن با رنج خواهی خورد.

پیدایش 2: 16 و خداوند خدا آدم را امر فرموده، گفت: «از همه درختان باغ بی‌ممانعت بخور،

پیدایش 2: 17 اما از درخت معرفت نیک و بد زنه‌ار نخوری، زیرا روزی که از آن خوردی، هرآینه خواهی مرد.»

کولسیان 3: 10 و تازه را پوشیده‌اید که به صورت خالق خویش تا به معرفت کامل، تازه می‌شود، افسسیان 4: 24 و انسانیت تازه را که به صورت خدا در عدالت و قدوسیّت حقیقی آفریده شده است بپوشید.

9

پیدایش 2: 16 و خداوند خدا آدم را امر فرموده، گفت: «از همه درختان باغ بی‌ممانعت بخور، پیدایش 2: 17 اما از درخت معرفت نیک و بد زنه‌ار نخوری، زیرا روزی که از آن خوردی، هرآینه خواهی مرد.»

10

پیدایش 2: 17 اما از درخت معرفت نیک و بد زنه‌ار نخوری، زیرا روزی که از آن خوردی، هرآینه خواهی مرد.»

پیدایش 3: 8 - 11 و آواز خداوند خدا را شنیدند که در هنگام وزیدن نسیم نه‌ار در باغ می‌خرامید، و آدم و زنش خویشتن را از حضور خداوند خدا در میان درختان باغ پنهان کردند. 9 و خداوند خدا آدم را ندا در داد و گفت: «کجا هستی؟» 10 گفت: «چون آوازت را در باغ شنیدم، ترسان گشتم، زیرا که عریانم. پس خود را پنهان کردم.» 11 گفت: «که تو را آگاهانید که عریانی؟ آیا از آن درختی که تو را قدغن کردم که از آن نخوری، خوردی؟»

پیدایش 3: 23 پس خداوند خدا، او را از باغ عدن بیرون کرد تا کار زمینی را که از آن گرفته شده بود، بکند.

11

پیدایش 1: 26 و خدا گفت: «آدم را بصورت ما و موافق شبیه ما بسازیم تا بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و بهایم و بر تمامی زمین و همه حشراتی که بر زمین می‌خزند، حکومت نماید».

پیدایش 1: 28 و خدا ایشان را برکت داد و خدا بدیشان گفت: «بارور و کثیر شوید و زمین را پر سازید و در آن تسلط نمایید، و بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و همه حیواناتی که بر زمین می‌خزند، حکومت کنید».

مزامیر 8: 6 او را بر کارهای دست خودت مسلط نمودی، و همه چیز را زیر پای وی نهادی،

مزامیر 8: 7 گوسفندان و گاوان جمیعاً، و بهایم صحرا را نیز؛

مزامیر 8: 8 مرغان هوا و ماهیان دریا را، و هر چه بر راههای آنها سیر می‌کند.

پیدایش 1: 29 و خدا گفت: «همانا همه علفهای تخمداری که بر روی تمام زمین است و همه درختهایی که در آنها میوه درخت تخمدار است، به شما دادم تا برای شما خوراک باشد.

پیدایش 1: 30 و به همه حیوانات زمین و به همه پرندگان آسمان و به همه حشرات زمین که در آنها حیات است، هر علف سبز را برای خوراک دادم.» و چنین شد.

فصل پنجم

تدبیر الهی

فصل پنجم

تدبیر الهی:

1- خدا که خالق عظیم همه چیز است ، تمامی مخلوقات و اعمال آنها و اشیا را از کوچک و بزرگ (1) با تدبیر کاملاً حکیمانه و مقدس خود (2) مطابق پیش دانی مصون از خطایش (3) و بر طبق صلاح و مصلحت و میل مستقل و تغییرناپذیر خود (4) برای تمجید شکوه حکمت و قدرت و عدالت و نیکویی و رحمت خود ، محافظت و رهبری و اداره مینماید (5).

2- با وجودی که از نظر پیش دانی و تدبیر خدا، که خودش علت العلل یا علت اول میباشد، همه چیز بدون تغییر و اشتباه عملی میشود (6) ولی خدا به وسیله همین تدبیر چنین مقرر فرموده است که این امور بر اساس مفهوم علل ثانویه یا به طور ضروری (7) یا آزاد و یا مشروط اتفاق افتند (8) .

3- خدا برای اجرای مشیت عادی خود وسایلی به کار میبرد (9) ولی آزاد است که طبق میل خود (10) بدون این وسایل (11) و برتر از آنها (12) و بر خلاف آنها نیز عمل نماید.

4- قدرت مطلق و حکمت غیر قابل بررسی و نیکویی بیحد خدا در تدبیر الهی وی به قدری آشکار است که این تدبیر حتی به گناه اولیه آدم (13) و به همه گناهان فرشتگان و انسانها نیز مربوط میشود (14) و آن هم نه به صورت اجازه ساده و بس بلکه این اجازه محدود به حدودی حکیمانه و نیرومند میباشد (15) و همچنین به ترتیب و کنترل آنها مربوط است و از طریق نقشه های متعدد خدا برای انجام مقاصد مقدسش به کار میرود (16) ولی این عمل طوری انجام میشود که گناه

بودن این گناهان فقط از مخلوقات است نه از خدا که او کاملاً قدوس و عادل است و هرگز به وجود آورنده یا تأییدکننده گناه نیست و نمیتواند باشد (17).

5- خدا، که به طور کامل، حکیم و عادل و مهربان است، در مواقعی فرزندان خود را مدتی در وسوسه های متعدد و در فساد دل‌های خودشان رها می‌سازد تا آنها را برای گناهان سابقشان تنبیه نماید و یا قدرت مخفی فساد و فریبکاری دل‌هایشان را بر آنها روشن سازد تا آن که آنها فروتن شوند (18) و تا آنها را به طور صمیمانه و دائمی تری در مورد تأمین احتیاجاتشان به خودش متکی سازد و در امتحانات آینده در مورد گناه بیدارتر و هشیارتر گرداند و بعلاوه این طرز رفتار خدا دارای مقاصد عادلانه و مقدس دیگری هم میباشد (19).

6- در مورد انسانهای شریر و خدانشناس، که خدا به عنوان داور عادل به علت گناهان سابقشان آنها را کور و سنگدل میگرداند (20)، خدا نه فقط فیض خود را (که ممکن بود این فیض عقل ایشان را منور گرداند (21) و بر دل‌هایشان اثر کند) دریغ میفرماید بلکه در بعضی اوقات عطایایی را که داشته اند نیز از آنها پس میگیرد (22) و آنها را در مقابل چیزهایی قرار میدهد که فسادشان همان چیزها را سبب گناه میگرداند (23). علاوه بر این، آنها را به شهوات خودشان و وسوسه های این جهان و قوت شیطان میسپارد (24) و به این طریق نتیجه این میشود که توسط همان وسایلی که خدا برای نرم کردن دل سایرین به کار میبرد، آنها خودشان را سنگدل میسازند (25).

7- همان طوری که تدبیر الهی به طور عام همه مخلوقات را شامل میشود، به طور مخصوصی به کلیسای خود توجه میکند و همه چیزها را برای خیریت آن ترتیب میدهد (26).

رساله به عبرانیان 1:3 که فروغ جلالش و خاتم جوهرش بوده و به کلمه قوت خود حامل همه موجودات بوده ، چون طهارت گناهان را به اتمام رسانید، به دست راست کبریا در اعلیٰ علیین بنشست ؛

دانیال 4:34 و بعد از انقضای آن ایام من که نبوگدنصر هستم، چشمان خود را بسوی آسمان برافراشتم و عقل من به من برگشت و حضرت متعال را متبارک خواندم و حی سرمدی را تسبیح و حمد گفتم زیرا که سلطنت او سلطنت جاودانی و ملکوت او تا ابدالابد است.

دانیال 4:35 و جمیع ساکنان جهان هیچ شمرده می‌شوند و با جنود آسمان و سکنه جهان بر وفق اراده خود عمل می‌نماید و کسی نیست که دست او را باز دارد یا او را بگوید که چه می‌کنی.

مزامیر 135:6 هر آنچه خداوند خواست آن را کرد، در آسمان و در زمین و در دریا و در همه لجه‌ها.

اعمال رسولان 17:25 و از دست مردم خدمت کرده نمی‌شود که گویا محتاج چیزی باشد، بلکه خود به همگان حیات و نفس و جمیع چیزها می‌بخشد.

اعمال رسولان 17:26 و هر امت انسان را از یک خون ساخت تا بر تمامی روی زمین مسکن گیرند و زمانهای معین و حدود مسکنهای ایشان را مقرر فرمود

اعمال رسولان 17:28 زیرا که در او زندگی و حرکت و وجود داریم چنانکه بعضی از شعرای شما نیز گفته‌اند که از نسل او می‌باشیم.

ایوب 38:41 کیست که غذا را برای غراب آماده می‌سازد، چون بچه‌هایش نزد خدا فریاد برمی‌آورند، و به سبب نبودن خوراک آواره می‌گردند؟

انجیل متی 10: 29- 31 آیا دو گنجشک به یک فلس فروخته نمی‌شود؟ و حال آنکه یکی از آنها جز به حکم پدر شما به زمین نمی‌افتد. 30 لیکن همه موپهای سر شما نیز شمرده شده است. 31 پس ترسان باشید زیرا شما از گنجشکان بسیار افضل هستید.

انجیل متی 6: 26 مرغان هوا را نظر کنید که نه می‌کارند و نه می‌دروند و نه در انبارها ذخیره می‌کنند و پدر آسمانی شما آنها را می‌پروراند. آیا شما از آنها بمراتب بهتر نیستید؟

انجیل متی 6: 30 پس اگر خدا علف صحرا را که امروز هست و فردا در تنور افکنده می‌شود چنین بپوشاند، ای کم‌ایمانان آیا نه شما را از طریق اولی؟

نحمیا 9: 6 تو به تنهایی یهوه هستی. تو فلک و فلک‌الافلاک و تمامی جنود آنها را و زمین را و هر چه بر آن است و دریاها را و هر چه در آنها است، ساخته‌ای و تو همه اینها را حیات می‌بخشی و جنود آسمان تو را سجده می‌کنند.

2

امثال سلیمان 15: 3 چشمان خداوند در همه جاست، و بر بدان و نیکان می‌نگرد.

دوم تواریخ 16: 9 زیرا که چشمان خداوند در تمام جهان تردد می‌کند تا قوت خویش را بر آنانی که دل ایشان با او کامل است نمایان سازد. تو در اینکار احمقانه رفتار نمودی، لهذا از این ببعد در جنگها گرفتار خواهی شد.»

مزامیر 104: 24 ای خداوند اعمال تو چه بسیار است! جمیع آنها را به حکمت کرده‌ای. زمین از دولت تو پر است.

مزامیر 145: 17 خداوند عادل است در جمیع طریق‌های خود و رحیم در کل اعمال خویش.

3

اعمال رسولان 15: 18 این را می‌گوید خداوندی که این چیزها را از بدو عالم معلوم کرده است.
 مزامیر 94: 8 - 11 ای احمقان قوم بفهمید! و ای ابلهان کی تعقل خواهید نمود؟ 9 او که گوش را غرس نمود، آیا نمی‌شنود؟ او که چشم را ساخت، آیا نمی‌بیند؟ 10 او که امت‌ها را تأدیب می‌کند، آیاتوبیخ نخواهد نمود، او که معرفت را به انسان می‌آموزد؟ 11 خداوند فکرهای انسان را می‌داند که محض بطلت است.

4

افسسیان 1: 11 که ما نیز در وی میراث او شده‌ایم، چنانکه پیش معین گشتیم برحسب قصد او که همه چیزها را موافق رأی اراده خود می‌کند.
 مزامیر 33: 10 خداوند مشورت امت‌ها را باطل می‌کند؛ تدبیرهای قبائل را نیست می‌گرداند.
 مزامیر 33: 11 مشورت خداوند قائم است تا ابدالآباد؛ تدابیر قلب او تا دهرالدهور.

5

اشعیا 63: 14 مثل بهایمی که به وادی فرود می‌روند روح خداوند ایشان را آرامی بخشید، هم چنان قوم خود را رهبری نمودی تا برای خود اسم مجید پیدا نمایی.
 افسسیان 3: 10 تا آنکه الحال بر ارباب ریاستها و قدرتها در جایهای آسمانی، حکمت گوناگون خدا به وسیله کلیسا معلوم شود،
 رومیان 9: 17 زیرا کتاب به فرعون می‌گوید، برای همین تو را برانگیختم تا قوت خود را در تو ظاهر سازم و تا نام من در تمام جهان ندا شود.

پیدایش 7:45 و خدا مرا پیش روی شما فرستاد تا برای شما بقیتی در زمین نگاه دارد، و شما را به نجاتی عظیم احیا کند.

مزامیر 145:7 و یادگاری کثرت احسان تو را حکایت خواهند کرد. و عدالت تو را خواهند سرايید.

6

اعمال رسولان 2:23 این شخص چون برحسب اراده مستحکم و پیشدانی خدا تسلیم شد، شما به دست گناهکاران بر صلیب کشیده، گشتید،

ارمیا 32:19 عظیم المشورت و قویالعمل که چشمانت بر تمامی راههای بنی آدم مفتوح است تا به هر کس برحسب راههایش و بر وفق ثمره اعمالش جزا دهی.

7

پیدایش 8:22 مادامی که جهان باقی است، زرع و حصاد، و سرما و گرما، و زمستان و تابستان، و روز و شب موقوف نخواهد شد.»

ارمیا 31:35 خداوند که آفتاب را به جهت روشنایی روز و قانونهای ماه و ستارگان را برای روشنایی شب قرار داده است و دریا را به حرکت می آورد تا امواجش خروش نمایند و اسم او یهوه صباپوت می باشد، چنین می گوید.

خروج 21: 13 اما اگر قصد او نداشت، بلکه خدا وی را بدستش رسانید، آنگاه مکانی برای تو معین کنم تا بدانجا فرار کند.

تشبیه 19: 5 مثل کسی که با همسایه خود برای بریدن درخت در جنگل برود، و دستش برای قطع نمودن درخت تبر را بلند کند، و آهن از دسته بیرون رفته، به همسایه‌اش بخورد تا بمیرد، پس به یکی از آن شهرها فرار کرده، زنده ماند.

اول پادشاهان 22: 28 میکایا گفت: «اگر فی الواقع به سلامتی مراجعت کنی، خداوند به من تکلم نموده است.» و گفت: «ای قوم جمعاً بشنوید.»

اول پادشاهان 22: 34 اما کسی کمان خود را بدون غرض کشیده، پادشاه اسرائیل را میان وصله‌های زره زد، و او به اربابان خود گفت: «دست خود را بگردان و مرا از لشکر بیرون ببر زیرا که مجروح شدم.»

اشعیا 10: 6 او را بر امت منافق می‌فرستم و نزد قوم مغضوب خود مأمور می‌دارم، تا غنیمتی برابند و غارتی ببرند و ایشان را مثل گل کوچه‌ها پایمال سازند.

اشعیا 10: 7 اما او چنین گمان نمی‌کند و دلش بدینگونه قیاس نمی‌نماید، بلکه مراد دلش این است که امت‌های بسیار را هلاک و منقطع بسازد.

پیدایش 50: 19 یوسف ایشان را گفت: «مترسید زیرا که آیا من در جای خدا هستم؟»

پیدایش 50: 20 شما درباره من بد اندیشیدید، لیکن خدا از آن قصد نیکی کرد، تا کاری کند که قوم کثیری را احیا نماید، چنانکه امروز شده است.

اعمال رسولان 27:24 گفت، ای پولس ترسان مباش زیرا باید تو در حضور قیصر حاضر شوی. و اینک، خدا همهٔ همسفران تو را به تو بخشیده است.

اعمال رسولان 27:31 پولس یوزباشی و سپاهیان را گفت، اگر اینها در کشتی نمانند، نجات شما ممکن نباشد.

اعمال رسولان 27:44 و بعضی بر تختها و بعضی بر چیزهای کشتی و همچنین همه به سلامتی به خشکی رسیدند.

اشعیا 55:10 و چنانکه باران و برف از آسمان می‌بارد و به آنجا بر نمی‌گردد بلکه زمین را سیراب کرده، آن را بارور و برومند می‌سازد و برزگر را تخم و خورنده را نان می‌بخشد،

اشعیا 55:11 همچنان کلام من که از دهانم صادر گردد خواهد بود. نزد من بی‌ثمر نخواهد برگشت بلکه آنچه را که خواستم بجا خواهد آورد و برای آنچه آن را فرستادم کامران خواهد گردید.

هوشع 2:21 و خداوند می‌گوید: «من خطاب خواهم کرد، آسمانها را خطاب خواهم کرد و آنها زمین را خطاب خواهند کرد.

هوشع 2:22 و زمین گندم و شیره و روغن را خطاب خواهد کرد و آنها یزرعیل را خطاب خواهند کرد.

10

هوشع 1:7 لیکن بر خاندان یهودا رحمت خواهم فرمود و ایشان را به یهوه خدای ایشان نجات خواهم داد و ایشان را به کمان و شمشیر و جنگ و اسبان و سواران نخواهم رهانید».

انجیل متی 4:4 در جواب گفت، مکتوب است انسان نه محض نان زیست می‌کند، بلکه به هر کلمه‌ای که از دهان خدا صادر گردد.

ایوب 34:10 پس الان ای صاحبان فطانت مرا بشنوید؛ حاشا از خدا که بدی کند، و از قادر مطلق، که ظلم نماید.

11

رومیان 4:19 و در ایمان کم قوت نشده، نظر کرد به بدن خود که در آن وقت مرده بود، چونکه قریب به صد ساله بود و به رَجَم مرده ساره.

12

دوم پادشاهان 6:6 پس مرد خدا گفت: «کجا افتاد؟» و چون جا را به وی نشان داد، او چوبی بریده، در آنجا انداخت و آهن را روی آب آورد.

دانیال 3:27 و اَمرا و روسا و والیان و مشیران پادشاه جمع شده، آن مردان را دیدند که آتش به بدنهای ایشان اثری نکرده و مویی از سر ایشان نسوخته و رنگ ردای ایشان تبدیل نشده، بلکه بوی آتش به ایشان نرسیده است.

اول پادشاهان

18: 17-39 و 17 و چون آخاب ایلیا را دید، آخاب وی را گفت: «آیا تو هستی که اسرائیل را مضطرب می‌سازی؟» 18 گفت: «من اسرائیل را مضطرب نمی‌سازم، بلکه تو و خاندان پدرت؛ چونکه اوامر خداوند را ترک کردید و تو پیروی بعلم را نمودی. 19 پس الان بفرست و تمام اسرائیل رانزد من بر کوه کرم‌جمع کن و انبیای بعل را نیز چهارصد و پنجاه نفر، و انبیای اشیریم را چهارصد نفر که بر سفره ایزابل می‌خورند.» 20 پس آخاب نزد جمیع بنی اسرائیل فرستاده، انبیا را بر کوه کرم‌جمع کرد. 21 و ایلیا به تمامی قوم نزدیک آمده، گفت: «تا به کی در میان دو فرقه می‌لنگید؟ اگر یهوه خداست، او را پیروی نمایید! و اگر بعل است، وی را پیروی نمایید!» اما قوم در جواب او هیچ نگفتند. 22 پس ایلیا به قوم گفت: «من تنها نبی یهوه باقی مانده‌ام و انبیای بعل چهارصد و پنجاه نفرند. 23 پس به ما دو گاو بدهند و یک گاو به جهت خود انتخاب کرده، و آن را قطعه قطعه نموده، آن را بر هیزم بگذارند و آتش نهند؛ و من گاو دیگر را حاضر ساخته، بر هیزم می‌گذارم و آتش نمی‌نهم. 24 و شما اسم خدای خود را بخوانید و من نام یهوه را خواهم خواند؛ و آن خدایی که به آتش جواب دهد، او خدا باشد.» و تمامی قوم در جواب گفتند: «نیکو گفتی.» 25 پس ایلیا به انبیای بعل گفت: «یک گاو برای خود انتخاب کرده، شما اول آن را حاضر سازید زیرا که بسیار هستید و به نام خدای خود بخوانید، اما آتش نگذارید.» 26 پس گاو را که به ایشان داده شده بود، گرفتند و آن را حاضر ساخته، نام بعل را از صبح تا ظهر خوانده، می‌گفتند: «ای بعل ما را جواب بده.» لیکن هیچ صدا یا جوابی نبود و ایشان بر مذبحی که ساخته بودند، جست و خیز می‌نمودند. 27 و به وقت ظهر، ایلیا ایشان را مسخره نموده، گفت: «به آواز بلند بخوانید زیرا که او خداست! شاید متفکر است یا به خلوت رفته، یا در سفر می‌باشد، یا شاید که در خواب است و باید او را بیدار کرد!» 28 و ایشان به آواز بلند می‌خواندند و موافق عادت خود، خویشتن را به تیغها و نیزه‌ها مجروح می‌ساختند، به حدی که خون بر ایشان جاری می‌شد. 29 و بعد از گذشتن ظهر تا وقت گذراندن هدیه عصری، ایشان نبوت می‌کردند؛ لیکن نه آوازی بود و نه کسی که جواب دهد یا توجه نماید. 30 آنگاه ایلیا به تمامی قوم گفت: «نزد من بیایید.» و تمامی

قوم نزد وی آمدند و مذبح یهوه را که خراب شده بود، تعمیر نمود. 31 و ایلیا موافق شماره اسباط بنی یعقوب که کلام خداوند بر وی نازل شده، گفته بود که نام تو اسرائیل خواهد بود، دوازده سنگ گرفت. 32 و به آن سنگها مذبحی به نام یهوه بنا کرد و گرداگرد مذبح خندقی که گنجایش دو پیمانه بزر داشت، ساخت. 33 و هیزم را ترتیب داد و گاو را قطعه قطعه نموده، آن را بر هیزم گذاشت. پس گفت: «چهار خم از آب پر کرده، آن را بر قربانی سوختنی و هیزم بریزید.» 34 پس گفت: «بار دیگر بکنید»؛ و گفت: «بار سوم بکنید.» و بار سوم کردند. 35 و آب گرداگرد مذبح جاری شد و خندق نیز از آب پر گشت. 36 و در وقت گذرانیدن هدیه عصری، ایلیای نبی نزدیک آمده، گفت: «ای یهوه، خدای ابراهیم و اسحاق و اسرائیل، امروز معلوم بشود که تو در اسرائیل خدا هستی و من بنده تو هستم و تمام این کارها را به فرمان تو کرده‌ام. 37 مرا اجابت فرما ای خداوند! مرا اجابت فرما تا این قوم بدانند که تو یهوه خدا هستی و اینکه دل ایشان را باز پس گردانیدی.» 38 آنگاه آتش یهوه افتاده، قربانی سوختنی و هیزم و سنگها و خاک را بلعید و آبر را که در خندق بود، لیسید. 39 و تمامی قوم چون این را دیدند، به روی خود افتاده، گفتند: "یهوه، او خداست! یهوه او خداست".

انجیل یوحنا 11: 43-45 چون این را گفت، به آواز بلند ندا کرد، ای ایلعازر، بیرون بیا. 44 در حال آن مرده دست و پای به کفن بسته بیرون آمد و روی او به دستمالی پیچیده بود. عیسی بدیشان گفت، او را باز کنید و بگذارید برود. توطئه قتل عیسی 45 آنگاه بسیاری از یهودیان که با مریم آمده بودند، چون آنچه عیسی کرد دیدند، بدو ایمان آوردند.

رومیان 1: 4 و بحسب روح قدوسیّت، پسر خدا به قوت معروف گردید از قیامت مردگان، یعنی خداوند ما عیسی مسیح،

رومیان 11: 32 - 34 زیرا خدا همه را در نافرمانی بسته است تا بر همه رحم فرماید. 33 زهی عمق دولتمندی و حکمت و علم خدا! چقدر بعید از غوررسی است احکام او و فوق از کاوش است طریق‌های وی! 34 زیرا کیست که رأی خداوند را دانسته باشد؟ یا که مشیر او شده؟
دوم سموئیل 24: 1 و خشم خداوند بار دیگر بر اسرائیل افروخته شد. پس داود را بر ایشان برانگیزانیده، گفت: «برو و اسرائیل و یهودا را بشمار».

اول تواریخ 21: 1 و شیطان به ضد اسرائیل برخاسته، داود را اغوا نمود که اسرائیل را بشمارد.

اول پادشاهان 22: 22 و خداوند وی را گفت: به چه چیز؟ او جواب داد که من بیرون می‌روم و در دهان جمیع انبیایش روح کاذب خواهم بود. او گفت: وی را اغوا خواهی کرد و خواهی توانست. پس برو و چنین بکن.

اول پادشاهان 22: 23 پس الان خداوند روحی کاذب در دهان جمیع این انبیای تو گذاشته است و خداوند دربارهٔ تو سخن بد گفته است».

اول تواریخ 10: 4 و شاول به سلاحدار خود گفت: «شمشیر را بکش و به من فرو بر، مبادا این نامختونان بیایند و مرا افتضاح کنند.» اما سلاحدارش نخواست زیرا که بسیار می‌ترسید؛ پس شاول شمشیر را گرفته بر آن افتاد.

اول تواریخ 10: 13 پس شاول به سبب خیانتی که به خداوند ورزیده بود مُرد، به جهت کلام خداوند که آن را نگاه نداشته بود، و از این جهت نیز که از صاحبۀ اجنه سوال نموده بود.

اول تواریخ 10: 14 و چونکه خداوند را نطلبیده بود، او را گُشت و سلطنت او را به داود بن یسّی برگردانید.

دوم سموئیل 16: 10 پادشاه گفت: "ای پسران صرّویه مرا با شما چه کار است؟ بگذارید که دشنام دهد، زیرا خداوند او را گفته است که داود را دشنام بده. پس کیست که بگوید چرا این کار را می‌کنی؟"

اعمال رسولان 2: 23 این شخص چون برحسب ارادهٔ مستحکم و پیشدانی خدا تسلیم شد، شما به دست گناهکاران بر صلیب کشیده، گشتید،

اعمال رسولان 4: 27 زیرا که فی‌الواقع بر بندهٔ قدّوس تو عیسی که او را مسح کردی، هیروودیس و پنطیوس پیلاطس با امت‌ها و قومهای اسرائیل با هم جمع شدند،

اعمال رسولان 4: 28 تا آنچه را که دست و رأی تو از قبل مقدر فرموده بود، بجا آورند.

اشعیا 45: 7 پدید آورنده نور و آفریننده ظلمت. صانع سلامتی و آفریننده بدی. من یهوه صانع همه این چیزها هستم.

15

اعمال رسولان 14: 16 که در طبقات سلف همهٔ امت‌ها را وا گذاشت که در طُرُق خود رفتار کنند، مزامیر 76: 10 آنگاه خشم انسان تو را حمد خواهد گفت، و باقی خشم را بر کمر خود خواهی بست.

دوم پادشاهان 19: 28 چونکه خشمی که بر من داری و غرور تو، به گوش من برآمده است. بنابراین مهار خود را به بینی تو و لگام خود را به لبهایت گذاشته، تو را به راهی که آمده‌ای، برخوادم گردانید.

اشعیا 10: 5-7 5وای بر آشور که عصای غضب من است و عصایی که در دست ایشان است خشم من می‌باشد. 6 او را بر امت منافق می‌فرستم و نزد قوم مغضوب خود مأمور می‌دارم، تا

غنیمتی برابند و غارتی ببرند و ایشان را مثل گل کوچه‌ها پایمال سازند. 7 اما او چنین گمان نمی‌کند و دلش بدینگونه قیاس نمی‌نماید، بلکه مراد دلش این است که امت‌های بسیار را هلاک و منقطع بسازد.

اشعیا 10: 12 و واقع خواهد شد بعد از آنکه خداوند تمامی کار خود را با کوه صهیون و اورشلیم به انجام رسانیده باشد که من از ثمره دل مغرورپادشاه آشور و از فخر چشمان متکبر وی انتقام خواهم کشید.

اشعیا 10: 15 آیا تبر بر کسی که به آن می‌شکند فخر خواهد نمود یا ارّه بر کسی که آن را می‌کشد افتخار خواهد کرد، که گویا عصا بلند کننده خود را بجنابند یا چوب دست آنچه را که چوب نباشد بلند نماید؟

16

پیدایش 50: 20 شما درباره من بد اندیشیدید، لیکن خدا از آن قصد نیکی کرد، تا کاری کند که قوم کثیری را احیا نماید، چنانکه امروز شده است.

اشعیا 10: 6 او را بر امت منافق می‌فرستم و نزد قوم مغضوب خود مأمور می‌دارم، تا غنیمتی برابند و غارتی ببرند و ایشان را مثل گل کوچه‌ها پایمال سازند.

اشعیا 10: 7 اما او چنین گمان نمی‌کند و دلش بدینگونه قیاس نمی‌نماید، بلکه مراد دلش این است که امت‌های بسیار را هلاک و منقطع بسازد.

اشعیا 10: 12 - 15 و واقع خواهد شد بعد از آنکه خداوند تمامی کار خود را با کوه صهیون و اورشلیم به انجام رسانیده باشد که من از ثمره دل مغرورپادشاه آشور و از فخر چشمان متکبر وی انتقام خواهم کشید. 13 زیرا می‌گوید: "به قوت دست خود و به حکمت خویش چونکه فهمیم هستیم این را کردم و حدود قومها را منتقل ساختم و خزائن ایشان را غارت نمودم و مثل جبار

سروران ایشان را به زیر انداختم". 14 و دست من دولت قومها را مثل آشیانه‌ای گرفته است و به طوری که تخمهای متروک را جمع کنند، من تمامی زمین را جمع کردم. و کسی نبود که بال را بجنباند یا دهان خود را بگشاید یا جک جک بنماید.» 15 آیا تبر بر کسی که به آن می‌شکند فخر خواهد نمود یا ارّه بر کسی که آن را می‌کشد افتخار خواهد کرد، که گویا عصا بلند کننده خود را بجنباند یا چوب دست آنچه را که چوب نباشد بلند نماید؟

17

رساله یعقوب 1: 13 هیچ‌کس چون در تجربه افتد، نگوید، خدا مرا تجربه می‌کند، زیرا خدا هرگز از بدیها تجربه نمی‌شود و او هیچ‌کس را تجربه نمی‌کند.

رساله یعقوب 1: 14 لکن هرکس در تجربه می‌افتد، وقتی که شهوت وی او را می‌گشدد، و فریفته می‌سازد.

رساله یعقوب 1: 17 هر بخشندگی نیکو و هر بخشش کامل از بالا است، و نازل می‌شود از پدر نورها، که نزد او هیچ تبدیل و سایه‌گردش نیست.

رساله اول یوحنا 2: 16 زیرا که آنچه در دنیا است، از شهوت جسم و خواهش چشم و غرور زندگانی از پدر نیست بلکه از جهان است.

مزامیر 50: 21 این را کردی و من سکوت نمودم. پس گمان بردی که من مثل تو هستم. لیکن تو را توبیخ خواهم کرد. و این را پیش نظر تو به ترتیب خواهم نهاد.

دوم تواریخ 32: 25 لیکن حزقییا موافق احسانی که به وی داده شده بود، عمل ننمود زیرا دلش مغرور شد و غضب بر او و یهودا و اورشلیم افروخته گردید.

دوم تواریخ 32: 26 اما حزقییا با ساکنان اورشلیم، از غرور دلش تواضع نمود، لهذا غضب خداوند در ایام حزقییا بر ایشان نازل نشد.

دوم تواریخ 32: 31 اما در امر ایلچیان سرداران بابل که نزد وی فرستاده شده بودند تا درباره آیتی که در زمین ظاهر شده بود پرسش نمایند، خدا او را واگذاشت تا او را امتحان نماید و هر چه در دلش بود بداند.

دوم سموئیل 24: 1 و خشم خداوند بار دیگر بر اسرائیل افروخته شد. پس داود را بر ایشان برانگیزانیده، گفت: «برو و اسرائیل و یهودا را بشمار».

دوم سموئیل 24: 25 و داود در آنجا مذبحی برای خداوند بنا نموده، قربانی‌های سوختنی و ذبایح سلامتی گذرانید. پس خداوند به جهت زمین اجابت فرمود و وبا از اسرائیل رفع شد.

تثنیه 8: 2 و بیاد آور تمامی راه را که یهوه، خدایت، تو را این چهل سال در بیابان رهبری نمود تا تو را ذلیل ساخته، بیازماید، و آنچه را که در دل تو است بداند، که آیا اوامر او را نگاه خواهی داشت یا نه.

انجیل لوقا 22: 31 پس خداوند گفت، ای شمعون، ای شمعون، اینک، شیطان خواست شما را چون گندم غربال کند،

انجیل لوقا 22: 32 لیکن من برای تو دعا کردم تا ایمانت تلف نشود؛ و هنگامی که تو بازگشت کنی برادران خود را استوار نما.

دوم قرن‌تینان 12: 7 - 9 و تا آنکه از زیادت‌ی مکاشفات زیاده سرافرازی ننمایم، خاری در جسم من داده شد، فرشته شیطان، تا مرا لطمه زند، مبادا زیاده سرافرازی نمایم. 8 و درباره آن از خداوند سه دفعه استدعا نمودم تا از من برود. 9 مرا گفت، فیض من تو را کافی است، زیرا که قوت من در ضعف کامل می‌گردد. پس به شادی بسیار از ضعفهای خود بیشتر فخر خواهم نمود تا قوت مسیح در من ساکن شود.

مزامیر 73: 1 - 28 [مزمور آساف] هرآینه خدا برای اسرائیل نیکوست، یعنی برای آنانی که پاکدل هستند. 2 و اما من نزدیک بود که پایهایم از راه در رود و نزدیک بود که قدمهایم بلغزد. 3 زیرا بر متکبران حسد بردم چون سلامتی شریران را دیدم. 4 زیرا که در موت ایشان قیده‌ا نیست و قوت ایشان مستحکم است. 5 مثل مردم در زحمت نیستند و مثل آدمیان مبتلا نمی‌باشند. 6 بنابراین گردن ایشان به تکبر آراسته است و ظلم مثل لباس ایشان را می‌پوشاند. 7 چشمان ایشان از فربهی بدر آمده است و از خیالات دل خود تجاوز می‌کنند. 8 استهزا می‌کنند و حرفهای بد می‌زنند و سخنان ظلم‌آمیز را از جای بلند می‌گویند. 9 دهان خود را بر آسمانها گذارده‌اند و زبان ایشان در جهان گردش می‌کند. 10 پس قوم او بدینجا برمی‌گردند و آبهای فراوان، بدیشان نوشانیده می‌شود. 11 و ایشان می‌گویند، خدا چگونه بداند و آیا حضرت اعلی علم دارد؟ 12 اینک، اینان شریر هستند که همیشه مطمئن بوده، در دولت‌مندی افزوده می‌شوند. 13 یقیناً من دل خود را عبث طاهر ساخته و دستهای خود را به پاکی شستهام. 14 و من تمامی روز مبتلا می‌شوم و تأدیب من هر بامداد حاضر است. 15 اگر می‌گفتم که چنین سخن گویم، هر آینه بر طبقه فرزندان تو خیانت می‌کردم. 16 چون تفکر کردم که این را بفهمم، در نظر من دشوار آمد. 17 تا به قدسهای خدا داخل شدم. آنگاه در آخرت ایشان تأمل کردم. 18 هر آینه ایشان را در جایهای لغزنده گذارده‌ای. ایشان را به خرابیها خواهی انداخت. 19 چگونه بَعْتَهُ به هلاکت رسیده‌اند! تباه شده، از ترسهای هولناک نیست گردیده‌اند. 20 مثل خواب کسی چون بیدار شد، ای خداوند همچنین چون برخیزی، صورت ایشان را ناچیز خواهی شمرد. 21 لیکن دل من تلخ شده بود و در

اندرون خود، دل ریش شده بودم. 22 و من وحشی بودم و معرفت نداشتم و مثل بهایم نزد تو گردیدم. 23 ولی من دائماً با تو هستم. تو دست راست مرا تأیید کرده‌ای. 24 موافق رأی خود مرا هدایت خواهی نمود و بعد از این مرا به جلال خواهی رسانید. 25 کیست برای من در آسمان؟ و غیر از تو هیچ چیز را در زمین نمی‌خواهم. 26 اگرچه جسد و دل من زائل گردد، لیکن صخرهٔ دلم و حصهٔ من خداست تا ابدالآباد. 27 زیرا آنانی که از تو دورند هلاک خواهند شد. و آنانی را که از تو زنا می‌کنند، نابود خواهی ساخت. 28 و اما مرا نیکوست که به خدا تقرب جویم. بر خداوند یهوه توکل کرده‌ام تا همهٔ کارهای تو را بیان کنم.

مزامیر 77: 1 - 12 [برای سالار مغنیان بر یدوتون. مزمور آساف] آواز من بسوی خداست و فریاد می‌کنم؛ آواز من بسوی خداست. گوش خود را به من فرا خواهد گرفت. 2 در روز تنگی خود خداوند را طلب کردم. در شب، دست من دراز شده، بازکشیده نگشت و جان من تسلی نپذیرفت. 3 خدا را یاد می‌کنم و پریشان می‌شوم. تفکر می‌نمایم و روح من متحیر می‌گردد، سلاه. 4 چشمانم را بیدار می‌داشتی. بیتاب می‌شدم و سخن نمی‌توانستم گفت. 5 دربارهٔ ایام قدیم تفکر کرده‌ام. دربارهٔ سالهای زمانهای سلف. 6 سرود شبانهٔ خود را بخاطر می‌آورم و در دل خود تفکر می‌کنم و روح من تفتیش نموده است. 7 مگر خدا تا به ابد ترک خواهد کرد و دیگر هرگز راضی نخواهد شد. 8 آیا رحمت او تا به ابد زایل شده است؟ و قول او باطل گردیده تا ابدالآباد؟ 9 آیا خدا رأفت را فراموش کرده؟ و رحمتهای خود را در غضب مسدود ساخته است؟ سلاه. 10 پس گفتم این ضعف من است. زهی سالهای دست راست حضرت اعلیٰ! 11 کارهای خداوند را ذکر خواهم نمود زیرا کار عجیب تو را که از قدیم است، به یاد خواهم آورد. 12 و در جمیع کارهای تو تأمل خواهم کرد و در صنعتهای تو تفکر خواهم نمود.

انجیل مرقس 14: 66 - 72 و در وقتی که پطرس در ایوان پایین بود، یکی از کنیزان رئیس کهنه آمد 67 و پطرس را چون دید که خود را گرم می‌کند، بر او نگریسته، گفت، تو نیز با عیسی ناصری می‌بودی؟ 68 او انکار نموده، گفت، نمی‌دانم و نمی‌فهمم که تو چه می‌گویی! و چون بیرون به دهلیز خانه رفت، ناگاه خروس بانگ زد. 69 و بار دیگر آن کنیزک او را دیده، به حاضرین گفتن

گرفت که این شخص از آنها است! 70 او باز انکار کرد. و بعد از زمانی حاضرین بار دیگر به پطرس گفتند، در حقیقت تو از آنها می‌باشی زیرا که جلیلی نیز هستی و لهجه تو چنان است. 71 پس به لعن کردن و قسم خوردن شروع نمود که آن شخص را که می‌گویید نمی‌شناسم. 72 ناگاه خروس مرتبه دیگر بانگ زد. پس پطرس را به خاطر آمد آنچه عیسی بدو گفته بود که قبل از آنکه خروس دو مرتبه بانگ زند، سه مرتبه مرا انکار خواهی نمود. و چون این را به خاطر آورد، بگریست.

انجیل یوحنا 21: 15- 19 و بعد از غذا خوردن، عیسی به شمعون پطرس گفت، ای شمعون، پسر یونا، آیا مرا بیشتر از اینها محبت می‌نمایی؟ بدو گفت، بلی خداوندا، تو می‌دانی که تو را دوست می‌دارم. بدو گفت، بره‌های مرا خوراک بده. 16 باز در ثانی به او گفت، ای شمعون، پسر یونا، آیا مرا محبت می‌نمایی؟ به او گفت، بلی خداوندا، تو می‌دانی که تو را دوست می‌دارم. بدو گفت، گوسفندان مرا شبانی کن. 17 مرتبه سوم بدو گفت، ای شمعون، پسر یونا، مرا دوست می‌داری؟ پطرس محزون گشت، زیرا مرتبه سوم بدو گفت مرا دوست می‌داری؟ پس به او گفت، خداوندا، تو بر همه چیز واقف هستی. تو می‌دانی که تو را دوست می‌دارم. عیسی بدو گفت، گوسفندان مرا خوراک ده. 18 آمین آمین به تو می‌گویم وقتی که جوان بودی، کمر خود را می‌بستی و هر جا می‌خواستی می‌رفتی ولکن زمانی که پیر شوی دستهای خود را دراز خواهی کرد و دیگران تو را بسته به جایی که نمی‌خواهیتو را خواهند برد. 19 و بدین سخن اشاره کرد که به چه قسم موت خدا را جلال خواهد داد و چون این را گفت، به او فرمود، از عقب من بیا.

20

رومیان 1: 24 لهذا خدا نیز ایشان را در شهوات دل خودشان به ناپاکی تسلیم فرمود تا در میان خود بدنهای خویش را خوار سازند،

رومیان 1: 25 که ایشان حق خدا را به دروغ مبدل کردند و عبادت و خدمت نمودند مخلوق را به عوض خالق که تا ابدالآباد متبارک است. آمین.

رومیان 1: 26 از این سبب خدا ایشان را به هوسهای خباثت تسلیم نمود، به نوعی که زنانشان نیز عمل طبیعی را به آنچه خلاف طبیعت است تبدیل نمودند.

رومیان 1: 28 و چون روا نداشتند که خدا را در دانش خود نگاه دارند، خدا ایشان را به ذهن مردود وا گذاشت تا کارهای ناشایسته بجا آورند.

رومیان 11: 7 پس مقصود چیست؟ اینکه اسرائیل آنچه را که می‌طلبید نیافته است، لکن برگزیدگان یافتند و باقی ماندگان سخت‌دل گردیدند؛

رومیان 11: 8 چنانکه مکتوب است که خدا بدیشان روح خواب‌آلود داد چشمانی که نبینند و گوشه‌هایی که نشنود تا امروز.

دوم تسالونیکیان 2: 11 و بدین جهت خدا به ایشان عمل گمراهی می‌فرستد تا دروغ را باور کنند
دوم تسالونیکیان 2: 12 و تا فتوایی شود بر همه کسانی که راستی را باور نکردند بلکه به ناراستی شاد شدند.

21

تثنیه 29: 4 اما خداوند دلی را که بدانید و چشمانی را که ببینید و گوشه‌هایی را که بشنوید تا امروز به شما نداده است.

انجیل مرقس 4: 11 به ایشان گفت، به شما دانستن سرّ ملکوت خدا عطا شده، اما به آنانی که بیرونند، همه چیز به مثلها می‌شود،

انجیل مرقس 4: 12 تا نگران شده بنگرند و نبینند و شنوا شده بشنوند و نفهمند، مبدا بازگشت کرده گناهان ایشان آمرزیده شود.

انجیل متی 13: 12 زیرا هر که دارد بدو داده شود و افزونی یابد. اما کسی که ندارد آنچه دارد هم از او گرفته خواهد شد.

انجیل متی 25: 29 زیرا به هر که دارد داده شود و افزونی یابد و از آنکه ندارد آنچه دارد نیز گرفته شود.

اعمال رسولان 13: 10 گفت، ای پر از هر نوع مکر و خباثت، ای فرزند ابلیس و دشمن هر راستی، باز نمی‌ایستی از منحرف ساختن طُرُقِ راستِ خداوند؟

اعمال رسولان 13: 11 الحال دست خداوند بر توست و کور شده، آفتاب را تا مدتی نخواهی دید. که در همان ساعت، غشاوه و تاریکی او را فرو گرفت و دور زده، راهنمایی طلب می‌کرد.

دوم قرن‌تیاں 11: 13 زیرا که چنین اشخاص رسولان کذب و عمله مکار هستند که خویشان را به رسولان مسیح مشابه می‌سازند.

دوم قرن‌تیاں 11: 15 پس امر بزرگ نیست که خدام وی خویشان را به خدام عدالت مشابه سازند که عاقبت ایشان بر حسب اعمالشان خواهد بود.

تشیه 2: 30 اما سیحون ملک حشبون نخواست که ما را از سرحد خود راه بدهد، زیرا که یهوه خدای تو روح او را به قساوت و دل او را به سختی وا گذاشت، تا او را چنانکه امروز شده است، به دست تو تسلیم نماید.

دوم پادشاهان 8: 12 و حزائیل گفت: «آقایم چرا گریه می‌کند؟» او جواب داد: «چونکه ضرری را که تو به بنی اسرائیل خواهی رسانید، می‌دانم؛ قلعه‌های ایشان را آتش خواهی زد و جوانان ایشان را

به شمشیر خواهی کشت، و اطفال ایشان را خرد خواهی نمود و حامله‌های ایشان را شکم پاره خواهی کرد.»

دوم پادشاهان 8: 13 و حزائیل گفت: "بنده تو که سگ است، کیست که چنین عمل عظیمی بکند؟" ایشع گفت: "خداوند بر من نموده است که تو پادشاه آرام خواهی شد."

24

مزامیر 81: 11 لیکن قوم من سخن مرا نشنیدند و اسرائیل مرا ابا نمودند.

مزامیر 81: 12 پس ایشان را به سختی دلشان ترک کردم که به مشورت‌های خود سلوک نمایند.

دوم تسالونیکیان 2: 10 - 12 و به هر قسم فریب ناراستی برای هالکین، از آنجا که محبت راستی را نپذیرفتند تا نجات یابند. 11 و بدین جهت خدا به ایشان عمل گمراهی می‌فرستد تا دروغ را باور کنند 12 و تا فتوایی شود بر همه کسانی که راستی را باور نکردند بلکه به ناراستی شاد شدند.

دوم قرنتیان 2: 11 تا شیطان بر ما برتری نیابد، زیرا که از مکاید او بی‌خبر نیستیم. خصوصیات خادمین عهد جدید

دوم قرنتیان 11: 3 لیکن می‌ترسم که چنانکه مار به مکر خود حوّا را فریفت، همچنین خاطر شما هم از سادگی‌ای که در مسیح است، فاسد گردد.

خروج 7: 3 و من دل فرعون را سخت می‌کنم، و آیات و علامات خود را در زمین مصر بسیار می‌سازم.

خروج 8: 15 اما فرعون چون دید که آسایش پدید آمد، دل خود را سخت کرد و بدیشان گوش نگرفت، چنانکه خداوند گفته بود.

خروج 8: 32 اما در این مرتبه نیز فرعون دل خود را سخت ساخته، قوم را رهایی نداد.

دوم قرن‌تین 2: 15 زیرا خدا را عطر خوشبوی مسیح می‌باشیم هم در ناجیان و هم در هالکان.

دوم قرن‌تین 2: 16 اما اینها را عطر موت، الی موت و آنها را عطر حیات الی حیات. و برای این امور کیست که کافی باشد؟

اشعیا 6: 9 گفت: «برو و به این قوم بگو البتّه خواهید شنید، اما نخواهید فهمید و هرآینه خواهید نگریست اما درک نخواهید کرد.

اشعیا 6: 10 دل این قوم را فربه ساز و گوشهای ایشان را سنگین نما و چشمان ایشان را ببند، مبادا با چشمان خود ببینند و با گوشهای خود بشنوند و با دل خود بفهمند و بازگشت نموده، شفا یابند».

اشعیا 8: 14 و او (برای شما) مکان مقدّس خواهد بود اما برای هردو خاندان اسرائیل سنگ مصادم و صخره لغزش دهنده و برای ساکنان اورشلیم دام و تله.

رساله اول پطرس 2: 7 پس شما را که ایمان دارید اکرام است، لکن آنانی را که ایمان ندارند، آن سنگی که معماران ردّ کردند، همان سر زاویه گردید،

رساله اول پطرس 2: 8 و سنگ لغزش دهنده و صخره مصادم، زیرا که اطاعت کلام نکرده، لغزش می‌خورند، که برای همین معین شده‌اند.

اعمال رسولان 28: 26 گفته است که، نزد این قوم رفته بدیشان بگو به گوش خواهید شنید و نخواهید فهمید و نظر کرده خواهید نگریست و نخواهید دید؛

اعمال رسولان 28: 27 زیرا دل این قوم غلیظ شده و به گوشهای سنگین می‌شنوند و چشمان خود را بر هم نهاده‌اند، مبادا به چشمان ببینند و به گوشها بشنوند و به دل بفهمند و بازگشت کنند تا ایشان را شفا بخشم.

26

اول تیموتائوس 4: 10 زیرا که برای این زحمت و بی‌احترامی می‌کشیم، زیرا امید داریم به خدای زنده، که جمیع مردمان علی‌الخصوص مومنین را نجات‌دهنده است.

عاموس 9: 8 اینک چشمان خداوند یهوه بر مملکت گناهکار می‌باشد و من آن را از روی زمین هلاک خواهم ساخت لیکن خداوند می‌گوید که «خاندان یعقوب را بالکل هلاک نخواهم ساخت.

عاموس 9: 9 زیرا اینک من امر فرموده، خاندان اسرائیل را در میان همه امت‌ها خواهم بیخت، چنانکه غله در غربال بیخته می‌شود و دانه‌ای بر زمین نخواهد افتاد.

رومیان 8: 28 و می‌دانیم که بجهت آنانی که خدا را دوست می‌دارند و بحسب اراده او خوانده شده‌اند، همه چیزها برای خیریت [ایشان] با هم در کار می‌باشند.

اشعیا 43: 3-5 زیرا من یهوه خدای تو و قدوس اسرائیل نجات دهنده تو هستم. مصر را فدیة تو ساختم و حبش و سبا را به عوض تو دادم. 4 چونکه در نظر من گرانبها و مکرم بودی و من تو را دوست می‌داشتم پس مردمان را به عوض تو و طوایف را در عوض جان تو تسلیم خواهم نمود. 5 مژگن زیرا که من با تو هستم و ذریت تو را از مشرق خواهم آورد و تو را از مغرب جمع خواهم نمود.

اشعیا 43: 14 خداوند که ولی شما و قدّوس اسرائیل است چنین می گوید: «بخاطر شما به بابل فرستادم و همه ایشان را مثل فراریان فرود خواهم آورد و کلدانیان

فصل ششم

سقوط انسان و گناه

و مجازات آن

فصل ششم

سقوط انسان و گناه و مجازات آن:

1- والدین نخستین ما بر اثر حيله و وسوسه-ی شیطان فریب خورده و با خوردن میوه-ی ممنوعه گناه ورزیدند(1). خدا مطابق مصلحت حکیمانه و مقدس خود رضا بدین داد که آنها را واگذارد که مرتکب این گناه شوند زیرا قصد داشت که از آن برای جلال خود استفاده نماید(2).

2- بر اثر این گناه، والدین نخستین ما از نیکویی اصلی خود و از مصاحبت با خدا محروم شدند(3) و به این طریق در گناه مردند(4) و تمام نیروها و روح و بدنشان کامل ناپاک شد(5).

3- چون آنها منشأ و ریشه همه مردم بودند، جرم این گناه به حساب فرزندانشان هم محسوب شد(6) و این مردن و گناه و ذات فاسد به تمام فرزندان آنها که به وسیله تولد طبیعی از آنها به وجود آمدند سرایت کرد(7).

4- تمام گناهانی که مرتکب میشویم از این گناه اصلی سرچشمه گرفته است و به علت همین فساد اصلی میباشد که ما نسبت به تمام نیکویی ها در واقع بیعلاقه و ناتوان و مخالف شده(8) و به طرف همه بدیها مایل گشته ایم(9).

5- این فساد ذات انسان در کسانی که تولد تازه مییابند در طول این عمر باقی میماند(10) و با وجودی که توسط مسیح بخشیده میشود ولی هم خود این فساد ذات و هم تمام امیال مربوط به آن در واقع گناه است(11).

6- هر گناهی چون تجاوز از شریعت عادل خدا و مخالف آن شریعت میباشد، گناهکار را در ذات مجرم میسازد(12) و به همین دلیل دچار غضب خدا(13) و لعنت شریعت میگردداند(14) و به این طریق او را تابع مرگ(15) و تمام بدبختی های روحانی و جسمانی و ابدی مربوط به آن میسازد(16) .

1

پیدایش 3: 13 پس خداوند خدا به زن گفت: «این چه کار است که کردی؟» زن گفت: «مار مرا اغوا نمود که خوردم.»

دوم قرن تیان 11: 3 لیکن می ترسم که چنانکه مار به مکر خود حوّا را فریفت، همچنین خاطر شما هم از سادگیای که در مسیح است، فاسد گردد.

پیدایش 3: 1- 14 و مار از همه حیوانات صحرا که خداوند خدا ساخته بود، هشیارتر بود. و به زن گفت: «آیا خدا حقیقتاً گفته است که از همه درختان باغ نخورید؟» 2 زن به مار گفت: «از میوه درختان باغ می خوریم، 3 لکن از میوه درختی که در وسط باغ است، خدا گفت از آن نخورید و آن را لمس مکنید، مبادا بمیرید.» 4 مار به زن گفت: «هر آینه نخواهید مرد، 5 بلکه خدا می داند در روزی که از آن بخورید، چشمان شما باز شود و مانند خدا عارف نیک و بد خواهید بود.» 6 و چون زن دید که آن درخت برای خوراک نیکوست و بنظر خوشنما و درختی دلپذیر و دانش افزا، پس از میوه اش گرفته، بخورد و به شوهر خود نیز داد و او خورد. 7 آنگاه چشمان هر دو ایشان باز شد و فهمیدند که عریانند. پس برگهای انجیر به هم دوخته، سترها برای خویشان ساختند. 8 و آواز خداوند خدا را شنیدند که در هنگام وزیدن نسیم نهار در باغ می خرامید، و آدم و زرش خویشان را از حضور خداوند خدا در میان درختان باغ پنهان کردند. 9 و خداوند خدا آدم را

ندا در داد و گفت: «کجا هستی؟» 10 گفت: «چون آوازت را در باغ شنیدم، ترسان گشتم، زیرا که عریانم. پس خود را پنهان کردم.» 11 گفت: «که تو را آگاهانید که عریانی؟ آیا از آن درختی که تو را قدغن کردم که از آن نخوری، خوردی؟» 12 آدم گفت: «این زنی که قرین من ساختی، وی از میوه درخت به من داد که خوردم.» 13 پس خداوند خدا به زن گفت: «این چه کار است که کردی؟» زن گفت: «مار مرا اغوا نمود که خوردم.» 14 پس خداوند خدا به مار گفت: «چونکه این کار کردی، از جمیع بهایم و از همه حیوانات صحرا ملعون تر هستی! بر شکمت راه خواهی رفت و تمام ایام عمرت خاک خواهی خورد.»

2

رومیان 11: 32 زیرا خدا همه را در نافرمانی بسته است تا بر همه رحم فرماید.

رومیان 5: 19- 21 زیرا به همین قسمی که از نافرمانی یک شخص بسیاری گناهکار شدند، همچنین نیز به اطاعت یک شخص بسیاری عادل خواهند گردید. 20 اما شریعت در میان آمد تا خطا زیاده شود. لکن جایی که گناه زیاده گشت، فیض بی‌نهایت افزون گردید. 21 تا آنکه چنانکه گناه در موت سلطنت کرد، همچنین فیض نیز سلطنت نماید به عدالت برای حیات جاودانی بوساطت خداوند ما عیسی مسیح

3

پیدایش 3: 6- 8 و چون زن دید که آن درخت برای خوراک نیکوست و بنظر خوشنما و درختی دلپذیر و دانش‌افزا، پس از میوه‌اش گرفته، بخورد و به شوهر خود نیز داد و او خورد. 7 آنگاه چشمان هر دو ایشان باز شد و فهمیدند که عریانند. پس برگهای انجیر به هم دوخته، سترها برای خویشتن ساختند. 8 و آواز خداوند خدا را شنیدند که در هنگام وزیدن نسیم نهار در باغ می‌خرامید، و آدم و زنش خویشتن را از حضور خداوند خدا در میان درختان باغ پنهان کردند.

جامعه 7: 29 همانا این را فقط دریافتم که خدا آدمی را راست آفرید، اما ایشان مخترعات بسیار طلبیدند.

رومیان 3: 23 زیرا همه گناه کرده‌اند و از جلال خدا قاصر می‌باشند،

پیدایش 2: 17 اما از درخت معرفت نیک و بد زنهار نخوری، زیرا روزی که از آن خوردی، هرآینه خواهی مرد.

4

پیدایش 2: 17 اما از درخت معرفت نیک و بد زنهار نخوری، زیرا روزی که از آن خوردی، هرآینه خواهی مرد.»

افسسیان 2: 1 - 3 و شما را که در خطایا و گناهان مرده بودید، زنده گردانید، 2 که در آنها قبل، رفتار می‌کردید برحسب دوره این جهان، بر وفق رئیس قدرت هوا، یعنی آن روحی که الحال در فرزندان معصیت عمل می‌کند. 3 که در میان ایشان، همه ما نیز در شهوات جسمانی خود قبل از این زندگی می‌کردیم و هوسهای جسمانی و افکار خود را به عمل می‌آوردیم و طبعاً فرزندان غضب بودیم، چنانکه دیگران.

رومیان 5: 12 لهذا همچنان که بوساطت یک آدم گناه داخل جهان گردید و به گناه موت؛ و به اینگونه موت بر همه مردم طاری گشت، از آنجا که همه گناه کردند.

رساله تیطس 1: 15 هرچیز برای پاکان پاک است، لیکن آلودگان و بی‌ایمانان را هیچ‌چیز پاک نیست، بلکه فهم و ضمیر ایشان نیز ملوث است؛

پیدایش 6: 5 و خداوند دید که شرارت انسان در زمین بسیار است، و هر تصور از خیالهای دل وی دائماً محض شرارت است.

ارمیا 17: 9 دل از همه چیز فریبنده‌تر است و بسیار مریض است کیست که آن را بداند؟

رومیان 3: 10-19 چنانکه مکتوب است که کسی عادل نیست، یکی هم نی. 11 کسی فهمیم نیست، کسی طالب خدا نیست. 12 همه گمراه و جمیعاً باطل گردیده‌اند. نیکوکاری نیست یکی هم نی. 13 گلوی ایشان گور گشاده است و به زبانهای خود فریب می‌دهند. زهر مار در زیر لب ایشان است، 14 و دهان ایشان پر از لعنت و تلخی است. 15 پایهای ایشان برای خون ریختن شتابان است. 16 هلاکت و پریشانی در طریق‌های ایشان است، 17 و طریق سلامتی را ندانسته‌اند. 18 خدا ترسی در چشمانشان نیست. 19 الان آگاه هستیم که آنچه شریعت می‌گوید، به اهل شریعت خطاب می‌کند تا هر دهانی بسته شود و تمام عالم زیر قصاص خدا آیند.

رومیان 8: 6-8 از آن جهت که تفکر جسم موت است، لکن تفکر روح حیات و سلامتی است. 7 زانرو که تفکر جسم دشمنی خدا است، چونکه شریعت خدا را اطاعت نمی‌کند، زیرا نمی‌تواند هم بکند. 8 و کسانی که جسمانی هستند، نمی‌توانند خدا را خشنود سازند.

مزامیر 58: 1-5 [برای سالار مغنیان برلاته‌لک. مکتوم داود] آیا فی‌الحقیقت به عدالتی که گنگ است سخن می‌گویید؟ و ای بنی‌آدم، آیا به راستی داوری می‌نمایید؟ 2 بلکه در دل خود شرارتها به عمل می‌آورید و ظلم دستهای خود را در زمین از میزان درمی‌کنید. 3 شیران از رحم منحرف هستند، از شکم مادر دروغ گفته، گمراه می‌شوند. 4 ایشان را زهری است مثل زهر مار؛

مثل افعی کر که گوش خود را می‌بندد 5 که آواز افسونگران را نمی‌شنود، هر چند به مهارت افسون می‌کند.

6

پیدایش 1: 27 پس خدا آدم را بصورت خود آفرید. او را بصورت خدا آفرید. ایشان را نر و ماده آفرید.

پیدایش 1: 28 و خدا ایشان را برکت داد و خدا بدیشان گفت: «بارور و کثیر شوید و زمین را پر سازید و در آن تسلط نمایید، و بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و همه حیواناتی که بر زمین می‌خزند، حکومت کنید.»

پیدایش 2: 16 و خداوند خدا آدم را امر فرموده، گفت: «از همه درختان باغ بی‌ممانعت بخور،

پیدایش 2: 17 اما از درخت معرفت نیک و بد زنهار نخوری، زیرا روزی که از آن خوردی، هرآینه خواهی مرد.»

رومیان 5: 12 لهذا همچنان که بوساطت یک آدم گناه داخل جهان گردید و به گناه موت؛ و به اینگونه موت بر همه مردم طاری گشت، از آنجا که همه گناه کردند.

رومیان 5: 15-19 و نه چنانکه خطا بود، همچنان نعمت نیز باشد. زیرا اگر به خطای یک شخص بسیاری مردند، چقدر زیاده فیض خدا و آن بخششی که به فیض یک انسان، یعنی عیسی مسیح است، برای بسیاری افزون گردید. 16 و نه اینکه مثل آنچه از یک گناهکار سر زد، همچنان بخشش باشد؛ زیرا حکم شد از یک برای قصاص لکن نعمت از خطایای بسیار برای عدالت رسید. 17 زیرا اگر به سبب خطای یک نفر و به واسطه آن یک موت سلطنت کرد، چقدر بیشتر آنانی که افزونی فیض و بخشش عدالت را می‌پذیرند، در حیات سلطنت خواهند کرد به وسیله یک، یعنی عیسی مسیح. 18 پس همچنان که به یک خطا حکم شد بر جمیع مردمان برای قصاص، همچنین

به یک عمل صالح بخشش شد بر جمیع مردمان برای عدالت حیات. 19 زیرا به همین قسمی که از نافرمانی یک شخص بسیاری گناهکار شدند، همچنین نیز به اطاعت یک شخص بسیاری عادل خواهند گردید.

اعمال رسولان 17: 26 و هر امت انسان را از یک خون ساخت تا بر تمامی روی زمین مسکن گیرند و زمانهای معین و حدود مسکنهای ایشان را مقرر فرمود

اول قرن‌تینان 15: 21 زیرا چنانکه به انسان موت آمد، به انسان نیز قیامت مردگان شد.

اول قرن‌تینان 15: 22 و چنانکه در آدم همه میمیرند در مسیح نیز همه زنده خواهند گشت.

اول قرن‌تینان 15: 45 و همچنین نیز مکتوب است که انسان اول، یعنی آدم نفس زنده گشت، اما آدم آخر روح حیاتبخش شد.

اول قرن‌تینان 15: 49 و چنانکه صورت خاکی را گرفتیم، صورت آسمانی را نیز خواهیم گرفت.

7

مزامیر 51: 5 اینک، در معصیت سرشته شدم و مادرم در گناه به من آبستن گردید.

پیدایش 5: 3 و آدم صد و سی سال بزیست، پس پسری به شبیه و بصورت خود آورد، و او را شیث نامید.

ایوب 14: 4 کیست که چیز طاهر را از چیز نجس بیرون آورد؟ هیچکس نیست.

ایوب 15: 14 «انسان چپست که پاک باشد، و مولود زن که عادل شمرده شود؟»

انجیل یوحنا 3: 6 آنچه از جسم مولود شد، جسم است و آنچه از روح مولود گشت روح است.

رومیان 3: 10 - 18 10 چنانکه مکتوب است که کسی عادل نیست، یکی هم نی. 11 کسی فهمیم نیست، کسی طالب خدا نیست. 12 همه گمراه و جمیعاً باطل گردیده‌اند. نیکوکاری نیست یکی هم نی. 13 گلوی ایشان گور گشاده است و به زبانهای خود فریب می‌دهند. زهر مار در زیر لب ایشان است، 14 و دهان ایشان پر از لعنت و تلخی است. 15 پایهای ایشان برای خون ریختن شتابان است. 16 هلاکت و پریشانی در طریق‌های ایشان است، 17 و طریق سلامتی را ندانسته‌اند. 18 خدا ترسی در چشمانشان نیست.

8

رومیان 5: 6 زیرا هنگامی که ما هنوز ضعیف بودیم، در زمان معین، مسیح برای بی‌دینان وفات یافت.

رومیان 7: 18 زیرا می‌دانم که در من، یعنی در جسمم هیچ نیکویی ساکن نیست، زیرا که اراده در من حاضر است اما صورت نیکو کردن نی.

رومیان 8: 7 زانرو که تفکر جسم دشمنی خدا است، چونکه شریعت خدا را اطاعت نمی‌کند، زیرا نمی‌تواند هم بکند.

کولسیان 1: 21 و شما را که سابقاً از نیت دل در اعمال بد خویش اجنبی و دشمن بودید، بالفعل مصالحه داده است،

انجیل یوحنا 3: 6 آنچه از جسم مولود شد، جسم است و آنچه از روح مولود گشت روح است.

پیدایش 6: 5 و خداوند دید که شرارت انسان در زمین بسیار است، و هر تصور از خیالهای دل وی دائماً محض شرارت است.

پیدایش 8: 21 و خداوند بوی خوش بویید و خداوند در دل خود گفت: «بعد از این دیگر زمین را بسبب انسان لعنت نکنم، زیرا که خیال دل انسان از طفولیت بد است، و بار دیگر همه حیوانات را هلاک نکنم، چنانکه کردم.

رومیان 3: 10 - 19 10 چنانکه مکتوب است که کسی عادل نیست، یکی هم نی. 11 کسی فهیم نیست، کسی طالب خدا نیست. 12 همه گمراه و جمیعاً باطل گردیده‌اند. نیکوکاری نیست یکی هم نی. 13 گلوی ایشان گور گشاده است و به زبانهای خود فریب می‌دهند. زهر مار در زیر لب ایشان است، 14 و دهان ایشان پر از لعنت و تلخی است. 15 پایهای ایشان برای خون ریختن شتابان است. 16 هلاکت و پریشانی در طریق‌های ایشان است، 17 و طریق سلامتی را ندانسته‌اند. 18 خدا ترسی در چشمانشان نیست. 19 الان آگاه هستیم که آنچه شریعت می‌گوید، به اهل شریعت خطاب می‌کند تا هر دهانی بسته شود و تمام عالم زیر قصاص خدا آیند.

9

رساله یعقوب 1: 14 لکن هرکس در تجربه می‌افتد، وقتی که شهوت وی او را می‌کشد، و فریفته می‌سازد.

رساله یعقوب 1: 15 پس شهوت آبستن شده، گناه را می‌زاید و گناه به انجام رسیده، موت را تولید می‌کند.

افسسیان 2: 2 که در آنها قبل، رفتار می‌کردید برحسب دوره این جهان، بر وفق رئیس قدرت هوا، یعنی آن روحی که الحال در فرزندان معصیت عمل می‌کند.

افسسیان 2: 3 که در میان ایشان، همه ما نیز در شهوات جسمانی خود قبل از این زندگی می‌کردیم و هوسهای جسمانی و افکار خود را به عمل می‌آوردیم و طبعاً فرزندان غضب بودیم، چنانکه دیگران.

انجیل متی 15: 19 زیرا که از دل برمی‌آید، خیالات بد و قتلها و زناها و فسقها و دزدیها و شهادت دروغ و کفرها.

10

رساله اول یوحنا 1: 8 اگر گوییم که گناه نداریم خود را گمراه می‌کنیم و راستی در ما نیست.

رساله اول یوحنا 1: 10 اگر گوییم که گناه نکرده‌ایم، او را دروغگو می‌شماریم و کلام او در ما نیست.

رومیان 7: 14 زیرا می‌دانیم که شریعت روحانی است، لکن من جسمانی و زیر گناه فروخته شده هستم،

رومیان 7: 17 و الحال من دیگر فاعل آن نیستم بلکه آن گناهی که در من ساکن است.

رومیان 7: 18 زیرا می‌دانم که در من، یعنی در جسمم هیچ نیکویی ساکن نیست، زیرا که اراده در من حاضر است اما صورت نیکو کردن نی.

رومیان 7: 21 - 23 لهذا این شریعت را می‌یابم که وقتی که می‌خواهم نیکویی کنم بدی نزد من حاضر است. 22 زیرا برحسب انسانیت باطنی به شریعت خدا خشنودم. 23 لکن شریعتی دیگر در اعضای خود می‌بینم که با شریعت ذهن من منازعه می‌کند و مرا اسیر می‌سازد به آن شریعت گناه که در اعضای من است.

رساله یعقوب 3: 2 زیرا همگی ما بسیار می‌لغزیم. و اگر کسی در سخن گفتن نلغزد، او مرد کامل است و می‌تواند عنان تمام جسد خود را بکشد.

امثال سلیمان 20: 9 کیست که تواند گوید: «دل خود را طاهر ساختم، و از گناه خویش پاک شدم؟»

جامعه 7: 20 زیرا مرد عادل‌ی در دنیا نیست که نیکویی ورزد و هیچ خطا ننماید.

11

رومیان 7: 5 زیرا وقتی که در جسم بودیم، هوسهای گناہانی که از شریعت بود، در اعضای ما عمل می‌کرد تا بجهت موت ثمر آوریم.

رومیان 7: 7 پس چه گوییم؟ آیا شریعت گناه است؟ حاشا! بلکه گناه را جز به شریعت ندانستیم. زیرا که شهوت را نمی‌دانستیم، اگر شریعت نمی‌گفت که، طمع مورز.

رومیان 7: 8 لکن گناه از حکم فرصت جسته، هر قسم طمع را در من پدید آورد، زیرا بدون شریعت گناه مرده است.

رومیان 7: 25 خدا را شکر می‌کنم بوساطت خداوند ما عیسی مسیح. خلاصه اینکه من به ذهن خود شریعت خدا را بندگی می‌کنم و اما به جسم خود شریعت گناه را.

غلاطیان 5: 17 زیرا خواهش جسم به خلاف روح است و خواهش روح به خلاف جسم؛ و این دو با یکدیگر منازعه می‌کنند بطوری که آنچه می‌خواهید نمی‌کنید.

12

رساله اول یوحنا 3: 4 و هرکه گناه را به عمل می‌آورد، برخلاف شریعت عمل می‌کند زیرا گناه مخالفت شریعت است.

رومیان 2: 15 چونکه از ایشان ظاهر می‌شود که عمل شریعت بر دل ایشان مکتوب است و ضمیر ایشان نیز گواهی می‌دهد و افکار ایشان با یکدیگر یا مَدَمَّت می‌کنند یا عذر می‌آورند،

رومیان 3: 9 پس چه گوییم؟ آیا برتری داریم؟ نه به هیچ وجه! زیرا پیش ادعا وارد آوردیم که یهود و یونانیان هر دو به گناه گرفتارند.

رومیان 3: 19 الان آگاه هستیم که آنچه شریعت می گوید، به اهل شریعت خطاب می کند تا هر دهانی بسته شود و تمام عالم زیر قصاص خدا آیند.

13

افسسیان 2: 3 که در میان ایشان، همه ما نیز در شهوات جسمانی خود قبل از این زندگی می کردیم و هوسهای جسمانی و افکار خود را به عمل می آوردیم و طبعاً فرزندان غضب بودیم، چنانکه دیگران.

رومیان 5: 12 لهذا همچنان که بوساطت یک آدم گناه داخل جهان گردید و به گناه موت؛ و به اینگونه موت بر همه مردم طاری گشت، از آنجا که همه گناه کردند.

14

غلاطیان 3: 10 زیرا جمیع آنانی که از اعمال شریعت هستند، زیر لعنت می باشند زیرا مکتوب است، ملعون است هر که ثابت نماند در تمام نوشته های کتاب شریعت تا آنها را به جا آرد.

15

رومیان 6: 23 زیرا که مزد گناه موت است، اما نعمت خدا حیات جاودانی در خداوند ما عیسی مسیح.

پیدایش 2: 17 اما از درخت معرفت نیک و بد زنهار نخوری، زیرا روزی که از آن خوردی، هرآینه واهی مرد.».

16

افسیان 4: 18 که در عقل خود تاریک هستند و از حیات خدا محروم، به سبب جهالتی که بجهت سخت دلی ایشان در ایشان است.

رومیان 8: 20 زیرا خلقت، مطیع بطالت شد، نه به اراده خود، بلکه بخاطر او که آن را مطیع گردانید،

مراثی ارمیا 3: 39 پس چرا انسان تا زنده است و آدمی به سبب سزای گناهان خویش شکایت کند؟

انجیل متی 25: 41 پس اصحاب طرف چپ را گوید، ای ملعونان، از من دور شوید در آتش جاودانی که برای ابلیس و فرشتگان او مهیا شده است.

دوم تسالونیکیان 1: 9 که ایشان به قصاص هلاکت جاودانی خواهند رسید از حضور خداوند و جلال قوت او

رومیان 1: 21-28 زیرا هر چند خدا را شناختند، ولی او را چون خدا تمجید و شکر نکردند بلکه در خیالات خود باطل گردیده، دل بی فهم ایشان تاریک گشت. 22 ادعای حکمت می کردند و احمق گردیدند. 23 و جلال خدای غیرفانی را به شبیه صورت انسان فانی و طیور و بهایم و

حشرات تبدیل نمودند. 24 لَهذا خدا نیز ایشان را در شهوات دل خودشان به ناپاکی تسلیم فرمود تا در میان خود بدنهای خویش را خوار سازند، 25 که ایشان حقّ خدا را به دروغ مبدّل کردند و عبادت و خدمت نمودند مخلوق را به عوض خالق که تا ابدالآباد متبارک است. آمین. 26 از این سبب خدا ایشان را به هوسهای خباثت تسلیم نمود، به نوعی که زنانشان نیز عمل طبیعی را به آنچه خلاف طبیعت است تبدیل نمودند. 27 و همچنین مردان هم استعمال طبیعی زنان را ترک کرده، از شهوات خود با یکدیگر سوختند. مرد با مرد مرتکب اعمال زشت شده، عقوبت سزاوار تقصیر خود را در خود یافتند. 28 و چون روا نداشتند که خدا را در دانش خود نگاه دارند، خدا ایشان را به ذهن مردود وا گذاشت تا کارهای ناشایسته بجا آورند.

لاویان 26: 14 - 16 14 «و اگر مرا نشنوید و جمیع این اوامر را بجا نیاورید، 15 و اگر فرایض مرا رد نمایید و دل شما احکام مرا مکروه دارد، تا تمامی اوامر مرا بجا نیاورده، عهد مرا بشکنید، 16 من این را به شما خواهم کرد که خوف و سل و تب را که چشمان را فنا سازد، و جان را تلف کند، بر شما مسلط خواهم ساخت، و تخم خود را بی فایده خواهید کاشت و دشمنان شما آن را خواهند خورد.

تثنیه 28: 15 - 17 15 «و اما اگر آواز یهوه خدای خود را نشنوی تا هوشیار شده، همه اوامر و فرایض او را که من امروز به تو امر می فرمایم بجا آوری، آنگاه جمیع این لعنتها به تو خواهد رسید، و تو را خواهد دریافت

فصل هفتم

عهد خدا با انسان

فصل هفتم

عهد خدا با انسان:

1- فاصله بین خدا و مخلوق آن قدر زیاد است که با وجودی که مخلوقات عاقل مکلفند خدا را به علت خالق بودن وی اطاعت نمایند اما هرگز نمی-توانند از او برخوردار شوند مگر به وسیله-ی فروتنی داوطلبانه از طرف خدا و خدا رضا بدین داد که این فروتنی را به وسیله-ی عهد ابراز نمایند(1) .

2- عهد اولی که با انسان منعقد گردید عهد اعمال بود(2) که در آن به آدم و فرزندان او وعده حیات داده شد(3) به شرطی که خود به طور کامل اطاعت نمایند(4) .

3- انسان، بر اثر سقوط از حالت اولیه، دیگر قادر نبود به وسیله آن عهد دارای حیات شود. به همین دلیل خدا را پسند آمد که عهد دوم را که معمولاً عهد فیض یا لطف خوانده میشود برقرار سازد(5) و به وسیله آن حیات و نجات توسط مسیح را رایگان به گناهکاران ارزانی فرمود و از آنها خواست به عیسا مسیح ایمان بیاورند تا نجات بیابند(6) و به تمام کسانی که برای حیات مقرر شده اند وعده فرمود روح القدس را عطا فرماید تا آنها را قادر و مایل به ایمان آوردن سازد(7) .

4- این عهد فیض، در کتاب مقدس به دفعات به عنوان عهد مورد اشاره قرار گرفته و مربوط به مرگ عیسی مسیح صاحب عهد و به میراث ابدی و همه امور متعلق به آن است(8).

5- اجرای عهد در زمان شریعت با اجرای آن در زمان انجیل تفاوت داشت(9) . در زمان شریعت توسط وعده ها و نبوتها و قربانیها و ختنه و بره فصیح و نشانه ها و مراسم دیگری که به قوم یهود عطا شده بود اجرا میگردید که همگی آنها به مسیح موعود اشاره میکرد(10) و در آن زمان به وسیله کار روح القدس برای تعلیم و بنای برگزیدگان در ایمان به مسیح موعود کافی و مؤثر بود(11) و ایمانداران به وسیله آنها آموزش کامل گناهان و نجات ابدی را میافتند و این عهد را عهدعتیق میخوانند(12).

6- در دوره انجیل ، یعنی زمانی که مسیح ظاهر شد(13) ، وسایل اجرای این عهد عبارتند از موعظه کلام و اجرای آیینهای مقدس یعنی تعمید و عشاء ربانی(14) و با وجودی که این آیینهای مقدس از نظر تعداد کمتر است و با سادگی بیشتر و شکوه و جلال ظاهری کمتری اجرا میشوند ولی به طور کاملتری دارای شهادت و اثر روحانی برای تمام ملل اعم از یهود و غیر یهود میباشد(15) و این عهد را عهدجدید میخوانند(16) . بنابراین دو عهد فیض که در ذات با یکدیگر تفاوت داشته باشند وجود ندارد بلکه فقط یک عهد وجود دارد که در طرز اجرا متفاوت میباشد(17) .

1

اشعیا 40: 13- 17 کیست که روح خداوند را قانون داده یا مشیر او بوده او را تعلیم داده باشد. 14 او از که مشورت خواست تا به او فهم بخشد و طریق راستی را به او بیاموزد؟ و کیست که او را معرفت آموخت و راه فطانت را به او تعلیم داد؟ 15 اینک امتها مثل قطره دلو و مانند غبار میزان شمرده می شوند. اینک جزیرهها را مثل گُرد برمی دارد. 16 و لبنان به جهت هیزم کافی

نیست و حیواناتش برای قربانی سوختنی کفایت نمی‌کند. 17 تمامی امت‌ها بنظر وی هیچ‌اند و از عدم و بطالت نزد وی کمتر می‌نمایند.

ایوب 9: 32 زیرا که او مثل من انسان نیست که او را جواب بدهم و با هم به محاکمه بیایم.

ایوب 9: 33 در میان ما حکمی نیست که بر هر دو ما دست بگذارد.

ایوب 22: 2 «آیا مرد به خدا فایده برساند؟ البته مرد دانا برای خویشتن مفید است.

ایوب 22: 3 آیا اگر تو عادل باشی، برای قادر مطلق خوشی رخ می‌نماید؟ یا اگر طریق خود را راست سازی، او را فایده می‌شود؟

ایوب 35: 7 اگر بی‌گناه شدی به او چه بخشیدی؟ و یا از دست تو چه چیز را گرفته است؟

ایوب 35: 8 شرارت تو به مردی چون تو (ضرر می‌رساند) و عدالت تو به بنی‌آدم (فایده می‌رساند).

اول سموئیل 2: 25 اگر شخصی بر شخصی گناه ورزد، خدا او را داوری خواهد کرد؛ اما اگر شخصی بر خداوند گناه ورزد، کیست که برای وی شفاعت نماید؟» اما ایشان سخن پدر خود را نشنیدند، زیرا خداوند خواست که ایشان را هلاک سازد.

مزامیر 100: 2 خداوند را با شادی عبادت نمایید و به حضور او با ترنم بیایید.

مزامیر 100: 3 بدانید که یهوه خداست؛ او ما را آفرید. ما قوم او هستیم و گوسفندان مرتع او.

مزامیر 113: 5 کیست مانند یهوه خدای ما که بر اعلی‌علیین نشسته است؟

مزامیر 113: 6 و متواضع می‌شود تا نظر نماید بر آسمانها و بر زمین؛

انجیل لوقا 17: 10 همچنین شما نیز چون به هر چیزی که مأمور شده‌اید عمل کردید، گوئید که غلامان بی‌منفعت هستیم زیرا که آنچه بر ما واجب بود بجا آوردیم.

اعمال رسولان 17:24 خدایی که جهان و آنچه در آن است آفرید، چونکه او مالک آسمان و زمین است، در هیكلهای ساخته شده به دستها ساکن نمی‌باشد

اعمال رسولان 17:25 و از دست مردم خدمت کرده نمی‌شود که گویا محتاج چیزی باشد، بلکه خود به همگان حیات و نَفَس و جمیع چیزها می‌بخشد.

2

هوشع 6:7 اما ایشان مثل آدم از عهد تجاوز نمودند و در آنجا به من خیانت ورزیدند.

پیدایش 2:16 و خداوند خدا آدم را امر فرموده، گفت: «از همه درختان باغ بی‌ممانعت بخور،

پیدایش 2:17 اما از درخت معرفت نیک و بد زنه‌ار نخوری، زیرا روزی که از آن خوردی، هرآینه خواهی مرد.»

غلاطیان 3:10 زیرا جمیع آنانی که از اعمال شریعت هستند، زیر لعنت می‌باشند زیرا مکتوب است، ملعون است هر که ثابت نماند در تمام نوشته‌های کتاب شریعت تا آنها را به‌جا آرد.

غلاطیان 3:12 اما شریعت از ایمان نیست بلکه آنکه به آنها عمل می‌کند، در آنها زیست خواهد نمود.

رومیان 5:12 لهذا همچنان که بوساطت یک آدم گناه داخل جهان گردید و به گناه موت؛ و به اینگونه موت بر همه مردم طاری گشت، از آنجا که همه گناه کردند.

رومیان 5:19 زیرا به همین قسمی که از نافرمانی یک شخص بسیاری گناهکار شدند، همچنین نیز به اطاعت یک شخص بسیاری عادل خواهند گردید.

اول قرن‌تیاں 15:22 و چنانکه در آدم همه می‌میرند در مسیح نیز همه زنده خواهند گشت.

اول قرن‌تین 15: 47 انسان اول از زمین است خاکی؛ انسان دوم خداوند است از آسمان.

3

رومیان 5: 12- 20 لهذا همچنان که بوساطت یک آدم گناه داخل جهان گردید و به گناه موت؛ و به اینگونه موت بر همه مردم طاری گشت، از آنجا که همه گناه کردند. 13 زیرا قبل از شریعت، گناه در جهان می‌بود، لکن گناه محسوب نمی‌شود در جایی که شریعت نیست. 14 بلکه از آدم تا موسی موت تسلط می‌داشت بر آنانی نیز که بر مثال تجاوز آدم که نمونه آن آینده است، گناه نکرده بودند. 15 و نه چنانکه خطا بود، همچنان نعمت نیز باشد. زیرا اگر به خطای یک شخص بسیاری مردند، چقدر زیاده فیض خدا و آن بخششی که به فیض یک انسان، یعنی عیسی مسیح است، برای بسیاری افزون گردید. 16 و نه اینکه مثل آنچه از یک گناهکار سر زد، همچنان بخشش باشد؛ زیرا حکم شد از یک برای قصاص لکن نعمت از خطایای بسیار برای عدالت رسید. 17 زیرا اگر به سبب خطای یک نفر و به واسطه آن یک موت سلطنت کرد، چقدر بیشتر آنانی که افزونی فیض و بخشش عدالت را می‌پذیرند، در حیات سلطنت خواهند کرد به وسیله یک، یعنی عیسی مسیح. 18 پس همچنان که به یک خطا حکم شد بر جمیع مردمان برای قصاص، همچنین به یک عمل صالح بخشش شد بر جمیع مردمان برای عدالت حیات. 19 زیرا به همین قسمی که از نافرمانی یک شخص بسیاری گناهکار شدند، همچنین نیز به اطاعت یک شخص بسیاری عادل خواهند گردید. 20 اما شریعت در میان آمد تا خطا زیاده شود. لکن جایی که گناه زیاده گشت، فیض بی‌نهایت افزون گردید.

رومیان 10: 5 زیرا موسی عدالت شریعت را بیان می‌کند که هر که به این عمل کند، در این خواهد زیست.

پیدایش 2: 16 و خداوند خدا آدم را امر فرموده، گفت: «از همه درختان باغ بی‌ممانعت بخور، پیدایش 2: 17 اما از درخت معرفت نیک و بد زنه‌ار نخوری، زیرا روزی که از آن خوردی، هرآینه خواهی مرد».

غلاطیان 3: 10 زیرا جمیع آنانی که از اعمال شریعت هستند، زیر لعنت می‌باشند زیرا مکتوب است، ملعون است هر که ثابت نماند در تمام نوشته‌های کتاب شریعت تا آنها را به‌جا آرد.

غلاطیان 3: 21 پس آیا شریعت به خلاف وعده‌های خداست؟ حاشا! زیرا اگر شریعتی داده می‌شد که تواند حیات بخشد، هرآینه عدالت از شریعت حاصل می‌شد.

رومیان 3: 20 از آنجا که به اعمال شریعت هیچ بشری در حضور او عادل شمرده نخواهد شد، چونکه از شریعت دانستن گناه است.

رومیان 3: 21 لکن الحال بدون شریعت، عدالت خدا ظاهر شده است، چنانکه تورات و انبیا بر آن شهادت می‌دهند؛

رومیان 8: 3 زیرا آنچه از شریعت محال بود، چونکه به‌سبب جسم ضعیف بود، خدا پسر خود را در شبیه جسم گناه و برای گناه فرستاده، بر گناه در جسم فتوا داد،

پیدایش 3: 15 و عداوت در میان تو و زن، و در میان ذریت تو و ذریت وی می‌گذارم؛ او سر تو را خواهد کوبید و تو پاشنه‌ی وی را خواهی کوبید».

اشعیا 42: 6 «من که یهوه هستم تو را به عدالت خوانده‌ام و دست تو را گرفته، تو را نگاه خواهم داشت و تو را عهد قوم و نور امت‌ها خواهم گردانید.

انجیل متی 26: 28 زیرا که این است خون من در عهد جدید که در راه بسیاری بجهت آمرزش گناهان ریخته می‌شود.

رساله به عبرانیان 10: 5 - 10 5 لهذا هنگامی که داخل جهان می‌شود، می‌گوید، قربانی و هدیه را نخواستی، لکن جسدی برای من مهیا ساختی. 6 به قربانی‌های سوختنی و قربانی‌های گناه رغبت نداشتی. 7 آنگاه گفتم، اینک، می‌آیم (در طومار کتاب در حق من مکتوب است) تا اراده تو را ای خدا بجا آورم. 8 چون پیش می‌گوید، هدایا و قربانی‌ها و قربانی‌های سوختنی و قربانی‌های گناه را نخواستی و به آنها رغبت نداشتی، که آنها را بحسب شریعت می‌گذرانند، 9 بعد گفت که، اینک، می‌آیم تا اراده تو را ای خدا بجا آورم. پس اول را بر می‌دارد، تا دوم را استوار سازد. 10 و به این اراده مقدس شده‌ایم، به قربانی جسد عیسی مسیح، یک مرتبه فقط.

6

انجیل مرقس 16: 15 پس بدیشان گفت، در تمام عالم بروید و جمیع خلایق را به انجیل موعظه کنید.

انجیل مرقس 16: 16 هر که ایمان آورده، تعمید یابد نجات یابد و اما هر که ایمان نیاورد بر او حکم خواهد شد.

انجیل یوحنا 3: 16 زیرا خدا جهان را اینقدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد تا هر که بر او ایمان آورد، هلاک نگرده بلکه حیات جاودانی یابد.

رومیان 10: 6 لکن عدالت ایمان بدینطور سخن می‌گوید که در خاطر خود مگو کیست که به آسمان صعود کند، یعنی تا مسیح را فرود آورد،

رومیان 10: 9 زیرا اگر به زبان خود عیسی خداوند را اعتراف کنی و در دل خود ایمان آوری که خدا او را از مردگان برخیزانید، نجات خواهی یافت.

غلاطیان 3: 11 اما واضح است که هیچ کس در حضور خدا از شریعت عادل شمرده نمی شود، زیرا که عادل به ایمان زیست خواهد نمود.

اعمال رسولان 16: 30 و ایشان را بیرون آورده، گفت، ای آقایان، مرا چه باید کرد تا نجات یابم؟

اعمال رسولان 16: 31 گفتند، به خداوند عیسی مسیح ایمان آور که تو و اهل خانهات نجات خواهید یافت.

انجیل متی 28: 18 - 20 پس عیسی پیش آمده، بدیشان خطاب کرده، گفت، تمامی قدرت در آسمان و بر زمین به من داده شده است. 19 پس رفته، همه امتها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح القدس تعمید دهید. 20 و ایشان را تعلیم دهید که همه اموری را که به شما حکم کرده ام حفظ کنند. و اینک، من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می باشم. آمین.

رومیان 1: 16 زیرا که از انجیل مسیح عار ندارم چونکه قوت خداست، برای نجات هر کس که ایمان آورد، اول یهود و پس یونانی،

رومیان 1: 17 که در آن عدالت خدا مکشوف می شود، از ایمان تا ایمان، چنانکه مکتوب است که عادل به ایمان زیست خواهد نمود.

7

حزقیال 36: 26 و دل تازه به شما خواهم داد و روح تازه در اندرون شما خواهم نهاد. و دل سنگی را از جسد شما دور کرده، دل گوشتین به شما خواهم داد.

حزقیال 36: 27 و روح خود را در اندرون شما خواهم نهاد و شما را به فرایض خود سالک خواهم گردانید تا احکام مرا نگاه داشته، آنها را بجا آورید.

انجیل یوحنا 3: 5-8 عیسی در جواب گفت، آمین، آمین به تو می‌گویم اگر کسی از آب و روح مولود نگردد، ممکن نیست که داخل ملکوت خدا شود. 6 آنچه از جسم مولود شد، جسم است و آنچه از روح مولود گشت روح است. 7 عجب مدار که به تو گفتم باید شما از سر نو مولود گردید. 8 باد هر جا که می‌خواهد میوزد و صدای آن را می‌شنوی لیکن نمی‌دانی از کجا می‌آید و به کجا می‌رود. همچنین است هر که از روح مولود گردد.

انجیل یوحنا 5: 37 و خود پدر که مرا فرستاد، به من شهادت داده است که هرگز آواز او را نشنیده و صورت او را ندیده‌اید،

انجیل یوحنا 6: 37 هر آنچه پدر به من عطا کند، به جانب من آید و هر که به جانب من آید، او را بیرون نخواهم نمود.

انجیل یوحنا 6: 44 کسی نمی‌تواند نزد من آید، مگر آنکه پدری که مرا فرستاد او را جذب کند و من در روز بازپسین او را خواهم برخیزانید.

انجیل یوحنا 6: 45 در انبیا مکتوب است که همه از خدا تعلیم خواهند یافت. پس هر که از پدر شنید و تعلیم یافت نزد من می‌آید.

اعمال رسولان 13: 48 چون امت‌ها این را شنیدند، شادخاطر شده، کلام خداوند را تمجید نمودند و آنانی که برای حیات جاودانی مقرر بودند، ایمان آوردند.

انجیل لوقا 11: 13 پس اگر شما با آنکه شریر هستید، می‌دانید چیزهای نیکو را به اولاد خود باید داد، چند مرتبه زیادتر پدر آسمانی شما روح‌القدس را خواهد داد به هر که از او سوال کند.

غلاطیان 3: 14 تا برکت ابراهیم در مسیح عیسی بر امت‌ها آید و تا وعده روح را به وسیله ایمان حاصل کنیم.

رساله به عبرانیان 9: 15-17 و 15 از این جهت او متوسط عهد تازه‌ای است تا چون موت برای کفاره تقصیرات عهد اول بوقوع آمد، خوانده‌شدگان وعده میراث ابدی را بیابند. 16 زیرا در هر جایی که وصیتی است، لابد است که موت وصیت‌کننده را تصور کنند، 17 زیرا که وصیت بعد از موت ثابت می‌شود؛ زیرا مادامی که وصیت‌کننده زنده است، استحکامی ندارد.

رساله به عبرانیان 7: 22 به همین قدر نیکوتر است آن عهدی که عیسی ضامن آن گردید.

انجیل لوقا 22: 20 و همچنین بعد از شام پیاله را گرفت و گفت، این پیاله عهد جدید است در خون من که برای شما ریخته می‌شود.

اول قرن‌تیاں 11: 25 و همچنین پیاله را نیز بعد از شام و گفت، این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به یادگاری من بکنید.

دوم قرن‌تیاں 3: 6-9 که او ما را هم کفایت داد تا عهد جدید را خادم شویم، نه حرف را بلکه روح را زیرا که حرف می‌گشود لیکن روح زنده می‌کند. 7 اما اگر خدمت موت که در حرف بود و بر سنگها تراشیده شده با جلال می‌بود، به حدی که بنی اسرائیل نمی‌توانستند صورت موسی را نظاره کنند به سبب جلال چهره او که فانی بود، 8 چگونه خدمت روح بیشتر با جلال نخواهد بود؟ 9 زیرا هرگاه خدمت قصاص با جلال باشد، چند مرتبه زیادتر خدمت عدالت در جلال خواهد افزود.

رساله به عبرانیان 1: 1 خدا، که در زمان سلف به اقسام متعدد و طریق‌های مختلف بوساطت انبیا به پدران ما تکلم نمود،

رساله به عبرانیان 1: 2 در این ایام آخر به ما بوساطت پسر خود متکلم شد، که او را وارث جمیع موجودات قرار داد، و به وسیله او عالمها را آفرید؛

رومیان 4: 11 و علامت ختنه را یافت تا مَهر باشد بر آن عدالت ایمانی که در نامختونی داشت، تا او همه نامختونان را که ایمان آورند پدر باشد تا عدالت برای ایشان هم محسوب شود؛

کولسیان 2: 11 و در وی مختون شده‌اید، به ختنه ناساخته به دست، یعنی بیرون کردن بدن جسمانی، به وسیله اختتان مسیح.

کولسیان 2: 12 و با وی در تعمید مدفون گشتید که در آن هم برخیزانیده شدید به ایمان بر عمل خدا که او را از مردگان برخیزانید.

کولسیان 2: 17 زیرا که اینها سایه چیزهای آینده است، لیکن بدن از آن مسیح است.

اول قرنتیان 5: 7 پس خود را از خمیرمایه کهنه پاک سازید تا فطیر تازه باشید، چنانکه بیخمیرمایه هستید زیرا که فصَح ما مسیح در راه ما ذبح شده است.

اول قرنتیان 10: 1 - 4 زیرا ای برادران نمی‌خواهم شما بی‌خبر باشید از اینکه پدران ما همه زیر ابر بودند و همه از دریا عبور نمودند 2 و همه به موسی تعمید یافتند، در ابر و در دریا؛ 3 و همه همان خوراک روحانی را خوردند 4 و همه همان شُرب روحانی را نوشیدند، زیرا که می‌آشامیدند از صخره روحانی که از عقب ایشان می‌آمد و آن صخره مسیح بود.

رساله به عبرانیان 11: 13 در ایمان همه ایشان فوت شدند، در حالیکه وعده‌ها را نیافته بودند، بلکه آنها را از دور دیده، تحیت گفتند و اقرار کردند که بر روی زمین، بیگانه و غریب بودند.

انجیل یوحنا 8: 56 پدر شما ابراهیم شادی کرد بر اینکه روز مرا ببیند و دید و شادمان گردید.

غلاطیان 3: 6 - 8 چنانکه ابراهیم به خدا ایمان آورد و برای او عدالت محسوب شد. 7 پس آگاهی که اهل ایمان فرزندان ابراهیم هستند. 8 و کتاب چون پیش دید که خدا امت‌ها را از ایمان عادل خواهد شمرد، به ابراهیم بشارت داد که جمیع امت‌ها از تو برکت خواهند یافت.

12

غلاطیان 3: 7 - 14 پس آگاهی که اهل ایمان فرزندان ابراهیم هستند. 8 و کتاب چون پیش دید که خدا امت‌ها را از ایمان عادل خواهد شمرد، به ابراهیم بشارت داد که جمیع امت‌ها از تو برکت خواهند یافت. 9 بنابراین اهل ایمان با ابراهیم ایماندار برکت می‌یابند. 10 زیرا جمیع آنانی که از اعمال شریعت هستند، زیر لعنت می‌باشند زیرا مکتوب است، ملعون است هر که ثابت نماند در تمام نوشته‌های کتاب شریعت تا آنها را به‌جا آرد. 11 اما واضح است که هیچ‌کس در حضور خدا از شریعت عادل شمرده نمی‌شود، زیرا که عادل به ایمان زیست خواهد نمود. 12 اما شریعت از ایمان نیست بلکه آنکه به آنها عمل می‌کند، در آنها زیست خواهد نمود. 13 مسیح، ما را از لعنت شریعت فدا کرد چونکه در راه ما لعنت شد، چنانکه مکتوب است ملعون است هر که بر دار آویخته شود. 14 تا برکت ابراهیم در مسیح عیسی بر امت‌ها آید و تا وعده روح را به‌وسیله ایمان حاصل کنیم.

اعمال رسولان 15: 11 بلکه اعتقاد داریم که محض فیض خداوند عیسی مسیح نجات خواهیم یافت، همچنان که ایشان نیز.

رومیان 3: 30 زیرا واحد است خدایی که اهل ختنه را از ایمان، و نامختونان را به ایمان عادل خواهد شمرد.

غلاطیان 2: 17 اما اگر چون عدالت در مسیح را می‌طلبیم، خود هم گناهکار یافت شویم، آیا مسیح خادم گناه است؟ حاشا!

کولسیان 2: 17 زیرا که اینها سایه چیزهای آینده است، لیکن بدن از آن مسیح است.

انجیل متی 28: 19 پس رفته، همهٔ امته‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح‌القدس تعمید دهید.

انجیل متی 28: 20 و ایشان را تعلیم دهید که همهٔ اموری را که به شما حکم کرده‌ام حفظ کنند. و اینک، من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می‌باشم. آمین.

اول قرن‌تینان 11: 23-25 زیرا من از خداوند یافتم، آنچه به شما نیز سپردم که عیسی خداوند در شبی که او را تسلیم کردند، نان را گرفت 24 و شکر نموده، پاره کرد و گفت، بگیریید بخورید. این است بدن من که برای شما پاره می‌شود. این را به یادگاری من بجا آرید. 25 و همچنین پیاله را نیز بعد از شام و گفت، این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به یادگاری من بکنید.

دوم قرن‌تینان 3: 7-11 اما اگر خدمت موت که در حرف بود و بر سنگها تراشیده شده با جلال می‌بود، به حدی که بنی‌اسرائیل نمی‌توانستند صورت موسی را نظاره کنند به سبب جلال چهره او که فانی بود، 8 چگونه خدمت روح بیشتر با جلال نخواهد بود؟ 9 زیرا هرگاه خدمت قصاص با جلال باشد، چند مرتبه زیاده‌تر خدمت عدالت در جلال خواهد افزود. 10 زیرا که آنچه جلال داده شده بود نیز بدین نسبت جلالی نداشت به سبب این جلال فایق. 11 زیرا اگر آن فانی با جلال بودی، هرآینه این باقی از طریق اولی در جلال خواهد بود.

رساله به عبرانیان 12: 22-28 بلکه تقرّب جست‌اید به جبل صهیون و شهر خدای حی، یعنی اورشلیم سماوی و به جنود بی‌شماره از محفل فرشتگان، 23 و کلیسای نخست‌زادگانی که در آسمان مکتوبند و به خدای داورِ جمیع و به ارواحِ عادلانِ مَکَمَل 24 و به عیسی متوسّطِ عهدِ جدید و به خون پاشیده شده که متکلم است به معنی نیکوتر از خون هابیل. 25 زنه‌ار از آنکه سخن می‌گوید رو مگردانید، زیرا اگر آنانی که از آنکه بر زمین سخن گفت رو گردانیدند، نجات نیافتند، پس ما چگونه نجات خواهیم یافت اگر از او که از آسمان سخن می‌گوید رو گردانیم؟ 26 که آواز او در آن وقت زمین را جنبانید، لکن الآن وعده داده است، که یک مرتبه دیگر نه فقط زمین بلکه آسمان را نیز خواهم جنبانید. 27 و این قول او یک مرتبه دیگر اشاره است از تبدیل چیزهایی که جنبانیده می‌شود، مثل آنهایی که ساخته شد، تا آنهایی که جنبانیده نمی‌شود باقی ماند. 28 پس چون ملکوتی را که نمی‌توان جنبانید می‌یابیم، شکر بجا بیاوریم تا به خشوع و تقوا خدا را عبادت پسندیده نماییم.

ارمیا 31: 33 اما خداوند می‌گوید: «اینست عهدی که بعد از این ایام با خاندان اسرائیل خواهم بست. شریعت خود را در باطن ایشان خواهم نهاد و آن را بر دل ایشان خواهم نوشت و من خدای ایشان خواهم بود و ایشان قوم من خواهند بود.

ارمیا 31: 34 و بار دیگر کسی به همسایه‌اش و شخصی به برادرش تعلیم نخواهد داد و نخواهد گفت خداوند را بشناس. زیرا خداوند می‌گوید: جمیع ایشان از خُرد و بزرگ مرا خواهند شناخت، چونکه عصیان ایشان را خواهم آمرزید و گناه ایشان را دیگر به یاد نخواهم آورد.»

رساله به عبرانیان 8: 6-13 لکن الآن او خدمت نیکوتر یافته است، به مقداری که مُتَوَسِّطِ عهد نیکوتر نیز هست که بر وعده‌های نیکوتر مرتّب است. 7 زیرا اگر آن اوّل بی‌عیب می‌بود، جایی برای دیگری طلب نمی‌شد. 8 چنانکه ایشان را ملامت کرده، می‌گوید، خداوند می‌گوید، اینک، ایّامی می‌آید که با خاندان اسرائیل و خاندان یهودا عهدی تازه استوار خواهم نمود. 9 نه مثل آن عهدی

که با پدران ایشان بستم، در روزی که من ایشان را دستگیری نمودم تا از زمین مصر برآوردم، زیرا که ایشان در عهد من ثابت نماندند. پس خداوند می‌گوید، من ایشان را واگذاردم. 10 و خداوند می‌گوید، این است آن عهدی که بعد از آن ایام با خاندان اسرائیل استوار خواهم داشت که احکام خود را در خاطر ایشان خواهم نهاد و بر دل ایشان مرقوم خواهم داشت و ایشان را خدا خواهم بود و ایشان مرا قوم خواهند بود. 11 و دیگر کسی همسایه و برادر خود را تعلیم نخواهد داد و نخواهد گفت خداوند را بشناس زیرا که همه از خرد و بزرگ مرا خواهند شناخت. 12 زیرا بر تقصیرهای ایشان ترحم خواهم فرمود و گناهانشان را دیگر به یاد نخواهم آورد. 13 پس چون تازه گفت، اول را کهنه ساخت؛ و آنچه کهنه و پیر شده است، مشرف بر زوال است.

دوم قرن‌تین 3: 9-11 زیرا هرگاه خدمت قصاص با جلال باشد، چند مرتبه زیاده‌تر خدمت عدالت در جلال خواهد افزود. 10 زیرا که آنچه جلال داده شده بود نیز بدین نسبت جلالی نداشت به سبب این جلال فایق. 11 زیرا اگر آن فانی با جلال بودی، هرآینه این باقی از طریق اولی در جلال خواهد بود.

16

انجیل متی 28: 19 پس رفته، همه امتها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح القدس تعمید دهید.

افسسیان 2: 15-19 و عداوت، یعنی شریعت احکام را که در فرایض بود، به جسم خود نابود ساخت تا که مصالحه کرده، از هر دو یک انسان جدید در خود بیافریند. 16 و تا هر دو را در یک جسد با خدا مصالحه دهد، بوساطت صلیب خود که بر آن عداوت را گشت، 17 و آمده بشارت مصالحه را رسانید به شما که دور بودید و مصالحه را به آنانی که نزدیک بودند. 18 زیرا که به وسیله او هر دو نزد پدر در یک روح دخول داریم. 19 پس، از این به بعد غریب و اجنبی نیستید، بلکه هموطن مقدسین هستید و از اهل خانه خدا.

انجیل لوقا 2: 32 نوری که کشف حجاب برای امت‌ها کند و قوم تو اسرائیل را جلال بُوَد.

اعمال رسولان 10: 34 پطرس زبان را گشوده، گفت، فی‌الحقیقت یافته‌ام که خدا را نظر به ظاهر نیست،

اعمال رسولان 10: 35 بلکه از هر امتی، هر که از او ترسد و عمل نیکو کند، نزد او مقبول گردد.

17

انجیل لوقا 22: 20 و همچنین بعد از شام پیاله را گرفت و گفت، این پیاله عهد جدید است در خون من که برای شما ریخته می‌شود.

رساله به عبرانیان 8: 7 - 9 زیرا اگر آن اول بی‌عیب می‌بود، جایی برای دیگری طلب نمی‌شد. 8 چنانکه ایشان را ملامت کرده، می‌گوید، خداوند می‌گوید، اینک، ایامی می‌آید که با خاندان اسرائیل و خاندان یهودا عهدی تازه استوار خواهم نمود. 9 نه مثل آن عهدی که با پدران ایشان بستم، در روزی که من ایشان را دستگیری نمودم تا از زمین مصر برآوردم، زیرا که ایشان در عهد من ثابت نماندند. پس خداوند می‌گوید، من ایشان را واگذاردم.

غلاطیان 3: 14 تا برکت ابراهیم در مسیح عیسی بر امت‌ها آید و تا وعده روح را به وسیله ایمان حاصل کنیم.

غلاطیان 3: 16 اما وعده‌ها به ابراهیم و به نسل او گفته شد و نمی‌گوید به نسلها که گویا درباره بسیاری باشد، بلکه درباره یکی و به نسل تو که مسیح است.

اعمال رسولان 15: 11 بلکه اعتقاد داریم که محض فیض خداوند عیسی مسیح نجات خواهیم یافت، همچنان که ایشان نیز.

رومیان 3: 21- 23 لکن الحال بدون شریعت، عدالت خدا ظاهر شده است، چنانکه تورات و انبیا بر آن شهادت می‌دهند؛ 22 یعنی عدالت خدا که به وسیله ایمان به عیسی مسیح است، به همه و کل آنانی که ایمان آورند. زیرا که هیچ تفاوتی نیست، 23 زیرا همه گناه کرده‌اند و از جلال خدا قاصر می‌باشند،

رومیان 3: 30 زیرا واحد است خدایی که اهل ختنه را از ایمان، و نامختونان را به ایمان عادل خواهد شمرد.

رومیان 4: 3 زیرا کتاب چه می‌گوید؟ ابراهیم به خدا ایمان آورد و آن برای او عدالت محسوب شد.

رومیان 4: 6 چنانکه داود نیز خوشحالی آن کس را ذکر می‌کند که خدا برای او عدالت محسوب می‌دارد، بدون اعمال،

رومیان 4: 16 و از این جهت از ایمان شد تا محض فیض باشد تا وعده برای همگی ذریت استوار شود نه مختص به ذریت شرعی بلکه به ذریت ایمانی ابراهیم نیز که پدر جمیع ما است،

رومیان 4: 17 [چنانکه مکتوب است که تو را پدر امت‌های بسیار ساخته‌ام]، در حضور آن خدایی که به او ایمان آورد که مردگان را زنده می‌کند و ناموجودات را به وجود می‌خواند؛

رومیان 4: 23 و لکن اینکه برای وی محسوب شد، نه برای او فقط نوشته شد،

رومیان 4: 24 بلکه برای ما نیز که به ما محسوب خواهد شد، چون ایمان آوریم به او که خداوند ما عیسی را.

فصل هشتم

واسطه بودن مسیح

فصل هشتم

واسطه بودن مسیح:

1- خدا را در اراده ابدیش چنین پسند آمد که خداوند عیسی یعنی پسر یگانه خود را به عنوان واسطه در میان خدا و انسان انتخاب و مقرر فرماید (1) به طوری که او پیامبر (2) و کاهن (3) و پادشاه (4) و رأس و منجی کلیسای خود (5) و وارث همه چیز (6) و داور عالم باشد (7) و خدا از به مسیح قومی عطا فرمود که ذریت او باشد (8) و توسط او در وقت معین خریداری و دعوت گردد و عادل شمرده و تقدیس و پُر جلال شود (9) .

2- پسر خدا، که اُنوم دوم در تثلیث اقدس است، چون خدای حقیقی و سرمدی و با پدر هم ذات و مساوی میباشد، وقتی زمان به کمال رسید طبیعت انسان (10) را با همه صفات اصلی و ضعف معمولی آن بر خود گرفت ولی بدون گناه بود (11) و به وسیله قدرت روح القدس در رحم مریم باکره قرار گرفت و از او متولد گردید (12) به نحوی که دو جنبه کامل و متمایز یعنی جنبه الهی و جنبه انسانی به طور جدا نشدنی در یک شخص جمع شد و آن هم بدون تبدیل یا آمیختگی و اغتشاش (13) . آن شخص، خدای حقیقی و انسان حقیقی و در عین حال مسیح واحد میباشد که یگانه واسطه میان خدا و انسان است (14) .

3- خداوند عیسا در جنبه انسانیش، که به شرح بالا با جنبه الهی یکی شد، با روح القدس به فراوانی تقدیس و مسح گردید (15) و در خودش همه خزائن حکمت و معرفت را جمع داشت (16) و پدر را پسند آمد که در عیسی کل کمال ساکن شود (17) به طوری که او مقدس و بی آزار و پاک و پر از لطف و راستی بوده و برای اجرای مأموریت خود به عنوان واسطه و ضامن به طور کامل آماده باشد (18) . عیسا این مأموریت را برای خودش به وجود نیآورد بلکه از طرف پدر برای

قبول آن دعوت شد(19) و پدر تمام قدرت و داوری را به او سپرده و اجرای آن را به او محول نمود(20) .

4- خداوند عیسی این مأموریت را با رضایت کامل قبول فرمود(21) و برای اجرای آن در زیر شریعت قرار گرفت(22) و شریعت را به طور کامل اجرا نمود(23) و عذابهای شدید در روح خود(24) و دردهای بسیار سخت در بدن خود متحمل گردید(25) و مصلوب شده، جان داد(26) و مدفون گردید و مدتی تحت تسلط مرگ قرار گرفت اما بدن او فساد نپذیرفت(27) . روز سوم، با همان بدنی که در آن عذاب کشیده بود(28) از مرگ برخاست(29) و با همان بدن به آسمان صعود فرمود و در آن جا در دست راست پدر نشسته است(30) و برای ایمانداران شفاعت میکند(31) و در پایان جهان مراجعت خواهد کرد تا انسانها و فرشتگان را داوری نماید(32) .

5- خداوند عیسا به وسیله اطاعت کامل و قربانی نمودن خود ، که توسط روح سرمدی یک بار به خدا تقدیم گردید، پدر را از نظر عدالت الهی، کامل قانع ساخت(33) و برای همه کسانی که پدر به او عطا فرموده است نه فقط مصالحه و آشتی بلکه میراث ابدی در ملکوت آسمان فراهم فرمود(34) .

6- با وجودی که کار نجات توسط مسیح فقط بعد از مجسم شدنش در عمل انجام شد با این حال قدرت و تأثیر و فواید آن در تمام ادوار از ابتدای عالم پیاپی به برگزیدگان رسید و این امر از طریق وعده ها و نشانه ها و قربانی ها عملی گردید که در آنها مسیح، به عنوان نشانه از نسل زن که سر مار را خواهد کوبید و به عنوان بره خدا که از ابتدای عالم ذبح گردید و دیروز و امروز و تا ابدالآباد همان است ، مکشوف شد(35) .

7- مسیح کار خود را به عنوان واسطه با هر دو جنبه خود عملی ساخت و از هر جنبه کار مناسب با آن را انجام داد(36). اما چون او شخص واحدی میباشد، در کتاب مقدس گاهی چیزی که به یک جنبه مربوط میگردد به جنبه دیگر نسبت داده شده است(37).

8- مسیح به تمام کسانی که نجات را برای آنها فراهم فرموده است به یقین و در عمل نجات ارزانی میفرماید(38) و برای آنها شفاعت مینماید(39) و به آنها در کلامش و توسط کلامش اسرار نجات را آشکار میسازد(40) و آنها را توسط روح خود در عمل ترغیب مینماید که ایمان بیاورند و اطاعت کنند و دلهای آنها را توسط کلام و روح خود اداره میفرماید(41) و همه دشمنانشان را، به وسیله قدرت و حکمت خود از راههایی که با روشهای عجیب و غیر قابل بررسی او هماهنگی دارد، شکست میدهد(42).

1

اشعیا 42: 1 اینک بنده من که او را دستگیری نمودم و برگزیده من که جانم از او خشنود است، من روح خود را بر او می‌نهم تا انصاف را برای امت‌ها صادر سازد.

رساله اول پطرس 1: 19 بلکه به خون گرانبها، چون خون برّه بی‌عیب و بی‌داغ، یعنی خون مسیح، رساله اول پطرس 1: 20 که پیش از بنیاد عالم معین شد، لکن در زمان آخر برای شما ظاهر گردید.

انجیل یوحنا 3: 16 زیرا خدا جهان را اینقدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد تا هر که بر او ایمان آورد، هلاک نگردد بلکه حیات جاودانی یابد.

اول تیموتائوس 2: 5 زیرا خدا واحد است و در میان خدا و انسان یک متوسطی است، یعنی انسانی که مسیح عیسی باشد،

2

اعمال رسولان 3: 20-22 و عیسی مسیح را که از اوّل برای شما اعلام شده بود بفرستد، 21 که می‌باید آسمان او را پذیرد تا زمان معاد همه‌چیز که خدا از بدو عالم به زبان جمیع انبیای مقدّس خود، از آن اِخبار نمود. 22 زیرا موسی به اجداد گفت که، خداوند خدای شما نبی مثل من، از میان برادران شما برای شما برخواهد انگیخت. کلام او را در هر چه به شما تکلم کند بشنوید؛

تشیه 18: 15 یهوه، خدایت، نبیای را از میان تو از برادرانت، مثل من برای تو مبعوث خواهد گردانید، او را بشنوید.

3

رساله به عبرانیان 5: 5 و همچنین مسیح نیز خود را جلال نداد که رئیس کهنه بشود، بلکه او که به وی گفت، تو پسر من هستی؛ من امروز تو را تولید نمودم.

رساله به عبرانیان 5: 6 چنانکه در مقام دیگر نیز می‌گوید، تو تا به ابد کاهن هستی بر رتبه ملکیصدق.

4

مزامیر 2: 6 و من پادشاه خود را نصب کرده‌ام، بر کوه مقدّس خود صهیون.

انجیل لوقا 1: 33 و او بر خاندان یعقوب تا به ابد پادشاهی خواهد کرد و سلطنت او را نهایت نخواهد بود.

اشعیا 9: 6 زیرا که برای ما ولدی زاییده و پسری به ما بخشیده شد و سلطنت بر دوش او خواهد بود و اسم او عجیب و مشیر و خدای قدیر و پدر سرمدی و سرور سلامتی خوانده خواهد شد.

اشعیا 9: 7 ترقی سلطنت و سلامتی او را بر کرسی داود و بر مملکت وی انتها نخواهد بود تا آن را به انصاف و عدالت از الان تا ابدالابد ثابت و استوار نماید. غیرت یهوه صباپوت این را بجا خواهد آورد.

5

افسسیان 5: 23 زیرا که شوهر سر زن است، چنانکه مسیح نیز سر کلیسا و او نجات‌دهنده بدن است.

6

رساله به عبرانیان 1: 2 در این ایام آخر به ما بوساطت پسر خود متکلم شد، که او را وارث جمیع موجودات قرار داد، و به وسیله او عالمها را آفرید؛

7

اعمال رسولان 17: 31 زیرروزی را مقرر فرمود که در آن ربع مسکون را به انصاف داوری خواهد نمود به آن مردی که معین فرمود و همه را دلیل داد به اینکه او را از مردگان برخیزانید.

دوم قرن‌تیاں 5: 10 زیرا لازم است که همه ما پیش مسند مسیح حاضر شویم تا هرکس اعمال بدنی خود را بیابد، بحسب آنچه کرده باشد، چه نیک چه بد.

8

انجیل یوحنا 17: 6 اسم تو را به آن مردمانی که از جهان به من عطا کردی ظاهر ساختم. از آن تو بودند و ایشان را به من دادی و کلام تو را نگاه داشتند.

مزامیر 22: 30 ذریتی او را عبادت خواهند کرد و درباره خداوند طبقه بعد را اخبار خواهند نمود.

اشعیا 53: 10 اما خداوند را پسند آمد که او را مضروب نموده، به دردها مبتلا سازد. چون جان او را قربانی گناه ساخت، آنگاه ذریت خود را خواهد دید و عمر او دراز خواهد شد و مسرت خداوند در دست او میسر خواهد بود.

افسیان 1: 4 چنانکه ما را پیش از بنیاد عالم در او برگزید تا در حضور او در محبت، مقدس و بی‌عیب باشیم.

انجیل یوحنا 6: 37 هر آنچه پدر به من عطا کند، به جانب من آید و هر که به جانب من آید، او را بیرون نخواهم نمود.

انجیل یوحنا 6: 39 و اراده پدری که مرا فرستاد این است که از آنچه به من عطا کرد، چیزی تلف نکنم بلکه در روز بازپسین آن را برخیزانم.

اول تیموتائوس 2: 5 زیرا خدا واحد است و در میان خدا و انسان یک متوسطی است، یعنی انسانی که مسیح عیسی باشد،

اول تیموتائوس 2: 6 که خود را در راه همه فدا داد، شهادتی در زمان معین.

اشعیا 55: 4 اینک من او را برای طوایف شاهد گردانیدم. رئیس و حاکم طوایف.

اشعیا 55: 5 هان امتی را که نشناخته بودی دعوت خواهی نمود، و امتی که تو را نشناخته بودند، نزد تو خواهند دوید. به خاطر یهوه که خدای تو است و قدوس اسرائیل که تو را تمجید نموده است.

اول قرنتیان 1: 30 لکن از او شما هستید در عیسی مسیح که از جانب خدا برای شما حکمت شده است و عدالت قدوسیّت و فدا.

انجیل مرقس 10: 45 زیرا که پسر انسان نیز نیامده تا مخدوم شود بلکه تا خدمت کند و تا جان خود را فدای بسیاری کند.

رومیان 8: 30 و آنانی را که از قبل معین فرمود، ایشان را هم خواند و آنانی را که خواند ایشان را نیز عادل گردانید و آنانی را که عادل گردانید، ایشان را نیز جلال داد.

انجیل یوحنا 1:1 در ابتدا کلمه بود و کلمه نزد خدا بود و کلمه خدا بود.

انجیل یوحنا 1:14 و کلمه جسم گردید و میان ما ساکن شد، پُر از فیض و راستی؛ و جلال او را دیدیم، جلالی شایستهٔ پسر یگانهٔ پدر.

رساله اول یوحنا 5:20 اما آگاه هستیم که پسر خدا آمده است و به ما بصیرت داده است تا حق را بشناسیم و در حق، یعنی در پسر او عیسی مسیح هستیم. اوست خدای حق و حیات جاودانی.

فیلیپیان 2:6 که چون در صورت خدا بود، با خدا برابر بودن را غنیمت نشمرد.

غلاطیان 4:4 لیکن چون زمان به کمال رسید، خدا پسر خود را فرستاد که از زن زاییده شد و زیر شریعت متولد.

رساله به عبرانیان 2:14 پس چون فرزندان در خون و جسم شراکت دارند، او نیز همچنان در این هر دو شریک شد تا بوساطت موت، صاحب قدرت موت، یعنی ابلیس، را تباه سازد؛

رساله به عبرانیان 2:14-17 پس چون فرزندان در خون و جسم شراکت دارند، او نیز همچنان در این هر دو شریک شد تا بوساطت موت، صاحب قدرت موت، یعنی ابلیس، را تباه سازد؛ 15 و آنانی را که از ترس موت، تمام عمر خود گرفتار بندگی می‌بودند، آزاد گرداند. 16 زیرا که در حقیقت فرشتگان را دستگیری نمی‌نماید، بلکه نسل ابراهیم را دستگیری می‌نماید. 17 از این جهت می‌بایست در هر امری مشابه برادران خود شود تا در امور خدا رئیس گه‌نه‌ای کریم و امین شده، کفارهٔ گناهان قوم را بکند.

رساله به عبرانیان 4: 15 زیرا رئیس کهنه‌ای نداریم که نتواند همدرد ضعفهای ما بشود، بلکه آزموده شده در هر چیز به مثال ما، بدون گناه.

12

انجیل لوقا 1: 27 نزد باکره‌های نامزد مردی مسمی به یوسف از خاندان داود و نام آن باکره مریم بود.

انجیل لوقا 1: 31 و اینک، حامله شده، پسری خواهی زایید و او را عیسی خواهی نامید.

انجیل لوقا 1: 35 فرشته در جواب وی گفت، روح‌القدس بر تو خواهد آمد و قوت حضرت اعلی بر تو سایه خواهد افکند، از آن جهت آن مولود مقدس، پسر خدا خوانده خواهد شد.

غلاطیان 4: 4 لیکن چون زمان به کمال رسید، خدا پسر خود را فرستاد که از زن زاییده شد و زیر شریعت متولد،

13

انجیل لوقا 1: 35 فرشته در جواب وی گفت، روح‌القدس بر تو خواهد آمد و قوت حضرت اعلی بر تو سایه خواهد افکند، از آن جهت آن مولود مقدس، پسر خدا خوانده خواهد شد.

کولسیان 2: 9 که در وی از جهت جسم، تمامی پری الوهیت ساکن است.

رومیان 9: 5 که پدران از آن ایشانند و از ایشان مسیح بحسب جسم شد که فوق از همه است، خدای متبارک تا ابدالآباد، آمین.

رساله اول پطرس 3: 18 زیرا که مسیح نیز برای گناهان یک بار زحمت کشید، یعنی عادل برای ظالمان، تا ما را نزد خدا بیاورد؛ در حالیکه بحسب جسم مُرد، لکن بحسب روح زنده گشت،

اول تیموتائوس 3: 16 و بالاجماع سرّ دینداری عظیم است، که خدا در جسم ظاهر شد و در روح، تصدیق کرده شد و به فرشتگان مشهود گردید و به امتها موعظه کرده و در دنیا ایمان آورده و به جلال بالا برده شد.

انجیل متی 16: 16 شمعون پطرس در جواب گفت که، تویی مسیح، پسر خدای زنده!

14

رومیان 1: 3 دربارهٔ پسر خود که بحسب جسم از نسل داود متولد شد،

رومیان 1: 4 و بحسب روح قدّوسیت، پسر خدا به قوت معروف گردید از قیامت مردگان، یعنی خداوند ما عیسی مسیح،

اول تیموتائوس 2: 5 زیرا خدا واحد است و در میان خدا و انسان یک متوسطی است، یعنی انسانی که مسیح عیسی باشد،

15

مزامیر 45: 7 عدالت را دوست و شرارت را دشمن داشتی. بنابراین، خدا، خدای تو تو را به روغن شادمانی بیشتر از رفقاییت مسح کرده است.

انجیل یوحنا 3: 34 زیرا آن کسی را که خدا فرستاد، به کلام خدا تکلم می‌نماید، چونکه خدا روح را به میزان عطا نمی‌کند.

انجیل لوقا 4: 18-21 18 روح خداوند بر من است، زیرا که مرا مسح کرد تا فقیران را بشارت دهم و مرا فرستاد تا شکستهدلان را شفا بخشم و اسیران را به رستگاری و کوران را به بینایی موعظه کنم و تا کوبیدگان را آزاد سازم، 19 و از سال پسندیده خداوند موعظه کنم. 20 پس

کتاب را به هم پیچیده، به خادم سپرد و بنشست و چشمان همه اهل کنیسه بر وی دوخته می‌بود. 21 آنگاه بدیشان شروع به گفتن کرد که امروز این نوشته در گوشه‌های شما تمام شد.

اعمال رسولان 10: 38 یعنی عیسی ناصری را که خدا او را چگونه به روح‌القدس و قوت مسح نمود که او سیر کرده، اعمال نیکو بجا می‌آورد و همه مقهورین ابلیس را شفا می‌بخشید زیرا خدا با وی می‌بود.

رساله به عبرانیان 1: 8 اما در حق پسر [نیز می‌گوید]، ای خدا تخت تو تا ابدالآباد است و عصای ملکوت تو عصای راستی است.

رساله به عبرانیان 1: 9 عدالت را دوست و شرارت را دشمن می‌داری؛ بنابراین خدا، خدای تو، تو را به روغن شادمانی بیشتر از رفقای مسح کرده است.

16

کولسیان 2: 3 یعنی سرّ مسیح که در وی تمامی خزاین حکمت و علم مخفی است.

17

کولسیان 1: 19 زیرا خدا رضا بدین داد که تمامی پُری در او ساکن شود،

18

رساله به عبرانیان 7: 22 به همین قدر نیکوتر است آن عهدی که عیسی ضامن آن گردید.

رساله به عبرانیان 7: 26 زیرا که ما را چنین رئیس کهنه شایسته است، قدّوس و بی‌آزار و بی‌عیب و از گناهکاران جدا شده و از آسمانها بلندتر گردیده،

رساله به عبرانیان 12:24 و به عیسی متوسّطِ عهدِ جدید و به خون پاشیده شده که متکلم است به معنی نیکوتر از خون هابیل.

انجیل یوحنا 1:14 و کلمه جسم گردید و میان ما ساکن شد، پُر از فیض و راستی؛ و جلال او را دیدیم، جلالی شایستهٔ پسر یگانهٔ پدر.

اعمال رسولان 10:38 یعنی عیسی ناصری را که خدا او را چگونه به روح القدس و قوت مسح نمود که او سیر کرده، اعمال نیکو بجا می‌آورد و همهٔ مقهورین ابلیس را شفا می‌بخشید زیرا خدا با وی می‌بود.

انجیل لوقا 4:18-21 روح خداوند بر من است، زیرا که مرا مسح کرد تا فقیران را بشارت دهم و مرا فرستاد تا شکسته دلان را شفا بخشم و اسیران را به رستگاری و کوران را به بینایی موعظه کنم و تا کوبیدگان را آزاد سازم، 19 و از سال پسندیده خداوند موعظه کنم. 20 پس کتاب را به هم پیچیده، به خادم سپرد و بنشست و چشمان همهٔ اهل کنیسه بر وی دوخته می‌بود. 21 آنگاه بدیشان شروع به گفتن کرد که امروز این نوشته در گوشه‌های شما تمام شد.

19

رساله به عبرانیان 5:4 و کسی این مرتبه را برای خود نمی‌گیرد، مگر وقتی که خدا او را بخواند، چنانکه هارون را.

رساله به عبرانیان 5:5 و همچنین مسیح نیز خود را جلال نداد که رئیس کهنه بشود، بلکه او که به وی گفت، تو پسر من هستی؛ من امروز تو را تولید نمودم.

انجیل یوحنا 5: 22 زیرا که پدر بر هیچ کس داوری نمی کند بلکه تمام داوری را به پسر سپرده است.

انجیل یوحنا 5: 27 و بدو قدرت بخشیده است که داوری هم بکند زیرا که پسر انسان است.

انجیل متی 28: 18 پس عیسی پیش آمده، بدیشان خطاب کرده، گفت، تمامی قدرت در آسمان و بر زمین به من داده شده است.

اعمال رسولان 2: 36 پس جمیع خاندان اسرائیل یقیناً بدانند که خدا همین عیسی را که شما مصلوب کردید، خداوند و مسیح ساخته است.

مزامیر 40: 7 آنگاه گفتم، اینک، می آیم! در طومار کتاب درباره من نوشته شده است.

مزامیر 40: 8 در بجا آوردن اراده تو ای خدای من رغبت می دارم و شریعت تو در اندرون دل من است.

رساله به عبرانیان 10: 5-10 5-10 لهذا هنگامی که داخل جهان می شود، می گوید، قربانی و هدیه را نخواستی، لکن جسدی برای من مهیا ساختی. 6 به قربانی های سوختنی و قربانی های گناه رغبت نداشتی. 7 آنگاه گفتم، اینک، می آیم (در طومار کتاب در حق من مکتوب است) تا اراده تو را ای خدا بجا آورم. 8 چون پیش می گوید، هدایا و قربانی ها و قربانی های سوختنی و قربانی های گناه را نخواستی و به آنها رغبت نداشتی، که آنها را بحسب شریعت می گذرانند، 9 بعد گفت که، اینک، می آیم تا اراده تو را ای خدا بجا آورم. پس اول را بر می دارد، تا دوم را استوار سازد. 10 و به این اراده مقدس شده ایم، به قربانی جسد عیسی مسیح، یک مرتبه فقط.

انجیل یوحنا 10: 18 کسی آن را از من نمی‌گیرد، بلکه من خود آن را می‌نهم. قدرت دارم که آن را بنهم و قدرت دارم آن را باز گیرم. این حکم را از پدر خود یافته‌ام.

فیلیپیان 2: 5- 8 پس همین فکر در شما باشد که در مسیح عیسی نیز بود 6 که چون در صورت خدا بود، با خدا برابر بودن را غنیمت نشمرد، 7 لیکن خود را خالی کرده، صورت غلام را پذیرفت و در شباهت مردمان شد؛ 8 و چون در شکل انسان یافت شد، خویشتن را فروتن ساخت و تا به موت بلکه تا به موت صلیب مطیع گردید.

انجیل یوحنا 4: 34 عیسی بدیشان گفت، خوراک من آن است که خواهش فرستنده خود را به عمل آورم و کار او را به انجام رسانم.

22

غلاطیان 4: 4 لیکن چون زمان به کمال رسید، خدا پسر خود را فرستاد که از زن زاییده شد و زیر شریعت متولد،

23

انجیل متی 3: 15 عیسی در جواب وی گفت، الآن بگذار زیرا که ما را همچنین مناسب است تا تمام عدالت را به کمال رسانیم. پس او را وا گذاشت.

انجیل متی 5: 17 گمان مبرید که آمده‌ام تا تورات یا صُحُف انبیا را باطل سازم. نیامده‌ام تا باطل نمایم، بلکه تا تمام کنم.

انجیل یوحنا 17: 4 من بر روی زمین تو را جلال دادم و کاری را که به من سپردی تا بکنم، به کمال رسانیدم.

انجیل متی 26: 37 و پطرس و دو پسر زبیدی را برداشته، بی‌نهایت غمگین و دردناک شد.

انجیل متی 26: 38 پس بدیشان گفت، نَفْسِ مَنْ مِنْ أَغَايَةِ الْمَ مَشْرَفٍ بِه مَوْتٍ شَدَه اَسْت. در اینجا مانده با من بیدار باشید.

انجیل لوقا 22: 44 پس به مجاهده افتاده، به سعی بلیغتر دعا کرد، چنانکه عرق او مثل قطرات خون بود که بر زمین می‌ریخت.

انجیل متی 27: 46 و نزدیک به ساعت نهم، عیسی به آواز بلند صدا زده گفت، ایللی ایللی لَمَّا سَبَقْتِنِي. یعنی الهی الهی مرا چرا ترک کردی.

فیلیپیان 2: 8 و چون در شکل انسان یافت شد، خویشتن را فروتن ساخت و تا به موت بلکه تا به موت صلیب مطیع گردید.

اعمال رسولان 2: 23 این شخص چون برحسب اراده مستحکم و پیشدانی خدا تسلیم شد، شما به دست گناهکاران بر صلیب کشیده، گشتید،

اعمال رسولان 2: 24 که خدا دردهای موت را گسسته، او را برخیزانید زیرا محال بود که موت او را در بند نگاه دارد،

اعمال رسولان 2: 27 زیرا که نفس مرا در عالم اموات نخواهی گذاشت و اجازت نخواهی داد که قدوس تو فساد را ببیند.

اعمال رسولان 13: 37 لیکن آن کس که خدا او را برانگیخت، فساد را ندید.

رومیان 6: 9 زیرا می‌دانیم که چون مسیح از مردگان برخاست، دیگر نمی‌میرد و بعد از این موت بر او تسلطی ندارد.

انجیل متی 27: 60 او را در قبری نو که برای خود از سنگ تراشیده بود، گذارد و سنگی بزرگ بر سر آن غلطانیده، برفت.

اول قرن‌تین 15: 3 زیرا که اوّل به شما سپردم، آنچه نیز یافتم که مسیح برحسب کتب در راه گناهان ما مرد،

اول قرن‌تین 15: 4 و اینکه مدفون شد و در روز سوم برحسب کتب برخاست؛

انجیل یوحنا 20: 25 پس شاگردان دیگر بدو گفتند، خداوند را دیده‌ایم. بدیشان گفت، تا در دو دستش جای میخها را نبینم و انگشت خود را در جای میخها نگذارم و دست خود را بر پهلویش ننه‌م، ایمان نخواهم آورد.

انجیل یوحنا 20: 27 پس به توما گفت، انگشت خود را به اینجا بیاور و دستهای مرا ببین و دست خود را بیاور و بر پهلو من بگذار و بی‌ایمان مباش بلکه ایمان دار.

انجیل مرقس 16: 19 و خداوند بعد از آنکه به ایشان سخن گفته بود، به سوی آسمان مرتفع شده، به دست راست خدا بنشست.

انجیل لوقا 24: 50 پس ایشان را بیرون از شهر تا بیت عنیا برد و دستهای خود را بلند کرده، ایشان را برکت داد.

انجیل لوقا 24: 51 و چنین شد که در حین برکت دادن ایشان، از ایشان جدا گشته، به سوی آسمان بالا برده شد.

اعمال رسولان 1: 9 و چون این را گفت، وقتی که ایشان همی نگریستند، بالا برده شد و ابری او را از چشمان ایشان در ربود.

اعمال رسولان 2: 33-36 پس چون به دست راست خدا بالا برده شد، روح‌القدس موعود را از پدر یافته، این را که شما حال می‌بینید و می‌شنوید ریخته است. 34 زیرا که داود به آسمان صعود نکرد لیکن خود می‌گوید، خداوند به خداوند من گفت بر دست راست من بنشین 35 تا دشمنانت را پای‌انداز تو سازم. 36 پس جمیع خاندان اسرائیل یقیناً بدانند که خدا همین عیسی را که شما مصلوب کردید، خداوند و مسیح ساخته است.

رساله اول پطرس 3: 22 که به آسمان رفت و بدست راست خدا است و فرشتگان و قدرتها و قوآت مطیع او شده‌اند.

رومیان 8: 34 کیست که بر ایشان فتوا دهد؟ آیا مسیح که مُرد بلکه نیز برخاست، آنکه به دست راست خدا هم هست و ما را نیز شفاعت می‌کند؟

31

رومیان 8: 34 کیست که بر ایشان فتوا دهد؟ آیا مسیح که مُرد بلکه نیز برخاست، آنکه به دست راست خدا هم هست و ما را نیز شفاعت می‌کند؟

رساله به عبرانیان 9: 24 زیرا مسیح به قدس ساخته شده به دست داخل نشد که مثال مکان حقیقی است؛ بلکه به خود آسمان تا آنکه الآن در حضور خدا بجهت ما ظاهر شود.

رساله به عبرانیان 7: 25 از این جهت نیز قادر است که آنانی را که به وسیله وی نزد خدا آیند، نجات بی‌نهایت بخشد، چونکه دائماً زنده است تا شفاعت ایشان را بکند.

32

رومیان 14: 9 زیرا برای همین مسیح مرد و زنده گشت تا برزندگان و مردگان سلطنت کند.

رومیان 14: 10 لکن تو چرا بر برادر خود حکم می‌کنی؟ یا تو نیز چرا برادر خود را حقیر می‌شماری؟ زانرو که همه پیش مسند مسیح حاضر خواهیم شد.

اعمال رسولان 1: 11 گفتند، ای مردان جلیلی چرا ایستاده، به سوی آسمان نگرانید؟ همین عیسی که از نزد شما به آسمان بالا برده شد، باز خواهد آمد به همین طوری که او را به سوی آسمان روانه دیدید.

اعمال رسولان 10: 42 و ما را مأمور فرمود که به قوم موعظه و شهادت دهیم بدین که خدا او را مقرر فرمود تا داور زندگان و مردگان باشد.

انجیل متی 13: 40 - 42 پس همچنان که کرکاسها را جمع کرده، در آتش می‌سوزانند، همانطور در عاقبت این عالم خواهد شد، 41 که پسر انسان ملائکه خود را فرستاده، همه لغزش‌دهندگان و بدکاران را جمع خواهند کرد، 42 و ایشان را به تنور آتش خواهند انداخت، جایی که گریه و فشار دندان بود.

انجیل متی 16: 27 زیرا که پسر انسان خواهد آمد در جلال پدر خویش به اتفاق ملائکه خود و در آن وقت هر کسی را موافق اعمالش جزا خواهد داد.

انجیل متی 25: 31 - 33 اما چون پسر انسان در جلال خود با جمیع ملائکه مقدس خویش آید، آنگاه بر کرسی جلال خود خواهد نشست، 32 و جمیع امت‌ها در حضور او جمع شوند و آنها را از همدیگر جدا می‌کند، به قسمی که شبان میشها را از بزها جدا می‌کند. 33 و میشها را بر دست راست و بزها را بر چپ خود قرار دهد.

رساله یهودا 1: 6 و فرشتگانی را که ریاست خود را حفظ نکردند بلکه مسکن حقیقی خود را ترک نمودند، در زنجیرهای ابدی در تحت ظلمت بجهت قصاص یوم عظیم نگاه داشته است.

رساله دوم پطرس 2: 4 زیرا هرگاه خدا بر فرشتگانی که گناه کردند، شفقت ننمود، بلکه ایشان را به جهنم انداخته، به زنجیرهای ظلمت سپرد، تا برای داوری نگاه داشته شوند؛

دوم تیموتائوس 4: 1 تو را در حضور خدا و مسیح عیسی که بر زندگان و مردگان داوری خواهد کرد قسم می‌دهم و به ظهور و ملکوت او

انجیل یوحنا 5: 28 و از این تعجب مکنید زیرا ساعتی می‌آید که در آن جمیع کسانی که در قبور می‌باشند، آواز او را خواهند شنید،

انجیل یوحنا 5: 29 و بیرون خواهند آمد؛ هر که اعمال نیکو کرد، برای قیامت حیات و هر که اعمال بد کرد، بجهت قیامت داوری.

33

رومیان 5: 19 زیرا به همین قسمی که از نافرمانی یک شخص بسیاری گناهکار شدند، همچنین نیز به اطاعت یک شخص بسیاری عادل خواهند گردید.

رساله به عبرانیان 9: 14 پس آیا چند مرتبه زیاده، خون مسیح که به روح ازلی خویشان را بی‌عیب به خدا گذرانید، ضمیر شما را از اعمال مرده طاهر نخواهد ساخت، تا خدای زنده را خدمت نمایید؟

رساله به عبرانیان 9: 16 زیرا در هر جایی که وصیتی است، لابد است که موتِ وصیت‌کننده را تصوّر کنند،

رساله به عبرانیان 10: 14 از آنرو که به یک قربانی مقدّسان را کامل گردانیده است تا ابدالآباد.

افسسیان 5: 2 و در محبت رفتار نمایید، چنانکه مسیح هم ما را محبت نمود، و خویشان را برای ما به خدا هدیه و قربانی برای عطر خوشبوی گذرانید.

رومیان 3: 25 که خدا او را از قبل معین کرد تا کفّاره باشد به واسطه ایمان به‌وسیله خون او تا آنکه عدالت خود را ظاهر سازد، به‌سبب فرو گذاشتن خطایای سابق در حین تحمّل خدا،

رومیان 3: 26 برای اظهار عدالت خود در زمان حاضر، تا او عادل شود و عادل شمارد هر کسی را که به عیسی ایمان آورد.

34

دانیال 9: 24 هفتاد هفته برای قوم تو و برای شهر مقدّست مقرر می‌باشد تا تقصیرهای آنها تمام شود و گناهان آنها به انجام رسد و کفّاره به جهت عصیان کرده شود و عدالت جاودانی آورده شود و رویا و نبوّت مختوم گردد و قدس‌الاقداس مسح شود.

دانیال 9: 26 و بعد از آن شصت و دو هفته، مسیح منقطع خواهد گردید و از آن او نخواهد بود، بلکه قوم آن رئیس که می‌آید شهر و قدس را خراب خواهند ساخت و آخر او در آن سیلاب خواهد بود و تا آخر جنگ خرابیها معین است.

کولسیان 1: 19 زیرا خدا رضا بدین داد که تمامی پُری در او ساکن شود،

کولسیان 1: 20 و اینکه بوساطت او همه چیز را با خود مصالحه دهد، چونکه به خون صلیب وی سلامتی را پدید آورد. بلی به وسیله او خواه آنچه بر زمین و خواه آنچه در آسمان است.

افسسیان 1: 11 که ما نیز در وی میراث او شده‌ایم، چنانکه پیش معین گشتیم بر حسب قصد او که همه چیزها را موافق رأی اراده خود می‌کند.

افسسیان 1: 14 که بیعانه میراث ما است برای فدای آن ملّکِ خاصّ او، تا جلال او ستوده شود.

انجیل یوحنا 17: 2 همچنان که او را بر هر بشری قدرت داده‌ای تا هر چه بدو داده‌ای به آنها حیات جاودانی بخشد.

رساله به عبرانیان 9: 12 و نه به خون بزها و گوساله‌ها، بلکه به خون خود، یک مرتبه فقط به مکان اقدس داخل شد و فدیة ابدی را یافت.

رساله به عبرانیان 9: 15 و از این جهت او متوسط عهد تازه‌ای است تا چون موت برای کفاره تقصیرات عهد اول بوقوع آمد، خواننده‌شدگان وعده میراث ابدی را بیابند.

رومیان 5: 10 زیرا اگر در حالتی که دشمن بودیم، بوساطت مرگ پسرش با خدا صلح داده شدیم، پس چقدر بیشتر بعد از صلح یافتن بوساطت حیات او نجات خواهیم یافت.

رومیان 5: 11 و نه همین فقط بلکه در خدا هم فخر می‌کنیم به وسیله خداوند ما عیسی مسیح که بوساطت او الآن صلح یافته‌ایم.

دوم قرن‌تیاں 5: 18 و همه چیز از خدا که ما را به واسطه عیسی مسیح با خود مصالحه داده و خدمت مصالحه را به ما سپرده است.

دوم قرن‌تیاں 5: 21 زیرا او را که گناه نشناخت، در راه ما گناه ساخت تا ما در وی عدالت خدا شویم.

35

غلاطیان 4: 4 لیکن چون زمان به کمال رسید، خدا پسر خود را فرستاد که از زن زاییده شد و زیر شریعت متولد،

غلاطیان 4: 5 تا آنانی را که زیر شریعت باشند فدیة کند تا آنکه پسرخواندگی را بیابیم.

پیدایش 3: 15 و عداوت در میان تو و زن، و در میان ذریت تو و ذریت وی می‌گذارم؛ او سر تو را خواهد کوبید و تو پاشنه وی را خواهی کوبید.»

مکاشفه 13: 8 و جمیع ساکنان جهان، جز آنانی که نامهای ایشان در دفتر حیات بره‌ای که از بنای عالم ذبح شده بود مکتوب است، او را خواهند پرستید.

رساله به عبرانیان 13: 8 عیسی مسیح دیروز و امروز و تا ابدالآباد همان است.

رساله به عبرانیان 9: 14 پس آیا چند مرتبه زیاده، خون مسیح که به روح ازلی خویشتن را بی‌عیب به خدا گذرانید، ضمیر شما را از اعمال مرده طاهر نخواهد ساخت، تا خدای زنده را خدمت نمایید؟

رساله اول پطرس 3: 18 زیرا که مسیح نیز برای گناهان یک بار زحمت کشید، یعنی عادل‌ی برای ظالمان، تا ما را نزد خدا بیاورد؛ در حالیکه بحسب جسم مُرد، لکن بحسب روح زنده گشت،

انجیل یوحنا 10: 17 و از این سبب پدر مرا دوست می‌دارد که من جان خود را می‌نهم تا آن را باز گیرم.

انجیل یوحنا 10: 18 کسی آن را از من نمی‌گیرد، بلکه من خود آن را می‌نهم. قدرت دارم که آن را بنهم و قدرت دارم آن را باز گیرم. این حکم را از پدر خود یافتم.

اعمال رسولان 20: 28 پس نگاه دارید خویشتن و تمامی آن گله را که روح‌القدس شما را بر آن اَسْقَف مقرر فرمود تا کلیسای خدا را رعایت کنید که آن را به خون خود خریده است.

انجیل یوحنا 3: 13 و کسی به آسمان بالا نرفت مگر آن کس که از آسمان پایین آمد، یعنی پسر انسان که در آسمان است.

رساله اول یوحنا 3: 16 از این امر محبت را دانسته‌ایم که او جان خود را در راه ما نهاد و ما باید جان خود را در راه برادران بنهیم.

انجیل یوحنا 6: 37 هر آنچه پدر به من عطا کند، به جانب من آید و هر که به جانب من آید، او را بیرون نخواهم نمود.

انجیل یوحنا 6: 39 و اراده پدری که مرا فرستاد این است که از آنچه به من عطا کرد، چیزی تلف نکنم بلکه در روز بازپسین آن را برخیزانم.

انجیل یوحنا 10: 15 چنانکه پدر مرا می‌شناسد و من پدر را می‌شناسم و جان خود را در راه گوسفندان می‌نهم.

انجیل یوحنا 10: 16 و مرا گوسفندان دیگر هست که از این آغل نیستند. باید آنها را نیز بیاورم و آواز مرا خواهند شنید و یک گله و یک شبان خواهند شد.

انجیل یوحنا 10: 27 گوسفندان من آواز مرا می‌شنوند و من آنها را می‌شناسم و مرا متابعت می‌کنند.

انجیل یوحنا 10: 28 و من به آنها حیات جاودانی می‌دهم و تا به ابد هلاک نخواهند شد و هیچ‌کس آنها را از دست من نخواهد گرفت.

رساله اول یوحنا 2: 1 ای فرزندان من، این را به شما می‌نویسم تا گناه نکنید؛ و اگر کسی گناهی کند، شفیع داریم نزد پدر، یعنی عیسی مسیح عادل.

رساله اول یوحنا 2: 2 و اوست کفار به جهت گناهان ما؛ و نه گناهان ما فقط، بلکه به جهت تمام جهان نیز.

رومیان 8: 34 کیست که بر ایشان فتوا دهد؟ آیا مسیح که مُرد بلکه نیز برخاست، آنکه به دست راست خدا هم هست و ما را نیز شفاعت می‌کند؟

40

انجیل یوحنا 15: 13 کسی محبتِ بزرگتر از این ندارد که جان خود را بجهت دوستان خود بدهد.

انجیل یوحنا 15: 15 دیگر شما را بنده نمی‌خوانم زیرا که بنده آنچه آقایش می‌کند نمی‌داند؛ لکن شما را دوست خوانده‌ام زیرا که هرچه از پدر شنیده‌ام به شما بیان کردم. افسسیان 1: 7 - 9 که در وی به سبب خون او فدیة، یعنی آمرزش گناهان را به اندازه دولت فیض او یافته‌ایم. 8 که آن را به ما به فراوانی عطا فرمود در هر حکمت و فطانت. 9 چونکه سرّ اراده خود را به ما شناسانید، بر حسب خشنودی خود که در خود عزم نموده بود،

انجیل یوحنا 17: 6 اسم تو را به آن مردمانی که از جهان به من عطا کردی ظاهر ساختم. از آن تو بودند و ایشان را به من دادی و کلام تو را نگاه داشتند.

غلاطیان 1: 11 اما ای برادران شما را اعلام می‌کنم از انجیلی که من بدان بشارت دادم که به طریق انسان نیست.

غلاطیان 1: 12 زیرا که من آن را از انسان نیافتم و نیاموختم، مگر به کشف عیسی مسیح.

انجیل یوحنا 14: 16 و من از پدر سوال می‌کنم و تسلی‌دهنده‌ای دیگر به شما عطا خواهد کرد تا همیشه باشما بماند،

انجیل یوحنا 17: 17 ایشان را به راستی خود تقدیس نما. کلام تو راستی است.

رساله به عبرانیان 12: 2 و به سوی پیشوا و کامل‌کننده ایمان، یعنی عیسی نگران باشیم که بجهت آن خوشی که پیش او موضوع بود، بی‌حرمتی را ناچیز شمرده، متحمل صلیب گردید و به دست راست تخت خدا نشسته است.

دوم قرن‌تینان 4: 13 اما چون همان روح ایمان را داریم، بحسب آنچه مکتوب است ایمان آوردم پس سخن گفتم، ما نیز چون ایمان داریم، از اینرو سخن می‌گوییم.

رومیان 8: 9 لکن شما در جسم نیستید بلکه در روح، هرگاه روح خدا در شما ساکن باشد؛ و هرگاه کسی روح مسیح را ندارد وی از آن او نیست.

رومیان 8: 14 زیرا همه کسانی که از روح خدا هدایت می‌شوند، ایشان پسران خدایند.

رومیان 15: 18 زیرا جرأت نمی‌کنم که سخنی بگویم جز در آن اموری که مسیح به واسطه من به عمل آورد، برای اطاعت امت‌ها در قول و فعل،

رومیان 15: 19 به قوت آیات و معجزات و به قوت روح خدا. به حدی که از اورشلیم دور زده تا به آلبرگون بشارت مسیح را تکمیل نمودم.

انجیل یوحنا 17: 17 ایشان را به راستی خود تقدیس نما. کلام تو راستی است.

رساله تیطس 3: 4 لیکن چون مهربانی و لطف نجات‌دهنده ما خدا ظاهر شد،

رساله تیطس 3: 5 نه به سبب اعمالی که ما به عدالت کرده بودیم، بلکه محض رحمت خود ما را نجات داد، به غسل تولد تازه و تازگی‌ای که از روح‌القدس است؛

مزامیر 110: 1 [مزمور داود] یهوه به خداوند من گفت، به دست راست من بنشین تا دشمنانت را پای انداز تو سازم.

اول قرنیتیان 15: 25 زیرا مادامی که همه دشمنان را زیر پایهای خود ننهد، می باید او سلطنت بنماید.

اول قرنیتیان 15: 26 دشمن آخر که نابود می شود، موت است. رشلشق

ملاکی 4: 2 اما برای شما که از اسم من می ترسید، آفتاب عدالت طلوع خواهد کرد و بر بالهای وی شفا خواهد بود و شما بیرون آمده، مانند گوساله های پرواری جست و خیز خواهید کرد.

ملاکی 4: 3 و یهوه صباوت می گوید: شیران را پایمال خواهید نمود زیرا در آن روزی که من تعیین نموده ام، ایشان زیر کف پایهای شما خاکستر خواهند بود.

کولسیان 2: 15 و از خویشتن ریاسات و قوآت را بیرون کرده، آنها را علانیاً آشکار نمود، چون در آن بر آنها ظفر یافت.

انجیل لوقا 10: 19 اینک، شما را قوآت می بخشم که ماران و عقربها و تمامی قوآت دشمن را پایمال کنید و چیزی به شما ضرر هرگز نخواهد

فصل نهم

آزادی اراده

فصل نهم

آزادی اراده:

1- خدا به انسان اراده عطا فرموده است که در ذات آزاد میباشد یعنی مجبور نیست و به طرف نیکی یا بدی تمایل اجباری ندارد(1) .

2- انسان، در حالت بیگناهی خود، آزادی کامل و قدرت ذاتی داشت که آن چه را خوب و نزد خدا پسندیده بود اراده کند و انجام دهد(2) . ولی خدا انسان را طوری آفرید که میتواند این آزادی را از دست بدهد(3) .

3- انسان، بر اثر سقوط در گناه، قدرت اراده خود را در مورد یافتن برکات روحانی به دست آمده از نجات کامل از دست داد(4) و به همین دلیل چون انسان طبیعی با این برکات روحانی مخالفت دارد(5) و در گناه مرده است(6) دیگر قادر نیست که با قدرتش خود را عوض کند و یا خود را برای عوض شدن آماده سازد(7) .

4- وقتی خدا انسان گناهکار را عوض میکند و به حالت فیض وارد میسازد، او را از اسارت طبیعی گناه رهایی میبخشد و تنها با فیض خود قادر میسازد که آن چه را که از نظر روحانی نیکو میباشد با آزادی اراده کند و انجام دهد(8) ولی چون هنوز فساد ذاتی در او باقی است به طور کامل تنها آن چه را که خوب است اراده نمیکند بلکه چیزهای بد را هم اراده مینماید(9) .

5- فقط در حالت جلال است که انسان به طور کامل و پایدار تنها برای امور نیکو آزادی مییابد(10) .

1

انجیل متی 17:12 لیکن به شما می‌گویم که الحال الیاس آمده است و او را نشناختند، بلکه آنچه خواستند با وی کردند؛ به همانطور پسر انسان نیز از ایشان زحمت خواهد دید.

رساله یعقوب 1:14 لکن هرکس در تجربه می‌افتد، وقتی که شهوت وی او را می‌کشد، و فریفته می‌سازد.

رساله یعقوب 4:7 پس خدا را اطاعت نمایید و با ابلیس مقاومت کنید، تا از شما بگریزد.

تثنیه 30:19 امروز آسمان و زمین را بر شما شاهد می‌آورم که حیات و موت و برکت و لعنت را پیش روی تو گذاشتم؛ پس حیات را برگزین تا تو با ذریتت زنده بمانی.

انجیل یوحنا 5:40 و نمی‌خواهید نزد من آیید تا حیات یابید.

انجیل یوحنا 7:17 اگر کسی بخواهد اراده او را به عمل آرد، دربارهٔ تعلیم خواهد دانست که از خدا است یا آنکه من از خود سخن می‌رانم.

مکاشفه 22:17 و روح و عروس می‌گویند، بیا! و هر که می‌شنود بگوید، بیا! و هر که تشنه باشد، بیاید و هر که خواهش دارد، از آب حیات بی‌قیمت بگیرد.

اعمال رسولان 7:51 ای گردنکشان که به دل و گوش نامختونید، شما پیوسته با روح‌القدس مقاومت می‌کنید، چنانکه پدران شما همچین شما.

2

جامعه 7: 29 همانا این را فقط دریافتم که خدا آدمی را راست آفرید، اما ایشان مخترعات بسیار طلبیدند.

پیدایش 1: 26 و خدا گفت: «آدم را بصورت ما و موافق شبیه ما بسازیم تا بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و بهایم و بر تمامی زمین و همه حشراتی که بر زمین می‌خزند، حکومت نماید.»
کولسیان 3: 10 و تازه را پوشیده‌اید که به صورت خالق خویش تا به معرفت کامل، تازه می‌شود،

3

پیدایش 2: 16 و خداوند خدا آدم را امر فرموده، گفت: «از همه درختان باغ بی‌ممانعت بخور،
پیدایش 2: 17 اما از درخت معرفت نیک و بد زنه‌ار نخوری، زیرا روزی که از آن خوردی، هرآینه خواهی مرد.»

پیدایش 3: 6 و چون زن دید که آن درخت برای خوراک نیکوست و بنظر خوشنما و درختی دلپذیر و دانش‌افزا، پس از میوه‌اش گرفته، بخورد و به شوهر خود نیز داد و او خورد.

4

رومیان 5: 6 زیرا هنگامی که ما هنوز ضعیف بودیم، در زمان معین، مسیح برای بی‌دینان وفات یافت.

رومیان 8: 7 زانرو که تفکر جسم دشمنی خدا است، چونکه شریعت خدا را اطاعت نمی‌کند، زیرا نمی‌تواند هم بکند.

انجیل یوحنا 5:15 من تاک هستم و شما شاخه‌ها. آنکه در من می‌ماند و من در او، میوه بسیار می‌آورد زیرا که جدا از من هیچ نمی‌توانید کرد.

5

رومیان 3:9 پس چه گوییم؟ آیا برتری داریم؟ نه به هیچ وجه! زیرا پیش ادعا وارد آوردیم که یهود و یونانیان هر دو به گناه گرفتارند.

رومیان 3:10 چنانکه مکتوب است که کسی عادل نیست، یکی هم نی.

رومیان 3:12 همه گمراه و جمیعاً باطل گردیده‌اند. نیکوکاری نیست یکی هم نی.

رومیان 3:23 زیرا همه گناه کرده‌اند و از جلال خدا قاصر می‌باشند،

رومیان 8:7 زانرو که تفکر جسم دشمنی خدا است، چونکه شریعت خدا را اطاعت نمی‌کند، زیرا نمی‌تواند هم بکند.

6

افسسیان 2:1 و شما را که در خطایا و گناهان مرده بودید، زنده گردانید،

افسسیان 2:5 ما را نیز که در خطایا مرده بودیم با مسیح زنده گردانید، زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید.

کولسیان 2:13 و شما را که در خطایا و نامختونی جسم خود مرده بودید، با او زنده گردانید چونکه همه خطایای شما را آمرزید،

انجیل یوحنا 6: 44 کسی نمی‌تواند نزد من آید، مگر آنکه پدری که مرا فرستاد او را جذب کند و من در روز بازپسین او را خواهم برخیزانید.

انجیل یوحنا 6: 65 پس گفت، از این سبب به شما گفتم که کسی نزد من نمی‌تواند آمد مگر آنکه پدر من، آن را بدو عطا کند.

اول قرن‌تیان 2: 14 اما انسان نفسانی امور روح خدا را نمی‌پذیرد زیرا که نزد او جهالت است و آنها را نمی‌تواند فهمید زیرا حکم آنها از روح می‌شود.

افسیسیان 2: 2-5 که در آنها قبل، رفتار می‌کردید برحسب دوره این جهان، بر وفق رئیس قدرت هوا، یعنی آن روحی که الحال در فرزندان معصیت عمل می‌کند. 3 که در میان ایشان، همه ما نیز در شهوات جسمانی خود قبل از این زندگی می‌کردیم و هوسهای جسمانی و افکار خود را به عمل می‌آوردیم و طبعاً فرزندان غضب بودیم، چنانکه دیگران. 4 لیکن خدا که در رحمانیت، دولت‌مند است، از حیثیت محبت عظیم خود که با ما نمود، 5 ما را نیز که در خطایا مرده بودیم با مسیح زنده گردانید، زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید.

رساله تیطس 3: 3-5 زیرا که ما نیز سابقاً بی‌فهم و نافرمان‌بردار و گمراه و بنده انواع شهوات و لذات بوده، در خُبث و حسد بسر می‌بردیم، که لایق نفرت بودیم و بر یکدیگر بغض می‌داشتیم. 4 لیکن چون مهربانی و لطف نجات‌دهنده ما خدا ظاهر شد، 5 نه به سبب اعمالی که ما به عدالت کرده بودیم، بلکه محض رحمت خود ما را نجات داد، به غسل تولّد تازه و تازگی‌ای که از روح‌القدس است؛

رومیان 8: 8 و کسانی که جسمانی هستند، نمی‌توانند خدا را خشنود سازند.

کولسیان 1: 13 و ما را از قدرت ظلمت رهنانیده، به ملکوت پسر محبت خود منتقل ساخت،
انجیل یوحنا 8: 34 عیسی در جواب ایشان گفت، آمین آمین به شما می‌گویم هر که گناه
می‌کند، غلام گناه است.

انجیل یوحنا 8: 36 پس اگر پسر شما را آزاد کند، در حقیقت آزاد خواهید بود.

فیلیپیان 2: 13 زیرا خداست که در شما برحسب رضامندی خود، هم اراده و هم فعل را به عمل
ایجاد می‌کند.

رومیان 6: 18 و از گناه آزاد شده، غلامان عدالت گشته‌اید.

رومیان 6: 22 اما الحال چونکه از گناه آزاد شده و غلامان خدا گشته‌اید، ثمر خود را برای
قدوسیت می‌آورید که عاقبت آن، حیات جاودانی است.

غلاطیان 5: 17 زیرا خواهش جسم به خلاف روح است و خواهش روح به خلاف جسم؛ و این دو
با یکدیگر منازعه می‌کنند بطوری که آنچه می‌خواهید نمی‌کنید.

رومیان 7: 15 که آنچه می‌کنم نمی‌دانم زیرا آنچه می‌خواهم نمی‌کنم بلکه کاری را که از آن
نفرت دارم بجا می‌آورم.

رومیان 7: 18 زیرا می‌دانم که در من، یعنی در جسمم هیچ نیکویی ساکن نیست، زیرا که اراده
در من حاضر است اما صورت نیکو کردن نی.

رومیان 7: 19 زیرا آن نیکویی را که می‌خواهم نمی‌کنم، بلکه بدی را که نمی‌خواهم می‌کنم.

رومیان 7: 21 - 23 لهذا این شریعت را می‌یابم که وقتی که می‌خواهم نیکویی کنم بدی نزد من حاضر است. 22 زیرا برحسب انسانیت باطنی به شریعت خدا خشنودم. 23 لکن شریعتی دیگر در اعضای خود می‌بینم که با شریعت ذهن من منازعه می‌کند و مرا اسیر می‌سازد به آن شریعت گناه که در اعضای من است.

رساله اول یوحنا 1: 8 اگر گوییم که گناه نداریم خود را گمراه می‌کنیم و راستی در ما نیست.

رساله اول یوحنا 1: 10 اگر گوییم که گناه نکرده‌ایم، او را دروغگو می‌شماریم و کلام او در ما نیست.

10

افسیسیان 4: 13 تا همه به یگانگی ایمان و معرفت تام پسر خدا و به انسان کامل، به اندازه قامت پری مسیح برسیم.

رساله به عبرانیان 12: 23 و کلیسای نخستزادگانی که در آسمان مکتوبند و به خدای داورِ جمیع و به ارواح عادلان مکمل

رساله اول یوحنا 3: 2 ای حبیبان، ا

فصل دهم

دعوت ثمربخش

فصل دهم

دعوت ثمربخش:

1- خدا را پسند آمد که همه آنانی را که برای حیات مقدر فرموده است، و فقط آنها را، در زمان معین و مقبول توسط کلام و روح خود به طور ثمربخش دعوت نماید و آنها را از حالت گناه و هلاکت که به طور طبیعی در آن هستند بیرون بیاورد و به حالت فیض و نجات از طریق عسیای مسیح داخل سازد(1) در حالی که فکر آنها را از نظر روحانی و از طریق نجات منور میگرداند تا امور الهی را بفهمند(2) و دل سنگی را از آنها برمیدارد و دل نرم به آنها عطا میفرماید(3) و اراده آنها را نو میسازد و توسط قدرت مطلقش آنها را به سوی آن چه خوب است رهبری میفرماید(4) و آنها را به طور ثمربخش به طرف عیسی مسیح جلب میکند(5) ولی این عمل طوری انجام میشود که آنها با آزادی کامل اراده و با تمایلی که توسط فیض الهی حاصل میشود به طرف او میآیند(6) .

2- این دعوت ثمربخش فقط از فیض رایگان و مخصوص خداست و به هیچ چیزی که در انسان از قبل دیده شود مربوط نمیشود(7) . انسان در آن تأثیری ندارد مگر وقتی که توسط روح القدس زنده و تازه شود(8) و قادر گردد که این دعوت را اجابت نماید و از فیض و لطف الهی که شامل حال او شده است بهره مند گردد(9) .

3- کودکان برگزیده که در طفولیت میمیرند، به وسیله مسیح توسط روح(10) که هر وقت و هر جا بخواهد عمل مینماید(11) تولد تازه و نجات مییابند. همین است وضع تمام کسانی که برگزیده هستند ولی فرصت نمییابند به وسیله خدمت کلام آشکارا دعوت شوند(12) .

4- دیگران که برگزیده نیستند با وجودی که ممکن است به وسیله خدمت کلام دعوت شوند و بعضی از تأثیرات عمومی روح را بپذیرند ولی هرگز به راستی به سوی مسیح نمی آیند و به همین دلیل نمیتوانند نجات یابند(13). بدیهی است کسانی که مسیح را قبول نمیکنند از هیچ راه دیگری نمیتوانند نجات یابند(14) هر چند ممکن است بسیار بکوشند که مطابق نور طبیعی و شریعت دینی که آن را پذیرفته اند عمل نمایند. اعتقاد به این که آنها میتوانند بدون مسیح نجات پیدا کنند بسیار خطرناک است و باید مردود شناخته شود(15).

1

رومیان 8: 2 زیرا که شریعت روح حیات در مسیح عیسی مرا از شریعت گناه و موت آزاد گردانید.

رومیان 8: 28 و می دانیم که بجهت آنانی که خدا را دوست می دارند و بحسب اراده او خوانده شده اند، همه چیزها برای خیریت [ایشان] با هم در کار می باشند.

رومیان 8: 30 و آنانی را که از قبل معین فرمود، ایشان را هم خواند و آنانی را که خواند ایشان را نیز عادل گردانید و آنانی را که عادل گردانید، ایشان را نیز جلال داد.

رومیان 11: 7 پس مقصود چیست؟ اینکه اسرائیل آنچه را که می طلبد نیافته است، لکن برگزیدگان یافتند و باقی ماندگان سخت دل گردیدند؛

افسیان 1: 5 که ما را از قبل تعیین نمود تا او را پسرخوانده شویم بوساطت عیسی مسیح برحسب خشنودی اراده خود.

افسسیان 1: 10 برای انتظام کمال زمانها تا همه چیز را خواه آنچه در آسمان و خواه آنچه بر زمین است، در مسیح جمع کند، یعنی در او.

افسسیان 1: 11 که ما نیز در وی میراث او شده‌ایم، چنانکه پیش معین گشتیم برحسب قصد او که همه چیزها را موافق رأی اراده خود می‌کند.

دوم تسالونیکیان 2: 13 اما ای برادران و ای عزیزان خداوند، می‌باید ما همیشه برای شما خدا را شکر نماییم، که از ابتدا خدا شما را برگزید برای نجات به تقدیس روح و ایمان به راستی.

دوم تسالونیکیان 2: 14 و برای آن شما را دعوت کرد به وسیله بشارت ما برای تحصیل جلال خداوند ما عیسی مسیح.

افسسیان 2: 1-10 و شما را که در خطایا و گناهان مرده بودید، زنده گردانید، 2 که در آنها قبل، رفتار می‌کردید برحسب دوره این جهان، بر وفق رئیس قدرت هوا، یعنی آن روحی که الحال در فرزندان معصیت عمل می‌کند. 3 که در میان ایشان، همه ما نیز در شهوات جسمانی خود قبل از این زندگی می‌کردیم و هوسهای جسمانی و افکار خود را به عمل می‌آوردیم و طبعاً فرزندان غضب بودیم، چنانکه دیگران. 4 لیکن خدا که در رحمانیت، دولت‌مند است، از حیثیت محبت عظیم خود که با ما نمود، 5 ما را نیز که در خطایا مرده بودیم با مسیح زنده گردانید، زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید. 6 و با او برخیزانید و در جایهای آسمانی در مسیح عیسی نشانید. 7 تا در عالمهای آینده، دولت بی‌نهایت فیض خود را به لطفی که بر ما در مسیح عیسی دارد ظاهر سازد. 8 زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید، به وسیله ایمان و این از شما نیست بلکه بخشش خداست، 9 و نه از اعمال، تا هیچ کس فخر نکند. 10 زیرا که صنعت او هستیم، آفریده شده در مسیح عیسی برای کارهای نیکو، که خدا قبل مهیا نمود تا در آنها سلوک نماییم.

انجیل یوحنا 15: 16 شما مرا برنگزیدید، بلکه من شما را برگزیدم و شما را مقرر کردم تا شما بروید و میوه آورید و میوه شما بماند تا هر چه از پدر به اسم من طلب کنید به شما عطا کند.

اعمال رسولان 13: 48 چون امت‌ها این را شنیدند، شادخاطر شده، کلام خداوند را تمجید نمودند و آنانی که برای حیات جاودانی مقرر بودند، ایمان آوردند.

دوم قرن‌تین 3: 3 چونکه ظاهر شده‌اید که رساله مسیح می‌باشید، خدمت کرده شده از ما و نوشته شده نه به مرگ بلکه به روح خدای حی، نه بر الواح سنگ، بلکه بر الواح گوشتی دل.

دوم قرن‌تین 3: 6 که او ما را هم کفایت داد تا عهد جدید را خادم شویم، نه حرف را بلکه روح را زیرا که حرف می‌گشد لیکن روح زنده می‌کند.

دوم تیموتائوس 1: 9 که ما را نجات داد و به دعوت مقدس خواند، نه به حسب اعمال ما، بلکه بر حسب اراده خود و آن فیضی که قبل از قدیم‌الایام در مسیح عیسی به ما عطا شد.

دوم تیموتائوس 1: 10 اما الحال آشکار گردید به ظهور نجات‌دهنده ما عیسی مسیح که موت را نیست ساخت و حیات و بی‌فسادی را روشن گردانید به وسیله انجیل،

اول تسالونیکیان 5: 9 زیرا خدا ما را تعیین نکرد برای غضب، بلکه بجهت تحصیل نجات، به وسیله خداوند ما عیسی مسیح،

رساله یعقوب 1: 18 او محض اراده خود ما را به وسیله کلمه حق تولید نمود، تا ما چون نوبر مخلوقات او باشیم.

اول قرن‌تین 2: 12 لیکن ما روح جهان را نیافته‌ایم، بلکه آن روح که از خداست تا آنچه خدا به ما عطا فرموده است بدانیم.

اعمال رسولان 26: 18 تا چشمان ایشان را باز کنی تا از ظلمت به سوی نور و از قدرت شیطان به جانب خدا برگردند تا آمرزش گناهان و میراثی در میان مقدّسین به وسیلهٔ ایمانی که بر من است بیابند.

اول قرن‌تیان 2: 10 اما خدا آنها را به روح خود بر ما کشف نموده است، زیرا که روح همه چیز حتی عمق‌های خدا را نیز تفحص می‌کند.

اول قرن‌تیان 2: 12 لیکن ما روح جهان را نیافته‌ایم، بلکه آن روح که از خداست تا آنچه خدا به ما عطا فرموده است بدانیم.

افسسیان 1: 17 تا خدای خداوند ما عیسی مسیح که پدر ذوالجلال است، روح حکمت و کشف را در معرفت خود به شما عطا فرماید.

افسسیان 1: 18 تا چشمان دل شما روشن گشته، بدانید که امید دعوت او چیست و کدام است دولت جلال میراث او در مقدّسین،

دوم قرن‌تیان 4: 6 زیرا خدایی که گفت تا نور از ظلمت درخشید، همان است که در دل‌های ما درخشید تا نور معرفت جلال خدا در چهره عیسی مسیح از ما بدرخشد.

حزقیال 36: 26 و دل تازه به شما خواهیم داد و روح تازه در اندرون شما خواهیم نهاد. و دل سنگی را از جسد شما دور کرده، دل گوشتین به شما خواهیم داد.

حزقیال 11: 19 و ایشان را یکدل خواهم داد و در اندرون ایشان روح تازه خواهم نهاد و دل سنگی را از جسد ایشان دور کرده، دل گوشتی به ایشان خواهم بخشید.

فیلیپیان 2: 13 زیرا خداست که در شما برحسب رضامندی خود، هم اراده و هم فعل را به عمل ایجاد می‌کند.

تثنیه 30: 6 «و یهوه خدایت دل تو و دل ذریت تو را مختون خواهد ساخت تا یهوه خدایت را به تمامی دل و تمامی جان خود دوست داشته، زنده بمانی.

حزقیال 36: 27 و روح خود را در اندرون شما خواهم نهاد و شما را به فرایض خود سالک خواهم گردانید تا احکام مرا نگاه داشته، آنها را بجا آورید.

فیلیپیان 4: 13 قوت هرچیز را دارم در مسیح که مرا تقویت می‌بخشد.

انجیل یوحنا 3: 5 عیسی در جواب گفت، آمین، آمین به تو می‌گویم اگر کسی از آب و روح مولود نگردد، ممکن نیست که داخل ملکوت خدا شود.

غلاطیان 6: 15 زیرا که در مسیح عیسی نه ختنه چیزی است و نه نامختونی، بلکه خلقت تازه.

رساله تیطس 3: 5 نه به سبب اعمالی که ما به عدالت کرده بودیم، بلکه محض رحمت خود ما را نجات داد، به غسل تولد تازه و تازگی‌ای که از روح القدس است؛

رساله اول پطرس 1: 23 از آنرو که تولد تازه یافتید، نه از تخم فانی بلکه از غیرفانی، یعنی به کلام خدا که زنده و تا ابدالابد باقی است.

افسسیان 1: 19 و چه مقدار است عظمت بی‌نهایت قوت او نسبت به ما مومنین، برحسب عمل توانایی قوت او،

انجیل یوحنا 6: 44 کسی نمی‌تواند نزد من آید، مگر آنکه پدری که مرا فرستاد او را جذب کند و من در روز بازپسین او را خواهم برخیزانید.

انجیل یوحنا 6: 45 در انبیا مکتوب است که همه از خدا تعلیم خواهند یافت. پس هر که از پدر شنید و تعلیم یافت نزد من می‌آید.

مزامیر 110: 3 قوم تو در روز قوت تو، هدایای تبرّعی می‌باشند. در زینتهای قدّوسیت، شب‌نم جوانی تو از رَحِم صحرگاه برای توست.

انجیل یوحنا 6: 37 هر آنچه پدر به من عطا کند، به جانب من آید و هر که به جانب من آید، او را بیرون نخواهم نمود.

رومیان 6: 16 - 18 آیا نمی‌دانید که اگر خویشان را به بندگی کسی تسلی مکرده، او را اطاعت نمایید، شما آنکس را که او را اطاعت می‌کنید بنده هستید، خواه گناه را برای مرگ، خواه اطاعت را برای عدالت. 17 اما شکر خدا را که هرچند غلامان گناه می‌بودید، لیکن الآن از دل، مطیع آن صورت تعلیم گردیده‌اید که به آن سپرده شده‌اید. 18 و از گناه آزاد شده، غلامان عدالت گشته‌اید.

مکاشفه 22: 17 و روح و عروس می‌گویند، بیا! و هر که می‌شنود بگوید، بیا! و هر که تشنه باشد، بیاید و هر که خواهش دارد، از آب حیات بی‌قیمت بگیرد.

غزل غزلهای سلیمان 1:4 مرا بکش تا در عقب تو بدویم. پادشاه مرا به حجله‌های خود آورد. از تو وجد و شادی خواهیم کرد. محبت تو را از شراب زیاده ذکر خواهیم نمود. تو را از روی خلوص دوست می‌دارند.

7

دوم تیموتائوس 1:9 که ما را نجات داد و به دعوت مقدس خواند، نه به حسب اعمال ما، بلکه بر حسب اراده خود و آن فیضی که قبل از قدیم‌الایام در مسیح عیسی به ما عطا شد.

رساله تیطس 3:4 لیکن چون مهربانی و لطف نجات‌دهنده ما خدا ظاهر شد،

رساله تیطس 3:5 نه به سبب اعمالی که ما به عدالت کرده بودیم، بلکه محض رحمت خود ما را نجات داد، به غسل تولد تازه و تازگی‌ای که از روح القدس است؛

افسیسیان 2:4 لیکن خدا که در رحمانیت، دولت‌مند است، از حیثیت محبت عظیم خود که با ما نمود،

افسیسیان 2:5 ما را نیز که در خطایا مرده بودیم با مسیح زنده گردانید، زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید.

افسیسیان 2:8 زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید، به وسیله ایمان و این از شما نیست بلکه بخشش خداست،

افسیسیان 2:9 و نه از اعمال، تا هیچ کس فخر نکند.

رومیان 9:11 زیرا هنگامی که هنوز تولد نیافته بودند و عملی نیک یا بد نکرده، تا اراده خدا بر حسب اختیار ثابت شود نه از اعمال بلکه از دعوت‌کننده

اول قرن‌تین 2: 14 اما انسان نفسانی امور روح خدا را نمی‌پذیرد زیرا که نزد او جهالت است و آنها را نمی‌تواند فهمید زیرا حکم آنها از روح می‌شود.

رومیان 8: 7 - 9 زانرو که تفکر جسم دشمنی خدا است، چونکه شریعت خدا را اطاعت نمی‌کند، زیرا نمی‌تواند هم بکند. 8 و کسانی که جسمانی هستند، نمی‌توانند خدا را خشنود سازند. 9 لکن شما در جسم نیستید بلکه در روح، هرگاه روح خدا در شما ساکن باشد؛ و هرگاه کسی روح مسیح را ندارد وی از آن او نیست.

افسیان 2: 5 ما را نیز که در خطایا مرده بودیم با مسیح زنده گردانید، زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید.

انجیل یوحنا 6: 37 هر آنچه پدر به من عطا کند، به جانب من آید و هر که به جانب من آید، او را بیرون نخواهم نمود.

حزقیال 36: 27 و روح خود را در اندرون شما خواهم نهاد و شما را به فرایض خود سالک خواهم گردانید تا احکام مرا نگاه داشته، آنها را بجا آورید.

انجیل یوحنا 5: 25 آمین آمین به شما می‌گویم که ساعتی می‌آید بلکه اکنون است که مردگان آواز پسر خدا را می‌شنوند و هر که بشنود زنده گردد.

انجیل لوقا 18: 15 پس اطفال را نیز نزد وی آوردند تا دست بر ایشان گذارد. اما شاگردانش چون دیدند، ایشان را نهیب دادند.

انجیل لوقا 18: 16 ولی عیسی ایشان را خوانده، گفت، بچه‌ها را واگذارید تا نزد من آیند و ایشان را ممانعت نکنید، زیرا ملکوت خدا برای مثل اینها است.

اعمال رسولان 2: 38 پطرس بدیشان گفت، توبه کنید و هر یک از شما به اسم عیسی مسیح بجهت آمرزش گناهان تعمید گیرید و عطای روح‌القدس را خواهید یافت.

اعمال رسولان 2: 39 زیرا که این وعده است برای شما و فرزندان شما و همهٔ آنانی که دورند، یعنی هر که خداوند خدای ما او را بخواند.

انجیل یوحنا 3: 3 عیسی در جواب او گفت، آمین آمین به تو می‌گویم اگر کسی از سر نو مولود نشود، ملکوت خدا را نمی‌تواند دید.

انجیل یوحنا 3: 5 عیسی در جواب گفت، آمین، آمین به تو می‌گویم اگر کسی از آب و روح مولود نگردد، ممکن نیست که داخل ملکوت خدا شود.

انجیل یوحنا 3: 6 آنچه از جسم مولود شد، جسم است و آنچه از روح مولود گشت روح است.

رساله اول یوحنا 5: 12 آنکه پسر را دارد حیات را دارد و آنکه پسر خدا را ندارد، حیات را نیافته است.

رومیان 8: 9 لکن شما در جسم نیستید بلکه در روح، هرگاه روح خدا در شما ساکن باشد؛ و هرگاه کسی روح مسیح را ندارد وی از آن او نیست.

پیدایش 17: 7 و عهد خویش را در میان خود و تو، و ذریتت بعد از تو، استوار گردانم که نسلاً بعد نسل عهد جاودانی باشد، تا تو را و بعد از تو ذریت تو را خدا باشم.

مزامیر 105: 8 - 10 عهد خود را یاد می‌دارد تا ابدالآباد و کلامی را که بر هزاران پشت فرموده است. 9 آن عهدی را که با ابراهیم بسته و قسمی را که برای اسحاق خورده است. 10 و آن را برای یعقوب فریضهای استوار ساخت و برای اسرائیل عهد جاودانی.

حزقیال 16: 20 و پسران و دختران را که برای من زاییده بودی گرفته، ایشان را به جهت خوراک آنها ذبح نمودی. آیا زنا کاری تو کم بود

حزقیال 16: 21 که پسران مرا نیز کشتی و ایشان را تسلیم نمودی که برای آنها از آتش گذرانیده شوند؟

غلاطیان 3: 29 اما اگر شما از آن مسیح می‌باشید، هرآینه نسل ابراهیم و برحسب وعده، وارث هستید.

اعمال رسولان 16: 15 و چون او و اهل خانهاش تعمید یافتند، خواهش نموده، گفت، اگر شما را یقین است که به خداوند ایمان آوردم، به خانه من درآمده، بمانید. و ما را الحاح نمود.

اعمال رسولان 16: 31 - 33 گفتند، به خداوند عیسی مسیح ایمان آور که تو و اهل خانهاش نجات خواهید یافت. 32 آنگاه کلام خداوند را برای او و تمامی اهل بیتش بیان کردند. 33 پس ایشان را برداشته، در همان ساعت شب زخمهای ایشان را شست و خود و همه کسانش فی‌الفور تعمید یافتند.

اول قرن‌تیان 1: 16 و خاندان اَسْتِیْفان را نیز تعمید دادم و دیگر یاد ندارم که کسی را تعمید داده باشم.

11

انجیل یوحنا 3: 8 باد هرجا که می‌خواهد میوزد و صدای آن را می‌شنوی لیکن نمی‌دانی از کجا می‌آید و به کجا می‌رود. همچنین است هر که از روح مولود گردد.

12

رساله اول یوحنا 5: 12 آنکه پسر را دارد حیات را دارد و آنکه پسر خدا را ندارد، حیات را نیافته است.

اعمال رسولان 4: 12 و در هیچ‌کس غیر از او نجات نیست زیرا که اسمی دیگر زیر آسمان به مردم عطا نشده که بدان باید ما نجات یابیم.

انجیل یوحنا 3: 8 باد هرجا که می‌خواهد میوزد و صدای آن را می‌شنوی لیکن نمی‌دانی از کجا می‌آید و به کجا می‌رود. همچنین است هر که از روح مولود گردد.

انجیل یوحنا 16: 7 و من به شما راست می‌گویم که رفتن من برای شما مفید است، زیرا اگر نروم تسلی‌دهنده نزد شما نخواهد آمد. اما اگر بروم او را نزد شما می‌فرستم.

انجیل یوحنا 16: 8 و چون او آید، جهان را بر گناه و عدالت و داوری ملزم خواهد نمود.

13

انجیل متی 7: 22 بسا در آن روز مرا خواهند گفت، خداوندا، خداوندا، آیا به نام تو نبوت نمودیم و به اسم تو دیوها را اخراج نکردیم و به نام تو معجزات بسیار ظاهر ساختیم؟

انجیل متی 22: 14 زیرا طلبیدگان بسیارند و برگزیدگان کم.

انجیل متی 22: 13 آنگاه پادشاه خادمان خود را فرمود، این شخص را دست و پا بسته بردارید و در ظلمت خارجی اندازید، جایی که گریه و فشار دندان باشد.

انجیل متی 22: 15 پس فریسیان رفته، شورا نمودند که چطور او را در گفتگو گرفتار سازند.

انجیل متی 22: 20 بدیشان گفت، این صورت و رقم از آن کیست؟

انجیل متی 22: 21 بدو گفتند، از آن قیصر. بدیشان گفت، مال قیصر را به قیصر ادا کنید و مال خدا را به خدا!

رساله به عبرانیان 6: 4 - 6 زیرا آنانی که یک بار منور گشتند و لذت عطای سماوی را چشیدند و شریک روح القدس گردیدند، 5 و لذت کلام نیکوی خدا و قوآت عالم آینده را چشیدند، 6 اگر بیفتند، محال است که ایشان را بار دیگر برای توبه تازه سازند، در حالتی که پسر خدا را برای خود باز مصلوب می کنند و او را بی حرمت می سازند.

انجیل یوحنا 6: 64 - 66 ولیکن بعضی از شما هستند که ایمان نمی آورند. زیرا که عیسی از ابتدا می دانست کیانند که ایمان نمی آورند و کیست که او را تسلیم خواهد کرد. 65 پس گفت، از این سبب به شما گفتم که کسی نزد من نمی تواند آمد مگر آنکه پدر من، آن را بدو عطا کند. 66 در همان وقت بسیاری از شاگردان او برگشته، دیگر با او همراهی نکردند.

انجیل یوحنا 8: 24 از این جهت به شما گفتم که در گناهان خود خواهید مرد، زیرا اگر باور نکنید که من هستم، در گناهان خود خواهید مرد.

رساله اول یوحنا 2: 19 از ما بیرون شدند، لکن از ما نبودند، زیرا اگر از ما می بودند با ما می ماندند؛ لکن بیرون رفتند تا ظاهر شود که همه ایشان از ما نیستند.

اعمال رسولان 28: 24 پس بعضی به سخنان او ایمان آوردند و بعضی ایمان نیاوردند.

اعمال رسولان 4: 12 و در هیچ کس غیر از او نجات نیست زیرا که اسمی دیگر زیر آسمان به مردم عطا نشده که بدان باید ما نجات یابیم.

انجیل یوحنا 14: 6 عیسی بدو گفت، من راه و راستی و حیات هستم. هیچ کس نزد پدر جز به وسیله من نمی آید.

افسسیان 2: 12 که شما در آن زمان از مسیح جدا و از وطنیت خاندان اسرائیل، اجنبی و از عهدهای وعده بیگانه و بی امید و بی خدا در دنیا بودید.

افسسیان 2: 13 لیکن الحال در مسیح عیسی، شما که در آن وقت دور بودید، به خون مسیح نزدیک شده اید.

انجیل یوحنا 4: 22 شما آنچه را که نمی دانید می پرستید اما ما آنچه را که می دانیم عبادت می کنیم زیرا نجات از یهود است.

انجیل یوحنا 17: 3 و حیات جاودانی این است که تو را خدای واحد حقیقی و عیسی مسیح را که فرستادی بشناسند.

رساله دوم یوحنا 1: 9-11 هر که پیشوایی میکند و در تعلیم مسیح ثابت نیست، خدا را نیافته است. اما آنکه در تعلیم مسیح ثابت ماند، او هم پدر و پسر را دارد. 10 اگر کسی به نزد شما آید و این تعلیم را نیاورد، او را به خانه خود مپذیرید و او را تحیت نگوئید. 11 زیرا هر که او را تحیت گوید در کارهای قبیحش شریک گردد.

اول قرن تیان 16: 22 اگر کسی عیسی مسیح خداوند را دوست ندارد اناتیمما باد ماران اتا.

غلاطیان 1: 6-8 6 تعجب میکنم که بدین زودی از آنکس که شما را به فیض مسیح خوانده است ، برمیگردید به سوی انجیلی دیگر ، 7 که (انجیل) دیگر نیست . لکن بعضی هستند که شما را مضطرب میکنند و میخواهند که انجیل مسیح را تبدیل نمایند . 8 بلکه هر گاه ما هم یا فرشته ای از آسمان ، انجیلی غیر از آنکه به آن بشارت دادیم به شما رساند ، اناتیما باد.

فصل یازدهم

عادل شمرده شدن

فصل یازدهم

عادل شمرده شدن

1. اشخاصی را که خدا به طور ثمربخش دعوت می-نماید، آنها را به رایگان عادل نیز می‌شمارد (1). خدا عدالت را بر آن-ها فرو نمی‌ریزد بلکه گناهانشان را میبخشد و آنها را به عنوان افراد عادل شده میپذیرد ولی این کار خدا به این علت نیست که در آنها کاری انجام شده و یا خودشان کاری انجام داده اند بلکه فقط به خاطر مسیح است. خدا ایمان یعنی عمل ایمان آوردن و یا اطاعت آنها از انجیل را به منزله عادل شدن به حساب نمی آورد بلکه اطاعت و عادل شدن توسط مسیح را به حساب آنها میگذارد (2). آنان به وسیله ایمان، مسیح و عدالت او را قبول میکنند در حالی که این ایمان از خود آنها نیست بلکه بخشش خداست (3).

2. ایمانی که مسیح و عدالت او را پذیرفته و به آن اعتماد میکند یگانه وسیله عادل شمرده شدن است (4) ولی این ایمان در شخصی که عادل شمرده شده است به تنهایی وجود ندارد بلکه همیشه همراه تمام الطاف نجاتبخش الهی میباشد و این ایمان مرده نیست بلکه از طریق محبت عمل میکند (5).

3. مسیح از طریق اطاعت و مرگ خود دین تمام کسانی را که بدینگونه عادل شمرده شده اند به طور کامل ادا فرمود و از طرف آنها کفاره مناسب و حقیقی و کامل را بر اساس عدالت الهی انجام داد (6). چون مسیح به خاطر آنان توسط پدر به طور داوطلبانه عطا شده بود (7)، اطاعت کفاره او به جای آنها قبول گردید (8) و آن هم به طور رایگان و نه به خاطر چیزی که در ایشان وجود داشت (9) بنابراین عادل شمرده شدن آنها فقط از طریق فیض رایگان عملی میگردد تا آن که هم عدالت کامل و هم لطف فراوان الهی در عادل شمرده شدن گناهکاران ستوده شود (10).

4. خدا از ازل مقدر فرمود که همه برگزیدگان را عادل شمارد (11) و وقتی زمان به کمال رسید مسیح در راه گناهان آنان جان داد و برای عادل شمرده شدن آنها از مرگ برخاست (12) اما با وجود این ، برگزیدگان عادل شمرده نمیشوند مگر وقتی که روح القدس در زمان مناسب مسیح را در آنها در عمل فعال گرداند (13) .

5. خدا به بخشیدن گناهان عادل شمرده شدگان ادامه میدهد (14) و با وجودی که آنها هرگز نمیتوانند از حالت عادل شمرده شدن سقوط نمایند (15) ولی امکان دارد به علت گناهانشان مورد نارضایی پدران خدا قرار گیرند و روشنایی چهره الهی دیگر بر آنها نتابد مگر وقتی که خود را فروتن سازند و گناهان خود را اقرار و آمرزش الهی را طلب کنند و ایمان و توبه خود را تجدید نمایند (16) .

6. عادل شمرده شدن ایمانداران در عهدعتیق، از تمام جنبه های ذکر شده در سطرهای بالا، به همان شباهت عادل شمرده شدن ایمانداران در عهدجدید بوده است (17) .

پاورقیهای فصل یازدهم

1

رومیان 8: 30 و آنانی را که از قبل معین فرمود، ایشان را هم خواند و آنانی را که خواند ایشان را نیز عادل گردانید و آنانی را که عادل گردانید، ایشان را نیز جلال داد.

رومیان 3: 24 و به فیض او مجاناً عادل شمرده می‌شوند به وساطت آن فدیهای که در عیسی مسیح است.

2

رومیان 4: 5 - 8 و اما کسی که عمل نکند، بلکه ایمان آورد به او که بی‌دینان را عادل می‌شمارد، ایمان او عدالت محسوب می‌شود. 6 چنانکه داود نیز خوشحالی آن کس را ذکر می‌کند که خدا برای او عدالت محسوب می‌دارد، بدون اعمال، 7 خوشابحال کسانی که خطایای ایشان آمرزیده شد و گناهانشان مستور گردید؛ 8 خوشابحال کسی که خداوند گناه را به وی محسوب نفرماید.

دوم قرن‌تیاں 5: 19 یعنی اینکه خدا در مسیح بود و جهان را با خود مصالحه می‌داد و خطایای ایشان را بدیشان محسوب نداشت و کلام مصالحه را به ما سپرد.

دوم قرن‌تیاں 5: 21 زیرا او را که گناه نشناخت، در راه ما گناه ساخت تا ما در وی عدالت خدا شویم.

رومیان 3: 22 یعنی عدالت خدا که به وسیله ایمان به عیسی مسیح است، به همه و کل آنانی که ایمان آورند. زیرا که هیچ تفاوتی نیست،

رومیان 3: 24 و به فیض او مجاناً عادل شمرده می‌شوند به وساطت آن فدیهای که در عیسی مسیح است.

رومیان 3: 25 که خدا او را از قبل معین کرد تا کفاره باشد به واسطه ایمان به وسیله خون او تا آنکه عدالت خود را ظاهر سازد، به سبب فرو گذاشتن خطایای سابق در حین تحمل خدا،

رومیان 3: 27 پس جای فخر کجا است؟ برداشته شده است! به کدام شریعت؟ آیا به شریعت اعمال؟ نی بلکه به شریعت ایمان.

رومیان 3: 28 زیرا یقین می‌دانیم که انسان بدون اعمال شریعت، محض ایمان عادل شمرده می‌شود.

رساله تیطس 3: 5 نه به سبب اعمالی که ما به عدالت کرده بودیم، بلکه محض رحمت خود ما را نجات داد، به غسل تولد تازه و تازگی‌ای که از روح القدس است؛

رساله تیطس 3: 7 تا به فیض او عادل شمرده شده، وارث گردیم بحسب امید حیات جاودانی.

افسیسیان 1: 7 که در وی به سبب خون او فدی، یعنی آمرزش گناهان را به اندازه دولت فیض او یافته‌ایم.

ارمیا 23: 6 در ایام وی یهودا نجات خواهد یافت و اسرائیل با امنیت ساکن خواهد شد و اسمی که به آن نامیده می‌شود این است: یهوه صدقینو (یهوه عدالت ما).

اول قرن‌تیان 1: 30 لکن از او شما هستید در عیسی مسیح که از جانب خدا برای شما حکمت شده است و عدالت قدوسیّت و فدا.

اول قرن‌تیان 1: 31 تا چنانکه مکتوب است هر که فخر کند در خداوند فخر نماید.

رومیان 5: 17 - 19 زیرا اگر به سبب خطای یک نفر و به واسطه آن یک موت سلطنت کرد، چقدر بیشتر آنانی که افزونی فیض و بخشش عدالت را می‌پذیرند، در حیات سلطنت خواهند کرد

به وسیلهٔ یک، یعنی عیسی مسیح. 18 پس همچنان که به یک خطا حکم شد بر جمیع مردمان برای قصاص، همچنین به یک عمل صالح بخشش شد بر جمیع مردمان برای عدالت حیات. 19 زیرا به همین قسمی که از نافرمانی یک شخص بسیاری گناهکار شدند، همچنین نیز به اطاعت یک شخص بسیاری عادل خواهند گردید.

3

اعمال رسولان 10: 43 و جمیع انبیا بر او شهادت می‌دهند که هر که به وی ایمان آورد، به اسم او آمرزش گناهان را خواهد یافت.

اعمال رسولان 10: 44 این سخنان هنوز بر زبان پطرس بود که روح القدس بر همهٔ آنانی که کلام را شنیدند، نازل شد.

غلاطیان 2: 16 اما چونکه یافتیم که هیچ کس از اعمال شریعت عادل شمرده نمی‌شود، بلکه به ایمان به عیسی مسیح، ما هم به مسیح عیسی ایمان آوردیم تا از ایمان به مسیح و نه از اعمال شریعت عادل شمرده شویم، زیرا که از اعمال شریعت هیچ بشری عادل شمرده نخواهد شد.

فیلیپیان 3: 9 و در وی یافت شوم نه با عدالت خود که از شریعت است، بلکه با آن که به وسیلهٔ ایمان مسیح می‌شود، یعنی عدالتی که از خدا بر ایمان است.

اعمال رسولان 13: 38 پس ای برادران عزیز، شما را معلوم باد که به وساطت او به شما از آمرزش گناهان اعلام می‌شود.

اعمال رسولان 13: 39 و به وسیله او هر که ایمان آورد، عادل شمرده می‌شود، از هر چیزی که به شریعت موسی نتوانستید عادل شمرده شوید.

افسیان 2: 7 تا در عالمهای آینده، دولت بی‌نهایت فیض خود را به لطفی که بر ما در مسیح عیسی دارد ظاهر سازد.

افسیان 2: 8 زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید، به‌وسیلهٔ ایمان و این از شما نیست بلکه بخشش خداست،

انجیل یوحنا 1: 12 و اما به آن کسانی که او را قبول کردند قدرت داد تا فرزندان خدا گردند، یعنی به هر که به اسم او ایمان آورد،

انجیل یوحنا 6: 44 کسی نمی‌تواند نزد من آید، مگر آنکه پدری که مرا فرستاد او را جذب کند و من در روز بازپسین او را خواهم برخیزانید.

انجیل یوحنا 6: 45 در انبیا مکتوب است که همه از خدا تعلیم خواهند یافت. پس هر که از پدر شنید و تعلیم یافت نزد من می‌آید.

فیلیپیان 1: 29 زیرا که به شما عطا شد به‌خاطر مسیح نه فقط ایمان آوردن به او، بلکه زحمت کشیدن هم برای او.

4

انجیل یوحنا 1: 12 و اما به آن کسانی که او را قبول کردند قدرت داد تا فرزندان خدا گردند، یعنی به هر که به اسم او ایمان آورد،

رومیان 3: 28 زیرا یقین می‌دانیم که انسان بدون اعمال شریعت، محض ایمان عادل شمرده می‌شود.

رومیان 5: 1 پس چونکه به ایمان عادل شمرده شدیم، نزد خدا سلامتی داریم بوساطت خداوند ما عیسی مسیح،

انجیل یوحنا 3: 16 زیرا خدا جهان را اینقدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد تا هر که بر او ایمان آورد، هلاک نگردد بلکه حیات جاودانی یابد.

انجیل یوحنا 3: 18 آنکه به او ایمان آرد، بر او حکم نشود؛ اما هر که ایمان نیاورد الآن بر او حکم شده است، بجهت آنکه به اسم پسر یگانه خدا ایمان نیاورده.

انجیل یوحنا 3: 36 آنکه به پسر ایمان آورده باشد، حیات جاودانی دارد و آنکه به پسر ایمان نیاورد حیات را نخواهد دید، بلکه غضب خدا بر او می ماند.

5

رساله یعقوب 2: 17 همچنین ایمان نیز اگر اعمال ندارد، در خود مرده است.

رساله یعقوب 2: 22 می بینی که ایمان با اعمال او عمل کرد و ایمان از اعمال، کامل گردید.

رساله یعقوب 2: 26 زیرا چنانکه بدن بدون روح مرده است، همچنین ایمان بدون اعمال نیز مرده است.

غلاطیان 5: 6 و در مسیح عیسی نه ختنه فایده دارد و نه نامختونی بلکه ایمانی که به محبت عمل می کند.

6

رومیان 5: 8 لکن خدا محبت خود را در ما ثابت می کند از اینکه هنگامی که ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد.

رومیان 5: 9 پس چقدر بیشتر الآن که به خون او عادل شمرده شدیم، به وسیله او از غضب نجات خواهیم یافت.

رومیان 5: 10 زیرا اگر در حالتی که دشمن بودیم، بوساطت مرگ پسرش با خدا صلح داده شدیم، پس چقدر بیشتر بعد از صلح یافتن بوساطت حیات او نجات خواهیم یافت.

رومیان 5: 18 پس همچنان که به یک خطا حکم شد بر جمیع مردمان برای قصاص، همچنین به یک عمل صالح بخشش شد بر جمیع مردمان برای عدالت حیات.

رومیان 5: 19 زیرا به همین قسمی که از نافرمانی یک شخص بسیاری گناهکار شدند، همچنین نیز به اطاعت یک شخص بسیاری عادل خواهند گردید.

اول تیموتائوس 2: 5 زیرا خدا واحد است و در میان خدا و انسان یک متوسطی است، یعنی انسانی که مسیح عیسی باشد،

اول تیموتائوس 2: 6 که خود را در راه همه فدا داد، شهادتی در زمان معین.

رساله به عبرانیان 10: 10 و به این اراده مقدّس شده‌ایم، به قربانی جسد عیسی مسیح، یک مرتبه فقط.

رساله به عبرانیان 10: 14 از آنرو که به یک قربانی مقدّسان را کامل گردانیده است تا ابدالآباد.

دانیال 9: 24 هفتاد هفته برای قوم تو و برای شهر مقدّست مقرر می‌باشد تا تقصیرهای آنها تمام شود و گناهان آنها به انجام رسد و کفّاره به جهت عصیان کرده شود و عدالت جاودانی آورده شود و رویا و نبوّت مختوم گردد و قدس‌الاقداس مسح شود.

دانیال 9: 26 و بعد از آن شصت و دو هفته، مسیح منقطع خواهد گردید و از آن او نخواهد بود، بلکه قوم آن رئیس که می‌آید شهر و قدس را خراب خواهند ساخت و آخر او در آن سیلاب خواهد بود و تا آخر جنگ خرابیها معین است.

اشعیا 53: 4 - 6 لکن او غم‌های ما را بر خود گرفت و دردهای ما را بر خویش حمل نمود. و ما او را از جانب خدا زحمت کشیده و مضروب و مبتلا گمان بردیم. 5 و حال آنکه به سبب

تقصیرهای ما مجروح و به سبب گناهان ما کوفته گردید. و تأدیب سلامتی ما بر وی آمد و از زخمهای او ما شفا یافتیم. 6 جمیع ما مثل گوسفندان گمراه شده بودیم و هریکی از ما به راه خود برگشته بود و خداوند گناه جمیع ما را بروی نهاد.

اشعیا 53: 10 - 12 اما خداوند را پسند آمد که او را مضروب نموده، به دردها مبتلا سازد. چون جان او را قربانی گناه ساخت، آنگاه ذریت خود را خواهد دید و عمر او دراز خواهد شد و مسرت خداوند در دست او میسر خواهد بود. 11 ثمره مشقت جان خویش را خواهد دید و سیر خواهد شد. و بنده عادل من به معرفت خود بسیاری را عادل خواهد گردانید زیرا که او گناهان ایشان را بر خویشتن حمل خواهد نمود. 12 بنابراین او را در میان بزرگان نصیب خواهم داد و غنیمت را با زورآوران تقسیم خواهد نمود، به جهت اینکه جان خود را به مرگ ریخت و از خطاکاران محسوب شد و گناهان بسیاری را بر خود گرفت و برای خطاکاران شفاعت نمود.

اول قرن‌تین 15: 3 زیرا که اول به شما سپردم، آنچه نیز یافتم که مسیح بر حسب کتب در راه گناهان ما مرد،

دوم قرن‌تین 5: 21 زیرا او را که گناه نشناخت، در راه ما گناه ساخت تا ما در وی عدالت خدا شویم.

رساله اول پطرس 2: 24 که خود گناهان ما را در بدن خویش بر دار متحمل شد، تا از گناه مرده شده، به عدالت زیست نماییم، که به ضربهای او شفا یافته‌اید.

رساله اول پطرس 3: 18 زیرا که مسیح نیز برای گناهان یک بار زحمت کشید، یعنی عادل‌ی برای ظالمان، تا ما را نزد خدا بیاورد؛ در حالیکه بحسب جسم مُرد، لکن بحسب روح زنده گشت،

رومیان 8: 32 او که پسر خود را دریغ نداشت، بلکه او را در راه جمیع ما تسلیم نمود، چگونه با وی همه چیز را به ما نخواهد بخشید؟

انجیل یوحنا 3: 16 زیرا خدا جهان را اینقدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد تا هر که بر او ایمان آورد، هلاک نگردد بلکه حیات جاودانی یابد.

دوم قرن تیان 5: 21 زیرا او را که گناه نشناخت، در راه ما گناه ساخت تا ما در وی عدالت خدا شویم.

انجیل متی 3: 17 آنگاه خطابی از آسمان در رسید که این است پسر حبیب من که از او خشنودم.

افسیان 5: 2 و در محبت رفتار نمایید، چنانکه مسیح هم ما را محبت نمود، و خویشتن را برای ما به خدا هدیه و قربانی برای عطر خوشبوی گذرانید.

اشعیا 53: 6 جمیع ما مثل گوسفندان گمراه شده بودیم و هریکی از ما به راه خود برگشته بود و خداوند گناه جمیع ما را بروی نهاد.

رومیان 3: 24 و به فیض او مجاناً عادل شمرده می‌شوند به وساطت آن فدیهای که در عیسی مسیح است.

افسیان 1: 7 که در وی به سبب خون او فدی، یعنی آمرزش گناهان را به اندازه دولت فیض او یافته‌ایم.

افسیان 2: 6 - 9 و با او برخیزانید و در جایهای آسمانی در مسیح عیسی نشانید. 7 تا در عالمهای آینده، دولت بی‌نهایت فیض خود را به لطفی که بر ما در مسیح عیسی دارد ظاهر سازد. 8 زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید، به وسیلهٔ ایمان و این از شما نیست بلکه بخشش خداست، 9 و نه از اعمال، تا هیچ کس فخر نکند.

رومیان 6: 23 زیرا که مزد گناه موت است، اما نعمت خدا حیات جاودانی در خداوند ما عیسی مسیح.

10

رومیان 3: 26 برای اظهار عدالت خود در زمان حاضر، تا او عادل شود و عادل شمارد هر کسی را که به عیسی ایمان آورد.

افسیان 2: 7 تا در عالمهای آینده، دولت بی‌نهایت فیض خود را به لطفی که بر ما در مسیح عیسی دارد ظاهر سازد.

11

غلاطیان 3: 8 و کتاب چون پیش دید که خدا امت‌ها را از ایمان عادل خواهد شمرد، به ابراهیم بشارت داد که جمیع امت‌ها از تو برکت خواهند یافت.

رساله اول پطرس 1: 2 برگزیدگان بر حسب علم سابق خدای پدر، به تقدیس روح برای اطاعت و پاشیدن خون عیسی مسیح. فیض و سلامتی بر شما افزون باد.

رساله اول پطرس 1: 19 بلکه به خون گرانبها، چون خون برهٔ بی‌عیب و بی‌داغ، یعنی خون مسیح،

رساله اول پطرس 1: 20 که پیش از بنیاد عالم معین شد، لکن در زمان آخر برای شما ظاهر گردید،

رومیان 8: 30 و آنانی را که از قبل معین فرمود، ایشان را هم خواند و آنانی را که خواند ایشان را نیز عادل گردانید و آنانی را که عادل گردانید، ایشان را نیز جلال داد.

12

غلاطیان 4: 4 لیکن چون زمان به کمال رسید، خدا پسر خود را فرستاد که از زن زاییده شد و زیر شریعت متولد،

اول تیموتائوس 2: 6 که خود را در راه همه فدا داد، شهادتی در زمان معین.

رومیان 4: 25 که به سبب گناهان ما تسلیم گردید و به سبب عادل شدن ما برخیزانیده شد.

رساله اول پطرس 1: 21 که بوساطت او شما بر آن خدایی که او را از مردگان برخیزانید و او را جلال داد، ایمان آورده‌اید، تا ایمان و امید شما بر خدا باشد.

13

کولسیان 1: 21 و شما را که سابقاً از نیت دل در اعمال بد خویش اجنبی و دشمن بودید، بالفعل مصالحه داده است،

کولسیان 1: 22 در بدن بشری خود به وسیله موت تا شما را در حضور خود مقدس و بی‌عیب و بی‌ملامت حاضر سازد،

غلاطیان 2: 16 اما چونکه یافتیم که هیچ کس از اعمال شریعت عادل شمرده نمی شود، بلکه به ایمان به عیسی مسیح، ما هم به مسیح عیسی ایمان آوردیم تا از ایمان به مسیح و نه از اعمال شریعت عادل شمرده شویم، زیرا که از اعمال شریعت هیچ بشری عادل شمرده نخواهد شد.

رساله تیطس 3: 4 - 7 لیکن چون مهربانی و لطف نجات دهنده ما خدا ظاهر شد، 5 نه به سبب اعمالی که ما به عدالت کرده بودیم، بلکه محض رحمت خود ما را نجات داد، به غسل تولد تازه و تازگی ای که از روح القدس است؛ 6 که او را به ما به دولت مندی افاضه نمود، به توسط نجات دهنده ما عیسی مسیح، 7 تا به فیض او عادل شمرده شده، وارث گردیم بحسب امید حیات جاودانی.

انجیل یوحنا 3: 5 عیسی در جواب گفت، آمین، آمین به تو می گویم اگر کسی از آب و روح مولود نگرده، ممکن نیست که داخل ملکوت خدا شود.

انجیل یوحنا 3: 18 آنکه به او ایمان آرد، بر او حکم نشود؛ اما هر که ایمان نیاورد الان بر او حکم شده است، بجهت آنکه به اسم پسر یگانه خدا ایمان نیاورده.

انجیل یوحنا 3: 36 آنکه به پسر ایمان آورده باشد، حیات جاودانی دارد و آنکه به پسر ایمان نیاورد حیات را نخواهد دید، بلکه غضب خدا بر او می ماند.

14

انجیل متی 6: 12 و قرضهای ما را ببخش چنانکه ما نیز قرضداران خود را می بخشیم.

رساله اول یوحنا 1: 7 لکن اگر در نور سلوک می نماییم، چنانکه او در نور است، با یکدیگر شراکت داریم و خون پسر او عیسی مسیح ما را از هر گناه پاک می سازد.

رساله اول یوحنا 1: 9 اگر به گناهان خود اعتراف کنیم، او آمین و عادل است تا گناهان ما را بیامرزد و ما را از هر ناراستی پاک سازد.

رساله اول یوحنا 2: 1 ای فرزندان من، این را به شما می‌نویسم تا گناه نکنید؛ و اگر کسی گناهی کند، شفیع می‌داریم نزد پدر، یعنی عیسی مسیح عادل.

رساله اول یوحنا 2: 2 و اوست کفاره بجهت گناهان ما؛ و نه گناهان ما فقط، بلکه بجهت تمام جهان نیز.

15

انجیل لوقا 22: 32 لیکن من برای تو دعا کردم تا ایمانت تلف نشود؛ و هنگامی که تو بازگشت کنی برادران خود را استوار نما.

انجیل یوحنا 10: 28 و من به آنها حیات جاودانی می‌دهم و تا به ابد هلاک نخواهند شد و هیچ‌کس آنها را از دست من نخواهد گرفت.

رساله به عبرانیان 10: 14 از آنرو که به یک قربانی مقدّسان را کامل گردانیده است تا ابدالآباد.

فیلیپیان 1: 6 چونکه به این اعتماد دارم که او که عمل نیکو را در شما شروع کرد، آن را تا روز عیسی مسیح به کمال خواهد رسانید.

رساله اول یوحنا 2: 19 از ما بیرون شدند، لکن از ما نبودند، زیرا اگر از ما می‌بودند با ما می‌ماندند؛ لکن بیرون رفتند تا ظاهر شود که همهٔ ایشان از ما نیستند.

16

مزامیر 89: 31 - 33 اگر فرایض مرا بشکنند، و اوامر مرا نگاه ندارند، 32 آنگاه معصیت ایشان را به عصا تأدیب خواهم نمود و گناه ایشان را به تازیانه‌ها. 33 لیکن رحمت خود را از او برنخواهم داشت و امانت خویش را باطل نخواهم ساخت.

مزامیر 51: 7 - 12 7 مرا با زوفا پاک کن تا طاهر شوم. مرا شست و شو کن تا از برف سفیدتر گردم. 8 شادی و خرمی را به من بشنوان تا استخوانهایی که کوبیده‌ای به وجد آید. 9 روی خود را از گناهانم بپوشان و همه خطایای مرا محو کن. 10 ای خدا دل طاهر در من بیافرین و روح مستقیم در باطنم تازه بساز. 11 مرا از حضور خود مینداز، و روح قدوس خود را از من مگیر. 12 شادی نجات خود را به من باز ده و به روح آزاد مرا تأیید فرما.

مزامیر 32: 5 به گناه خود نزد تو اعتراف کردم و جرم خود را مخفی نداشتم. گفتم، عصیان خود را نزد خداوند اقرار می‌کنم. پس تو آلائش گناهم را عفو کردی، سلاه.

انجیل متی 26: 75 آنگاه پطرس سخن عیسی را به یاد آورد که گفته بود، قبل از بانگ زدن خروس، سه مرتبه مرا انکار خواهی کرد. پس بیرون رفته زار زار بگریست.

اول قرن‌تینان 11: 30 از این سبب بسیاری از شما ضعیف و مریضاند و بسیاری خوابیده‌اند.

اول قرن‌تینان 11: 32 لکن هنگامی که بر ما حکم می‌شود، از خداوند تأدیب می‌شویم مبادا با اهل دنیا بر ما حکم شود.

انجیل لوقا 1: 20 و الحال تا این امور واقع نگردد، گنگ شده یارای حرف زدن نخواهی داشت، زیرا سخنهای مرا که در وقت خود به وقوع خواهد پیوست، باور نکردی.

17

غلاطیان 3: 6 - 8 6 چنانکه ابراهیم به خدا ایمان آورد و برای او عدالت محسوب شد. 7 پس آگاهید که اهل ایمان فرزندان ابراهیم هستند. 8 و کتاب چون پیش دید که خدا امت‌ها را از ایمان عادل خواهد شمرد، به ابراهیم بشارت داد که جمیع امت‌ها از تو برکت خواهند یافت.

غلاطیان 3: 9 بنابراین اهل ایمان با ابراهیم ایماندار برکت می‌یابند.

غلاطیان 3: 13 مسیح، ما را از لعنت شریعت فدا کرد چونکه در راه ما لعنت شد، چنانکه مکتوب است ملعون است هر که بر دار آویخته شود.

غلاطیان 3: 14 تا برکت ابراهیم در مسیح عیسی بر امت‌ها آید و تا وعده روح را به وسیله ایمان حاصل کنیم.

رومیان 3: 30 زیرا واحد است خدایی که اهل ختنه را از ایمان، و نامختونان را به ایمان عادل خواهد شمرد.

رومیان 4: 22 - 24 و از این جهت برای او عدالت محسوب شد. 23 و لکن اینکه برای وی محسوب شد، نه برای او فقط نوشته شد، 24 بلکه برای ما نیز که به ما محسوب خواهد شد، چون ایمان آوریم به او که خداوند ما عیسی را از مردگان برخیزانید،

رساله به عبرانیان 11: 13 در ایمان همه ایشان فوت شدند، در حالیکه وعده‌ها را نیافته بودند، بلکه آنها را از دور دیده، تحیت گفتند و اقرار کردند که بر روی زمین، بیگانه و غریب بودند.

رساله به عبرانیان 13: 8 عیسی مسیح دیروز و امروز و تا ابدالابد همان است.

انجیل یوحنا 8: 56 پدر شما ابراهیم شادی کرد بر اینکه روز مرا ببیند و دید و شادمان گردید.

اعمال رسولان 15: 11 بلکه اعتقاد داریم که محض فیض خداوند عیسی مسیح نجات خواهیم یافت، همچنان که ایشان نیز.

فصل دوازدهم

فرزند خواندگی

فصل دوازدهم

فرزند خواندگی

1. خدا به همه کسانی که عادل شمرده میشوند این لطف را میفرماید که به خاطر فرزند یگانه اش عیسی مسیح در فیض فرزند خواندگی سهیم شوند (1). آنها به این طریق به جمع فرزندان خدا میپیوندند و از امتیازات و حقوق آنها بهره مند میگردند (2) و اسم او بر آنها گذارده میشود (3) و روح فرزندخواندگی را میپذیرند (4) و دلیری مییابند که به تخت فیض نزدیک شوند (5) و اجازه مییابند که او را پدر خطاب کنند (6) و خدا به عنوان پدر، آنها را مورد شفقت (7) و حفاظت (8) قرار میدهد و تأمین میکند (9) و تنبیه مینماید (10) ولی هرگز آنها را مردود نمیشمارد (11) بلکه تا روز رستگاری ممهور میکند (12) و آنان به عنوان وارثان نجات ابدی (13) وعده ها را به ارث میبرند (14).

پاورقیهای فصل دوازدهم

1

افسسیان 1: 5 که ما را از قبل تعیین نمود تا او را پسرخوانده شویم بوساطت عیسی مسیح برحسب خشنودی اراده خود،

غلاطیان 4: 4 لیکن چون زمان به کمال رسید، خدا پسر خود را فرستاد که از زن زاییده شد و زیر شریعت متولد،

غلاطیان 4: 5 تا آنانی را که زیر شریعت باشند فدیة کند تا آنکه پسرخواندگی را بیابیم.

2

رومیان 8: 17 و هرگاه فرزندانیم، وارثان هم هستیم، یعنی وَرَثَةُ خدا و همارث با مسیح، اگر شریک مصیبت‌های او هستیم تا در جلال وی نیز شریک باشیم.

انجیل یوحنا 1: 12 و اما به آن کسانی که او را قبول کردند قدرت داد تا فرزندان خدا گردند، یعنی به هر که به اسم او ایمان آورد،

3

ارمیا 14: 9 چرا مثل شخص متحیر و مانند جباری که نمی‌تواند نجات دهد هستی؟ اما تو ای خداوند در میان ما هستی و ما به نام تو نامیده شده‌ایم پس ما را ترک منما.

دوم قرن‌تیان 6: 18 و شما را پدر خواهیم بود و شما مرا پسران و دختران خواهید بود؛ خداوند قادر مطلق می‌گوید.

مکاشفه 3: 12 هر که غالب آید، او را در هیکل خدای خود ستونی خواهیم ساخت و دیگر هرگز بیرون نخواهد رفت و نام خدای خود را و نام شهر خدای خود یعنی اورشلیم جدید را که از آسمان از جانب خدای من نازل می‌شود و نام جدید خود را بر وی خواهیم نوشت.

4

رومیان 8: 15 از آنرو که روح بندگی را نیافته‌اید تا باز ترسان شوید بلکه روح پسر خواندگی را یافته‌اید، که به آن آبا، یعنی ای پدر ندا می‌کنیم.

5

افسسیان 3: 12 که در وی جسارت و دخول با اعتماد داریم به سبب ایمان وی.
 رومیان 5: 2 که به وساطت او دخول نیز یافته‌ایم به وسیله ایمان در آن فیضی که در آن پدیداریم
 و به امید جلال خدا فخر می‌نماییم.
 رساله به عبرانیان 4: 16 پس با دلیری نزدیک به تخت فیض بیاییم تا رحمت بیاییم و فیضی را
 حاصل کنیم که در وقت ضرورت [ما را] اعانت کند.

6

غلاطیان 4: 6 اما چونکه پسر هستید، خدا روح پسر خود را در دل‌های شما فرستاد که ندا می‌کند،
 یا آبا، یعنی، ای پدر.

7

مزامیر 103: 13 چنانکه پدر بر فرزندان خود رئوف است، همچنان خداوند بر ترسندگان خود
 رأفت می‌نماید.

8

امثال سلیمان 14: 26 در ترس خداوند اعتماد قوی است، و فرزندان او را ملجأ خواهد بود.
 مزامیر 27: 1 - 3 [مزمور داود] خداوند نور من و نجات من است؛ از کج بترسم؟ خداوند
 ملجای جان من است؛ از کج هراسان شوم؟ 2 چون شیران بر من نزدیک آمدند تا گوشت مرا

بخورند، یعنی خصمان و دشمنانم، ایشان لغزیدند و افتادند. 3 اگر لشکری بر من فرود آید، دلم نخواهد ترسید. اگر جنگ بر من برپا شود، در این نیز اطمینان خواهم داشت.

9

انجیل متی 6: 30 پس اگر خدا علف صحرا را که امروز هست و فردا در تنور افکنده می‌شود چنین بپوشاند، ای کم‌ایمانان آیا نه شما را از طریق اولی؟

انجیل متی 6: 32 زیرا که در طلب جمیع این چیزها امت‌ها می‌باشند. اما پدر آسمانی شما می‌داند که بدین همه چیز احتیاج دارید.

رساله اول پطرس 5: 7 و تمام اندیشه خود را به وی وا گذارید، زیرا که او برای شما فکر می‌کند.

10

رساله به عبرانیان 12: 6 زیرا هر که را خداوند دوست می‌دارد، توبیخ می‌فرماید و هر فرزند مقبول خود را به تازیانه می‌زند.

11

مراثی ارمیا 3: 31 زیرا خداوند تا به ابد او را ترک نخواهد نمود.

مراثی ارمیا 3: 32 زیرا اگر چه کسی را محزون سازد لیکن بر حسب کثرت رأفت خود رحمت خواهد فرمود.

رساله به عبرانیان 13: 5 سیرت شما از محبتِ نقره خالی باشد و به آنچه دارید قناعت کنید زیرا که او گفته است، تو را هرگز رها نکنم و تو را ترک نخواهم نمود.

12

افسسیان 4: 30 و روح قدّوس خدا را که به او تا روز رستگاری مختوم شده‌اید، محزون مسازید.

13

رساله به عبرانیان 6: 12 و کاهل مشوید، بلکه اقتدا کنید آنانی را که به ایمان و صبر وارث وعده‌ها می‌باشند.

14

رساله اول پطرس 1: 3 متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح که بحسب رحمت عظیم خود ما را بوساطت برخاستن عیسی مسیح از مردگان از نو تولید نمود برای امید زنده،

رساله اول پطرس 1: 4 بجهت میراث بی‌فساد و بی‌آلایش و ناپژمرده که نگاه داشته شده است در آسمان برای شما؛

رساله به عبرانیان 1: 14 آیا همگی ایشان روح‌های خدمتگزار نیستند که برای خدمت آنانی که وارث نجات خواهند شد، فرستاده می‌شوند؟

فصل سیزدهم

تقدیس

فصل سیزدهم

تقدیس

1. کسانی که به طور ثمربخش دعوت میشوند و تولد تازه می یابند و دل تازه پیدا میکنند و روح جدیدی در آنها خلق میشود، به وسیله قدرت مرگ و قیام مسیح از طریق ساکن شدن کلام و روح در آنها، به طور حقیقی و شخصی تقدیس میشوند (1) و تسلط گناه بر بدن آنها از بین میرود (2) و شهوات متعدد آن ضعیف میشود (3). آنها کم کم در تمام فیض نجات بخش زنده تر و قویتر میشوند و به قدوسیت واقعی میرسند (4) که بدون آن هیچ کس قادر نیست خدا را ببیند (5).

2. این قدوسیت در تمام وجود انسان پدیدار میگردد (6) اما در این عمر کامل نیست و هنوز مقداری فساد در بدن و فکر و روح ما باقی میماند و از این جهت جنگی دائمی و آشتی ناپذیر در هر ایماندار به وجود میآید. تمایلات جسم بر خلاف روح و تمایلات روح بر خلاف جسم است (7).

3. در این جنگ با وجودی که فساد باقی مانده به طور موقت غلبه میکند (8) ولی به وسیله قدرت روح تقدیس کننده مسیح که پیوسته عطا میشود قسمت تازه تولد یافته انسان پیروز میگردد (9) و به این طریق مقدسان در فیض رشد کرده (10) و در خدا ترسی قدوسیت خود را کامل میسازند (11).

پاورقیهای فصل سیزدهم

1

اول قرن‌تینان 1:30 لکن از او شما هستید در عیسی مسیح که از جانب خدا برای شما حکمت شده است و عدالت قدوسیّت و فدا.

اول قرن‌تینان 6:11 و بعضی از شما چنین می‌بودید لکن غسل یافته و مقدّس گردیده و عادل کرده شده‌اید به نام عیسی خداوند و به روح خدای ما.

اعمال رسولان 20:32 و الحال ای برادران شما را به خدا و به کلام فیض او می‌سپارم که قادر است شما را بنا کند و در میان جمیع مقدّسین شما را میراث بخشد.

فیلیپیان 3:10 و تا او را و قوّت قیامت وی را و شراکت در رنجهای وی را بشناسم و با موت او مشابه گردم.

رومیان 6:5 زیرا اگر بر مثال موت او متحد گشتیم، هرآینه در قیامت وی نیز چنین خواهیم شد.

رومیان 6:6 زیرا این را می‌دانیم که انسانیت کهنه ما با او مصلوب شد تا جسد گناه معدوم گشته، دیگر گناه را بندگی نکنیم.

انجیل یوحنا 17:17 ایشان را به راستی خود تقدیس نما. کلام تو راستی است.

انجیل یوحنا 17:19 و بجهت ایشان من خود را تقدیس می‌کنم تا ایشان نیز در راستی، تقدیس کرده شوند.

افسیسیان 5:26 تا آن را به غسل آب به‌وسیله کلام طاهر ساخته، تقدیس نماید،

دوم تسالونیکیان 2: 13 اما ای برادران و ای عزیزانِ خداوند، می‌باید ما همیشه برای شما خدا را شکر نماییم، که از ابتدا خدا شما را برگزید برای نجات به تقدیس روح و ایمان به راستی.

2

رومیان 6: 6 زیرا این را می‌دانیم که انسانیت کهنه ما با او مصلوب شد تا جسد گناه معدوم گشته، دیگر گناه را بندگی نکنیم.

رومیان 6: 14 زیرا گناه بر شما سلطنت نخواهد کرد، چونکه زیر شریعت نیستید بلکه زیر فیض.

3

غلاطیان 5: 24 و آنانی که از آن مسیح می‌باشند، جسم را با هوسها و شهواتش مصلوب ساخته‌اند.

رومیان 8: 13 زیرا اگر برحسب جسم زیست کنید، هرآینه خواهید مرد. لکن اگر افعال بدن را به وسیله روح بکشید، همانا خواهید زیست.

کولسیان 3: 5 پس اعضای خود را که بر زمین است مقتول سازید، زنا و ناپاکی و هوی و هوس و شهوت قبیح و طمع که بت پرستی است

4

کولسیان 1: 10 تا شما به طریق شایسته خداوند به کمال رضامندی رفتار نمایید و در هر عمل نیکو بار آورید و به معرفت کامل خدا نمو کنید،

کولسیان 1:11 و به اندازه توانایی جلال او به قوت تمام زورآور شوید تا صبر کامل و تحمل را با شادمانی داشته باشید؛

افسیان 3:16 - 19 که بحسب دولت جلال خود به شما عطا کند که در انسانیت باطنی خود از روح او به قوت زورآور شوید، 17 تا مسیح به وساطت ایمان در دلهای شما ساکن شود؛ 18 و در محبت ریشه کرده و بنیاد نهاده، استطاعت یابید که با تمامی مقدسین ادراک کنید که عرض و طول و عمق و بلندی چیست؛ 19 و عارف شوید به محبت مسیح که فوق از معرفت است تا پر شوید تا تمامی پری خدا.

رساله دوم پطرس 3:13 ولی بحسب وعده او، منتظر آسمانهای جدید و زمین جدید هستیم، که در آنها عدالت ساکن خواهد بود.

رساله دوم پطرس 3:14 لهدا ای حبیبان، چون انتظار این چیزها را می کشید، جد و جهد نمایید تا نزد او بی داغ و بی عیب در سلامتی یافت شوید.

5

دوم قرن تیان 7:1 پس ای عزیزان، چون این وعدهها را داریم، خویشان را از هر نجاست جسم و روح طاهر بسازیم و قدوسیّت را در خدا ترسی به کمال رسانیم.

رساله به عبرانیان 12:14 و در پی سلامتی با همه بکوشید و تقدسی که بغیر از آن هیچ کس خداوند را نخواهد دید.

کولسیان 1:28 و ما او را اعلان می نماییم، در حالتی که هر شخص را تنبیه می کنیم و هر کس را به هر حکمت تعلیم می دهیم تا هر کس را کامل در مسیح عیسی حاضر سازیم.

کولسیان 4: 18 تحیت من، پولس، به دست خودم. زنجیرهای مرا بخاطر دارید. فیض با شما باد. آمین.

6

اول تسالونیکیان 5: 23 اما خودِ خدای سلامتی، شما را بالکل مقدّس گرداند و روح و نفس و بدن شما تماماً بی‌عیب محفوظ باشد در وقت آمدن خداوند ما عیسی مسیح.

7

رساله اول یوحنا 1: 10 اگر گوییم که گناه نکرده‌ایم، او را دروغگو می‌شماریم و کلام او در ما نیست.

رومیان 7: 18 زیرا می‌دانم که در من، یعنی در جسم هیچ نیکویی ساکن نیست، زیرا که اراده در من حاضر است اما صورت نیکو کردن نی.

رومیان 7: 23 لکن شریعتی دیگر در اعضای خود می‌بینم که با شریعت ذهن من منازعه می‌کند و مرا اسیر می‌سازد به آن شریعت گناه که در اعضای من است.

فیلیپیان 3: 12 نه اینکه تا به حال به چنگ آورده یا تا به حال کامل شده باشم، ولی در پی آن می‌کوشم بلکه شاید آن را بدست آورم که برای آن مسیح نیز مرا بدست آورد.

غلاطیان 5: 17 زیرا خواهش جسم به خلاف روح است و خواهش روح به خلاف جسم؛ و این دو با یکدیگر منازعه می‌کنند بطوری که آنچه می‌خواهید نمی‌کنید.

رساله اول پطرس 2: 11 ای محبوبان، استدعا دارم که چون غریبان و بیگانگان از شهوات جسمی که با نفس در نزاع هستند، اجتناب نمایید؛

8

رومیان 7: 23 لکن شریعتی دیگر در اعضای خود می بینم که با شریعت ذهن من منازعه می کند و مرا اسیر می سازد به آن شریعت گناه که در اعضای من است.

9

رومیان 6: 14 زیرا گناه بر شما سلطنت نخواهد کرد، چونکه زیر شریعت نیستید بلکه زیر فیض. رساله اول یوحنا 5: 4 زیرا آنچه از خدا مولود شده است، بر دنیا غلبه می یابد؛ و غلبه ای که دنیا را مغلوب ساخته است، ایمان ما است.

افسسیان 4: 15 بلکه در محبت پیروی راستی نموده، در هر چیز ترقی نماییم در او که سر است، یعنی مسیح؛

افسسیان 4: 16 که از او تمام بدن مرگب و مرتب گشته، به مدد هر مفصلی و برحسب عمل به اندازه هر عضوی بدن را نمو می دهد برای بنای خویشتن در محبت.

10

رساله دوم پطرس 3: 18 بلکه در فیض و معرفت خداوند و نجات دهنده ما عیسی مسیح ترقی کنید، که او را از کنون تا ابدالآباد جلال باد. آمین.

دوم قرن تیان 3: 18 لیکن همه ما چون با چهره بینقاب جلال خداوند را در آینه می نگریم، از جلال تا جلال به همان صورت متبدل می شویم، چنانکه از خداوند که روح است.

دوم قرن‌تیاں 7:1 پس ای عزیزان، چون این وعده‌ها را داریم، خویشتن را از هر نجاست جسم و روح طاهر بسازیم و قدّوسیت را در خدا ترسی به کمال رسانیم.

فصل چهاردهم

ایمان نجات بخش

فصل چهاردهم

ایمان نجات بخش

1. فیض ایمان، که به وسیله-ی آن برگزیدگان میتوانند برای نجات جانهای خود به عسیی مسیح ایمان بیاورند، عمل روح مسیح در قلب برگزیدگان است(1) و بیشتر به وسیله موعظه کلام خدا به وجود میآید(2). همچنین این ایمان توسط موعظه و از طریق دعا و اجرای آیینهای مقدس افزایش و تقویت مییابد (3) .

2. به وسیله این ایمان ، شخص مسیحی به حقانیت آن چه که در کلام خدا به عنوان حقیقت مکشوف شده است ایمان پیدا کرده (4) و مطمئن میگردد که اقتدار الهی در آن کلام سخن میگوید. او طبق دستورات کلام خدا در قسمتهای مختلف کتاب مقدس عمل میکند (5) و از تهدیدات کلام خدا به لرزه در میآید (6) و وعده های الهی در مورد این جهان و جهان آینده را میپذیرد (7) . با این حال قدمهای اصلی در مورد ایمان نجاتبخش عبارتند از پذیرفتن مسیح و توکل به او به عنوان یگانه واسطه برای عادل شمرده شدن و تقدیس و یافتن حیات ابدی در قدرت عهد فیض (8) .

3. این ایمان دارای درجات شدت و ضعف میباشد (9) و ممکن است بارها به طرق مختلف مورد حمله قرار گیرد و ضعیف شود ولی پیروز میگردد (10) و در بسیاری از ایمانداران رشد میکند و توسط مسیح که پیشوا و کامل کننده ایمان ماست (11) به اطمینان قطعی میرسد (12) .

پاورقیهای فصل چهاردهم

1

رساله به عبرانیان 10: 39 لکن ما از مرتدّان نیستیم تا هلاک شویم، بلکه از ایمانداران تا جان خود را دریابیم.

رساله به عبرانیان 12: 2 و به سوی پیشوا و کامل‌کنندهٔ ایمان، یعنی عیسی نگران باشیم که بجهت آن خوشی که پیش او موضوع بود، بی‌حرمتی را ناچیز شمرده، متحمل صلیب گردید و به دست راست تخت خدا نشسته است.

افسسیان 1: 17 - 20 تا خدای خداوند ما عیسی مسیح که پدر ذوالجلال است، روح حکمت و کشف را در معرفت خود به شما عطا فرماید. 18 تا چشمان دل شما روشن گشته، بدانید که امید دعوت او چیست و کدام است دولت جلال میراث او در مقدّسین، 19 و چه مقدار است عظمت بی‌نهایت قوّت او نسبت به ما مومنین، برحسب عمل توانایی قوّت او، 20 که در مسیح عمل کرد چون او را از مردگان برخیزانید و به دست راست خود در جایهای آسمانی نشانید،

افسسیان 2: 8 زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید، به وسیلهٔ ایمان و این از شما نیست بلکه بخشش خداست،

اول قرن‌تیاں 12: 3 پس شما را خبر می‌دهم که هر که متکلم به روح خدا باشد، عیسی را آناتیمای نمی‌گوید و احدی جز به روح‌القدس عیسی را خداوند نمی‌تواند گفت.

دوم قرن‌تیاں 4: 13 اما چون همان روح ایمان را داریم، بحسب آنچه مکتوب است ایمان آوردم پس سخن گفتم، ما نیز چون ایمان داریم، از اینرو سخن می‌گوییم.

رومیان 10: 14 پس چگونه بخوانند کسی را که به او ایمان نیاورده‌اند؟ و چگونه ایمان آورند به کسی که خبر او را نشنیده‌اند؟ و چگونه بشنوند بدون واعظ؟

رومیان 10: 17 لهذا ایمان از شنیدن است و شنیدن از کلام خدا.

انجیل متی 28: 19 پس رفته، همهٔ امّت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسمِ اب و ابن و روح‌القدس تعمید دهید.

انجیل متی 28: 20 و ایشان را تعلیم دهید که همهٔ اموری را که به شما حکم کرده‌ام حفظ کنند. و اینک، من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می‌باشم. آمین.

اول قرن‌تین 1: 21 زیرا که چون برحسب حکمتِ خدا، جهان از حکمت خود به معرفت خدا نرسید، خدا بدین رضا داد که به‌وسیلهٔ جهالتِ موعظه، ایمانداران را نجات بخشد.

رساله اول پطرس 2: 2 چون اطفالِ نوزاده، مشتاق شیر روحانی و بی‌غش باشید، تا از آن برای نجات نمو کنید،

اعمال رسولان 20: 32 و الحال ای برادران شما را به خدا و به کلام فیض او می‌سپارم که قادر است شما را بنا کند و در میان جمیع مقدّسین شما را میراث بخشد.

رومیان 4: 11 و علامت ختنه را یافت تا مَهر باشد بر آن عدالت ایمانی که در نامختونی داشت، تا او همهٔ نامختونان را که ایمان آورند پدر باشد تا عدالت برای ایشان هم محسوب شود؛

رومیان 1: 16 زیرا که از انجیل مسیح عار ندارم چونکه قوّت خداست، برای نجات هر کس که ایمان آورد، اوّل یهود و پس یونانی،

رومیان 1: 17 که در آن عدالت خدا مکشوف می‌شود، از ایمان تا ایمان، چنانکه مکتوب است که عادل به ایمان زیست خواهد نمود.

انجیل لوقا 17: 5 آنگاه رسولان به خداوند گفتند، ایمان ما را زیاد کن.

انجیل متی 28: 19 پس رفته، همهٔ امته‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح‌القدس تعمید دهید.

اول قرن‌تین 11: 23 - 29 23 زیرا من از خداوند یافتم، آنچه به شما نیز سپردم که عیسی خداوند در شبی که او را تسلیم کردند، نان را گرفت 24 و شکر نموده، پاره کرد و گفت، بگیریید بخورید. این است بدن من که برای شما پاره می‌شود. این را به یادگاری من بجا آرید. 25 و همچنین پیاله را نیز بعد از شام و گفت، این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به یادگاری من بکنید. 26 زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله را بنوشید، موت خداوند را ظاهر می‌نمایید تا هنگامی که بازآید. 27 پس هر که بطور ناشایسته نان را بخورد و پیاله خداوند را بنوشد، مجرم بدن و خون خداوند خواهد بود. 28 اما هر شخص خود را امتحان کند و بدین طرز از آن نان بخورد و از آن پیاله بنوشد. 29 زیرا هر که می‌خورد و می‌نوشد، فتوای خود را می‌خورد و می‌نوشد اگر بدن خداوند را تمییز نمی‌کند.

دوم قرن‌تین 12: 8 - 10 8 و دربارهٔ آن از خداوند سه دفعه استدعا نمودم تا از من برود. 9 مرا گفت، فیض من تو را کافی است، زیرا که قوت من در ضعف کامل می‌گردد. پس به شادی بسیار از ضعفهای خود بیشتر فخر خواهم نمود تا قوت مسیح در من ساکن شود. 10 بنابراین، از ضعفها و رسوایی‌ها و احتیاجات و زحمات و تنگیها بخاطر مسیح شادمانم، زیرا که چون ناتوانم، آنگاه توانا هستم.

انجیل لوقا 22: 19 و نان را گرفته، شکر نمود و پاره کرده، به ایشان داد و گفت، این است جسد من که برای شما داده می‌شود؛ این را به یاد من بجا آرید.

انجیل لوقا 22: 32 لیکن من برای تو دعا کردم تا ایمانت تلف نشود؛ و هنگامی که تو بازگشت کنی برادران خود را استوار نما.

انجیل یوحنا 6: 54 - 56 و هر که جسد مرا خورد و خون مرا نوشید، حیات جاودانی دارد و من در روز آخر او را خواهم برخیزانید. 55 زیرا که جسد من، خوردنی حقیقی و خون من، آشامیدنی حقیقی است. 56 پس هر که جسد مرا می‌خورد و خون مرا می‌نوشد، در من می‌ماند و من در او.

4

انجیل یوحنا 4: 42 و به زنگفتند که بعد از این به واسطه سخن تو ایمان نمی‌آوریم زیرا خود شنیده و دانسته‌ایم که او در حقیقت مسیح و نجات دهنده عالم است.

اول تسالونیکیان 2: 13 و از این جهت ما نیز دائماً خدا را شکر می‌کنیم که چون کلام خدا را که از ما شنیده بودید یافتید، آن را کلام انسانی نپذیرفتید، بلکه چنانکه فی الحقیقه است، کلام خدا که در شما که ایماندار هستید عمل می‌کند.

رساله اول یوحنا 5: 10 آنکه به پسر خدا ایمان آورد، در خود شهادت دارد و آنکه به خدا ایمان نیاورد، او را دروغگو شمرده است، زیرا به شهادتی که خدا درباره پسر خود داده است، ایمان نیاورده است.

اعمال رسولان 24: 14 لیکن این را نزد تو اقرار می‌کنم که به طریقتی که بدعت می‌گویند، خدای پدران را عبادت می‌کنم و به آنچه در تورات و انبیا مکتوب است معتقدم،

5

رومیان 16: 26 لکن در حال مکشوف شد و به وسیله کتب انبیا بر حسب فرموده خدای سرمدی به جمیع امت‌ها بجهت اطاعت ایمان آشکارا گردید،

انجیل متی 22: 37 - 40 عیسی وی را گفت، اینکه خداوند خدای خود را به همه دل و تمامی نفس و تمامی فکر خود محبت نما. 38 این است حکم اول و اعظم. 39 و دوم مثل آن است، یعنی همسایه خود را مثل خود محبت نما. 40 بدین دو حکم، تمام تورات و صحف انبیا متعلق است.

6

اشعیا 66: 2 خداوند می‌گوید: دست من همه این چیزها را ساخت پس جمیع اینها بوجود آمد؛ اما به این شخص که مسکین و شکسته دل و از کلام من لرزان باشد، نظر خواهم کرد.

7

رساله به عبرانیان 11: 13 در ایمان همه ایشان فوت شدند، در حالیکه وعده‌ها را نیافته بودند، بلکه آنها را از دور دیده، تحیت گفتند و اقرار کردند که بر روی زمین، بیگانه و غریب بودند.

اول تیموتائوس 4: 8 که ریاضت بدنی اندک فایده‌ای دارد، لیکن دینداری برای هر چیز مفید است، که وعده زندگی حال و آینده را دارد.

انجیل یوحنا 1:12 و اما به آن کسانی که او را قبول کردند قدرت داد تا فرزندان خدا گردند، یعنی به هر که به اسم او ایمان آورد،

اعمال رسولان 16:31 گفتند، به خداوند عیسی مسیح ایمان آور که تو و اهل خانهات نجات خواهید یافت.

غلاطیان 2:20 با مسیح مصلوب شده‌ام ولی زندگی می‌کنم لیکن نه من بعد از این، بلکه مسیح در من زندگی می‌کند. و زندگانی که الحال در جسم می‌کنم، به ایمان بر پسر خدا می‌کنم که مرا محبت نمود و خود را برای من داد.

اعمال رسولان 15:11 بلکه اعتقاد داریم که محض فیض خداوند عیسی مسیح نجات خواهیم یافت، همچنان که ایشان نیز.

رساله به عبرانیان 5:13 زیرا هر که شیرخواره باشد، در کلام عدالت ناآزموده است، چونکه طفل است.

رساله به عبرانیان 5:14 اما غذای قوی از آن بالغان است که حواس خود را به موجب عادت، ریاضت داده‌اند تا تمییز نیک و بد را بکنند.

رومیان 4:19 و در ایمان کم قوت نشده، نظر کرد به بدن خود که در آن وقت مرده بود، چونکه قریب به صد ساله بود و به رَجَم مرده ساره.

رومیان 4:20 و در وعده خدا از بی‌ایمانی شک ننمود، بلکه قوی‌الایمان گشته، خدا را تمجید نمود،

انجیل متی 6: 30 پس اگر خدا علف صحرا را که امروز هست و فردا در تنور افکنده می‌شود چنین بپوشاند، ای کم‌ایمانان آیا نه شما را از طریق اولی؟

انجیل متی 8: 10 عیسی چون این سخن را شنید، متعجب شده، به همراهان خود گفت، هرآینه به شما می‌گویم که چنین ایمانی در اسرائیل هم نیافته‌ام.

10

انجیل لوقا 22: 31 پس خداوند گفت، ای شمعون، ای شمعون، اینک، شیطان خواست شما را چون گندم غربال کند،

انجیل لوقا 22: 32 لیکن من برای تو دعا کردم تا ایمانت تلف نشود؛ و هنگامی که تو بازگشت کنی برادران خود را استوار نما.

افسیان 6: 16 و بر روی این همه، سپر ایمان را بکشید، که به آن بتوانید تمامی تیرهای آتشین شریر را خاموش کنید.

رساله اول یوحنا 5: 4 زیرا آنچه از خدا مولود شده است، بر دنیا غلبه می‌یابد؛ و غلبه‌ای که دنیا را مغلوب ساخته است، ایمان ما است.

رساله اول یوحنا 5: 5 کیست آنکه بر دنیا غلبه یابد، جز آنکه ایمان دارد که عیسی پسر خداست؟

اول قرن‌تینان 10: 13 هیچ تجربه جز آنکه مناسب بشر باشد، شما را فرو نگرفت. اما خدا امین است که نمی‌گذارد شما فوق طاقت خود آزموده شوید، بلکه با تجربه مفردی نیز می‌سازد تا یارای تحمل آن را داشته باشید.

11

رساله به عبرانیان 6: 11 لکن آرزوی این داریم که هر یک از شما همین جدّ و جهد را برای یقین کامل امید تا به انتها ظاهر نمایید،

رساله به عبرانیان 6: 12 و کاهل مشوید، بلکه اقتدا کنید آنانی را که به ایمان و صبر وارث وعده‌ها می‌باشند.

رساله به عبرانیان 10: 22 پس به دل راست، در یقین ایمان، دل‌های خود را از ضمیر بد پاشیده و بدن‌های خود را به آب پاک غسل داده، نزدیک بیاییم؛

کولسیان 2: 2 تا دل‌های ایشان تسلی یابد و ایشان در محبت پیوند شده، به دولت یقین فهم تمام و به معرفت سرّ خدا برسند؛

دوم تیموتائوس 1: 12 و از این جهت این زحمات را می‌کشم بلکه عار ندارم، چون می‌دانم به که ایمان آوردم و مرا یقین است که او قادر است که امانت مرا تا به آن روز حفظ کند.

12

رساله به عبرانیان 12: 2 و به سوی پیشوا و کامل‌کننده ایمان، یعنی عیسی نگران باشیم که بجهت آن خوشی که پیش او موضوع بود، بی‌حرمتی را ناچیز شمرده، متحمل صلیب گردید و به دست راست تخت خدا نشسته است.

فصل پانزدهم

توبه حیات بخش

فصل پانزدهم

توبه حیات بخش

1. توبه ی حیات بخش ثمره پر برکت تأثیر انجیل در زندگی ایمانداران است(1) . تمام خادمین انجیل علاوه بر موعظه در مورد ایمان به مسیح باید درباره توبه حیات-بخش نیز موعظه نمایند(2)

2. توسط این توبه، انسان گناهکار میتواند به گناهان خود از نظر الهی نگاه کند و به ناپاکی و کراهت آنها پی ببرد و متوجه شود که این گناهان چه خطرات عظیمی برای او دارند و این که مخالف ذات مقدس و شریعت عدل الهی هستند. انسان گناهکار، با درک این حقیقت که خدا در مسیح نسبت به توبه کنندگان شفقت دارد، به علت گناهان خود بسیار غمگین میشود و از آنها نفرت مینماید و به این طریق تصمیم میگیرد از تمام آنها دوری جوید. سپس به سوی خدا رو میآورد(3) و کوشش مینماید طبق اوامر الهی زندگی کند(4) .

3. با وجودی که توبه گناه را پاک نمیکند و نمیتواند باعث عفو آن گردد(5) (زیرا بخشش گناهان لطف داوطلبانه خدا در مسیح است (6) با این حال توبه برای تمام گناهکاران لازم میباشد و هیچ کس نمیتواند بدون آن بخشیده شود(7) .

4. همان طوری که هیچ گناهی وجود ندارد که به قدری کوچک باشد که باعث محکومیت نگردد(8) همچنین هیچ گناهی وجود ندارد که به قدری بزرگ باشد که بخشش آن از طریق توبه امکانپذیر نباشد(9) .

5. ایمانداران نباید به توبه کلی اکتفا نمایند. هر ایمانداری مکلف است از یک به یک گناهان خود توبه نماید(10).

6. هر کس باید گناهان خود را در خلوت در حضور خدا اعتراف نماید و برای بخشیده شدن آنها دعا کند(11). اعتراف و دعا برای بخشیده شدن و ترک کردن گناهان بخشیده شده باعث جاری شدن رحمت الهی میگردد(12). همچنین کسی که نسبت به برادر روحانی خود و یا کلیسای مسیح گناهی مرتکب شده است باید حاضر باشد در خلوت و یا به طور علنی اعتراف کند(13) و نشان دهد که از گناهان خود ناراحت است و توبه خود را آشکارا به کسانی که از گناه او صدمه دیده اند ابراز دارد و آنها هم در مقابل باید با او آشتی کنند و او را با محبت بپذیرند(14).

پاورقیهای فصل پانزدهم

1

زکریا 12:10 و بر خاندان داود و بر ساکنان اورشلیم روح فیض و تضرعات را خواهم ریخت و بر من که نیزه زده‌اند خواهند نگریست و برای من مثل نوحه‌گری برای پسر یگانه خود، نوحه‌گری خواهند نمود و مانند کسی که برای نخست‌زاده خویش ماتم گیرد، برای من ماتم تلخ خواهند گرفت.

اعمال رسولان 11:18 چون این را شنیدند، ساکت شدند و خدا را تمجیدکنان گفتند، فی‌الحقیقت، خدا به امت‌ها نیز توبه حیاتبخش را عطا کرده است!

2

انجیل لوقا 24:47 و از اورشلیم شروع کرده، موعظه به توبه و آمرزش گناهان در همه امت‌ها به نام او کرده شود.

انجیل مرقس 1:15 می‌گفت، وقت تمام شد و ملکوت خدا نزدیک است. پس توبه کنید و به انجیل ایمان بیاورید.

اعمال رسولان 20:21 و به یهودیان و یونانیان نیز از توبه به سوی خدا و ایمان به خداوند ما عیسی مسیح شهادت می‌دادم.

حزقیال 18: 30 بنابراین خداوند یهوه می‌گوید: «ای خاندان اسرائیل من بر هر یک از شما موافق رفتارش داوری خواهم نمود. پس توبه کنید و از همه تقصیرهای خود بازگشت نمایید تا گناه موجب هلاکت شما نشود.

حزقیال 18: 31 تمامی تقصیرهای خویش را که مرتکب آنها شده‌اید از خود دور اندازید و دل تازه و روح تازه‌ای برای خود ایجاد کنید. زیرا که ای خاندان اسرائیل برای چه بمیرید؟

حزقیال 36: 31 و چون راههای قبیح و اعمال ناپسند خود را به یاد آورید، آنگاه به سبب گناهان و رجاسات خود خویشان را در نظر خود مکروه خواهید داشت

اشعیا 30: 22 و پوشش بت‌های ریخته نقره خویش را و سترِ اصنام تراشیده طلای خود را نجس خواهید ساخت و آنها را مثل چیز نجس دور انداخته، به آن خواهی گفت: دور شو.

مزامیر 51: 4 به تو و به تو تنها گناه ورزیده، و در نظر تو این بدی را کرده

ام، تا در کلام خود مُصَدِّقِ گردی و در داوری خویش مُزگی شوی.

مزامیر 119: 128 بنابراین، همهٔ وصایای تو را در هر چیزِ راست می‌دانم، و هر راه دروغ را مکروه می‌دارم.

ارمیا 31: 18 «به تحقیق افرایم را شنیدم که برای خود ماتم گرفته، می‌گفت: مرا تنبیه نمودی و متنبه شدم مثل گوساله‌ای که کارآزموده نشده باشد. مرا برگردان تا برگردانیده شوم زیرا که تو یهوه خدای من هستی.

ارمیا 31: 19 به درستی که بعد از آنکه برگردانیده شدم پشیمان گشتم و بعد از آنکه تعلیم یافتم بر ران خود زدم. خجل شدم و رسوایی هم کشیدم چونکه عار جوانی خویش را متحمل گردیدم.

یوئیل 2: 12 و لکن الان خداوند می‌گوید با تمامی دل و با روزه و گریه و ماتم بسوی من بازگشت نمایید.

یوئیل 2: 13 و دل خود را چاک کنید نه رخت خویش را، و به یهوه خدای خود بازگشت نمایید زیرا که او رئوف و رحیم است و دیرخشم و کثیراحسان و از بلا پشیمان می‌شود.

عاموس 5: 15 از بدی نفرت کنید و نیکویی را دوست دارید و انصاف را در محکمه ثابت نمایید، شاید که یهوه خدای لشکرها بر بقیه یوسف رحمت نماید.

دوم قرن‌تیان 7: 11 زیرا اینک، همین که غم شما برای خدا بود، چگونه کوشش، بل احتجاج، بل خشم، بل ترس، بل اشتیاق، بل غیرت، بل انتقام را در شما پدید آورد. در هر چیز خود را ثابت کردید که در این امر مبراً هستید.

4

مزامیر 119: 6 آنگاه خجل نخواهم شد چون تمام اوامر تو را در مدّ نظر خود دارم.

مزامیر 119: 56 این بهره من گردید، زیرا که وصایای تو را نگاه داشتم.

مزامیر 119: 106 قسم خوردم و آن را وفا خواهم نمود که داوریهای عدالت تو را نگاه خواهم داشت.

انجیل لوقا 1: 6 و هر دو در حضور خدا صالح و به جمیع احکام و فرایض خداوند، بی‌عیب سالک بودند.

دوم پادشاهان 23: 25 و قبل از او پادشاهی نبود که به تمامی دل و تمامی جان و تمامی قوت خود موافق تمامی تورات موسی به خداوند رجوع نماید، و بعد از او نیز مثل او ظاهر نشد.

انجیل یوحنا 14: 23 عیسی در جواب او گفت، اگر کسی مرا محبت نماید، کلام مرا نگاه خواهد داشت و پدرم او را محبت خواهد نمود و به سوی او آمده، نزد وی مسکن خواهیم گرفت.

انجیل متی 21: 28 لیکن چه گمان دارید؟ شخصی را دو پسر بود. نزد نخستین آمده، گفت، ای فرزند امروز به تاکستان من رفته، به کار مشغول شو.

انجیل متی 21: 29 در جواب گفت، نخواهم رفت. اما بعد پشیمان گشته، برفت.

5

حزقیال 36: 31 و چون راههای قبیح و اعمال ناپسند خود را به یاد آورید، آنگاه به سبب گناهان و رجاسات خود خویشتن را در نظر خود مکروه خواهید داشت.»

حزقیال 36: 32 و خداوند یهوه می گوید: «بدانید که من این را به خاطر شما نکرده‌ام. پس ای خاندان اسرائیل به سبب راههای خود خجل و رسوا شوید.»

حزقیال 16: 61 - 63 و هنگامی که خواهران بزرگ و کوچک خود را پذیرفته باشی، آنگاه راههای خود را به یاد آورده، خجل خواهی شد. و من ایشان را به جای دختران به تو خواهم داد، لیکن نه از عهد تو. 62 و من عهد خود را با تو استوار خواهم ساخت و خواهی دانست که من یهوه هستم. 63 تا آنکه به یاد آورده، خجل شوی. و خداوند یهوه می فرماید که چون من همه کارهای تو را آمرزیده باشم، بار دیگر به سبب رسوایی خویش دهان خود را نخواهی گشود.»

رساله تیطس 3: 5 نه به سبب اعمالی که ما به عدالت کرده بودیم، بلکه محض رحمت خود ما را نجات داد، به غسل تولد تازه و تازگی ای که از روح القدس است؛

اعمال رسولان 5: 31 او را خدا بر دست راست خود بالا برده، سرور و نجات‌دهنده ساخت تا اسرائیل را توبه و آمرزش گناهان بدهد.

هوشع 14: 2 با خود سخنان گرفته، بسوی خداوند بازگشت نمایند و او را گویند: «تمامی گناه را عفو فرما و ما را به لطف مقبول فرما، پس گوساله‌های لبهای خویش را ادا خواهیم نمود.

هوشع 14: 4 ارتداد ایشان را شفا داده، ایشان را مجاناً دوست خواهیم داشت زیرا خشم من از ایشان برگشته است.

رومیان 3: 24 و به فیض او مجاناً عادل شمرده می‌شوند به وساطت آن فدیهای که در عیسی مسیح است.

افسسیان 1: 7 که در وی به سبب خون او فدی، یعنی آمرزش گناهان را به اندازه دولت فیض او یافته‌ایم.

انجیل لوقا 13: 3 نی، بلکه به شما می‌گویم اگر توبه نکنید، همگی شما همچنین هلاک خواهید شد.

انجیل لوقا 13: 5 حاشا، بلکه شما را می‌گویم که اگر توبه نکنید، همگی شما همچنین هلاک خواهید شد.

اعمال رسولان 17: 30 پس خدا از زمانهای جهالت چشم پوشیده، الآن تمام خلق را در هر جا حکم می‌فرماید که توبه کنند.

اعمال رسولان 17: 31 زیرروزی را مقرر فرمود که در آن ربع مسکون را به انصاف داوری خواهد نمود به آن مردی که معین فرمود و همه را دلیل داد به اینکه او را از مردگان برخیزانید.

رومیان 6: 23 زیرا که مزد گناه موت است، اما نعمت خدا حیات جاودانی در خداوند ما عیسی مسیح.

رومیان 5: 12 لهذا همچنان که بوساطت یک آدم گناه داخل جهان گردید و به گناه موت؛ و به اینگونه موت بر همه مردم طاری گشت، از آنجا که همه گناه کردند.

انجیل متی 12: 36 لیکن به شما می گویم که هر سخن باطل که مردم گویند، حساب آن را در روز داوری خواهند داد.

رساله یعقوب 2: 10 زیرا هر که تمام شریعت را نگاه دارد و در یک جزو بلغزد، ملزم همه می باشد.

اشعیا 55: 7 شریر راه خود را و گناه کار افکار خویش را ترک نماید و بسوی خداوند بازگشت کند و بر وی رحمت خواهد نمود و بسوی خدای ما که مغفرت عظیم خواهد کرد.

رومیان 8: 1 پس هیچ قصاص نیست بر آنانی که در مسیح عیسی هستند.

اشعیا 1: 16 خویشتن را شسته، طاهر نمایید و بدی اعمال خویش را از نظر من دور کرده، از شرارت دست بردارید.

اشعیا 1: 17 نیکوکاری را بیاموزید و انصاف را بطلبید. مظلومان را رهایی دهید، یتیمان را دادرسی کنید و بیوه زنان را حمایت نمایید.

مزامیر 109:13 ذریت وی منقطع گردند و در طبقه بعد نام ایشان محو شود.

انجیل لوقا 19:8 اما زگی برپا شده، به خداوند گفت، الحال ای خداوند نصف مایملک خود را به فقرا می‌دهم و اگر چیزی ناحق از کسی گرفته باشم، چهار برابر بدو ردّ می‌کنم.

اول تیموتائوس 1:13 که سابقاً کفرگو و مضرّ و سَقَط‌گو بودم، لیکن رحم یافتم، از آنرو که از جهالت در بی‌ایمانی کردم.

اول تیموتائوس 1:15 این سخن امین است و لایق قبول تامّ که مسیح عیسی به دنیا آمد تا گناهکاران را نجات بخشد که من بزرگترین آنها هستم.

دانیال 9:1 - 27 در سال اول داریوش بن اَحْشورَش که از نسل مادیان و بر مملکت کلدانیان پادشاه شده بود، 2 در سال اول سلطنت او، من دانیال، عدد سالهایی را که کلام خداوند درباره آنها به‌ارمیای نبی نازل شده بود از کتب فهمیدم که هفتاد سال در خرابی اورشلیم تمام خواهد شد. 3 پس روی خود را بسوی خداوند خدا متوجه ساختم تا با دعا و تضرّعات و روزه و پلاس و خاکستر مسألت نمایم؛ 4 و نزد یهوه خدای خود دعا کردم و اعتراف نموده، گفتم: «ای خداوند خدای عظیم و مهیب که عهد و رحمت را با محبّان خویش و آنانی که فرایض تو را حفظ می‌نمایند نگاه می‌داری! 5 ما گناه و عصیان و شرارت ورزیده و تمردّ نموده و از اوامر و احکام تو تجاوز کرده‌ایم. 6 و به بندگان انبیایی که به اسم تو به پادشاهان و سروران و پدران ما و به تمامی قوم زمین سخن گفتند گوش نگرفته‌ایم. 7 ای خداوند عدالت از آن تو است و رسوایی از آن ما است. چنانکه امروز شده است از مردان یهودا و ساکنان اورشلیم و همه اسرائیلیان چه نزدیک و چه دور در همه زمینهایی که ایشان را به سبب خیانتی که به تو ورزیده‌اند در آنها پراکنده ساخته‌ای. 8 ای خداوند رسوایی از آن ما و پادشاهان و سروران و پدران ما است زیرا که به تو گناه ورزیده‌ایم. 9 خداوند خدای ما را رحمتها و مغفرتها است هر چند بدو گناه ورزیده‌ایم. 10 و کلام یهوه خدای خود را نشنیده‌ایم تا در شریعت او که به وسیله بندگان انبیا پیش ما گذارد سلوک نماییم. 11 و تمامی

اسرائیل از شریعت تو تجاوز نموده و روگردان شده، به آواز تو گوش نگرفته‌اند بنابراین لعنت و سوگندی که در تورات موسی بنده خدا مکتوب است بر ما مستولی گردیده، چونکه به او گناه ورزیده‌ایم. 12 و او کلام خود را که به ضدّ ما و به ضدّ داوران ما که بر ما داوری می‌نمودند گفته بود، استوار نموده، و بلای عظیمی بر ما وارد آورده است، زیرا که زیر تمامی آسمان حادثه‌ای واقع نشده، مثل آنکه بر اورشلیم واقع شده است. 13 تمامی این بلا بر وفق آنچه در تورات موسی مکتوب است بر ما وارد شده است؛ معه‌ذا نزد یهوه خدای خود مسألت ننمودیم تا از معصیت خود بازگشت نموده، راستی تو را بفهمیم. 14 بنابراین خداوند بر این بلا مراقب بوده، آن را بر ما وارد آورد زیرا که یهوه خدای ما در همه کارهایی که می‌کند عادل است اما ما به آواز او گوش نگرفتیم. 15 «پس الان ای خداوند خدای ما که قوم خود را به دست قوی از زمین مصر بیرون آورده، اسمی برای خود پیدا کرده‌ای، چنانکه امروز شده است، ما گناه ورزیده و شرارت نموده‌ایم. 16 ای خداوند مسألت آنکه برحسب تمامی عدالت خود خشم و غضب خویش را از شهر خود اورشلیم و از کوه مقدّس خود برگردانی زیرا به سبب گناهان ما و معصیتهای پدران ما اورشلیم و قوم تو نزد همه مجاوران ما رسوا شده است. 17 پس حال ای خدای ما دعا و تضرّعات بنده خود را اجابت فرما و روی خود را بر مقدّس خویش که خراب شده است به خاطر خداوندی‌ات متجلی فرما. 18 ای خدایم گوش خود را فراگیر و بشنو و چشمان خود را باز کن و به خرابیهای ما و شهری که به اسم تو مسمی است نظر فرما، زیرا که ما تضرّعات خود را نه برای عدالت خویش بلکه برای رحمتیهای عظیم تو به حضور تو می‌نماییم. 19 ای خداوند بشنو! ای خداوند بیامرز! ای خداوند استماع نموده، به عمل آور! ای خدای من به خاطر خودت تأخیر منما زیرا که شهر تو و قوم تو به اسم تو مسمی می‌باشند.» 20 و چون من هنوز سخن می‌گفتم و دعا می‌نمودم و به گناهان خود و گناهان قوم خویش اسرائیل اعتراف می‌کردم و تضرّعات خود را برای کوه مقدّس خدایم به حضور یهوه خدای خویش معروض می‌داشتم، 21 چون هنوز در دعا متکلم می‌بودم، آن مرد جبرائیل که او را در رویای اول دیده بودم بسرعت پرواز نموده، به وقت هدیه شام نزد من رسید، 22 و مرا اعلام نمود و با من متکلم شده، گفت: «ای دانیال الان من بیرون آمده‌ام تا تو را فطانت و فهم بخشم. 23 در

ابتدای تضرعات تو امر صادر گردید و من آمدم تا تو را خبر دهم زیرا که تو بسیار محبوب هستی، پس در این کلام تأمل کن و رویا را فهم نما. 24 هفتاد هفته برای قوم تو و برای شهر مقدّست مقرر می‌باشد تا تقصیرهای آنها تمام شود و گناهان آنها به انجام رسد و کفاره به جهت عصیان کرده شود و عدالت جاودانی آورده شود و رویا و نبوت مختوم گردد و قدس الاقداس مسح شود. 25 پس بدان و بفهم که از صدور فرمان به جهت تعمیر نمودن و بناکردن اورشلیم تا (ظهور) مسیح رئیس، هفت هفته و شصت و دو هفته خواهد بود و (اورشلیم) با کوچه‌ها و حصار در زمانهای تنگی تعمیر و بنا خواهد شد. 26 و بعد از آن شصت و دو هفته، مسیح منقطع خواهد گردید و از آن او نخواهد بود، بلکه قوم آن رئیس که می‌آید شهر و قدس را خراب خواهند ساخت و آخر او در آن سیلاب خواهد بود و تا آخر جنگ خرابیها معین است. 27 و او با اشخاص بسیار در یک هفته عهد را استوار خواهد ساخت و در نصف آن هفته قربانی و هدیه را موقوف خواهد کرد و بر کنگره رجاسات خراب‌کننده‌ای خواهد آمد والی‌النهایت آنچه مقدّر است بر خراب‌کننده ریخته خواهد شد.

نحمیا 9: 1 - 38 و در روز بیست و چهارم این ماه، بنی اسرائیل روزه‌دار و پلاس دربر و خاک برسر جمع شدند. 2 و ذریت اسرائیل خویشان را از جمیع غربا جدا نموده، ایستادند و به گناهان خود و تقصیرهای پدران خویش اعتراف کردند. 3 و در جای خود ایستاده، یک ربع روز کتاب توراتِ یهوه خدای خود را خواندند و ربع دیگر اعتراف نموده، یهوه خدای خود را عبادت نمودند. 4 و یسوع و بانی و قدمیئیل و شبّنیا و بُنی و شریّیا و بانی و کنانی بر زینه لایوان ایستادند و به آواز بلند، نزد یهوه خدای خویش استغاثه نمودند. 5 آنگاه لایوان، یعنی یسوع و قدمیئیل و بانی و حشبنیا و شریّیا و هودیا و شبّنیا و فتّحیا گفتند: «برخیزید و یهوه خدای خود را از ازل تا به ابد متبارک بخوانید. و اسم جلیل تو که از تمام برکات و تسبیحات اعلی‌تر است متبارک باد. 6 تو به تنهایی یهوه هستی. تو فلک و فلک‌الافلاک و تمامی جنود آنها را و زمین را و هر چه بر آن است و دریاها را و هر چه در آنها است، ساخته‌ای و تو همه اینها را حیات می‌بخشی و جنود آسمان تو را سجده می‌کنند. 7 تو ای یهوه، آن خدا هستی که ابرام را برگزیدی و او را از اور کلدانیان بیرون آوردی و اسم او را به ابراهیم تبدیل نمودی. 8 و دل او را به حضور خود امین یافته، با وی عهد

بستی که زمین کنعانیان و حِتیان و اُموریان و فَرِزیان و یبوسیایان و جِرْجاشیان را به او ارزانی داشته، به ذریت او بدهی و وعده خود را وفانمودی، زیرا که عادل هستی. 9 و مصیبت پدران ما را در مصر دیدی و فریاد ایشان را نزد بحر قلزم شنیدی. 10 و آیات و معجزات بر فرعون و جمیع بندگانش و تمامی قوم زمینش ظاهر ساختی، چونکه می دانستی که بر ایشان ستم می نمودند. پس به جهت خود اسمی پیدا کردی، چنانکه امروز شده است. 11 و دریا را به حضور ایشان مُنْشَقَّ ساختی تا از میان دریا به خشکی عبور نمودند و تعاقب کنندگان ایشان را به عمقهای دریا مثل سنگ در آب عمیق انداختی. 12 و ایشان را در روز، به ستون ابر و در شب، به ستون آتش رهبری نمودی تا راه را که در آن باید رفت، برای ایشان روشن سازی. 13 و بر کوه سینا نازل شده، با ایشان از آسمان تکلم نموده و احکام راست و شرایع حق و اوامر و فرایض نیکو را به ایشان دادی. 14 و سَبْت مقدس خود را به ایشان شناسانیدی و اوامر و فرایض و شرایع به واسطه بنده خویش موسی به ایشان امر فرمودی. 15 و نان از آسمان برای گرسنگی ایشان دادی و آب از صخره برای تشنگی ایشان جاری ساختی و به ایشان وعده دادی که به زمینی که دست خود را برافراستی که آن را به ایشان بدهی داخل شده، آن را به تصرف آورند. 16 «لیکن ایشان و پدران ما متکبرانۀ رفتار نموده، گردن خویش را سخت ساختند و اوامر تو را اطاعت ننمودند. 17 و از شنیدن ابا نمودند و اعمال عجیبه‌ای را که در میان ایشان نمودی بیاد نیاوردند، بلکه گردن خویش را سخت ساختند و فتنه انگیزخته، سرداری تعیین نمودند تا (به زمینی) بندگی خود مراجعت کنند. اما تو خدای غفار و کریم و رحیم و دیرغضب و کثیراحسان بوده، ایشان را ترک نکردی. 18 بلکه چون گوساله ریخته شده‌ای برای خود ساختند و گفتند: (ای اسرائیل!) این خدای تو است که تو را از مصر بیرون آورد، و اهانت عظیمی نمودند، 19 آنگاه تو نیز بر حسب رحمت عظیم خود، ایشان را در بیابان ترک نمودی، و ستون ابر در روز که ایشان را در راه رهبری می نمود از ایشان دور نشد و نه ستون آتش در شب که راه را که در آن باید بروند برای ایشان روشن می ساخت. 20 و روح نیکوی خود را به جهت تعلیم ایشان دادی و مَنّ خویش را از دهان ایشان باز نداشتی و آب برای تشنگی ایشان، به ایشان عطا فرمودی. 21 و ایشان را در بیابان چهل سال پرورش دادی که به

هیچ چیز محتاج نشدند. لباس ایشان مندرس نگردید و پایهای ایشان ورم نکرد. 22 و ممالک و قومها به ایشان ارزانی داشته، آنها را تا حدود تقسیم نمودی و زمین سیحون و زمین پادشاه حَشْبُون و زمین عوج پادشاه باشان را به تصرف آوردند. 23 و پسران ایشان را مثل ستارگان آسمان افزوده، ایشان را به زمینی که به پدران ایشان وعده داده بودی که داخل شده، آن را به تصرف آورند، درآوردی. 24 «پس، پسران ایشان داخل شده، زمین را به تصرف آوردند و کنعانیان را که سکنه زمین بودند، به حضور ایشان مغلوب ساختی و آنها را با پادشاهان آنها و قومهای زمین، به دست ایشان تسلیم نمودی، تا موافق اراده خود با آنها رفتار نمایند. 25 پس شهرهای حصاردار و زمینهای برومند گرفتند و خانههای پر از نفایس و چشمه‌های کَنده شده و تاکستانها و باغات زیتون و درختان میوه‌دار بیشمار به تصرف آوردند و خورده و سیر شده و فربه گشته، از نعمت‌های عظیم تو متلذذ گردیدند. 26 و بر تو فتنه انگیزته و تمرّد نموده، شریعت تو را پشت سر خود انداختند و انبیای تو را که برای ایشان شهادت می‌آوردند تا بسوی تو بازگشت نمایند، کُشتند و اهانت عظیمی به عمل آوردند. 27 آنگاه تو ایشان را به دست دشمنانشان تسلیم نمودی تا ایشان را به تنگ آورند و در حین تنگی خویش، نزد تو استغاثه نمودند و ایشان را از آسمان اجابت نمودی و برحسب رحمت‌های عظیم خود، نجات‌دهندگان به ایشان دادی که ایشان را از دست دشمنانشان رهانیدند. 28 «اما چون استراحت یافتند، بار دیگر به حضور تو شرارت ورزیدند و ایشان را به دست دشمنانشان واگذاشتی که بر ایشان تسلط نمودند. و چون باز نزد تو استغاثه نمودند، ایشان را از آسمان اجابت نمودی و برحسب رحمت‌های عظیمت، بارهای بسیار ایشان را رهایی دادی. 29 و برای ایشان شهادت فرستادی تا ایشان را به شریعت خود برگردانی. اما ایشان متکبرانه رفتار نموده، اوامر تو را اطاعت نکردند و به احکام تو که هر که آنها را بجا آورد از آنها زنده میماند، خطا ورزیدند و دوشهای خود را مُعاند و گردنهای خویش را سخت نموده، اطاعت نکردند. 30 «معهدا سالهای بسیار با ایشان مدارا نمودی و به روح خویش به واسطه انبیای خود برای ایشان شهادت فرستادی، اما گوش نگرفتند. لهذا ایشان را به دست قوم‌های کشورها تسلیم نمودی. 31 اما برحسب رحمت‌های عظیمت، ایشان را بالکل فانی نساختی و ترک نمودی، زیرا خدای کریم و

رحیم هستی. 32 و الان ای خدای ما، ای خدای عظیم و جبار و مهیب که عهد و رحمت را نگاه می‌داری، زنه‌ار تمامی این مصیبتی که بر ما و بر پادشاهان و سروران و کاهنان و انبیا و پدران ما و بر تمامی قوم تو از ایام پادشاهان آشور تا امروز مستولی شده است، در نظر تو قلیل ننماید. 33 و تو در تمامی این چیزهایی که بر ما وارد شده است عادل هستی، زیرا که تو به راستی عمل نموده‌ای، اما ما شرارت ورزیده‌ایم. 34 و پادشاهان و سروران و کاهنان و پدران ما به شریعت تو عمل ننمودند و به اوامر و شهادت تو که به ایشان امر فرمودی، گوش ندادند. 35 و در مملکت خودشان و در احسان عظیمی که به ایشان نمودی و در زمین وسیع و برومند که پیش روی ایشان نهادی، تو را عبادت ننمودند و از اعمال شنیع خویش بازگشت نکردند. 36 «اینک ما امروز غلامان هستیم و در زمینی که به پدران ما دادی تا میوه و نفایس آن را بخوریم، اینک در آن غلامان هستیم. 37 و آن، محصول فراوان خود را برای پادشاهانی که به سبب گناهان ما، بر ما مسلط ساخته‌ای می‌آورد و ایشان بر جسدهای ما و چهارپایان ما برحسب اراده خود حکمرانی می‌کنند؛ و ما در شدت تنگی گرفتار هستیم.» 38 و به سبب همه این امور، ما عهد محکم بسته، آن را نوشتیم و سروران و لاویان و کاهنان ما آن را مهر کردند.

11

مزامیر 51: 4 به تو و به تو تنها گناه ورزیده، و در نظر تو این بدی را کرده‌ام، تا در کلام خود مُصدق گردی و در داوری خویش مُزگی شوی.

مزامیر 51: 5 اینک، در معصیت سرشته شدم و مادرم در گناه به من آبستن گردید.

مزامیر 51: 7 مرا با زوفا پاک کن تا طاهر شوم. مرا شست و شو کن تا از برف سفیدتر گردم.

مزامیر 51: 9 روی خود را از گناهانم بپوشان و همه خطایای مرا محو کن.

مزامیر 51:14 مرا از خونها نجات ده! ای خدایی که خدای نجات من هستی! تا زبانم به عدالت تو ترنم نماید.

مزامیر 32:5 به گناه خود نزد تو اعتراف کردم و جرم خود را مخفی نداشتم. گفتم، عصیان خود را نزد خداوند اقرار می‌کنم. پس تو آرایش گناهم را عفو کردی، سلاه.

مزامیر 32:6 از این رو هر مقدّسی در وقت اجابت نزد تو دعا خواهد کرد. وقتی که آبهای بسیار به سیلان آید، هرگز بدو نخواهد رسید.

12

امثال سلیمان 28:13 هر که گناه خود را بپوشاند، برخوردار نخواهد شد؛ اما هر که آن را اعتراف کند و ترک نماید رحمت خواهد یافت.

رساله اول یوحنا 1:9 اگر به گناهان خود اعتراف کنیم، او امین و عادل است تا گناهان ما را بیامرزد و ما را از هر ناراستی پاک سازد.

13

رساله یعقوب 5:16 نزد یکدیگر به گناهان خود اعتراف کنید، و برای یکدیگر دعا کنید تا شفا یابید، زیرا دعای مرد عادل در عمل، قوّت بسیار دارد.

انجیل لوقا 17:3 احتراز کنید و اگر برادرت به تو خطا ورزد او را تنبیه کن و اگر توبه کند او را ببخش.

انجیل لوقا 17:4 و هرگاه در روزی هفت کَرّت به تو گناه کند و در روزی هفت مرتبه، برگشته به تو گوید توبه می‌کنم، او را ببخش.

یوشع 7: 19 و یوشع به عَخان گفت: «ای پسر من، الان یهوه خدای اسرائیل را جلال بده و نزد او اعتراف نما و مرا خبر بده که چه کردی و از ما مخفی مدار.»

مزامیر 51: 1 - 19 [برای سالار مغنیان. مزمور داود وقتی که ناتان نبی بعد از در آمدنش به بَشَبَع نزد او آمد] ای خدا به حسب رحمت خود بر منرحم فرما؛ به حسب کثرت رأفتخویش گناهانم را محو ساز. 2 مرا از عصیانم به کلی شست و شو ده و از گناهم مرا طاهر کن. 3 زیرا که من به معصیت خود اعتراف می‌کنم و گناهم همیشه در نظر من است. 4 به تو و به تو تنها گناه ورزیده، و در نظر تو این بدی را کرده‌ام، تا در کلام خود مُصَدِّق گردی و در داوری خویش مُزَکِّی شوی. 5 اینک، در معصیت سرشته شدم و مادرم در گناه به من آبستن گردید. 6 اینک، به راستی در قلب راغب هستی. پس حکمت را در باطن من به من بیاموز. 7 مرا با زوفا پاک کن تا طاهر شوم. مرا شست و شو کن تا از برف سفیدتر گردم. 8 شادی و خرمی را به من بشنوان تا استخوانهایی که کوبیده‌ای به وجد آید. 9 روی خود را از گناهانم بیوشان و همه خطایای مرا محو کن. 10 ای خدا دل طاهر در من بیافرین و روح مستقیم در باطنم تازه بساز. 11 مرا از حضور خود مینداز، و روح قدوس خود را از من مگیر. 12 شادی نجات خود را به من باز ده و به روح آزاد مرا تأیید فرما. 13 آنگاه طریق تو را به خطاکاران تعلیم خواهم داد، و گناهکاران بسوی تو بازگشت خواهند نمود. 14 مرا از خونها نجات ده! ای خدایی که خدای نجات من هستی! تا زبانم به عدالت تو تَرَنَم نماید. 15 خداوندا لبهایم را بگشا تا زبانم تسبیح تو را اخبار نماید. 16 زیرا قربانی را دوست نداشتی والا می‌دادم. قربانی سوختنی را پسند نکردی. 17 قربانی‌های خدا روح شکسته است. خدایا دل شکسته و کوبیده را خوار نخواهی شمرد. 18 به رضامندی خود بر صهیون احسان فرما و حصارهای اورشلیم را بنا نما. 19 آنگاه از قربانی‌های عدالت و قربانی‌های سوختنی تمام راضی خواهی شد و گوساله‌ها بر مذبح تو خواهند گذرانید.

دوم قرن‌تیان 2:7 پس برعکس شما باید او را عفو نموده، تسلی دهید که مبادا افزونی غم چنین شخص را فرو برد.

دوم قرن‌تیان 2:8 بنابراین، به شما التماس می‌دارم که با او محبت خود را استوار نمایید.

غلاطیان 6:1 اما ای برادران، اگر کسی به خطایی گرفتار شود، شما که روحانی هستید، چنین شخص را به روح تواضع اصلاح کنید. و خود را ملاحظه کن، که مبادا تو نیز در تجربه افتی.

غلاطیان 6:2 بارهای سنگینِ یکدیگر را متحمل شوید و بدین نوع شریعت مسیح را به‌جا آرید.

فصل شانزدهم

کارهای نیکو

فصل شانزدهم

کارهای نیکو

1. کارهای نیکو فقط اعمالی است که خدا در کلام مقدس خود نیکو خوانده و انجام آنها را دستور فرموده است(1). سایر کارها، حتی با وجود حسن نیت و جدیتی که انسانها ممکن است در انجام آنها نشان دهند، کار نیکو شمرده نمیشوند(2).

2. این کارهای نیکو، که بر اثر اطاعت از قوانین الهی انجام میشوند، ثمره و دلیل وجود ایمان حقیقی و زنده میباشند(3). ایمانداران به وسیله این کارهای نیکو مراتب شکر و سپاس خود را ابراز میدارند و اطمینان نجات خود را تقویت میبخشند(5) و برادران خود را بنا میکنند(6) و باعث جلای معترفین به انجیل میگردند(7). کارهای نیکو باعث میگردد که ایرادهای دشمنان انجیل بی اثر شوند(8) و بر اثر این کارهای نیکو خدا مورد تمجید قرار میگیرد(9) زیرا آشکار میشود که ایمانداران آفریده عیسی مسیح هستند و برای کارهای نیکو آفریده شده اند(10) زیرا به طرف زندگی مقدسی پیش میروند که به حیات ابدی منتهی میگردد(11).

3. توانایی ایمانداران برای انجام کارهای نیکو به هیچ وجه از خودشان نیست بلکه به تمامی از روح مسیح است(12). علاوه بر نتایج مخصوص دیگری که بر اثر عمل روح القدس حاصل میگردد، ایمانداران باید به وسیله روح القدس هدایت شوند تا بر حسب رضامندی خدا هم اراده و هم فعل را به عمل آورند(13). با وجود این نباید دچار تنبلی روحانی شوند و در مواردی که حکم به خصوصی از طرف خدا وجود ندارد، در انتظار هدایت مخصوص الهی باشند بلکه باید با جدیت

کارهای نیکو را در فرامین الهی جستجو کنند و با تمام قدرت به انجام آنها مبادرت ورزند و هر روز با علاقه دعا کنند تا روح القدس که در آنها سکونت دارد به ایشان قدرت عطا فرماید(14).

4. کسانی که در اطاعت از خدا به عالیترین مقامی که ممکن است در این عمر حاصل شود میرسند، به هیچ وجه قادر نیستند بیشتر از آن چه که خدا میطلبد و حتی همان قدر که خدا انتظار دارد انجام دهند بلکه در واقع از اجرای کامل وظایف خود ناتوان هستند(15).

5. ما قادر نیستیم به وسیله بهترین اعمال خود برای بخشیده شدن گناهان و رسیدن به حیات ابدی شایستگی پیدا کنیم. در میان بهترین اعمال ما در این جهان و جلالی که در ما ظاهر خواهد شد تفاوت عظیمی وجود دارد و فاصله بی اندازه ای در میان ما و خدا هست و خدا از بهترین کارهای ما نفعی نمیبرد و این کارها نمیتوانند گناهان گذشته ما را کفاره نمایند(16). وقتی تمام تلاش خود را به عمل میآوریم فقط به وظیفه خود عمل کرده ایم و غلامان بی منفعت هستیم(17). نیکویی بهترین اعمال ما از روح القدس حاصل میگردد(18) و چون این اعمال توسط ما انجام میشوند و با ناپاکی و ضعف و نقص ما آمیخته میباشند، قادر نیستند در مقابل داوری الهی بایستند(19).

6. با این حال چون ایمانداران توسط مسیح پذیرفته شده اند، کارهای نیکوی آنها در این جهان هم مورد قبول خدا میباشد(20). این به آن معنی نیست که آنها از نظر الهی کامل هستند(21) بلکه به این معنی است که وقتی خدا در فرزندش بر آنان نظر میافکند راضی میشود که آن چه را که با صمیمیت انجام شده است، هر چند آمیخته به ضعف و نقص باشد، بپذیرد(22).

7. اعمالی که از انسانی که تولد تازه ندارد صادر میگردد ممکن است همان کارهایی باشد که خدا امر فرموده است و امکان دارد این اعمال برای خودش و سایرین مفید باشد (23) ولی چون از قلبی که به وسیله ایمان تقدیس شده باشد صادر نگشته (24) بنابراین به طرز صحیح انجام نگرفته یعنی بر اثر اطاعت از کلام خدا عملی نگردیده (25) و برای مقصود صحیح که جلال خدا میباشد به جا آورده نشده است (26) و به همین دلیل گناه آلود بوده و نمیتواند رضایت خدا را جلب نماید و به او شایستگی ببخشد که از لطف الهی بهره مند شود (27). با وجود این غفلت در انجام این اعمال نیکو از نظر الهی گناه آلود و ناخوشایندتر از انجام آنها است (28).

پاورقیهای فصل شانزدهم

1

میکاه 6: 8 ای مرد از آنچه نیکو است تو را اخبار نموده است؛ و خداوند از تو چه چیز را می‌طلبد غیر از اینکه انصاف را بجا آوری و رحمت را دوست بداری و در حضور خدای خویش با فروتنی سلوک نمایی؟

رومیان 12: 2 و همشکل این جهان مشوید بلکه به تازگی ذهن خود صورت خود را تبدیل دهید تا شما دریافت کنید که اراده نیکوی پسندیده کامل خدا چیست.

رساله به عبرانیان 13: 21 شما را در هر عمل نیکو کامل گرداند تا اراده او را بجا آورید و آنچه منظور نظر او باشد، در شما به عمل آورد بوساطت عیسی مسیح که او را تا ابدالآباد جلال باد. آمین.

تثنیه 12: 32 هر آنچه من به شما امر می‌فرمایم متوجه شوید، تا آن را به عمل آورید، چیزی بر آن می‌فزایید و چیزی از آن کم نکنید.

مزامیر 9: 119 [ب] به چه چیز مرد جوان راه خود را پاک می‌سازد؟ به نگاه داشتنش موافق کلام تو.

انجیل متی 28: 20 و ایشان را تعلیم دهید که همهٔ اموری را که به شما حکم کرده‌ام حفظ کنند. و اینک، من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می‌باشم. آمین.

انجیل لوقا 10: 25 ناگاه یکی از فقها برخاسته، از روی امتحان به وی گفت، ای استاد چه کنم تا وارث حیات جاودانی گردم؟

انجیل لوقا 10: 26 به وی گفت، در تورات چه نوشته شده است و چگونه می‌خوانی؟

رساله دوم پطرس 1: 19 و کلام انبیا را نیز محکمتر داریم؛ که نیکو می‌کنید اگر در آن اهتمام کنید، مثل چراغی درخشنده در مکان تاریک، تا روز بشکافد و ستارهٔ صبح در دل‌های شما طلوع کند:

انجیل متی 15: 9 پسعادت مرا عبث می‌کنند زیرا که احکام مردم را بمنزله فرایض تعلیم می‌دهند.

اشعیا 29: 13 و خداوند می‌گوید: «چونکه این قوم از دهان خود به من تقرب می‌جویند و به لبهای خویش مرا تمجید می‌نمایند، اما دل خود را از من دور کرده‌اند و ترس ایشان از من وصیتی است که از انسان آموخته‌اند؛

رساله اول پطرس 1: 18 زیرا می‌دانید که خریده شده‌اید از سیرت باطلی که از پدران خود یافته‌اید، نه به چیزهای فانی مثل نقره و طلا،

رومیان 10: 2 زیرا بجهت ایشان شهادت می‌دهم که برای خدا غیرت دارند لکن نه از روی معرفت.

انجیل یوحنا 16: 2 شما را از کنایس بیرون خواهند نمود؛ بلکه ساعتی می‌آید که هر که شما را بکشد، گمان برد که خدا را خدمت می‌کند.

اول سموئیل 15: 21 - 23 اما قوم از غنیمت، گوسفندان و گاو، یعنی بهترین آنچه حرام شده بود، گرفتند تا برای یهوه خدایت در جلال قربانی بگذرانند. 22 سموئیل گفت: «آیا خداوند به قربانیهای سوختنی و ذبایح خوشنود است یا به اطاعت فرمان خداوند؟ اینک اطاعت از قربانیها و گوش گرفتن از پیه قوچها نیکوتر است. 23 زیرا که تمرد مثل گناه جادوگری است و گردنکشی مثل بت پرستی و ترافیم است. چونکه کلام خداوند را ترک کردی، او نیز تو را از سلطنت رد نمود.»

کولسیان 2: 16 پس کسی درباره خوردن و نوشیدن و درباره عید و هلال و سبت بر شما حکم نکند،

کولسیان 2: 17 زیرا که اینها سایه چیزهای آینده است، لیکن بدن از آن مسیح است.

کولسیان 2: 20 - 23 چونکه با مسیح از اصول دنیوی مردید، چگونه است که مثل زندگان در دنیا بر شما فرایض نهاده می‌شود؟ 21 که لمس مکن و مچش بلکه دست مگذار! 22 (که همه اینها محض استعمال فاسد می‌شود) برحسب تقالید و تعالیم مردم، 23 که چنین چیزها هرچند در عبادت نافله و فروتنی و آزار بدن صورت حکمت دارد، ولی فایده‌ای برای رفع تن‌پروری ندارد.

تثنیه 10: 12 پس الان ای اسرائیل، یهوه خدایت از تو چه می‌خواهد، جز اینکه از یهوه خدایت بترسی و در همه طریقه‌هایش سلوک نمایی، و او را دوست بداری و یهوه خدای خود را به تمامی دل و به تمامی جان خود عبادت نمایی.

تثنیه 10: 13 و اوامر خداوند و فرایض او را که من امروز تو را برای خیریتت امر می‌فرمایم، نگاه داری.

3

رساله یعقوب 2: 18 بلکه کسی خواهد گفت، تو ایمان داری و من اعمال دارم: ایمان خود را بدون اعمال به من بنما، و من ایمان خود را از اعمال خود به تو خواهم نمود.

رساله یعقوب 2: 22 می‌بینی که ایمان با اعمال او عمل کرد و ایمان از اعمال، کامل گردید.

4

مزامیر 116: 12 خداوند را چه ادا کنم، برای همه احسانهایی که به من نموده است؟

مزامیر 116: 13 پیاله نجات را خواهم گرفت و نام خداوند را خواهم خواند.

رساله اول پطرس 2: 9 لکن شما قبیلۀ برگزیده و کهنات ملوکانه و امت مقدّس و قومی که ملک خاصّ خدا باشد هستید، تا فضایل او را که شما را از ظلمت به نور عجیب خود خوانده است، اعلام نمایید.

کولسیان 3: 17 و آنچه کنید در قول و فعل، همه را به نام عیسی خداوند بکنید و خدای پدر را به وسیلۀ او شکر کنید.

اول تواریخ 29: 6 - 9 آنگاه روسای خاندانهای آبا و روسای اسباط اسرائیل و سرداران هزاره و صده با ناظران کارهای پادشاه به خوشی دل هدایا آوردند. 7 و به جهت خدمت خانۀ خدا پنج هزار وزنه و ده هزار درهم طلا و ده هزار وزنه نقره و هجده هزار وزنه برنج و صد هزار وزنه آهن دادند. 8 و هر کس که سنگهای گرانبها نزد او یافت شد، آنها را به خزانه خانۀ خداوند به دست یحییئیل جرشونی داد. 9 آنگاه قوم از آن رو که به خوشی دل هدیه آورده بودند شاد شدند زیرا به دل کامل هدایای تبرّعی برای خداوند آوردند و داود پادشاه نیز بسیار شاد و مسرور شد.

5

رساله اول یوحنا 2: 3 و از این می دانیم که او را می شناسیم، اگر احکام او را نگاه داریم.

رساله اول یوحنا 2: 5 لکن کسی که کلام او را نگاه دارد، فی الواقع محبت خدا در وی کامل شده است و از این می دانیم که در وی هستیم.

رساله دوم پطرس 1: 5 - 10 و به همین جهت، کمال سعی نموده، در ایمان خود فضیلت پیدا نمایید؛ 6 و در فضیلت، علم و در علم، عفت و در عفت، صبر و در صبر، دینداری؛ 7 و در دینداری، محبت برادران و در محبت برادران، محبت را. 8 زیرا هرگاه اینها در شما یافت شود و بیفزاید، شما را نمی گذارد که در معرفت خداوند ما عیسی مسیح کاهل یا بی ثمر بوده باشید. 9 زیرا هر که اینها را ندارد، کور و کوتاه نظر است و تطیهر گناهان گذشته خود را فراموش کرده است. 10 لهذا ای

برادران، بیشتر جدّ و جهد کنید تا دعوت و برگزیدگی خود را ثابت نمایید: زیرا اگر چنین کنید، هرگز لغزش نخواهید خورد:

6

دوم قرن‌تین 9: 2 چونکه دلگرمی شما را می‌دانم که درباره آن بجهت شما به اهل مکادونیه فخر می‌کنم که از سال گذشته اهل آخائیه مستعدّ شده‌اند و غیرت شما اکثر ایشان را تحریض نموده است.

انجیل متی 5: 16 همچنین بگذارید نور شما بر مردم بتابد تا اعمال نیکوی شما را دیده، پدر شما را که در آسمان است تمجید نمایند

اول تیموتائوس 4: 12 هیچ‌کس جوانی تو را حقیر نشمارد، بلکه مومنین را در کلام و سیرت و محبّت و ایمان و عصمت، نمونه باش.

7

رساله تیطس 2: 5 و خرد اندیش و عفیفه و خانه‌نشین و نیکو و مطیع شوهرانِ خود، که مبادا کلام خدا متهمّ شود.

رساله تیطس 2: 9 - 12 9 غلامان را نصیحت نما، که آقایان خود را اطاعت کنند و در هر امر ایشان را راضی سازند و نقیض‌گو نباشند؛ 10 و دزدی نکنند، بلکه کمال دیانت را ظاهر سازند تا تعلیم نجات‌دهنده ما خدا را در هر چیز زینت دهند. 11 زیرا که فیض خدا که برای همه مردم نجات‌بخش است، ظاهر شده، 12 ما را تأدیب می‌کند، که بی‌دینی و شهوات دنیوی را ترک کرده، با خرد اندیشی و عدالت و دینداری در این جهان زیست کنیم.

اول تیموتائوس 6: 1 آنانی که غلامان زیر یوغ می‌باشند، آقایان خویش را لایق کمال احترام بدانند، که مبادا نام و تعلیم خدا بد گفته شود.

8

رساله اول پطرس 2: 15 زیرا که همین است اراده خدا که به نیکوکاری خود، جهالت مردمان بی‌فهم را ساکت نماید،

9

رساله اول پطرس 2: 12 و سیرت خود را در میان امت‌ها نیکو دارید تا در همان امری که شما را مثل بدکاران بد می‌گویند، از کارهای نیکوی شما که ببینند، در روز تفقد، خدا را تمجید نمایند. فیلیپیان 1: 11 و پر شوید از میوه عدالت که به وسیله عیسی مسیح برای تمجید و حمد خداست. انجیل یوحنا 15: 8 جلال پدر من آشکارا می‌شود به اینکه میوه بسیار بیاورید و شاگرد من بشوید.

10

افسیان 2: 10 زیرا که صنعت او هستیم، آفریده شده در مسیح عیسی برای کارهای نیکو، که خدا قبل مهیا نمود تا در آنها سلوک نماییم.

11

رومیان 6: 22 اما الحال چونکه از گناه آزاد شده و غلامان خدا گشته‌اید، ثمر خود را برای قدوسیّت می‌آورید که عاقبت آن، حیات جاودانی است.

12

انجیل یوحنا 15: 4 - 6 در من بمانید و من در شما. همچنانکه شاخه از خود نمی‌تواند میوه آورد اگر در تاک نماند، همچنین شما نیز اگر در من نمانید. 5 من تاک هستم و شما شاخه‌ها. آنکه در من می‌ماند و من در او، میوه بسیار می‌آورد زیرا که جدا از من هیچ نمی‌توانید کرد. 6 اگر کسی در من نماند، مثل شاخه بیرون انداخته می‌شود و می‌خشکد و آنها را جمع کرده، در آتش می‌اندازند و سوخته می‌شود.

حزقیال 36: 26 و دل تازه به شما خواهم داد و روح تازه در اندرون شما خواهم نهاد. و دل سنگی را از جسد شما دور کرده، دل گوشتین به شما خواهم داد.

حزقیال 36: 27 و روح خود را در اندرون شما خواهم نهاد و شما را به فرایض خود سالک خواهم گردانید تا احکام مرا نگاه داشته، آنها را بجا آورید.

انجیل لوقا 11: 13 پس اگر شما با آنکه شریر هستید، می‌دانید چیزهای نیکو را به اولاد خود باید داد، چند مرتبه زیاده‌تر پدر آسمانی شما روح‌القدس را خواهد داد به هر که از او سوال کند.

13

فیلیپیان 2: 13 زیرا خداست که در شما برحسب رضامندی خود، هم اراده و هم فعل را به عمل ایجاد می‌کند.

فیلیپیان 4: 13 قوت هرچیز را دارم در مسیح که مرا تقویت می‌بخشد.

دوم قرنتیان 3: 5 نه آنکه کافی باشیم که چیزی را به خود تفکر کنیم که گویا از ما باشد، بلکه کفایت ما از خداست.

افسسیان 3: 16 که بحسب دولت جلال خود به شما عطا کند که در انسانیتِ باطنی خود از روح او به قوت زورآور شوید،

14

فیلیپیان 2: 12 پس ای عزیزانِ من چنانکه همیشه مطیع می‌بودید، نه در حضور من فقط، بلکه بسیار زیادتر الآن وقتی که غایبم، نجات خود را به ترس و لرز به عمل آورید.

رساله به عبرانیان 6: 11 لکن آرزوی این داریم که هر یک از شما همین جدّ و جهد را برای یقین کامل امید تا به انتها ظاهر نمایید،

رساله به عبرانیان 6: 12 و کاهل مشوید، بلکه اقتدا کنید آنانی را که به ایمان و صبر وارث وعده‌ها می‌باشند.

رساله دوم پطرس 1: 3 چنانکه قوت الهیه او همه چیزهایی را که برای حیات و دینداری لازم است، به ما عنایت فرموده است، به معرفت او که ما را به جلال و فضیلت خود دعوت نموده:

رساله دوم پطرس 1: 5 و به همین جهت، کمال سعی نموده، در ایمان خود فضیلت پیدا نمایید؛

رساله دوم پطرس 1:10 لهذا ای برادران، بیشتر جدّ و جهد کنید تا دعوت و برگزیدگی خود را ثابت نمایید: زیرا اگر چنین کنید، هرگز لغزش نخواهید خورد:

رساله دوم پطرس 1:11 و همچنین دخول در ملکوت جاودانی خداوند و نجات‌دهندهٔ ما عیسی مسیح به شما به دولت‌مندی داده خواهد شد.

اشعیا 64:7 و کسی نیست که اسم تو را بخواند یا خویشان را برانگیزاند تا به تو متمسک شود زیرا که روی خود را از ما پوشیده‌ای و ما را به سبب گناهان ما گداخته‌ای.

دوم تیموتائوس 1:6 لهذا به یاد تو می‌آورم که آن عطای خدا را که به‌وسیلهٔ گذاشتن دستهای من بر تو است برافروزی.

اعمال رسولان 26:6 والحال به‌سبب امید آن وعده‌ای که خدا به اجداد ما داد، بر من ادّعا می‌کنند.

اعمال رسولان 26:7 و حال آنکه دوازده سبط ما شبانه‌روز بجدّ و جهد عبادت می‌کنند محض امید تحصیل همین وعده که بجهت همین امید، ای آغریپاس پادشاه، یهود بر من ادّعا می‌کنند.

رساله یهودا 1:20 امّا شما ای حبیبان، خود را به ایمانِ اقدس خود بنا کرده و در روح‌القدس عبادت نموده،

رساله یهودا 1:21 خویشان را در محبت خدا محفوظ دارید و منتظر رحمت خداوند ما عیسی مسیح برای حیات جاودانی بوده باشید.

انجیل لوقا 17: 10 همچنین شما نیز چون به هر چیزی که مأمور شده‌اید عمل کردید، گویید که غلامان بی‌منفعت هستیم زیرا که آنچه بر ما واجب بود بجا آوردیم.

نحمیا 13: 22 و لایان را امر فرمودم که خویشان را تطهیر نمایند و آمده، دروازه‌ها را نگاهبانی کنند تا روز سبّت تقدیس شود. ای خدایم این را نیز برای من بیاد آور و بر حسب کثرت رحمت خود، بر من ترحم فرما.

ایوب 9: 2 «یقین می‌دانم که چنین است. لیکن انسان نزد خدا چگونه عادل شمرده شود؟

ایوب 9: 3 اگر بخواهد با وی منازعه نماید، یکی از هزار او را جواب نخواهد داد.

غلاطیان 5: 17 زیرا خواهش جسم به خلاف روح است و خواهش روح به خلاف جسم؛ و این دو با یکدیگر منازعه می‌کنند بطوری که آنچه می‌خواهید نمی‌کنید.

رومیان 3: 20 از آنجا که به اعمال شریعت هیچ بشری در حضور او عادل شمرده نخواهد شد، چونکه از شریعت دانستن گناه است.

رومیان 4: 2 زیرا اگر ابراهیم به اعمال عادل شمرده شد، جای فخر دارد اما نه در نزد خدا.

رومیان 4: 4 لکن برای کسی که عمل می‌کند، مزدش نه از راه فیض بلکه از راه طلب محسوب می‌شود.

رومیان 4: 6 چنانکه داود نیز خوشحالی آن کس را ذکر می‌کند که خدا برای او عدالت محسوب می‌دارد، بدون اعمال،

رومیان 8: 18 زیرا یقین می‌دانم که دردهای زمان حاضر نسبت به آن جلالی که در ما ظاهر خواهد شد هیچ است.

افسسیان 2: 8 زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید، به وسیله ایمان و این از شما نیست بلکه بخشش خداست،

افسسیان 2: 9 و نه از اعمال، تا هیچ کس فخر نکند.

رساله تیطس 3: 5 - 7 نه به سبب اعمالی که ما به عدالت کرده بودیم، بلکه محض رحمت خود ما را نجات داد، به غسل تولّد تازه و تازگی‌ای که از روح القدس است؛ 6 که او را به ما به دولتمندی افاضه نمود، به توسط نجات‌دهنده ما عیسی مسیح، 7 تا به فیض او عادل شمرده شده، وارث گردیم بحسب امید حیات جاودانی.

رومیان 8: 22 - 24 زیرا می‌دانیم که تمام خلقت تا الآن با هم در آه کشیدن و درد زه می‌باشند. 23 و نه این فقط، بلکه ما نیز که نوبر روح را یافته‌ایم، در خود آه می‌کشیم در انتظار پسرخواندگی، یعنی خلاصی جسم خود. 24 زیرا که به امید نجات یافتیم، لکن چون امید دیده شد، دیگر امید نیست، زیرا آنچه کسی بیند چرا دیگر در امید آن باشد؟

مزامیر 16: 2 خداوند را گفتم، تو خداوند من هستی. نیکویی من نیست غیر از تو.

ایوب 22: 2 «آیا مرد به خدا فایده برساند؟ البته مرد دانا برای خویشتن مفید است.

ایوب 22: 3 آیا اگر تو عادل باشی، برای قادر مطلق خوشی رخ می‌نماید؟ یا اگر طریق خود را راست سازی، او را فایده می‌شود؟

ایوب 35: 7 اگر بی‌گناه شدی به او چه بخشیدی؟ و یا از دست تو چه چیز را گرفته است؟

ایوب 35: 8 شرارت تو به مردی چون تو (ضرر می‌رساند) و عدالت تو به بنی آدم (فایده می‌رساند).

انجیل لوقا 17: 10 همچنين شما نيز چون به هر چيزی که مأمور شده‌اید عمل کردید، گویند که غلامان بی‌منفعت هستیم زیرا که آنچه بر ما واجب بود بجا آوردیم.

18

غلاطیان 5: 22 لیکن ثمرهٔ روح، محبت و خوشی و سلامتی و حلم و مهربانی و نیکویی و ایمان و تواضع و پرهیزکاری است،

غلاطیان 5: 23 که هیچ شریعت مانع چنین کارها نیست.

19

اشعیا 64: 6 زیرا که جمیع ما مثل شخص نجس شده‌ایم و همه اعمال عادلانه ما مانند لته ملوث می‌باشد. و همگی ما مثل برگ، پژمرده شده، گناهان ما مثل باد، ما را می‌رباید.

غلاطیان 5: 17 زیرا خواهش جسم به خلاف روح است و خواهش روح به خلاف جسم؛ و این دو با یکدیگر منازعه می‌کنند بطوری که آنچه می‌خواهید نمی‌کنید.

رومیان 7: 15 که آنچه می‌کنم نمی‌دانم زیرا آنچه می‌خواهم نمی‌کنم بلکه کاری را که از آن نفرت دارم بجا می‌آورم.

رومیان 7: 18 زیرا می‌دانم که در من، یعنی در جسم هیچ نیکویی ساکن نیست، زیرا که اراده در من حاضر است اما صورت نیکو کردن نی.

مزامیر 143: 2 و بر بندهٔ خود به محاکمه برمیایم. زیرا زنده‌ای نیست که به حضور تو عادل شمرده شود.

مزامیر 130: 3 ای یاه، اگر گناهان را به نظر آوری، کیست ای خداوند که به حضور تو بایستی؟

افسیان 1:6 برای ستایش جلال فیض خود که ما را به آن مستفیض گردانید در آن حبیب.
رساله اول پطرس 2:5 شما نیز، مثل سنگهای زنده بنا کرده می‌شوید به عمارت روحانی و کهانت مقدس تا قربانی‌های روحانی و مقبول خدا را به واسطه عیسی مسیح بگذرانید.
خروج 28:38 و بر پیشانی هارون باشد تا هارون گناه موقوفاتی که بنی‌اسرائیل وقف می‌نمایند، در همه هدایای مقدس ایشان متحمل شود. و آن دائماً بر پیشانی او باشد تا بحضور خداوند مقبول شوند.

پیدایش 4:4 و هابیل نیز از نخست‌زادگان گله خویش و پیه آنها هدیه‌ای آورد. و خداوند هابیل و هدیه او را منظور داشت،

رساله به عبرانیان 11:4 به ایمان هابیل قربانی نیکوتر از قائن را به خدا گذرانید و به سبب آن شهادت داده شد که عادل است، به آنکه خدا به هدایای او شهادت می‌دهد؛ و به سبب همان بعد از مردن هنوز گوینده است.

ایوب 9:20 اگر عادل می‌بودم دهانم مرا مجرم می‌ساخت، و اگر کامل می‌بودم مرا فاسق می‌شمرد.

مزامیر 143:2 و بر بنده خود به محاکمه برمیآ. زیرا زنده‌ای نیست که به حضور تو عادل شمرده شود.

اول قرن‌تیاں 4:3 اما بجهت من کمتر چیزی است که از شما یا از یوم بشر حکم کرده شوم، بلکه بر خود نیز حکم نمی‌کنم.

اول قرن‌تین 4:4 زیرا که در خود عیبی نمی‌بینم، لکن از این عادل شمرده نمی‌شوم، بلکه حکمکننده من خداوند است.

22

رساله به عبرانیان 13:20 پس خدای سلامتی که شبان اعظم گوسفندان، یعنی خداوند ما عیسی را به خون عهد ابدی از مردگان برخیزانید،

رساله به عبرانیان 13:21 شما را در هر عمل نیکو کامل گرداند تا اراده او را بجا آورید و آنچه منظور نظر او باشد، در شما به عمل آورد بوساطت عیسی مسیح که او را تا ابدالآباد جلال باد. آمین.

دوم قرن‌تین 8:12 زیرا هرگاه دلگرمی باشد، مقبول می‌افتد، بحسب آنچه کسی دارد نه بحسب آنچه ندارد.

رساله به عبرانیان 6:10 زیرا خدا بی‌انصاف نیست که عمل شما و آن محبت را که به اسم او از خدمت مقدسین که در آن مشغول بوده و هستید ظاهر کرده‌اید، فراموش کند.

انجیل متی 25:21 آقای او به وی گفت، آفرین ای غلام نیک متدین! بر چیزهای اندک امین بودی، تو را بر چیزهای بسیار خواهم گماشت. به شادی خداوند خود داخل شو!

انجیل متی 25:23 آقای او را گفت، آفرین ای غلام نیک متدین! بر چیزهای کم امین بودی، تو را بر چیزهای بسیار می‌گمارم. در خوشی خداوند خود داخل شو!

دوم پادشاهان 10:30 و خداوند به ییهو گفت: «چونکه نیکویی کردی و آنچه در نظر من پسند بود، بجا آوردی و موافق هر چه در دل من بود با خانه آخاب عمل نمودی، از این جهت پسران تو تا پشت چهارم بر کرسی اسرائیل خواهند نشست.»

دوم پادشاهان 10:31 اما ییهو توجه ننمود تا به تمامی دل خود در شریعت یهوه، خدای اسرائیل، سلوک نماید، و از گناهان یربعام که اسرائیل را مرتکب گناه ساخته بود، اجتناب ننمود.

اول پادشاهان 21:27 و چون آخاب این سخنان را شنید، جامه خود را چاک زده، پلاس در بر کرد و روزه گرفته، بر پلاس خوابید و به سکوت راه می‌رفت.

اول پادشاهان 21:29 «آیا آخاب را دیدی چگونه به حضور من متواضع شده است؟ پس از این جهت که در حضور من تواضع می‌نماید، این بلا را در ایام وی نمی‌آورم، لیکن در ایام پسرش، این بلا را بر خاندانش عارض خواهم گردانید.»

فیلیپیان 1:15 اما بعضی از حسد و نزاع به مسیح موعظه می‌کنند، ولی بعضی هم از خشنودی.

فیلیپیان 1:16 اما آنان از تعصب نه از اخلاص به مسیح اعلام می‌کنند و گمان می‌برند که به زنجیرهای من زحمت می‌افزایند.

فیلیپیان 1:18 پس چه؟ جز اینکه به هر صورت، خواه به بهانه و خواه به راستی، به مسیح موعظه می‌شود و از این شادمانم بلکه شادی هم خواهم کرد،

پیدایش 4: 3 - 5 و بعد از مرور ایام، واقع شد که قائن هدیه‌ای از محصول زمین برای خداوند آورد. 4 و هابیل نیز از نخست‌زادگان گلهٔ خویش و پیه آنها هدیه‌ای آورد. و خداوند هابیل و هدیهٔ او را منظور داشت، 5 اما قائن و هدیهٔ او را منظور نداشت. پس خشم قائن به شدت افروخته شده، سر خود را بزیر افکند.

رساله به عبرانیان 11: 4 به ایمان هابیل قربانی نیکوتر از قائن را به خدا گذرانید و به سبب آن شهادت داده شد که عادل است، به آنکه خدا به هدایای او شهادت می‌دهد؛ و به سبب همان بعد از مردن هنوز گوینده است.

رساله به عبرانیان 11: 6 لیکن بدون ایمان تحصیل رضامندی او محال است، زیرا هر که تقرب به خدا جوید، لازم است که ایمان آورد بر اینکه او هست و جویندگان خود را جزا می‌دهد.

اول قرن‌تینان 13: 3 و اگر جمیع اموال خود را صدقه دهم و بدن خود را بسپارم تا سوخته شود و محبت نداشته باشم، هیچ سود نمی‌برم.

اشعیا 1: 12 وقتی که می‌آیید تا به حضور من حاضر شوید، کیست که این را از دست شما طلبیده است که دربار مرا پایمال کنید؟

انجیل مرقس 10: 20 او در جواب وی گفت، ای استاد، این همه را از طفولیت نگاه داشتم.

انجیل مرقس 10: 21 عیسی به وی نگریسته، او را محبت نمود و گفت، تو را یک چیز ناقص است، برو و آنچه داری بفروش و به فقرا بده که در آسمان گنجی خواهی یافت و بیا صلیب را برداشته، مرا پیروی کن.

انجیل متی 6: 2 پس چون صدقه دهی، پیش خود گرتنا منواز چنانکه ریاکاران در کنایس و بازارها می‌کنند، تا نزد مردم اکرام یابند. هرآینه به شما می‌گویم اجر خود را یافته‌اند.

انجیل متی 6: 5 و چون عبادت کنی، مانند ریاکاران مباش زیرا خوش دارند که در کنایس و گوشه‌های کوچه‌ها ایستاده، نماز گذارند تا مردم ایشان را ببینند. هرآینه به شما می‌گویم اجر خود را تحصیل نموده‌اند.

انجیل متی 6: 16 اما چون روزه دارید، مانند ریاکاران ترشو مباشید زیرا که صورت خویش را تغییر می‌دهند تا در نظر مردم روزه‌دار نمایند. هرآینه به شما می‌گویم اجر خود را یافته‌اند.

رومیان 14: 23 لکن آنکه شک دارد اگر بخورد ملزم می‌شود، زیرا به ایمان نمی‌خورد؛ و هر چه از ایمان نیست گناه است.

حجی 2: 14 پس حَجّی تکلم نموده، گفت: خداوند می‌فرماید این قوم همچین هستند و این امت به نظر من همچین می‌باشند و همه اعمال دستهای ایشان چنین است و هر هدیه‌ای که در آنجا می‌برند نجس می‌باشد.

رساله تیطس 1: 15 هرچیز برای پاکان پاک است، لیکن آلودگان و بی‌ایمانان را هیچ‌چیز پاک نیست، بلکه فهم و ضمیر ایشان نیز ملوث است؛

عاموس 5: 21 من از عیده‌های شما نفرت و کراهت دارم و (عطر) محفل‌های مقدّس شما را استشمام نخواهم کرد.

عاموس 5: 22 و اگر چه قربانی‌های سوختنی و هدایای آردی خود را برای من بگذرانید، آن را قبول نخواهم کرد و ذبایح سلامتی پرواریهای شما را منظور نخواهم داشت.

هوشع 1: 4 و خداوند وی را گفت: «او را یزرعیل نام بنه زیرا که بعد از اندک زمانی انتقام خون یزرعیل را از خاندان ییهو خواهم گرفت و مملکت خاندان اسرائیل را تلف خواهم ساخت.

رومیان 9: 16 لاجرم نه از خواهش کننده و نه از شتابنده است، بلکه از خدای رحم کننده.

رساله تیطس 3: 5 نه به سبب اعمالی که ما به عدالت کرده بودیم، بلکه محض رحمت خود ما را نجات داد، به غسل تولّد تازه و تازگی‌ای که از روح القدس است؛

امثال سلیمان 15: 8 قربانی شیرین نزد خداوند مکروه است، اما دعای راستان پسندیده اوست.

امثال سلیمان 28: 9 هر که گوش خود را از شنیدن شریعت برگرداند، دعای او هم مکروه می‌شود.

انجیل مرقس 7: 6 در جواب ایشان گفت، نیکو اخبار نمود اشعیا درباره شما ای ریاکاران، چنانکه مکتوب است، این قوم به لبهای خود مرا حرمت می‌دارند لیکن دلشان از من دور است.

انجیل مرقس 7: 7 پس مرا عبث عبادت می‌نمایند زیرا که رسوم انسانی را به جای فرایض تعلیم می‌دهند،

28

مزامیر 14: 4 آیا همه گناهکاران بی‌معرفت هستند که قوم مرا می‌خورند، چنانکه نان می‌خورند، و خداوند را نمی‌خوانند؟

مزامیر 36: 3 سخنان زبانش شرارت و حيله است. از دانشمندی و نیکوکاری دست برداشته است.

ایوب 21: 14 و به خدا می‌گویند: از ما دور شو زیرا که معرفت طریق تو را نمی‌خواهیم.

ایوب 21: 15 قادر مطلق کیست که او را عبادت نماییم، و ما را چه فایده که از او استدعا نماییم.

انجیل متی 23: 23 وای بر شما ای کاتبان و فریسیان ریاکار که نعناع و شبت و زیره را عشر می‌دهید و اعظم احکام شریعت، یعنی عدالت و رحمت و ایمان را ترک کرده‌اید! می‌بایست آنها را بجا آورده، اینها را نیز ترک نکرده باشید.

انجیل متی 25: 24 - 28 پس آنکه یک قنطار گرفته بود، پیش آمده، گفت، ای آقا چون تو را می‌شناختم که مرد درشت خویی می‌باشی، از جایی که نکاشته‌ای می‌دروی و از جایی که نیفشانده‌ای جمع می‌کنی، 25 پس ترسان شده، رفتم و قنطار تو را زیر زمین نهفتم. اینک، مال تو موجود است. 26 آفایش در جواب وی گفت، ای غلام شیر بیکاره! دانسته‌ای که از جایی که نکاشته ام می‌دروم و از مکانی که نپاشیده‌ام، جمع می‌کنم. 27 از همین جهت تو را می‌بایست نقد مرا به صرافان بدهی تا وقتی که بیایم مال خود را با سود بیابم. 28 الحال آن قنطار را از او گرفته، به صاحب ده قنطار بدهید.

انجیل متی 25: 41 - 45 پس اصحاب طرف چپ را گوید، ای ملعونان، از من دور شوید در آتش جاودانی که برای ابلیس و فرشتگان او مهیا شده است. 42 زیرا گرسنه بودم مرا خوراک ندادید، تشنه بودم مرا آب ندادید، 43 غریب بودم مرا جا ندادید، عریان بودم مرا نپوشانیدید، مریض و محبوس بودم عیادت‌م ننمودید. 44 پس ایشان نیز به پاسخ گویند، ای خداوند، کی تو را گرسنه یا تشنه یا غریب یا برهنه یا مریض یا محبوس دیده، خدمت نکردیم؟ 45 آنگاه در جواب ایشان گوید، هرآینه به شما می‌گویم، آنچه به یکی از این کوچکان نکردید، به من نکرده‌اید. 17

فصل هفدهم

پایداری مقدسین

فصل هفدهم

پایداری مقدسین

1. کسانی که خدا آنها را در فرزند محبوب خود قبول کرده و توسط روحش به طور ثمربخش دعوت نموده و مقدس گردانیده است، هرگز از حالت فیض آمیز خود به طور کامل یا قطعی سقوط نخواهند کرد بلکه تا آخر عمر به زندگی خود در این حالت ادامه خواهند داد و پایدار خواهند ماند و تا ابد از نجات برخوردار خواهند بود(1).

2. این پایداری مقدسین به اراده آزاد آنها متکی نیست بلکه بر اساس مشیت تغییرناپذیر الهی در مورد برگزیدگی قرار دارد که از محبت داوطلبانه و تغییرناپذیر او سرچشمه میگیرد(2) و بر تأثیر شایستگی و شفاعت عیسی مسیح(3) و سکونت و جایگزینی روح در مقدسین(4) و بر ماهیت عهد فیض متکی میباشد(5) و همه اینها قطعیت و غیر قابل تغییر بودن حفاظت مقدسین را تأیید مینماید(6).

3. با وجود این بر اثر وسوسه های شیطان و جهان و ذات جسمانی و قدیمی مقدسین همراه با قصور در مورد وسایل پایداری، ممکن است ایمانداران مرتکب گناهان سنگین شوند و مدتی در آن وضع باقی بمانند(7) و به این طریق باعث ناخشنودی خدا شوند(8) و روح قدوس او را غمگین سازند(9) و بعضی از ثمرات لطف الهی و تسلی های او را از دست بدهند(10) و قلبشان سخت(11) و وجدانشان خدشه دار شود(12) و صدمه بخورند و به دیگران صدمه وارد کنند(13) و به تنبیه های موقتی دچار گردند(14).

پاورقیهای فصل هفدهم

1

فیلیپیان 1:6 چونکه به این اعتماد دارم که او که عمل نیکو را در شما شروع کرد، آن را تا روز عیسی مسیح به کمال خواهد رسانید.

رساله دوم پطرس 1:10 لهذا ای برادران، بیشتر جدّ و جهد کنید تا دعوت و برگزیدگی خود را ثابت نمایید: زیرا اگر چنین کنید، هرگز لغزش نخواهید خورد:

انجیل یوحنا 10:28 و من به آنها حیات جاودانی می‌دهم و تا به ابد هلاک نخواهند شد و هیچ کس آنها را از دست من نخواهد گرفت.

انجیل یوحنا 10:29 پدری که به من داد از همه بزرگتر است و کسی نمی‌تواند از دست پدر من بگیرد.

رساله اول یوحنا 3:9 هر که از خدا مولود شده است، گناه نمی‌کند زیرا تخم او در وی می‌ماند و او نمی‌تواند گناهکار بوده باشد زیرا که از خدا تولّد یافته است.

رساله اول پطرس 1:5 که به قوّت خدا محروس هستید به ایمان برای نجاتی که مهیّا شده است تا در ایّام آخر ظاهر شود.

رساله اول پطرس 1:9 و انجام ایمان خود، یعنی نجاتِ جانِ خویش را می‌یابید.

ایوب 17:9 لیکن مرد عادل به طریق خود متمسک می‌شود، و کسی که دست پاک دارد، در قوّت ترقّی خواهد نمود.

ارمیا 32:40 و عهد جاودانی با ایشان خواهیم بست که از احسان نمودن به ایشان برنخواهم گشت و ترس خود را در دل ایشان خواهیم نهاد تا از من دوری نوززند.

دوم تیموتائوس 2: 18 که ایشان از حق برگشته، می‌گویند که قیامت الآن شده است و بعضی را از ایمان منحرف می‌سازند.

دوم تیموتائوس 2: 19 و لیکن بنیادِ ثابتِ خدا قائم است و این مَهر را دارد، که خداوند کسان خود را می‌شناسد و هر که نام مسیح را خواند، از ناراستی کناره جوید.

ارمیا 31: 3 خداوند از جای دور به من ظاهر شد (و گفت): «با محبت ازلی تو را دوست داشتم، از این جهت تو را به رحمت جذب نمودم.

افسسیان 1: 4 چنانکه ما را پیش از بنیاد عالم در او برگزید تا در حضور او در محبت، مقدس و بی‌عیب باشیم.

افسسیان 1: 5 که ما را از قبل تعیین نمود تا او را پسر خوانده شویم بوساطت عیسی مسیح بر حسب خشنودی اراده خود،

انجیل یوحنا 13: 1 و قبل از عید فصیح، چون عیسی دانستکه ساعت او رسیده است تا از این جهان به جانب پدر برود، خاصان خود را که در این جهان محبت می‌نمود، ایشان را تا به آخر محبت نمود.

رومیان 8: 35 - 38 کیست که ما را از محبت مسیح جدا سازد؟ آیا مصیبت یا دلتنگی یا جفا یا قحط یا عریانی یا خطر یا شمشیر؟ 36 چنانکه مکتوب است که بخاطر تو تمام روز گشته و مثل گوسفندان ذبحی شمرده می‌شویم. 37 بلکه در همه این امور از حدّ زیاده نصرت یافتیم، به وسیله او که ما را محبت نمود. 38 زیرا یقین می‌دانم که نه موت و نه حیات و نه فرشتگان و نه روسا و نه قدرتها و نه چیزهای حال و نه چیزهای آینده

رساله به عبرانیان 9: 12 - 15 و نه به خون بزها و گوساله‌ها، بلکه به خون خود، یک مرتبه فقط به مکان اقدس داخل شد و فدیۀ ابدی را یافت. 13 زیرا هر گاه خون بزها و گاوان و خاکستر گوساله چون بر آلودگان پاشیده می‌شود، تا به طهارت جسمی مقدّس می‌سازد، 14 پس آیا چند مرتبه زیاده، خون مسیح که به روح ازلی خویشان را بی‌عیب به خدا گذرانید، ضمیر شما را از اعمال مرده طاهر نخواهد ساخت، تا خدای زنده را خدمت نمایید؟ 15 و از این جهت او متوسط عهد تازه‌ای است تا چون موت برای کفّارۀ تقصیرات عهد اوّل بوقوع آمد، خوانده‌شدگان وعده میراث ابدی را بیابند.

رساله به عبرانیان 10: 10 و به این اراده مقدّس شده‌ایم، به قربانی جسد عیسی مسیح، یک مرتبه فقط.

رساله به عبرانیان 10: 14 از آنرو که به یک قربانی مقدّسان را کامل گردانیده است تا ابدالآباد.

رساله به عبرانیان 13: 20 پس خدای سلامتی که شبان اعظم گوسفندان، یعنی خداوند ما عیسی را به خون عهد ابدی از مردگان برخیزانید،

رساله به عبرانیان 13: 21 شما را در هر عمل نیکو کامل گرداند تا اراده او را بجا آورید و آنچه منظور نظر او باشد، در شما به عمل آورد بوساطت عیسی مسیح که او را تا ابدالآباد جلال باد. آمین.

رساله به عبرانیان 7: 25 از این جهت نیز قادر است که آنانی را که به وسیله وی نزد خدا آیند، نجات بی‌نهایت بخشد، چونکه دائماً زنده است تا شفاعت ایشان را بکند.

رومیان 8: 32 - 39 او که پسر خود را دریغ نداشت، بلکه او را در راه جمیع ما تسلیم نمود، چگونه با وی همه چیز را به ما نخواهد بخشید؟ 33 کیست که بر برگزیدگان خدا مدّعی شود؟ آیا خدا که عادل کننده است؟ 34 کیست که بر ایشان فتوا دهد؟ آیا مسیح که مُرد بلکه نیز برخاست،

آنکه به دست راست خدا هم هست و ما را نیز شفاعت می‌کند؟ 35 کیست که ما را از محبت مسیح جدا سازد؟ آیا مصیبت یا دلتنگی یا جفا یا قحط یا عریانی یا خطر یا شمشیر؟ 36 چنانکه مکتوب است که بخاطر تو تمام روز گشته و مثل گوسفندان ذبحی شمرده می‌شویم. 37 بلکه در همه این امور از حدّ زیاده نصرت یافتیم، به وسیله او که ما را محبت نمود. 38 زیرا یقین می‌دانم که نه موت و نه حیات و نه فرشتگان و نه روسا و نه قدرتها و نه چیزهای حال و نه چیزهای آینده 39 و نه بلندی و نه پستی و نه هیچ مخلوق دیگر قدرت خواهد داشت که ما را از محبت خدا که در خداوند ما مسیح عیسی است جدا سازد.

انجیل یوحنا 17: 11 بعد از این در جهان نیستم اما اینها در جهان هستند و من نزد تو می‌آیم. ای پدر قدّوس اینها را که به من داده‌ای، به اسم خود نگاه دار تا یکی باشند چنانکه ما هستیم.

انجیل یوحنا 17: 24 ای پدر می‌خواهم آنانی که به من داده‌ای با من باشند در جایی که من می‌باشم تا جلال مرا که به من داده‌ای ببینند، زیرا که مرا پیش از بنای جهان محبت نمودی.

انجیل لوقا 22: 32 لیکن من برای تو دعا کردم تا ایمانت تلف نشود؛ و هنگامی که تو بازگشت کنی برادران خود را استوار نما.

4

انجیل یوحنا 14: 16 و من از پدر سوال می‌کنم و تسلی‌دهنده‌ای دیگر به شما عطا خواهد کرد تا همیشه باشما بماند،

انجیل یوحنا 14: 17 یعنی روح راستی که جهان نمی‌تواند او را قبول کند زیرا که او را نمی‌بیند و نمی‌شناسد و اما شما او را می‌شناسید، زیرا که با شما می‌ماند و در شما خواهد بود.

رساله اول یوحنا 2: 27 و اما در شما آن مسح که از او یافته‌اید ثابت است و حاجت ندارید که کسی شما را تعلیم دهد، بلکه چنانکه خود آن مسح شما را از همه چیز تعلیم می‌دهد و حق است و دروغ نیست، پس بطوری که شما را تعلیم داد در او ثابت می‌مانید.

رساله اول یوحنا 3: 9 هر که از خدا مولود شده است، گناه نمی‌کند زیرا تخم او در وی می‌ماند و او نمی‌تواند گناهکار بوده باشد زیرا که از خدا تولد یافته است.

5

ارمیا 32: 40 و عهد جاودانی با ایشان خواهم بست که از احسان نمودن به ایشان برنخواهم گشت و ترس خود را در دل ایشان خواهم نهاد تا از من دوری نوززند.

رساله به عبرانیان 8: 10 - 12 و خداوند می‌گوید، این است آن عهدی که بعد از آن ایام با خاندان اسرائیل استوار خواهم داشت که احکام خود را در خاطر ایشان خواهم نهاد و بر دل ایشان مرقوم خواهم داشت و ایشان را خدا خواهم بود و ایشان مرا قوم خواهند بود. 11 و دیگر کسی همسایه و برادر خود را تعلیم نخواهد داد و نخواهد گفت خداوند را بشناس زیرا که همه از خرد و بزرگ مرا خواهند شناخت. 12 زیرا بر تقصیرهای ایشان ترحم خواهم فرمود و گناهانشان را دیگر به یاد نخواهم آورد.

6

انجیل یوحنا 10: 28 و من به آنها حیات جاودانی می‌دهم و تا به ابد هلاک نخواهند شد و هیچ کس آنها را از دست من نخواهد گرفت.

دوم تسالونیکیان 3: 3 اما امین است آن خداوندی که شما را استوار و از شریر محفوظ خواهد ساخت.

رساله اول یوحنا 2: 19 از ما بیرون شدند، لکن از ما نبودند، زیرا اگر از ما می‌بودند با ما می‌ماندند؛ لکن بیرون رفتند تا ظاهر شود که همهٔ ایشان از ما نیستند.

اول تسالونیکیان 5: 23 اما خودِ خدای سلامتی، شما را بالکل مقدّس گرداند و روح و نفس و بدن شما تماماً بی‌عیب محفوظ باشد در وقت آمدن خداوند ما عیسی مسیح.

اول تسالونیکیان 5: 24 امین است دعوت‌کنندهٔ شما که این را هم خواهد کرد.

رساله به عبرانیان 6: 17 - 20 از اینرو، چون خدا خواست که عدم تغییر ارادهٔ خود را به وارثان وعده به تأکید بی‌شمار ظاهر سازد، قسم در میان آورد. 18 تا به دو امر بی‌تغییر که ممکن نیست خدا در آنها دروغ گوید، تسلّی قوی حاصل شود برای ما که پناه بردیم تا به آن امید ی که درپیش ما گذارده شده است تمسّک جوییم، 19 و آن را مثل لنگری برای جان خود ثابت و پایدار داریم که در درون حجاب داخل شده است، 20 جایی که آن پیشرو برای ما داخل شد، یعنی عیسی که بر رتبهٔ ملکِیَصِدِّق، رئیس کهنه گردید، تا ابدالآباد.

7

انجیل متی 26: 70 او روبروی همه انکار نموده، گفت، نمی‌دانم چه می‌گویی!

انجیل متی 26: 72 باز قسم خورده، انکار نمود که این مرد را نمی‌شناسم.

انجیل متی 26: 74 پس آغاز لعن کردن و قسم خوردن نمود که این شخص را نمی‌شناسم. و در ساعت خروس بانگ زد.

مزامیر 51: 14 مرا از خونها نجات ده! ای خدایی که خدای نجات من هستی! تا زبانم به عدالت تو ترنم نماید.

دوم سموئیل 12: 9 پس چرا کلام خداوند را خوار نموده، در نظر وی عمل بد بجا آوردی و اوریی حَتّی را به شمشیر زده، زن او را برای خود به زنی گرفتی، و او را با شمشیر بنی عمّون به قتل رسانیدی؟

دوم سموئیل 12: 13 و داود با ناتان گفت: «به خداوند گناه کرده‌ام.» ناتان به داود گفت: «خداوند نیز گناه تو را عفو نموده است که نخواهی مرد.

8

اشعیا 64: 5 تو آنانی را که شادمانند و عدالت را بجا می‌آورند و به راههای تو تو را به یاد می‌آورند ملاقات می‌کنی. اینک تو غضبناک شدی و ما گناه کرده‌ایم در اینها مدت مدیدی بسر بردیم و آیا نجات توانیم یافت؟

اشعیا 64: 7 و کسی نیست که اسم تو را بخواند یا خویشان را برانگیزاند تا به تو متمسک شود زیرا که روی خود را از ما پوشیده‌ای و ما را به سبب گناهان ما گداخته‌ای.

اشعیا 64: 9 ای خداوند بشدت غضبناک مباش و گناه را تا به ابد بخاطر مدار. هان ملاحظه نما که همگی ما قوم تو هستیم.

دوم سموئیل 11: 27 و چون ایام ماتم گذشت، داود فرستاده، او را به خانه خود آورد و او زن وی شد، و برایش پسری زایید. اما کاری که داود کرده بود، در نظر خداوند ناپسند آمد.

9

افسسیان 4: 30 و روح قدّوس خدا را که به او تا روز رستگاری مختوم شده‌اید، محزون مسازید.

مزامیر 51:8 شادی و خرمی را به من بشنوان تا استخوانهایی که کوبیده‌ای به وجد آید.

مزامیر 51:10 ای خدا دل طاهر در من بیافرین و روح مستقیم در باطنم تازه بساز.

مزامیر 51:12 شادیِ نجات خود را به من باز ده و به روح آزاد مرا تأیید فرما.

مکاشفه 2:4 لکن بحثی بر تو دارم که محبت نخستین خود را ترک کرده‌ای.

غزل غزلهای سلیمان 5:2 محبوبه: من در خواب هستم اما دلم بیدار است. آواز محبوب من است که در را می‌کوبد (و می‌گوید): «از برای من باز کن ای خواهر من! ای محبوبه من و کبوترم و ای کامله من! زیرا که سر من از شبنم وزلفهایم از ترشحات شب پر است.»

غزل غزلهای سلیمان 5:3 رخت خود را کندم چگونه آن را بپوشم؟ پایهای خود را شستم چگونه آنها را چرکین نمایم؟

غزل غزلهای سلیمان 5:4 محبوب من دست خویش را از سوراخ در داخل ساخت و احشایم برای وی به جنبش آمد.

غزل غزلهای سلیمان 5:6 به جهت محبوب خود باز کردم؛ اما محبوبم روگردانیده، رفته بود. چون او سخن می‌گفت جان از من بدر شده بود. او را جستجو کردم و نیافتم او را خواندم و جوابم نداد.

اشعیا 36:17 تا بیایم و شما را به زمین مانند زمین خودتان بیاورم یعنی به زمین غله و شیره و زمین نان و تاکستانها.

انجیل مرقس 6:52 زیرا که معجزه نان را درک نکرده بودند زیرا دل ایشان سخت بود.

انجیل مرقس 16:14 و بعد از آن بدان یازده هنگامی که به غذا نشسته بودند ظاهر شد و ایشان را به سبب بی‌ایمانی و سخت دلی ایشان توبیخ نمود زیرا به آنانی که او را برخاسته دیده بودند، تصدیق نمودند.

مزامیر 95:8 دل خود را سخت مسازید، مثل مریبا، مانند یوم مسّا در صحرا.

12

مزامیر 32:3 هنگامی که خاموش می‌بودم، استخوانهایم پوسیده می‌شد از نعرهای که تمامی روز می‌زدم.

مزامیر 32:4 چونکه دست تو روز و شب بر من سنگین می‌بود. رطوبتم به خشکی تابستان مبدل گردید، سلاه.

مزامیر 51:8 شادی و خرمی را به من بشنوان تا استخوانهایی که کوبیده‌ای به وجد آید.

13

دوم سموئیل 12:14 لیکن چون از این امر باعث کفر گفتن دشمنان خداوند شده‌ای، پسری نیز که برای تو زاییده شده است، البته خواهد مرد.»

حزقیال 16:54 تا خجالت خود را متحمل شده، از هر چه کرده‌ای شرمنده شوی چونکه ایشان را تسلّی داده‌ای.

مزامیر 89: 31 اگر فرایض مرا بشکنند، و اوامر مرا نگاه ندارند،

مزامیر 89: 32 آنگاه معصیت ایشان را به عصا تأدیب خواهم نمود و گناه ایشان را به تازیانه‌ها.

اول قرن‌تیان 11: 32 لکن هنگامی که بر ما حکم می‌شود، از خداوند تأدیب می‌شویم مبادا با اهل دنیا بر ما حکم شود.

دوم سموئیل 12: 10 پس حال شمشیر از خانه تو هرگز دور نخواهد شد به علت اینکه مرا تحقیر نموده، زن اورپای حَتّی را گرفتی تا زن تو باشد

فصل هجدهم

اطمینان در مورد

فیض و نجات

فصل هجدهم

اطمینان در مورد فیض و نجات

1. ریاکاران و سایر افرادی که تولد تازه ندارند ممکن است خود را با امیدهای بی اساس و گستاخی های جسمانی فریب دهند و تصور کنند که رضایت خدا را حاصل کرده و از نجات الهی بهره مند هستند(1) ولی این تصورات باطل به وسیله مرگ از بین میروند(2) . اما کسانی که به راستی به عیسای خداوند ایمان آورده اند و از صمیم قلب او را دوست دارند و سعی دارند با وجدان پاک در حضور او زندگی نمایند، به طور یقین اطمینان پیدا میکنند که از فیض الهی بهره مند میباشند(3) آنها میتوانند در امید جلال خدا شادمان باشند و از این امید هرگز خجل نخواهند گردید(4) .

2. این اطمینان بر اساس امید و احتمال کاذب قرار ندارد بلکه اطمینان قطعی فیض ایمان است(5) که بر حقیقت الهی و وعده های نجات متکی میباشد(6) . با این حال دلیل باطنی به صورت نور روحانی وجود دارد که به وسیله خدا عطا میگردد و این وعده ها به آن مربوط میشود(7) . همچنین شهادت روح فرزند خواندگی وجود دارد که در روچهای ما شهادت میدهد که فرزند خدا هستیم(8) . این روح، بیعانه میراث ما است و به وسیله او تا روز نجات ممهور شده ایم(9) .

3. با وجودی که در مورد این ایمان، اطمینان قطعی وجود دارد ولی به صورتی نیست که ایماندار در مورد آن هرگز دچار شک و اشکال نگردد بلکه باید درباره آن صبر داشته باشد و در آن ریشه کند(10) ولی چون روح القدس به ایماندار قدرت میدهد که عطایایی را که توسط خدا رایگان به

او بخشیده شده است بشناسد، شخص ایماندار میتواند بدون این که به مکاشفه غیرمعمولی نیازی داشته باشد به وسیله عمل معمولی روح القدس به اطمینان قطعی نجات برسد(11). به همین دلیل هر ایماندار وظیفه دارد که اطمینان دعوت برگزیدگی خود را ثابت نماید(12) تا این که قلبش از آرامش و شادی روح القدس و از محبت و تمجید خدا و از قدرت و شادمانی حاصله از اطاعت لبریز گردد. اینها ثمرات واقعی اطمینان هستند(13) و امکان ندارد ما را به زندگی نامنظم بکشانند(14).

4. این اطمینان که ایمانداران واقعی در مورد نجات خود دارند ممکن است متزلزل و ضعیف و به علل مختلف دچار خطر گردد که از آن جمله است غفلت در حفظ آن، ارتکاب گناه به خصوصی که باعث خدشه دار شدن وجدان و غمگین ساختن روح القدس میگردد، وسوسه ناگهانی یا شدید، دور ساختن حضور الهی توسط خدا تا این که ایماندار به تنهایی در تاریکی قدم بزند(15). با این حال ایمانداران حقیقی هیچگاه از حیات ایمان و محبت مسیح و سایر ایمانداران و قلب صمیمی و وجدان مطیع محروم نخواهند بود و در زمان معین روح خدا آنها را از این وضعیت به تجدید اطمینان نجات رهبری(16) و از نومیدی کامل حفظ خواهد فرمود(17).

پاورقیهای فصل هجدهم

1

ایوب 8: 13 همچنین است راه جمیع فراموش کنندگان خدا. و امید ریاکار ضایع می‌شود،

ایوب 8: 14 که امید او منقطع می‌شود، و اعتمادش خانه عنکبوت است.

میکاه 3: 11 روسای ایشان برای رشوه داوری می‌نمایند و کاهنان ایشان برای اجرت تعلیم می‌دهند و انبیای ایشان برای نقره فال می‌گیرند و بر خداوند توکل نموده، می‌گویند: آیا خداوند در میان ما نیست؟ پس بلا به ما نخواهد رسید.

تثنیه 29: 19 «و مبادا چون سخنان این لعنت را بشنود در دلش خویشتن را برکت داده، گوید: هر چند در سختی دل خود سلوک می‌نمایم تا سیراب و تشنه را با هم هلاک سازم، مرا سلامتی خواهد بود.

انجیل یوحنا 8: 41 شما اعمال پدر خود را بجا می‌آورید. بدو گفتند که ما از زنا زاییده نشده‌ایم. یک پدر داریم که خدا باشد.

2

انجیل متی 7: 22 بسا در آن روز مرا خواهند گفت، خداوندا، خداوندا، آیا به نام تو نبوت نمودیم و به اسم تو دیوها را اخراج نکردیم و به نام تو معجزات بسیار ظاهر ساختیم؟

انجیل متی 7: 23 آنگاه به ایشان صریحاً خواهم گفت که، هرگز شما را نشناختم! ای بدکاران از من دور شوید!

ایوب 8: 13 همچنین است راه جمیع فراموش کنندگان خدا. و امید ریاکار ضایع می‌شود،

رساله اول یوحنا 2: 3 و از این می‌دانیم که او را می‌شناسیم، اگر احکام او را نگاه داریم.

رساله اول یوحنا 3: 14 ما می‌دانیم که از موت گذشته، داخل حیات گشته‌ایم از اینکه برادران را محبت می‌نماییم. هر که برادر خود را محبت نمی‌نماید در موت ساکن است.

رساله اول یوحنا 3: 18 ای فرزندان، محبت را به‌جا آریم نه در کلام و زبان بلکه در عمل و راستی.

رساله اول یوحنا 3: 19 و از این خواهیم دانست که از حق هستیم و دل‌های خود را در حضور او مطمئن خواهیم ساخت،

رساله اول یوحنا 3: 21 ای حبیبان، هرگاه دل ما را مذمت نکند، در حضور خدا اعتماد داریم

رساله اول یوحنا 3: 24 و هر که احکام او را نگاه دارد، در او ساکن است و او در وی؛ و از این می‌شناسیم که در ما ساکن است، یعنی از آن روح که به ما داده است.

رساله اول یوحنا 5: 13 این را نوشتم به شما که به اسم پسر خدا ایمان آورده‌اید تا بدانید که حیات جاودانی دارید و تا به اسم پسر خدا ایمان بیاورید.

دوم تیموتائوس 1: 12 و از این جهت این زحمات را می‌کشم بلکه عار ندارم، چون می‌دانم به که ایمان آوردم و مرا یقین است که او قادر است که امانت مرا تا به آن روز حفظ کند.

رومیان 5: 2 که به وساطت او دخول نیز یافته‌ایم به وسیله ایمان در آن فیضی که در آن پایداریم و به امید جلال خدا فخر می‌نماییم.

رومیان 5: 5 و امید باعث شرمساری نمی‌شود زیرا که محبت خدا در دل‌های ما به روح القدس که به ما عطا شد ریخته شده است.

دوم تیموتائوس 4: 7 به جنگ نیکو جنگ کرده‌ام و دوره خود را به کمال رسانیده، ایمان را محفوظ داشته‌ام.

دوم تیموتائوس 4: 8 بعد از این تاج عدالت برای من حاضر شده است، که خداوند داور عادل در آن روز به من خواهد داد؛ و نه به من فقط بلکه نیز به همه کسانی که ظهور او را دوست می‌دارند.

رساله به عبرانیان 6: 11 لکن آرزوی این داریم که هر یک از شما همین جدّ و جهد را برای یقین کامل امید تا به انتها ظاهر نمایید،

رساله به عبرانیان 6: 12 و کاهل مشوید، بلکه اقتدا کنید آنانی را که به ایمان و صبر وارث وعده‌ها می‌باشند.

رساله به عبرانیان 6: 19 و آن را مثل لنگری برای جان خود ثابت و پایدار داریم که در درون حجاب داخل شده است،

رساله به عبرانیان 6: 17 از اینرو، چون خدا خواست که عدم تغییر اراده خود را به وارثان وعده به تأکید بی‌شمار ظاهر سازد، قسم در میان آورد.

رساله به عبرانیان 6: 18 تا به دو امر بی‌تغییر که ممکن نیست خدا در آنها دروغ گوید، تسلی قوی حاصل شود برای ما که پناه بردیم تا به آن امیدی که درپیش ما گذارده شده است تمسک جوییم،

رساله دوم پطرس 1: 4 که بوساطت آنها وعده‌های بی‌نهایت عظیم و گرانبها به ما داده شد: تا شما به اینها شریک طبیعت الهی گردید، و از فسادى که از شهوت در جهان است، خلاصی یابید: رساله دوم پطرس 1: 5 و به همین جهت، کمال سعی نموده، در ایمان خود فضیلت پیدا نمایید؛

رساله دوم پطرس 1: 4 که بوساطت آنها وعده‌های بی‌نهایت عظیم و گرانبها به ما داده شد: تا شما به اینها شریک طبیعت الهی گردید، و از فسادى که از شهوت در جهان است، خلاصی یابید: رساله دوم پطرس 1: 5 و به همین جهت، کمال سعی نموده، در ایمان خود فضیلت پیدا نمایید؛

رساله دوم پطرس 1: 10 لهذا ای برادران، بیشتر جدّ و جهد کنید تا دعوت و برگزیدگی خود را ثابت نمایید: زیرا اگر چنین کنید، هرگز لغزش نخواهید خورد:

رساله دوم پطرس 1: 11 و همچنین دخول در ملکوت جاودانی خداوند و نجات‌دهنده ما عیسی مسیح به شما به دولت‌مندی داده خواهد شد.

رساله اول یوحنا 2: 3 و از این می‌دانیم که او را می‌شناسیم، اگر احکام او را نگاه داریم.

رساله اول یوحنا 3: 14 ما می‌دانیم که از موت گذشته، داخل حیات گشته‌ایم از اینکه برادران را محبت می‌نماییم. هر که برادر خود را محبت نمی‌نماید در موت ساکن است.

دوم قرنتیان 1: 12 زیرا که فخر ما این است، یعنی شهادت ضمیر ما که به قدوسیت و اخلاص خدایی، نه به حکمت جسمانی، بلکه به فیض الهی در جهان رفتار نمودیم و خصوصاً نسبت به شما.

8

رومیان 8: 15 از آنرو که روح بندگی را نیافته‌اید تا باز ترسان شوید بلکه روح پسر خواندگی را یافته‌اید، که به آن آبا، یعنی ای پدر ندا می‌کنیم.

رومیان 8: 16 همان روح بر روح‌های ما شهادت می‌دهد که فرزندان خدا هستیم.

9

افسسیان 1: 13 و در وی، شما نیز چون کلام راستی، یعنی بشارت نجات خود را شنیدید، در وی چون ایمان آوردید، از روح قدوس وعده مختوم شدید.

افسسیان 1: 14 که بیعانه میراث ما است برای فدای آن ملک خاص او، تا جلال او ستوده شود.

افسسیان 4: 30 و روح قدوس خدا را که به او تا روز رستگاری مختوم شده‌اید، محزون مسازید.

دوم قرنتیان 1: 21 اما او که ما را با شما در مسیح استوار می‌گرداند و ما را مسح نموده است، خداست.

دوم قرنتیان 1: 22 که او نیز ما را مهر نموده و بیعانه روح را در دل‌های ما عطا کرده است.

رساله اول یوحنا 5: 13 این را نوشتیم به شما که به اسم پسر خدا ایمان آورده‌اید تا بدانید که حیات جاودانی دارید و تا به اسم پسر خدا ایمان بیاورید.

اشعیا 50: 10 کیست از شما که از خداوند می‌ترسد و آواز بنده او را می‌شنود؟ هر که در ظلمت سالک باشد و روشنایی ندارد، او به اسم یهوه توکل نماید و به خدای خویش اعتماد بکند.

انجیل مرقس 9: 24 در ساعت پدر طفل فریاد برآورده، گریه کنان گفت، ایمان می‌آورم ای خداوند، بی‌ایمانی مرا امداد فرما.

مزامیر 73: 1 - 28 [مزمور آساف] هرآینه خدا برای اسرائیل نیکوست، یعنی برای آنانی که پاکدل هستند. 2 و اما من نزدیک بود که پایهایم از راه در رود و نزدیک بود که قدمهایم بلغزد. 3 زیرا بر متکبران حسد بردم چون سلامتی شریران را دیدم. 4 زیرا که در موت ایشان قیده‌ا نیستم و قوت ایشان مستحکم است. 5 مثل مردم در زحمت نیستند و مثل آدمیان مبتلا نمی‌باشند. 6 بنابراین گردن ایشان به تکبر آراسته است و ظلم مثل لباس ایشان را می‌پوشاند. 7 چشمان ایشان از فربهی بدر آمده است و از خیالات دل خود تجاوز می‌کنند. 8 استهزا می‌کنند و حرفهای بد می‌زنند و سخنان ظلم‌آمیز را از جای بلند می‌گویند. 9 دهان خود را بر آسمانها گذارده‌اند و زبان ایشان در جهان گردش می‌کند. 10 پس قوم او بدینجا برمی‌گردند و آبهای فراوان، بدیشان نوشانیده می‌شود. 11 و ایشان می‌گویند، خدا چگونه بداند و آیا حضرت اعلی علم دارد؟ 12 اینک، اینان شریر هستند که همیشه مطمئن بوده، در دولتمندی افزوده می‌شوند. 13 یقیناً من دل خود را عبث طاهر ساخته و دستهای خود را به پاکی شستهام. 14 و من تمامی روز مبتلا می‌شوم و تأدیب من هر بامداد حاضر است. 15 اگر می‌گفتم که چنین سخن گویم، هر آینه بر طبقه فرزندان تو خیانت می‌کردم. 16 چون تفکر کردم که این را بفهمم، در نظر من دشوار آمد. 17 تا به قدسهای خدا داخل شدم. آنگاه در آخرت ایشان تأمل کردم. 18 هر آینه ایشان را در جایهای لغزنده گذارده‌ای. ایشان را به خرابیها خواهی انداخت. 19 چگونه بَغْتَةً به هلاکت رسیده‌اند! تباه

شده، از ترسهای هولناک نیست گردیده‌اند. 20 مثل خواب کسی چون بیدار شد، ای خداوند همچنین چون برخیزی، صورت ایشان را ناچیز خواهی شمرد. 21 لیکن دل من تلخ شده بود و در اندرون خود، دل ریش شده بودم. 22 و من وحشی بودم و معرفت نداشتم و مثل بهایم نزد تو گردیدم. 23 ولی من دائماً با تو هستم. تو دست راست مرا تأیید کرده‌ای. 24 موافق رأی خود مرا هدایت خواهی نمود و بعد از این مرا به جلال خواهی رسانید. 25 کیست برای من در آسمان؟ و غیر از تو هیچ چیز را در زمین نمی‌خواهم. 26 اگرچه جسد و دل من زائل گردد، لیکن صخرهٔ دلم و حصهٔ من خداست تا ابدالآباد. 27 زیرا آنانی که از تو دورند هلاک خواهند شد. و آنانی را که از تو زنا می‌کنند، نابود خواهی ساخت. 28 و اما مرا نیکوست که به خدا تقرب جویم. بر خداوند یهوه توکل کرده‌ام تا همهٔ کارهای تو را بیان کنم.

مزامیر 77: 1 - 20 [برای سالار مغنیان بر یدوتون. مزمور آساف] آواز من بسوی خداست و فریاد می‌کنم؛ آواز من بسوی خداست. گوش خود را به من فرا خواهد گرفت. 2 در روز تنگی خود خداوند را طلب کردم. در شب، دست من دراز شده، بازکشیده نگشت و جان من تسلی نپذیرفت. 3 خدا را یاد می‌کنم و پریشان می‌شوم. تفکر می‌نمایم و روح من متحیر می‌گردد، سلاه. 4 چشمانم را بیدار می‌داستی. بیتاب می‌شدم و سخن نمی‌توانستم گفت. 5 دربارهٔ ایام قدیم تفکر کرده‌ام. دربارهٔ سالهای زمانهای سلف. 6 سرود شبانهٔ خود را بخاطر می‌آورم و در دل خود تفکر می‌کنم و روح من تفتیش نموده است. 7 مگر خدا تا به ابد ترک خواهد کرد و دیگر هرگز راضی نخواهد شد. 8 آیا رحمت او تا به ابد زایل شده است؟ و قول او باطل گردیده تا ابدالآباد؟ 9 آیا خدا رأفت را فراموش کرده؟ و رحمتهای خود را در غضب مسدود ساخته است؟ سلاه. 10 پس گفتم این ضعف من است. زهی سالهای دست راست حضرت اعلیٰ! 11 کارهای خداوند را ذکر خواهم نمود زیرا کار عجیب تو را که از قدیم است، به یاد خواهم آورد. 12 و در جمیع کارهای تو تأمل خواهم کرد و در صنعتهای تو تفکر خواهم نمود. 13 ای خدا، طریق تو در قدوسیت است. کیست خدای بزرگ مثل خدا؟ 14 تو خدایی هستی که کارهای عجیب می‌کنی و قوت خویش را بر قومها معروف گردانیده‌ای. 15 قوم خود را به بازوی خویش رهانیده‌ای، یعنی بنی‌یعقوب و بنی‌یوسف را. سلاه.

16 آبها تو را دید، ای خدا، آبها تو را دیده، متزلزل شد. لجه‌ها نیز سخت مضطرب گردید. 17 ابرها آب بریخت و افلاک رعد بداد. تیرهای تو نیز به هر طرف روان گردید. 18 صدای رعد تو در گردباد بود و برقها ربع مسکون را روشن کرد. پس زمین مرتعش و متزلزل گردید. 19 طریق تو در دریاست و راه‌های تو در آبهای فراوان و آثار تو را نتوان دانست. 20 قوم خود را مثل گوسفندان راهنمایی نمودی، به دست موسی و هارون.

مزامیر 88: 1 - 18 1]سرود و مزمور بنیقورح برای سالار مغنیان بر مَحَلَّتْ لَعْنوت. قصیده هیمانِ اَزراحی] ای یَهُوه خدای نجات من، شب و روز نزد تو فریاد کرده‌ام. 2 دعای من به حضور تو برسد، به ناله من گوش خود را فراگیر. 3 زیرا که جان من از بلایا پر شده است و زندگانیم به قبر نزدیک گردیده. 4 از فروروندگان به هاویه شمرده شده‌ام و مثل مرد بی‌قوت گشته‌ام. 5 در میان مردگان منفرد شده، مثل گشتگان که در قبر خوابیده‌اند، که ایشان را دیگر به یاد نخواهی آورد و از دست تو منقطع شده‌اند. 6 مرا در هاویه اسفل گذاشته‌ای، در ظلمت در ژرفیها. 7 خشم تو بر من سنگین شده است و به همه امواج خود مرا مبتلا ساخته‌ای، سلاه. 8 آشنایانم را از من دور کرده، و مرا مکروه ایشان گردانیده‌ای. محبوس شده، بیرون نمی‌توانم آمد. 9 چشمانم از مذلت کاهیده شد. ای خداوند، نزد تو فریاد کرده‌ام تمامی روز. دستهای خود را به تو دراز کرده‌ام. 10 آیا برای مردگان کاری عجیب خواهی کرد؟ مگر مردگان برخاسته، تو را حمد خواهند گفت؟ سلاه. 11 آیا رحمت تو در قبر مذکور خواهد شد؟ و امانت تو در هلاکت؟ 12 آیا کار عجیب تو در ظلمت اعلام می‌شود و عدالت تو در زمین فراموشی؟ 13 و اما من نزد تو ای خداوند فریاد برآورده‌ام و بامدادان دعای من در پیش تومی‌آید. 14 ای خداوند چرا جان مرا ترک کرده، و روی خود را از من پنهان نموده‌ای. 15 من مستمند و از طفولیت مشرف بر موت شده‌ام. ترسهای تو را متحمل شده، متحیر گردیده‌ام. 16 حدت خشم تو بر من گذشته است و خوفهای تو مرا هلاک ساخته. 17 مثل آب دور مرا گرفته است تمامی روز و مرا از هر سو احاطه نموده. 18 یاران و دوستان را از من دور کرده‌ای و آشنایانم را در تاریکی.

اول قرن‌تین 2: 12 لیکن ما روح جهان را نیافته‌ایم، بلکه آن روح که از خداست تا آنچه خدا به ما عطا فرموده است بدانیم.

رساله اول یوحنا 4: 13 از این می‌دانیم که در وی ساکنیم و او در ما زیرا که از روح خود به ما داده است.

رساله به عبرانیان 6: 11 لکن آرزوی این داریم که هر یک از شما همین جدّ و جهد را برای یقین کامل امید تا به انتها ظاهر نمایید،

رساله به عبرانیان 6: 12 و کاهل مشوید، بلکه اقتدا کنید آنانی را که به ایمان و صبر وارث وعده‌ها می‌باشند.

افسسیان 3: 17 - 19 تا مسیح به وساطت ایمان در دل‌های شما ساکن شود؛ 18 و در محبت ریشه کرده و بنیاد نهاده، استطاعت یابید که با تمامی مقدّسین ادراک کنید که عرض و طول و عمق و بلندی چیست؛ 19 و عارف شوید به محبت مسیح که فوق از معرفت است تا پر شوید تا تمامی پری خدا.

مزامیر 73: 1 - 28 [مزمور آساف] هرآینه خدا برای اسرائیل نیکوست، یعنی برای آنانی که پاکدل هستند. 2 و اما من نزدیک بود که پایهایم از راه در رود و نزدیک بود که قدمهایم بلغزد. 3 زیرا بر متکبران حسد بردم چون سلامتی شریران را دیدم. 4 زیرا که در موت ایشان قیده‌ها نیست و قوت ایشان مستحکم است. 5 مثل مردم در زحمت نیستند و مثل آدمیان مبتلا نمی‌باشند. 6 بنابراین گردن ایشان به تکبر آراسته است و ظلم مثل لباس ایشان را می‌پوشاند. 7 چشمان ایشان از فربهی بدر آمده است و از خیالات دل خود تجاوز می‌کنند. 8 استهزا می‌کنند و حرفهای بد می‌زنند و سخنان ظلم‌آمیز را از جای بلند می‌گویند. 9 دهان خود را بر آسمانها گذارده‌اند و زبان ایشان در جهان گردش می‌کند. 10 پس قوم او بدینجا برمی‌گردند و آبهای فراوان، بدیشان

نوشانیده می‌شود. 11 و ایشان می‌گویند، خدا چگونه بداند و آیا حضرت اعلی علم دارد؟ 12 اینک، اینان شریر هستند که همیشه مطمئن بوده، در دولتمندی افزوده می‌شوند. 13 یقیناً من دل خود را عبث طاهر ساخته و دستهای خود را به پاکی شستهام. 14 و من تمامی روز مبتلا می‌شوم و تأدیب من هر بامداد حاضر است. 15 اگر می‌گفتم که چنین سخن گویم، هر آینه بر طبقه فرزندان تو خیانت می‌کردم. 16 چون تفکر کردم که این را بفهمم، در نظر من دشوار آمد. 17 تا به قدسهای خدا داخل شدم. آنگاه در آخرت ایشان تأمل کردم. 18 هر آینه ایشان را در جایهای لغزنده گذارده‌ای. ایشان را به خرابیها خواهی انداخت. 19 چگونه بَغْتَةً به هلاکت رسیده‌اند! تباه شده، از ترسهای هولناک نیست گردیده‌اند. 20 مثل خواب کسی چون بیدار شد، ای خداوند همچنین چون برخیزی، صورت ایشان را ناچیز خواهی شمرد. 21 لیکن دل من تلخ شده بود و در اندرون خود، دل ریش شده بودم. 22 و من وحشی بودم و معرفت نداشتم و مثل بهایم نزد تو گردیدم. 23 ولی من دائماً با تو هستم. تو دست راست مرا تأیید کرده‌ای. 24 موافق رأی خود مرا هدایت خواهی نمود و بعد از این مرا به جلال خواهی رسانید. 25 کیست برای من در آسمان؟ و غیر از تو هیچ چیز را در زمین نمی‌خواهم. 26 اگرچه جسد و دل من زائل گردد، لیکن صخره دلم و حصه من خداست تا ابدالآباد. 27 زیرا آنانی که از تو دورند هلاک خواهند شد. و آنانی را که از تو زنا می‌کنند، نابود خواهی ساخت. 28 و اما مرا نیکوست که به خدا تقرب جویم. بر خداوند یهوه توکل کرده‌ام تا همه کارهای تو را بیان کنم.

مزامیر 77: 10 - 20 پس گفتم این ضعف من است. زهی سالهای دست راست حضرت اعلی! 11 کارهای خداوند را ذکر خواهم نمود زیرا کار عجیب تو را که از قدیم است، به یاد خواهم آورد 12 و در جمیعکارهای تو تأمل خواهم کرد و در صنعتهای تو تفکر خواهم نمود. 13 ای خدا، طریق تو در قدوسیت است. کیست خدای بزرگ مثل خدا؟ 14 تو خدایی هستی که کارهای عجیب می‌کنی و قوت خویش را بر قومها معروف گردانیده‌ای. 15 قوم خود را به بازوی خویش رهانیده‌ای، یعنی بنی‌یعقوب و بنی‌یوسف را. سلاه. 16 آبها تو را دید، ای خدا، آبها تو را دیده، متزلزل شد. لجه‌ها نیز سخت مضطرب گردید. 17 ابرها آب بریخت و افلاک رعد بداد. تیرهای تو نیز به هر

طرف روان گردید. 18 صدای رعد تو در گردباد بود و برقها ربع مسکون را روشن کرد. پس زمین مرتعش و متزلزل گردید. 19 طریق تو در دریاست و راههای تو در آبهای فراوان و آثار تو را نتوان دانست. 20 قوم خود را مثل گوسفندان راهنمایی نمودی، به دست موسی و هارون.

12

رساله دوم پطرس 1: 10 لهذا ای برادران، بیشتر جدّ و جهد کنید تا دعوت و برگزیدگی خود را ثابت نمایید: زیرا اگر چنین کنید، هرگز لغزش نخواهید خورد:

13

رومیان 5: 1 پس چونکه به ایمان عادل شمرده شدیم، نزد خدا سلامتی داریم بوساطت خداوند ما عیسی مسیح،

رومیان 5: 2 که به وساطت او دخول نیز یافته‌ایم به وسیله ایمان در آن فیضی که در آن پایداریم و به امید جلال خدا فخر می‌نماییم.

رومیان 5: 5 و امید باعث شرمساری نمی‌شود زیرا که محبت خدا در دل‌های ما به روح القدس که به ما عطا شد ریخته شده است.

رومیان 14: 17 زیرا ملکوت خدا اکل و شرب نیست بلکه عدالت و سلامتی و خوشی در روح القدس.

رومیان 15: 13 الآن خدای امید، شما را از کمال خوشی و سلامتی در ایمان پر سازد تا به قوت روح القدس در امید افزوده گردید.

افسیان 1:3 متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح که ما را مبارک ساخت به هر برکت روحانی در جایهای آسمانی در مسیح.

افسیان 1:4 چنانکه ما را پیش از بنیاد عالم در او برگزید تا در حضور او در محبت، مقدس و بی‌عیب باشیم.

مزامیر 4:6 بسیاری می‌گویند، کیست که به ما احسان نماید؟ ای خداوند نور چهره خویش را بر ما برافراز.

مزامیر 4:7 شادمانی در دل من پدید آورده‌ای، بیشتر از وقتی که غله و شیره ایشان افزون گردید.

مزامیر 119:32 در طریق اوامر تو دوان خواهیم رفت، وقتی که دل مرا وسعت دادی.

14

رساله اول یوحنا 1:6 اگر گوییم که با وی شراکت داریم، در حالیکه در ظلمت سلوک می‌نماییم، دروغ می‌گوییم و برآستی عمل نمی‌کنیم.

رساله اول یوحنا 1:7 لکن اگر در نور سلوک می‌نماییم، چنانکه او در نور است، با یکدیگر شراکت داریم و خون پسر او عیسی مسیح ما را از هر گناه پاک می‌سازد.

رساله اول یوحنا 2:1 ای فرزندان من، این را به شما می‌نویسم تا گناه نکنید؛ و اگر کسی گناهی کند، شفیع داریم نزد پدر، یعنی عیسی مسیح عادل.

رساله اول یوحنا 2:2 و اوست کفاره بجهت گناهان ما؛ و نه گناهان ما فقط، بلکه بجهت تمام جهان نیز.

رساله اول یوحنا 3: 2 ای حبیبان، الآن فرزندان خدا هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه هست خواهیم دید.

رساله اول یوحنا 3: 3 و هرکس که این امید را بر وی دارد، خود را پاک می‌سازد چنانکه او پاک است.

رومیان 6: 1 پس چه گوییم؟ آیا در گناه بمانیم تا فیض افزون گردد؟

رومیان 6: 2 حاشا! مایانی که از گناه مردیم، چگونه دیگر در آن زیست کنیم؟

رومیان 8: 1 پس هیچ قصاص نیست بر آنانی که در مسیح عیسی هستند.

رومیان 8: 12 بنابراین ای برادران، مدیون جسم نیستیم تا برحسب جسم زیست نماییم.

رساله تیطس 2: 11 زیرا که فیض خدا که برای همهٔ مردم نجات‌بخش است، ظاهر شده،

رساله تیطس 2: 12 ما را تأدیب می‌کند، که بی‌دینی و شهوات دنیوی را ترک کرده، با خرد اندیشی و عدالت و دینداری در این جهان زیست کنیم.

رساله تیطس 2: 14 که خود را در راه ما فدا ساخت، تا ما را از هر ناراستی برهاند، و امتی برای خود طاهر سازد که ملک خاصّ او و غیور در اعمال نیکو باشند.

دوم قرنتیان 7: 1 پس ای عزیزان، چون این وعده‌ها را داریم، خویشتن را از هر نجاست جسم و روح طاهر بسازیم و قدّوسیّت را در خدا ترسی به کمال رسانیم.

مزامیر 130: 4 لیکن مغفرت نزد توست تا از تو بترسند.

رساله دوم پطرس 1: 10 لهذا ای برادران، بیشتر جدّ و جهد کنید تا دعوت و برگزیدگی خود را ثابت نمایید: زیرا اگر چنین کنید، هرگز لغزش نخواهید خورد:

مزامیر 31: 22 و اما من در حیرت خود گفتم که از نظر تو منقطع شده‌ام. لیکن چون نزد تو فریاد کردم آواز تضرع مرا شنیدی.

مزامیر 51: 8 شادی و خرمی را به من بشنوان تا استخوانهایی که کوبیده‌ای به وجد آید.

مزامیر 51: 12 شادی نجات خود را به من باز ده و به روح آزاد مرا تأیید فرما.

مزامیر 51: 14 مرا از خونها نجات ده! ای خدایی که خدای نجات من هستی! تا زبانم به عدالت تو ترنم نماید.

مزامیر 77: 1 - 10 1] برای سالار مغنیان بر یدوتون. مزمور آساف] آواز من بسوی خداست و فریاد می‌کنم؛ آواز من بسوی خداست. گوش خود را به من فرا خواهد گرفت. 2 در روز تنگی خود خداوند را طلب کردم. در شب، دست من دراز شده، بازکشیده نگشت و جان من تسلی نپذیرفت. 3 خدا را یاد می‌کنم و پریشان می‌شوم. تفکر می‌نمایم و روح من متحیر می‌گردد، سلاه. 4 چشمانم را بیدار می‌داشتی. بیتاب می‌شدم و سخن نمی‌توانستم گفت. 5 دربارهٔ ایام قدیم تفکر کرده‌ام. دربارهٔ سالهای زمانهای سلف. 6 سرود شبانهٔ خود را بخاطر می‌آورم و در دل خود تفکر می‌کنم و روح من تفتیش نموده است. 7 مگر خدا تا به ابد ترک خواهد کرد و دیگر هرگز راضی نخواهد شد. 8 آیا رحمت او تا به ابد زایل شده است؟ و قول او باطل گردیده تا ابدالآباد؟ 9 آیا خدا رأفت را فراموش کرده؟ و رحمتهای خود را در غضب مسدود ساخته است؟ سلاه. 10 پس گفتم این ضعف من است. زهی سالهای دست راست حضرت اعلی!

مزامیر 88: 1 - 18 1] سرود و مزمور بنیقورح برای سالار مغنیان بر مَحَلَّتْ لَعْنوت. قصیدهٔ هیمانِ اَزْراحی] ای یهوه خدای نجات من، شب و روز نزد تو فریاد کرده‌ام. 2 دعای من به حضور تو برسد، به نالهٔ من گوش خود را فراگیر. 3 زیرا که جان من از بلایا پر شده است و زندگانیم به قبر نزدیک گردیده. 4 از فروروندگان به هاویه شمرده شده‌ام و مثل مرد بی‌قوت گشته‌ام. 5 در میان

مردگان منفرد شده، مثل گشتگان که در قبر خوابیده‌اند، که ایشان را دیگر به یاد نخواهی آورد و از دست تو منقطع شده‌اند. 6 مرا در هاویۀ اسفل گذاشته‌ای، در ظلمت در ژرفیها. 7 خشم تو بر من سنگین شده است و به همهٔ امواج خود مرا مبتلا ساخته‌ای، سِلاه. 8 آشنایانم را از من دور کرده، و مرا مکروه ایشان گردانیده‌ای. محبوس شده، بیرون نمی‌توانم آمد. 9 چشمانم از مذلت کاهیده شد. ای خداوند، نزد تو فریاد کرده‌ام تمامی روز. دستهای خود را به تو دراز کرده‌ام. 10 آیا برای مردگان کاری عجیب خواهی کرد؟ مگر مردگان برخاسته، تو را حمد خواهند گفت؟ سِلاه. 11 آیا رحمت تو در قبر مذکور خواهد شد؟ و امانت تو در هلاکت؟ 12 آیا کار عجیب تو در ظلمت اعلام می‌شود و عدالت تو در زمین فراموشی؟ 13 و اما من نزد تو ای خداوند فریاد برآورده‌ام و بامدادان دعای من در پیش تومی‌آید. 14 ای خداوند چرا جان مرا ترک کرده، و روی خود را از من پنهان نموده‌ای. 15 من مستمند و از طفولیت مشرف بر موت شده‌ام. ترسهای تو را متحمل شده، متحیر گردیده‌ام. 16 حدت خشم تو بر من گذشته است و خوفهای تو مرا هلاک ساخته. 17 مثل آب دور مرا گرفته است تمامی روز و مرا از هر سو احاطه نموده. 18 یاران و دوستان را از من دور کرده‌ای و آشنایانم را در تاریکی.

افسسیان 4: 30 و روح قدّوس خدا را که به او تا روز رستگاری مختوم شده‌اید، محزون مسازید.

افسسیان 4: 31 و هر قسم تلخی و غیظ و خشم و فریاد و بدگویی و خباثت را از خود دور کنید،

انجیل متی 26: 69 - 72 اما پطرس در ایوان بیرون نشسته بود که ناگاه کنیزکی نزد وی آمده، گفت، تو هم با عیسی جلیلی بودی! 70 او روبروی همه انکارنموده، گفت، نمی‌دانم چه می‌گویی! 71 و چون به دهلیز بیرون رفت، کنیزی دیگر او را دیده، به حاضرین گفت، این شخص نیز از رفقای عیسی ناصری است! 72 باز قسم خورده، انکار نمود که این مرد را نمی‌شناسم.

اشعیا 50: 10 کیست از شما که از خداوند می‌ترسد و آواز بنده او را می‌شنود؟ هر که در ظلمت سالک باشد و روشنایی ندارد، او به اسم یهوه توکل نماید و به خدای خویش اعتماد بکند.

غزل غزل‌های سلیمان 5: 2 محبوبه: من در خواب هستم اما دلم بیدار است. آواز محبوب من است که در را می‌کوبد (و می‌گوید): «از برای من باز کن ای خواهر من! ای محبوبه من و کبوترم و ای کامله من! زیرا که سر من از شب‌نم وزلف‌هایم از ترشحات شب پر است.»

غزل غزل‌های سلیمان 5: 3 رخت خود را کندم چگونه آن را بپوشم؟ پایهای خود را شستم چگونه آنها را چرکین نمایم؟

غزل غزل‌های سلیمان 5: 6 به جهت محبوب خود باز کردم؛ اما محبوبم روگردانیده، رفته بود. چون او سخن می‌گفت جان از من بدر شده بود. او را جستجو کردم و نیافتم او را خواندم و جوابم نداد.

16

رساله اول یوحنا 3: 9 هر که از خدا مولود شده است، گناه نمی‌کند زیرا تخم او در وی می‌ماند و او نمی‌تواند گناهکار بوده باشد زیرا که از خدا تولد یافته است.

انجیل لوقا 22: 32 لیکن من برای تو دعا کردم تا ایمانت تلف نشود؛ و هنگامی که تو بازگشت کنی برادران خود را استوار نما.

ایوب 13: 15 اگرچه مرا بکشد، برای او انتظار خواهم کشید. لیکن راه خود را به حضور او ثابت خواهم ساخت.

مزامیر 51: 8 شادی و خرمی را به من بشنوان تا استخوانهایی که کوبیده‌ای به وجد آید.

مزامیر 51: 12 شادی نجات خود را به من باز ده و به روح آزاد مرا تأیید فرما.

مزامیر 73: 15 اگر می‌گفتم که چنین سخن گویم، هر آینه بر طبقه فرزندان تو خیانت می‌کردم.

اشعیا 50: 10 کیست از شما که از خداوند می‌ترسد و آواز بنده او را می‌شنود؟ هر که در ظلمت سالک باشد و روشنایی ندارد، او به اسم یهوه توکل نماید و به خدای خویش اعتماد بکند.

17

میکاه 7: 7 - 9 اما من بسوی خداوند نگرانم و برای خدای نجات خود انتظار می‌کشم و خدای من مرا اجابت خواهد نمود. 8 ای دشمن، من بر من شادی منما زیرا اگر چه بیفتم خواهم برخاست و اگرچه در تاریکی بنشینم، خداوند نور من خواهد بود. 9 غضب خداوند را متحمل خواهم شد زیرا به او گناه ورزیده‌ام تا او دعوی مرا فیصل کند و داوری مرا بجا آورد. پس مرا به روشنایی بیرون خواهد آورد و عدالت او را مشاهده خواهم نمود.

ارمیا 52: 34 و برای معیشت او وظیفه دایمی یعنی قسمت هر روز در روزش در تمام ایام عمرش تا روز وفاتش از جانب پادشاه بابل به او داده می‌شد.

اشعیا 54: 7 - 10 زیرا تو را به اندک لحظه‌ای ترک کردم اما به رحمت‌های عظیم تو را جمع خواهم نمود. 8 و خداوند ولی تو می‌گوید: به جوشش غضبی خود را از تو برای لحظه‌ای پوشانیدم اما به احسان جاودانی بر تو رحمت خواهم فرمود. 9 زیرا که این برای من مثل آبهای نوح می‌باشد. چنانکه قسم خوردم که آبهای نوح بار دیگر بر زمین جاری نخواهد شد، همچنان قسم خوردم که بر تو غضب نکنم و تو را عتاب ننمایم. 10 هرآینه کوهها زایل خواهد شد و تله‌ها متحرک خواهد گردید، لیکن احسان من از تو زایل نخواهد شد و عهد سلامتی من متحرک نخواهد گردید. خداوند که بر تو رحمت می‌کند این را می‌گوید.

مزامیر 22: 1 [برای سالار مغنیان بر غزالی صبح. مزمور داود] ای خدای من، ای خدای من، چرا مرا ترک کرده‌ای و از نجات من و سخنان فریادم دور هستی؟

مزامیر 88: 1 - 18 [سرود و مزمور بنیقورح برای سالار مغنیان بر مَحَلَّتْ لَعْنوتْ. قصیده هیمانِ اَزْراحی] ای یَهُوه خدای نجات من، شب و روز نزد تو فریاد کرده‌ام. 2 دعای من به حضور تو برسد، به نالهٔ من گوش خود را فراگیر. 3 زیرا که جان من از بلایا پر شده است و زندگانیم به قبر نزدیک گردیده. 4 از فروروندگان به هاویه شمرده شده‌ام و مثل مرد بیقوت گشته‌ام. 5 در میان مردگان منفرد شده، مثل گشتگان که در قبر خوابیده‌اند، که ایشان را دیگر به یاد نخواهی آورد و از دست تو منقطع شده‌اند. 6 مرا در هاویهٔ اسفل گذاشته‌ای، در ظلمت در ژرفیها. 7 خشم تو بر من سنگین شده است و به همهٔ امواج خود مرا مبتلا ساخته‌ای، سِلاه. 8 آشنایانم را از من دور کرده، و مرا مکروه ایشان گردانیده‌ای. محبوس شده، بیرون نمی‌توانم آمد. 9 چشمانم از مذلت کاهیده شد. ای خداوند، نزد تو فریاد کرده‌ام تمامی روز. دستهای خود را به تو دراز کرده‌ام. 10 آیا برای مردگان کاری عجیب خواهی کرد؟ مگر مردگان برخاسته، تو را حمد خواهند گفت؟ سلاه. 11 آیا رحمت تو در قبر مذکور خواهد شد؟ و امانت تو در هلاکت؟ 12 آیا کار عجیب تو در ظلمت اعلام می‌شود و عدالت تو در زمین فراموشی؟ 13 و اما من نزد تو ای خداوند فریاد برآورده‌ام و بامدادان دعای من در پیش تومی‌آید. 14 ای خداوند چرا جان مرا ترک کرده، و روی خود را از من پنهان نموده‌ای. 15 من مستمند و از طفولیت مشرف بر موت شده‌ام. ترسهای تو را متحمل شده، متحیر گردیده‌ام. 16 حدت خشم تو بر من گذشته است و خوفهای تو مرا هلاک ساخته. 17 مثل آب دور مرا گرفته است تمامی روز و مرا از هر سو احاطه نموده. 18 یاران و دوستان را از من دور کرده‌ای و آشنایانم را در تاریکی.

دوم قرن تیان 4: 8 - 10 در هر چیز زحمت کشیده، ولی در شکنجه نیستیم؛ متحیر ولی مایوس نی؛ 9 تعاقب کرده شده، لیکن نه متروک؛ افکنده شده، ولی هلاک شده نی؛ 10 پیوسته قتل عیسی خداوند را در جسد خود حمل می‌کنیم تا حیات عیسی هم در بدن ما ظاهر شود

فصل نوزدهم

شریعت خدا

فصل نوزدهم

شریعت خدا

1. خدا به آدم شریعتی عطا فرمود که عهد اعمال نام دارد. خدا از آدم و فرزندان او خواست که این شریعت را خود به طور کامل و دائم با تمام جزئیات آن اجرا کنند. خدا فرمود که اجرا-کنندگان این شریعت حیات خواهند داشت و نقض-کنندگان آن دچار هلاکت خواهند گردید. خدا به انسان قدرت و توانایی عطا فرمود که این شریعت را حفظ نماید(1).

2. این شریعت بعد از سقوط آدم باز هم به عنوان دستورالعمل کامل برای اجرای عدالت باقی ماند. به همین منظور توسط خدا در کوه سینا به صورت ده حکم که بر دو لوح نوشته شده بود عطا گردید(2). در چهار حکم اول وظیفه-ی ما نسبت به خدا و در شش حکم بعدی وظیفه-ی ما نسبت به انسان آمده است(3).

3. علاوه بر این شریعت، که به طور معمول شریعت اخلاقی نامیده میشود، خدا را پسند آمد که به بنی اسرائیل که جامعه ایمانداران قبل از مسیح بودند بعضی قوانین تشریفاتی شامل آیینهای نشانه ای عطا فرماید که بعضی از آنها مربوط به عبادت و اشاره به مسیح و لطف الهی او و اعمال و زحمات و نتایج ایمان به او میباشد(4). سایر احکام شامل دستورات مختلف اخلاقی است(5). تمام این احکام تشریفاتی به وسیله عهد جدید منسوخ گردیده است(6).

4. چون بنی اسرائیل به عنوان یک قوم، یک واحد سیاسی محسوب میگردد خدا به آنها احکام مختلف قضائی هم عطا فرمود. زمان اجرای این احکام با انقراض دولت اسرائیل منقضی گردید و

اکنون، غیر از مواردی که در قوانین کشورها مذکور میباشد، ایمانداران ملزم به اجرای آنها نیستند(7).

5. با این حال شریعت اخلاقی به طور دائم توسط تمام مردم، اعم از نجات یافتگان یا سایرین، لازم به اجرا است و این نه فقط به علت مفاد این شریعت اخلاقی است بلکه به سبب عطاکننده آن یعنی خدای خالق میباشد(8). مسیح در انجیل لازم بودن انجام شریعت اخلاقی را به هیچ وجه رد نمیکند بلکه تأیید میفرماید(9).

6. با وجودی که ایمانداران حقیقی به وسیله شریعت اعمال، عادل یا محکوم نمیشوند(10) با این حال این شریعت برای آنها و سایرین فواید زیادی دارد زیرا به عنوان دستورالعمل زندگی، اراده خدا را به آنها میفهماند و نشان میدهد که باید اراده او را به جا آورند(11). همچنین فساد گناه آلود ذات و قلب و زندگی مردم را آشکار میسازد(12) تا آنها بتوانند خودشان را مطابق آن شریعت تفتیش نمایند و به گناهکار بودن خود بیشتر پی ببرند و به علت گناهان خود فروتن شوند و از گناه بیشتر نفرت نمایند(13). به این طریق بیشتر متوجه میشوند که به مسیح احتیاج دارند و باید او را کامل اطاعت نمایند(14). هشدارهای موجود در شریعت علیه گناه(15) باعث میشود که ایمانداران از پیروی امیال گناه آلود گذشته خود دوری نمایند و مجازاتهای مذکور در شریعت درباره نافرمانی از آن، آنها را متوجه میسازد که این نافرمانی چه نتایج وخیمی دارد و در این جهان چه تنبیه هایی در انتظار آنهاست هر چند آنها از لعنتهای مذکور در شریعت آزاد شده اند(16). همچنین وعده های موجود در شریعت نشان میدهد که خدا از اطاعت خشنود میشود و اطاعت کنندگان از برکات زیادی بهره مند خواهند شد(17) هر چند این برکات حق آنها در تحت عهد اعمال نمیباشد(18). وجود این حقیقت که شریعت انجام اعمال نیکو را تشویق و انجام اعمال بد

را منع میکند به این معنی نیست که شخصی که اعمال نیکو انجام میدهد و از انجام کارهای بد خودداری میکند در تحت شریعت قرار دارد نه تحت فیض (19).

7. هیچ یک از فواید شریعت که در بالا ذکر شد با فیض انجیل تضاد ندارد بلکه در این مورد هماهنگی جالبی دیده میشود (20) زیرا روح مسیح اراده انسان را تحت تسلط قرار میدهد و او را قادر میسازد که داوطلبانه و با شادی اراده خدا را، که در شریعت الهی ظاهر شده و اجرای آن بر ما واجب گردیده است، انجام دهد (21).

پاورقیهای فصل نوزدهم

1

پیدایش 1: 26 و خدا گفت: «آدم را بصورت ما و موافق شبیه ما بسازیم تا بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و بهایم و بر تمامی زمین و همه حشراتی که بر زمین می‌خزند، حکومت نماید.»

پیدایش 1: 27 پس خدا آدم را بصورت خود آفرید. او را بصورت خدا آفرید. ایشان را نر و ماده آفرید.

پیدایش 2: 17 اما از درخت معرفت نیک و بد زنه‌ار نخوری، زیرا روزی که از آن خوردی، هرآینه خواهی مرد.»

رومیان 2: 14 زیرا هرگاه امت‌هایی که شریعت ندارند کارهای شریعت را به طبیعت بجا آرند، اینان هرچند شریعت ندارند، برای خود شریعت هستند،

رومیان 2: 15 چونکه از ایشان ظاهر می‌شود که عمل شریعت بر دل ایشان مکتوب است و ضمیر ایشان نیز گواهی می‌دهد و افکار ایشان با یکدیگر یا مَدَمَّت می‌کنند یا عذر می‌آورند،

رومیان 5: 12 لهذا همچنان که بوساطت یک آدم گناه داخل جهان گردید و به گناه موت؛ و به اینگونه موت بر همهٔ مردم طاری گشت، از آنجا که همه گناه کردند.

رومیان 5: 19 زیرا به همین قسمی که از نافرمانی یک شخص بسیاری گناهکار شدند، همچنین نیز به اطاعت یک شخص بسیاری عادل خواهند گردید.

رومیان 10: 5 زیرا موسی عدالت شریعت را بیان می‌کند که هر که به این عمل کند، در این خواهد زیست.

غلاطیان 3: 10 زیرا جمیع آنانی که از اعمال شریعت هستند، زیر لعنت می‌باشند زیرا مکتوب است، ملعون است هر که ثابت نماند در تمام نوشته‌های کتاب شریعت تا آنها را به جا آرد.

غلاطیان 3: 12 اما شریعت از ایمان نیست بلکه آنکه به آنها عمل می‌کند، در آنها زیست خواهد نمود.

جامعه 7: 29 همانا این را فقط دریافتم که خدا آدمی را راست آفرید، اما ایشان مخترعات بسیار طلبیدند.

ایوب 28: 28 و به انسان گفت: اینک ترس خداوند حکمت است، و از بدی اجتناب نمودن، فطانت می‌باشد.»

افسسیان 4: 24 و انسانیت تازه را که به صورت خدا در عدالت و قدوسیّت حقیقی آفریده شده است بپوشید.

رساله یعقوب 1: 25 لکن کسی که بر شریعتِ کاملِ آزادی چشمِ دوخت، و در آن ثابت ماند، او چون شنوندهٔ فراموشکار نمی‌باشد، بلکه کنندهٔ عمل، پس او در عمل خود مبارک خواهد بود.

رساله یعقوب 2: 8 اما اگر آن شریعت ملوکانه را برحسب کتاب بجا آورید، [یعنی]، همسایهٔ خود را مثل نفس خود محبت نما، نیکو می‌کنید.

رساله یعقوب 2: 10 زیرا هر که تمام شریعت را نگاه دارد و در یک جزو بلغزد، ملزم همه می‌باشد.

رساله یعقوب 2: 11 زیرا او که گفت، زنا مکن، نیز گفت، قتل مکن. پس هر چند زنا نکنی، اگر قتل کردی، از شریعت تجاوز نمودی.

رساله یعقوب 2: 12 همچنین سخن گوید و عمل نمایید، مانند کسانی که بر ایشان داوری به شریعت آزادی خواهد شد.

رومیان 3: 19 الان آگاه هستیم که آنچه شریعت می‌گوید، به اهل شریعت خطاب می‌کند تا هر دهانی بسته شود و تمام عالم زیر قصاص خدا آیند.

رومیان 13: 8 مدیون احدی به چیزی مشوید جز به محبت نمودن با یکدیگر، زیرا کسی که دیگری را محبت نماید، شریعت را بجا آورده باشد.

رومیان 13: 9 زیرا که زنا مکن، قتل مکن، دزدی مکن، شهادت دروغ مده، طمع موزز و هر حکمی دیگر که هست، همه شامل است در این کلام که همسایهٔ خود را چون خود محبت نما.

تثنیه 5: 32 پس توجه نمایید تا آنچه یهوه، خدای شما، به شما امر فرموده است، به عمل آورید، و به راست و چپ انحراف ننمایید.

تثنیه 10: 4 و بر آن دو لوح موافق کتابت اولین، آن ده کلمه را که خداوند در کوه از میان آتش، در روز اجتماع به شما گفته بود نوشت، و خداوند آنها را به من داد.

خروج 34: 1 و خداوند به موسی گفت: «دو لوح سنگی مثل اولین برای خود بتراش، و سخنانی را که بر لوح‌های اول بود و شکستی، بر این لوح‌ها خواهم نوشت.

3

انجیل متی 22: 37 - 40 عیسی وی را گفت، اینکه خداوند خدای خود را به همه دل و تمامی نفس و تمامی فکر خود محبت نما. 38 این است حکم اول و اعظم. 39 و دوم مثل آن است، یعنی همسایه خود را مثل خود محبت نما. 40 بدین دو حکم، تمام تورات و صحف انبیا متعلق است.

خروج 20: 3 - 18 تو را خدایان دیگر غیر از من نباشد. 4 «صورتی تراشیده و هیچ تمثالی از آنچه بالا در آسمان است، و از آنچه پایین در زمین است، و از آنچه در آب زیر زمین است، برای خود مساز. 5 نزد آنها سجده مکن، و آنها را عبادت منما، زیرا من که یهوه، خدای تو می‌باشم، خدای غیور هستم، که انتقام گناه پدران را از پسران تا پشت سوم و چهارم از آنانی که مرا دشمن دارند می‌گیرم. 6 و تا هزار پشت بر آنانی که مرا دوست دارند و احکام مرا نگاه دارند، رحمت می‌کنم. 7 «نام یهوه، خدای خود را به باطل مبر، زیرا خداوند کسی را که اسم او را به باطل برد، بی‌گناه نخواهد شمرد. 8 «روز سبت را یاد کن تا آن را تقدیس نمایی. 9 شش روز مشغول باش و همه کارهای خود را بجا آور. 10 اما روز هفتمین، سبت یهوه، خدای توست. در آن هیچ کار مکن، تو و پسرت و دخترت و غلامت و کنیزت و بهیمه‌ات و مهمان تو که درون دروازه‌های تو باشد. 11 زیرا که در شش روز، خداوند آسمان و زمین و دریا و آنچه را که در آنهاست بساخت، و در روز هفتم آرام فرمود. از این سبب خداوند روز هفتم را مبارک خوانده، آن را تقدیس نمود. 12 پدر و مادر خود را احترام نما، تا روزهای تو در زمینی که یهوه خدایت به تو می‌بخشد، دراز شود. 13 «قتل مکن. 14 «زنا مکن. 15 «دزدی مکن. 16 «بر همسایه خود شهادت دروغ مده. 17 «به خانه همسایه خود طمع مورز، و به زن همسایه‌ات و غلامش و کنیزش و گاوش و الاغش و به هیچ

چیزی که از آن همسایه تو باشد، طمع مکن.» 18 و جمیع قوم رعد‌ها و زبانه‌های آتش و صدای گرتا و کوه را که پر از دود بود دیدند، و چون قوم این را بدیدند لرزیدند، و از دور بایستادند.

4

رساله به عبرانیان 9: 1 - 28 خلاصه آن عهد اول را نیز فرایض خدمت و قدس دنیوی بود. 2 زیرا خیمه اول نصب شد که در آن بود چراغدان و میز و نان تقدیمه، و آن به قدس مسمی گردید. 3 و در پشت پرده دوم بود آن خیمه‌ای که به قدس الاقداس مسمی است، 4 که در آن بود مجمره زرین و تابوت شهادت که همه اطرافش به طلا آراسته بود؛ و در آن بود حقه طلا که پر از من بود و عصای هارون که شکوفه آورده بود و دو لوح عهد. 5 و بر زبر آن کروبیان جلال که بر تخت رحمت سایه‌گستر می‌بودند و الآن جای تفصیل آنها نیست. 6 پس چون این چیزها بدینطور آراسته شد، گهنه بجهت ادای لوازم خدمت، پیوسته به خیمه اول در می‌آیند. 7 لکن در دوم سالی یک مرتبه رئیس گهنه تنها داخل می‌شود؛ و آن هم نه بدون خونی که برای خود و برای جهالات قوم می‌گذراند. 8 که به این همه روح‌القدس اشاره می‌نماید بر اینکه مادامی که خیمه اول برپاست، راه مکان اقدس ظاهر نمی‌شود. 9 و این مثلی است برای زمان حاضر که بحسب آن هدایا و قربانی‌ها را می‌گذرانند که قوت ندارد که عبادت‌کننده را از جهت ضمیر کامل گرداند، 10 چونکه اینها با چیزهای خوردنی و آشامیدنی و طهارات مختلفه، فقط فرایض جسدی است که تا زمان اصلاح مقرر شده است. مسیح کاهن و فدیة ابدی 11 لیکن مسیح چون ظاهر شد تا رئیس گهنه نعمتهای آینده باشد، به خیمه بزرگتر و کاملتر و ناساخته‌شده به دست، یعنی که از این خلقت نیست، 12 و نه به خون بزها و گوساله‌ها، بلکه به خون خود، یک مرتبه فقط به مکان اقدس داخل شد و فدیة ابدی را یافت. 13 زیرا هر گاه خون بزها و گاوان و خاکستر گوساله چون بر آلودگان پاشیده می‌شود، تا به طهارت جسمی مقدس می‌سازد، 14 پس آیا چند مرتبه زیاده، خون مسیح که به روح ازلی خویشتن را بی‌عیب به خدا گذرانید، ضمیر شما را از اعمال مرده طاهر نخواهد ساخت، تا خدای زنده را خدمت نمایید؟ 15 و از این جهت او متوسط عهد تازه‌ای است تا چون

موت برای کفارهٔ تقصیرات عهد اول بوقوع آمد، خوانده‌شدگان وعدهٔ میراث ابدی را بیابند. 16 زیرا در هر جایی که وصیتی است، لابد است که موتِ وصیت‌کننده را تصور کنند، 17 زیرا که وصیت بعد از موت ثابت می‌شود؛ زیرا مادامی که وصیت‌کننده زنده است، استحکامی ندارد. 18 و از اینرو، آن اول نیز بدون خون برقرار نشد. 19 زیرا که چون موسی تمامی احکام را بحسب شریعت به سمع قوم رسانید، خون گوساله‌ها و بزها را با آب و پشم قرمز و زوفا گرفته، آن را بر خود کتاب و تمامی قوم پاشید؛ 20 و گفت، این است خون آن عهدی که خدا با شما قرار داد. 21 و همچنین خیمه و جمیع آلاتخدمت را نیز به خون بیالود. 22 و بحسب شریعت، تقریباً همه‌چیز به خون طاهر می‌شود و بدون ریختن خون، آمرزش نیست. 23 پس لازم بود که مثلهای چیزهای سماوی به اینها طاهر شود، لکن خودِ سماویات به قربانی‌های نیکوتر از اینها. 24 زیرا مسیح به قدس ساخته شده به دست داخل نشد که مثال مکان حقیقی است؛ بلکه به خود آسمان تا آنکه الآن در حضور خدا بجهت ما ظاهر شود. 25 و نه آنکه جان خود را بارها قربانی کند، مانند آن رئیس کهنه که هر سال با خون دیگری به مکان اقدس داخل می‌شود؛ 26 زیرا در این صورت می‌بایست که او از بنیاد عالم بارها زحمت کشیده باشد. لکن الآن یک مرتبه در اواخر عالم ظاهر شد تا به قربانی خود، گناه را محو سازد. 27 و چنانکه مردم را یک بار مردن و بعد از آن جزا یافتن مقرر است، 28 همچنین مسیح نیز چون یک بار قربانی شد تا گناهان بسیاری را رفع نماید، بار دیگر بدون گناه، برای کسانی که منتظر او می‌باشند، ظاهر خواهد شد بجهت نجات.

رساله به عبرانیان 10: 1 زیرا که چون شریعت را سایهٔ نعمت‌های آینده است، نه نفس صورت آن چیزها، آن هرگز نمی‌تواند هر سال به همان قربانی‌هایی که پیوسته می‌گذرانند، تقریباً جویندگان را کامل گرداند.

غلاطیان 4: 1 - 3 اولی می‌گویم مادامی که وارث صغیر است، از غلام هیچ فرق ندارد، هر چند مالک همه باشد. 2 بلکه زیردست ناظران و وکلا می‌باشد تا روزی که پدرش تعیین کرده باشد. 3 همچنین ما نیز چون صغیر می‌بودیم، زیر اصول دنیوی غلام می‌بودیم.

کولسیان 2: 17 زیرا که اینها سایه چیزهای آینده است، لیکن بدن از آن مسیح است.

5

اول قرن‌تین 5: 7 پس خود را از خمیرمایه کهنه پاک سازید تا فطیر تازه باشید، چنانکه بیخمیرمایه هستید زیرا که فصیح ما مسیح در راه ما ذبح شده است.

دوم قرن‌تین 6: 17 پس خداوند می‌گوید، از میان ایشان بیرون آید و جدا شوید و چیز ناپاک را لمس نکنید تا من شما را مقبول بدارم،

رساله یهودا 1: 23 و بعضی را از آتش بیرون کشیده، برهانید و بر بعضی با خوف رحمت کنید و از لباس جسم‌آلود نفرت نمایید.

خروج 12: 14 و آن روز، شما را برای یادگاری خواهد بود، و در آن، عیدی برای خداوند نگاه دارید، و آن را به قانون ابدی، نسل‌بعد نسل عید نگاه دارید.

لاویان 5: 1 - 6 1 «و اگر کسی گناه ورزد و آواز قسم را بشنود و او شاهد باشد خواه دیده و خواه دانسته، اگر اطلاع ندهد گناه او را متحمل خواهد بود. 2 یا کسی که هر چیز نجس را لمس کند، خواه لاشِ وحشِ نجس، خواه لاشِ بهیمهٔ نجس، خواه لاشِ حشرات نجس، و از او مخفی باشد، پس نجس و مجرم می‌باشد. 3 یا اگر نجاست آدمی را لمس کند، از هر نجاست او که به آن نجس می‌شود، و از وی مخفی باشد، چون معلوم شد آنگاه مجرم خواهد بود. 4 و اگر کسی غفلتاً به لبهای خود قسم خورد برای کردن کار بد یا کار نیک، یعنی در هر چیزی که آدمی غفلتاً قسم خورد، و از او مخفی باشد، چون بر او معلوم شود آنگاه در هر کدام که باشد مجرم خواهد بود. 5 و چون در هر کدام از اینها مجرم شد، آنگاه به آن چیزی که در آن گناه کرده است اعتراف بنماید 6 و قربانی جرم خود را برای گناهی که کرده است نزد خداوند بیاورد، یعنی ماده‌ای از گله بره‌ای یا بزى بجهت قربانی گناه، و کاهن برای وی گناهِش را کفاره خواهد کرد.

لاویان 6: 1 - 7 1 و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: 2 «اگر کسی گناه کند، و خیانت به خداوند ورزد، و به همسایه خود دروغ گوید، دربارهٔ امانت یا رهن یا چیز دزدیده شده، یا مال همسایه خود را غصب نماید، 3 یا چیز گمشده را یافته، دربارهٔ آن دروغ گوید، و قسم دروغ بخورد، در هر کدام از کارهایی که شخصی در آنها گناه کند. 4 پس چون گناه ورزیده، مجرم شود، آنچه را که دزدیده یا آنچه را غصب نموده یا آنچه نزد او به امانت سپرده شده یا آن چیز گم شده را که یافته است، رد بنماید. 5 یا هر آنچه را که دربارهٔ آن قسم دروغ خورده، هم اصل مال را رد بنماید، و هم پنج یک آن را برآن اضافه کرده، آن را به مالکش بدهد، در روزی که جرم او ثابت شده باشد. 6 و قربانی جرم خود را نزد خداوند بیاورد، یعنی قوچ بی‌عیب از گله موافق برآورد تو برای قربانی جرم نزد کاهن. 7 و کاهن برای وی به حضور خداوند کفاره خواهد کرد و آمرزیده خواهد شد، از هر کاری که کرده، و در آن مجرم شده است.»

6

کولسیان 2: 14 و آن دستخطی را که ضدّ ما و مشتمل بر فرایض و به خلاف ما بود، محو ساخت و آن را به صلیب خود میخ زده، از میان برداشت.

کولسیان 2: 16 پس کسی دربارهٔ خوردن و نوشیدن و دربارهٔ عید و هلال و سبّت بر شما حکم نکند،

کولسیان 2: 17 زیرا که اینها سایه چیزهای آینده است، لیکن بدن از آن مسیح است.

دانیال 9: 27 و او با اشخاص بسیار در یک هفته عهد را استوار خواهد ساخت و در نصف آن هفته قربانی و هدیه را موقوف خواهد کرد و بر کنگره رجاسات خراب‌کننده‌ای خواهد آمد والی‌النهایت آنچه مقدر است بر خراب‌کننده ریخته خواهد شد.»

افسیان 2: 15 و عداوت، یعنی شریعت احکام را که در فرایض بود، به جسم خود نابود ساخت تا که مصالحه کرده، از هر دو یک انسان جدید در خود بیافریند.

افسیان 2: 16 و تا هر دو را در یک جسد با خدا مصالحه دهد، بوساطت صلیب خود که بر آن عداوت را کُشت،

انجیل مرقس 7: 18 بدیشان گفت، مگر شما نیز همچنین بی فهم هستید و نمی دانید که آنچه از بیرون داخل آدم می شود، نمی تواند او را ناپاک سازد،

انجیل مرقس 7: 19 زیرا که داخل دلش نمی شود بلکه به شکم می رود و خارج می شود به مزبله‌های که این همه خوراک را پاک می کند.

غلاطیان 2: 4 و این به سبب برادران کذب بود که ایشان را خُفیه درآوردند و خُفیه درآمدند تا آزادی ما را که در مسیح عیسی داریم، جاسوسی کنند و تا ما را به بندگی درآورند.

7

خروج 21: 1 - 36 و این است احکامی که پیش ایشان می گذاری: 2 «اگر غلام عبری بخری، شش سال خدمت کند، و در هفتمین، بی قیمت، آزاد بیرون رود. 3 اگر تنها آمده، تنها بیرون رود و اگر صاحب زن بوده، زنش همراه او بیرون رود. 4 اگر آقايش زنی بدو دهد و پسران یا دختران برایش بزاید، آنگاه زن و اولادش از آن آقايش باشند، و آن مرد تنها بیرون رود. 5 لیکن هرگاه آن غلام بگوید که هرآینه آقايم و زن و فرزندان خود را دوست می دارم و نمی خواهم که آزاد بیرون روم، 6 آنگاه آقايش او را به حضور خدا بیاورد، و او را نزدیک در یا قایمه در برساند، و آقايش گوش او را با درفشی سوراخ کند، و او وی را همیشه بندگی نماید. 7 «اما اگر شخصی، دختر خود را به کنیزی بفروشد، مثل غلامان بیرون نرود. 8 هر گاه به نظر آقايش که او را برای خود نامزد کرده است ناپسند آید، بگذارد که او را فدیة دهند، اما هیچ حق ندارد که او را به قوم بیگانه بفروشد، زیرا

که بدوخیانت کرده است. 9 و هرگاه او را به پسر خود نامزد کند، موافق رسم دختران با او عمل نماید. 10 اگر زنی دیگر برای خود گیرد، آنگاه خوراک و لباس و مباشرت او را کم نکند. 11 و اگر این سه چیز را برای او نکند، آنگاه بی‌قیمت و رایگان بیرون رود. 12 «هر که انسانی را بزند و او بمیرد، هر آینه کشته شود. 13 اما اگر قصد او نداشت، بلکه خدا وی را بدستش رسانید، آنگاه مکانی برای تو معین کنم تا بدانجا فرار کند. 14 لیکن اگر شخصی عمداً بر همسایه خود آید، تا او را به مکر بکشد، آنگاه او را از مذبح من کشیده، به قتل برسان. 15» و هر که پدر یا مادر خود را زند، هر آینه کشته شود. 16 «و هر که آدمی را بدزد و او را بفروشد یا در دستش یافت شود، هر آینه کشته شود. 17» و هر که پدر یا مادر خود را لعنت کند، هر آینه کشته شود. 18 «و اگر دو مرد نزاع کنند، و یکی دیگری را به سنگ یا به مشت زند، و او نمیرد لیکن بستری شود، 19 اگر برخیزد و با عصا بیرون رود، آنگاه زنده او بی‌گناه شمرده شود، اما عوض بیکاری‌اش را ادا نماید، و خرج معالجه او را بدهد. 20» و اگر کسی غلام یا کنیز خود را به عصا بزند، و او زیر دست او بمیرد، هر آینه انتقام او گرفته شود. 21 لیکن اگر یک دو روز زنده بماند، از او انتقام کشیده نشود، زیرا که زر خرید اوست. 22 «و اگر مردم جنگ کنند، و زنی حامله را بزنند، و اولاد او سقط گردد، و ضرری دیگر نشود، البته غرامتی بدهد موافق آنچه شوهر زن بدو گذارد، و به حضور داوران ادا نماید. 23 و اگر اذیتی دیگر حاصل شود، آنگاه جان به عوض جان بده، 24 و چشم به عوض چشم، و دندان به عوض دندان، و دست به عوض دست، و پا به عوض پا، 25 و داغ به عوض داغ، و زخم به عوض زخم، و لطمه به عوض لطمه. 26» و اگر کسی چشم غلام یا چشم کنیز خود را بزند که ضایع شود، او را به عوض چشمش آزاد کند. 27 و اگر دندان غلام یا دندان کنیز خود را بیندازد، او را به عوض دندانش آزاد کند. 28 «و هرگاه گاو بی‌گناه باشد، 29 و لیکن او بمیرد، گاو را البته سنگسار کنند، و گوشتش را نخورند و صاحب گاو بی‌گناه باشد. 29 و لیکن اگر گاو قبل از آن شاخ‌زن می‌بود، و صاحبش آگاه بود، و آن را نگاه نداشت، و او مردی یا زنی را کشت، گاو را سنگسار کنند، و صاحبش را نیز به قتل رسانند. 30 و اگر دیه بر او گذاشته شود، آنگاه برای فدیة جان خود هر آنچه بر او مقرر شود، ادا نماید. 31 خواه پسر خواه دختر را شاخ زده

باشد، به حسب این حکم با او عمل کنند. 32 اگر گاو، غلامی یا کنیزی را بزند، سی مثقال نقره به صاحب او داده شود، و گاو سنگسار شود. 33 «و اگر کسی چاهی گشاید یا کسی چاهی حفر کند و آن را نپوشاند، و گاوی یا الاغی در آن افتد، 34 صاحب چاه عوض او را بدهد، و قیمتش را به صاحبش ادا نماید، و میتة از آن او باشد. 35 «و اگر گاو شخصی، گاو همسایه او را بزند، و آن بمیرد پس گاو زنده را بفروشند، و قیمت آن را تقسیم کنند، و میتة را نیز تقسیم نمایند. 36 اما اگر معلوم بوده باشد که آن گاو قبل از آن شاخزن می‌بود، و صاحبش آن را نگاه نداشت، البته گاو به عوض گاو بدهد و میتة از آن او باشد.

خروج 22: 1 - 29 1 «اگر کسی گاوی یا گوسفندی بدزدد، و آن را بکشد یا بفروشد، به عوض گاو پنج گاو، و به عوض گوسفند چهار گوسفند بدهد. 2 «اگر دزدی در رخنه کردن گرفته شود، و او را بزنند بطوری که بمیرد، بازخواست خون برای او نباشد. 3 اما اگر آفتاب بر او طلوع کرد، بازخواست خون برای او هست. البته مکافات باید داد، و اگر چیزی ندارد، به عوض دزدی که کرد، فروخته شود. 4 اگر چیزی دزدیده شده، از گاو یا الاغ یا گوسفند زنده در دست او یافت شود، دو مقابل آن را رد کند. 5 «اگر کسی مرتعی یا تاکستانی را بچرانند، یعنی مواشی خود را براند تا مرتع دیگری را بچرانند، از نیکوترین مرتع و از بهترین تاکستان خود عوض بدهد. 6 «اگر آتشی بیرون رود، و خارها را فراگیرد و بافه‌های غله یا خوشه‌های نادروده یا مزرعه‌ای سوخته گردد، هر که آتش را افروخته است، البته عوض بدهد. 7 «اگر کسی پول یا اسباب نزد همسایه خود امانت گذارد، و از خانه آن شخص دزدیده شود، هر گاه دزد پیدا شود، دو چندان رد نماید. 8 و اگر دزد گرفته نشود، آنگاه صاحب خانه را به حضور حکام بیاورند، تا حکم شود که آیا دست خود را بر اموال همسایه خویش دراز کرده‌است یا نه. 9 در هر خیانتی از گاو و الاغ و گوسفند و رخت و هر چیز گم شده، که کسی بر آن ادعا کند، امر هر دو به حضور خدا برده شود، و بر گناه هر کدام که خدا حکم کند، دو چندان به همسایه خود رد نماید. 10 «اگر کسی الاغی یا گاوی یا گوسفندی یا جانوری دیگر به همسایه خود امانت دهد، و آن بمیرد یا پایش شکسته شود یا دزدیده شود، و شاهی نباشد، 11 قسم خداوند در میان هر دو نهاده شود، که دست خود را به مال همسایه

خویش دراز نکرده است. پس مالکش قبول بکند و او عوض ندهد. 12 لیکن اگر از او دزدیده شد، به صاحبش عوض باید داد. 13 و اگر دریده شد، آن را برای شهادت بیاورد، و برای دریده شده، عوض ندهد. 14 و اگر کسی حیوانی از همسایه خود عاریت گرفت، و پای آن شکست یا مرد، و صاحبش همراهش نبود، البته عوض باید داد. 15 اما اگر صاحبش همراهش بود، عوض نباید داد، و اگر کرایه شد، برای کرایه آمده بود. 16 «اگر کسی دختری را که نامزد نبود فریب داده، با او هم بستر شد، البته می‌باید او را زن منکوحه خویش سازد. 17 و هرگاه پدرش راضی باشد که او را بدو دهد، موافق مهر دوشیزگان نقدی بدو باید داد. 18 «زن جادوگر را زنده مگذار. 19 «هر که با حیوانی مقاربت کند، هرآینه کشته شود. 20 «هر که برای خدایی غیر از یهوه و بس قربانی گذراند، البته هلاک گردد. 21 «غریب را اذیت مرسانید و بر او ظلم مکنید، زیرا که در زمین مصر غریب بودید. 22 «بر بیوه زن یا یتیم ظلم مکنید. 23 و هر گاه بر او ظلم کردی، و او نزد من فریاد برآورد، البته فریاد او را مستجاب خواهم فرمود 24 و خشم من مشتعل شود، و شما را به شمشیر خواهم کشت، و زنان شما بیوه شوند و پسران شما یتیم. 25 «اگر نقدی به فقیری از قوم من که همسایه تو باشد قرض دادی، مثل رباخوار با او رفتار مکن و هیچ سود بر او مگذار. 26 «اگر رخت همسایه خود را به گرو گرفتی، آن را قبل از غروب آفتاب بدو رد کن، 27 زیرا که آن فقط پوشش او و لباس برای بدن اوست؛ پس در چه چیز بخواهد؟ و اگر نزد من فریاد برآورد، هرآینه اجابت خواهم فرمود، زیرا که من کریم هستم. 28 «به خدا ناسزا مگو و رئیس قوم خود را لعنت مکن. 29 «درآوردن نوبر غله و عصیر رز خود تأخیر منما. و نخست‌زاده پسران خود را به من بده.

پیدایش 49: 10 عصا از یهودا دور نخواهد شد. و نه فرمان‌فرمایی از میان پایهای وی تا شیلو بیاید. و مر او را اطاعت امتها خواهد بود.

رساله اول پطرس 2: 13 لهذا هر منصب بشری را بخاطر خداوند اطاعت کنید، خواه پادشاه را که فوق همه است،

رساله اول پطرس 2: 14 و خواه حکام را که رسولان وی هستند، بجهت انتقام کشیدن از بدکاران و تحسین نیکوکاران.

انجیل متی 5: 17 گمان مبرید که آمده‌ام تا تورات یا صُحُف انبیا را باطل سازم. نیامده‌ام تا باطل نمایم، بلکه تا تمام کنم.

انجیل متی 5: 38 شنیده‌اید که گفته شده است، چشمی به چشمی و دندانی به دندانی؛

انجیل متی 5: 39 لیکن من به شما می‌گویم، با شریر مقاومت مکنید، بلکه هر که به رخساره راست تو طپانچه زند، دیگری را نیز به سوی او بگردان،

اول قرن‌تینان 9: 8 - 10 آیا این را بطور انسان می‌گویم یا شریعت نیز این را نمی‌گوید؟ 9 زیرا که در تورات موسی مکتوب است که گاو را هنگامی که خرمن را خرد می‌کند، دهان میند. آیا خدا در فکر گاوان می‌باشد؟ 10 یا محض خاطر ما این را نمی‌گوید؟ بلی برای ما مکتوب است که شخم‌کننده می‌باید به امید، شخم نماید و خردکننده خرمن در امید یافتن قسمت خود باشد.

8

رومیان 3: 19 الآن آگاه هستیم که آنچه شریعت می‌گوید، به اهل شریعت خطاب می‌کند تا هر دهانی بسته شود و تمام عالم زیر قصاص خدا آیند.

رومیان 3: 31 پس آیا شریعت را به ایمان باطل می‌سازیم؟ حاشا! بلکه شریعت را استوار می‌داریم.

رومیان 6: 15 پس چه گوییم؟ آیا گناه بکنیم از آنرو که زیر شریعت نیستیم بلکه زیر فیض؟ حاشا!

رومیان 13: 8 مدیون احدی به چیزی مشوید جز به محبت نمودن با یکدیگر، زیرا کسی که دیگری را محبت نماید، شریعت را بجا آورده باشد.

رومیان 13: 9 زیرا که زنا مکن، قتل مکن، دزدی مکن، شهادت دروغ مده، طمع مورز و هر حکمی دیگر که هست، همه شامل است در این کلام که همسایه خود را چون خود محبت نما.

رومیان 13: 10 محبت به همسایه خود بدی نمی کند پس محبت تکمیل شریعت است.

رساله یعقوب 2: 8 اما اگر آن شریعت ملوکانه را برحسب کتاب بجا آورید، [یعنی]، همسایه خود را مثل نفس خود محبت نما، نیکو می کنید.

رساله یعقوب 2: 10 زیرا هر که تمام شریعت را نگاه دارد و در یک جزو بلغزد، ملزم همه می باشد.

رساله یعقوب 2: 11 زیرا او که گفت، زنا مکن، نیز گفت، قتل مکن. پس هر چند زنا نکنی، اگر قتل کردی، از شریعت تجاوز نمودی.

افسیان 6: 2 پدر و مادر خود را احترام نما که این حکم اول با وعده است.

رساله اول یوحنا 2: 3 و از این می دانیم که او را می شناسیم، اگر احکام او را نگاه داریم.

رساله اول یوحنا 2: 4 کسی که گوید او را می شناسم و احکام او را نگاه ندارد، دروغگو است و در وی راستی نیست.

رساله اول یوحنا 2: 7 ای حبیبان، حکمی تازه به شما نمی نویسم، بلکه حکمی کهنه که آن را از ابتدا داشتید؛ و حکم کهنه آن کلام است که از ابتدا شنیدید.

رساله اول یوحنا 2: 8 و نیز حکمی تازه به شما نمی نویسم که آن در وی و در شما حق است، زیرا که تاریکی در گذر است و نور حقیقی الان می درخشد.

انجیل متی 5: 17 - 19 17 گمان مبرید که آمده‌ام تا تورات یا صُحُف انبیا را باطل سازم. نیامده‌ام تا باطل نمایم، بلکه تا تمام کنم. 18 زیرا هر آینه به شما می‌گویم، تا آسمان و زمین زایل نشود، همزه یا نقطه‌ای از تورات هرگز زایل نخواهد شد تا همه واقع شود. 19 پس هر که یکی از این احکام کوچکترین را بشکند و به مردم چنین تعلیم دهد، در ملکوت آسمان کمترین شمرده شود. اما هر که به عمل آورد و تعلیم نماید، او در ملکوت آسمان بزرگ خوانده خواهد شد.

رساله یعقوب 2: 8 اما اگر آن شریعت ملوکانه را برحسب کتاب بجا آورید، [یعنی]، همسایه خود را مثل نفس خود محبت نما، نیکو می‌کنید.

رومیان 3: 31 پس آیا شریعت را به ایمان باطل می‌سازیم؟ حاشا! بلکه شریعت را استوار می‌داریم.

رومیان 6: 14 زیرا گناه بر شما سلطنت نخواهد کرد، چونکه زیر شریعت نیستید بلکه زیر فیض.

رومیان 8: 1 پس هیچ قصاص نیست بر آنانی که در مسیح عیسی هستند.

غلاطیان 2: 16 اما چونکه یافتیم که هیچ‌کس از اعمال شریعت عادل شمرده نمی‌شود، بلکه به ایمان به عیسی مسیح، ما هم به مسیح عیسی ایمان آوردیم تا از ایمان به مسیح و نه از اعمال شریعت عادل شمرده شویم، زیرا که از اعمال شریعت هیچ بشری عادل شمرده نخواهد شد.

غلاطیان 3: 13 مسیح، ما را از لعنت شریعت فدا کرد چونکه در راه ما لعنت شد، چنانکه مکتوب است ملعون است هر که بر دار آویخته شود.

غلاطیان 4: 4 لیکن چون زمان به کمال رسید، خدا پسر خود را فرستاد که از زن زاییده شد و زیر شریعت متولد،

غلاطیان 4: 5 تا آنانی را که زیر شریعت باشند فدیہ کند تا آنکه پسرخواندگی را بیابیم.

اعمال رسولان 13: 39 و به وسیله او هر که ایمان آورد، عادل شمرده می‌شود، از هر چیزی که به شریعت موسی نتوانستید عادل شمرده شوید.

11

رومیان 7: 12 خلاصه شریعت مقدّس است و حکم مقدّس و عادل و نیکو.

رومیان 7: 22 زیرا برحسب انسانیت باطنی به شریعت خدا خشنودم.

رومیان 7: 25 خدا را شکر می‌کنم بوساطت خداوند ما عیسی مسیح. خلاصه اینکه من به ذهن خود شریعت خدا را بندگی می‌کنم و اما به جسم خود شریعت گناه را.

مزامیر 119: 4 - 6 تو وصایای خود را امر فرموده‌ای تا آنها را تماماً نگاه داریم. 5 کاش که راه‌های من مستحکم شود تا فرایض تو را حفظ کنم. 6 آنگاه خجل نخواهم شد چون تمام اوامر تو را در مدّ نظر خود دارم.

اول قرن‌تینان 7: 19 ختنه چیزی نیست و نامختونی هیچ، بلکه نگاه داشتن امرهای خدا.

غلاطیان 5: 14 زیرا که تمامی شریعت در یک کلمه کامل می‌شود، یعنی در اینکه، همسایه خود را چون خویشتن محبت نما.

غلاطیان 5: 16 اما می‌گویم، به روح رفتار کنید، پس شهوات جسم را به‌جا نخواهید آورد.

غلاطیان 5: 18 - 23 اما اگر از روح هدایت شدید، زیر شریعت نیستید. 19 و اعمال جسم آشکار است، یعنی زنا و فسق و ناپاکی و فجور، 20 و بتپرستی و جادوگری و دشمنی و نزاع و کینه و خشم و تعصب و شقاق و بدعتها، 21 و حسد و قتل و مستی و لهو و لعب و امثال اینها که شما را خبر می‌دهم، چنانکه قبل از این دادم، که کنندگان چنین کارها وارث ملکوت خدا

نمی‌شوند. 22 لیکن ثمره روح، محبت و خوشی و سلامتی و حلم و مهربانی و نیکویی و ایمان و تواضع و پرهیزکاری است، 23 که هیچ شریعت مانع چنین کارها نیست.

12

رومیان 7: 7 پس چه گوییم؟ آیا شریعت گناه است؟ حاشا! بلکه گناه را جز به شریعت ندانستیم. زیرا که شهوت را نمی‌دانستیم، اگر شریعت نمی‌گفت که، طمع مورز.

رومیان 3: 20 از آنجا که به اعمال شریعت هیچ بشری در حضور او عادل شمرده نخواهد شد، چونکه از شریعت دانستن گناه است.

13

رساله یعقوب 1: 23 - 25 زیرا اگر کسی کلام را بشنود و عمل نکند، شخصی را ماند که صورت طبیعی خود را در آینه می‌نگرد: 24 زیرا خود را نگریست و رفت و فوراً فراموش کرد که چطور شخصی بود. 25 لکن کسی که بر شریعت کامل آزادی چشم دوخت، و در آن ثابت ماند، او چون شنونده فراموشکار نمی‌باشد، بلکه کننده عمل، پس او در عمل خود مبارک خواهد بود.

رومیان 7: 9 و من از قبل بدون شریعت زنده می‌بودم؛ لکن چون حکم آمد، گناه زنده گشت و من مردم.

رومیان 7: 14 زیرا می‌دانیم که شریعت روحانی است، لکن من جسمانی و زیر گناه فروخته شده هستم،

رومیان 7: 24 وای بر من که مرد شقیای هستم! کیست که مرا از جسم این موت رهایی بخشد؟

غلاطیان 3: 24 پس شریعت لالای ما شد تا به مسیح برساند تا از ایمان عادل شمرده شویم.

رومیان 7: 24 وای بر من که مرد شقیای هستم! کیست که مرا از جسم این موت رهایی بخشد؟

رومیان 7: 25 خدا را شکر می‌کنم بوساطت خداوند ما عیسی مسیح. خلاصه اینکه من به ذهن خود شریعت خدا را بندگی می‌کنم و اما به جسم خود شریعت گناه را.

رومیان 8: 3 زیرا آنچه از شریعت محال بود، چونکه به سبب جسم ضعیف بود، خدا پسر خود را در شبیه جسم گناه و برای گناه فرستاده، بر گناه در جسم فتوا داد،

رومیان 8: 4 تا عدالت شریعت کامل گردد در مایانی که نه بحسب جسم بلکه برحسب روح رفتار می‌کنیم.

رساله یعقوب 2: 11 زیرا او که گفت، زنا مکن، نیز گفت، قتل مکن. پس هر چند زنا نکنی، اگر قتل کردی، از شریعت تجاوز نمودی.

مزامیر 119: 101 پایهای خود را از هر راه بد نگاه داشتم تا آن که کلام تو را حفظ کنم.

مزامیر 119: 104 از وصایای تو فطانت را تحصیل کردم. بنابراین هر راه دروغ را مکروه می‌دارم.

مزامیر 119: 128 بنابراین، همهٔ وصایای تو را در هر چیز راست می‌دانم، و هر راه دروغ را مکروه می‌دارم.

عزرا 9: 13 و بعد از همه این بلاهایی که به سبب اعمال زشت و تقصیرهای عظیم ما بر ما وارد شده است، با آنکه تو ای خدای ما، ما را کمتر از گناهان ما عقوبت رسانیده‌ای و چنین خلاصی‌ای به ما داده‌ای،

عزرا 9: 14 آیا می‌شود که ما بار دیگر اوامر تو را بشکنیم و با امت‌هایی که مرتکب این رجاسات شده‌اند، مصاهرت نماییم؟ و آیا تو بر ما غضب نخواهی نمود و ما را چنان هلاک نخواهی ساخت که بقیتی و نجاتی باقی نماند؟

مزامیر 89: 30 - 34 اگر فرزندان شریعت مرا ترک کنند، و در احکام من سلوک نمایند، 31 اگر فرایض مرا بشکنند، و اوامر مرا نگاه ندارند، 32 آنگاه معصیت ایشان را به عصا تأدیب خواهم نمود و گناه ایشان را به تازیانه‌ها. 33 لیکن رحمت خود را از او برنخواهم داشت و امانت خویش را باطل نخواهم ساخت. 34 عهد خود را نخواهم شکست و آنچه را از دهانم صادر شد تغییر نخواهم داد.

لاویان 26: 1 - 14 «برای خود بتها مسازید، و تمثال تراشیده و ستونی به جهت خود برپا نمایید، و سنگی مصور در زمین خود مگذارید تا به آن سجده کنید، زیرا که من یهوه خدای شما هستم. 2 سبب‌های مرا نگاه دارید، و مکان مقدس مرا احترام نمایید. من یهوه هستم. 3 اگر در فرایض من سلوک نمایید و اوامر مرا نگاه داشته، آنها را بجا آورید، 4 آنگاه بارانهای شما را در موسم آنها خواهم داد، و زمین محصول خود را خواهد آورد، و درختان صحرا میوه خود را خواهد داد. 5 و کوفتن خرمن شما تا چیدن انگور خواهد رسید، و چیدن انگور تا کاشتن تخم خواهد رسید، و نان خود را به سیری خورده، در زمین خود به امنیت سکونت خواهید کرد. 6 و به زمین، سلامتی خواهم داد و خواهید خوابید و ترساننده‌ای نخواهد بود؛ و حیوانات مودی را از زمین نابود

خواهم ساخت، و شمشیر از زمین شما گذر نخواهد کرد. 7 و دشمنان خود را تعاقب خواهید کرد، و ایشان پیش روی شما از شمشیر خواهند افتاد. 8 و پنج نفر از شما صد را تعاقب خواهند کرد، و صد از شما ده هزار را خواهند راند، و دشمنان شما پیش روی شما از شمشیر خواهند افتاد. 9 و بر شما التفات خواهم کرد، و شما را بارور گردانیده، شما را کثیر خواهم ساخت، و عهد خود را با شما استوار خواهم نمود. 10 و غَلَّةُ کهنهٔ پارینه را خواهید خورد، و کهنه را برای نو بیرون خواهید آورد. 11 و مسکن خود را در میان شما برپا خواهم کرد و جانم شما را مکروه نخواهد داشت. 12 و در میان شما خواهم خرامید و خدای شما خواهم بود و شما قوم من خواهید بود. 13 من یهوه خدای شما هستم که شما را از زمین مصر بیرون آوردم تا ایشان را غلام نباشید، و بندهای یوغ شما را شکستم، و شما را راستروان ساختم. 14 «و اگر مرا نشنوید و جمیع این اوامر را بجا نیاورید،

دوم قرن‌تیان 6: 16 و هیکل خدا را با بتها چه موافقت؟ زیرا شما هیکل خدای حی می‌باشید، چنانکه خدا گفت که، در ایشان ساکن خواهم بود و در ایشان راه خواهم رفت و خدای ایشان خواهم بود، و ایشان قوم من خواهند بود.

افسسیان 6: 2 پدر و مادر خود را احترام نما که این حکم اوّل با وعده است.

افسسیان 6: 3 تا تو را عافیت باشد و عمر دراز بر زمین کنی.

مزامیر 19: 11 بندهٔ تو نیز از آنها متنبه می‌شود، و در حفظ آنها ثواب عظیمی است.

مزامیر 37: 11 و اما حلیمان وارث زمین خواهند شد و از فراوانی سلامتی متلذذ خواهند گردید.

انجیل متی 5: 5 خوشابحال حلیمان، زیرا ایشان وارث زمین خواهند شد.

18

غلاطیان 2: 16 اما چونکه یافتیم که هیچ کس از اعمال شریعت عادل شمرده نمی‌شود، بلکه به ایمان به عیسی مسیح، ما هم به مسیح عیسی ایمان آوردیم تا از ایمان به مسیح و نه از اعمال شریعت عادل شمرده شویم، زیرا که از اعمال شریعت هیچ بشری عادل شمرده نخواهد شد.

انجیل لوقا 17: 10 همچنین شما نیز چون به هر چیزی که مأمور شده‌اید عمل کردید، گویند که غلامان بی‌منفعت هستیم زیرا که آنچه بر ما واجب بود بجا آوردیم.

19

رومیان 6: 12 پس گناه در جسم فانی شما حکمرانی نکند تا هوسهای آن را اطاعت نمایید،

رومیان 6: 14 زیرا گناه بر شما سلطنت نخواهد کرد، چونکه زیر شریعت نیستید بلکه زیر فیض.

رساله اول پطرس 3: 8 - 12 خلاصه همه شما یک‌رأی و هم‌درد و برادر دوست و مُشْفِق و فروتن باشید. 9 و بدی به عوض بدی و دشنام به عوض دشنام مدهید، بلکه برعکس برکت بطلبید، زیرا که می‌دانید برای این خوانده شده‌اید تا وارث برکت شوید. 10 زیرا هر که می‌خواهد حیات را دوست دارد و ایام نیکو ببیند، زبان خود را از بدی و لبهای خود را از فریب‌گفتن باز بدارد؛ 11 از بدی اعراض نماید و نیکویی را به‌جا آورد؛ سلامتی را بطلبد و آن را تعاقب نماید. 12 از آنرو که چشمان خداوند بر عادلان است، و گوشه‌های او به سوی دعای ایشان، لکن روی خداوند بر بدکاران است.

مزامیر 34: 12 - 16 کیست آن شخصی که آرزومند حیات است و طول ایام را دوست می‌دارد تا نیکویی را ببیند؟ 13 زبانت را از بدی نگاه دار و لبهایت را از سخنان حیل‌آمیز؛ 14 از بدی اجتناب نما و نیکویی بکن؛ صلح را طلب نما و در پی آن بکوش. 15 چشمان خداوند بسوی

صالحان است و گوشه‌های وی بسوی فریاد ایشان. 16 روی خداوند بسوی بدکاران است تا ذکر ایشان را از زمین منقطع سازد.

رساله به عبرانیان 12: 28 پس چون ملکوتی را که نمی‌توان جنبانید می‌یابیم، شکر بجا بیاوریم تا به خشوع و تقوا خدا را عبادت پسندیده نماییم.

رساله به عبرانیان 12: 29 زیرا خدای ما آتش فروبرنده است.

20

غلاطیان 3: 21 پس آیا شریعت به خلاف وعده‌های خداست؟ حاشا! زیرا اگر شریعتی داده می‌شد که تواند حیات بخشد، هرآینه عدالت از شریعت حاصل می‌شد.

رساله تیطس 2: 11 - 14 زیرا که فیض خدا که برای همهٔ مردم نجات‌بخش است، ظاهر شده، 12 ما را تأدیب می‌کند، که بی‌دینی و شهوات دنیوی را ترک کرده، با خرد اندیشی و عدالت و دینداری در این جهان زیست کنیم. 13 و آن امید مبارک و تجلی جلال خدای عظیم و نجات‌دهندهٔ خود ما عیسی مسیح را انتظار کشیم، 14 که خود را در راه ما فدا ساخت، تا ما را از هر ناراستی برهاند، و امتی برای خود طاهر سازد که ملک خاص او و غیور در اعمال نیکو باشند.

21

حزقیال 36: 27 و روح خود را در اندرون شما خواهیم نهاد و شما را به فرایض خود سالک خواهیم گردانید تا احکام مرا نگاه داشته، آنها را بجا آورید.

رساله به عبرانیان 8: 10 و خداوند می‌گوید، این است آن عهدی که بعد از آن ایام با خاندان اسرائیل استوار خواهم داشت که احکام خود را در خاطر ایشان خواهم نهاد و بر دل ایشان مرقوم خواهم داشت و ایشان را خدا خواهم بود و ایشان مرا قوم خواهند بود.

ارمیا 31: 33 اما خداوند می‌گوید: «اینست عهدی که بعد از این ایام با خاندان اسرائیل خواهم بست. شریعت خود را در باطن ایشان خواهم نهاد و آن را بر دل ایشان خواهم نوشت و من خدای ایشان خواهم بود و ایشان قوم من خواهند بود.

غلاطیان 3: 13 مسیح، ما را از لعنت شریعت فدا کرد چونکه در راه ما لعنت شد، چنانکه مکتوب است ملعون است هر که بر دار آویخته شود.

فصل بیستم

آزادی مسیحی و

آزادی وجدان

فصل بیستم

آزادی مسیحی و آزادی وجدان

1. مسیح برای ایمانداران تحت حمایت انجیل آزادی هایی به شرح زیر تأمین فرموده است: آزادی از عقوبت گناه، آزادی از غضب خدا و از لعنت شریعت اخلاقی (1) ، آزادی از تسلط گناه (2) ، آزادی از شر مصیبتها، آزادی از نیش گناه ، آزادی از پیروزی قبر ، آزادی از محکومیت ابدی (3) . در مسیح، ایمانداران آزادانه به خدا دسترسی پیدا میکنند (4) و میتوانند او را اطاعت نمایند ولی این اطاعت به صورت بنده وار نیست بلکه با محبت بی ریای کودکانه و با میل و رغبت انجام میشود (5) . ایمانداران تحت شریعت هم از تمام این آزادیها بهره مند بودند (6) . با این حال در عهدجدید آزادی مسیحیان گسترش یافته و رهایی از آن نوع قوانین تشریفاتی را که قوم یهود تابع آن بود شامل میگردد (7) . بعلاوه مسیحیان دارای جرأت بیشتری برای نزدیک شدن به تخت فیض هستند (8) و پُری روح خدا را بیشتر از ایمانداران تحت شریعت دارا میباشند (9) .

2. فقط خدا مالک وجدان میباشد و آن را از پیروی عقاید و احکام انسانی که با کلام او در امور مربوط به ایمان و عبادت به نوعی متضاد و متفاوت باشد آزاد کرده است (10) . به همین دلیل ایمان به این عقاید یا اطاعت از چنین احکام انسانی در واقع مخالف آزادی وجدان میباشد (11) . اجبار به اطاعت کورکورانه باعث خدشه دار شدن آزادی وجدان میگردد و خلاف عقل سالم است (12) .

3. کسانی که به بهانه آزادی مسیحی مرتکب گناه میشوند یا افکار گناه آلود در خودشان پرورش میدهند بر خلاف هدف اصلی آزادی مسیحی عمل مینمایند زیرا ما که از دست دشمنان خود آزاد

شده ایم باید در تمام روزهای عمر بدون ترس و با قدوسیت و عدالت در حضور خدا او را خدمت نماییم (13) .

4. چون قصد خدا این نیست که قدرتهایی که در زمین مقرر فرموده و آزادی که مسیح تأمین کرده است یکدیگر را تباه سازند بلکه میخواهد یکدیگر را برقرار و محفوظ دارند بنابراین کسانی که به نام آزادی مسیحی با قدرتهای قانونی یا اجرای قانونی قدرت شامل دولتی یا کلیسایی مخالفت میورزند، در واقع با خدا مخالفت مینمایند (14) . پشتیبانی و کمک و انجام چنین مخالفتهایی که با نور عقل طبیعی و اصول روشن مسیحی در مورد ایمان و عبادت و معاشرت تفاوت دارد و به منزله انکار اقتدار الهی میباشد و یا به آرامش و اتحاد ایمانداران خلل وارد میسازد، باید از طریق قانون توسط کلیسا مورد بازخواست قرار گیرد (15) .

پاورقیهای فصل بیستم

1

رساله تیطس 2: 14 که خود را در راه ما فدا ساخت، تا ما را از هر ناراستی برهاند، و امتی برای خود طاهر سازد که ملک خاصّ او و غیور در اعمال نیکو باشند.

اول تسالونیکیان 1: 10 و تا پسر او را از آسمان انتظار بکشید که او را از مردگان برخیزانید، یعنی عیسی که ما را از غضب آینده می‌رهاند.

غلاطیان 3: 13 مسیح، ما را از لعنت شریعت فدا کرد چونکه در راه ما لعنت شد، چنانکه مکتوب است ملعون است هر که بر دار آویخته شود.

رومیان 8: 1 پس هیچ قصاص نیست بر آنانی که در مسیح عیسی هستند.

2

غلاطیان 1: 4 که خود را برای گناهان ما داد تا ما را از این عالم حاضر شریر بحسب ارادهٔ خدا و پدر ما خلاصی بخشد،

کولسیان 1: 13 و ما را از قدرت ظلمت رهانیده، به ملکوت پسر محبت خود منتقل ساخت،

اعمال رسولان 26: 18 تا چشمان ایشان را باز کنی تا از ظلمت به سوی نور و از قدرت شیطان به جانب خدا برگردند تا آمرزش گناهان و میراثی در میان مقدّسین به‌وسیلهٔ ایمانی که بر من است بیابند.

رومیان 6: 14 زیرا گناه بر شما سلطنت نخواهد کرد، چونکه زیر شریعت نیستید بلکه زیر فیض.

رساله اول یوحنا 1:7 لکن اگر در نور سلوک می‌نماییم، چنانکه او در نور است، با یکدیگر شراکت داریم و خون پسر او عیسی مسیح ما را از هر گناه پاک می‌سازد.

3

رومیان 8:1 پس هیچ قصاص نیست بر آنانی که در مسیح عیسی هستند.

رومیان 8:28 و می‌دانیم که بجهت آنانی که خدا را دوست می‌دارند و بحسب اراده او خوانده شده‌اند، همه چیزها برای خیریت [ایشان] با هم در کار می‌باشند.

مزامیر 119:71 مرا نیکو است که مصیبت را دیدم، تا فرایض تو را بیاموزم.

اول قرن‌تیان 15:54 - 57 اما چون این فاسد بی‌فسادی را پوشید و این فانی به بقا آراسته شد، آنگاه این کلامی که مکتوب است به انجام خواهد رسید که مرگ در ظفر بلعیده شده است. 55 ای موت نیش تو کجا است و ای گور ظفر تو کجا؟ 56 نیش موت گناه است و قوت گناه، شریعت. 57 لیکن شکر خدا راست که ما را به واسطه خداوند ما عیسی مسیح ظفر می‌دهد.

4

رومیان 5:1 پس چونکه به ایمان عادل شمرده شدیم، نزد خدا سلامتی داریم بواسطت خداوند ما عیسی مسیح،

رومیان 5:2 که به وساطت او دخول نیز یافته‌ایم به وسیله ایمان در آن فیضی که در آن پایداریم و به امید جلال خدا فخر می‌نماییم.

افسسیان 2:18 زیرا که به وسیله او هر دو نزد پدر در یک روح دخول داریم.

افسسیان 3:12 که در وی جسارت و دخول با اعتماد داریم به سبب ایمان وی.

رساله به عبرانیان 10: 19 پس ای برادران، چونکه به خون عیسی دلیری داریم تا به مکان اقدس داخل شویم.

5

رومیان 8: 14 زیرا همه کسانی که از روح خدا هدایت می‌شوند، ایشان پسران خدایند.

رومیان 8: 15 از آنرو که روح بندگی را نیافته‌اید تا باز ترسان شوید بلکه روح پسر خواندگی را یافته‌اید، که به آن آبا، یعنی ای پدر ندا می‌کنیم.

رساله اول یوحنا 4: 18 در محبت خوف نیست بلکه محبت کامل خوف را بیرون می‌اندازد؛ زیرا خوف عذاب دارد و کسی که خوف دارد، در محبت کامل نشده است.

افسیسیان 2: 18 زیرا که به وسیله او هر دو نزد پدر در یک روح دخول داریم.

غلاطیان 4: 6 اما چونکه پسر هستید، خدا روح پسر خود را در دل‌های شما فرستاد که ندا می‌کند، یا آبا، یعنی، ای پدر.

رساله به عبرانیان 10: 19 پس ای برادران، چونکه به خون عیسی دلیری داریم تا به مکان اقدس داخل شویم.

6

غلاطیان 3: 9 بنابراین اهل ایمان با ابراهیم ایماندار برکت می‌یابند.

غلاطیان 3: 14 تا برکت ابراهیم در مسیح عیسی بر امت‌ها آید و تا وعده روح را به وسیله ایمان حاصل کنیم.

غلاطیان 4: 1 - 3 اولی می گویم مادامی که وارث صغیر است، از غلام هیچ فرق ندارد، هر چند مالک همه باشد. 2 بلکه زیر دست ناظران و وکلا می باشد تا روزی که پدرش تعیین کرده باشد. 3 همچنین ما نیز چون صغیر می بودیم، زیر اصول دنیوی غلام می بودیم.

غلاطیان 4: 6 اما چونکه پسر هستید، خدا روح پسر خود را در دل‌های شما فرستاد که ندا می کند، یا آبا، یعنی، ای پدر.

غلاطیان 4: 7 لهذا دیگر غلام نیستی بلکه پسر، و چون پسر هستی، وارث خدا نیز به وسیله مسیح.

غلاطیان 5: 1 پس به آن آزادی که مسیح ما را به آن آزاد کرد، استوار باشید و باز در یوغ بندگی گرفتار مشوید.

اعمال رسولان 15: 10 پس اکنون چرا خدا را امتحان می کنید که یوغی بر گردن شاگردان می نهید که پدران ما و ما نیز طاقت تحمل آن را نداشتیم،

اعمال رسولان 15: 11 بلکه اعتقاد داریم که محض فیض خداوند عیسی مسیح نجات خواهیم یافت، همچنان که ایشان نیز.

رساله به عبرانیان 4: 14 پس چون رئیس کهنه عظیمی داریم که از آسمانها در گذشته است، یعنی عیسی، پسر خدا، اعتراف خود را محکم بداریم.

رساله به عبرانیان 4: 16 پس با دلیری نزدیک به تخت فیض بیابیم تا رحمت بیابیم و فیضی را حاصل کنیم که در وقت ضرورت [ما را] اعانت کند.

رساله به عبرانیان 10: 19 - 22 پس ای برادران، چونکه به خون عیسی دلیری داریم تا به مکان اقدس داخل شویم 20 از طریق تازه و زنده که آن را بجهت ما از میان پرده، یعنی جسم خود مهیا نموده است، 21 و کاهنی بزرگ را بر خانه خدا داریم، 22 پس به دل راست، در یقین ایمان، دل‌های خود را از ضمیر بد پاشیده و بدنهای خود را به آب پاک غسل داده، نزدیک بیاییم؛

9

انجیل یوحنا 7: 38 کسی که به من ایمان آورد، چنانکه کتاب می‌گوید، از بطن او نهرهای آب زنده جاری خواهد شد.

انجیل یوحنا 7: 39 اما این را گفت درباره روح که هر که به او ایمان آرد او را خواهد یافت زیرا که روح‌القدس هنوز عطا نشده بود، چونکه عیسی تا به حال جلال نیافته بود.

دوم قرن‌تیان 3: 13 و نه مانند موسی که نقابی بر چهره خود کشید تا بنی‌اسرائیل، تمام شدن این فانی را نظر نکنند،

دوم قرن‌تیان 3: 17 اما خداوند روح است و جایی که روح خداوند است، آنجا آزادی است.

دوم قرن‌تیان 3: 18 لیکن همه ما چون با چهره بینقاب جلال خداوند را در آینه می‌نگریم، از جلال تا جلال به همان صورت متبدل می‌شویم، چنانکه از خداوند که روح است.

رومیان 5: 5 و امید باعث شرمساری نمی‌شود زیرا که محبت خدا در دل‌های ما به روح‌القدس که به ما عطا شد ریخته شده است.

رساله یعقوب 4: 12 صاحب شریعت و داور، یکی است که بر رهانیدن و هلاک کردن قادر می‌باشد. پس تو کیستی که بر همسایه خود داوری می‌کنی؟

رومیان 14: 4 تو کیستی که بر بنده کسی دیگر حکم می‌کنی؟ او نزد آقای خود ثابت یا ساقط می‌شود. لیکن استوار خواهد شد زیرا خدا قادر است که او را ثابت نماید.

رومیان 14: 10 لکن تو چرا بر برادر خود حکم می‌کنی؟ یا تو نیز چرا برادر خود را حقیر می‌شماری؟ زانرو که همه پیش مسند مسیح حاضر خواهیم شد.

اعمال رسولان 4: 19 اما پطرس و یوحنا در جواب ایشان گفتند، اگر نزد خدا صواب است که اطاعت شما را بر اطاعت خدا ترجیح دهیم، حکم کنید.

اعمال رسولان 5: 29 پطرس و رسولان در جواب گفتند، خدا را می‌باید بیشتر از انسان اطاعت نمود.

اول قرن‌تینان 7: 23 به قیمتی خریده شدید، غلام انسان نشوید.

دوم قرن‌تینان 1: 24 نه آنکه بر ایمان شما حکم کرده باشیم بلکه شادی شما را مددکار هستیم زیرا که به ایمان قایم هستید.

انجیل متی 15: 9 پس عبادت مرا عبث می‌کنند زیرا که احکام مردم را بمنزله فرایض تعلیم می‌دهند.

انجیل متی 23: 8 - 10 8 لیکن شما آقا خوانده مشوید، زیرا استاد شما یکی است، یعنی مسیح و جمیع شما برادرانید. 9 و هیچ کس را بر زمین، پدر خود مخوانید زیرا پدر شما یکی است که در آسمان است. 10 و پیشوا خوانده مشوید، زیرا پیشوای شما یکی است، یعنی مسیح.

کولسیان 2: 20 - 23 چونکه با مسیح از اصول دنیوی مردید، چگونه است که مثل زندگان در دنیا بر شما فرایض نهاده می‌شود؟ 21 که لمس مکن و مچش بلکه دست مگذار! 22 (که همه اینها محض استعمال فاسد می‌شود) برحسب تقالید و تعالیم مردم، 23 که چنین چیزها هرچند در عبادت نافله و فروتنی و آزار بدن صورت حکمت دارد، ولی فایده‌ای برای رفع تن‌پروری ندارد.

مزامیر 5: 1 [رای سالار مغنیان برذوات نفخه. مزمور داود] ای خداوند، به سخنان من گوش بده! در تفکر من تأمل فرما!

غلاطیان 1: 10 آیا الحال مردم را در رأی خود می‌آورم یا خدا را؟ یا رضامندی مردم را می‌طلبیم؟ اگر تا به حال رضامندی مردم را می‌خواستیم، غلام مسیح نمی‌بودم.

غلاطیان 2: 3 لیکن تیطس نیز که همراه من و یونانی بود، مجبور نشد که مختون شود.

غلاطیان 2: 4 و این به سبب برادران کذب بود که ایشان را خفیه درآوردند و خفیه درآمدند تا آزادی ما را که در مسیح عیسی داریم، جاسوسی کنند و تا ما را به بندگی درآورند.

غلاطیان 4: 9 اما الحال که خدا را می‌شناسید بلکه خدا شما را می‌شناسد، چگونه باز برمی‌گردید به سوی آن اصول ضعیف و فقیر که دیگر می‌خواهید از سر نو آنها را بندگی کنید؟

غلاطیان 4: 10 روزها و ماهها و فصلها و سالها را نگاه می‌دارید.

غلاطیان 5: 1 پس به آن آزادی که مسیح ما را به آن آزاد کرد، استوار باشید و باز در یوغ بندگی گرفتار مشوید.

رومیان 10: 17 لهذا ایمان از شنیدن است و شنیدن از کلام خدا.

رومیان 14: 23 لکن آنکه شک دارد اگر بخورد ملزم می‌شود، زیرا به ایمان نمی‌خورد؛ و هر چه از ایمان نیست گناه است.

اشعیا 8: 20 به شریعت و شهادت (توجه نمایید) و اگر موافق این کلام سخن نگویند، پس برای ایشان روشنایی نخواهد بود.

اعمال رسولان 17: 11 و اینها از اهل تسالونیکي نجیبتر بودند، چونکه در کمال رضامندی کلام را پذیرفتند و هر روز کتب را تفتیش می‌نمودند که آیا این همچنین است.

انجیل یوحنا 4: 22 شما آنچه را که نمی‌دانید می‌پرستید اما ما آنچه را که می‌دانیم عبادت می‌کنیم زیرا نجات از یهود است.

هوشع 5: 11 افرایم مقهور شده و در داوری کوفته گردیده است زیرا که به پیروی تقالید خرسند می‌باشد.

مکاشفه 13: 12 و با تمام قدرتِ وحشِ نخست، در حضور وی عمل می‌کند و زمین و سکنه آن را بر این وا می‌دارد که وحشِ نخست را که از زخم مهلک شفا یافت، بپرستند.

مکاشفه 13: 16 و همه را از کبیر و صغیر و دولتمند و فقیر و غلام و آزاد بر این وا می‌دارد که بر دست راست یا بر پیشانی خود نشانی گذارند.

مکاشفه 13: 17 و اینکه هیچ‌کس خرید و فروش نتواند کرد، جز کسی که نشان، یعنی اسم یا عددِ اسمِ وحش را داشته باشد.

ارمیا 8: 9 حکیمان شرمنده و مدهوش و گرفتار شده‌اند. اینک کلام خداوند را ترک نموده‌اند پس چه نوع حکمتی دارند.

رساله اول پطرس 3: 15 بلکه خداوند مسیح را در دل خود تقدیس نمایید، و پیوسته مستعد باشید تا هر که سبب امیدی را که دارید از شما بپرسد، او را جواب دهید، لیکن با حلم و ترس.

13

غلاطیان 5: 13 زیرا که شما ای برادران به آزادی خوانده شده‌اید؛ اما زنه‌ار آزادی خود را فرصت جسم مگردانید، بلکه به محبت، یکدیگر را خدمت کنید.

رساله اول پطرس 2: 16 مثل آزادگان، اما نه مثل آنانی که آزادی خود را پوشش شرارت می‌سازند، بلکه چون بندگان خدا.

رساله دوم پطرس 2: 19 و ایشان را به آزادی وعده می‌دهند، و حال آنکه خود غلام فساد هستند؛ زیرا هر چیزی که بر کسی غلبه یافته باشد، او نیز غلام آن است.

رساله دوم پطرس 3: 15 و تحمل خداوند ما را نجات بدانید؛ چنانکه برادر حبیب ما پولس نیز بر حسب حکمتی که به وی داده شد، به شما نوشت؛

انجیل یوحنا 8: 34 عیسی در جواب ایشان گفت، آمین آمین به شما می‌گویم هر که گناه می‌کند، غلام گناه است.

انجیل لوقا 1: 74 که ما را فیض عطا فرماید، تا از دست دشمنان خود رهایی یافته، او را بیخوف عبادت کنیم،

انجیل لوقا 1: 75 در حضور او به قدوسیّت و عدالت، در تمامی روزهای عمر خود.

رومیان 6: 15 پس چه گوییم؟ آیا گناه بکنیم از آنرو که زیر شریعت نیستیم بلکه زیر فیض؟
حاشا!

انجیل متی 12: 25 عیسی خیالات ایشان را درک نموده، بدیشان گفت، هر مملکتی که بر خود منقسم گردد، ویران شود و هر شهری یا خانه‌ای که بر خود منقسم گردد، برقرار نماند.

رساله اول پطرس 2: 13 لهذا هر منصب بشری را بخاطر خداوند اطاعت کنید، خواه پادشاه را که فوق همه است،

رساله اول پطرس 2: 14 و خواه حکام را که رسولان وی هستند، بجهت انتقام کشیدن از بدکاران و تحسین نیکوکاران.

رساله اول پطرس 2: 16 مثل آزادگان، اما نه مثل آنانی که آزادی خود را پوشش شرارت می‌سازند، بلکه چون بندگان خدا.

رومیان 13: 1 - 8 هر شخص مطیع قدرتهای برتر بشود، زیرا که قدرتی جز از خدا نیست و آنهایی که هست از جانب خدا مرتب شده است. 2 حتی هر که با قدرت مقاومت نماید، مقاومت با ترتیب خدا نموده باشد و هر که مقاومت کند، حکم بر خود آورد. 3 زیرا از حکام عمل نیکو را خوفی نیست بلکه عمل بد را. پس اگر می‌خواهی که از آن قدرت ترسان نشوی، نیکویی کن که از او تحسین خواهی یافت. 4 زیرا خادم خداست برای تو به نیکویی؛ لکن هرگاه بدی کنی، بترس چونکه شمشیر را عبث بر نمی‌دارد، زیرا او خادم خداست و با غضب انتقام از بدکاران می‌کشد. 5 لهذا لازم است که مطیع او شوی نه به سبب غضب فقط بلکه به سبب ضمیر خود نیز. 6 زیرا که به این سبب باج نیز می‌دهید، چونکه خدام خدا و مواظب در همین امر هستند. 7 پس حق هر کس را به او ادا کنید، باج را به مستحق باج و جزیه را به مستحق جزیه و ترس را به مستحق ترس و عزت را به مستحق عزت. 8 مدیون احدی به چیزی مشوید جز به محبت نمودن با یکدیگر، زیرا کسی که دیگری را محبت نماید، شریعت را بجا آورده باشد.

رساله به عبرانیان 13: 17 مرشدان خود را اطاعت و انقیاد نمایند زیرا که ایشان پاسبانی جانهای شما را می‌کنند، چونکه حساب خواهند داد تا آن را به خوشی نه به ناله بجا آورند، زیرا که این شما را مفید نیست.

15

رومیان 1: 32 زیرا هر چند انصاف خدا را می‌دانند که کنندگان چنین کارها مستوجب موت هستند، نه فقط آنها را می‌کنند بلکه کنندگان را نیز خوش می‌دارند.

رومیان 16: 17 لکن ای برادران از شما استدعا می‌کنم آن کسانی را که منشأ تفاریق و لغزشهای مخالف آن تعلیمی که شما یافته‌اید می‌باشند، ملاحظه کنید و از ایشان اجتناب نمایید.

اول قرن‌تینان 5: 1 - 5: 1 فی‌الحقیقه شنیده می‌شود که در میان شما زنا پیدا شده است، و چنان زنایی که در میان امّت‌ها هم نیست؛ که شخصی زن پدر خود راداشته باشد. 2 و شما فخر می‌کنید بلکه ماتم هم ندارید، چنانکه باید تا آن کسی که این عمل را کرد از میان شما بیرون شود. 3 زیرا که من هرچند در جسم غایبم، اما در روح حاضرم؛ و الآن چون حاضر، حکم کردم در حق کسی که این را چنین کرده است. 4 به نام خداوند ما عیسی مسیح، هنگامی که شما با روح من با قوت خداوند ما عیسی مسیح جمع شوید، 5 که چنین شخص به شیطان سپرده شود بجهت هلاکت جسم تا روح در روز خداوند عیسی نجات یابد.

اول قرن‌تینان 5: 11 - 11: 13 لکن الآن به شما می‌نویسم که اگر کسی که به برادر نامیده می‌شود، زانی یا طمّاع یا بت‌پرست یا فحّاش یا می‌گسار یا ستمگر باشد، با چنین شخص معاشرت نکنید بلکه غذا هم نخورید. 12 زیرا مرا چه‌کار است که بر آنانی که خارج‌اند داوری کنم. آیا شما بر اهل داخل داوری نمی‌کنید؟ 13 لکن آنانی را که خارج‌اند خدا داوری خواهد کرد. پس آن شریر را از میان خود برانید.

رساله دوم یوحنا 1: 5 و الآن ای خاتون از تو التماس دارم، نه آنکه حکمی تازه به تو بنویسم، بلکه همان را که از ابتداء داشتیم که یکدیگر را محبت بنماییم.

رساله دوم یوحنا 1: 10 اگر کسی به نزد شما آید و این تعلیم را نیاورد، او را به خانه خود مپذیرید و او را تحیت مگویید،

رساله دوم یوحنا 1: 11 زیرا هر که او را تحیت گوید، در کارهای قبیحش شریک گردد.

دوم تسالونیکیان 3: 6 ولی ای برادران، شما را به نام خداوند خود عیسی مسیح حکم می‌کنیم که از هر برادری که بی‌نظم رفتار می‌کند و نه برحسب آن قانونی که از ما یافته‌اید، اجتناب نمایید.

دوم تسالونیکیان 3: 14 ولی اگر کسی سخن ما را در این رساله اطاعت نکند، بر او نشانه گذارید و با وی معاشرت مکنید تا شرمنده شود.

اول تیموتائوس 1: 19 و ایمان و ضمیر صالح را نگاه داری، که بعضی این را از خود دور انداخته، مر ایمان را شکسته‌گشتی شدند.

اول تیموتائوس 1: 20 که از آن جمله هیمیناوس و اسکندر می‌باشند که ایشان را به شیطان سپردم تا تأدیب شده، دیگر کفر نگویند.

اول تیموتائوس 6: 3 - 5 و اگر کسی بطور دیگر تعلیم دهد و کلام صحیح خداوند ما عیسی مسیح و آن تعلیمی را که به طریق دینداری است قبول ننماید، 4 از غرور مست شده، هیچ نمی‌داند، بلکه در مباحثات و مجادلات دیوانه گشته است، که از آنها پدید می‌آید حسد و نزاع و کفر و ظنون شرّ، 5 و منازعات مردم فاسدالعقل و مرتدّ از حقّ که می‌پندارند دینداری سود است. از چنین اشخاص اعراض نما.

رساله تیطس 1: 10 زیرا که یاهوگویان و فریبندگان، بسیار و متمدّد می‌باشند، علی‌الخصوص آنانی که از اهل ختنه هستند؛

رساله تیطس 1: 11 که دهان ایشان را باید بست زیرا خانه‌ها را بالکل واژگون می‌سازند و برای سود قبیح، تعالیم ناشایسته می‌دهند.

رساله تیطس 1: 13 این شهادت راست است؛ از این جهت ایشان را به سختی توبیخ فرما تا در ایمان، صحیح باشند،

رساله تیطس 3: 10 و از کسی که از اهل بدعت باشد، بعد از یک دو نصیحت اجتناب نما،

انجیل متی 18: 15 - 18 و اگر برادرت به تو گناه کرده باشد، برو و او را میان خود و او در خلوت الزام کن. هرگاه سخن تو را گوش گرفت، برادر خود را دریافتی؛ 16 و اگر نشنود، یک یا دو نفر دیگر با خود بردار تا از زبان دو یا سه شاهد، هر سخنی ثابت شود. 17 و اگر سخن ایشان را ردّ کند، به کلیسا بگو. و اگر کلیسا را قبول نکند، در نزد تو مثل خارجی یا باجگیر باشد. 18 هرآینه به شما می‌گویم آنچه بر زمین بندید، در آسمان بسته شده باشد و آنچه بر زمین گشایید، در آسمان گشوده شده باشد.

مکاشفه 2: 14 لکن بحث کمی بر تو دارم که در آنجا اشخاصی را داری که متمسکند به تعلیم بلعام که بالاق را آموخت که در راه بنی‌اسرائیل سنگی مصادم بیندازد تا قربانی‌های بتها را بخورند و زنا کنند.

مکاشفه 2: 15 و همچنین کسانی را داری که تعلیم نقولویان را پذیرفته‌اند.

مکاشفه 2: 20 لکن بحثی بر تو دارم که آن زن ایزابل نامی را راه می‌دهی که خود را نبیه می‌گوید و بندگان مرا تعلیم داده، اغوا می‌کند که مرتکب زنا و خوردن قربانی‌های بتها بشوند.

مکاشفه 3: 9 اینک، می‌دهم آنانی را از کنیسه شیطان که خود را یهود می‌نامند و نیستند بلکه دروغ می‌گویند. اینک، ایشان را مجبور خواهم نمود که بیایند و پیش پایهای تو سجده کنند و بدانند که من تو را محبت نموده‌ام

فصل بیست و یکم

عبادت دینی و روز

آرامش

فصل بیست و یکم

عبادت دینی و روز آرامش

1. نور عقل طبیعی روشن میسازد که خدایی هست که بر همه چیز فرمانروایی دارد و نیکوست و به همه نیکی می-کند و به همین دلیل باید مورد تکریم و محبت و تمجید قرار گیرد و باید به سوی او دعا کنند و به او اعتماد نموده و او را با تمام قلب و جان و نیرو خدمت کنند (1). طرز صحیح عبادت خدای واقعی توسط خود خدا مقرر گردیده است. اراده مکشوف شده الهی عبادت صحیح را به قدری روشن تعریف و تشریح مینماید که لازم نیست از خیالات و اختراعات انسانی و پیشنهادات شیطانی پیروی نماییم. نباید خدا را با هیچ شکل ظاهری و روش دیگری که در کلام مقدس او مقرر نمیشد عبادت نماییم (2).

2. عبادت دینی باید برای خدای پدر و پسر و روح القدس و فقط برای این خدا (3) انجام شود نه برای فرشتگان و مقدسین یا هر مخلوق دیگری (4). بعد از سقوط آدم این عبادت باید واسطه داشته باشد و هیچ واسطه دیگری غیر از مسیح وجود ندارد (5).

3. دعای توأم با شکرگزاری قسمتی از عبادت دینی است (6) و خدا آن را از همه مطالبه میکند (7). برای این که دعا مستجاب گردد باید به نام عیسی (8) و با کمک روحش (9) و طبق اراده اش (10) با فهم و خداترسی و فروتنی و اشتیاق و ایمان و محبت و پایداری (11) انجام شود و هرگاه به صدای بلند گفته شود باید به زبان آشنا باشد (12).

4. دعا باید چیزهای مشروع (13) و برای اشخاص زنده و یا کسانی باشد که متولد خواهند شد (14) و نباید برای مردگان (15) یا کسانی که گناه منتهی به موت مرتکب شده اند دعا کرد (16).

5. عبادت معمولی خدا شامل این موارد است: خواندن کلام خدا با احترام و دقت (17)، موعظه صحیح (18) و شنیدن دقیق کلام همراه اطاعت از خدا با درک و ایمان (19)، سراییدن مزامیر با فیض در قلبهایمان (20)، اجرا و دریافت صحیح آیینهای مقدس که توسط مسیح برقرار شده است (21). علاوه بر اینها، سوگندها (22) و نذرهای شرعی (23) و روزه صادقانه (24) و شکرگزاری در مواقع مخصوص (25) نیز وجود دارد که باید در عبادت در زمانهای مناسب با قدوسیت و دینداری به جا آورده شوند (26).

6. از نظر انجیل لزومی ندارد که دعا و سایر قسمتهای عبادت دینی در محل مخصوصی انجام شود تا مقبولیت بیشتری بیابد (27). خدا باید در همه جا (28) به روح و راستی (29) به طور روزانه (30) در خانواده ها (31) و به طور انفرادی (32) و در گردهمایی های محترمانه مورد پرستش قرار گیرد. از این گردهمایی ها نباید به عمد یا غیرعمد غفلت کرد زیرا خدا مایل است همراه سایر ایمانداران در عبادت همگانی شرکت نماییم (33).

7. یکی از قوانین طبیعی زندگی دنیوی ما این است که یک قسمت مناسب از وقت خود را به پرستش خدا اختصاص دهیم. علاوه بر این خدا در کلام خود دستور فرموده است که تمام مردم در تمام سنین یک روز از هفت روز هفته را به عنوان روز آرامش برای او مقدس نگاه دارند (34). از ابتدای خلقت جهان تا رستاخیز مسیح این روز آرامش آخرین روز هفته یعنی شنبه بود ولی بعد

از رستاخیز مسیح این روز به روز اول هفته تبدیل شد و به نام روز خداوند معروف گردید و نگهداری آن باید تا پایان جهان به عنوان روز آرامش مسیحی ادامه یابد (35).

8. روز آرامش به شرطی برای خداوند مقدس نگاه داشته خواهد شد که مردم : قلب خود را برای آن آماده سازند ، در مورد کارهای روزانه خود برای آن روز ترتیبات لازم را انجام دهند ، از اعمال و سخنان معمولی خود و از افکار مربوط به فعالیت‌های دنیوی و تفریحات دوری نمایند (36) و تمام وقت خود را صرف عبادت گروهی و شخصی کنند و به انجام تکالیف ضروری و امور خیریه بپردازند (37).

پاورقیهای فصل بیست و یکم

1

رومیان 1: 19 چونکه آنچه از خدا می‌توان شناخت، در ایشان ظاهر است زیرا خدا آن را بر ایشان ظاهر کرده است.

رومیان 1: 20 زیرا که چیزهای نادیده او، یعنی قوت سَرمدی و ألوهیتش از حین آفرینش عالم به وسیله کارهای او فهمیده و دیده می‌شود تا ایشان را عذری نباشد.

رومیان 10: 12 زیرا که در یهود و یونانی تفاوتی نیست که همان خداوند، خداوند همه است و دولتمند است برای همه که نام او را می‌خوانند.

اعمال رسولان 14: 17 با وجودی که خود را بی‌شهادت نگذاشت، چون احسان می‌نمود و از آسمان باران بارانیده و فصول بارآور بخشیده، دل‌های ما را از خوراک و شادی پر می‌ساخت.

اعمال رسولان 17: 24 خدایی که جهان و آنچه در آن است آفرید، چونکه او مالک آسمان و زمین است، در هیكله‌های ساخته شده به دستها ساکن نمی‌باشد

مزامیر 18: 3 خداوند را که سزاوار کل حمد است، خواهیم خواند. پس، از دشمنانم رهایی خواهم یافت.

مزامیر 19: 1 - 6 [برای سالار مغنیان. مزمور داود] آسمان جلال خدا را بیان می‌کند و فلک از عمل دستهایش خبر می‌دهد. 2 روز سخن می‌راند تا روز و شب معرفت را اعلان می‌کند تا شب. 3 سخن نیست و کلامی نی و آواز آنها شنیده نمی‌شود. 4 قانون آنها در تمام جهان بیرون رفت و بیان آنها تا اقصای ربع مسکون. 5 خیمه‌ای برای آفتاب در آنها قرار داد؛ و او مثل داماد از حجله خود بیرون می‌آید و مثل پهلوان از دویدن در میدان شادی می‌کند. 6 خروجش از کرانه آسمان است و مدارش تا به کرانه دیگر؛ و هیچ چیز از حرارتش مستور نیست.

مزامیر 31: 23 ای جمیع مقدّسانِ خداوند او را دوست دارید. خداوند اَمنّا را محفوظ می‌دارد و متکبران را مجازات کثیر می‌دهد.

مزامیر 62: 8 ای قوم همه وقت بر او توکل کنید و دل‌های خود را به حضور وی بریزید. زیرا خدا ملجای ماست، سِلاه.

مزامیر 119: 68 تو نیکو هستی و نیکویی می‌کنی. فرایض خود را به من بیاموز.

ارمیا 10: 7 ای پادشاه امّت‌ها کیست که از تو نترسد زیرا که این به تو می‌شاید چونکه در جمیع حکیمان امّت‌ها و در تمامی ممالک ایشان مانند تو کسی نیست.

یوشع 24: 14 پس الان از یهوه بترسید، و او را به خلوص و راستی عبادت نمایید، و خدایانی را که پدران شما به آن طرف نهر و در مصر عبادت نمودند از خود دور کرده، یهوه را عبادت نمایید.

انجیل مرقس 12: 33 و او را به تمامی دل و تمامی فهم و تمامی نفس و تمامی قوت محبت نمودن و همسایه خود را مثل خود محبت نمودن، از همه قربانی‌های سوختنی و هدایا افضل است.

2

تثنیه 4: 15 - 20 پس خویشتن را بسیار متوجه باشید، زیرا در روزی که خداوند با شما در حوریب از میان آتش تکلم می‌نمود، هیچ صورتی ندیدید. 16 مبادا فاسد شوید و برای خود صورت تراشیده، یا تمثال هر شکلی از شبیه ذکور یا اُنّاث بسازید، 17 یا شبیه هر بهیمه‌ای که بر روی زمین است، یا شبیه هر مرغ بالدار که در آسمان می‌پرد، 18 یا شبیه هر خزنده‌ای بر زمین یا شبیه هر ماهی‌ای که در آبهای زیر زمین است. 19 و مبادا چشمان خود را بسوی آسمان بلند کنی، و آفتاب و ماه و ستارگان و جمیع جنود آسمان را دیده، فریفته شوی و سجده کرده، آنها را که یهوه خدایت برای تمامی قومهایی که زیر تمام آسمانند، تقسیم کرده است، عبادت نمایی.

20 لیکن خداوند شما را گرفته، از کوره آهن از مصر بیرون آورد تا برای او قوم میراث باشید، چنانکه امروز هستید.

تثنیه 12: 32 هر آنچه من به شما امر می‌فرمایم متوجه شوید، تا آن را به عمل آورید، چیزی بر آن میفزایید و چیزی از آن کم نکنید.

انجیل متی 4: 9 به وی گفت، اگر افتاده مرا سجده کنی، همانا این همه را به تو بخشم.

انجیل متی 4: 10 آنگاه عیسی وی را گفت، دور شو ای شیطان، زیرا مکتوب است که خداوند خدای خود را سجده کن و او را فقط عبادت نما.

انجیل متی 15: 9 پس عبادت مرا عبث می‌کنند زیرا که احکام مردم را بمنزله فرایض تعلیم می‌دهند.

اعمال رسولان 17: 24 خدایی که جهان و آنچه در آن است آفرید، چونکه او مالک آسمان و زمین است، در هیكلهای ساخته شده به دستها ساکن نمی‌باشد

اعمال رسولان 17: 25 و از دست مردم خدمت کرده نمی‌شود که گویا محتاج چیزی باشد، بلکه خود به همگان حیات و نفس و جمیع چیزها می‌بخشد.

خروج 20: 4 - 6 «صورتی تراشیده و هیچ تمثالی از آنچه بالا در آسمان است، و از آنچه پایین در زمین است، و از آنچه در آب زیر زمین است، برای خود مساز. 5 نزد آنها سجده مکن، و آنها را عبادت منما، زیرا من که بیهوه، خدای تو می‌باشم، خدای غیور هستم، که انتقام گناه پدران را از پسران تا پشت سوم و چهارم از آنانی که مرا دشمن دارند می‌گیرم. 6 و تا هزار پشت بر آنانی که مرا دوست دارند و احکام مرا نگاه دارند، رحمت می‌کنم.

کولسیان 2: 20 - 23 چونکه با مسیح از اصول دنیوی مردید، چگونه است که مثل زندگان در دنیا بر شما فرایض نهاده می‌شود؟ 21 که لمس مکن و مچش بلکه دست مگذار! 22 که همه

اینها محض استعمال فاسد می‌شود) برحسب تقالید و تعالیم مردم، 23 که چنین چیزها هرچند در عبادت نافله و فروتنی و آزار بدن صورت حکمت دارد، ولی فایده‌ای برای رفع تن‌پروری ندارد.

انجیل یوحنا 4: 23 لیکن ساعتی می‌آید بلکه الآن است که در آن پرستندگان حقیقی پدر را به روح و راستی پرستش خواهند کرد زیرا که پدر مثل این پرستندگان خود را طالب است.

انجیل یوحنا 4: 24 خدا روح است و هر که او را پرستش کند می‌باید به روح و راستی بپرستد.

3

انجیل متی 4: 10 آنگاه عیسی وی را گفت، دور شو ای شیطان، زیرا مکتوب است که خداوند خدای خود را سجده کن و او را فقط عبادت نما.

انجیل متی 28: 19 پس رفته، همهٔ امته‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح‌القدس تعمید دهید.

انجیل یوحنا 5: 23 تا آنکه همه پسر را حرمت بدارند، همچنان که پدر را حرمت می‌دارند؛ و کسی که به پسر حرمت نکند، به پدری که او را فرستاد احترام نکرده است.

دوم قرن‌تیاں 13: 14 فیض عیسی خداوند و محبت خدا و شرکت روح‌القدس با جمیع شما باد. آمین.

مکاشفه 5: 11 - 14 و دیدم و شنیدم صدای فرشتگان بسیار را که گرداگرد تخت و حیوانات و پیران بودند و عدد ایشان کرورها کرور و هزاران هزار بود؛ 12 که به آواز بلند می‌گویند، مستحق است برّه ذبح شده که قوت و دولت و حکمت و توانایی و اکرام و جلال و برکت را بیابد. 13 و هر مخلوقی را که در آسمان و بر زمین و زیرزمین و در دریاست و آنچه در آنها می‌باشد، شنیدم که

می‌گویند، تختنشین و برّه را برکت و تکریم و جلال و توانایی باد تا ابدالآباد. 14 و چهار حیوان گفتند، آمین! و آن پیران به روی درافتادند و سجده نمودند.

4

کولسیان 2: 18 و کسی انعام شما را نرباید از رغبت به فروتنی و عبادت فرشتگان و مداخلت در اموری که دیده است که از ذهن جسمانی خود بیجا مغرور شده است؛

مکاشفه 19: 10 و نزد پایهایش افتادم تا او را سجده کنم. او به من گفت، زنه‌ار چنین نکنی زیرا که من با تو هم‌خدمت هستم و با برادرانت که شهادتِ عیسی را دارند. خدا را سجده کن زیرا که شهادت عیسی روح نبوت است.

رومیان 1: 25 که ایشان حقّ خدا را به دروغ مبدّل کردند و عبادت و خدمت نمودند مخلوق را به عوض خالق که تا ابدالآباد متبارک است. آمین.

5

انجیل یوحنا 14: 6 عیسی بدو گفت، من راه و راستی و حیات هستم. هیچ‌کس نزد پدر جز به‌وسیله من نمی‌آید.

اول تیموتائوس 2: 5 زیرا خدا واحد است و در میان خدا و انسان یک متوسطی است، یعنی انسانی که مسیح عیسی باشد،

افسیان 2: 18 زیرا که به‌وسیله او هر دو نزد پدر در یک روح دخول داریم.

کولسیان 3: 17 و آنچه کنید در قول و فعل، همه را به نام عیسی خداوند بکنید و خدای پدر را به‌وسیله او شکر کنید.

فیلیپیان 4: 6 برای هیچ چیز اندیشه مکنید، بلکه در هرچیز با صلوات و دعا با شکرگزاری مسوولات خود را به خدا عرض کنید.

اول تیموتائوس 2: 1 پس از همه چیز اول، سفارش می‌کنم که صلوات و دعاها و مناجات و شکرها را برای جمیع مردم بجا آورند؛

کولسیان 4: 2 در دعا مواظب باشید و در آن با شکرگزاری بیدار باشید.

مزامیر 65: 2 ای که دعا می‌شنوی، نزد تو تمامی بشر خواهند آمد!

مزامیر 67: 3 ای خدا قومها تو را حمد گویند. جمیع قومها تو را حمد گویند.

انجیل لوقا 18: 1 و برای ایشان نیز مثلی آورد در اینکه می‌باید همیشه دعا کرد و کاهلی نورزید.

اول تیموتائوس 2: 8 پس آرزوی این دارم که مردان، دستهای مقدس را بدون غیظ و جدال برافراخته، در هر جا دعا کنند.

اول تسالونیکیان 5: 17 همیشه دعا کنید.

اول تسالونیکیان 5: 18 در هر امری شاکر باشید که این است اراده خدا در حق شما در مسیح عیسی.

8

انجیل یوحنا 14: 13 و هر چیزی را که به اسم من سوال کنید بجا خواهم آورد تا پدر در پسر جلال یابد.

انجیل یوحنا 14: 14 اگر چیزی به اسم من طلب کنید من آن را بجا خواهم آورد.

رساله اول پطرس 2: 5 شما نیز، مثل سنگهای زنده بنا کرده می شوید به عمارت روحانی و کهنات مقدس تا قربانی های روحانی و مقبول خدا را به واسطه عیسی مسیح بگذرانید.

9

رومیان 8: 26 و همچنین روح نیز ضعف ما را مدد می کند، زیرا که آنچه دعا کنیم بطوری که می باید نمی دانیم، لکن خود روح برای ما شفاعت می کند به ناله هایی که نمی شود بیان کرد.

افسیسیان 6: 18 و با دعا و التماس تمام در هر وقت در روح دعا کنید و برای همین به اصرار و التماس تمام بجهت همه مقدسین بیدار باشید.

10

رساله اول یوحنا 5: 14 و این است آن دلیری که نزد وی داریم که هرچه برحسب اراده او سوال نماییم، ما را می شنود.

مزامیر 7:47 زیرا خدا پادشاه تمامی جهان است. به خردمندی تسبیح بخوانید.

جامعه 5:1 چون به خانه خدا بروی، پای خود را نگاه دار، زیرا تقرب جستن به جهت استماع، از گذرانیدن قربانی‌های احمقان بهتر است، چونکه ایشان نمی‌دانند که عمل بد می‌کنند.

جامعه 5:2 با دهان خود تعجیل منما و دلت برای گفتن سخنی به حضور خدا نشتابد زیرا خدا در آسمان است و تو بر زمین هستی؛ پس سخنان کم باشد.

رساله به عبرانیان 12:28 پس چون ملکوتی را که نمی‌توان جنبانید می‌یابیم، شکر بجا بیاوریم تا به خشوع و تقوا خدا را عبادت پسندیده نماییم.

پیدایش 18:27 ابراهیم در جواب گفت: «اینک من که خاک و خاکستر هستم، جرأت کردم که به خداوند سخن گویم.

رساله یعقوب 1:6 لکن به ایمان سوال بکنند، و هرگز شک نکنند. زیرا هر که شک کند، مانند موج دریاست که از باد رانده و متلاطم می‌شود.

رساله یعقوب 1:7 زیرا چنین شخص گمان نبرد که از خداوند چیزی خواهد یافت.

رساله یعقوب 5:16 نزد یکدیگر به گناهان خود اعتراف کنید، و برای یکدیگر دعا کنید تا شفا یابید، زیرا دعای مرد عادل در عمل، قوت بسیار دارد.

انجیل مرقس 11:24 بنابراین به شما می‌گویم آنچه در عبادت سوال می‌کنید، یقین بدانید که آن را یافته‌اید و به شما عطا خواهد شد.

انجیل متی 6:12 - 15 و قرضهای ما را ببخش چنانکه ما نیز قرضداران خود را می‌بخشیم. 13 و ما را در آزمایش میاور، بلکه از شریر ما را رهایی ده. زیرا ملکوت و قوت و جلال تا ابدالآباد از آن تو است، آمین. 14 زیرا هرگاه تقصیرات مردم را بدیشان بیامرزید، پدر آسمانی شما، شما را نیز

خواهد آمرزید. 15 اما اگر تقصیرهای مردم را نیامرزید، پدر شما هم تقصیرهای شما را نخواهد آمرزید.

کولسیان 4: 2 در دعا مواظب باشید و در آن با شکرگزاری بیدار باشید.

افسیان 6: 18 و با دعا و التماس تمام در هر وقت در روح دعا کنید و برای همین به اصرار و التماس تمام بجهت همه مقدسین بیدار باشید.

12

اول قرنتیان 14: 14 زیرا اگر به زبانی دعا کنم، روح من دعا می‌کند لکن عقل من برخوردار نمی‌شود.

13

رساله اول یوحنا 5: 14 و این است آن دلیری که نزد وی داریم که هرچه برحسب اراده او سوال نماییم، ما را می‌شنود.

انجیل متی 26: 42 و بار دیگر رفته، باز دعا نموده، گفت، ای پدر من، اگر ممکن نباشد که این پیاله بدون نوشیدن از من بگذرد، آنچه اراده تو است بشود.

انجیل لوقا 16:26 و علاوه بر این، در میان ما و شما ورطه عظیمی است، چنانچه آنانی که می‌خواهند از اینجا به نزد شما عبور کنند، نمی‌توانند و نه نشینندگان آنجا نزد ما توانند گذشت.

مکاشفه 14:13 و آوازی را از آسمان شنیدم که می‌گوید، بنویس که از کنون خوشحالند مردگانی که در خداوند می‌میرند. و روح می‌گوید، بلی، تا از زحمات خود آرامی یابند و اعمال ایشان از عقب ایشان می‌رسد.

16

رساله اول یوحنا 5:16 اگر کسی برادر خود را ببیند که گناهی را که منتهی به موت نباشد می‌کند، دعا بکند و او را حیات خواهد بخشید، به هر که گناهی منتهی به موت نکرده باشد. گناهی منتهی به موت هست؛ بجهت آن نمی‌گوییم که دعا باید کرد.

17

اعمال رسولان 15:21 زیرا که موسی از طبقات سلف در هر شهر اشخاصی دارد که بدو موعظه می‌کنند، چنانکه در هر سبب در کنایس او را تلاوت می‌کنند.

اعمال رسولان 17:11 و اینها از اهل تسالونیکی نجیبتر بودند، چونکه در کمال رضامندی کلام را پذیرفتند و هر روز کتب را تفتیش می‌نمودند که آیا این همچنین است.

مکاشفه 1:3 خوشابحال کسی که می‌خواند و آنانی که می‌شنوند کلام این نبوت را، و آنچه در این مکتوب است نگاه می‌دارند، چونکه وقت نزدیک است.

18

دوم تیموتائوس 4: 2 که به کلام موعظه کنی و در فرصت و غیر فرصت مواظب باشی و تنبیه و توبیخ و نصیحت نمایی، با کمال تحمل و تعلیم.

19

رساله یعقوب 1: 22 لکن کنندگان کلام باشید نه فقط شنوندگان، که خود را فریب می‌دهند.

اعمال رسولان 10: 33 پس بیتأمل نزد تو فرستادم و تو نیکو کردی که آمدی. الحال همه در حضور خدا حاضریم تا آنچه خدا به تو فرموده است بشنویم.

انجیل متی 13: 19 کسی که کلمه ملکوت را شنیده، آن را نفهمید، شریر می‌آید و آنچه در دل او کاشته شده است می‌رباید، همان است آنکه در راه کاشته شده است.

رساله به عبرانیان 4: 2 زیرا که به ما نیز به مثال ایشان بشارت داده شد، لکن کلامی که شنیدند بدیشان نفع نبخشید، از اینرو که با شنوندگان به ایمان متحد نشدند.

اشعیا 66: 2 خداوند می‌گوید: دست من همه این چیزها را ساخت پس جمیع اینها بوجود آمد؛ اما به این شخص که مسکین و شکسته دل و از کلام من لرزان باشد، نظر خواهم کرد.

20

کولسیان 3: 16 کلام مسیح در شما به دولتمندی و به کمال حکمت ساکن بشود؛ و یکدیگر را تعلیم و نصیحت کنید به مزامیر و تسبیحات و سرودهای روحانی و با فیض در دل‌های خود خدا را بسرایید.

افسیان 5: 19 و با یکدیگر به مزامیر و تسبیحات و سرودهای روحانی گفتگو کنید و در دل‌های خود به خداوند بسرایید و ترنم نمایید.

رساله یعقوب 5: 13 اگر کسی از شما مبتلای بلایی باشد، دعا بنماید و اگر کسی خوشحال باشد، سرود بخواند.

اعمال رسولان 16: 25 اما قریب به نصف شب، پوئس و سیلاس دعا کرده، خدا را تسبیح می‌خواندند و زندانیان ایشان را می‌شنیدند.

21

انجیل متی 28: 19 پس رفته، همه امتها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح القدس تعمید دهید.

اول قرن‌تین 11: 23 - 29 23 زیرا من از خداوند یافتم، آنچه به شما نیز سپردم که عیسی خداوند در شبی که او را تسلیم کردند، نان را گرفت 24 و شکر نموده، پاره کرد و گفت، بگیریید بخورید. این است بدن من که برای شما پاره می‌شود. این را به یادگاری من بجا آرید. 25 و همچنین پیاله را نیز بعد از شام و گفت، این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به یادگاری من بکنید. 26 زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله را بنوشید، موت خداوند را ظاهر می‌نمایید تا هنگامی که بازآید. 27 پس هرکه بطور ناشایسته نان را بخورد و پیاله خداوند را بنوشد، مجرم بدن و خون خداوند خواهد بود. 28 اما هر شخص خود را امتحان کند و بدین‌طرز از آن نان بخورد و از آن پیاله بنوشد. 29 زیرا هرکه می‌خورد و می‌نوشد، فتوای خود را می‌خورد و می‌نوشد اگر بدن خداوند را تمییز نمی‌کند.

اعمال رسولان 2: 42 و در تعلیم رسولان و مشارکت ایشان و شکستن نان و دعاها مواظبت می‌نمودند.

تثنیه 6: 13 از یهوه خدای خود بترس و او را عبادت نما و به نام او قسم بخور.

نحمیا 10: 29 به برادران و بزرگان خویش ملصق شدند و لعنت و قَسَم بر خود نهادند که به تورات خدا که به واسطه موسی بنده خدا داده شده بود، سلوک نمایند و تمامی اوامر یهوه خداوند ما و احکام و فرایض او را نگاه دارند و به عمل آورند،

اشعیا 19: 21 و خداوند بر مصریان معروف خواهد شد و در آن روز مصریان خداوند را خواهند شناخت و با ذبایح و هدایا او را عبادت خواهند کرد و برای خداوند نذر کرده، آن را وفا خواهند نمود.

جامعه 5: 4 چون برای خدا نذر نمایی در وفای آن تأخیر منما زیرا که او از احمقان خشنود نیست؛ پس به آنچه نذر کردی وفا نما.

جامعه 5: 5 بهتر است که نذر نمایی از اینکه نذر نموده، وفا نکنی.

اعمال رسولان 18: 18 اما پوئس بعد از آن، روزهای بسیار در آنجا توقف نمود پس برادران را وداع نموده، به سوریه از راه دریا رفت و پَرَسُکَلَه و اکیلا همراه او رفتند. و در کُنْخَرِیه موی خود را چید چونکه نذر کرده بود.

مزامیر 116: 14 نذرهای خود را به خداوند ادا خواهم کرد، به حضور تمامی قوم او.

نحمیا 10: 29 به برادران و بزرگان خویش ملصق شدند و لعنت و قَسَم بر خود نهادند که به تورات خدا که به واسطه موسی بنده خدا داده شده بود، سلوک نمایند و تمامی اوامر یهوه خداوند ما و احکام و فرایض او را نگاه دارند و به عمل آورند،

یوئیل 2: 12 و لکن الان خداوند می گوید با تمامی دل و با روزه و گریه و ماتم بسوی من بازگشت نماید.

استر 4: 16 که «برو و تمامی یهود را که در شوشن یافت می شوند جمع کن و برای من روزه گرفته، سه شبانه روز چیزی نخورید و میاشامید و من نیز با کنیزانم همچنین روزه خواهیم داشت. و به همین طور، نزد پادشاه داخل خواهیم شد، اگر چه خلاف حکم است. و اگر هلاک شدم، هلاک شدم.»

اول قرنطیان 7: 5 از یکدیگر جدایی مگزینید مگر مدتی به رضای طرفین تا برای روزه و عبادت فارغ باشید؛ و باز با هم پیوندید مبادا شیطان شما را به سبب ناپرهیزی شما در تجربه اندازد.

انجیل متی 6: 17 لیکن تو چون روزه داری، سر خود را تدهین کن و روی خود را بشوی

انجیل متی 6: 18 تا در نظر مردم روزه دار ننمایی، بلکه در حضور پدرت که در نهان است؛ و پدرنهان بین تو، تو را آشکارا جزا خواهد داد.

انجیل متی 9: 15 عیسی بدیشان گفت، آیا پسران خانه عروسی، مادامی که داماد با ایشان است، می توانند ماتم کنند؟ و لکن ایامی می آید که داماد از ایشان گرفته شود؛ در آن هنگام روزه خواهند داشت.

مزامیر 107: 1 - 43 1 خداوند را حمد بگوئید زیرا که او نیکو است و رحمت او باقی است تا ابدالآباد. 2 فدیة شدگان خداوند این را بگویند که ایشان را از دست دشمن فدیة داده است. 3 و ایشان را از بلدان جمع کرده، از مشرق و مغرب و از شمال و جنوب. 4 در صحرا آواره شدند و دربادیهای بیطریق و شهری برای سکونت نیافتند. 5 گرسنه و تشنه نیز شدند و جان ایشان در

ایشان مستمند گردید. 6 آنگاه در تنگی خود نزد خداوند فریاد برآوردند و ایشان را از تنگیهای ایشان رهایی بخشید، 7 و ایشان را به راه مستقیم رهبری نمود، تا به شهری مسکون درآمدند. 8 پس خداوند را به سبب رحمتش تشکر نمایند و به سبب کارهای عجیب وی با بنی آدم. 9 زیرا که جان آرزومند را سیر گردانید و جان گرسنه را از چیزهای نیکو پر ساخت، 10 آنانی که در تاریکی و سایه موت نشسته بودند، که در مذلت و آهن بسته شده بودند. 11 زیرا که کلام خدا مخالفت نمودند و به نصیحت حضرت اعلی اهانت کردند. 12 و او دل ایشان را به مشقت ذلیل ساخت؛ بلغزیدند و مدد کننده ای نبود. 13 آنگاه در تنگی خود نزد خداوند فریاد برآوردند و ایشان را از تنگیهای ایشان رهایی بخشید. 14 ایشان را از تاریکی و سایه موت بیرون آورد و بندهای ایشان را بگسست. 15 پس خداوند را به سبب رحمتش تشکر نمایند و به سبب کارهای عجیب او با بنی آدم. 16 زیرا که دروازه های برنجین را شکسته، و بندهای آهنین را پاره کرده است. 17 احمقان به سبب طریق شیرانه خود و به سبب گناهان خویش، خود را ذلیل ساختند. 18 جان ایشان هر قسم خوراک را مکروه داشت و به دروازه های موت نزدیک شدند. 19 آنگاه در تنگی خود نزد خداوند فریاد برآوردند و ایشان را از تنگیهای ایشان رهایی بخشید. 20 کلام خود را فرستاده، ایشان را شفا بخشید و ایشان را از هلاکتهای ایشان رهایی بخشید. 21 پس خداوند را به سبب رحمتش تشکر نمایند و به سبب کارهای عجیب او با بنی آدم. 22 و قربانی های تشکر را بگذرانند و اعمال وی را به ترنم ذکر کنند. 23 آنانی که در کشتیها به دریا رفتند، و در آبهای کثیر شغل کردند. 24 اینان کارهای خداوند را دیدند و اعمال عجیب او را در لجه ها. 25 او گفت پس باد تند را وزانید و امواج آن را برافراشت. 26 به آسمانها بالا رفتند و به لجه ها فرود شدند و جان ایشان از سختی گداخته گردید. 27 سرگردان گشته، مثل مستان افتان و خیزان شدند و عقل ایشان تماماً حیران گردید. 28 آنگاه در تنگی خود نزد خداوند فریاد برآوردند و ایشان را از تنگیهای ایشان رهایی بخشید. 29 طوفان را به آرامی ساکت ساخت که موجهایش ساکن گردید. 30 پس مسرور شدند زیرا که آسایش یافتند و ایشان را به بندر مراد ایشان رسانید. 31 پس خداوند را به سبب رحمتش تشکر نمایند و به سبب کارهای عجیب او با بنی آدم. 32 و او را در مجمع قوم متعال بخوانند و در مجلس مشایخ او را

تسبیح بگویند. 33 و نهرها را به بادیه مبدل کرد و چشمه‌های آب را به زمین تشنه. 34 و زمین بارور را نیز به شورهزار، به سبب شرارت ساکنان آن. 35 بادیه را به دریاچه آب مبدل کرد و زمین خشک را به چشمه‌های آب. 36 و گرسنگان را در آنجا ساکن ساخت تا شهری برای سکونت بنا نمودند. 37 و مزرعه‌ها کاشتند و تاکستانها غرس نمودند و حاصل غله به عمل آوردند. 38 و ایشان را برکت داد تا به غایت کثیر شدند و بهایم ایشان را نگذارد کم شوند. 39 و باز کم گشتند و ذلیل شدند، از ظلم و شقاوت و حزن. 40 ذلت را بر روسا می‌ریزد و ایشان را در بادیه‌های که راه ندارد آواره می‌سازد. 41 اما مسکین را از مشقتش برمیافرازد و قبیله‌ها را مثل گله‌ها برایش پیدا می‌کند. 42 صالحان این را دیده، شادمان می‌شوند و تمامی شرارت دهان خود را خواهد بست. 43 کیست خردمند تا بدین چیزها تفکر نماید؟ که ایشان رحمت‌های خداوند را خواهند فهمید.

استر 9: 22 چونکه در آن روزها، یهودیان از دشمنان خود آرامی یافتند و در آن ماه، غم ایشان به شادی و ماتم ایشان به روز خوش مبدل گردید. لهذا آنها را روزهای بزم و شادی نگاه بدارند و هدایا برای یکدیگر و بخششها برای فقیران بفرستند.

نحمیا 12: 31 - 31 43 و من روسای یهودا را بر سر حصار آوردم و دو فرقه بزرگ از تسبیح‌خوانان معین کردم که یکی از آنها به طرف راست بر سر حصار تا دروازه خاکروبه به هیئت اجماعی رفتند. 32 و در عقب ایشان، هوشعی و نصف روسای یهودا. 33 و عزریا و عزرا و مشلام. 34 و یهودا و بنیامین شمعی و ارمیا. 35 و بعضی از پسران کاهنان با کرتاها یعنی زکریا ابن یوناتان بن شمعی ابن متتیا ابن میکایا ابن زگور بن آصاف. 36 و برادران او شمعی و عزریئیل و مللای و جللای و ماعای و نتئیل و یهودا و حنای با آلات موسیقی داود مرد خدا، و عزرای کاتب پیش ایشان بود. 37 پس ایشان نزد دروازه چشمه که برابر ایشان بود، بر زینه شهر داود بر فراز حصار بالای خانه داود، تا دروازه آب به طرف مشرق رفتند. 38 و فرقه دوم، تسبیح‌خوانان در مقابل ایشان به هیئت اجماعی رفتند و من و نصف قوم بر سر حصار، از نزد برج تنور تا حصار عریض در عقب ایشان رفتیم. 39 و ایشان از بالای دروازه افرایم و بالای دروازه کهنه و بالای دروازه ماهی و برج حنئیل و برج مئه تا دروازه گوسفندان (رفته)، نزد دروازه سجن توقف نمودند. 40 پس هر دو

فرقه تسبیح‌خوانان در خانه خدا ایستادند و من و نصف سروران ایستادیم. 41 و اَلِیَاقِیْمِ و مَعَسِیَا و مَنِیَامِیْنِ و مِیْکَیَا و اَلِیَوْعِیْنَایِ و زَکَرِیَا و حَنَّیَایِ کَهَنَهَ بَا کَرَنَاهَا، 42 و مَعَسِیَا و شَمْعِیَا و اَلْعَازَارِ و عَزَّى و یُوْحَانَانِ و مَلْکِیَا و عِیْلَامِ و عَازَرَ، و مَغْنِیَانِ و یَزْرَحِیَایِ و کِیْلِ بَه اَوَازِ بَلَنْدِ سَرَایِیْدَنْد. 43 و در آن روز، قربانی‌های عظیم گذرانیده، شادی نمودند، زیرا خدا ایشان را بسیار شادمان گردانیده بود و زنان و اطفال نیز شادی نمودند. پس شادمانی اورشلیم از جایهای دور مسموع شد.

26

رساله به عبرانیان 12: 28 پس چون ملکوتی را که نمی‌توان جنبانید می‌یابیم، شکر بجا بیاوریم تا به خشوع و تقوا خدا را عبادت پسندیده نماییم.

انجیل یوحنا 4: 24 خدا روح است و هر که او را پرستش کند می‌باید به روح و راستی بپرستد.

رساله به عبرانیان 10: 22 پس به دل راست، در یقین ایمان، دل‌های خود را از ضمیر بد پاشیده و بدن‌های خود را به آب پاک غسل داده، نزدیک بیایم؛

27

انجیل یوحنا 4: 21 عیسی بدو گفت، ای زن مرا تصدیق کن که ساعتی می‌آید که نه در این کوه و نه در اورشلیم پدر را پرستش خواهید کرد.

28

ملاکی 1: 11 زیرا که از مطلع آفتاب تا مغربش اسم من در میان امت‌ها عظیم خواهد بود؛ و بخور و هدیه طاهر در هر جا به اسم من گذرانیده خواهد شد، زیرا یهوه صباوت می‌گوید که اسم من در میان امت‌ها عظیم خواهد بود.

اول تیموتائوس 2: 8 پس آرزوی این دارم که مردان، دستهای مقدس را بدون غیظ و جدال برافراخته، در هر جا دعا کنند.

29

انجیل یوحنا 4: 23 لیکن ساعتی می‌آید بلکه الآن است که در آن پرستندگان حقیقی پدر را به روح و راستی پرستش خواهند کرد زیرا که پدر مثل این پرستندگان خود را طالب است.

انجیل یوحنا 4: 24 خدا روح است و هر که او را پرستش کند می‌باید به روح و راستی بپرستد.

30

ارمیا 10: 25 غضب خویش را بر امت‌هایی که تو را نمی‌شناسند بریز. و بر قبیله‌هایی که اسم تو را نمی‌خوانند، زیرا که ایشان یعقوب را خوردند و او را بلعیده، تباه ساختند و مسکن او را خراب نمودند.

تثنیه 6: 6 و این سخنانی که من امروز تو را امر می‌فرمایم، بر دل تو باشد.

تثنیه 6: 7 و آنها را به پسرانت به دقت تعلیم نما، و حین نشستنت در خانه، و رفتنت به راه، و وقت خوابیدن و برخاستنت از آنها گفتگو نما.

ایوب 1: 5 و واقع می‌شد که چون دوره روزهای مهمانی ایشان بسر می‌رفت، ایوب فرستاده، ایشان را تقدیس می‌نمود و بامدادان برخاسته، قربانی‌های سوختنی، به شماره همه ایشان می‌گذرانید، زیرا ایوب می‌گفت: «شاید پسران من گناه کرده، خدا را در دل خود ترک نموده باشند» و ایوب همیشه چنین می‌کرد.

دوم سموئیل 6: 18 و چون داود از گذرانیدن قربانی‌های سوختنی و ذبایح سلامتی فارغ شد، قوم را به اسم یهوه صباوت برکت داد.

دوم سموئیل 6: 20 اما داود برگشت تا اهل خانه خود را برکت دهد. و میکال دختر شاول به استقبال داود بیرون آمده، گفت: «پادشاه اسرائیل امروز چه قدر خویشان را عظمت داد که خود را در نظر کنیزانِ بندگان خود برهنه ساخت، به طوری که یکی از سَفَهَا خود را برهنه می‌کند.»

رساله اول پطرس 3: 7 و همچنین ای شوهران، با فطانت با ایشان زیست کنید، چون با ظروف ضعیفتر زنانه، و ایشان را محترم دارید چون با شما وارث فیض حیات نیز هستند، تا دعاهای شما بازداشته نشود.

اعمال رسولان 10: 2 و او با تمامی اهل بیتش متقی و خداترس بود که صدقه بسیار به قوم می‌داد و پیوسته نزد خدا دعا می‌کرد.

31

انجیل متی 6: 11 نان کفاف ما را امروز به ما بده.

یوشع 24: 15 و اگر در نظر شما پسند نیاید که یهوه را عبادت نمایید، پس امروز برای خود اختیار کنید که را عبادت خواهید نمود، خواه خدایانی را که پدران شما که به آن طرف نهر بودند عبادت نمودند، خواه خدایان آموریانی را که شما در زمین ایشان ساکنید، و اما من و خاندان من، یهوه را عبادت خواهیم نمود.»

دانیال 6: 10 اما چون دانیال دانست که نوشته امضا شده است به خانه خود درآمد و پنجره‌های بالاخانه خود را به سمت اورشلیم باز نموده، هر روز سه مرتبه زانو می‌زد و دعا می‌نمود و چنانکه قبل از آن عادت می‌داشت، نزد خدای خویش دعا می‌کرد و تسبیح می‌خواند.

32

انجیل متی 6: 6 لیکن تو چون عبادت کنی، به حجره خود داخل شو و در را بسته، پدر خود را که در نهان است عبادت نما؛ و پدر نهان بین تو، تورا آشکارا جزا خواهد داد.

افسیان 6: 18 و با دعا و التماس تمام در هر وقت در روح دعا کنید و برای همین به اصرار و التماس تمام بجهت همه مقدسین بیدار باشید.

نحمیا 1: 4 - 11 و چون این سخنان را شنیدم، نشستم و گریه کرده، ایامی چند ماتم داشتم و به حضور خدای آسمانها روزه گرفته، دعا نمودم. 5 و گفتم: «آه ای یهوه، خدای آسمانها، ای خدای عظیم و مهیب که عهد و رحمت را بر آنانی که تو را دوست می‌دارند و اوامر تو را حفظ می‌نمایند، نگاه می‌داری، 6 گوشه‌های تو متوجه و چشمانت گشاده شود و دعای بنده خود را که من در این وقت نزد تو روز و شب درباره بندگان بنی‌اسرائیل می‌نمایم، اجابت فرمایی و به گناهان بنی‌اسرائیل که به تو ورزیده‌ایم، اعتراف می‌نمایم، زیرا که هم من و هم خاندان پدرم گناه کرده‌ایم. 7 به درستی که به تو مخالفت عظیمی ورزیده‌ایم و اوامر و فرایض و احکامی را که به بنده خود موسی فرموده بودی، نگاه نداشته‌ایم. 8 پس حال، کلامی را که به بنده خود موسی امر فرمودی، بیاد آور که گفתי شما خیانت خواهید ورزید و من شما را در میان امت‌ها پراکنده خواهم ساخت. 9 اما چون بسوی من بازگشت نمایید و اوامر مرا نگاه داشته، به آنها عمل نمایید، اگر چه پراکندگان شما در اقصای آسمانها باشند، من ایشان را از آنجا جمع خواهم کرد و به مکانی که آن را برگزیده‌ام تا نام خود را در آن ساکن سازم درخواهم آورد. 10 و ایشان بندگان و قوم تو می‌باشند که ایشان را به قوت عظیم خود و به دست قوی خویش فدیة داده‌ای. 11 ای خداوند، گوش تو

بسوی دعای بندهات و دعای بندگانت که به رغبت تمام از اسم تو ترسان می‌باشند، متوجه بشود و بنده خود را امروز کامیاب فرمایی و او را به حضور این مرد مرحمت عطا کنی.» زیرا که من ساقی پادشاه بودم.

33

اشعیا 56: 7 ایشان را به کوه قدس خود خواهم آورد و ایشان را در خانه عبادت خود شادمان خواهم ساخت و قربانی‌های سوختنی و ذبایح ایشان بر مذبح من قبول خواهد شد، زیرا خانه من به خانه عبادت برای تمامی قوم‌ها مسمی خواهد شد.

رساله به عبرانیان 10: 25 و از با هم آمدن در جماعت غافل نشویم چنانکه بعضی را عادت است، بلکه یکدیگر را نصیحت کنیم و زیادتر به اندازه‌ای که می‌بینید که آن روز نزدیک می‌شود.

امثال سلیمان 1: 20 حکمت در بیرون ندا می‌دهد و در شوارع عام آواز خود را بلند می‌کند.

امثال سلیمان 1: 21 در سر چهارراهها در دهنه دروازه‌ها می‌خواند و در شهر به سخنان خود متکلم می‌شود

امثال سلیمان 1: 24 زیرا که چون خواندم، شما ابا نمودید و دستهای خود را افراشتم و کسی اعتنا نکرد.

امثال سلیمان 8: 34 خوشبحال کسی که مرا بشنود، و هر روز نزد درهای من دیده‌بانی کند، و باهوهای دروازه‌های مرا محافظت نماید.

انجیل لوقا 4: 16 و به ناصره جایی که پرورش یافته بود، رسید و بحسب دستور خود در روز سبت به کنیسه درآمد، برای تلاوت برخاست.

اعمال رسولان 2: 42 و در تعلیم رسولان و مشارکت ایشان و شکستن نان و دعاها مواظبت می نمودند.

اعمال رسولان 13: 42 پس چون از کنیسه بیرون می رفتند، خواهش نمودند که در سبّت آینده هم این سخنان را بدیشان بازگویند.

34

خروج 20: 8 - 11 «روز سبّت را یاد کن تا آن را تقدیس نمایی. 9 شش روز مشغول باش و همه کارهای خود را بجا آور. 10 اما روز هفتمین، سبّت یهوه، خدای توست. در آن هیچ کار مکن، تو و پسرت و دخترت و غلامت و کنیزت و بهیمهات و مهمان تو که درون دروازه‌های تو باشد. 11 زیرا که در شش روز، خداوند آسمان و زمین و دریا و آنچه را که در آنهاست بساخت، و در روز هفتم آرام فرمود. از این سبب خداوند روز هفتم را مبارک خوانده، آن را تقدیس نمود.

اشعیا 56: 2 خوشابحال انسانی که این رابجا آورد و بنی آدمی که به این متمسک گردد، که سبّت را نگاه داشته، آن را بی حرمت نکند و دست خویش را از هر عمل بد باز دارد.

اشعیا 56: 4 زیرا خداوند درباره خصیهایی که سبّت‌های مرا نگاه دارند و آنچه را که من خوش دارم اختیار نمایند و به عهد من متمسک گردند، چنین می گوید

اشعیا 56: 6 و غریبانی که با خداوند مقترن شده، او را خدمت نمایند و اسم خداوند را دوست داشته، بنده او بشوند. یعنی همه کسانی که سبّت را نگاه داشته، آن را بی حرمت نسازند و به عهد من متمسک شوند.

اشعیا 56: 7 ایشان را به کوه قدس خود خواهیم آورد و ایشان را در خانه عبادت خود شادمان خواهیم ساخت و قربانی‌های سوختنی و ذبایح ایشان بر مذبح من قبول خواهد شد، زیرا خانه من به خانه عبادت برای تمامی قوم‌ها مسمی خواهد شد.

پیدایش 2: 2 و در روز هفتم، خدا از همه کار خود که ساخته بود، فارغ شد. و در روز هفتم از همه کار خود که ساخته بود، آرامی گرفت.

پیدایش 2: 3 پس خدا روز هفتم را مبارک خواند و آن را تقدیس نمود، زیرا که در آن آرام گرفت، از همه کار خود که خدا آفرید و ساخت.

اول قرن‌تین 16: 1 اما درباره جمع کردن زکات برای مقدّسین، چنانکه به کلیساهای غلاطیه فرمودم، شما نیز همچنین کنید.

اول قرن‌تین 16: 2 در روز اوّل هفته، هر یکی از شما بحسب نعمتی که یافته باشد، نزد خود ذخیره کرده، بگذارد تا در وقت آمدن من زحمت جمع کردن نباشد.

اعمال رسولان 20: 7 و در اوّل هفته، چون شاگردان بجهت شکستن نان جمع شدند و پولس در فردای آن روز عازم سفر بود، برای ایشان موعظه می‌کرد و سخن او تا نصف شب طول کشید.

مکاشفه 1: 10 و در روز خداوند در روح شدم، و از عقب خود آوازی بلند چون صدای صور شنیدم،

خروج 20: 8 «روز سبّت را یاد کن تا آن را تقدیس نمایی.

خروج 20: 10 اما روز هفتمین، سبّت یهوه، خدای توست. در آن هیچ کار مکن، تو و پسرت و دخترت و غلامت و کنیزت و بهیمه‌ات و مهمان تو که درون دروازه‌های تو باشد.

انجیل متی 5: 17 گمان مبرید که آمده‌ام تا تورات یا صُحُف انبیا را باطل سازم. نیامده‌ام تا باطل نمایم، بلکه تا تمام کنم.

انجیل متی 5: 18 زیرا هر آینه به شما می‌گویم، تا آسمان و زمین زایل نشود، همزه یا نقطه‌ای از تورات هرگز زایل نخواهد شد تا همه واقع شود.

خروج 16: 23 - 30 23 او بدیشان گفت: «این است آنچه خداوند گفت، که فردا آرامی است، و سبّت مقدسِ خداوند. پس آنچه بر آتش باید پخت بپزید، و آنچه در آب باید جوشانید بجوشانید، و آنچه باقی باشد، برای خود ذخیره کرده، بجهت صبح نگاه دارید.» 24 پس آن را تا صبح ذخیره کردند، چنانکه موسی فرموده بود، و نه متعفن گردید و نه کرم در آن پیدا شد. 25 و موسی گفت: «امروز این را بخورید زیرا که امروز سبّت خداوند است، و در این روز آن را در صحرا نخواهید یافت. 26 شش روز آن را برچینید، و روز هفتمین، سبّت است. در آن نخواهد بود.» 27 و واقع شد که در روز هفتم، بعضی از قوم برای برچیدن بیرون رفتند، اما نیافتند. 28 و خداوند به موسی گفت: «تا به کی از نگاه داشتن وصایا و شریعت من ابا می‌نمایید؟ 29 ببینید چونکه خداوند سبّت را به شما بخشیده است، از این سبب در روز ششم، نانِ دو روز را به شما می‌دهد، پس هر کس در جای خود بنشیند و در روز هفتم هیچ کس از مکانش بیرون نرود.» 30 پس قوم در روز هفتمین آرام گرفتند.

خروج 20: 8 «روز سبّت را یاد کن تا آن را تقدیس نمایی.

خروج 31: 15 - 17 15 شش روز کار کرده شود، و در روز هفتم سبّت آرام و مقدس خداوند است. هر که در روز سبّت کار کند، هرآینه کشته شود. 16 پس بنی اسرائیل سبّت را نگاه بدارند، نسلاً بعد نسل سبّت را به عهد ابدی مَرعی دارند. 17 این در میان من و بنی اسرائیل آیتی ابدی است، زیرا که در شش روز، خداوند آسمان و زمین را ساخت و در روز هفتمین آرام فرموده، استراحت یافت.»

اشعیا 58: 13 اگر پای خود را از سبّت نگاه داری و خوشی خود را در روز مقدّس من بجا نیاوری و سبّت را خوشی و مقدّس خداوند و محترم‌بخوانی و آن را محترم داشته، به راههای خود رفتار ننمایی و خوشی خود را نجویی و سخنان خود را نگویی،

نحمیا 13: 15 - 22 در آن روزها، در یهودا بعضی را دیدم که چَرخُشته‌ها را در روز سَبّت می‌فشردند و بافه‌ها می‌آوردند و الاغها را بار می‌کردند و شراب و انگور و انجیر و هر گونه حمل را نیز در روز سَبّت به اورشلیم می‌آوردند. پس ایشان را به سبب فروختن مأكولات در آن روز تهدید نمودم. 16 و بعضی از اهل صور که در آنجا ساکن بودند، ماهی و هرگونه بضاعت می‌آوردند و در روز سَبّت، به بنی‌یهودا و اهل اورشلیم می‌فروختند. 17 پس با بزرگان یهودا مشاجره نمودم و به ایشان گفتم: «این چه عمل زشت است که شما می‌کنید و روز سَبّت را بی‌حرمت می‌نمایید؟ 18 آیا پدران شما چنین نکردند و آیا خدای ماتمami این بلا را بر ما و بر این شهر وارد نیاورد؟ و شما سَبّت را بی‌حرمت نموده، غضب را بر اسرائیل زیاد می‌کنید.» 19 و هنگامی که دروازه‌های اورشلیم قبل از سَبّت سایه می‌افکند، امر فرمودم که دروازه‌ها را ببندند و قدغن کردم که آنها را تا بعد از سَبّت نگشایند و بعضی از خادمان خود را بر دروازه‌ها قرار دادم که هیچ بار در روز سَبّت آورده نشود. 20 پس سوداگران و فروشندگان هرگونه بضاعت، یک دو دفعه بیرون از اورشلیم شب را بسر بردند. 21 اما من ایشان را تهدید کرده، گفتم: «شما چرا نزد دیوار شب را بسر می‌برید؟ اگر بار دیگر چنین کنید، دست بر شما می‌اندام.» پس از آنوقت دیگر در روز سَبّت نیامدند. 22 و لایوان را امر فرمودم که خویشان را تطهیر نمایند و آمده، دروازه‌ها را نگاهبانی کنند تا روز سَبّت تقدیس شود. ای خدایم این را نیز برای من بیاد آور و برحسب کثرت رحمت خود، بر من ترحم فرما.

انجیل لوقا 23: 56 پس برگشته، حنوط و عطریات مهیا ساختند و روز سَبّت را به حسب حکم آرام گرفتند.

اشعیا 58: 13 اگر پای خود را از سبّت نگاه داری و خوشی خود را در روز مقدّس من بجا نیاوری و سبّت را خوشی و مقدّس خداوند و محترم‌بخوانی و آن را محترم داشته، به راههای خود رفتار ننمایی و خوشی خود را نجویی و سخنان خود را نگویی،

انجیل متی 12: 1 - 13 در آن زمان، عیسی در روز سبّت از میان کشتزارها می‌گذشت و شاگردانش چون گرسنه بودند، به چیدن و خوردن خوشه‌ها آغاز کردند. 2 اما فریسیان چون این را دیدند، بدو گفتند، اینک، شاگردان تو عملی می‌کنند که کردن آن در سبّت جایز نیست. 3 ایشان را گفت، مگر نخوانده‌اید آنچه داود و رفیقانش کردند، وقتی که گرسنه بودند؟ 4 چه طور به خانه خدا در آمده، نانهای تقدّمه را خورد که خوردن آن بر او و رفیقانش حلال نبود، بلکه بر کاهنان فقط. 5 یا در تورات نخوانده‌اید که در روزهای سبّت، کهنه در هیکل سبّت را حرمت نمی‌دارند و بی‌گناه هستند؟ 6 لیکن به شما می‌گویم که در اینجا شخصی بزرگتر از هیکل است! 7 و اگر این معنی را درک می‌کردید که، رحمت می‌خواهم نه قربانی، بی‌گناهان را مذمت نمی‌نمودید. 8 زیرا که پسر انسان مالک روز سبّت نیز است. 9 و از آنجا رفته، به کنیسه ایشان درآمد، 10 که ناگاه شخص دست خشکی حاضر بود. پس از وی پرسیده، گفتند، آیا در روز سبّت شفا دادن جایز است یا نه؟ تا ادعایی بر او وارد آورند. 11 وی به ایشان گفت، کیست از شما که یک گوسفند داشته باشد و هرگاه آن در روز سبّت به حفره‌ای افتد، او را نخواهد گرفت و بیرون آورد؟ 12 پس چقدر انسان از گوسفند افضل است. بنابراین در سبّتها نیکویی کردن روا است. 13 آنگاه آن مرد را گفت، دست خود را دراز کن! پس دراز کرده، مانند دیگری صحیح گردید

فصل بیست و دوم

سوگندهای شرعی و نذرها

فصل بیست و دوم

سوگندهای شرعی و نذرها

1. سوگندهای شرعی قسمتی از عبادت دینی است (1) که به وسیله آن در زمان مناسب شخصی که سوگند میخورد خدا را به طور جدی به شهادت میطلبد که بر آن چه میگوید یا وعده میدهد شاهد باشد و طبق درستی این سوگند بر او قضاوت کند (2) .

2. نام خدا یگانه نامی است که انسان باید به آن سوگند یاد کند و این نام باید با ترس و احترام بر زبان رانده شود (3) . به همین دلیل سوگند باطل و بدون فکر و سوگند به هر نام دیگری گناه است و باید مکروه شمرده شود (4) . چون در امور مهم سوگند خوردن در کلام خدا، هم در عهدعتیق و هم در عهدجدید تجویز شده است، پس در مواردی که از نظر مقامات رسمی لازم باشد می-توان از سوگند شرعی استفاده کرد (5) .

3. شخصی که سوگند یاد میکند باید به اهمیت این عمل مهم به طور کامل واقف باشد و به همین دلیل نباید در مورد چیزی غیر از آن چه به حقیقت آن اطمینان کامل دارد قسم بخورد. هیچ کس نباید خود را به وسیله سوگند به چیزی مقید سازد جز آن چه نیکو و عادلانه باشد و ایمان داشته باشد که درست است و آن چه که تصمیم گرفته است بتواند انجام دهد. اما سرپیچی از قسم خوردن در مورد امور عادلانه در وقتی که از طرف مقامات رسمی خواسته شده باشد گناه است (6) .

4. سوگند باید به مفهوم ساده و معمولی کلمات یاد شود بدون آن که در آن ابهام و فریب وجود داشته باشد(7). سوگند نمیتواند انسان را به انجام گناه مقید گرداند ولی زمانی که در مورد اموری که گناه آلود نیستند یاد شود باید انجام گردد هر چند به ضرر خود شخص باشد(8) و حتی زمانی که به نفع بدعتکاران و خدانشناسان سوگند یاد شود باید به آن وفا کرد(9).

5. نذر کردن مثل قسم خوردن است که به وسیله آن قولی داده میشود و باید با همان دقت وفا شود و با صداقت عملی گردد(10).

6. نذر باید فقط با خدا بسته شود نه هیچ کس دیگر(11). برای این که مورد قبول باشد باید با رضایت و صمیمیت و احساس مسؤولیت برای تشکر از لطفی که انجام شده و یا برای دریافت آن چه احتیاج داریم انجام شود. نذر کردن باعث میشود که تعهد جدیتری در مورد وظایف ضروری و سایر امور بپذیریم و تا آن جا که میتوانیم تا زمان مناسب در عملی ساختن آن بکوشیم(12).

7. هیچ کس نباید نذر کند که چیزی را که در کلام خدا ممنوع شده است به جا آورد یا عملی انجام دهد که بر خلاف وظایف مذکور در کلام خدا باشد یا انجام کاری را تعهد نماید که از طرف خدا قدرت و تصمیمی برای عملی نمودن آن ندارد(13). در این رابطه نذر برای رهبانیت و خودداری دائمی از ازدواج و زندگی در فقر و اطاعت دائمی باعث کمال نمیگردد بلکه در واقع جزء خرافات و دامهای گناه آلود است که هیچ مسیحی نباید در آنها گرفتار شود(14).

پاورقیهای فصل بیست و دوم

1

تثنیه 10: 20 از یهوه خدای خود بترس، و او را عبادت نما و به او ملصق شو و به نام او قسم بخور.

2

خروج 20: 7 «نام یهوه، خدای خود را به باطل مبر، زیرا خداوند کسی را که اسم او را به باطل برد، بی گناه نخواهد شمرد.

لاویان 19: 12 و به نام من قسم دروغ مخورید، که نام خدای خود را بی حرمت نموده باشی، من یهوه هستم.

دوم قرن تیان 1: 23 لیکن من خدا را بر جان خود شاهد می خوانم که برای شفقت بر شما تا بحال به قرنتس نیامدم،

دوم تواریخ 6: 22 «اگر کسی با همسایه خود گناه ورزد و قسم بر او عرضه شود که بخورد و او آمده، پیش مذبح تو در این خانه قسم خورد،

دوم تواریخ 6: 23 آنگاه از آسمان بشنو و عمل نموده، به جهت بندگانت داوری کن و شیران را جزا داده، طریق ایشان را بسر ایشان برسان، و عادلان را عادل شمرده، ایشان را به حسب عدالت ایشان جزا بده.

3

تثنیه 6: 13 از یهوه خدای خود بترس و او را عبادت نما و به نام او قسم بخور.

خروج 20: 7 «نام بیهوه، خدای خود را به باطل مبر، زیرا خداوند کسی را که اسم او را به باطل برَد، بی گناه نخواهد شمرد.

ارمیا 5: 7 «چگونه تو را برای این بیامرزم که پسرانت مرا ترک کردند و به آنچه خدا نیست قسم خوردند و چون من ایشان را سیر نمودم مرتکب زنا شدند و در خانه‌های فاحشه‌ها ازدحام نمودند.

انجیل متی 5: 34 لیکن من به شما می‌گویم، هرگز قسم مخورید، نه به آسمان زیرا که عرش خداست،

انجیل متی 5: 37 بلکه سخن شما بلی بلی و نی نی باشد زیرا که زیاده بر این از شریر است.

رساله یعقوب 5: 12 لکن اوّل همه ای برادران من، قسم مخورید، نه به آسمان و نه به زمین و نه به هیچ سوگند دیگر، بلکه بلی شما بلی باشد و نی شما نی، مبادا در تحکم بیفتید.

رساله به عبرانیان 6: 16 زیرا مردم به آنکه بزرگتر است، قسم می‌خورند و نهایت هر مخاصمه ایشان قسم است تا اثبات شود.

دوم قرن‌تیان 1: 23 لیکن من خدا را بر جان خود شاهد می‌خوانم که برای شفقت بر شما تا بحال به قرنتس نیامدم،

اشعیا 65: 16 پس هرکه خویشتن را بروی زمین برکت دهد، خویشتن را به خدای حق برکت خواهد داد؛ و هرکه بروی زمین قسم خورد به خدای حق قسم خواهد خورد. زیرا که تنگیهای اوّلین فراموش شده و از نظر من پنهان گردیده است.

اول پادشاهان 8: 31 «اگر کسی به همسایه خود گناه ورزد و قسم بر او عرضه شود که بخورد و او آمده پیش مذبح تو در این خانه قسم خورد،

نحمیا 13: 25 بنابراین با ایشان مشاجره نموده، ایشان راملامت کردم و بعضی از ایشان را زدم و موی ایشان را کندم و ایشان را به خدا قَسَم داده، گفتم: «دختران خود را به پسران آنها مدهید و دختران آنها را به جهت پسران خود و به جهت خویشان مگیرید.

عزرا 10: 5 آنگاه عَزْرًا برخاسته، روسای کهنه و لاویان و تمامی اسرائیل را قَسَم داد که برحسب این سخن عمل نمایند، پس قسم خوردند.

انجیل متی 26: 63 اَمَّا عیسی خاموش ماند! تا آنکه رئیس کهنه روی به وی کرده، گفت، تو را به خدای حَى قسم می‌دهم ما را بگو که تو مسیح پسر خدا هستی یا نه؟

انجیل متی 26: 64 عیسی به وی گفت، تو گفتی! و نیز شما را می‌گویم بعد از این پسر انسان را خواهید دید که بر دست راست قوّت نشسته، بر ابرهای آسمان می‌آید!

6

خروج 20: 7 «نام بیهوه، خدای خود را به باطل مبر، زیرا خداوند کسی را که اسم او را به باطل بَرَد، بی‌گناه نخواهد شمرد.

خروج 22: 7 - 11 7 «اگر کسی پول یا اسباب نزد همسایه خود امانت گذارد، و از خانه آن شخص دزدیده شود، هر گاه دزد پیدا شود، دو چندان رد نماید. 8 و اگر دزد گرفته نشود، آنگاه صاحب خانه را به حضور حکام بیاورند، تا حکم شود که آیا دست خود را بر اموال همسایه خویش دراز کرده‌است یا نه. 9 در هر خیانتی از گاو و الاغ و گوسفند و رخت و هر چیز گم شده، که کسی بر آن ادعا کند، امر هر دو به حضور خدا برده شود، و بر گناه هر کدام که خدا حکم کند، دو چندان به همسایه خود رد نماید. 10 «اگر کسی الاغی یا گاوی یا گوسفندی یا جانوری دیگر به

همسایه خود امانت دهد، و آن بمیرد یا پایش شکسته شود یا دزدیده شود، و شاهدهی نباشد، 11 قسم خداوند در میان هر دو نهاده شود، که دست خود را به مال همسایه خویش دراز نکرده است. پس مالکش قبول بکند و او عوض ندهد.

ارمیا 4: 2 و به راستی و انصاف و عدالت به حیات یهوه قسم خواهی خورد و امت‌ها خویشان را به او مبارک خواهند خواند و به وی فخر خواهند کرد.»

پیدایش 24: 2 - 9 و ابراهیم به خادم خود که بزرگ خانه وی و بر تمام مایملک او مختار بود، گفت: «اکنون دست خود را زیر ران من بگذار. 3 و به یهوه، خدای آسمان و خدای زمین، تو را قسم می‌دهم، که زنی برای پسر من از دختران کنعانیان که در میان ایشان ساکنم نگیری، 4 بلکه به ولایت من و به مولدم بروی، و از آنجا زنی برای پسر اسحاق بگیری.» 5 خادم به وی گفت: «شاید آن زن راضی نباشد که با من بدین زمین بیاید؟ آیا پسرت را بدان زمینی که از آن بیرون آمدی، بازبرم؟» 6 ابراهیم وی را گفت: «زنهار، پسر مرا بدانجا باز مبری. 7 یهوه، خدای آسمان که مرا از خانه پدرم و از زمین مولد من بیرون آورد و به من تکلم کرد و قسم خورده، گفت: "که این زمین را به ذریت تو خواهم داد." او فرشته خود را پیش روی تو خواهد فرستاد، تا زنی برای پسر من از آنجا بگیری. 8 اما اگر آن زن از آمدن با تو رضا ندهد، از این قسم من بری خواهی بود، لیکن زنهار پسر مرا بدانجا باز مبری.» 9 پس خادم دست خود را زیر ران آقای خود ابراهیم نهاد، و در این امر برای او قسم خورد.

اعداد 5: 19 و کاهن به زن قسم داده، به وی بگوید: اگر کسی با تو همبستر نشده، و اگر بسوی نجاست به کسی غیر از شوهر خود برنگشته‌ای، پس از این آب تلخ لعنت مبرا شوی.

اعداد 5: 21 آنگاه کاهن زن را قسم لعنت بدهد و کاهن به زن بگوید: خداوند تو را در میان قومت مورد لعنت و قسم بسازد به اینکه خداوند ران تو را ساقط و شکم تو را مُنتَفَخ گرداند.

نحمیا 5: 12 پس جواب دادند که «ردّ خواهیم کرد و از ایشان مطالبه نخواهیم نمود و چنانکه تو فرمودی به عمل خواهیم آورد.» آنگاه کاهنان را خوانده، به ایشان قَسَم دادم که بروفق این کلام رفتار نمایند.

7

ارمیا 4: 2 و به راستی و انصاف و عدالت به حیات یهوه قسم خواهی خورد و امتّها خویشان را به او مبارک خواهند خواند و به وی فخر خواهند کرد.»

مزامیر 24: 4 او که پاک دست و صافدل باشد، که جان خود را به بطالت ندهد و قسم دروغ نخورد.

خروج 20: 7 «نام یهوه، خدای خود را به باطل مبر، زیرا خداوند کسی را که اسم او را به باطل برَد، بی‌گناه نخواهد شمرد.»

8

اول سموئیل 25: 22 خدا به دشمنان داود چنین بلکه زیاده از این عمل نماید اگر از همه متعلقان او تا طلوع صبح ذکوری واگذارم.»

اول سموئیل 25: 32 - 34 داود به آبیجایل گفت: «یهوه، خدای اسرائیل، متبارک باد که تو را امروز به استقبال من فرستاد. 33 و حکمت تو مبارک و تو نیز مبارک باشی که امروز مرا از ریختن خون و از کشیدن انتقام خویش به دست خود منع نمودی. 34 و لیکن به حیات یهوه، خدای اسرائیل، که مرا از رسانیدن اذیت به تو منع نمود، اگر تعجیل ننموده، به استقبال من نمی آمدی، البته تا طلوع صبح برای نابال ذکوری باقی نمی ماند.»

مزامیر 15: 4 که در نظر خود حقیر و خوار است و آنانی را که از خداوند می‌ترسند مکرم می‌دارد؛ و قسم به ضرر خود می‌خورد و تغییر نمی‌دهد.

9

حزقیال 17: 16 - 19 16 خداوند یهوه می‌گوید: «به حیات خودم قَسَم که البتّه در مکان آن پادشاه که او را به پادشاهی نصب کرد و او قَسَم وی را خوار شمرده، عهد او را شکست یعنی نزد وی در میان بابل خواهد مرد. 17 و چون سنگرها بر پا سازند و برجها بنا نمایند تا جانهای بسیاری را منقطع سازند، آنگاه فرعون با لشکر عظیم و گروه کثیر او را در جنگ اعانت نخواهد کرد. 18 چونکه قَسَم را خوار شمرده، عهد را شکست و بعد از آنکه دست خود را داده بود، همه‌این کارها را بعمل آورد، پس رهایی نخواهی یافت.» 19 بنابراین خداوند یهوه چنین می‌گوید: «به حیات خودم قسم که سوگند مرا که او خوار شمرده و عهد مرا که شکسته است البتّه آنها را بر سر او وارد خواهم آورد.

یوشع 9: 18 و بنی‌اسرائیل ایشان را نکشتند زیرا روسای جماعت برای ایشان به یهوه، خدای اسرائیل، قسم خورده بودند، و تمامی جماعت بر روسا همه‌مهمه کردند.

یوشع 9: 19 و جمیع روسا به تمامی جماعت گفتند که برای ایشان به یهوه، خدای اسرائیل، قسم خوردیم پس الان نمی‌توانیم به ایشان ضرر برسانیم.

دوم سموئیل 21: 1 و در ایام داود، سه سال علی‌الاتصال قحطی شد، و داود به حضور خداوند سوال کرد و خداوند گفت: «به سبب شاول و خاندان خون ریز او شده است زیرا که جِبْعُونیان را کشت.»

اشعیا 19: 21 و خداوند بر مصریان معروف خواهد شد و در آن روز مصریان خداوند را خواهند شناخت و با ذبایح و هدایا او را عبادت خواهند کرد و برای خداوند نذر کرده، آن را وفا خواهند نمود.

جامعه 5: 4 - 6 4 چون برای خدا نذر نمایی در وفای آن تأخیر منما زیرا که او از احمقان خشنود نیست؛ پس به آنچه نذر کردی وفا نما. 5 بهتر است که نذر نمایی از اینکه نذر نموده، وفا نکنی. 6 مگذار که دهانت جسد تو را خطاکار سازد؛ و در حضور فرشته مگو که این سهواً شده است. چرا خدا به سبب قول تو غضبناک شده، عمل دستهایت را باطل سازد؟

مزامیر 61: 8 پس نام تو را تا به ابد خواهیم سراپید تا هر روز نذرهای خود را وفا کنم.

مزامیر 66: 13 قربانی‌های سوختنی به خانه تو خواهیم آورد. نذرهای خود را به تو وفا خواهیم نمود،

مزامیر 66: 14 که لبهای خود را بر آنها گشودم و در زمان تنگی خود آنها را به زبان خود آوردم.

تثنیه 23: 21 چون نذری برای یهوه خدایت می‌کنی در وفای آن تأخیر منما، زیرا که یهوه خدایت البته آن را از تو مطالبه خواهد نمود، و برای تو گناه خواهد بود.

تثنیه 23: 23 آنچه را که از دهانت بیرون آید، هوشیار باش که بجا آوری، موافق آنچه برای یهوه خدایت از اراده خود نذر کرده‌ای و به زبان خود گفته‌ای.

11

مزامیر 76: 11 نذر کنید و وفا نمایید برای یهوه خدای خود. همه که گرداگرد او هستند، هدیه بگذرانند نزد او که مهیب است.

ارمیا 44: 25 یهوه صباوت خدای اسرائیل چنین می‌گوید: شما و زنان شما هم با دهان خود تکلم می‌نمایید و هم با دستهای خود بجا می‌آورید و می‌گویید نذرهایی را که کردیم البته وفا خواهیم نمود و بخور برای ملکه آسمان خواهیم سوزانید و هدایای ریختنی برای او خواهیم ریخت. پس نذرهای خود را استوار خواهید کرد و نذرهای خود را وفا خواهید نمود.

ارمیا 44: 26 بنابراین ای تمامی یهودا که در زمین مصر ساکن هستید، کلام خداوند را بشنوید. اینک خداوند می‌گوید: من به اسم عظیم خود قسم خوردم که اسم من بار دیگر به دهان هیچکدام از یهود در تمامی زمین مصر آورده نخواهد شد و نخواهند گفت: به حیات خداوند یهوه قسم.

12

تثنیه 23: 21 چون نذری برای یهوه خدایت می‌کنی در وفای آن تأخیر منما، زیرا که یهوه خدایت البته آن را از تو مطالبه خواهد نمود، و برای تو گناه خواهد بود.

تثنیه 23: 23 آنچه را که از دهانت بیرون آید، هوشیار باش که بجا آوری، موافق آنچه برای یهوه خدایت از اراده خود نذر کرده‌ای و به زبان خود گفته‌ای.

مزامیر 50: 14 برای خدا قربانی تشکر را بگذران، و نذرهای خویش را به حضرت اعلی وفا نما.

مزامیر 66: 13 قربانی‌های سوختنی به خانه تو خواهم آورد. نذرهای خود را به تو وفا خواهم نمود،

مزامیر 66: 14 که لبهای خود را بر آنها گشودم و در زمان تنگی خود آنها را به زبان خود آوردم.

مزامیر 132: 2 - 5 چگونه برای خداوند قسم خورد و برای قادر مطلق یعقوب نذر نمود 3 که به خیمه خانه خود هرگز داخل نخواهم شد، و بر بستر تختخواب خود برنخواهم آمد، 4 خواب به چشمان خود نخواهم داد و نه پینکی به مژگان خویش، 5 تا مکانی برای خداوند پیدا کنم و مسکنی برای قادر مطلق یعقوب.

پیدایش 28: 20 - 22 و یعقوب نذر کرده، گفت: «اگر خدا با من باشد، و مرا در این راه که می‌روم محافظت کند، و مرا نان دهد تا بخورم، و رخت تا بپوشم، 21 تا به خانه پدر خود به سلامتی برگردم، هرآینه یهوه، خدای من خواهد بود. 22 و این سنگی را که چون ستون برپا کردم، بیت‌الله شود، و آنچه به من بدهی، ده یک آن را به تو خواهم داد.»

اول سموئیل 1: 11 و نذر کرده، گفت: «ای یهوه صباپوت اگر فی الواقع به مصیبت کنیز خود نظر کرده، مرا بیاد آوری و کنیزک خود را فراموش نکرده، اولاد ذکوری به کنیز خود عطا فرمایی، او را تمامی ایام عمرش به خداوند خواهم داد، و اُسْتَرَه بر سرش نخواهد آمد.»

13

اعمال رسولان 23: 12 و چون روز شد، یهودیان با یکدیگر عهد بسته، بر خویشان لعن کردند که تا پولس را نکشند، نخورند و ننوشند.

اعمال رسولان 23: 14 اینها نزد روسای کهنه و مشایخ رفته، گفتند، بر خویشان لعنت سخت کردیم که تا پولس را نکشیم چیزی نچشیم.

انجیل مرقس 6: 26 پادشاه به شدت محزون گشت، لیکن بجهت پاس قسم و خاطر اهل مجلس نخواست او را محروم نماید.

اعداد 5:30 اما اگر پدرش در روزی که شنید او را منع کرد، آنگاه هیچ کدام از نذرهایش و از تکالیفش که خود را به آن الزام نموده باشد، استوار نخواهد بود و از این جهت که پدرش او را منع نموده است، خداوند او را خواهد آمرزید.

اعداد 8:30 لیکن اگر شوهرش در روزی که آن را شنید، او را منع نماید، و نذری را که بر او است یا سخنی را که از لبهایش جسته، و خویشتن را به آن الزام نموده باشد، باطل سازد، پس خداوند او را خواهد آمرزید.

اعداد 12:30 و اما اگر شوهرش در روزی که بشنود، آنها را باطل سازد، پس هر چه از لبهایش درآمده باشد درباره نذرهایش یا تکالیف خود، استوار نخواهد ماند. و چونکه شوهرش آن را باطل نموده است، خداوند او را خواهد آمرزید.

اعداد 13:30 هر نذری و هر قسم الزامی را برای ذلیل ساختن جان خود، شوهرش آن را استوار نماید، و شوهرش آن را باطل سازد.

14

انجیل متی 9:11 و فریسیان چون دیدند، به شاگردان او گفتند، چرا استاد شما با باجگیران و گناهکاران غذا می خورد؟

انجیل متی 9:12 عیسی چون شنید، گفت، نه تندرستان، بلکه مریضان احتیاج به طبیب دارند.

اول قرنطیان 2:7 لکن به سبب زنا، هر مرد زوجه خود را بدارد و هر زن شوهر خود را بدارد.

اول قرنطیان 7:9 لکن اگر پرهیز ندارند، نکاح بکنند زیرا که نکاح از آتش هوس بهتر است.

اول قرنطیان 7:23 به قیمتی خریده شدید، غلام انسان نشوید.

افسیان 4: 28 دزد دیگر دزدی نکند، بلکه به دستهای خود کار نیکو کرده، زحمت بکشد تا بتواند نیازمندی را چیزی دهد.

رساله اول پطرس 4: 2 تا آنکه بعد از آن مابقی عمر را در جسم نه بحسب شهوات انسانی، بلکه موافق اراده خدا بسر برد.

اول تسالونیکیان 4: 11 و حریص باشید در اینکه آرام شوید و به کارهای خود مشغول شده، به دستهای خویش کسب نمایید، چنانکه شما را حکم کردیم،

اول تسالونیکیان 4: 12 تا نزد آنانی که خارجاند بطور شایسته رفتار کنید و به هیچ چیز محتاج نباشید

فصل بیست و سوم

مقامات دولتی

فصل بیست و سوم

مقامات دولتی

1. خدا، که خداوند مطلق و پادشاه تمام جهان میباشد، چنین مقرر فرموده است که عده ای تحت فرمانروایی او برای جلال خودش و برای سعادت همگان، دارای مقامات دولتی باشند. خدا به همین منظور این مقامات را به قدرت شمشیر مجهز نموده است تا نیکان را محافظت و تشویق نمایند و خطاکاران را تنبیه کنند(1).

2. مناسب است که مسیحیان، وقتی متوجه میشوند که برای پذیرفتن مسؤولیتهای دولتی دعوت دارند، این دعوت را قبول نمایند(2). آنها در انجام وظایف دولتی خود باید بکوشند در چهارچوب قوانین مفید کشور از دین حقیقی و عدالت و آرامش حمایت کنند(3) و در این راه با توجه به اصول عهدجدید در موارد صحیح و ضروری میتوانند به جنگ مبادرت نمایند(4).

3. مقامات دولتی نباید به تعلیم کلام خدا و اجرای آیینهای مقدس و استفاده از اقتدار روحانی مبادرت ورزند و یا به روش دیگری در امور مربوط به ایمان مداخله کنند(5) با این حال موظف هستند کلیسای خداوند را محافظت نمایند بدون این که بین فرقه های مسیحی تبعیض قائل شوند به طوری که تمام اعضاء و مقامات کلیسایی بتوانند وظایف خود را با آزادی کامل و بدون مانع انجام دهند. چون عیسای مسیح در مورد اداره و انضباط کلیسای خود ترتیبات لازم را مقرر فرموده است، هیچ قانون دولتی نباید در اداره ی کلیسا برای اعضائی که با رضایت در فرقه ای عضو شده و طبق اعتقادات خود عمل میکنند مداخله نماید یا مانع و مزاحمتی به وجود آورد. وظیفه مقامات دولتی این است که شخصیت و نام نیک تمام مردم را حفظ کنند به طوری که هیچ کس

به علت اعتقاد یا عدم اعتقاد دینی مورد بی حرمتی و آزار و اذیت قرار نگیرد(6) . همچنین مقامات دولتی موظف هستند امکان دهند که تمام مجامع دینی کلیسایی بدون مواجه شدن با مشکلی تشکیل گردد(7) .

4. وظیفه مردم این است که برای مقامات دولتی دعا کنند(8) و به آنها احترام بگذارند(9) و مالیاتها و سایر عوارض را بپردازند(10) ، دستورات قانونی آنها را اطاعت نمایند و به عنوان یک عمل وجدانی مطیع آنها باشند(11) . (بیدین بودن مقامات دولتی یا داشتن دین متفاوت نباید باعث شود که ایمانداران و حتی روحانیون(12) نسبت به آنها در مورد اجرای مقررات قانونی عدم اطاعت نشان دهند(13) . بدیهی است که پاپ نسبت به مقامات دولتی و اتباع آنها در مورد امور غیر روحانی هیچ گونه اقتداری ندارد. درباره کسانی که بدعتکار خوانده میشوند یا به اشتباهات دیگری متهم میگردند، پاپ هیچ گونه اقتدار روحانی به خصوص حق اعدام ندارد(14) .

پاورقیهای فصل بیست و سوم

1

رومیان 13: 1 - 4 هر شخص مطیع قدرتهای برتر بشود، زیرا که قدرتی جز از خدا نیست و آنهایی که هست از جانب خدا مرتب شده است. 2 حتی هر که با قدرت مقاومت نماید، مقاومت با ترتیب خدا نموده باشد و هر که مقاومت کند، حکم بر خود آورد. 3 زیرا از حکام عمل نیکو را خوفی نیست بلکه عمل بد را. پس اگر می‌خواهی که از آن قدرت ترسان نشوی، نیکویی کن که از او تحسین خواهی یافت. 4 زیرا خادم خداست برای تو به نیکویی؛ لکن هرگاه بدی کنی، بترس چونکه شمشیر را عبث بر نمی‌دارد، زیرا او خادم خداست و با غضب انتقام از بدکاران می‌کشد.

رساله اول پطرس 2: 13 لهذا هر منصب بشری را بخاطر خداوند اطاعت کنید، خواه پادشاه را که فوق همه است،

رساله اول پطرس 2: 14 و خواه حکام را که رسولان وی هستند، بجهت انتقام کشیدن از بدکاران و تحسین نیکوکاران.

2

امثال سلیمان 8: 15 به من پادشاهان سلطنت می‌کنند، و داوران به عدالت فتوا می‌دهند.

امثال سلیمان 8: 16 به من سروران حکمرانی می‌نمایند و شریفان و جمیع داوران جهان.

رومیان 13: 1 - 4 هر شخص مطیع قدرتهای برتر بشود، زیرا که قدرتی جز از خدا نیست و آنهایی که هست از جانب خدا مرتب شده است. 2 حتی هر که با قدرت مقاومت نماید، مقاومت با ترتیب خدا نموده باشد و هر که مقاومت کند، حکم بر خود آورد. 3 زیرا از حکام عمل نیکو را

خوفی نیست بلکه عمل بد را. پس اگر می‌خواهی که از آن قدرت ترسان نشوی، نیکویی کن که از او تحسین خواهی یافت. 4 زیرا خادم خداست برای تو به نیکویی؛ لکن هرگاه بدی کنی، بترس چونکه شمشیر را عبث بر نمی‌دارد، زیرا او خادم خداست و با غضب انتقام از بدکاران می‌کشد.

3

مزامیر 2: 10 - 12 و الآن ای پادشاهان تعقل نمایید! ای داوران جهان متنبه گردید! 11 خداوند را با ترس عبادت کنید و با لرز شادی نمایید! 12 پسر را ببوسید مبادا غضبناک شود و از طریق هلاک شوید، زیرا غضب او به اندکی افروخته می‌شود. خوشبحال همه آنانی که بر او توکل دارند.

مزامیر 82: 3 فقیران و یتیمان را دادرسی بکنید. مظلومان و مسکینان را انصاف دهید.

مزامیر 82: 4 مظلومان و فقیران را برهانید و ایشان را از دست شریران خلاصی دهید.

مزامیر 101: 1 - 8 [مزمور داود] رحمت و انصاف را خواهم سراپید. نزد تو ای خداوند، تسبیح خواهم خواند. 2 در طریق کامل به خردمندی رفتار خواهم نمود. نزد من کی خواهی آمد؟ در خانه خود با دل سلیم سالک خواهم شد. 3 چیزی بد را پیش نظر خود نخواهم گذاشت. کار کج روان را مکروه می‌دارم، به من نخواهد چسبید. 4 دل کج از من دور خواهد شد. شخص شریر را نخواهم شناخت. 5 کسی را که در خُفیه به همسایه خود غیبت گوید، هلاک خواهم کرد. کسی را که چشم بلند و دل متکبر دارد تحمل نخواهم کرد. 6 چشمانم بر امنای زمین است تا با من ساکن شوند. کسی که به طریق کامل سالک باشد، خادم من خواهد بود. 7 حيله گر در خانه من ساکن نخواهد شد. دروغگو پیش نظر من نخواهد ماند. 8 همه شریران زمین را صبحگاهان هلاک خواهم کرد تا جمیع بدکاران را از شهر خداوند منقطع سازم.

اول تیموتائوس 2: 2 بجهت پادشاهان و جمیع صاحبان منصب تا به آرامی و استراحت و با کمال دینداری و وقار، عمر خود را بسر بریم.

دوم سموئیل 23: 3 خدای اسرائیل متکلم شد و صخرهٔ اسرائیل مرا گفت: آنکه بر مردمان حکمرانی کند، عادل باشد و با خدا ترسی سلطنت نماید.

رساله اول پطرس 2: 13 لهدذا هر منصب بَشَری را بخاطر خداوند اطاعت کنید، خواه پادشاه را که فوق همه است،

4

انجیل لوقا 3: 14 سپاهیان نیز از او پرسیده، گفتند، ما چه کنیم؟ به ایشان گفت، بر کسی ظلم نکنید و بر هیچ کس افترا مزیند و به مواجب خود اکتفا کنید.

رومیان 13: 1 - 4 هر شخص مطیع قدرتهای برتر بشود، زیرا که قدرتی جز از خدا نیست و آنهایی که هست از جانب خدا مرتب شده است. 2 حتی هر که با قدرت مقاومت نماید، مقاومت با ترتیب خدا نموده باشد و هر که مقاومت کند، حکم بر خود آورد. 3 زیرا از حکام عمل نیکو را خوفی نیست بلکه عمل بد را. پس اگر می‌خواهی که از آن قدرت ترسان نشوی، نیکویی کن که از او تحسین خواهی یافت. 4 زیرا خادم خداست برای تو به نیکویی؛ لکن هرگاه بدی کنی، بترس چونکه شمشیر را عبث بر نمی‌دارد، زیرا او خادم خداست و با غضب انتقام از بدکاران می‌کشد.

انجیل متی 8: 9 زیرا که من نیز مردی زیر حکم هستم و سپاهیان را زیر دست خود دارم؛ چون به یکی گویم برو، می‌رود و به دیگری بیا، می‌آید و به غلام خود فلان کار را بکن، می‌کند.

انجیل متی 8: 10 عیسی چون این سخن را شنید، متعجب شده، به همراهان خود گفت، هرآینه به شما می‌گویم که چنین ایمانی در اسرائیل هم نیافته‌ام.

اعمال رسولان 10: 1 و در قیصریه مردی کرنیلیوس نام بود، یوزباشی فوجی که به ایتالیایی مشهور است.

اعمال رسولان 10: 2 و او با تمامی اهل بیتش متقی و خداترس بود که صدقه بسیار به قوم می‌داد و پیوسته نزد خدا دعا می‌کرد.

مکاشفه 17: 14 ایشان با برّه جنگ خواهند نمود و برّه بر ایشان غالب خواهد آمد، زیرا که او ربّ الارباب و پادشاه پادشاهان است و آنانی نیز که با وی هستند که خوانده شده و برگزیده و امینند.

مکاشفه 17: 16 و اما ده شاخ که دیدی و وحش، اینها فاحشه را دشمن خواهند داشت و او را بینوا و عریان خواهند نمود و گوشتش را خواهند خورد و او را به آتش خواهند سوزانید،

5

دوم تواریخ 26: 18 و ایشان با عزّیا پادشاه مقاومت نموده، او را گفتند: «ای عزّیا سوزانیدن بخور برای خداوند کار تو نیست بلکه کار کاهنان پسران هارون است که برای سوزانیدن بخور تقدیس شده‌اند. پس از مقدس بیرون شو زیرا خطا کردی، و این کار از جانب یهوه خدا موجب عزت تو نخواهد بود.»

انجیل متی 18: 17 و اگر سخن ایشان را ردّ کند، به کلیسا بگو. و اگر کلیسا را قبول نکند، در نزد تو مثل خارجی یا باجگیر باشد.

انجیل متی 16: 19 و کلیدهای ملکوت آسمان را به تو می‌سپارم؛ و آنچه بر زمین ببندی در آسمان بسته گردد و آنچه در زمین گشایی در آسمان گشاده شود.

اول قرننتیان 4: 1 هرکس ما را چون خدام مسیح و وکلای اسرار خدا بشمارد.

اول قرننتیان 4: 2 و دیگر در وکلا باز پرس می‌شود که هر یکی امین باشد.

اول قرن‌تین 12: 28 و خدا قرارداد بعضی را در کلیسا، اول رسولان، دوم انبیا، سوم معلّمان، بعد قوّات، پس نعمتهای شفا دادن و اعانات و تدابیر و اقسام زبانها.

اول قرن‌تین 12: 29 آیا همه رسول هستند، یا همه انبیا، یا همه معلّمان، یا همه قوّات؟

افسسیان 4: 11 و او بخشید بعضی رسولان و بعضی انبیا و بعضی مبشرین و بعضی شبانان و معلّمان را،

افسسیان 4: 12 برای تکمیل مقدّسین، برای کار خدمت، برای بنای جسد مسیح،

رومیان 10: 15 و چگونه و عظمی کنند جز اینکه فرستاده شوند؟ چنانکه مکتوب است که چه زیبا است پایهای آنانی که به سلامتی بشارت می‌دهند و به چیزهای نیکو مژده می‌دهند.

رساله به عبرانیان 5: 4 و کسی این مرتبه را برای خود نمی‌گیرد، مگر وقتی که خدا او را بخواند، چنانکه هارون را.

انجیل یوحنا 18: 36 عیسی جواب داد که پادشاهی من از این جهان نیست. اگر پادشاهی من از این جهان می‌بود، خدّام من جنگ می‌کردند تا به یهود تسلیم نشوم. لیکن اکنون پادشاهی من از این جهان نیست.

اعمال رسولان 5: 29 پطرس و رسولان در جواب گفتند، خدا را می‌باید بیشتر از انسان اطاعت نمود.

اشعیا 49: 23 و پادشاهان لالاهای تو و ملکه‌های ایشان دایه‌های تو خواهند بود و نزد تو رو به زمین افتاده، خاک پای تو را خواهند لیسید و تو خواهی دانست که من یهوه هستم و آنانی که منتظر من باشند، خجل نخواهند گردید.

مزامیر 105: 15 که بر مسیحان من دست مگذارید و انبیای مرا ضرر مرسانید.

مزامیر 122: 9 به خاطرخانهٔ یهوهٔ خدای ما، سعادت تو را خواهم طلبید.

عزرا 7: 23 - 28 هر چه خدای آسمان فرموده باشد، برای خانه خدای آسمان بلا تأخیر کرده شود، زیرا چرا غضب بر ملک پادشاه و پسرانش وارد آید. 24 و شما را اطلاع می‌دهیم که بر همه کاهنان و لایویان و مغنیان و دربانان و نتینیم و خادمان این خانه خدا جزیه و خراج و باج نهادن جایز نیست. 25 و تو ای عزرا، موافق حکمت‌خدایت که در دست تو می‌باشد، قاضیان و داوران از همه آنانی که شرایع خدایت را می‌دانند نصب نما تا بر جمیع اهل ماورای نهر دآوری نمایند و آنانی را که نمی‌دانند تعلیم دهید. 26 و هر که به شریعت خدایت و به فرمان پادشاه عمل ننماید، بر او بی‌محابا حکم شود، خواه به قتل یا به جلای وطن یا به ضبط اموال یا به حبس. 27 متبارک باد یهوه خدای پدران ما که مثل این را در دل پادشاه نهاده است که خانه خداوند را که در اورشلیم است زینت دهد. 28 و مرا در حضور پادشاه و مشیرانش و جمیع روسای مقتدر پادشاه منظور ساخت، پس من موافق دست یهوه خدایم که بر من می‌بود، تقویت یافتم و روسای اسرائیل را جمع کردم تا با من برآیند.

لایویان 24: 16 و هر که اسم یهوه را کفر گوید هرآینه کشته شود، تمامی جماعت او را البته سنگسار کنند، خواه غریب خواه متوطن. چونکه اسم را کفر گفته است کشته شود.

تثنیه 13: 5 و آن نبی یا بینندهٔ خواب کشته شود، زیرا که سخنان فتنه‌انگیز بر یهوهٔ خدای شما که شما را از زمین مصر بیرون آورد، و تو را از خانه بندگی فدیہ داد، گفته است تا تو را از طریقی

که یهوه خدایت به تو امر فرمود تا با آن سلوک نمایی، منحرف سازد. پس به این طور بدی را از میان خود دور خواهی کرد.

تثنیه 13: 6 و اگر برادرت که پسر مادرت باشد یا پسر یا دختر تو یا زن هم‌آغوش تو یا رفیقت که مثل جان تو باشد، تو را در خفا اغوا کند، و گوید که برویم و خدایان غیر را که تو و پدران تو نشناختید عبادت نماییم،

تثنیه 13: 12 اگر درباره یکی از شهرهایی که یهوه خدایت به تو به جهت سکونت می‌دهد خبر یابی،

دوم پادشاهان 18: 4 او مکان‌های بلند را برداشت و تمایل را شکست و اشیره را قطع نمود و مار برنجین را که موسی ساخته بود، خرد کرد زیرا که بنی‌اسرائیل تا آن زمان برایش بخور می‌سوزانیدند. و او آن را نَحْشْتان نامید.

دوم پادشاهان 23: 1 - 26 1 و پادشاه فرستاد که تمامی مشایخ یهودا و اورشلیم را نزد وی جمع کردند. 2 و پادشاه و تمامی مردان یهودا و جمیع سکنه اورشلیم با وی و کاهنان و انبیا و تمامی قوم، چه کوچک و چه بزرگ، به خانه خداوند برآمدند. و او تمامی سخنان کتاب عهدی را که در خانه خداوند یافت شد، در گوش ایشان خواند. 3 و پادشاه نزد ستون ایستاد و به حضور خداوند عهد بست که خداوند را پیروی نموده، اوامر و شهادتات و فرایض او را به تمامی دل و تمامی جان نگاه دارند و سخنان این عهد را که در این کتاب مکتوب است، استوار نمایند. پس تمامی قوم این عهد را برپا داشتند. 4 و پادشاه، حَلْقِیا، رئیس کهنه و کاهنان دسته دوم و مستحفظان در را امر فرمود که تمامی ظروف را که برای بَعْل و اَشیره و تمامی لشکر آسمان ساخته شده بود، از هیکل خداوند بیرون آورند. و آنها را در بیرون اورشلیم در مزرعه‌های قِدْرُون سوزانید و خاکستر آنها را به بیت‌ئیل برد. 5 و کاهنان بتها را که پادشاهان یهودا تعیین نموده بودند تا در مکان‌های بلند شهرهای یهودا و نواحی اورشلیم بخور بسوزانند، و آنانی را که برای بَعْل و آفتاب و ماه و بروج و تمامی لشکر آسمان بخور می‌سوزانیدند، معزول کرد. 6 و اَشیره را از خانه خداوند، بیرون از

اورشلیم به وادی قدرون برد و آن را به کنار نهر قدرون سوزانید، و آن را مثل غبار، نرم ساخت و گرد آن را بر قبرهای عوام الناس پاشید. 7 و خانه‌های لواط را که نزد خانه خداوند بود که زنان در آنها خیمه‌ها به جهت آشیره می‌بافتند، خراب کرد. 8 و تمامی کاهنان را از شهرهای یهودا آورد و مکانهای بلند را که کاهنان در آنها بخورمی‌سوزانیدند، از جَبَع تا بئرِشَبَع نجس ساخت، و مکانهای بلند دروازه‌ها را که نزد دهنه دروازه یهوشع، رئیس شهر، و به طرف چپ دروازه شهر بود، منهدم ساخت. 9 لیکن کاهنان مکانهای بلند، به مذبح خداوند در اورشلیم برنیامدند اما نان فطیر در میان برادران خود خوردند. 10 و تُوَفَّتْ را که در وادی بنی‌هَنُوم بود، نجس ساخت تا کسی پسر یا دختر خود را برای مَوْلَک از آتش نگذرانند. 11 و اسبهایی را که پادشاهان یهودا به آفتاب داده بودند که نزد حُجْرَة نَتْنَمَلْکِ خواجه‌سرا در پیرامون خانه بودند، از مدخل خانه خداوند دور کرد و ازابه‌های آفتاب را به آتش سوزانید. 12 و مذبح‌هایی را که بر پشت‌بامِ بالاخانه آحاز بود و پادشاهان یهودا آنها را ساخته بودند، و مذبح‌هایی را که مَنَسّی در دو صحنِ خانه خداوند ساخته بود، پادشاه منهدم ساخت و از آنجا خراب کرده، گرد آنها را در نهر قدرون پاشید. 13 و مکانهای بلند را که مقابل اورشلیم به طرف راست کوه فساد بود و سلیمان، پادشاه اسرائیل، آنها را برای اَشْتُورَت، رجاست صیدونیان و برای گموش، رجاست موآبیان، و برای ملکوم، رجاست بنی‌عمون، ساخته بود، پادشاه، آنها را نجس ساخت. 14 و تماثیل را خرد کرد و اشیریم را قطع نمود و جایهای آنها را از استخوانهای مردم پر ساخت. 15 و نیز مذبحی که در بیت‌ئیل بود و مکان بلندی که یربعام بن نَباط که اسرائیل را مرتکب گناه ساخته، آن را بنا نموده بود، هم مذبح و هم مکان بلند را منهدم ساخت و مکان بلند را سوزانیده، آن را مثل غبار، نرم کرد و اشیره را سوزانید. 16 و یوشیا ملتفت شده، قبرها را که آنجا در کوه بود، دید. پس فرستاده، استخوانها را از آن قبرها برداشت و آنها را بر آن مذبح سوزانیده، آن را نجس ساخت، به موجب کلام خداوند که آن مرد خدایی که از این امور اخبار نموده بود، به آن ندا درداد. 17 و پرسید: «این مجسمه‌ای که می‌بینم، چیست؟» مردان شهر وی را گفتند: «قبر مرد خدایی است که از یهودا آمده، به این کارهایی که تو بر مذبح بیت‌ئیل کرده‌ای، ندا کرده بود.» 18 او گفت: «آن را واگذارید و کسی استخوانهای او را حرکت ندهد.» پس

استخوانهای او را با استخوانهای آن نبی که از سامره آمده بود، واگذاشتند. 19 و یوشیا تمامی خانه‌های مکان‌های بلند را نیز که در شهرهای سامره بود و پادشاهان اسرائیل آنها را ساخته، خشم (خداوند) را به هیجان آورده بودند، برداشت و با آنها موافق تمامی کارهایی که به بیت‌ئیل کرده بود، عمل نمود. 20 و جمیع کاهنان مکان‌های بلند را که در آنجا بودند، بر مذبح‌ها گشت و استخوانهای مردم را بر آنها سوزانیده، به اورشلیم مراجعت کرد. 21 و پادشاه تمامی قوم را امر فرموده، گفت که «عید فصیح را به نحوی که در این کتاب عهد مکتوب است، برای خدای خود نگاه دارید.» 22 به تحقیق فصیحی مثل این فصیح از ایام داورانی که بر اسرائیل داوری نمودند و در تمامی ایام پادشاهان اسرائیل و پادشاهان یهودا نگاه داشته نشد. 23 اما در سال هجدهم، یوشیا پادشاه، این فصیح را برای خداوند در اورشلیم نگاه داشتند. 24 و نیز یوشیا اصحاب اجنه و جادوگران و ترافیم و بتها و تمام رجاسات را که در زمین یهودا و در اورشلیم پیدا شد، نابود ساخت تا سخنان تورات را که در کتابی که حلقیای کاهن در خانه خداوند یافته بود، به جا آورد. 25 و قبل از او پادشاهی نبود که به تمامی دل و تمامی جان و تمامی قوت خود موافق تمامی تورات موسی به خداوند رجوع نماید، و بعد از او نیز مثل او ظاهر نشد. 26 اما خداوند از حدت خشم عظیم خود برنگشت زیرا که غضب او به سبب همه کارهایی که منسی خشم او را از آنها به هیجان آورده بود، بر یهودا مشتعل شد.

اول تواریخ 13: 1 - 9 و داود با سرداران هزاره و صده و با جمیع روسا مشورت کرد. 2 و داود به تمامی جماعت اسرائیل گفت: «اگر شما مصلحت می‌دانید و اگر این از جانب یهوه خدای ما باشد، نزد برادران خود که در همه زمینهای اسرائیل باقی مانده‌اند، به هر طرف بفرستیم و با ایشان کاهنان و لایوانی که در شهرهای خود و حوالی آنها می‌باشند، نزد ما جمع شوند، 3 و تابوت خدای خویش را باز نزد خود بیاوریم چونکه در ایام شاول نزد آن مسألت نمودیم.» 4 و تمامی جماعت گفتند که: «چنین بکنیم.» زیرا که این امر به نظر تمامی قوم پسند آمد. 5 پس داود تمامی اسرائیل را از شیخوَر مصر تا مدخل حَمات جمع کرد تا تابوت خدا را از قریت یعاریم بیاورند. 6 و داود و تمامی اسرائیل به بَعْلَه که همان قریت یعاریم است و از آن یهودا بود، برآمدند تا تابوت خدا

یهوه را که در میان کروبیان در جایی که اسم او خوانده می‌شود ساکن است، از آنجا بیاورند. 7 و تابوت خدا را بر اراهای تازه از خانهٔ آبیناداب آوردند و عزا و آخو اراهه را می‌رانند. 8 و داود و تمامی اسرائیل با سرود و بربط و عود و دف و سنج و کرنا به قوت تمام به حضور خدا وجد می‌نمودند. 9 و چون به خرمنگاه کیدون رسیدند عزا دست خود را دراز کرد تا تابوت را بگیرد زیرا گاوان می‌لغزیدند.

دوم تواریخ 15: 12 و به تمامی دل و تمامی جان خود عهد بستند که یهوه خدای پدران خود را طلب نمایند.

دوم تواریخ 15: 13 و هر کسی که یهوه خدای اسرائیل را طلب ننماید، خواه کوچک و خواه بزرگ، خواه مرد و خواه زن، کشته شود.

دوم تواریخ 34: 33 و یوشیا همهٔ رجاسات را از تمامی زمینهایی که از آن بنی اسرائیل بود برداشت، و همهٔ کسانی را که در اسرائیل یافت شدند، تحریش نمود که یهوه خدای خود را عبادت نمایند و ایشان در تمامی ایام او از متابعت یهوه خدای پدران خود انحراف نورزیدند.

رومیان 13: 1 - 6 هر شخص مطیع قدرتهای برتر بشود، زیرا که قدرتی جز از خدا نیست و آنهایی که هست از جانب خدا مرتب شده است. 2 حتی هر که با قدرت مقاومت نماید، مقاومت با ترتیب خدا نموده باشد و هر که مقاومت کند، حکم بر خود آورد. 3 زیرا از حکام عمل نیکو را خوفی نیست بلکه عمل بد را. پس اگر می‌خواهی که از آن قدرت ترسان نشوی، نیکویی کن که از او تحسین خواهی یافت. 4 زیرا خادم خداست برای تو به نیکویی؛ لکن هرگاه بدی کنی، بترس چونکه شمشیر را عبث بر نمی‌دارد، زیرا او خادم خداست و با غضب انتقام از بدکاران می‌کشد. 5 لهدا لازم است که مطیع او شوی نه به سبب غضب فقط بلکه به سبب ضمیر خود نیز. 6 زیرا که به این سبب باج نیز می‌دهید، چونکه خدام خدا و مواظب در همین امر هستند.

اعمال رسولان 18: 14 - 16 چون پولس خواست حرف زند، گالیون گفت، ای یهودیان اگر ظلمی یا فسقی فاحش می‌بود، هر آینه شرط عقل می‌بود که متحمل شما بشوم. 15 ولی چون

مسأله‌های است دربارهٔ سخنان و نامها و شریعت شما، پس خود بفهمید. من در چنین امور نمی‌خواهم داوری کنم. 16 پس ایشان را از پیش مسند براند.

7

دوم تواریخ 19: 8 - 11 و در اورشلیم نیز یهوشافاط بعضی از لاویان و کاهنان را و بعضی از روسای آبابی اسرائیل را به جهت داوری خداوند و مرافعه‌ها قرار داد. پس به اورشلیم برگشتند. 9 و ایشان را امر فرموده، گفت: «شما بدینطور با امانت و دل کامل در ترس خداوند رفتار نمایید. 10 و در هر دعوی‌ای که از برادران شما که ساکن شهرهای خود می‌باشند، میان خون و خون و میان شرایع و اوامر و فرایض و احکام پیش شما آید، ایشان را انداز نمایید تا نزد خداوند مجرم نشوند، مبادا غضب بر شما و بر برادران شما بیاید. اگر به این طور رفتار نمایید، مجرم نخواهید شد. 11 و اینک امریاً، رئیس کهنه، برای همهٔ امور خداوند و زبَدیا ابن اسمعئیل که رئیس خاندان یهودا می‌باشد، برای همهٔ امور پادشاه بر سر شما هستند؛ و لاویان همراه شما در خدمت مشغولند. پس به دلیری عمل نمایید و خداوند با نیکان باشد.»

دوم تواریخ 29: 30 و حزقیا پادشاه و روسا لاویان را امر فرمودند که به کلمات داود و آساف رایی برای خداوند تسبیح بخوانند. پس با شادمانی تسبیح خواندند و رکوع نموده، سجده کردند.

انجیل متی 2: 4 پس همهٔ روسای کهنه و کاتبان قوم را جمع کرده، از ایشان پرسید که، مسیح کجا باید متولد شود؟

انجیل متی 2: 5 بدو گفتند، در بیت لحم یهودیه زیرا که از نبی چنین مکتوب است،

دوم سموئیل 23: 3 خدای اسرائیل متکلم شد و صخرهٔ اسرائیل مرا گفت: آنکه بر مردمان حکمرانی کند، عادل باشد و با خدا ترسی سلطنت نماید.

رومیان 13: 4 زیرا خادم خداست برای تو به نیکویی؛ لکن هرگاه بدی کنی، بترس چونکه شمشیر را عبث بر نمی‌دارد، زیرا او خادم خداست و با غضب انتقام از بدکاران می‌کشد.

8

اول تیموتائوس 2: 1 - 3 پس از همه‌چیز اول، سفارش می‌کنم که صلوات و دعاها و مناجات و شکرها را برای جمیع مردم بجا آورند؛ 2 بجهت پادشاهان و جمیع صاحبان منصب تا به آرامی و استراحت و با کمال دینداری و وقار، عمر خود را بسر بریم. 3 زیرا که این نیکو و پسندیده است، در حضور نجات‌دهنده ما خدا

9

رساله اول پطرس 2: 17 همه مردمان را احترام کنید. برادران را محبت نمایید. از خدا بترسید. پادشاه را احترام نمایید.

10

رومیان 13: 6 زیرا که به این سبب باج نیز می‌دهید، چونکه خدام خدا و مواظب در همین امر هستند.

رومیان 13: 7 پس حق هرکس را به او ادا کنید، باج را به مستحق باج و جزیه را به مستحق جزیه و ترس را به مستحق ترس و عزت را به مستحق عزت.

انجیل متی 22: 21 بدو گفتند، از آن قیصر. بدیشان گفت، مال قیصر را به قیصر ادا کنید و مال خدا را به خدا!

11

رومیان 13: 5 لهذا لازم است که مطیع او شوی نه به سبب غضب فقط بلکه به سبب ضمیر خود نیز.

رساله تیطس 3: 1 به یاد ایشان آور که حکام و سلاطین را اطاعت کنند و فرمانبرداری نمایند، و برای هر کار نیکو مستعد باشند،

12

رساله اول پطرس 2: 13 لهذا هر منصب بشری را بخاطر خداوند اطاعت کنید، خواه پادشاه را که فوق همه است،

رساله اول پطرس 2: 14 و خواه حکام را که رسولان وی هستند، بجهت انتقام کشیدن از بدکاران و تحسین نیکوکاران.

رساله اول پطرس 2: 16 مثل آزادگان، اما نه مثل آنانی که آزادی خود را پوشش شرارت می سازند، بلکه چون بندگان خدا.

13

رومیان 13: 1 هر شخص مطیع قدرتهای برتر بشود، زیرا که قدرتی جز از خدا نیست و آنهایی که هست از جانب خدا مرتب شده است.

اول پادشاهان 2: 35 و پادشاه بنیاهو ابن یهویداع را به جایش به سرداری لشکر نصب کرد و پادشاه، صادق کاهن را در جای ابیاتار گماشت.

اعمال رسولان 25: 9 - 11 اما چون فستوس خواست بر یهود منت نهد، در جواب پولس گفت، آیا می‌خواهی به اورشلیم آیی تا در آنجا در این امور به حضور من حکم شود؟ 10 پولس گفت، در محکمه قیصر ایستاده‌ام که در آنجا می‌باید محاکمه من بشود. به یهود هیچ ظلمی نکرده‌ام، چنانکه تو نیز نیکو می‌دانی. 11 پس هر گاه ظلمی یا عملی مستوجب قتل کرده باشم، از مردن دریغ ندارم. لیکن اگر هیچ یک از این شکایتهایی که اینها بر من می‌آورند اصلی ندارد، کسی نمی‌تواند مرا به ایشان سپارد. به قیصر رفع دعوی می‌کنم.

رساله دوم پطرس 2: 1 لکن در میان قوم، انبیای کذب نیز بودند، چنانکه در میان شما هم معلمان کذب خواهند بود که بدعت‌های مهلک را خفیهً خواهند آورد، و آن آقای را که ایشان را خرید انکار خواهند نمود، و هلاکت سریع را بر خود خواهند کشید.

رساله دوم پطرس 2: 10 خصوصاً آنانی که در شهوات نجاست در پی جسم می‌روند و خداوندی را حقیر می‌دانند. اینها جسور و متکبرند و از تهمت زدن بر بزرگان نمی‌لرزند.

رساله دوم پطرس 2: 11 و حال آنکه فرشتگانی که در قدرت و قوت افضل هستند، پیش خداوند بر ایشان حکم افترا نمی‌زنند.

رساله یهودا 1: 8 - 11 لیکن با وجود این، همه این خواب بینندگان نیز جسد خود را نجس می‌سازند و خداوندی را خوار می‌شمارند و بر بزرگان تهمت می‌زنند. 9 اما میکائیل، رئیس ملائکه، چون درباره جسد موسی با ابلیس منازعه می‌کرد، جرأت نمود که حکم افترا بر او بزند بلکه گفت، خداوند تو را توبیخ فرماید. 10 لکن این اشخاص بر آنچه نمی‌دانند افترا می‌زنند و در آنچه مثل حیوان غیرناطق بالطبع فهمیده‌اند، خود را فاسد می‌سازند. 11 وای بر ایشان زیرا که به راه قائن رفته‌اند و در گمراهی بلعام بجهت اجرت غرق شده‌اند و در مشاجرت قورح هلاک گشته‌اند.

دوم تسالونیکیان 2: 4 که او مخالفت می‌کند و خود را بلندتر می‌سازد از هر چه به خدا یا به معبود مسمی شود، به حدّی که مثل خدا در هیكل خدا نشسته، خود را می‌نماید که خداست.

مکاشفه 13: 15 - 17 و به وی داده شد که آن صورتِ وحش را روح بخشد تا که صورت وحش سخنگوید و چنان کند که هر که صورت وحش را پرستش نکند، کشته گردد. 16 و همه را از کبیر و صغیر و دولتمند و فقیر و غلام و آزاد بر این وا می‌دارد که بر دست راست یا بر پیشانی خود نشانی گذارند. 17 و اینکه هیچ‌کس خرید و فروش نتواند کرد، جز کسی که نشان، یعنی اسم یا عددِ اسمِ وحش را داشته باشد.

دوم تیموتائوس 2: 24 اما بنده خدا نباید نزاع کند، بلکه با همه کس ملایم و راغب به تعلیم و صابر در مشقّت باشد،

رساله اول پطرس 5: 3 و نه چنانکه بر قسمت‌های خود خداوندی بکنید، بلکه بجهت گله نمونه باشید،

فصل بیست و چهارم

ازدواج و طلاق

فصل بیست و چهارم

ازدواج و طلاق

1. عقد ازدواج باید میان یک مرد و یک زن منعقد گردد. داشتن بیش از یک زن برای مرد و بیش از یک شوهر برای زن در یک زمان بر خلاف قانون است(1) .

2. ازدواج به منظور استفاده متقابل زن و شوهر(2) ، ازدیاد مشروع نسل انسان ، تربیت نسل مقدس برای کلیسا(3) و جلوگیری از فساد اخلاق مقرر شده است(4) .

3. تمام کسانی که دارای آمادگی فکری و عاطفی و بدنی هستند میتوانند ازدواج کنند(5) . ولی مسیحیان موظف هستند فقط در خداوند ازدواج نمایند. به همین دلیل کسانی که دارای دین اصلاح شده حقیقی میباشند نباید با گناهکاران و پیروان پاپ و بت پرستان ازدواج کنند. اشخاص خداترس نباید با کسانی که در شرارت آشکار بسر میبرند یا دارای عقاید بدعت کارانه هستند از طریق ازدواج هم یوغ شوند(6) .

4. ازدواج در درجات قرابتی که در کلام خدا ممنوع شده است نباید انجام شود(7) . این نوع ازدواجها به وسیله قوانین انسانی یا با رضایت طرفین نمیتوانند مشروع گردند(8) .

5. وقتی بعد از وعده ازدواج و پیش از انجام عقد ازدواج زنای یکی از طرفین آشکار گردد، طرف بیگناه میتواند وعده ازدواج را باطل سازد(9) . در صورتی که بعد از انجام عقد ازدواج زنا انجام شود

شخص بیگناه اختیار دارد تقاضای طلاق نماید(10) و بعد از طلاق میتواند با شخص دیگری ازدواج کند به مانند این که طرف خطاکار فوت کرده باشد(11) .

6. ذات فاسد انسان مایل است از جدایی بیمورد کسانی که خدا آنها را پیوند داده است دفاع نماید ولی یگانه دلیل مجاز برای گسستن پیوند زناشویی عبارت است از زنا یا ترک عمدی همسر که توسط کلیسا و مقامات دولتی اصلاح پذیر نباشد(12) . اقدامات لازم در مورد طلاق باید به طور آشکار و بر اساس مقررات انجام شود و طرفین مجاز نیستند بر طبق تمایلات و نظرات شخصی خود عمل نمایند(13) .

پاورقیهای فصل بیست و چهارم

1

پیدایش 2: 24 از این سبب مرد پدر و مادر خود را ترک کرده، با زن خویش خواهد پیوست و یک تن خواهند بود.

انجیل متی 19: 4 - 6 او در جواب ایشان گفت، مگر نخوانده‌اید که خالق در ابتدا ایشان را مرد و زن آفرید، 5 و گفت، از این جهت مرد، پدر و مادر خود را رها کرده، به زن خویش پیوندد و هر دو یک تن خواهند شد؟ 6 بنابراین بعد از آن دو نیستند، بلکه یک تن هستند. پس آنچه را خدا پیوست انسان جدا نسازد.

امثال سلیمان 2: 17 که مُصاحبِ جوانی خود را ترک کرده، و عهد خدای خویش را فراموش نموده است.

اول قرن‌تیان 7: 2 لکن به سبب زنا، هر مرد زوجه خود را بدارد و هر زن شوهر خود را بدارد.

انجیل مرقس 10: 6 - 9 لیکن از ابتدای خلقت، خدا ایشان را مرد و زن آفرید. 7 از آن جهت باید مرد پدر و مادر خود را ترک کرده، با زن خویش پیوندد، 8 و این دو یک تن خواهند بود چنانکه از آن پس دو نیستند بلکه یک جسد. 9 پس آنچه خدا پیوست، انسان آن را جدا نکند.

رومیان 7: 3 پس مادامی که شوهرش حیات دارد، اگر به مرد دیگر پیوندد، زانیه خوانده می‌شود. لکن هرگاه شوهرش بمیرد، از آن شریعت آزاد است که اگر به شوهری دیگر داده شود، زانیه نباشد.

2

پیدایش 2: 18 و خداوند خدا گفت: «خوب نیست که آدم تنها باشد. پس برایش معاونی موافق وی بسازم.»

3

ملاکی 2: 15 و آیا او یکی را نیافرید با آنکه بقیه روح را می‌داشت و از چه سبب یک را (فقط آفرید)؟ از این جهت که ذریت الهی را طلب می‌کرد. پس از روح‌های خود باحذر باشید و زنهار احدی به زوجه جوانی خود خیانت نرزد.

پیدایش 9: 1 و خدا، نوح و پسرانش را برکت داده، بدیشان گفت: «بارور و کثیر شوید و زمین را پر سازید.»

4

اول قرن‌تینان 7: 2 لکن به سبب زنا، هر مرد زوجه خود را بدارد و هر زن شوهر خود را بدارد.

اول قرن‌تینان 7: 9 لکن اگر پرهیز ندارند، نکاح بکنند زیرا که نکاح از آتش هوس بهتر است.

رساله به عبرانیان 13: 4 نکاح به هر وجه محترم باشد و بسترشغیرنجس زیرا که فاسقان و زانیان را خدا داوری خواهد فرمود.

اول تیموتائوس 4: 3 که از مزاجت منع می‌کنند و حکم می‌نمایند به احتراز از خوراکهایی که خدا آفرید برای مومنین و عارفین حقّ تا آنها را به شکرگزاری بخورند.

اول قرنیتیان 7: 36 - 38 لکن هرگاه کسی گمان برد که با باکره خود ناشایستگی می‌کند، اگر به حدّ بلوغ رسید و ناچار است از چنین شدن، آنچه خواهد بکند؛ گناهی نیست؛ بگذار که نکاح کنند. 37 اما کسی که در دل خود پایدار است و احتیاج ندارد بلکه در اراده خود مختار است و در دل خود جازم است که باکره خود را نگاه دارد، نیکو می‌کند. 38 پس هم کسی که به نکاح دهد، نیکو می‌کند و کسی که به نکاح ندهد، نیکوتر می‌نماید.

پیدایش 24: 57 گفتند: «دختر را بخوانیم و از زبانش بپرسیم.»

پیدایش 24: 58 پس رفقه را خواندند و به وی گفتند: «با این مرد خواهی رفت؟» گفت: «می‌روم.»

اول قرنیتیان 7: 39 زن مادامی که شوهرش زنده است، بسته است. اما هرگاه شوهرش مرد آزاد گردید تا به هر که بخواهد منکوحه شود، لیکن در خداوند فقط.

پیدایش 34: 14 پس بدیشان گفتند: «این کار را نمی‌توانیم کرد که خواهر خود را به شخصی نامختون بدهیم، چونکه این برای ما ننگ است.»

خروج 34: 16 و از دختران ایشان برای پسران خود می‌گیری، و چون دختران ایشان از عقب خدایان خود زنا کنند، آنگاه پسران شما را در پیروی خدایان خود مرتکب زنا خواهند نمود.

تثنیه 7: 3 و با ایشان مصاهرت منما؛ دختر خود را به پسر ایشان مده، و دختر ایشان را برای پسر خود مگیر.

تثنیه 7: 4 زیرا که اولاد تو را از متابعت من برخوردارند گردانید، تا خدایان غیر را عبادت نمایند، و غضب خداوند بر شما افروخته شده، شما را بزودی هلاک خواهد ساخت.

اول پادشاهان 11: 4 و در وقت پیری سلیمان واقع شد که زنانش دل او را به پیروی خدایان غریب مایل ساختند، و دل او مثل دل پدرش داود با یهوه، خدایش کامل نبود.

نحمیا 13: 25 - 27 بنابراین با ایشان مشاجره نموده، ایشان راملامت کردم و بعضی از ایشان را زدم و موی ایشان را کندم و ایشان را به خدا قَسَم داده، گفتم: «دختران خود را به پسران آنها مدهید و دختران آنها را به جهت پسران خود و به جهت خویشان مگیرید. 26 آیا سلیمان پادشاه اسرائیل در همین امر گناه نوزید با آنکه در امت‌های بسیار پادشاهی مثل او نبود؟ و اگر چه او محبوب خدای خود می‌بود و خدا او را به پادشاهی تمامی اسرائیل نصب کرده بود، زنان بیگانه او را نیز مرتکب گناه ساختند. 27 پس آیا ما به شما گوش خواهیم گرفت که مرتکب این شرارت عظیم بشویم و زنان بیگانه گرفته، به خدای خویش خیانت ورزیم؟»

ملاکی 2: 11 یهودا خیانت ورزیده است و رجاسات را در اسرائیل و اورشلیم بعمل آورده‌اند زیرا که یهودا مقدس خداوند را که او آن را دوست می‌داشت بی‌حرمت نموده، دختر خدای بیگانه را به زنی گرفته است.

دوم قرن‌تین 6: 14 زیر یوغ ناموافق با بی‌ایمانان مشوید، زیرا عدالت را با گناه چه رفاقت و نور را با ظلمت چه شراکت است؟

لاویان 18: 1 - 30 1 عورت برادر پدر خود را کشف مکن، و به زن او نزدیکی منما. او (به منزله) عمه تو است. 2 عورت عروس خود را کشف مکن، او زن پسر تو است. عورت او را کشف مکن. 3 عورت زن برادر خود را کشف مکن. آن عورت برادر تو است. 4 عورت زنی را با دخترش کشف مکن. و دختر پسر او یا دختر دختر او را مگیر، تا عورت او را کشف کنی. اینان از اقربای او می‌باشند و این فجور است. 5 و زنی را با خواهرش مگیر، تا هیوی او بشود، و تا عورت او را با وی مادامی که او زنده است، کشف نمایی. 6 و به زنی در نجاست حیضش نزدیکی منما، تا عورت او را کشف کنی. 7 و با زن همسایه خود همبستر مشو، تا خود را با وی نجس سازی. 8 «و کسی از ذریت خود را برای مولک از آتش مگذران و نام خدای خود را بی‌حرمت مساز. من یهوه هستم. 9 «و با ذکور مثل زن جماع مکن، زیرا که این فجور است. 10 و با هیچ بهیمه‌ای جماع مکن، تا خود را به آن نجس سازی، و زنی پیش بهیمه‌ای نایستد تا با آن جماع کند، زیرا که این فجور است. 11 «به هیچ کدام از اینها خویشتن را نجس مسازید، زیرا به همه اینها امتهایی که من پیش روی شما بیرون می‌کنم، نجس شده‌اند. 12 و زمین نجس شده است، و انتقام گناهش را از آن خواهم کشید، و زمین ساکنان خود را قی خواهد نمود. 13 پس شما فرایض و احکام مرا نگاه دارید، و هیچ کدام از این فجور را به عمل نیاورید، نه متوطن و نه غریبی که در میان شما مأوا گزیند. 14 زیرا مردمان آن زمین که قبل از شما بودند، جمیع این فجور را کردند، و زمین نجس شده است. 15 مبادا زمین شما را نیز قی کند، اگر آن را نجس سازید، چنانکه امتهایی را که قبل از شما بودند، قی کرده است. 16 زیرا هر کسی که یکی از این فجور را بکند، همه کسانی که کرده باشند، از میان قوم خود منقطع خواهند شد. 17 پس وصیت مرا نگاه دارید، و از این رسوم زشت که قبل از شما به عمل آورده شده است عمل منمایید، و خود را به آنها نجس مسازید. من یهوه خدای شما هستم.» 18 و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت: 19 «بنی اسرائیل را خطاب کرده، به ایشان بگو: من یهوه خدای شما هستم. 20 مثل اعمال زمین مصر که در آن ساکن می‌بودید عمل منمایید، و مثل اعمال زمین کنعان که من شما را به آنجا داخل خواهم کرد عمل منمایید، و

برحسب فرایض ایشان رفتار مکنید. 21 احکام مرا بجا آورید و فرایض مرا نگاه دارید تا در آنها رفتار نمایید، من یهوه خدای شما هستم. 22 پس فرایض و احکام مرا نگاه دارید، که هر آدمی که آنها را بجا آورد در آنها زیست خواهد کرد، من یهوه هستم. 23 «هیچ کس به احدی از اقربای خویش نزدیکی ننماید تا کشف عورت او بکند. من یهوه هستم. 24 عورت پدر خود یعنی عورت مادر خود را کشف منما؛ او مادر توست. کشف عورت او مکن. 25 عورت زن پدر خود را کشف مکن. آن عورت پدر تو است. 26 عورت خواهر خود، خواه دختر پدرت، خواه دختر مادرت چه مولود در خانه، چه مولود بیرون، عورت ایشان را کشف منما. 27 عورت دختر پسرت و دختر دخترت، عورت ایشان را کشف مکن، زیرا که اینها عورت تو است. 28 عورت دختر زن پدرت که از پدر تو زاییده شده باشد، او خواهر تو است کشف عورت او را مکن. 29 عورت خواهر پدر خود را کشف مکن، او از اقربای پدر تو است. 30 عورت خواهر مادر خود را کشف مکن، او از اقربای مادر تو است.

اول قرن‌تینان 5: 1 فی‌الحقیقه شنیده می‌شود که در میان شما زنا پیدا شده است، و چنان زنایی که در میان امت‌ها هم نیست؛ که شخصی زن پدر خود را داشته باشد.

عاموس 2: 7 و به غبار زمین که بر سر مسکینان است، حرص دارند و راه حلیمان را منحرف می‌سازند و پسر و پدر به یک دختر درآمده، اسم قدّوس مرا بی‌حرمت می‌کنند.

8

انجیل مرقس 6: 18 از آن جهت که یحیی به هیرودیس گفته بود، نگاه داشتن زن برادرت بر تو روا نیست.

لاویان 18: 24 - 28 «به هیچ کدام از اینها خویشتن را نجس مسازید، زیرا به همه اینها امتهایی که من پیش روی شما بیرون می‌کنم، نجس شده‌اند. 25 و زمین نجس شده است، و انتقام گناهش را از آن خواهم کشید، و زمین ساکنان خود را قی خواهد نمود. 26 پس شما

فرائض و احکام مرا نگاه دارید، و هیچ کدام از این فجور را به عمل نیاورید، نه متوطن و نه غریبی که در میان شما مأوا گزیند. 27 زیرا مردمان آن زمین که قبل از شما بودند، جمیع این فجور را کردند، و زمین نجس شده است. 28 مبادا زمین شما را نیز قی کند، اگر آن را نجس سازید، چنانکه امتهایی را که قبل از شما بودند، قی کرده است.

لاویان 20: 19 - 21 19 و عورت خواهر مادرت یا خواهر پدرت را کشف مکن؛ آن کس خویش خود را عریان ساخته است. ایشان متحمل گناه خود خواهند بود. 20 و کسی که با زن عمومی خود بخوابد، عورت عمومی خود را کشف کرده است. متحمل گناه خود خواهند بود. بی کس خواهند بود. 21 و کسی که زن برادر خود را بگیرد، این نجاست است. عورت برادر خود را کشف کرده است. بی کس خواهند بود.

9

انجیل متی 1: 18 - 20 اما ولادت عیسی مسیح چنین بود که چون مادرش مریم به یوسف نامزد شده بود، قبل از آنکه با هم آیند، او را از روح القدس حامله یافتند. 19 و شوهرش یوسف چونکه مرد صالح بود و نخواست او را عبرت نماید، پس اراده نمود او را به پنهانی رها کند. 20 اما چون او در این چیزها تفکر می کرد، ناگاه فرشته خداوند در خواب بر وی ظاهر شده، گفت، ای یوسف پسر داود، از گرفتن زن خویش مریم مترس، زیرا که آنچه در وی قرار گرفته است، از روح القدس است.

تشبیه 22: 23 اگر دختر باکره‌ای به مردی نامزد شود و دیگری او را در شهر یافته، با او همبستر شود،

10

انجیل متی 5: 31 و گفته شده است هر که از زن خود مفارقت جوید، طلاق نامه‌ای بدو بدهد.

انجیل متی 5: 32 لیکن من به شما می‌گویم، هر کس بغیر علّت زنا، زن خود را از خود جدا کند باعث زنا کردن او می‌باشد، و هر که زن مُطَلَّقه را نکاح کند، زنا کرده باشد.

11

انجیل متی 19: 9 و به شما می‌گویم هر که زن خود را بغیر علّت زنا طلاق دهد و دیگری را نکاح کند، زانی است و هر که زن مطلقّهای را نکاح کند، زنا کند.

رومیان 7: 2 زیرا زن منکوحه برحسب شریعت به شوهر زنده بسته است، اما هرگاه شوهرش بمیرد، از شریعت شوهرش آزاد شود.

رومیان 7: 3 پس مادامی که شوهرش حیات دارد، اگر به مرد دیگر پیوندد، زانیه خوانده می‌شود. لکن هرگاه شوهرش بمیرد، از آن شریعت آزاد است که اگر به شوهری دیگر داده شود، زانیه نباشد.

12

انجیل متی 9: 8 و آن گروه چون این عمل را دیدند، متعجب شده، خدایی را که این نوع قدرت به مردم عطا فرموده بود، تمجید نمودند.

انجیل متی 9: 9 چون عیسی از آنجا می‌گذشت، مردی را مسمّی به متی به باجگاه نشسته دید. بدو گفت، مرا متابعت کن. در حال برخاسته، از عقب وی روانه شد.

اول قرن‌تینان 7: 15 اما اگر بی‌ایمان جدایی نماید، بگذارش که بشود زیرا برادر یا خواهر در این صورت مقید نیست و خدا ما را به سلامتی خوانده است.

انجیل متی 19:6 بنابراین بعد از آن دو نیستند، بلکه یک تن هستند. پس آنچه را خدا پیوست
انسان جدا نسازد.

13

تثنیه 24:1 - 4 چون کسی زنی گرفته، به نکاح خود درآورد، اگر در نظر او پسند نیاید از این
که چیزی ناشایسته در او بیابد، آنگاه طلاق‌نامه‌ای نوشته، بدستش دهد، و او را از خانه‌اش رها کند.
2 و از خانه او روانه شده، برود و زن دیگری شود. 3 و اگر شوهر دیگر نیز او را مکروه دارد و
طلاق‌نامه‌ای نوشته، به دستش بدهد و او را از خانه‌اش رها کند، یا اگر شوهری دیگر که او را به
زنی گرفت، بمیرد، 4 شوهر اول که او را رها کرده بود، نمی‌تواند دوباره او را به نکاح خود درآورد.
بعد از آن که ناپاک شده است، زیرا که این به نظر خداوند مکروه است. پس بر زمینی که یهوه،
خدایت، تو را به ملکیت می‌دهد، گناه می‌آورد.

عزرا 10:3 پس حال با خدای خویش عهد ببندیم که آن زنان و اولاد ایشان را برحسب مشورت
آقایم و آنانی که از امر خدای ما می‌ترسند دور کنیم و موافق شریعت عمل نماییم.

فصل بیست و پنجم

کلیسا

فصل بیست و پنجم

کلیسا

1. کلیسای جامع که نامرئی است شامل تمام برگزیدگان می باشد که تحت فرمانروایی مسیح یعنی رأس کلیسا به اتحاد جمع شده اند و یا جمع خواهند شد. کلیسا بدن مسیح و عروس او می باشد و پُری خداست که همه را در همه پُر میسازد(1) .

2. کلیسای مرئی از نظر انجیل نیز جامع یا همگانی می باشد یعنی بر خلاف دوره شریعت موسی محدود به یک ملت نیست بلکه شامل تمام کسانی می باشد که در این جهان زندگی میکنند و به دین حقیقی اعتقاد دارند(2) و همچنین فرزندان آنها را نیز شامل میگردد(3) . کلیسای مرئی ملکوت عیسی مسیح خداوند(4) و خانه و خانواده خدا می باشد(5) که خارج از آن نجات وجود ندارد(6) .

3. به منظور جمع آوری و تکمیل مقدسین در این جهان و در جهان آینده مسیح به این کلیسای جامع مرئی خادمین و کتاب مقدس و آیینهای الهی عطا فرموده است و با حضور و با روح خود کلیسا را قادر میسازد که طبق وعده الهی برای رسیدن به این هدف فعالیت نماید(7) .

4. این کلیسای جامع گاهی بیشتر و گاهی کمتر مرئی بوده است(8) . کلیساهای خاص هم که اجزاء کلیسای جامع هستند، با توجه به این که در آنها تا چه اندازه انجیل پذیرفته و تعلیم داده میشود و آیینهای الهی چگونه اجرا میگردد و عبادت عمومی چگونه انجام میشود، دارای پاکي بیشتر یا کمتری هستند(9) .

5. پاکترین کلیساهای این جهان هم از ناپاکی و خطا مصون نمیباشند(10). بعضی از کلیساهای به قدری تغییر ماهیت داده اند که دیگر کلیسای مسیح نیستند بلکه جایگاه شیطان محسوب میگردند(11). با وجود این در این جهان همیشه کلیسایی که خدا را مطابق اراده الهی او عبادت نماید وجود خواهد داشت(12).

6. غیر از عیسی مسیح خداوند، هیچ شخص دیگری رأس کلیسا نمیباشد(13) و پاپ رُم به هیچ وجه نمیتواند رئیس کلیسا باشد بلکه دجال یا ضد مسیح و مرد گناه و فرزند هلاکت است که خود را بر ضد مسیح و هر چه مربوط به خداست بر میافرازد(14).

پاورقیهای فصل بیست و پنجم

1

افسیان 1: 10 برای انتظام کمال زمانها تا همه چیز را خواه آنچه در آسمان و خواه آنچه بر زمین است، در مسیح جمع کند، یعنی در او.

افسیان 1: 22 و همه چیز را زیر پایهای او نهاد و او را سر همه چیز به کلیسا داد،

افسیان 1: 23 که بدن اوست، یعنی پُری او که همه را در همه پر می سازد.

افسیان 5: 23 زیرا که شوهر سر زن است، چنانکه مسیح نیز سر کلیسا و او نجات دهنده بدن است.

افسیان 5: 27 تا کلیسای مجید را به نزد خود حاضر سازد که لگه و چین یا هیچ چیز مثل آن نداشته باشد، بلکه تا مقدّس و بی‌عیب باشد.

افسیان 5: 32 این سرّ، عظیم است، لیکن من دربارهٔ مسیح و کلیسا سخن می‌گویم.

کولسیان 1: 8 و او ما را نیز از محبت شما که در روح است خبر داد.

2

اول قرن‌تیاں 1: 2 به کلیسای خدا که در قُرُنْتُس است، از مقدّسین در مسیح عیسی که برای تقدّس خوانده شده‌اند، با همهٔ کسانی که در هر جا نام خداوند ما عیسی مسیح را می‌خوانند که [خداوند] ما و [خداوند] ایشان است.

اول قرن‌تیاں 12: 12 زیرا چنانکه بدن یک است و اعضای متعدّد دارد و تمامی اعضای بدن اگرچه بسیار است یکتا می‌باشد، همچنین مسیح نیز می‌باشد.

اول قرن‌تیاں 12: 13 زیرا که جمیع ما به یک روح در یک بدن تعمید یافتیم، خواه یهود، خواه یونانی، خواه غلام، خواه آزاد و همه از یک روح نوشانیده شدیم.

مزامیر 2: 8 از من درخواست کن و امّت‌ها را به میراث تو خواهم داد و اقصای زمین را ملک تو خواهم گردانید.

مکاشفه 7: 9 و بعد از این دیدم که اینک، گروهی عظیم که هیچ‌کس ایشان را نتواند شمرد، از هر امّت و قبیله و قوم و زبان در پیش تخت و در حضور برّه به جامه‌های سفید آراسته و شاخه‌های نخل به دست گرفته، ایستاده‌اند

رومیان 15: 9 - 12 و تا امّت‌ها خدا را تمجید نمایند به سبب رحمت او چنانکه مکتوب است که از این جهت تو را در میان امّت‌ها اقرار خواهم کرد و به نام تو تسبیح خواهم خواند. 10 و نیز

می‌گوید ای امت‌ها با قوم او شادمان شوید. 11 و ایضاً ای جمیع امت‌ها خداوند را حمد گوید و ای تمامی قومها او را مدح نمایید. 12 و اشعیا نیز می‌گوید که ریشهٔ یَسَّا خواهد بود و آنکه برای حکمرانی امت‌ها مبعوث شود، امید امت‌ها بر وی خواهد بود.

3

اول قرن‌تینان 7: 14 زیرا که شوهر بی‌ایمان از زن خود مقدّس می‌شود و زن بی‌ایمان از برادر مقدّس می‌گردد و اگر نه اولاد شما ناپاک می‌بودند، لکن الحال مقدّسند.

اعمال رسولان 2: 39 زیرا که این وعده است برای شما و فرزندان شما و همهٔ آنانی که دورند، یعنی هر که خداوند خدای ما او را بخواند.

حزقیال 16: 20 و پسران و دخترانت را که برای من زاییده بودی گرفته، ایشان را به جهت خوراک آنها ذبح نمودی. آیا زنا کاری تو کم بود

حزقیال 16: 21 که پسران مرا نیز کشتی و ایشان را تسلیم نمودی که برای آنها از آتش گذرانیده شوند؟

رومیان 4: 1 - 25 پس چه چیز را بگوئیم که پدر ما ابراهیم بحسب جسم یافت؟ 2 زیرا اگر ابراهیم به اعمال عادل شمرده شد، جای فخر دارد اما نه در نزد خدا. 3 زیرا کتاب چه می‌گوید؟ ابراهیم به‌خدا ایمان آورد و آن برای او عدالت محسوب شد. 4 لکن برای کسی که عمل می‌کند، مزدش نه از راه فیض بلکه از راه طلب محسوب می‌شود. 5 و اما کسی که عمل نکند، بلکه ایمان آورد به او که بی‌دینان را عادل می‌شمارد، ایمان او عدالت محسوب می‌شود. 6 چنانکه داود نیز خوشحالی آن کس را ذکر می‌کند که خدا برای او عدالت محسوب می‌دارد، بدون اعمال، 7 خوشابحال کسانی که خطایای ایشان آمرزیده شد و گناهانشان مستور گردید؛ 8 خوشابحال کسی که خداوند گناه را به وی محسوب نفرماید. 9 پس آیا این خوشحالی بر اهل ختنه گفته شد

یا برای نامختونان نیز؟ زیرا می‌گوییم ایمان ابراهیم به عدالت محسوب گشت. 10 پس در چه حالت محسوب شد، وقتی که او در ختنه بود یا در نامختونی؟ در ختنه نی، بلکه در نامختونی؛ 11 و علامت ختنه را یافت تا مهر باشد بر آن عدالت ایمانی که در نامختونی داشت، تا او همه نامختونان را که ایمان آورند پدر باشد تا عدالت برای ایشان هم محسوب شود؛ 12 و پدر اهل ختنه نیز، یعنی آنانی را که نه فقط مختونند بلکه سالک هم می‌باشند بر آثار ایمانی که پدر ما ابراهیم در نامختونی داشت. 13 زیرا به ابراهیم و ذریت او، وعده‌ای که او وارث جهان خواهد بود، از جهت شریعت داده نشد بلکه از عدالت ایمان. 14 زیرا اگر اهل شریعت وارث باشند، ایمان عاطل شد و وعده باطل. 15 زیرا که شریعت باعث غضب است، زیرا جایی که شریعت نیست تجاوز هم نیست. 16 و از این جهت از ایمان شد تا محض فیض باشد تا وعده برای همگی ذریت استوار شود نه مختص به ذریت شرعی بلکه به ذریت ایمانی ابراهیم نیز که پدر جمیع ما است، 17 چنانکه مکتوب است که تو را پدر امتهای بسیار ساخته‌ام، در حضور آن خدایی که به او ایمان آورد که مردگان را زنده می‌کند و ناموجودات را به وجود می‌خواند؛ 18 که او در ناامیدی به امید ایمان آورد تا پدر امتهای بسیار شود، برحسب آنچه گفته شد که ذریت تو چنین خواهند بود. 19 و در ایمان کم قوت نشده، نظر کرد به بدن خود که در آن وقت مرده بود، چونکه قریب به صد ساله بود و به رحیم مرده ساره. 20 و در وعده خدا از بی‌ایمانی شک ننمود، بلکه قوی‌الایمان گشته، خدا را تمجید نمود، 21 و یقین دانست که به وفای وعده خود نیز قادر است. 22 و از این جهت برای او عدالت محسوب شد. 23 ولکن اینکه برای وی محسوب شد، نه برای او فقط نوشته شد، 24 بلکه برای ما نیز که به ما محسوب خواهد شد، چون ایمان آوریم به او که خداوند ما عیسی را از مردگان برخیزانید، 25 که به سبب گناهان ما تسلیم گردید و به سبب عادل شدن ما برخیزانیده شد.

رومیان 11: 16 و چون نوبر مقدس است، همچنان خمیره و هرگاه ریشه مقدس است، همچنان شاخه‌ها.

پیدایش 3: 15 و عداوت در میان تو و زن، و در میان ذریت تو و ذریت وی می‌گذارم؛ او سر تو را خواهد کوبید و تو پاشنه وی را خواهی کوبید.»

پیدایش 17: 7 و عهد خویش را در میان خود و تو، و ذریت بعد از تو، استوار گردانم که نسل بعد نسل عهد جاودانی باشد، تا تو را و بعد از تو ذریت تو را خدا باشم.

غلاطیان 3: 7 پس آگاهید که اهل ایمان فرزندان ابراهیم هستند.

غلاطیان 3: 9 بنابراین اهل ایمان با ابراهیم ایماندار برکت می‌یابند.

غلاطیان 3: 14 تا برکت ابراهیم در مسیح عیسی بر امت‌ها آید و تا وعده روح را به وسیله ایمان حاصل کنیم.

انجیل مرقس 10: 13 - 16 و بچه‌های کوچک را نزد او آوردند تا ایشان را لمس نماید؛ اما شاگردان آورندگان را منع کردند. 14 چون عیسی این را بدید، خشم نموده، بدیشان گفت، بگذارید که بچه‌های کوچک نزد من آیند و ایشان را مانع نشوید، زیرا ملکوت خدا از امثال اینها است. 15 هرآینه به شما می‌گویم هر که ملکوت خدا را مثل بچه کوچک قبول نکند، داخل آن نشود. 16 پس ایشان را در آغوش کشید و دست بر ایشان نهاده، برکت داد.

4

انجیل متی 13: 31 بار دیگر مثلی برای ایشان زده، گفت، ملکوت آسمان مثل دانه خردلی است که شخصی گرفته، در مزرعه خویش کاشت.

انجیل متی 13: 47 ایضاً ملکوت آسمان مثل دامی است که به دریا افکنده شود و از هر جنسی به آن درآید،

اشعیا 9: 7 ترقی سلطنت و سلامتی او را بر کرسی داود و بر مملکت وی انتها نخواهد بود تا آن را به انصاف و عدالت از الان تا ابدالابد ثابت و استوار نماید. غیرت یهوه صباپوت این را بجا خواهد آورد.

کولسیان 1: 13 و ما را از قدرت ظلمت رهانیده، به ملکوت پسر محبت خود منتقل ساخت،

مزامیر 72: 1 - 20 [مزمور سلیمان] ای خدا، انصاف خود را به پادشاه ده و عدالت خویش را به پسر پادشاه! 2 و او قوم تو را به عدالت داوری خواهد نمود و مساکین تو را به انصاف. 3 آنگاه کوهها برای قوم سلامتی را بار خواهند آورد و تلها نیز در عدالت. 4 مساکین قوم را دادرسی خواهد کرد؛ و فرزندان فقیر را نجات خواهد داد؛ و ظالمان را زبون خواهد ساخت. 5 از تو خواهند ترسید، مادامی که آفتاب باقی است و مادامی که ماه هست تا جمیع طبقات. 6 او مثل باران بر علفزار چیده شده فرود خواهد آمد، و مثل بارشهایی که زمین را سیراب می‌کند. 7 در زمان او صالحان خواهند شکفت و وفور سلامتی خواهد بود، مادامی که ماه نیست نگردد. 8 او او حکمرانی خواهد کرد از دریا تا دریا و از نهر تا اقصای جهان. 9 به حضور وی صحرانشینان گردن خواهند نهاد و دشمنان او خاک را خواهند لیسید. 10 پادشاهان ترشیش و جزایر هدایا خواهند آورد. پادشاهان شبا و سبأ ارمغانها خواهند رسانید. 11 جمیع سلاطین او را تعظیم خواهند کرد و جمیع امتها او را بندگی خواهند نمود. 12 زیرا چون مسکین استغاثه کند، او را رهایی خواهد داد و فقیری را که رهاننده‌ای ندارد. 13 بر مسکین و فقیر گرم خواهد فرمود و جانهای مساکین را نجات خواهد بخشید. 14 جانهای ایشان را از ظلم و ستم فدیة خواهد داد و خون ایشان در نظر وی گرانبها خواهد بود. 15 او زنده خواهد ماند و از طلای شبا بدو خواهد داد. دائماً برای وی دعا خواهد کرد و تمامی روز او را مبارک خواهد خواند. 16 و فراوانی غله در زمین بر قله کوهها خواهد بود که ثمره آن مثل لبنان جنبش خواهد کرد. و اهل شهرها مثل علف زمین نشو و نما خواهند کرد. 17 نام او تا ابدالابد باقی خواهد ماند. اسم او پیش آفتاب دوام خواهد کرد. آدمیان در او برای یکدیگر برکت خواهند خواست و جمیع امتهای زمین او را خوشحال خواهند خواند. 18 متبارک باد یهوه خدا که خدای اسرائیل است. که او فقط کارهای عجیب می‌کند. 19 و متبارک باد نام

مجید او تا ابدالآباد. و تمامی زمین از جلال او پر بشود. آمین و آمین. 20 دعا‌های داود بن یسی تمام شد.

5

افسسیان 2: 19 پس، از این به بعد غریب و اجنبی نیستید، بلکه هموطن مقدسین هستید و از اهل خانه خدا.

افسسیان 3: 15 که از او هر خانواده‌ای در آسمان و بر زمین مسمی می‌شود؛

امثال سلیمان 29: 18 جایی که رویا نیست قوم گردنکش می‌شوند، اما خوشابحال کسی که شریعت را نگاه می‌دارد.

6

اعمال رسولان 2: 38 پطرس بدیشان گفت، توبه کنید و هر یک از شما به اسم عیسی مسیح بجهت آمرزش گناهان تعمید گیرید و عطای روح القدس را خواهید یافت.

اعمال رسولان 2: 47 و خدا را حمد می‌گفتند و نزد تمامی خلق عزیز می‌گردیدند و خداوند هر روزه ناجیان را بر کلیسا می‌افزود.

انجیل متی 10: 32 پس هر که مرا پیش مردم اقرار کند، من نیز در حضور پدر خود که در آسمان است، او را اقرار خواهم کرد.

انجیل متی 10: 33 اما هر که مرا پیش مردم انکار نماید، من هم در حضور پدر خود که در آسمان است او را انکار خواهم نمود.

انجیل متی 26:26 - 28 26 و چون ایشان غذا می‌خوردند، عیسی نان را گرفته، برکت داد و پاره کرده، به شاگردان داد و گفت، بگیریید و بخورید، این است بدن من. 27 و پیاله را گرفته، شکر نمود و بدیشان داده، گفت، همه شما از این بنوشید، 28 زیرا که این است خون من در عهد جدید که در راه بسیاری بجهت آمرزش گناهان ریخته می‌شود.

انجیل متی 28:19 پس رفته، همه امته را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح القدس تعمید دهید.

اول قرن‌تین 12:13 زیرا که جمیع ما به یک روح در یک بدن تعمید یافتیم، خواه یهود، خواه یونانی، خواه غلام، خواه آزاد و همه از یک روح نوشانیده شدیم.

7

اول قرن‌تین 12:23 و آنها را که پست‌تر اجزای بدن می‌پنداریم، عزیزتر می‌داریم و اجزای قبیح ما جمال افضل دارد.

افسسیان 4:11 - 13 11 و او بخشید بعضی رسولان و بعضی انبیا و بعضی مبشرین و بعضی شبانان و معلّمان را، 12 برای تکمیل مقدّسین، برای کار خدمت، برای بنای جسد مسیح، 13 تا همه به یگانگی ایمان و معرفت تام پسر خدا و به انسان کامل، به اندازه قامت پُری مسیح برسیم.

انجیل متی 28:19 پس رفته، همه امته را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح القدس تعمید دهید.

انجیل متی 28:20 و ایشان را تعلیم دهید که همه اموری را که به شما حکم کرده‌ام حفظ کنند. و اینک، من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می‌باشم. آمین.

اشعیا 59: 21 و خداوند می‌گوید: اما عهد من با ایشان این است که روح من که بر تو است و کلام من که در دهان تو گذاشته‌ام از دهان تو و از دهان ذریت تو و از دهان ذریت تو دور نخواهد شد. خداوند می‌گوید: از الان و تا ابدالابد.

8

رومیان 11: 3 که خداوند انبیای تو را کشته و مذبحهای تو را کنده‌اند و من به تنهایی مانده‌ام و در قصد جان من نیز می‌باشند؟

رومیان 11: 4 لکن وَحی بدو چه می‌گوید؟ اینکه هفت هزار مرد بجهت خود نگاه داشتیم که به نزد بعل زانو زده‌اند.

مکاشفه 12: 6 و زن به بیابان فرار کرد که در آنجا مکانی برای وی از خدا مهیا شده است تا او را مدت هزار و دویست و شصت روز بپرورند.

مکاشفه 12: 14 و دو بال عقاب بزرگ به زن داده شد تا به بیابان به مکان خود پرواز کند، جایی که او را از نظر آن مار، زمانی و دو زمان و نصف زمان پرورش می‌کنند.

اعمال رسولان 9: 31 آنگاه کلیسا در تمامی یهودیه و جلیل و سامره آرامی یافتند و بنا می‌شدند و در ترس خداوند و به تسلی روح‌القدس رفتار کرده، همی افزودند.

مکاشفه 2: 1 - 29 1 به فرشته کلیسای در افسس بنویس که این را می گوید او که هفت ستاره را بدست راست خود دارد و در میان هفت چراغدان طلا می خرامد. 2 می دانم اعمال تو را و مشقت و صبر تو را و اینکه متحمل اشرا نمی توانی شد و آنانی را که خود را رسولان می خوانند و نیستند آزمودی و ایشان را دروغگو یافتی؛ 3 و صبر داری و بخاطر اسم من تحمل کردی و خسته نگشتی. 4 لکن بحثی بر تو دارم که محبت نخستین خود را ترک کرده ای. 5 پس بخاطر آر که از کجا افتاده ای و توبه کن و اعمال نخست را به عمل آور و الا بزودی نزد تو می آیم و چراغدانان را از مکانش نقل می کنم اگر توبه نکنی. 6 لکن این را داری که اعمال نقولویان را دشمن داری، چنانکه من نیز از آنها نفرت دارم. 7 آنکه گوش دارد بشنود که روح به کلیساها چه می گوید، هر که غالب آید، به او این را خواهم بخشید که از درخت حیاتی که در وسط فردوس خداست بخورد. 8 و به فرشته کلیسای در اسمیرنا بنویس که این را می گوید آن اول و آخر که مرده شد و زنده گشت. 9 اعمال و تنگی و مفلسی تو را می دانم، لکن دولت مند هستی، و کفر آنانی را که خود را یهود می گویند و نیستند بلکه از کنیسه شیطانند. 10 از آن زحماتی که خواهی کشید مترس! اینک، ابلیس بعضی از شما را در زندان خواهد انداخت تا تجربه کرده شوید و مدت ده روز زحمت خواهید کشید. لکن تا به مرگ امین باش تا تاج حیات را به تو دهم. 11 آنکه گوش دارد بشنود که روح به کلیساها چه می گوید، هر که غالب آید از موت ثانی ضرر نخواهد یافت. 12 و به فرشته کلیسای در پَرغامس بنویس این را می گوید او که شمشیر دودمه تیز را دارد. 13 اعمال و مسکن تو را می دانم که تخت شیطان در آنجاست و اسم مرا محکم داری و ایمان مرا انکار نمودی، نه هم در ایامی که انطیپاس شهید امین من در میان شما در جایی که شیطان ساکن است کشته شد. 14 لکن بحث کمی بر تو دارم که در آنجا اشخاصی را داری که متمسکند به تعلیم بلعام که بالاق را آموخت که در راه بنی اسرائیل سنگی مصادم بیندازد تا قربانی های بتها را بخورند و زنا کنند. 15 و همچنین کسانی را داری که تعلیم نقولویان را پذیرفته اند. 16 پس توبه کن و الا بزودی نزد تو می آیم و به شمشیر زبان خود با ایشان جنگ خواهم کرد. 17 آنکه گوش دارد، بشنود که روح

به کلیساها چه می‌گوید، و آنکه غالب آید، از من مخفی به وی خواهم داد و سنگی سفید به او خواهم بخشید که بر آن سنگ اسمی جدید مرقوم است که احدی آن را نمی‌داند جز آنکه آن را یافته باشد. 18 و به فرشته کلیسای در طیاتیرا بنویس این را می‌گوید پسر خدا که چشمان او چون شعله آتش و پایهای او چون برنج صیقلی است. 19 اعمال و محبت و خدمت و ایمان و صبر تو را می‌دانم و اینکه اعمال آخر تو بیشتر از اول است. 20 لکن بحثی بر تو دارم که آن زن ایزابل نامی را راه می‌دهی که خود را نبیه می‌گوید و بندگان مرا تعلیم داده، اغوا می‌کند که مرتکب زنا و خوردن قربانی‌های بتها بشوند. 21 و به او مهلت دادم تا توبه کند، اما نمی‌خواهد از زنا خود توبه کند. 22 اینک، او را بر بستری می‌اندازم و آنانی را که با او زنا می‌کنند، به مصیبتی سخت مبتلا می‌گردانم اگر از اعمال خود توبه نکنند، 23 و اولادش را به قتل خواهم رسانید. آنگاه همه کلیساها خواهند دانست که منم امتحان‌کننده جگرها و قلوب و هر یکی از شما را بر حسب اعمالش خواهم داد. 24 لکن باقی‌ماندگان شما را که در طیاتیرا هستید و این تعلیم را نپذیرفته‌اید و عمق‌های شیطان را چنانکه می‌گویند نفهمیده‌اید، بار دیگری بر شما نمی‌گذارم، 25 جز آنکه به آنچه دارید تا هنگام آمدن من تمسک جویید. 26 و هر که غالب آید و اعمال مرا تا انجام نگاه دارد، او را بر امت‌ها قدرت خواهم بخشید 27 تا ایشان را به عصای آهنین حکمرانی کند و مثل کوزه‌های کوزه‌گر خرد خواهند شد، چنانکه من نیز از پدر خود یافته‌ام. 28 و به او ستاره صبح را خواهم بخشید. 29 آنکه گوش دارد بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید.

مکاشفه 3: 1 - 22 و به فرشته کلیسای در ساردس بنویس این را می‌گوید او که هفت روح خدا و هفت ستاره را دارد. اعمال تو را می‌دانم که نام داری که زنده‌ای ولی مرده هستی. 2 بیدار شو و مابقی را که نزدیک به فنا است، استوار نما زیرا که هیچ عمل تو را در حضور خدا کامل نیافتم. 3 پس به یاد آور چگونه یافته‌ای و شنیده‌ای و حفظ کن و توبه نما زیرا هرگاه بیدار نباشی، مانند دزد بر تو خواهم آمد و از ساعت آمدن من بر تو مطلع نخواهی شد. 4 لکن در ساردس اسمهای چند داری که لباس خود را نجس نساخته‌اند و در لباس سفید بامن خواهند خرامید زیرا که مستحق هستند. 5 هر که غالب آید به جامه سفید ملبس خواهد شد و اسم او را از دفتر حیات

محو نخواهم ساخت بلکه به نام وی در حضور پدرم و فرشتگان او اقرار خواهم نمود. 6 آنکه گوش دارد بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید. 7 و به فرشته کلیسای در فیلاذلفیه بنویس که این را می‌گوید آن قدّوس و حق که کلید داود را دارد که می‌گشاید و هیچ‌کس نخواهد بست و می‌بندد و هیچ‌کس نخواهد گشود. 8 اعمال تو را می‌دانم. اینک، دری گشاده پیش روی تو گذارده‌ام که کسی آن را نتواند بست، زیرا اندک قوتی داری و کلام مرا حفظ کرده، اسم مرا انکار نمودی. 9 اینک، می‌دهم آنانی را از کنیسه شیطان که خود را یهود می‌نامند و نیستند بلکه دروغ می‌گویند. اینک، ایشان را مجبور خواهم نمود که بیایند و پیش پایهای تو سجده کنند و بدانند که من تو را محبت نموده‌ام. 10 چونکه کلام صبر مرا حفظ نمودی، من نیز تو را محفوظ خواهم داشت، از ساعت امتحان که بر تمام ربع مسکون خواهد آمد تا تمامی ساکنان زمین را بیازماید. 11 بزودی می‌آیم، پس آنچه داری حفظ کن مبادا کسی تاج تو را بگیرد. 12 هر که غالب آید، او را در هیكل خدای خود ستونی خواهم ساخت و دیگر هرگز بیرون نخواهد رفت و نام خدای خود را و نام شهر خدای خود یعنی اورشلیم جدید را که از آسمان از جانب خدای من نازل می‌شود و نام جدید خود را بر وی خواهم نوشت. 13 آنکه گوش دارد بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید. 14 و به فرشته کلیسای در لائودکیه بنویس که این را می‌گوید آمین و شاهد آمین و صدیق که ابتدای خلقت خداست. 15 اعمال تو را می‌دانم که نه سرد و نه گرم هستی. کاشکه سرد بودی یا گرم. 16 لهذا چون فاتر هستی، یعنی نه گرم و نه سرد، تو را از دهان خود قیّ خواهم کرد. 17 زیرا می‌گویی دولت‌مند هستم و دولت اندوخته‌ام و به هیچ چیز محتاج نیستم و نمی‌دانی که تو مستمند و مسکین هستی و فقیر و کور و عریان. 18 تو را نصیحت می‌کنم که زر مصفّای به آتش را از من بخری تا دولت‌مند شوی، و رخت سفید را تا پوشانیده شوی و ننگ عربانی تو ظاهر نشود، و سرمه را تا به چشمان خود کشیده بینایی یابی. 19 هر که را من دوست می‌دارم، توبیخ و تأدیب می‌نمایم. پس غیور شو و توبه نما. 20 اینک، بر در ایستاده می‌گویم؛ اگر کسی آواز مرا بشنود و در را باز کند، به نزد او درخواهم آمد و با وی شام خواهم خورد و او نیز با من. 21 آنکه غالب آید، این

را به وی خواهم داد که بر تخت من با من بنشیند، چنانکه من غلبه یافتم و با پدر خود بر تخت او نشستم. 22 هر که گوش دارد بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید.

اول قرن‌تیان 5: 6 فخر شما نیکو نیست. آیا آگاه نیستید که اندک خمیرمایه، تمام خمیر را مخمر می‌سازد؟

اول قرن‌تیان 5: 7 پس خود را از خمیرمایه کهنه پاک سازید تا فطیر تازه باشید، چنانکه بیخمیرمایه هستید زیرا که فِصَح ما مسیح در راه ما ذبح شده است.

اعمال رسولان 2: 41 پس ایشان کلام او را پذیرفته، تعمید گرفتند و در همان روز تخمیناً سه هزار نفر بدیشان پیوستند

اعمال رسولان 2: 42 و در تعلیم رسولان و مشارکت ایشان و شکستن نان و دعاها مواظبت می‌نمودند.

10

اول قرن‌تیان 5: 1 - 13 1 فی‌الحقیقه شنیده می‌شود که در میان شما زنا پیدا شده است، و چنان زناپی که در میان امّت‌ها هم نیست؛ که شخصی زن پدر خود رداشته باشد. 2 و شما فخر می‌کنید بلکه ماتم هم ندارید، چنانکه باید تا آن کسی که این عمل را کرد از میان شما بیرون شود. 3 زیرا که من هرچند در جسم غایبم، اما در روح حاضرم؛ و الآن چون حاضر، حکم کردم در حق کسی که این را چنین کرده است. 4 به نام خداوند ما عیسی مسیح، هنگامی که شما با روح من با قوت خداوند ما عیسی مسیح جمع شوید، 5 که چنین شخص به شیطان سپرده شود بجهت هلاکت جسم تا روح در روز خداوند عیسی نجات یابد. 6 فخر شما نیکو نیست. آیا آگاه نیستید که اندک خمیرمایه، تمام خمیر را مخمر می‌سازد؟ 7 پس خود را از خمیرمایه کهنه پاک سازید تا فطیر تازه باشید، چنانکه بیخمیرمایه هستید زیرا که فِصَح ما مسیح در راه ما ذبح شده است. 8 پس عید را

نگاه داریم نه به خمیرمایه کهنه و نه به خمیرمایه بدی و شرارت، بلکه به فطیر ساده‌دلی و راستی. 9 در آن رساله به شما نوشتم که با زانیان معاشرت نکنید. 10 لکن نه مطلقاً با زانیان این جهان یا طمعکاران و یا ستمکاران یا بت‌پرستان، که در این صورت می‌باید از دنیا بیرون شوید. 11 لکن الآن به شما می‌نویسم که اگر کسی که به برادر نامیده می‌شود، زانی یا طماع یا بت‌پرست یا فحاش یا می‌گسار یا ستمگر باشد، با چنین شخص معاشرت نکنید بلکه غذا هم نخورید. 12 زیرا مرا چه‌کار است که بر آنانی که خارج‌اند داوری کنم. آیا شما بر اهل داخل داوری نمی‌کنید؟ 13 لکن آنانی را که خارج‌اند خدا داوری خواهد کرد. پس آن شریر را از میان خود برانید.

اول قرن‌تیان 1: 2 به کلیسای خدا که در قُرْنُتُس است، از مقدّسین در مسیح عیسی که برای تقدّس خوانده شده‌اند، با همهٔ کسانی که در هر جا نام خداوند ما عیسی مسیح را می‌خوانند که [خداوند] ما و [خداوند] ایشان است.

اول قرن‌تیان 13: 12 زیرا که الحال در آینه بطور معماً می‌بینیم، لکن آن وقت روبرو؛ الآن جزئی معرفتی دارم، لکن آنوقت خواهم شناخت، چنانکه نیز شناخته شده‌ام.

مکاشفه 2: 1 - 29 1 به فرشته کلیسای در افسُس بنویس که این را می‌گوید او که هفت ستاره را بدست راست خود دارد و در میان هفت چراغدان طلا می‌خرامد. 2 می‌دانم اعمال تو را و مشقّت و صبر تو را و اینکه متحمّل اشرار نمی‌توانی شد و آنانی را که خود را رسولان می‌خوانند و نیستند آزمودی و ایشان را دروغگو یافتی؛ 3 و صبر داری و بخاطر اسم من تحمل کردی و خسته نگشتی. 4 لکن بحثی بر تو دارم که محبّت نخستین خود را ترک کرده‌ای. 5 پس بخاطر آر که از کجا افتاده‌ای و توبه کن و اعمال نخست را به عمل آور و الا بزودی نزد تو می‌آیم و چراغدانان را از مکانش نقل می‌کنم اگر توبه نکنی. 6 لکن این را داری که اعمال نُقُولَویان را دشمن داری، چنانکه من نیز از آنها نفرت دارم. 7 آنکه گوش دارد بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید، هر که غالب آید، به او این را خواهم بخشید که از درخت حیاتی که در وسط فردوس خداست بخورد. 8 و به فرشته کلیسای در اسمیرنا بنویس که این را می‌گوید آن اول و آخر که مرده شد و زنده

گشت. 9 اعمال و تنگی و مُفلسی تو را می‌دانم، لکن دولتمند هستی، و کفر آنانی را که خود را یهود می‌گویند و نیستند بلکه از کنیسه شیطانند. 10 از آن زحماتی که خواهی کشید مترس! اینک، ابلیس بعضی از شما را در زندان خواهد انداخت تا تجربه کرده شوید و مدت ده روز زحمت خواهید کشید. لکن تا به مرگ امین باش تا تاج حیات را به تو دهم. 11 آنکه گوش دارد بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید، هر که غالب آید از موت ثانی ضرر نخواهد یافت. 12 و به فرشته کلیسای در پَرغامس بنویس این را می‌گوید او که شمشیر دودمه تیز را دارد. 13 اعمال و مسکن تو را می‌دانم که تخت شیطان در آنجاست و اسم مرا محکم داری و ایمان مرا انکار نمودی، نه هم در ایّامی که اَنطیپاسِ شهیدِ امینِ من در میان شما در جایی که شیطان ساکناست کشته شد. 14 لکن بحث کمی بر تو دارم که در آنجا اشخاصی را داری که متمسّکند به تعلیم بلعام که بالاق را آموخت که در راه بنی‌اسرائیل سنگی مصادم بیندازد تا قربانی‌های بتها را بخورند و زنا کنند. 15 و همچنین کسانی را داری که تعلیمِ نقولوویان را پذیرفته‌اند. 16 پس توبه کن و الاّ بزودی نزد تو می‌آیم و به شمشیر زبان خود با ایشان جنگ خواهم کرد. 17 آنکه گوش دارد، بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید، و آنکه غالب آید، از منّ مخفی به وی خواهم داد و سنگی سفید به او خواهم بخشید که بر آن سنگ اسمی جدید مرقوم است که احدی آن را نمی‌داند جز آنکه آن را یافته باشد. 18 و به فرشته کلیسای در طیاتیرا بنویس این را می‌گوید پسر خدا که چشمان او چون شعلهٔ آتش و پایهای او چون برنج صیقلی است. 19 اعمال و محبّت و خدمت و ایمان و صبر تو را می‌دانم و اینکه اعمال آخر تو بیشتر از اوّل است. 20 لکن بحثی بر تو دارم که آن زن ایزابل نامی را راه می‌دهی که خود را نبیه می‌گوید و بندگان مرا تعلیم داده، اغوا می‌کند که مرتکب زنا و خوردن قربانی‌های بتها بشوند. 21 و به او مهلت دادم تا توبه کند، اما نمی‌خواهد از زناي خود توبه کند. 22 اینک، او را بر بستری می‌اندازم و آنانی را که با او زنا می‌کنند، به مصیبتی سخت مبتلا می‌گردانم اگر از اعمال خود توبه نکنند، 23 و اولادش را به قتل خواهم رسانید. آنگاه همه کلیساها خواهند دانست که منم امتحان‌کننده جگرها و قلوب و هر یکی از شما را برحسب اعمالش خواهم داد. 24 لکن باقی‌ماندگان شما را که در طیاتیرا هستید و این تعلیم را نپذیرفته‌اید و عمق‌های

شیطان را چنانکه می‌گویند نفهمیده‌اید، بار دیگری بر شما نمی‌گذارم، 25 جز آنکه به آنچه دارید تا هنگام آمدن من تمسک جویند. 26 و هر که غالب آید و اعمال مرا تا انجام نگاه دارد، او را بر امت‌ها قدرت خواهم بخشید 27 تا ایشان را به عصای آهنین حکمرانی کند و مثل کوزه‌های کوزه‌گر خرد خواهند شد، چنانکه من نیز از پدر خود یافته‌ام. 28 و به او ستاره صبح را خواهم بخشید. 29 آنکه گوش دارد بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید.

مکاشفه 3: 1 - 22 1 و به فرشته کلیسای در ساردس بنویساین را می‌گوید او که هفت روح خدا و هفت ستاره را دارد. اعمال تو را می‌دانم که نام داری که زنده‌ای ولی مرده هستی. 2 بیدار شو و مابقی را که نزدیک به فنا است، استوار نما زیرا که هیچ عمل تو را در حضور خدا کامل نیافتم. 3 پس به یاد آور چگونه یافته‌ای و شنیده‌ای و حفظ کن و توبه نما زیرا هرگاه بیدار نباشی، مانند دزد بر تو خواهم آمد و از ساعت آمدن من بر تو مطلع نخواهی شد. 4 لکن در ساردس اسمهای چند داری که لباس خود را نجس نساخته‌اند و در لباس سفید بامن خواهند خرامید زیرا که مستحق هستند. 5 هر که غالب آید به جامه سفید ملبس خواهد شد و اسم او را از دفتر حیات محو نخواهم ساخت بلکه به نام وی در حضور پدرم و فرشتگان او اقرار خواهم نمود. 6 آنکه گوش دارد بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید. 7 و به فرشته کلیسای در فیلاذلیفه بنویس که این را می‌گوید آن قدّوس و حق که کلید داود را دارد که می‌گشاید و هیچ‌کس نخواهد بست و می‌بندد و هیچ‌کس نخواهد گشود. 8 اعمال تو را می‌دانم. اینک، دری گشاده پیش روی تو گذارده‌ام که کسی آن را نتواند بست، زیرا اندک قوتی داری و کلام مرا حفظ کرده، اسم مرا انکار نمودی. 9 اینک، می‌دهم آنانی را از کنیسه شیطان که خود را یهود می‌نامند و نیستند بلکه دروغ می‌گویند. اینک، ایشان را مجبور خواهم نمود که بیایند و پیش پایهای تو سجده کنند و بدانند که من تو را محبت نموده‌ام. 10 چونکه کلام صبر مرا حفظ نمودی، من نیز تو را محفوظ خواهم داشت، از ساعت امتحان که بر تمام ربع مسکون خواهد آمد تا تمامی ساکنان زمین را بیازماید. 11 بزودی می‌آیم، پس آنچه داری حفظ کن مبادا کسی تاج تو را بگیرد. 12 هر که غالب آید، او را در هیكل خدای خود ستونی خواهم ساخت و دیگر هرگز بیرون نخواهد رفت و نام خدای خود را و نام شهر خدای

خود یعنی اورشلیم جدید را که از آسمان از جانب خدای من نازل می‌شود و نام جدید خود را بر وی خواهم نوشت. 13 آنکه گوش دارد بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید. 14 و به فرشته کلیسای در لائودکیه بنویس که این را می‌گوید آمین و شاهد آمین و صدیق که ابتدای خلقت خداست. 15 اعمال تو را می‌دانم که نه سرد و نه گرم هستی. کاشکه سرد بودی یا گرم. 16 لهذا چون فاتر هستی، یعنی نه گرم و نه سرد، تو را از دهان خود قیّ خواهم کرد. 17 زیرا می‌گویی دولتمند هستم و دولت اندوخته‌ام و به هیچ چیز محتاج نیستم و نمی‌دانی که تو مستمند و مسکین هستی و فقیر و کور و عریان. 18 تو را نصیحت می‌کنم که زر مصفّای به آتش را از من بخری تا دولتمند شوی، و رخت سفید را تا پوشانیده شوی و ننگ عربانی تو ظاهر نشود، و سرمه را تا به چشمان خود کشیده بینایی یابی. 19 هر که را من دوست می‌دارم، توبیخ و تأدیب می‌نمایم. پس غیور شو و توبه نما. 20 اینک، بر در ایستاده می‌گویم؛ اگر کسی آواز مرا بشنود و در را باز کند، به نزد او درخواهم آمد و با وی شام خواهم خورد و او نیز با من. 21 آنکه غالب آید، این را به وی خواهم داد که بر تخت من با من بنشیند، چنانکه من غلبه یافتم و با پدر خود بر تخت او نشستم. 22 هر که گوش دارد بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید.

انجیل متی 13: 24 - 30 و مثلی دیگر بجهت ایشان آورده، گفت، ملکوت آسمان مردی را ماند که تخم نیکو در زمین خود کاشت، 25 و چون مردم در خواب بودند دشمنش آمده، در میان گندم، کرکاس ریخته، برفت. 26 و وقتی که گندم روید و خوشه برآورد، کرکاس نیز ظاهر شد. 27 پس نوکران صاحب خانه آمده، به وی عرض کردند، ای آقا مگر تخم نیکو در زمین خویش نکاشته‌ای؟ پس از کجا کرکاس بهم رسانید؟ 28 ایشان را فرمود، این کار دشمن است. عرض کردند، آیا می‌خواهی برویم آنها را جمع کنیم؟ 29 فرمود، نی، مبادا وقت جمع کردن کرکاس، گندم را با آنها برکنید. 30 بگذارید که هر دو تا وقت حصاد با هم نمو کنند و در موسم حصاد، دروگران را خواهم گفت که، اول کرکاسها را جمع کرده، آنها را برای سوختن بافه‌ها ببندید اما گندم را در انبار من ذخیره کنید.

انجیل متی 13: 47 ایضاً ملکوت آسمان مثل دامی است که به دریا افکنده شود و از هر جنسی به آن درآید،

انجیل متی 13: 48 و چون پُر شود، به کناره‌هایش کشند و نشسته، خوبها را در ظروف جمع کنند و بدها را دور اندازند.

11

مکاشفه 2: 9 اعمال و تنگی و مفلسی تو را می‌دانم، لکن دولت‌مند هستی، و کفر آنانی را که خود را یهود می‌گویند و نیستند بلکه از کنیسه شیطانند.

مکاشفه 18: 2 و به آواز زورآور ندا کرده، گفت، منهدم شد، منهدم شد بابلِ عظیم! و او مسکن دیوها و ملاذ هر روح خبیث و ملاذ هر مرغ ناپاک و مکروه گردیده است!

رومیان 11: 18 - 22 بر شاخه‌ها فخر مکن و اگر فخر کنی تو حامل ریشه نیستی بلکه ریشه حامل تو است. 19 پس می‌گویی که شاخه‌ها بریده شدند تا من پیوند شوم؟ 20 آفرین بجهت بی‌ایمانی بریده شدند و تو محض ایمان پایدار هستی. مغرور مباش بلکه بترس! 21 زیرا اگر خدا بر شاخه‌های طبیعی شفقت نفرمود، بر تو نیز شفقت نخواهد کرد. 22 پس مهربانی و سختی خدا را ملاحظه نما؛ اما سختی بر آنانی که افتادند، اما مهربانی بر تو اگر در مهربانی ثابت باشی والا تو نیز بریده خواهی شد.

12

انجیل متی 16: 18 و من نیز تو را می‌گویم که تویی پطرس و بر این صخره کلیسای خود را بنا می‌کنم و ابواب جهنّم بر آن استیلا نخواهد یافت.

انجیل متی 28: 19 پس رفته، همهٔ امّت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسمِ اب و ابن و روح‌القدس تعمید دهید.

انجیل متی 28: 20 و ایشان را تعلیم دهید که همهٔ اموری را که به شما حکم کرده‌ام حفظ کنند. و اینک، من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می‌باشم. آمین.

مزامیر 72: 17 نام او تا ابدالآباد باقی خواهد ماند. اسم او پیش آفتاب دوام خواهد کرد. آدمیان در او برای یکدیگر برکت خواهند خواست و جمیع امّت‌های زمین او را خوشحال خواهند خواند.

مزامیر 102: 28 فرزندان بندگانت باقی خواهند ماند و ذرّیت ایشان در حضور تو پایدار خواهند بود.

13

کولسیان 1: 18 و او بدن یعنی کلیسا را سر است، زیرا که او ابتدا است و نخست‌زاده از مردگان تا در همه‌چیز او مقدّم شود.

افسسیان 1: 22 و همه‌چیز را زیر پایهای او نهاد و او را سر همه‌چیز به کلیسا داد،

انجیل متی 23: 8 - 10 8 لیکن شما آقا خوانده مشوید، زیرا استاد شما یکی است، یعنی مسیح و جمیع شما برادرانید. 9 و هیچ کس را بر زمین، پدر خود مخوانید زیرا پدر شما یکی است که در آسمان است. 10 و پیشوا خوانده مشوید، زیرا پیشوای شما یکی است، یعنی مسیح.

دوم تسالونیکیان 2: 3 زنهار کسی به هیچ وجه شما را نفریبد، زیرا که تا آن ارتداد، اول واقع نشود و آن مرد شریر، یعنی فرزند هلاکت ظاهر نگرده، آن روز نخواهد آمد؛

دوم تسالونیکیان 2: 4 که او مخالفت می کند و خود را بلندتر می سازد از هر چه به خدا یا به معبود مسمی شود، به حدی که مثل خدا در هیکل خدا نشسته، خود را می نماید که خداست.

دوم تسالونیکیان 2: 8 آنگاه آن بی دین ظاهر خواهد شد، که عیسی خداوند او را به نفس دهان خود هلاک خواهد کرد و به تجلی ظهور خویش، او را نابود خواهد ساخت؛

دوم تسالونیکیان 2: 9 که ظهور او به عمل شیطان است با هر نوع قوت و آیات و عجایب دروغ

مکاشفه 13: 6 پس دهان خود را به کفرهای بر خدا گشود تا بر اسم او و خیمه او و سکنه آسمان کفر گوید.

رساله اول پطرس 5: 2 - 4 2 گله خدا را که در میان شماست بچرانید و نظارت آن را بکنید، نه به زور بلکه به رضامندی، و نه بجهت سود قبیح بلکه به رغبت؛ 3 و نه چنانکه بر قسمت های خود خداوندی بکنید، بلکه بجهت گله نمونه باشید، 4 تا در وقتی که رئیس شبانان ظاهر شود، تاج ناپژمرده جلال را بیابید

فصل بیست و ششم

مشارکت مقدسین

فصل بیست و ششم

مشارکت مقدسین

1. همه مقدسین با عیسی مسیح ، که رئیس آنها میباشد، به وسیله روحش از طریق ایمان متحد شده اند و با او در فیض و زحمات و مرگ و رستاخیز و جلال وی مشارکت دارند(1) . این مقدسین با یکدیگر در محبت متحد شده و در عطایا و برکات یکدیگر نیز اشتراک دارند(2) و بر آنها واجب است که وظایف عمومی و شخصی خود را که باعث سعادت روحانی و جسمانی همگان میگردد به انجام رسانند(3) .

2. مقدسین، با توجه به اعتراف ایمان خودشان، موظف هستند در عبادت خدا و انجام سایر خدمات روحانی برای پیشرفت متقابل با یکدیگر اشتراک و مصاحبت داشته باشند(4) . همچنین وظیفه دارند با توجه به امکانات و نیازها، از نظر مالی به یکدیگر کمک کنند. این مصاحبت باید با استفاده از فرصتی که خدا عطا میفرماید شامل حال تمام کسانی گردد که در هر جا نام خداوند عیسی را میخوانند(5) .

3. این مصاحبت و اشتراکی که مقدسین با مسیح دارند به هیچ وجه آنها را در الوهیت او شریک و با وی از هیچ نظری مساوی نمیسازد و قبول هر یک از این دو عقیده غلط به منزله بیدینی و کفر است(6) . همچنین مصاحبت و اشتراکی که مقدسین با یکدیگر دارند باعث از میان رفتن و سلب حق آنها در مورد اموال و دارائی خودشان نمیگردد(7) .

پاورقیهای فصل بیست و ششم

1

رساله اول یوحنا 1:3 از آنچه دیده و شنیده‌ایم شما را اعلام می‌نماییم تا شما هم با ما شراکت داشته باشید. و اما شراکت ما با پدر و با پسرش عیسی مسیح است.

افسیان 2:5 ما را نیز که در خطایا مرده بودیم با مسیح زنده گردانید، زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید.

افسیان 2:6 و با او برخیزانید و در جایهای آسمانی در مسیح عیسی نشانید.

افسیان 3:16 - 19 که بحسب دولت جلال خود به شما عطا کند که در انسانیتِ باطنی خود از روح او به قوت زورآور شوید، 17 تا مسیح به وساطت ایمان در دل‌های شما ساکن شود؛ 18 و در محبت ریشه کرده و بنیاد نهاده، استطاعت یابید که با تمامی مقدسین ادراک کنید که عرض و طول و عمق و بلندی چیست؛ 19 و عارف شوید به محبت مسیح که فوق از معرفت است تا پر شوید تا تمامی پری خدا.

انجیل یوحنا 1:16 و از پُری او جمیع ما بهره یافتیم و فیض به عوض فیض،

فیلیپیان 3:10 و تا او را و قوت قیامت وی را و شراکت در رنج‌های وی را بشناسم و با موت او مشابه گردم.

رومیان 6:5 زیرا اگر بر مثال موت او متحد گشتیم، هرآینه در قیامت وی نیز چنین خواهیم شد.

رومیان 6:6 زیرا این را می‌دانیم که انسانیت کهنه ما با او مصلوب شد تا جسد گناه معدوم گشته، دیگر گناه را بندگی نکنیم.

رومیان 8:17 و هرگاه فرزندانیم، وارثان هم هستیم، یعنی وَرَثَةُ خُدا و همارث با مسیح، اگر شریک مصیبت‌های او هستیم تا در جلال وی نیز شریک باشیم.

دوم تیموتائوس 2: 12 و اگر تحمل کنیم، با او سلطنت هم خواهیم کرد؛ و هرگاه او را انکار کنیم، او نیز ما را انکار خواهد کرد.

2

افسیان 4: 15 بلکه در محبت پیروی راستی نموده، در هر چیز ترقی نماییم در او که سر است، یعنی مسیح؛

افسیان 4: 16 که از او تمام بدن مرگب و مرتب گشته، به مدد هر مفصلی و برحسب عمل به اندازه هر عضوی بدن را نمو می دهد برای بنای خویشتن در محبت.

اول قرنتیان 3: 21 - 23 پس هیچ کس در انسان فخر نکند، زیرا همه چیز از آن شما است، 22 خواه پولس، خواه آپلس، خواه کیفا، خواه دنیا، خواه زندگی، خواه موت، خواه چیزهای حال، خواه چیزهای آینده، همه از آن شما است، 23 و شما از مسیح و مسیح از خدا می باشد.

اول قرنتیان 12: 7 ولی هر کس را ظهور روح بجهت منفعت عطا می شود.

کولسیان 2: 19 و به سر متمسک نشده که از آن تمامی بدن به توسط مفاصل و بندها مدد یافته و با هم پیوند شده، نمو می کند به نموی که از خداست.

رساله اول یوحنا 1: 3 از آنچه دیده و شنیده ایم شما را اعلام می نمایم تا شما هم با ما شراکت داشته باشید. و اما شراکت ما با پدر و با پسرش عیسی مسیح است.

رساله اول یوحنا 1: 7 لکن اگر در نور سلوک می نمایم، چنانکه او در نور است، با یکدیگر شراکت داریم و خون پسر او عیسی مسیح ما را از هر گناه پاک می سازد.

3

اول تسالونیکیان 5: 11 پس همدیگر را تسلی دهید و یکدیگر را بنا کنید، چنانکه هم می‌کنید.

اول تسالونیکیان 5: 14 لیکن ای برادران، از شما استدعا داریم که سرکشان را تنبیه نمایید و کوتاه‌دلان را دلداری دهید و ضعفا را حمایت کنید و با جمیع مردم تحمل کنید.

رومیان 1: 11 زیرا بسیار اشتیاق دارم که شما را ببینم تا نعمتی روحانی به شما برسانم که شما استوار بگردید،

رومیان 1: 12 یعنی تا در میان شما تسلی یابیم از ایمان یکدیگر، ایمان من و ایمان شما.

رومیان 1: 14 زیرا که یونانیان و بربریان و حکما و جهلا را هم مدیونم.

رساله اول یوحنا 3: 16 - 18 از این امر محبت را دانسته‌ایم که او جان خود را در راه ما نهاد و ما باید جان خود را در راه برادران بنهیم. 17 لکن کسی که معیشت دنیوی دارد و برادر خود را محتاج بیند و رحمت خود را از او باز دارد، چگونه محبت خدا در او ساکن است؟ 18 ای فرزندان، محبت را به‌جا آریم نه در کلام و زبان بلکه در عمل و راستی.

غلاطیان 6: 10 خلاصه بقدری که فرصت داریم، با جمیع مردم احسان بنماییم، علی‌الخصوص با اهل بیت ایمان.

4

رساله به عبرانیان 10: 24 و ملاحظه یکدیگر را بنماییم تا به محبت و اعمال نیکو ترغیب نماییم.

رساله به عبرانیان 10: 25 و از با هم آمدن در جماعت غافل نشویم چنانکه بعضی را عادت است، بلکه یکدیگر را نصیحت کنیم و زیاده‌تر به اندازه‌ای که می‌بینید که آن روز نزدیک می‌شود.

اعمال رسولان 2: 42 و در تعلیم رسولان و مشارکت ایشان و شکستن نان و دعاها مواظبت می‌نمودند.

اعمال رسولان 2: 46 و هر روزه در هیکل به یکدل پیوسته می‌بودند و در خانه‌ها نان را پاره می‌کردند و خوراک را به خوشی و ساده‌دلی می‌خوردند.

اشعیا 2: 3 و قوم‌های بسیار عزیمت کرده، خواهند گفت: «بیایید تا به کوه خداوند و به خانه خدای یعقوب برآییم تا طریق‌های خویش را به ما تعلیم دهد و به راه‌های وی سلوک نماییم.» زیرا که شریعت از صهیون و کلام خداوند از اورشلیم صادر خواهد شد.

اول قرن‌تین 11: 20 پس چون شما در یک جا جمع می‌شوید، ممکن نیست که شام‌خداوند خورده شود،

5

اعمال رسولان 2: 44 و همه ایمانداران با هم میزیستند و در همه چیز شریک می‌بودند

اعمال رسولان 2: 45 و املاک و اموال خود را فروخته، آنها را به هر کس به قدر احتیاجش تقسیم می‌کردند.

اعمال رسولان 11: 29 و شاگردان مصمم آن شدند که هر یک برحسب مقدور خود، اعانتی برای برادران ساکن یهودیه بفرستند.

اعمال رسولان 11: 30 پس چنین کردند و آن را به دست برنابا و سولس نزد کشیشان روانه نمودند.

رساله اول یوحنا 3: 17 لکن کسی که معیشت دنیوی دارد و برادر خود را محتاج بیند و رحمت خود را از او باز دارد، چگونه محبت خدا در او ساکن است؟

دوم قرن‌تین 8: 1 - 24 1 لیکن ای برادران، شما را مطلع می‌سازیم از فیض خدا که به کلیساهای مکادونیه عطا شده است. 2 زیرا در امتحان شدید زحمت، فراوانی خوشی ایشان ظاهر

گرددید و از زیادتیی فقر ایشان، دولتِ سخاوتِ ایشان افزوده شد. 3 زیرا که شاهد هستیم که بحسب طاقت بلکه فوق از طاقت خویش به رضامندی تمام، 4 التماس بسیار نموده، این نعمت و شراکت در خدمت مقدّسین را از ما طلبیدند. 5 و نه چنانکه امید داشتیم، بلکه اول خویشان را به خداوند و به ما برحسب ارادهٔ خدا دادند. 6 و از این سبب از تیطّس استدعا نمودیم که همچنانکه شروع این نعمت را در میان شما کرد، آن را به انجام هم برساند. 7 بلکه چنانکه در هر چیز افزونی دارید، در ایمان و کلام و معرفت و کمال اجتهاد و محبّتی که با ما می‌دارید، در این نعمت نیز بیفزایید. 8 این را به طریق حکم نمی‌گوییم بلکه به سبب اجتهاد دیگران و تا اخلاص محبّت شما را بیازماییم. 9 زیرا که فیض خداوند ما عیسی مسیح را می‌دانید که هر چند دولت‌مند بود، برای شما فقیر شد تا شما از فقر او دولت‌مند شوید. 10 و در این، رأی می‌دهم زیرا که این شما را شایسته است، چونکه شما در سال گذشته، نه در عمل فقط بلکه در اراده نیز اول از همه شروع کردید. 11 اما الحال عمل را به انجام رسانید تا چنانکه دلگرمی در اراده بود، انجام‌عمل نیز برحسب آنچه دارید بشود. 12 زیرا هرگاه دلگرمی باشد، مقبول می‌افتد، بحسب آنچه کسی دارد نه بحسب آنچه ندارد. 13 و نه اینکه دیگران را راحت و شما را زحمت باشد، بلکه به طریق مساوات؛ تا در حال، زیادتیی شما برای کمی ایشان بکار آید؛ 14 و تا زیادتیی ایشان بجهت کمی شما باشد و مساوات بشود. 15 چنانکه مکتوب است، آنکه بسیار جمع کرد، زیادتیی نداشت و آنکه اندکی جمع کرد، کمی نداشت. 16 اما شکر خدا راست که این اجتهاد را برای شما در دل تیطّس نهاد. 17 زیرا او خواهش ما را اجابت نمود، بلکه بیشتر با اجتهاد بوده، به رضامندی تمام به سوی شما روانه شد. 18 و با وی آن برادری را فرستادیم که مدح او در انجیل در تمامی کلیساها است. 19 و نه همین فقط بلکه کلیساها نیز او را اختیار کردند تا در این نعمتی که خدمت آن را برای تمجید خداوند و دلگرمی شما می‌کنیم، همسفر مابشود. 20 چونکه اجتناب می‌کنیم که مبادا کسی ما را ملامت کند دربارهٔ این سخاوتی که خادمان آن هستیم. 21 زیرا که نه در حضور خداوند فقط، بلکه در نظر مردم نیز چیزهای نیکو را تدارک می‌بینیم. 22 و با ایشان برادر خود را نیز فرستادیم که مکرراً در امور بسیار او را با اجتهاد یافتیم و الحال به سبب اعتماد کلی که بر شما می‌دارد، بیشتر با

اجتهاد است. 23 هرگاه دربارهٔ تیطس [پیرسند]، او در خدمت شما رفیق و همکار من است؛ و اگر دربارهٔ برادران ما، ایشان رُسُلِ کلیساها و جلال مسیح می‌باشند. 24 پس دلیل محبت خود و فخر ما را دربارهٔ شما در حضور کلیساها به ایشان ظاهر نمایید.

دوم قرنیتان 9: 1 - 15 زیرا که در خصوص این خدمتِ مقدّسین، زیادتی می‌باشد که به شما بنویسم. 2 چونکه دلگرمی شما را می‌دانم که دربارهٔ آن بجهت شما به اهل مکادونیّه فخر می‌کنم که از سال گذشته اهل آخائیه مستعدّ شده‌اند و غیرت شما اکثر ایشان را تحریض نموده است. 3 اما برادران را فرستادم که مبدا فخر ما دربارهٔ شما در این خصوص باطل شود تا چنانکه گفته‌ام، مستعدّ شوید. 4 مبدا اگر اهل مکادونیّه با من آیند و شما را نامستعدّ یابند، نمی‌گویم شما بلکه ما از این اعتمادی که به آن فخر کردیم، خجل شویم. 5 پس لازم دانستم که برادران را نصیحت کنم تا قبل از ما نزد شما آیند و برکت موعود شما را مهیا سازند تا حاضر باشد، از راه برکت نه از راه طمع. 6 اما خلاصه این است، هرکه با بخیلی کرد، با بخیلی هم درو کند و هرکه با برکت کرد، با برکت نیز درو کند. 7 اما هرکس بطوری که در دل خود اراده نموده است بکند، نه به حزن و اضطرار، زیرا خدا بخشنده خوش را دوست می‌دارد. 8 ولی خدا قادر است که هر نعمتی را برای شما بیفزاید تا همیشه در هر امری کفایت کامل داشته، برای هر عمل نیکو افزوده شوید. 9 چنانکه مکتوب است که پاشید و به فقرا داد و عدالتش تا به ابد باقی می‌ماند. 10 اما او که برای برزگر بذر و برای خورنده نان را آماده می‌کند، بذر شما را آماده کرده، خواهد افزود و ثمرات عدالت شما را مزید خواهد کرد، 11 تا آنکه در هر چیز دولتمند شده، کمال سخاوت را بنمایید که آن منشأ شکر خدا به وسیلهٔ ما می‌باشد. 12 زیرا که بجا آوردن این خدمت، نه فقط حاجات مقدّسین را رفع می‌کند، بلکه سپاس خدا را نیز بسیار می‌افزاید. 13 و از دلیل این خدمت، خدا را تمجید می‌کنند به سبب اطاعت شما در اعتراف انجیل مسیح و سخاوت بخشش شما برای ایشان و همگان. 14 و ایشان به سبب افزونی فیض خدایی که بر شماست، در دعای خود مشتاق شما می‌باشند. 15 خدا را برای عطای ما لاکلام او شکر باد.

کولسیان 1:18 و او بدن یعنی کلیسا را سر است، زیرا که او ابتدا است و نخست‌زاده از مردگان تا در همه چیز او مقدم شود.

کولسیان 1:19 زیرا خدا رضا بدین داد که تمامی پُری در او ساکن شود،

اول قرن‌تیان 8:6 لکن ما را یک خداست، یعنی پدر که همه چیز از اوست و ما برای او هستیم، و یک خداوند، یعنی عیسی مسیح که همه چیز از اوست و ما از او هستیم.

اشعیا 42:8 من یهوه هستم و اسم من همین است. و جلال خود را به کسی دیگر و ستایش خویش را به بت‌های تراشیده نخواهم داد.

اول تیموتائوس 6:15 که آن را آن متبارک و قادر وحید و ملک‌الملوک و ربّ‌الارباب در زمان معین به ظهور خواهد آورد.

اول تیموتائوس 6:16 که تنها لایموت و ساکن در نوری است که نزدیک آن نتوان شد و احدی از انسان او را ندیده و نمی‌تواند دید. او را تا ابدالآباد اکرام و قدرت باد. آمین.

مزامیر 14:7 کاش که نجات اسرائیل از صهیون ظاهر می‌شد! چون خداوند اسیری قوم خویش را برگرداند، یعقوب وجد خواهد نمود و اسرائیل شادمان خواهد گردید.

مزامیر 45:7 عدالت را دوست و شرارت را دشمن داشتی. بنابراین، خدا، خدای تو تو را به روغن شادمانی بیشتر از رفقای مسخ کرده است.

رساله به عبرانیان 1:8 اما در حق پسر [نیز می‌گوید]، ای خدا تخت تو تا ابدالآباد است و عصای ملکوت تو عصای راستی است.

رساله به عبرانیان 1:9 عدالت را دوست و شرارت را دشمن می‌داری؛ بنابراین خدا، خدای تو، تو را به روغن شادمانی بیشتر از رفقای مسخ کرده است.

خروج 20: 15 «دزدی مکن.

افسسیان 4: 28 دزد دیگر دزدی نکند، بلکه به دستهای خود کار نیکو کرده، زحمت بکشد تا بتواند نیازمندی را چیزی دهد.

اعمال رسولان 5: 4 آیا چون داشتی از آن تو نبود و چون فروخته شد در اختیار تو نبود؟ چرا این را در دل خود نهادی؟ به انسان دروغ نگفتی بلکه به خدا.

فصل بیست و هفتم

آیینهای مقدس

فصل بیست و هفتم

آیینهای مقدس

1. آیینهای مقدس نشانه ها و مهرهای عهد فیض هستند. این آیینهای مقدس همزمان با این عهد الهی توسط خدا مقرر شده اند(1) تا نشان دهنده مسیح و برکات او باشند و مقام ما را با او و در او تأیید نمایند(2) و به منزله تفاوت آشکاری باشند در میان کسانی که به کلیسا تعلق دارند با کسانی که متعلق به جهان هستند(3) و تا ایمانداران را ترغیب نمایند که خدا را در مسیح طبق کلام مقدسش صادقانه خدمت کنند(4).

2. فیض و برکتی که در آیینهای مقدس بر اثر اجرای صحیح آنها وجود دارد از قدرت خود آنها نیست(5). همچنین مفید بودن آیینهای مقدس بر دینداری و مقصود اجرا کننده آن متکی نمیباشد بلکه قدرت و مفید بودن آیینهای مقدس ثمره کار روح القدس بوده(6) و بر اساس کلام خدا که آنها را مقرر فرموده است قرار دارد زیرا کلام خدا این آیینها را مقرر کرده و وعده داده است که کسانی که این آیینها را با شایستگی بپذیرند از ثمرات آنها بهره مند خواهند شد(7).

4. در انجیل فقط دو آیین مقدس توسط خداوند ما عیسی مقرر شده است که عبارتند از تعمید و شام خداوند(8). هیچ یک از این دو آیین نباید اجرا شود مگر توسط خادمین رسمی دست گذاری شده برای موعظه کلام خدا(9).

5. آیینهای مقدس عهدعتیق در اصل نشاندهنده و آشکارکننده همان امور روحانی هستند که در عهدجدید هم توسط آیینهای مقدس آشکار میگردد(10).

پاورقیهای فصل بیست وهفتم

1

رومیان 4: 11 و علامت ختنه را یافت تا مهر باشد بر آن عدالت ایمانی که در نامختونی داشت، تا او همه نامختونان را که ایمان آورند پدر باشد تا عدالت برای ایشان هم محسوب شود؛

پیدایش 17: 7 - 11 7 و عهد خویش را در میان خود و تو، و ذریت بعد از تو، استوار گردانم که نسل بعد نسل عهد جاودانی باشد، تا تو را و بعد از تو ذریت تو را خدا باشم. 8 و زمین غربت تو، یعنی تمام زمین کنعان را، به تو و بعد از تو به ذریت تو به ملکیت ابدی دهم، و خدای ایشان خواهم بود.» 9 پس خدا به ابراهیم گفت: «و اما تو عهد مرا نگاه دار، تو و بعد از تو ذریت تو در نسلهای ایشان. 10 این است عهد من که نگاه خواهید داشت، در میان من و شما و ذریت تو بعد از تو هر ذکوری از شما مختون شود، 11 و گوشت قلفه خود را مختون سازید، تا نشان آن عهدی باشد که در میان من و شماست.

انجیل متی 28: 19 پس رفته، همه امتها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح القدس تعمید دهید.

اول قرنیتیان 11: 23 زیرا من از خداوند یافتم، آنچه به شما نیز سپردم که عیسی خداوند در شبی که او را تسلیم کردند، نان را گرفت

خروج 12: 3 - 20 تمامی جماعت اسرائیل را خطاب کرده، گویند که در دهم این ماه هر یکی از ایشان بره‌ای به حسب خانه‌های پدران خود بگیرند، یعنی برای هر خانه یک بره. 4 و اگر اهل خانه برای بره کم باشند، آنگاه او و همسایه‌اش که مجاور خانه او باشد آن را به حسب شماره نفوس بگیرند، یعنی هر کس موافق خوراکش بره را حساب کند. 5 بره شما بی‌عیب، نرینه یکساله باشد، از گوسفندان یا از بزها آن را بگیرید. 6 و آن را تا چهاردهم این ماه نگاه دارید، و تمامی

انجمن جماعت بنی اسرائیل آن را در عصر ذبح کنند 7 و از خون آن بگیرند، و آن را بر هر دو قائمه، و سردر خانه که در آن، آن را می‌خورند، بپاشند. 8 و گوشتش را در آن شب بخورند. به آتش بریان کرده، با نان فطیر و سبزیهای تلخ آن را بخورند. 9 و از آن هیچ خام نخورید، و نه پخته با آب، بلکه به آتش بریان شده، کله‌اش و پاچه‌هایش و اندرونش را. 10 و چیزی از آن تا صبح نگاه مدارید. و آنچه تا صبح مانده باشد، به آتش بسوزانید. 11 و آن را بدین طور بخورید: کمر شما بسته، و نعلین بر پایهای شما، و عصا در دست شما، و آن را به تعجیل بخورید، چونکه فَصَحَ خداوند است. 12 «و در آن شب از زمین مصر عبور خواهم کرد، و همهٔ نخست‌زادگان زمین مصر را از انسان و بهایم خواهم زد، و بر تمامی خدایان مصر داوری خواهم کرد. من یهوه هستم. 13 و آن خون، علامتی برای شما خواهد بود، بر خانه‌هایی که در آنها می‌باشید. و چون خون را ببینم، از شما خواهم گذشت و هنگامی که زمین مصر را می‌زنم، آن بلا برای هلاک شما بر شما نخواهد آمد. 14 و آن روز، شما را برای یادگاری خواهد بود، و در آن، عیدی برای خداوند نگاه دارید، و آن را به قانون ابدی، نسلاً بعد نسل عید نگاه دارید. 15 هفت روز نان فطیر خورید، در روز اول خمیرمایه را از خانه‌های خود بیرون کنید، زیرا هر که از روز نخستین تا روز هفتمین چیزی خمیر شده بخورد، آن شخص از اسرائیل منقطع گردد. 16 و در روز اول، محفل مقدس، و در روز هفتم، محفل مقدس برای شما خواهد بود. در آنها هیچ کار کرده نشود جز آنچه هر کس باید بخورد؛ آن فقط در میان شما کرده شود. 17 پس عید فطیر را نگاه دارید، زیرا که در همان روز لشکرهای شما را از زمین مصر بیرون آوردم. بنابراین، این روز را در نسلهای خود به فریضهٔ ابدی نگاه دارید. 18 در ماه اول در روز چهاردهم ماه، در شام، نان فطیر بخورید، تا شام بیست و یکم ماه. 19 هفت روز خمیرمایه در خانه‌های شما یافت نشود، زیرا هر که چیزی خمیر شده بخورد، آن شخص از جماعت اسرائیل منقطع گردد، خواه غریب باشد خواه بومی آن زمین. 20 هیچ چیز خمیر شده نخورید، در همهٔ مساکن خود فطیر بخورید.»

خروج 13: 9 و این برای تو علامتی بر دستت خواهد بود و تذکره‌ای در میان دو چشمت، تا شریعت خداوند در دهانت باشد. زیرا خداوند تو را به دست قوی از مصر بیرون آورد.

خروج 13: 10 و این فریضه را در موسمش سال به سال نگاه دار.

2

اول قرن‌تینان 10: 16 پیاله برکت که آن را تبرک می‌خوانیم، آیا شراکت در خون مسیح نیست؟ و نانی را که پاره می‌کنیم، آیا شراکت در بدن مسیح نی؟

اول قرن‌تینان 11: 25 و همچنین پیاله را نیز بعد از شام و گفت، این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به یادگاری من بکنید.

اول قرن‌تینان 11: 26 زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله را بنوشید، موت خداوند را ظاهر می‌نمایید تا هنگامی که بازآید.

غلاطیان 3: 27 زیرا همه شما که در مسیح تعمید یافتید، مسیح را در بر گرفتید.

3

رومیان 15: 8 زیرا می‌گویم عیسی مسیح خادم ختنه گردید بجهت راستی خدا تا وعده‌های اجداد را ثابت گرداند،

خروج 12: 48 و اگر غریبی نزد تو نزیل شود، و بخواهد فصّح را برای خداوند مرعی بدارد، تمامی ذکورانش نامختون شوند، و بعد از آن نزدیک آمده، آن را نگاه دارد، و مانند بومی زمین خواهد بود؛ و اما هر نامختون از آن نخورد.

پیدایش 34: 14 پس بدیشان گفتند: «این کار را نمی‌توانیم کرد که خواهر خود را به شخصی نامختون بدهیم، چونکه این برای ما ننگ است.

اول قرن‌تین 10: 21 مجال است که هم از پیاله خداوند و هم از پیاله دیوها بنوشید؛ و هم از مایده خداوند و هم از مایده دیوها نمی‌توانید قسمت بُرد.

اول قرن‌تین 11: 27 - 29 پس هر که بطور ناشایسته نان را بخورد و پیاله خداوند را بنوشد، مجرم بدن و خون خداوند خواهد بود. 28 اما هر شخص خود را امتحان کند و بدین‌طرز از آن نان بخورد و از آن پیاله بنوشد. 29 زیرا هر که می‌خورد و می‌نوشد، فتوای خود را می‌خورد و می‌نوشد اگر بدن خداوند را تمییز نمی‌کند.

رساله به عبرانیان 13: 10 مذبحی داریم که خدمتگذاران آن خیمه، اجازت ندارند که از آن بخورند.

4

رومیان 6: 3 یا نمی‌دانید که جمیع ما که در مسیح عیسی تعمید یافتیم، در موت او تعمید یافتیم؟

رومیان 6: 4 پس چونکه در موت او تعمید یافتیم، با او دفن شدیم تا آنکه به همین قسمی که مسیح به جلال پدر از مردگان برخاست، ما نیز در تازگی حیات رفتار نماییم.

اول قرن‌تین 10: 2 و همه به موسی تعمید یافتند، در ابر و در دریا؛

اول قرن‌تین 10: 14 لَهذا ای عزیزانِ من از بت‌پرستی بگریزید.

اول قرن‌تین 10: 15 به خردمندان سخن می‌گوییم، خود حکم کنید بر آنچه می‌گوییم.

اول قرن‌تین 10: 16 پیاله برکت که آن را تبرک می‌خوانیم، آیا شراکت در خون مسیح نیست؟ و نانی را که پاره می‌کنیم، آیا شراکت در بدن مسیح نی؟

اول قرن‌تین 10: 21 مجال است که هم از پیاله خداوند و هم از پیاله دیوها بنوشید؛ و هم از مایده خداوند و هم از مایده دیوها نمی‌توانید قسمت بُرد.

5

پیدایش 17: 10 این است عهد من که نگاه خواهید داشت، در میان من و شما و ذریت تو بعد از تو هر ذکوری از شما مختون شود،

انجیل متی 26: 27 و پیاله را گرفته، شکر نمود و بدیشان داده، گفت، همه شما از این بنوشید،

انجیل متی 26: 28 زیرا که این است خون من در عهد جدید که در راه بسیاری بجهت آمرزش گناهان ریخته می‌شود.

رساله تیطس 3: 5 نه به سبب اعمالی که ما به عدالت کرده بودیم، بلکه محض رحمت خود ما را نجات داد، به غسل تولّد تازه و تازگی‌ای که از روح‌القدس است؛

6

رومیان 2: 28 زیرا آنکه در ظاهر است، یهودی نیست و آنچه در ظاهر در جسم است، ختنه نی.

رومیان 2: 29 بلکه یهود آن است که در باطن باشد و ختنه آنکه قلبی باشد، در روح نه در حرف که مدح آن نه از انسان بلکه از خداست.

رساله اول پطرس 3: 21 که نمونه آن، یعنی تعمید اکنون ما را نجات می‌بخشد (نه دور کردن کثافت جسم، بلکه امتحان ضمیر صالح به سوی خدا) به واسطه برخاستن عیسی مسیح،

انجیل متی 3: 11 من شما را به آب بجهت توبه تعمید می‌دهم. لکن او که بعد از من می‌آید از من تواناتر است که لایق برداشتن نعلین او نیستم؛ او شما را به روح‌القدس و آتش تعمید خواهد داد.

اول قرن‌تیان 3: 7 لهذا نه کارنده چیزی است و نه آب دهنده بلکه خدای رویاننده.

اول قرن‌تیان 6: 11 و بعضی از شما چنین می‌بودید لکن غسل یافته و مقدس گردیده و عادل کرده شده‌اید به نام عیسی خداوند و به روح خدای ما.

اول قرن‌تیان 12: 13 زیرا که جمیع ما به یک روح در یک بدن تعمید یافتیم، خواه یهود، خواه یونانی، خواه غلام، خواه آزاد و همه از یک روح نوشانیده شدیم.

انجیل یوحنا 3: 5 عیسی در جواب گفت، آمین، آمین به تو می‌گویم اگر کسی از آب و روح مولود نگرده، ممکن نیست که داخل ملکوت خدا شود.

اعمال رسولان 8: 13 - 23 و شمعون نیز خود ایمان آورد و چون تعمید یافت همواره با فیلیپس می‌بود و از دیدن آیات و قوآت‌عظیمه که از او ظاهر می‌شد، در حیرت افتاد. 14 اما رسولان که در اورشلیم بودند، چون شنیدند که اهل سامره کلام خدا را پذیرفته‌اند، پطرس و یوحنا را نزد ایشان فرستادند. 15 و ایشان آمده، بجهت ایشان دعا کردند تا روح‌القدس را بیابند، 16 زیرا که هنوز بر هیچ‌کس از ایشان نازل نشده بود که به نام خداوند عیسی تعمید یافته بودند و بس. 17 پس دستها بر ایشان گذارده، روح‌القدس را یافتند. 18 اما شمعون چون دید که محض گذاردن دستهای رسولان روح‌القدس عطا می‌شود، مبلغی پیش ایشان آورده، 19 گفت، مرا نیز این قدرت دهید که به هر کس دست گذارم، روح‌القدس را بیابد. 20 پطرس بدو گفت، زرت با تو هلاک باد، چونکه پنداشتی که عطای خدا به زر حاصل می‌شود. 21 تو را در این امر، قسمت و بهره‌ای نیست زیرا که دلت در حضور خدا راست نمی‌باشد. 22 پس از این شرارت خود توبه کن و از خدا درخواست کن تا شاید این فکر دلت آمرزیده شود، 23 زیرا که تو را می‌بینم در زهره تلخ و قید شرارت گرفتاری.

انجیل متی 26: 27 و پیاله را گرفته، شکر نمود و بدیشان داده، گفت، همه شما از این بنوشید،

انجیل متی 26: 28 زیرا که این است خون من در عهد جدید که در راه بسیاری بجهت آمرزش گناهان ریخته می‌شود.

انجیل متی 28: 19 پس رفته، همه امتها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح القدس تعمید دهید.

انجیل متی 28: 20 و ایشان را تعلیم دهید که همه اموری را که به شما حکم کرده‌ام حفظ کنند. و اینک، من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می‌باشم. آمین.

انجیل یوحنا 6: 63 روح است که زنده می‌کند و اما از جسد فایده‌ای نیست. کلامی که من به شما می‌گویم، روح و حیات است.

انجیل لوقا 22: 19 و نان را گرفته، شکر نمود و پاره کرده، به ایشان داد و گفت، این است جسد من که برای شما داده می‌شود؛ این را به یاد من بجا آرید.

انجیل لوقا 22: 20 و همچنین بعد از شام پیاله را گرفت و گفت، این پیاله عهد جدید است در خون من که برای شما ریخته می‌شود.

اول قرن‌تین 11: 26 زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله را بنوشید، موت خداوند را ظاهر می‌نمایید تا هنگامی که بازآید.

انجیل متی 28: 19 پس رفته، همهٔ امتها را شاگرد سازید و ایشان را به اسمِ اب و ابن و روح‌القدس تعمید دهید.

اول قرن‌تین 11: 20 پس چون شما در یک جا جمع می‌شوید، ممکن نیست که شام‌خداوند خورده شود،

اول قرن‌تین 11: 23 زیرا من از خداوند یافتم، آنچه به شما نیز سپردم که عیسی خداوند در شبی که او را تسلیم کردند، نان را گرفت

اول قرن‌تین 4: 1 هرکس ما را چون خدّام مسیح و وکلای اسرار خدا بشمارد.

رساله به عبرانیان 5: 4 و کسی این مرتبه را برای خود نمی‌گیرد، مگر وقتی که خدا او را بخواند، چنانکه هارون را.

اول قرن‌تین 5: 7 پس خود را از خمیرمایه کهنه پاک سازید تا فطیر تازه باشید، چنانکه بیخمیرمایه هستید زیرا که فصّح ما مسیح در راه ما ذبح شده است.

اول قرن‌تین 5: 8 پس عید را نگاه داریم نه به خمیرمایه کهنه و نه به خمیرمایه بدی و شرارت، بلکه به فطیر ساده‌دلی و راستی.

اول قرن‌تین 10: 1 - 4 زیرا ای برادران نمی‌خواهم شما بی‌خبر باشید از اینکه پدران ما همه زیر ابر بودند و همه از دریا عبور نمودند 2 و همه به موسی تعمید یافتند، در ابر و در دریا؛ 3 و همه همان خوراک روحانی را خوردند 4 و همه همان شُرب روحانی را نوشیدند، زیرا که می‌آشامیدند از صخره روحانی که از عقب ایشان می‌آمد و آن صخره مسیح بود.

کولسیان 2: 11 و در وی مختون شده‌اید، به ختنه ناساخته به دست، یعنی بیرون کردن بدن جسمانی، به وسیلهٔ اختتان مسیح.

کولسیان 2: 12 و با وی در تعمید مدفون گشتید که در آن هم برخیزانیده شدید به ایمان بر عمل خدا که او را از مردگان برخیزانید.

فصل بیست و هشتم

تعمید

فصل بیست و هشتم

تعمید

1. تعمید یکی از دو آیین مقدس عهدجدید میباشد که توسط عیسی مسیح مقرر شده است(1) . به وسیله تعمید ، انسان به طور رسمی در کلیسای مرئی پذیرفته میشود(2) . همچنین تعمید نشانه و مَهر عهد فیض(3) و پیوند شدن ایماندار به مسیح(4) و تولد جدید(5) و آمرزش گناهان(6) و تسلیم ایماندار به خدا توسط مسیح برای زندگی در تازگی حیات میباشد(7) . طبق دستور آشکار مسیح این آیین مقدس باید در کلیسای وی تا آخر جهان اجرا گردد(8) .

2. ماده ای که باید در این آیین مقدس مورد استفاده قرار گیرد آب است. شخص تعمید گیرنده باید توسط خادم رسمی انجیل(9) به نام پدر و پسر و روح القدس(10) تعمید داده شود.

3. فرو بردن در آب ضروری نیست. تعمید به وسیله ریختن یا پاشیدن آب بر روی شخص به طور صحیح انجام میشود(11) .

4. نه فقط کسانی که در عمل ایمان خود به مسیح و اطاعت از وی را اعلام مینمایند باید تعمید بگیرند(12) بلکه کودکانی هم که پدر و مادرشان یا یکی از آنها ایماندار باشد باید تعمید یابند(13) .

5. با وجودی که حقیر شمردن این آیین مقدس یا غفلت در مورد آن گناه بزرگی محسوب می‌گردد(14) با این حال تعمیم به طور جدا نشدنی با فیض و نجات الهی مربوط نیست. ممکن است شخصی بدون تعمیم دارای نجات و تولد تازه باشد(15) و بر عکس تمام کسانی که تعمیم گرفته اند به طور حتم تولد تازه ندارند(16) .

6. تأثیر تعمیم به آن لحظه ای که در آن انجام میشود بستگی ندارد(17) ولی اجرای صحیح این آیین مقدس باعث میشود که فیضی که در مورد آن وعده داده شده است در دسترس قرار گیرد و این فیض به وسیله روح القدس به تمام کسانی که آن را یافته اند (اعم از بزرگان و کودکان) طبق وعده خدا و در زمانی که او تعیین فرموده است در واقع عطا می‌گردد(18) .

7. آیین مقدس تعمیم در مورد هر شخص باید فقط یک بار اجرا شود(19) .

پاورقیهای فصل بیست و هشتم

1

انجیل متی 28: 19 پس رفته، همهٔ امّتها را شاگرد سازید و ایشان را به اسمِ اب و ابن و روح‌القدس تعمید دهید.

انجیل مرقس 16: 16 هر که ایمان آورده، تعمید یابد نجات یابد و امّا هر که ایمان نیاورد بر او حکم خواهد شد.

2

اول قرن‌تین 12: 13 زیرا که جمیع ما به یک روح در یک بدن تعمید یافتیم، خواه یهود، خواه یونانی، خواه غلام، خواه آزاد و همه از یک روح نوشانیده شدیم.

غلاطیان 3: 27 زیرا همهٔ شما که در مسیح تعمید یافتید، مسیح را در بر گرفتید.

غلاطیان 3: 28 هیچ ممکن نیست که یهود باشد یا یونانی و نه غلام و نه آزاد و نه مرد و نه زن، زیرا که همهٔ شما در مسیح عیسی یک می‌باشید.

اعمال رسولان 2: 41 پس ایشان کلام او را پذیرفته، تعمید گرفتند و در همان روز تخمیناً سه هزار نفر بدیشان پیوستند

اعمال رسولان 10: 47 آنگاه پطرس گفت، آیا کسی می‌تواند آب را منع کند، برای تعمید دادن اینانی که روح‌القدس را چون ما نیز یافته‌اند.

رومیان 4: 11 و علامت ختنه را یافت تا مهر باشد بر آن عدالت ایمانی که در نامختونی داشت، تا او همه نامختونان را که ایمان آورند پدر باشد تا عدالت برای ایشان هم محسوب شود؛

کولسیان 2: 11 و در وی مختون شده‌اید، به ختنه ناساخته به دست، یعنی بیرون کردن بدن جسمانی، به وسیله اختتان مسیح.

کولسیان 2: 12 و با وی در تعمید مدفون گشتید که در آن هم برخیزانیده شدید به ایمان بر عمل خدا که او را از مردگان برخیزانید.

غلاطیان 3: 29 اما اگر شما از آن مسیح می‌باشید، هرآینه نسل ابراهیم و برحسب وعده، وارث هستید.

غلاطیان 3: 27 زیرا همه شما که در مسیح تعمید یافتید، مسیح را در بر گرفتید.

رومیان 6: 3 - 5 یا نمی‌دانید که جمیع ما که در مسیح عیسی تعمید یافتیم، در موت او تعمید یافتیم؟⁴ پس چونکه در موت او تعمید یافتیم، با او دفن شدیم تا آنکه به همین قسمی که مسیح به جلال پدر از مردگان برخاست، ما نیز در تازگی حیات رفتار نماییم.⁵ زیرا اگر بر مثال موت او متحد گشتیم، هرآینه در قیامت وی نیز چنین خواهیم شد.

رساله تیطس 3: 5 نه به سبب اعمالی که ما به عدالت کرده بودیم، بلکه محض رحمت خود ما را نجات داد، به غسل تولد تازه و تازگی‌ای که از روح القدس است؛

6

انجیل مرقس 1:4 یحیی تعمیددهنده در بیابان ظاهر شد و بجهت آمرزش گناهان به تعمید توبه موعظه می نمود.

اعمال رسولان 2:38 پطرس بدیشان گفت، توبه کنید و هر یک از شما به اسم عیسی مسیح بجهت آمرزش گناهان تعمید گیرید و عطای روح القدس را خواهید یافت.

اعمال رسولان 22:16 و حال چرا تأخیر می نمایی؟ برخیز و تعمید بگیر و نام خداوند را خوانده، خود را از گناهانت غسل ده.

7

رومیان 6:3 یا نمی دانید که جمیع ما که در مسیح عیسی تعمید یافتیم، در موت او تعمید یافتیم؟

رومیان 6:4 پس چونکه در موت او تعمید یافتیم، با او دفن شدیم تا آنکه به همین قسمی که مسیح به جلال پدر از مردگان برخاست، ما نیز در تازگی حیات رفتار نماییم.

8

انجیل متی 28:19 پس رفته، همه امتها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح القدس تعمید دهید.

انجیل متی 28:20 و ایشان را تعلیم دهید که همه اموری را که به شما حکم کرده ام حفظ کنند. و اینک، من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می باشم. آمین.

انجیل متی 3: 11 من شما را به آب بجهت توبه تعمید می‌دهم. لکن او که بعد از من می‌آید از من تواناتر است که لایق برداشتن نعلین او نیستم؛ او شما را به روح‌القدس و آتش تعمید خواهد داد.

انجیل متی 28: 19 پس رفته، همهٔ امّت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسمِ اب و ابن و روح‌القدس تعمید دهید.

انجیل متی 28: 20 و ایشان را تعلیم دهید که همهٔ اموری را که به شما حکم کرده‌ام حفظ کنند. و اینک، من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می‌باشم. آمین.

انجیل یوحنا 1: 33 و من او را نشناختم، لیکن او که مرا فرستاد تا به آب تعمید دهم، همان به من گفت بر هر کس بینی که روح نازل شده، بر او قرار گرفت، همان است او که به روح‌القدس تعمید می‌دهد.

اعمال رسولان 8: 36 و چون در عرض راه به آبی رسیدند، خواجه گفت، اینک، آب است! از تعمید یافتنم چه چیز مانع می‌باشد؟

اعمال رسولان 8: 38 پس حکم کرد تا اربه را نگاه دارند و فیلیپس با خواجه‌سرا هر دو به آب فرود شدند. پس او را تعمید داد.

اعمال رسولان 10: 47 آنگاه پطرس گفت، آیا کسی می‌تواند آب را منع کند، برای تعمید دادن اینانی که روح‌القدس را چون ما نیز یافته‌اند.

افسسیان 4: 11 - 13 و او بخشید بعضی رسولان و بعضی انبیا و بعضی مبشّرین و بعضی شبانان و معلّمان را، 12 برای تکمیل مقدّسین، برای کار خدمت، برای بنای جسد مسیح، 13 تا همه به یگانگی ایمان و معرفتِ تامِ پسر خدا و به انسانِ کامل، به اندازهٔ قامتِ پُری مسیح برسیم.

رساله به عبرانیان 9: 10 چونکه اینها با چیزهای خوردنی و آشامیدنی و طهارات مختلفه، فقط فرایض جسدی است که تا زمان اصلاح مقرر شده است. مسیح کاهن و فدیۀ ابدی

رساله به عبرانیان 9: 19 - 22 زیرا که چون موسی تمامی احکام را بحسب شریعت به سمع قوم رسانید، خون گوساله‌ها و بزها را با آب و پشم قرمز و زوفا گرفته، آن را بر خود کتاب و تمامی قوم پاشید؛ 20 و گفت، این است خون آن عهدی که خدا با شما قرار داد. 21 و همچنین خیمه و جمیع آلاتخدمت را نیز به خون بیالود. 22 و بحسب شریعت، تقریباً همه چیز به خون طاهر می‌شود و بدون ریختن خون، آمرزش نیست.

اعمال رسولان 1: 5 زیرا که یحیی به آب تعمید می‌داد، لیکن شما بعد از اندک ایّامی، به روح القدس تعمید خواهید یافت.

اعمال رسولان 2: 3 و زبانهای منقسم شده، مثل زبانهای آتش بدیشان ظاهر گشته، بر هر یکی از ایشان قرار گرفت.

اعمال رسولان 2: 4 و همه از روح القدس پر گشته، به زبانهای مختلف، به نوعی که روح بدیشان قدرت تلفظ بخشید، به سخن گفتن شروع کردند.

اعمال رسولان 2: 17 که، خدا می‌گوید در ایّام آخر چنین خواهد بود که از روح خود بر تمام بشر خواهم ریخت و پسران و دختران شما نبوت کنند و جوانان شمارویاها و پیران شما خوابها خواهند دید؛

اعمال رسولان 2: 47 و خدا را حمد می‌گفتند و نزد تمامی خلق عزیز می‌گردیدند و خداوند هر روزه ناجیان را بر کلیسا می‌افزود.

اعمال رسولان 10: 46 زیرا که ایشان را شنیدند که به زبانها متکلم شده، خدا را تمجید می‌کردند.

اعمال رسولان 10: 47 آنگاه پطرس گفت، آیا کسی می‌تواند آب را منع کند، برای تعمید دادن اینانی که روح‌القدس را چون ما نیز یافته‌اند.

انجیل مرقس 7: 4 و چون از بازارها آیند تا نشویند چیزی نمی‌خورند و بسیار رسوم دیگر هست که نگاه می‌دارند چون شستن پیاله‌ها و آفتابه‌ها و ظروف مس و کرسیها.

اول قرن‌تین 10: 2 و همه به موسی تعمید یافتند، در ابر و در دریا؛

12

انجیل مرقس 16: 15 پس بدیشان گفت، در تمام عالم بروید و جمیع خلایق را به انجیل موعظه کنید.

انجیل مرقس 16: 16 هر که ایمان آورده، تعمید یابد نجات یابد و اما هر که ایمان نیاورد بر او حکم خواهد شد.

اعمال رسولان 8: 37 فیلیپس گفت، هر گاه به تمام دل ایمان آوردی، جایز است. او در جواب گفت، ایمان آوردم که عیسی مسیح پسر خداست.

اعمال رسولان 8: 38 پس حکم کرد تا ارابه را نگاه دارند و فیلیپس با خواجهرها هر دو به آب فرود شدند. پس او را تعمید داد.

اعمال رسولان 9: 18 در ساعت از چشمان او چیزی مثل فلس افتاده، بینایی یافت و برخاسته، تعمید گرفت.

13

پیدایش 17: 7 و عهد خویش را در میان خود و تو، و ذریت بعد از تو، استوار گردانم که نسلاً بعد نسل عهد جاودانی باشد، تا تو را و بعد از تو ذریت تو را خدا باشم.

پیدایش 17: 9 پس خدا به ابراهیم گفت: «و اما تو عهد مرا نگاه دار، تو و بعد از تو ذریت تو در نسلهای ایشان.

پیدایش 17: 10 این است عهد من که نگاه خواهید داشت، در میان من و شما و ذریت تو بعد از تو هر ذکوری از شما مختون شود،

غلاطیان 3: 9 بنابراین اهل ایمان با ابراهیم ایماندار برکت می‌یابند.

غلاطیان 3: 14 تا برکت ابراهیم در مسیح عیسی بر امت‌ها آید و تا وعده روح را به‌وسیله ایمان حاصل کنیم.

کولسیان 2: 11 و در وی مختون شده‌اید، به ختنه ناساخته به دست، یعنی بیرون کردن بدن جسمانی، به‌وسیله اختتان مسیح.

کولسیان 2: 12 و با وی در تعمید مدفون گشتید که در آن هم برخیزانیده شدید به ایمان بر عمل خدا که او را از مردگان برخیزانید.

اعمال رسولان 2: 38 پطرس بدیشان گفت، توبه کنید و هر یک از شما به اسم عیسی مسیح بجهت آمرزش گناهان تعمید گیرید و عطای روح‌القدس را خواهید یافت.

اعمال رسولان 2: 39 زیرا که این وعده است برای شما و فرزندان شما و همه آنانی که دورند، یعنی هر که خداوند خدای ما او را بخواند.

اعمال رسولان 16: 14 و زنی لیدیه نام، ارغوانفروش، که از شهر طیاتیرا و خداپرست بود، می‌شنید که خداوند دل او را گشود تا سخنان پولس را بشنود.

اعمال رسولان 16: 15 و چون او و اهل خانه‌اش تعمید یافتند، خواهش نموده، گفت، اگر شما را یقین است که به خداوند ایمان آوردم، به خانه من درآمده، بمانید. و ما را الحاح نمود.

اعمال رسولان 16: 33 پس ایشان را برداشته، در همان ساعت شب زخمهای ایشان را شست و خود و همه کسانش فی‌الغور تعمید یافتند.

رومیان 4: 11 و علامت ختنه را یافت تا مهر باشد بر آن عدالت ایمانی که در نامختونی داشت، تا او همه نامختونان را که ایمان آورند پدر باشد تا عدالت برای ایشان هم محسوب شود؛

رومیان 4: 12 و پدر اهل ختنه نیز، یعنی آنانی را که نه فقط مختونند بلکه سالک هم می‌باشند بر آثار ایمانی که پدر ما ابراهیم در نامختونی داشت.

اول قرن‌تینان 7: 14 زیرا که شوهر بی‌ایمان از زن خود مقدّس می‌شود و زن بی‌ایمان از برادر مقدّس می‌گردد و اگر نه اولاد شما ناپاک می‌بودند، لکن الحال مقدّسند.

انجیل متی 28: 19 پس رفته، همه امّت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح‌القدس تعمید دهید.

انجیل مرقس 10: 13 - 16 و بچه‌های کوچک را نزد او آوردند تا ایشان را لمس نماید؛ اما شاگردان آورندگان را منع کردند. 14 چون عیسی این را بدید، خشم نموده، بدیشان گفت، بگذارید که بچه‌های کوچک نزد من آیند و ایشان را مانع نشوید، زیرا ملکوت خدا از امثال اینها است. 15 هرآینه به شما می‌گویم هر که ملکوت خدا را مثل بچه کوچک قبول نکند، داخل آن نشود. 16 پس ایشان را در آغوش کشید و دست بر ایشان نهاده، برکت داد.

انجیل لوقا 18: 15 پس اطفال را نیز نزد وی آوردند تا دست بر ایشان گذارد. اما شاگردانش چون دیدند، ایشان را نهیب دادند.

انجیل لوقا 18: 16 ولی عیسی ایشان را خوانده، گفت، بچه‌ها را واگذارید تا نزد من آیند و ایشان را ممانعت نکنید، زیرا ملکوت خدا برای مثل اینها است.

14

انجیل لوقا 7: 30 لیکن فریسیان و فقها اراده خدا را از خود رد نمودند زیرا که از وی تعمیم نیافته بودند.

خروج 4: 24 - 26 و واقع شد در بین راه که خداوند در منزل بدو برخورد، قصد قتل وی نمود. 25 آنگاه صفوره سنگی تیز گرفته، غُلفهٔ پسر خود را ختنه کرد و نزد پای وی انداخته، گفت: «تو مرا شوهر خون هستی.» 26 پس او وی را رها کرد. آنگاه (صفوره) گفت: «شوهر خون هستی،» به سبب ختنه.

پیدایش 17: 14 و اما هر ذکور نامختون که گوشت قَلْفهٔ او ختنه نشود، آن کس از قوم خود منقطع شود، زیرا که عهد مرا شکسته است.»

تشیه 28: 9 و اگر اوامر یهوه خدای خود را نگاهداری، و در طریقه‌های او سلوک نمایی، خداوند تو را برای خود قوم مقدس خواهد گردانید، چنانکه برای تو قَسَم خورده است.

15

رومیان 4: 11 و علامت ختنه را یافت تا مَهر باشد بر آن عدالت ایمانی که در نامختونی داشت، تا او همهٔ نامختونان را که ایمان آورند پدر باشد تا عدالت برای ایشان هم محسوب شود؛

اعمال رسولان 10: 2 و او با تمامی اهل بیتش متقی و خداترس بود که صدقه بسیار به قوم می‌داد و پیوسته نزد خدا دعا می‌کرد.

اعمال رسولان 10: 4 آنگاه او بر وی نیک نگریسته و ترسان گشته، گفت، چیست ای خداوند؟ به وی گفت، دعاها و صدقات توجّهت یادگاری به نزد خدا برآمد.

اعمال رسولان 10: 22 گفتند، کرنیلیوس یوزباشی، مرد صالح و خداترس و نزد تمامی طایفه یهود نیک نام، از فرشته مقدّس الهام یافت که تو را به خانه خود بطلبد و سخنان از تو بشنود.

اعمال رسولان 10: 31 و گفت، ای کرنیلیوس دعای تو مستجاب شد و صدقات تو در حضور خدا یادآور گردید.

اعمال رسولان 10: 45 - 47 و مومنان از اهل ختنه که همراه پطرس آمده بودند، در حیرت افتادند از آنکه بر امت‌ها نیز عطای روح القدس افاضه شد، 46 زیرا که ایشان را شنیدند که به زبانها متکلم شده، خدا را تمجید می‌کردند. 47 آنگاه پطرس گفت، آیا کسی می‌تواند آب را منع کند، برای تعمید دادن اینانی که روح القدس را چون ما نیز یافته‌اند.

انجیل لوقا 23: 40 - 43 اما آن دیگری جواب داده، او را نهیب کرد و گفت، مگر تو از خدا نمی‌ترسی؟ چونکه تو نیز زیر همین حکمی. 41 و اما ما به انصاف، چونکه جزای اعمال خود را یافته‌ایم، لیکن این شخص هیچکار بیجا نکرده است. 42 پس به عیسی گفت، ای خداوند، مرا به یاد آور هنگامی که به ملکوت خود آیی. 43 عیسی به وی گفت، هرآینه به تو می‌گویم امروز با من در فردوس خواهی بود.

16

اعمال رسولان 8: 13 و شمعون نیز خود ایمان آورد و چون تعمید یافت همواره با فیلیپس می‌بود و از دیدن آیات و قوّات عظیمه که از او ظاهر می‌شد، در حیرت افتاد.

اعمال رسولان 8: 23 زیرا که تو را می‌بینم در زهره تلخ و قید شرارت گرفتاری.

انجیل یوحنا 3: 5 عیسی در جواب گفت، آمین، آمین به تو می‌گویم اگر کسی از آب و روح مولود نگردد، ممکن نیست که داخل ملکوت خدا شود.

انجیل یوحنا 3: 8 باد هرجا که می‌خواهد میوزد و صدای آن را می‌شنوی لیکن نمی‌دانی از کجا می‌آید و به کجا می‌رود. همچنین است هر که از روح مولود گردد.

رومیان 4: 11 و علامت ختنه را یافت تا مهر باشد بر آن عدالت ایمانی که در نامختونی داشت، تا او همه نامختونان را که ایمان آورند پدر باشد تا عدالت برای ایشان هم محسوب شود؛

غلاطیان 3: 27 زیرا همه شما که در مسیح تعمید یافتید، مسیح را در بر گرفتید.

رساله تیطس 3: 5 نه به سبب اعمالی که ما به عدالت کرده بودیم، بلکه محض رحمت خود ما را نجات داد، به غسل تولد تازه و تازگی‌ای که از روح‌القدس است؛

افسسیان 5: 25 ای شوهران، زنان خود را محبت نمایید، چنانکه مسیح هم کلیسا را محبت نمود و خویشتن را برای آن داد.

افسسیان 5: 26 تا آن را به غسل آب به وسیله کلام طاهر ساخته، تقدیس نماید،

اعمال رسولان 2: 38 - 41 پطرس بدیشان گفت، توبه کنید و هر یک از شما به اسم عیسی مسیح بجهت آمرزش گناهان تعمید گیرید و عطای روح‌القدس را خواهید یافت. 39 زیرا که این وعده است برای شما و فرزندان شما و همه آنانی که دورند، یعنی هر که خداوند خدای ما او را بخواند. 40 و به سخنان بسیار دیگر، بدیشان شهادت داد و موعظه نموده، گفت که، خود را از این

فرقه کج رو رستگار سازید. 41 پس ایشان کلام او را پذیرفته، تعمید گرفتند و در همان روز تخمیناً سه هزار نفر بدیشان پیوستند

افسیان 1: 4 چنانکه ما را پیش از بنیاد عالم در او برگزید تا در حضور او در محبت، مقدّس و بی عیب باشیم.

افسیان 1: 5 که ما را از قبل تعیین نمود تا او را پسر خوانده شویم بوساطت عیسی مسیح بر حسب خشنودی اراده خود،

اعمال رسولان 16: 31 گفتند، به خداوند عیسی مسیح ایمان آور که تو و اهل خانهات نجات خواهید یافت.

اعمال رسولان 16: 33 پس ایشان را برداشته، در همان ساعت شب زخمهای ایشان را شست و خود و همه کسانش فی الفور تعمید یافتند.

فصل بیست و نهم

شام خداوند

فصل بیست و نهم

شام خداوند

1. خداوند ما عیسی مسیح در شبی که او را تسلیم کردند آیین مقدس بدن و خون خود را که شام خداوند یا عشاء ربانی نامیده میشود برقرار فرمود تا به وسیله کلیسایش به عنوان یادآوری دائمی جانبازی و مرگ او و به منزله تأیید فوائد این فداکاری برای ایمانداران واقعی تا پایان جهان حفظ گردد. همچنین نشانه ای است از تغذیه و رشد روحانی ایمانداران به مسیح و تجدید عهد آنان در مورد اجرای وظایفی که نسبت به او دارند. در آخر تعهد ایمانداران است در مورد مصاحبت و مشارکت آنان با مسیح و با یکدیگر به عنوان اعضاء بدن سِری او(1).

2. در این آیین مقدس، مسیح به خدای پدر تقدیم نمیگردد و هیچ قربانی واقعی برای آمرزش گناهان زندگان یا مردگان انجام نمیشود(2) بلکه فقط یادآوری این حقیقت است که مسیح خود را بر روی صلیب یک بار و برای همیشه قربانی فرمود و همچنین از نظر روحانی سپاس و تمجید ایمانداران برای قربانی مسیح میباشد(3). بنابراین، آیین به اصطلاح قربانی در کلیسای کاتولیک رومی باعث توهین به یگانه قربانی مسیح است که کفاره منحصر به فرد برای گناهان برگزیدگان میباشد(4).

3. در اجرای آیین مقدس شام خداوند، عیسی مسیح مقرر فرموده است که خادمین او کلامی را که او در موقع برگزاری این آیین مقدس بیان داشته است به جماعت اعلام دارند و دعا کنند و نان و شراب را برکت دهند و به این طریق آنها را به جای مصرف عادی برای استفاده مقدس جدا سازند. خادمین مسیح باید نان را بردارند و پاره کنند و پیاله را بردارند و در عین حال که خودشان

هم از آنها بهره مند میگردند به جماعت بدهند ولی نه به کسانی که در آن موقع در میان جماعت نیستند(5).

4. روشهایی که با مفهوم صحیح این آیین مقدس و فرمایشات مسیح در برقراری آن مخالفت اصولی دارند عبارتند از: شرکت در شام خداوند به طور اختصاصی و دریافت آن از خادم مسیحی یا شخص دیگری به طور خصوصی(6)، خودداری از دادن پیاله به جماعت(7)، پرستش نان و شراب به وسیله بلند کردن یا گرداندن آنها برای این که جماعت به آنها سجده کنند و نگهداری آنها به منظور استفاده در مراسم غلط دینی(8).

5. نان و شراب که در این آیین مقدس مورد استفاده قرار میگیرند وقتی به طور صحیح برای هدفی که مسیح تعیین فرموده است کنار گذاشته شوند، به قدری به مسیح مصلوب مربوط میگردند که واقعاً ولی در عین حال به مفهوم روحانی به نام آن چه مظهر آن هستند یعنی بدن و خون مسیح نامیده میشوند(9) با این حال باز هم از نظر ذات و ماهیت مانند گذشته فقط نان و شراب هستند(10).

6. اعتقاد به این که به وسیله تقدیس کشیش یا طریق دیگری ماهیت نان و شراب تغییر میکند و به بدن و خون مسیح تبدیل میشود، نه فقط مخالف کتاب مقدس است بلکه با عقل سلیم نیز تضاد دارد. چنین تعلیمی ماهیت اصلی این آیین مقدس را تغییر میدهد و باعث ایجاد اعتقادات خرافاتی فراوان و بتپرستی فاحش بوده و میباشد(11).

7. دریافت کنندگان شایسته که نان و شراب را دریافت میدارند، در همان وقت به راستی از نظر روحانی، ولی نه از نظر بدنی، توسط مسیح مصلوب تغذیه میشوند و در تمام مزایای مرگ او سهیم میگرددند. در آن موقع بدن و خون مسیح از نظر جسمی در نان و شراب وجود ندارد ولی از نظر روحانی به راستی بدن و خون مسیح مانند نان و شراب در آیین مقدس شام خداوند در ایمان ایماندار حضور دارد(12).

8. با وجودی که اشخاص نادان و شریر ممکن است نان و شراب را دریافت دارند، ولی از مفهوم اصلی آن بهره مند نمیشوند بلکه به وسیله شرکت ناشایسته در سفره خداوند در مقابل بدن و خون او مجرم میشوند و باعث محکومیت خود میگرددند. تمام اشخاص نادان و بیدین که برای بهره مند شدن از مصاحبت مسیح شایستگی ندارند برای شرکت در سفره خداوند هم شایسته نیستند و تا وقتی که در نادانی و بیدینی بسر میبرند نمیتوانند و نباید اجازه داشته باشند که در سر عظیم و مقدس شام خداوند شرکت کنند زیرا علیه مسیح مرتکب گناه بزرگی میشوند(13).

پاورقیهای فصل بیست و نهم

1

اول قرن‌تین 10: 16 پیاله برکت که آن را تبرک می‌خوانیم، آیا شراکت در خون مسیح نیست؟ و نانی را که پاره می‌کنیم، آیا شراکت در بدن مسیح نی؟

اول قرن‌تین 10: 17 زیرا ما که بسیاریم، یک نان و یکتن می‌باشیم چونکه همه از یک نان قسمت می‌یابیم.

اول قرن‌تین 10: 21 محال است که هم از پیاله خداوند و هم از پیاله دیوها بنوشید؛ و هم از مایده خداوند و هم از مایده دیوها نمی‌توانید قسمت بُرد.

اول قرن‌تین 11: 23 - 26 زیرا من از خداوند یافتیم، آنچه به شما نیز سپردم که عیسی خداوند در شبی که او را تسلیم کردند، نان را گرفت 24 و شکر نموده، پاره کرد و گفت، بگیریید بخورید. این است بدن من که برای شما پاره می‌شود. این را به یادگاری من بجا آرید. 25 و همچنین پیاله را نیز بعد از شام و گفت، این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به یادگاری من بکنید. 26 زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله را بنوشید، موت خداوند را ظاهر می‌نمایید تا هنگامی که باز آید.

اول قرن‌تین 12: 13 زیرا که جمیع ما به یک روح در یک بدن تعمید یافتیم، خواه یهود، خواه یونانی، خواه غلام، خواه آزاد و همه از یک روح نوشانیده شدیم.

انجیل متی 26: 26 و چون ایشان غذا می‌خوردند، عیسی نان را گرفته، برکت داد و پاره کرده، به شاگردان داد و گفت، بگیریید و بخورید، این است بدن من.

انجیل متی 26: 27 و پیاله را گرفته، شکر نمود و بدیشان داده، گفت، همه شما از این بنوشید،

انجیل لوقا 22: 19 و نان را گرفته، شکر نمود و پاره کرده، به ایشان داد و گفت، این است جسد من که برای شما داده می‌شود؛ این را به یاد من بجا آرید.

انجیل لوقا 22: 20 و همچنین بعد از شام پیاله را گرفت و گفت، این پیاله عهد جدید است در خون من که برای شما ریخته می‌شود.

2

رساله به عبرانیان 9: 22 و بحسب شریعت، تقریباً همه چیز به خون طاهر می‌شود و بدون ریختن خون، آمرزش نیست.

رساله به عبرانیان 9: 25 و نه آنکه جان خود را بارها قربانی کند، مانند آن رئیس کهنه که هر سال با خون دیگری به مکان اقدس داخل می‌شود؛

رساله به عبرانیان 9: 26 زیرا در این صورت می‌بایست که او از بنیاد عالم بارها زحمت کشیده باشد. لکن الآن یک مرتبه در اواخر عالم ظاهر شد تا به قربانی خود، گناه را محو سازد.

رساله به عبرانیان 9: 28 همچنین مسیح نیز چون یک بار قربانی شد تا گناهان بسیاری را رفع نماید، بار دیگر بدون گناه، برای کسانی که منتظر او می‌باشند، ظاهر خواهد شد بجهت نجات.

3

اول قرن‌تینان 11: 24 - 26 و شکر نموده، پاره کرد و گفت، بگیریید بخورید. این است بدن من که برای شما پاره می‌شود. این را به یادگاری من بجا آرید. 25 و همچنین پیاله را نیز بعد از شام و گفت، این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به یادگاری من بکنید. 26 زیرا

هرگاه این نان را بخورید و این پیاله را بنوشید، موت خداوند را ظاهر می‌نمایید تا هنگامی که بازآید.

انجیل متی 26:26 و چون ایشان غذا می‌خوردند، عیسی نان را گرفته، برکت داد و پاره کرده، به شاگردان داد و گفت، بگیریید و بخورید، این است بدن من.

انجیل متی 26:27 و پیاله را گرفته، شکر نمود و بدیشان داده، گفت، همه شما از این بنوشید،

انجیل لوقا 22:19 - 20 و نان را گرفته، شکر نمود و پاره کرده، به ایشان داد و گفت، این است جسد من که برای شما داده می‌شود؛ این را به یاد من بجا آرید. 20 و همچنین بعد از شام پیاله را گرفت و گفت، این پیاله عهد جدید است در خون من که برای شما ریخته می‌شود.

4

رساله به عبرانیان 7:23 و ایشان کاهنان بسیار می‌شوند، از جهت آنکه موت از باقی بودن ایشان مانع است.

رساله به عبرانیان 7:24 لکن وی چون تا به ابد باقی است، کهنات بی‌زوال دارد.

رساله به عبرانیان 7:27 که هر روز محتاج نباشد به مثال آن روسای کهنه، که اول برای گناهان خود و بعد برای قوم قربانی بگذرانند، چونکه این را یک بار فقط بجا آورد، هنگامی که خود را به قربانی گذرانید.

رساله به عبرانیان 10:11 و هر کاهن هر روزه به خدمت مشغول بوده، می‌ایستد و همان قربانی‌ها را مکرراً می‌گذرانند که هرگز رفع گناهان را نمی‌تواند کرد.

رساله به عبرانیان 10:12 لکن او چون یک قربانی برای گناهان گذرانید، به دست راست خدا بنشست تا ابدالآباد.

رساله به عبرانیان 10: 14 از آنرو که به یک قربانی مقدّسان را کامل گردانیده است تا ابدالآباد.

رساله به عبرانیان 10: 18 اماّ جایی که آمرزش اینها هست، دیگر قربانی گناهان نیست.

5

انجیل متی 26: 26 - 28 و چون ایشان غذا می‌خوردند، عیسی نان را گرفته، برکت داد و پاره کرده، به شاگردان داد و گفت، بگیریید و بخورید، این است بدن من. 27 و پیاله را گرفته، شکر نمود و بدیشان داده، گفت، همه شما از این بنوشید، 28 زیرا که این است خون من در عهد جدید که در راه بسیاری بجهت آمرزش گناهان ریخته می‌شود.

انجیل مرقس 14: 22 - 24 و چون غذا می‌خوردند، عیسی نان را گرفته، برکت داد و پاره کرده، بدیشان داد و گفت، بگیریید و بخورید که این جسد من است. 23 و پیالهای گرفته، شکر نمود و به ایشان داد و همه از آن آشامیدند 24 و بدیشان گفت، این است خون من از عهد جدید که در راه بسیاری ریخته می‌شود.

انجیل لوقا 22: 19 و نان را گرفته، شکر نمود و پاره کرده، به ایشان داد و گفت، این است جسد من که برای شما داده می‌شود؛ این را به یاد من بجا آرید.

انجیل لوقا 22: 20 و همچنین بعد از شام پیاله را گرفت و گفت، این پیاله عهد جدید است در خون من که برای شما ریخته می‌شود.

اول قرن‌تیاں 11: 23 - 27 زیرا من از خداوند یافتم، آنچه به شما نیز سپردم که عیسی خداوند در شبی که او را تسلیم کردند، نان را گرفت 24 و شکر نموده، پاره کرد و گفت، بگیریید بخورید. این است بدن من که برای شما پاره می‌شود. این را به یادگاری من بجا آرید. 25 و همچنین پیاله را نیز بعد از شام و گفت، این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به یادگاری من بکنید. 26 زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله را بنوشید، موت

خداوند را ظاهر می‌نمایید تا هنگامی که بازآید. 27 پس هر که بطور ناشایسته نان را بخورد و پیاله خداوند را بنوشد، مجرم بدن و خون خداوند خواهد بود.

6

اول قرن‌تینان 10: 6 و این امور نمونه‌ها برای ما شد تا ما خواهشمند بدی نباشیم، چنانکه ایشان بودند؛

اول تیموتائوس 1: 3 چنانکه هنگامی که عازم مکادونیه بودم، به شما التماس نمودم که در آفسس بمانی تا بعضی را امر کنی که تعلیمی دیگر ندهند،

اول تیموتائوس 1: 4 و افسانه‌ها و نسب‌نامه‌های نامتناهی را اصفا ننمایند، که اینها مباحثات را نه آن تعمیر الهی را که در ایمان است پدید می‌آورد.

7

انجیل مرقس 4: 23 هر که گوش شنوا دارد بشنود.

اول قرن‌تینان 11: 25 - 29 و همچنین پیاله را نیز بعد از شام و گفت، این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به یادگاری من بکنید. 26 زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله را بنوشید، موت خداوند را ظاهر می‌نمایید تا هنگامی که بازآید. 27 پس هر که بطور ناشایسته نان را بخورد و پیاله خداوند را بنوشد، مجرم بدن و خون خداوند خواهد بود. 28 اما هر شخص خود را امتحان کند و بدین‌طرز از آن نان بخورد و از آن پیاله بنوشد. 29 زیرا هر که می‌خورد و می‌نوشد، فتوای خود را می‌خورد و می‌نوشد اگر بدن خداوند را تمییز نمی‌کند.

8

انجیل متی 15: 9 پسعبادت مرا عبث می‌کنند زیرا که احکام مردم را بمنزله فرایض تعلیم می‌دهند.

9

انجیل متی 26: 26 - 28 و چون ایشان غذا می‌خوردند، عیسی نان را گرفته، برکت داد و پاره کرده، به شاگردان داد و گفت، بگیریید و بخورید، این است بدن من. 27 و پیاله را گرفته، شکر نمود و بدیشان داده، گفت، همه شما از این بنوشید، 28 زیرا که این است خون من در عهد جدید که در راه بسیاری بجهت آمرزش گناهان ریخته می‌شود.

10

اول قرن‌تینان 11: 26 - 28 زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله را بنوشید، موت خداوند را ظاهر می‌نمایید تا هنگامی که بازآید. 27 پس هر که بطور ناشایسته نان را بخورد و پیاله خداوند را بنوشد، مجرم بدن و خون خداوند خواهد بود. 28 اما هر شخص خود را امتحان کند و بدین‌طرز از آن نان بخورد و از آن پیاله بنوشد.

انجیل متی 26: 29 اما به شما می‌گویم که بعد از این از میوه مؤدیگر نخواهم نوشید تا روزی که آن را با شما در ملکوت پدر خود، تازه آشامم.

11

اعمال رسولان 3: 21 که می‌باید آسمان او را پذیرد تا زمان معاد همه چیز که خدا از بدو عالم به زبان جمیع انبیای مقدس خود، از آن اخبار نمود.

اول قرن‌تینان 11: 24 - 26 24 و شکر نموده، پاره کرد و گفت، بگیریید بخورید. این است بدن من که برای شما پاره می‌شود. این را به یادگاری من بجا آرید. 25 و همچنین پیاله را نیز بعد از شام و گفت، این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به یادگاری من بکنید. 26 زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله را بنوشید، موت خداوند را ظاهر می‌نمایید تا هنگامی که بازآید.

انجیل لوقا 24: 6 در اینجا نیست، بلکه برخاسته است. به یاد آورید که چگونه وقتی که در جلیل بود شما را خبر داده،

انجیل لوقا 24: 39 دستها و پایهایم را ملاحظه کنید که من خود هستم و دست بر من گذارده بینید، زیرا که روح گوشت و استخوان ندارد، چنانکه می‌نگرید که در من است.

12

اول قرن‌تینان 5: 7 پس خود را از خمیرمایه کهنه پاک سازید تا فطیر تازه باشید، چنانکه بیخمیرمایه هستید زیرا که فصَح ما مسیح در راه ما ذبح شده است.

اول قرن‌تینان 5: 8 پس عید را نگاه داریم نه به خمیرمایه کهنه و نه به خمیرمایه بدی و شرارت، بلکه به فطیر ساده‌دلی و راستی.

اول قرن‌تینان 10: 3 و همه همان خوراک روحانی را خوردند

اول قرن‌تینان 10: 4 و همه همان شُرب روحانی را نوشیدند، زیرا که می‌آشامیدند از صخره روحانی که از عقب ایشان می‌آمد و آن صخره مسیح بود.

اول قرن‌تینان 10: 16 پیاله برکت که آن را تبرک می‌خوانیم، آیا شراکت در خون مسیح نیست؟ و نانی را که پاره می‌کنیم، آیا شراکت در بدن مسیح نی؟

اول قرن‌تیان 11: 28 اما هر شخص خود را امتحان کند و بدین‌طرز از آن نان بخورد و از آن پیاله بنوشد.

انجیل یوحنا 6: 53 عیسی بدیشان گفت، آمین آمین به شما می‌گویم اگر جسد پسر انسان را نخورید و خون او را ننوشید، در خود حیات ندارید.

انجیل یوحنا 6: 58 این است نانی که از آسمان نازل شد، نه همچنان که پدران شما من را خوردند و مردند؛ بلکه هر که این نان را بخورد تا به ابد زنده ماند.

13

اول قرن‌تیان 11: 27 - 29 پس هر که بطور ناشایسته نان را بخورد و پیاله خداوند را بنوشد، مجرم بدن و خون خداوند خواهد بود. 28 اما هر شخص خود را امتحان کند و بدین‌طرز از آن نان بخورد و از آن پیاله بنوشد. 29 زیرا هر که می‌خورد و می‌نوشد، فتوای خود را می‌خورد و می‌نوشد اگر بدن خداوند را تمییز نمی‌کند.

دوم قرن‌تیان 5: 6 پس دائماً خاطر جمع هستیم و می‌دانیم که مادامی که در بدن متوطنیم، از خداوند غریب می‌باشیم،

دوم قرن‌تیان 5: 7 [زیرا که به ایمان رفتار می‌کنیم نه به دیدار].

دوم قرن‌تیان 5: 13 زیرا اگر بیخود هستیم برای خداست و اگر هشیاریم برای شما است.

دوم قرن‌تیان 6: 14 - 16 زیر یوغ ناموافق با بی‌ایمانان مشوید، زیرا عدالت را با گناه چه رفاقت و نور را با ظلمت چه شراکت است؟ 15 و مسیح را با بلی‌عالچه مناسبت و مومن را با کافر چه نصیب است؟ 16 و هیکل خدا را با بتها چه موافقت؟ زیرا شما هیکل خدای حی می‌باشید،

چنانکه خدا گفت که، در ایشان ساکن خواهیم بود و در ایشان راه خواهیم رفت و خدای ایشان خواهیم بود، و ایشان قوم من خواهند بود.

دوم تسالونیکیان 3: 6 ولی ای برادران، شما را به نام خداوند خود عیسی مسیح حکم می‌کنیم که از هر برادری که بی‌نظم رفتار می‌کند و نه برحسب آن قانونی که از ما یافته‌اید، اجتناب نمایید.

دوم تسالونیکیان 3: 14 ولی اگر کسی سخن ما را در این رساله اطاعت نکند، بر او نشانه گذارید و با وی معاشرت مکنید تا شرمنده شود.

دوم تسالونیکیان 3: 15 اما او را دشمن بشمارید، بلکه چون برادر، او را تنبیه کنید.

انجیل متی 7: 6 آنچه مقدّس است، به سگان مدهید و نه مرواریدهای خود را پیش گرازان اندازید، مبادا آنها را پایمال کنند و برگشته، شما را بدرند.

رساله تیطس 3: 5 نه به سبب اعمالی که ما به عدالت کرده بودیم، بلکه محض رحمت خود ما را نجات داد، به غسل تولّد تازه و تازگی‌ای که از روح‌القدس است

فصل سی ام

محکومیت

کلیسای

فصل سی ام

محکومیت کلیسایی

1. عیسی خداوند به عنوان پادشاه و رأس کلیسای خود، حکومت کلیسایی را که از حکومت دولتی جدا می‌باشد برقرار فرموده است که توسط مسؤولین کلیسا اجرا میشود(1).

2. به این مسؤولین کلیسا، کلیدهای ملکوت آسمان سپرده شده است و به این طریق قدرت می‌یابند که: مردم را از ناراحتی گناه آزاد سازند یا آنها را در گناه ببندند، راه ملکوت را به وسیله کلام و محکومیت بر روی کسانی که توبه نمی‌کنند مسدود نمایند و راه ملکوت را برای گناهکاران توبه-کار از طریق موعظه-ی انجیل و رفع محکومیت در زمان مناسب بگشایند(2).

3. محکومیت کلیسایی از این نظر لازم است که برادران روحانی را که مرتکب گناهی جدی شده‌اند دوباره به کلیسا بازمیگرداند، سایرین را از ارتکاب گناهان مشابه باز میدارد، خمیر مایه شرارت را از بین میبرد تا همه فاسد نشوند، احترام به مسیح و اعتراف انجیل را افزایش میدهد، از غضب الهی جلوگیری میکند یعنی غضبی که ممکن است (در صورتی که کلیسا اجازه دهد عهد خدا و آیینهای مقدس وی توسط گناهکاران خودرأی ناپاک شود) بر کلیسا نازل گردد(3).

4. بهترین راه برای عملی ساختن این هدفها این است که مسؤولین کلیسا با توجه به شدت و ضعف جرم گناهکار این اقدامات را به عمل آورند: (الف) اخطار به گناهکار (ب) محروم کردن وی از شرکت در شام خداوند برای مدتی (پ) اخراج وی از عضویت کلیسا(4).

پاورقیهای فصل سی ام

1

اشعیا 9: 6 زیرا که برای ما ولدی زاییده و پسری به ما بخشیده شد و سلطنت بر دوش او خواهد بود و اسم او عجیب و مشیر و خدای قدیر و پدر سرمدی و سرور سلامتی خوانده خواهد شد.

اشعیا 9: 7 ترقی سلطنت و سلامتی او را بر کرسی داود و بر مملکت وی انتها نخواهد بود تا آن را به انصاف و عدالت از الان تا ابدالابد ثابت و استوار نماید. غیرت یهوه صباپوت این را بجا خواهد آورد.

اول تیموتائوس 5: 17 کشیشانی که نیکو پیشوایی کرده‌اند، مستحق حرمت مضاعف می‌باشند، علی‌الخصوص آنانی که در کلام و تعلیم محنت می‌کشند.

اول تسالونیکیان 5: 12 اما ای برادران به شما التماس داریم که بشناسید آنانی را که در میان شما زحمت می‌کشند و پیشوایان شما در خداوند بوده، شما را نصیحت می‌کنند.

اعمال رسولان 20: 17 پس از میلیتس به افسس فرستاده، کشیشان کلیسا را طلبید.

اعمال رسولان 20: 28 پس نگاه دارید خویشان و تمامی آن گله را که روح‌القدس شما را بر آن اُسقف مقرر فرمود تا کلیسای خدا را رعایت کنید که آن را به خون خود خریده است.

رساله به عبرانیان 13: 7 مرشدان خود را که کلام خدا را به شما بیان کردند بخاطر دارید و انجام سیرت ایشان را ملاحظه کرده، به ایمان ایشان اقتدا نمایید.

رساله به عبرانیان 13: 17 مرشدان خود را اطاعت و انقیاد نمایید زیرا که ایشان پاسبانی جانهای شما را می‌کنند، چونکه حساب خواهند داد تا آن را به خوشی نه به ناله بجا آورند، زیرا که این شما را مفید نیست.

رساله به عبرانیان 13: 24 همهٔ مرشدان خود و جمیع مقدّسین را سلام برسانید؛ و آنانی که از ایتالیا هستند، به شما سلام می‌رسانند.

اول قرن‌تین 12: 28 و خدا قرارداد بعضی را در کلیسا، اوّل رسولان، دوّم انبیا، سوم معلّمان، بعد قوّات، پس نعمتهای شفا دادن و اعانات و تدابیر و اقسام زبانها.

انجیل متی 28: 18 - 20 پس عیسی پیش آمده، بدیشان خطاب کرده، گفت، تمامی قدرت در آسمان و بر زمین به من داده شده است. 19 پس رفته، همهٔ امّت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح‌القدس تعمید دهید. 20 و ایشان را تعلیم دهید که همهٔ اموری را که به شما حکم کرده‌ام حفظ کنند. و اینک، من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می‌باشم. آمین.

مزامیر 2: 6 - 9 و من پادشاه خود را نصب کرده‌ام، بر کوه مقدّس خود صهیون. 7 فرمان را اعلام می‌کنم، خداوند به من گفته است، تو پسر من هستی امروز تو را تولید کردم. 8 از من درخواست کن و امّت‌ها را به میراث تو خواهم داد و اقصای زمین را ملک تو خواهم گردانید. 9 ایشان را به عصای آهنین خواهی شکست؛ مثل کوزهٔ کوزه‌گر آنها را خرد خواهی نمود.

انجیل یوحنا 18: 36 عیسی جواب داد که پادشاهی من از این جهان نیست. اگر پادشاهی من از این جهان می‌بود، خدّام من جنگ می‌کردند تا به یهود تسلیم نشوم. لیکن اکنون پادشاهی من از این جهان نیست.

2

انجیل متی 6: 19 گنجها برای خود بر زمین نیندووزید، جایی که بید و زنگ زیان می‌رساند و جایی که دزدان نَقَب می‌زنند و دزدی می‌نمایند.

انجیل متی 18: 17 و اگر سخن ایشان را ردّ کند، به کلیسا بگو. و اگر کلیسا را قبول نکند، در نزد تو مثل خارجی یا باجگیر باشد.

انجیل متی 18: 18 هرآینه به شما می‌گویم آنچه بر زمین بندید، در آسمان بسته شده باشد و آنچه بر زمین گشایید، در آسمان گشوده شده باشد.

انجیل یوحنا 20: 21 - 23 باز عیسی به ایشان گفت، سلام بر شما باد. چنانکه پدر مرا فرستاد، من نیز شما را می‌فرستم. 22 و چون این را گفت، دمید و به ایشان گفت، روح‌القدس را بیابید. 23 گناهان آنانی را که آمرزیدید، برای ایشان آمرزیده شد و آنانی را که بستید، بسته شد.

دوم قرن‌تین 2: 6 - 8 کافی است آن کس را این سیاستی که از اکثر شما بدو رسیده است. 7 پس برعکس شما باید او را عفو نموده، تسلی دهید که مبادا افزونی غم چنین شخص را فرو برد. 8 بنابراین، به شما التماس می‌دارم که با او محبت خود را استوار نمایید.

3

اول قرن‌تین 5: 1 - 13 فی‌الحقیقه شنیده می‌شود که در میان شما زنا پیدا شده است، و چنان زنایی که در میان امت‌ها هم نیست؛ که شخصی زن پدر خود رداشته باشد. 2 و شما فخر می‌کنید بلکه ماتم هم ندارید، چنانکه باید تا آن کسی که این عمل را کرد از میان شما بیرون شود. 3 زیرا که من هرچند در جسم غایبم، اما در روح حاضر؛ و الآن چون حاضر، حکم کردم در حق کسی که این را چنین کرده است. 4 به نام خداوند ما عیسی مسیح، هنگامی که شما با روح من با قوت خداوند ما عیسی مسیح جمع شوید، 5 که چنین شخص به شیطان سپرده شود بجهت هلاکت جسم تا روح در روز خداوند عیسی نجات یابد. 6 فخر شما نیکو نیست. آیا آگاه نیستید که اندک خمیرمایه، تمام خمیر را مخمر می‌سازد؟ 7 پس خود را از خمیرمایه کهنه پاک سازید تا فطیر تازه باشید، چنانکه بی‌خمیرمایه هستید زیرا که فصیح ما مسیح در راه ما ذبح شده است. 8 پس عید را نگاه داریم نه به خمیرمایه کهنه و نه به خمیرمایه بدی و شرارت، بلکه به فطیر ساده‌دلی و راستی. 9 در آن رساله به شما نوشتم که با زانیان معاشرت نکنید. 10 لکن نه مطلقاً با زانیان این جهان یا طمعکاران و یا ستمکاران یا بت‌پرستان، که در این صورت می‌باید از دنیا بیرون شوید. 11 لکن

الآن به شما می‌نویسم که اگر کسی که به برادر نامیده می‌شود، زانی یا طمّاع یا بت‌پرست یا فحّاش یا می‌گسار یا ستمگر باشد، با چنین شخص معاشرت نکنید بلکه غذا هم نخورید. 12 زیرا مرا چه‌کار است که بر آنانی که خارج‌اند داوری کنم. آیا شما بر اهل داخل داوری نمی‌کنید؟ 13 لکن آنانی را که خارج‌اند خدا داوری خواهد کرد. پس آن شریر را از میان خود برانید.

اول قرن‌تیاں 11: 27 - 34 پس هر که بطور ناشایسته نان را بخورد و پیاله خداوند را بنوشد، مجرم بدن و خون خداوند خواهد بود. 28 اما هر شخص خود را امتحان کند و بدین‌طرز از آن نان بخورد و از آن پیاله بنوشد. 29 زیرا هر که می‌خورد و می‌نوشد، فتوای خود را می‌خورد و می‌نوشد اگر بدن خداوند را تمییز نمی‌کند. 30 از این سبب بسیاری از شما ضعیف و مریض‌اند و بسیاری خوابیده‌اند. 31 اما اگر بر خود حکم می‌کردیم، حکم بر ما نمی‌شد. 32 لکن هنگامی که بر ما حکم می‌شود، از خداوند تأدیب می‌شویم مبادا با اهل دنیا بر ما حکم شود. 33 لهدا ای برادران من، چون بجهت خوردن جمع می‌شوید، منتظر یکدیگر باشید. 34 و اگر کسی گرسنه باشد، در خانه بخورد، مبادا بجهت عقوبت جمع شوید. و چون بیایم، مابقی را منتظم خواهیم نمود.

اول تیموتائوس 5: 20 آنانی که گناه کنند، پیش همه توبیخ فرما تا دیگران بترسند.

اول تیموتائوس 1: 20 که از آن جمله همی‌ناوس و اسکندر می‌باشند که ایشان را به شیطان سپردم تا تأدیب شده، دیگر کفر نگویند.

انجیل متی 7: 6 آنچه مقدّس است، به سگان مدهید و نه مرواریدهای خود را پیش گرازان اندازید، مبادا آنها را پایمال کنند و برگشته، شما را بدرند.

رساله یهودا 1: 23 و بعضی را از آتش بیرون کشیده، برهانید و بر بعضی با خوف رحمت کنید و از لباس جسم‌آلود نفرت نمایید.

دوم سموئیل 12: 14 لیکن چون از این امر باعث کفر گفتن دشمنان خداوند شده‌ای، پسری نیز که برای تو زاییده شده است، البته خواهد مرد.»

اول تسالونیکیان 5: 12 اما ای برادران به شما التماس داریم که بشناسید آنانی را که در میان شما زحمت می‌کشند و پیشوایان شما در خداوند بوده، شما را نصیحت می‌کنند.

دوم تسالونیکیان 3: 6 ولی ای برادران، شما را به نام خداوند خود عیسی مسیح حکم می‌کنیم که از هر برادری که بی‌نظم رفتار می‌کند و نه برحسب آن قانونی که از ما یافته‌اید، اجتناب نمایید.

دوم تسالونیکیان 3: 14 ولی اگر کسی سخن ما را در این رساله اطاعت نکند، بر او نشانه گذارید و با وی معاشرت مکنید تا شرمنده شود.

دوم تسالونیکیان 3: 15 اما او را دشمن بشمارید، بلکه چون برادر، او را تنبیه کنید.

اول قرنطیان 5: 4 به نام خداوند ما عیسی مسیح، هنگامی که شما با روح من با قوت خداوند ما عیسی مسیح جمع شوید،

اول قرنطیان 5: 5 که چنین شخص به شیطان سپرده شود بجهت هلاکت جسم تا روح در روز خداوند عیسی نجات یابد.

اول قرنطیان 5: 13 لکن آنانی را که خارج‌اند خداداوری خواهد کرد. پس آن شریر را از میان خود برانید.

انجیل متی 18: 17 و اگر سخن ایشان را ردّ کند، به کلیسا بگو. و اگر کلیسا را قبول نکند، در نزد تو مثل خارجی یا باجگیر باشد.

رساله تیطس 3: 10 و از کسی که از اهل بدعت باشد، بعد از یک دو نصیحتفصل سی و یکم

فصل سی و یکم

انجمنها و شوراها

فصل سی و یکم

انجمنها و شوراها

1. به منظور بهتر اداره کردن کلیسا و اصلاح مداوم آن باید مجامعی که انجمن یا شورا خوانده میشوند تشکیل گردد. پیشوایان کلیساهای محلی به اقتضای مقامی که دارند، و با توجه به اقتداری که از مسیح یافته اند که کلیسا را بنا کنند، باید مقدمات تشکیل چنین مجامعی را داده و هر چند وقت یک بار که ضروری و برای پیشرفت کلیسا مفید باشد در این مجامع با یکدیگر ملاقات نمایند(1).

2. وظیفه انجمنها و شوراها در خدمات کلیسایی عبارت است از: حل و فصل مناقشات مربوط به امور دینی و وجدانی، تصویب مقررات و آیین نامه ها به منظور بهتر اداره شدن جلسات عبادتی کلیسایی و امور اداری کلیساها، توجه به شکایات در مورد اشکالات اداری و رفع آنها. در صورتی که آراء انجمنها و شوراها با کلام خدا مطابقت داشته باشد باید با احترام و اطاعت مورد قبول قرار گیرند نه تنها به این علت که با کلام خدا مطابقت دارند بلکه به این دلیل که توسط مقاماتی اتخاذ شده اند که اقتدار آنها توسط خدا بر اساس کلام مقدس وی قرار دارد(2).

3. از زمان رسولان مسیح به بعد، در مورد تمام انجمنها و شوراها، اعم از همگانی و محلی، امکان اشتباه وجود دارد و بسیاری از آنها دچار اشتباه شده اند. به همین دلیل این انجمنها و شوراها را نباید مرجع نهایی در مورد ایمان و عمل بدانیم بلکه باید آنها را در این دو مورد جزء عوامل کمک کننده محسوب نماییم(3).

4. انجمنها و شوراها فقط باید در مورد امور کلیسایی تصمیم گیری نمایند و نباید در مورد امور غیر کلیسایی که به دولت مربوط میگردد دخالت کنند مگر در موارد غیرعادی طبق درخواست مقامات دولتی که در آن صورت میتوانند نظرات خود را با توجه به وجدان دینی به صورت تقاضا یا پیشنهاد به مقامات دولتی ارائه دهند(4).

پاورقیهای فصل سی و یکم

1

اعمال رسولان 15: 1 - 41 و تنی چند از یهودیه آمده، برادران را تعلیم می دادند که اگر برحسب آیین موسی مختون نشوید، ممکن نیست که نجات یابید. 2 چون پولس و برنابا را منازعه و مباحثه بسیار با ایشان واقع شد، قرار بر این شد که پولس و برنابا و چند نفر دیگر از ایشان نزد رسولان و کشیشان در اورشلیم برای این مسأله بروند. 3 پس کلیسا ایشان را مشایعت نموده از فینیقیه و سامره عبور کرده، ایمان آوردن امتها را بیان کردند و همه برادران را شادی عظیم دادند. 4 و چون وارد اورشلیم شدند، کلیسا و رسولان و کشیشان ایشان را پذیرفتند و آنها را از آنچه خدا با ایشان کرده بود، خبر دادند. 5 آنگاه بعضی از فرقه فریسیان که ایمان آورده بودند، برخاسته، گفتند، اینها را باید ختنه نمایند و امرکنند که سنن موسی را نگاه دارند. 6 پس رسولان و کشیشان جمع شدند تا در این امر مصلحت بینند. 7 و چون مباحثه سخت شد، پطرس برخاسته، بدیشان گفت، ای برادران عزیز، شما آگاهید که از ایام اول، خدا از میان شما اختیار کرد که امتها از زبان من کلام بشارت را بشنوند و ایمان آورند. 8 و خدای عارفالقلوب بر ایشان شهادت داد بدین که روح القدس را بدیشان داد، چنانکه به ما نیز. 9 و در میان ما و ایشان هیچ فرق نگذاشت، بلکه محض ایمان دلهای ایشان را طاهر نمود. 10 پس اکنون چرا خدا را امتحان می کنید که یوغی بر گردن شاگردان می نهید که پدران ما و ما نیز طاقت تحمل آن را نداشتیم،

11 بلکه اعتقاد داریم که محض فیض خداوند عیسی مسیح نجات خواهیم یافت، همچنان که ایشان نیز. 12 پس تمام جماعت ساکت شده، به برنابا و پولس گوش گرفتند چون آیات و معجزات را بیان می کردند که خدا در میان امت‌ها به وساطت ایشان ظاهر ساخته بود. 13 پس چون ایشان ساکت شدند، یعقوب رو آورده، گفت، ای برادران عزیز، مرا گوش گیرید. 14 شمعون بیان کرده است که چگونه خدا اول امت‌ها را تفقد نمود تا قومی از ایشان به نام خود بگیرد. 15 و کلام انبیا در این مطابق است چنانکه مکتوب است 16 که، بعد از این رجوع نموده، خیمه داود را که افتاده است باز بنا می کنم و خرابی‌های آن را باز بنا می کنم و آن را برپا خواهم کرد، 17 تا بقیه مردم طالب خداوند شوند و جمیع امت‌هایی که بر آنها نام من نهاده شده است. 18 این را می گوید خداوندی که این چیزها را از بدو عالم معلوم کرده است. 19 پس رأی من این است، کسانی را که از امت‌ها به سوی خدا بازگشت می کنند زحمت نرسانیم، 20 مگر اینکه ایشان را حکم کنیم که از نجاسات بتها و زنا و حیوانات خفه شده و خون بپرهیزند. 21 زیرا که موسی از طبقات سلف در هر شهر اشخاصی دارد که بدو موعظه می کنند، چنانکه در هر سبت در کنایس او را تلاوت می کنند. 22 آنگاه رسولان و کشیشان با تمامی کلیسا بدین رضا دادند که چند نفر از میان خود انتخاب نموده، همراه پولس و برنابا به انطاکیه بفرستند، یعنی یهودای ملقب به برسابا و سیلاس که از پیشوایان برادران بودند. 23 و بدست ایشان نوشتند که رسولان و کشیشان و برادران، به برادران از امت‌ها که در انطاکیه و سوریه و قیلیقیه می باشند، سلام می رسانند. 24 چون شنیده شد که بعضی از میان ما بیرون رفته، شما را به سخنان خود مشوش ساخته، دل‌های شما را منقلب می نمایند و می گویند که می باید مختون شده، شریعت را نگاه بدارید و ما به ایشان هیچ امر نکردیم. 25 لہذا ما به یک دل مصلحت دیدیم که چند نفر را اختیار نموده، همراه عزیزان خود برنابا و پولس به نزد شما بفرستیم، 26 اشخاصی که جانهای خود را در راه نام خداوند ما عیسی مسیح تسلیم کرده اند. 27 پس یهودا و سیلاس را فرستادیم و ایشان شما را از این امور زبانی خواهند آگاهانید. 28 زیرا که روح القدس و ما صواب دیدیم که باری بر شما ننهیم جز این ضروریات 29 که از قربانی‌های بتها و خون و حیوانات خفه شده و زنا بپرهیزید که هر گاه از این

امور خود را محفوظ دارید به نیکویی خواهید پرداخت والسلام. 30 پس ایشان مرخص شده، به انطاکیه آمدند و جماعت را فراهم آورده، نامه را رسانیدند. 31 چون مطالعه کردند، از این تسلی شادخاطر گشتند. 32 و یهودا و سیلاس چونکه ایشان هم نبی بودند، برادران را به سخنان بسیار، نصیحت و تقویت نمودند. 33 پس چون مدتی در آنجا بسر بردند، به سلامتی از برادران رخصت گرفته، به سوی فرستندگان خود توجه نمودند. 34 اما پولس و برنابا در انطاکیه توقف نموده، 35 با بسیاری دیگر تعلیم و بشارت به کلام خدا می دادند. 36 و بعد از ایام چند، پولس به برنابا گفت، برگردیم و برادران را در هر شهری که در آنها به کلام خداوند اعلام نمودیم، دیدن کنیم که چگونه می باشند. 37 اما برنابا چنان مصلحت دید که یوحنا ملقب به مرقس را همراه نیز بردارد. 38 لیکن پولس چنین صلاح دانست که شخصی را که از پمفلیه از ایشان جدا شده بود و با ایشان در کار همراهی نکرده بود، با خود نبرد. 39 پس نزاعی سخت شد به حدی که از یکدیگر جدا شده، برنابا مرقس را برداشته، به قبرس از راه دریا رفت. 40 اما پولس سیلاس را اختیار کرد و از برادران به فیض خداوند سپرده شده، رو به سفر نهاد. 41 و از سوریّه و قیلیقیّه عبور کرده، کلیساها را استوار می نمود.

اعمال رسولان 20: 17 پس از میلیتس به افسس فرستاده، کشیشان کلیسا را طلبید.

اعمال رسولان 20: 28 پس نگاه دارید خویشان و تمامی آن گله را که روح القدس شما را بر آن اُسقف مقرر فرمود تا کلیسای خدا را رعایت کنید که آن را به خون خود خریده است.

مکاشفه 2: 1 - 6 1 به فرشته کلیسای در افسس بنویس که این را می گوید او که هفت ستاره را بدست راست خود دارد و در میان هفت چراغدان طلا می خرامد. 2 می دانم اعمال تو را و مشقت و صبر تو را و اینکه متحمل اشرا نمی توانی شد و آنانی را که خود را رسولان می خوانند و نیستند آزمودی و ایشان را دروغگو یافتی؛ 3 و صبر داری و بخاطر اسم من تحمل کردی و خسته نگشتی. 4 لکن بحثی بر تو دارم که محبت نخستین خود را ترک کرده ای. 5 پس بخاطر آر که از کجا افتاده ای و توبه کن و اعمال نخست را به عمل آور و الا بزودی نزد تو می آیم و چراغدانان را

از مکانش نقل می‌کنم اگر توبه نکنی. 6 لکن این را داری که اعمالِ نَقُولَویان را دشمن داری، چنانکه من نیز از آنها نفرت دارم.

2

اعمال رسولان 15: 15 و کلام انبیا در این مطابق است چنانکه مکتوب است

اعمال رسولان 15: 24 چون شنیده شد که بعضی از میان ما بیرون رفته، شما را به سخنان خود مشوش ساخته، دل‌های شما را منقلب می‌نمایند و می‌گویند که می‌باید مختون شده، شریعت را نگاه بدارید و ما به ایشان هیچ امر نکردیم.

اعمال رسولان 15: 27 - 31 پس یهودا و سیلاس را فرستادیم و ایشان شما را از این امور زبانی خواهند آگاهانید. 28 زیرا که روح‌القدس و ما صواب دیدیم که باری بر شما ننهیم جز این ضروریات 29 که از قربانی‌های بتها و خون و حیوانات خفه شده و زنا بپرهیزید که هر گاه از این امور خود را محفوظ دارید به نیکویی خواهید پرداخت والسلام. 30 پس ایشان مرخص شده، به انطاکیه آمدند و جماعت را فراهم آورده، نامه را رسانیدند. 31 چون مطالعه کردند، از این تسلی شادخاطر گشتند.

اعمال رسولان 16: 4 و در هر شهری که می‌گشتند، قانونها را که رسولان و کشیشان در اورشلیم حکم فرموده بودند، بدیشان می‌سپردند تا حفظ نمایند.

انجیل متی 18: 17 و اگر سخن ایشان را ردّ کند، به کلیسا بگو. و اگر کلیسا را قبول نکند، در نزد تو مثل خارجی یا باجگیر باشد.

انجیل متی 18: 20 زیرا جایی که دو یا سه نفر به اسم من جمع شوند، آنجا در میان ایشان حاضرم.

انجیل متی 18: 29 پس آن همقطار بر پایهای او افتاده، التماس نموده، گفت، مرا مهلت ده تا همه را به تو ردّ کنم.

3

افسیان 2: 20 و بر بنیاد رسولان و انبیا بنا شده‌اید، که خود عیسی مسیح سنگ زاویه است. اعمال رسولان 17: 11 و اینها از اهل تسالونیکی نجیبتر بودند، چونکه در کمال رضامندی کلام را پذیرفتند و هر روز کتب را تفتیش می‌نمودند که آیا این همچنین است. اول قرن‌تین 2: 5 تا ایمان شما در حکمت انسان نباشد بلکه در قوّت خدا. دوم قرن‌تین 1: 24 نه آنکه بر ایمان شما حکم کرده باشیم بلکه شادی شما را مددکار هستیم زیرا که به ایمان قایم هستید.

4

انجیل لوقا 12: 13 و شخصی از آن جماعت به وی گفت، ای استاد، برادر مرا بفرما تا ارث پدر را با من تقسیم کند.

انجیل لوقا 12: 14 به وی گفت، ای مرد، که مرا بر شما داور یا مقسّم قرار داده است؟

انجیل یوحنا 18: 36 عیسی جواب داد که پادشاهی من از این جهان نیست. اگر پادشاهی من از این جهان می‌بود، خدّام من جنگ می‌کردند تا به یهود تسلیم نشوم. لیکن اکنون پادشاهی من از این جهان نیست.

انجیل متی 22: 21 بدو گفتند، از آن قیصر. بدیشان گفت، مال قیصر را به قیصر ادا کنید و مال خدا را به خدا!

فصل سی و دوم

وضعیت انسان بعد از مرگ و

رستاخیز مردگان

فصل سی و دوم

وضعیت انسان بعد از مرگ و رستاخیز مردگان

1. بدنهای انسانها بعد از مرگ فاسد میشوند و به خاک بر میگردند(1) ولی روحهای آنها، که نمیمیرند و نمیخواهند ، دارای وجودی غیرفانی هستند و فوری به سوی خدایی که خالق آنها میباشد بازگشت مینمایند(2) . آن گاه روحهای عادلان در قدوسیت کامل و در ملکوت پذیرفته میشوند و در آن جا صورت خدا را در نور و جلال مشاهده میکنند و در انتظار رهایی کامل بدنهای خود بسر میبرند(3) . روحهای شریران به جهنم افکنده شده و در آن جا در عذاب و تاریکی محض میمانند و برای روز عظیم داوری نگهداری میشوند(4) . برای روح هایی که از بدنهای خود جدا میشوند، در کلام خدا فقط به این دو مکان اشاره شده است و جای دیگری وجود ندارد.

2. کسانی که در روز آخر زنده باشند، نخواهند مُرد بلکه تبدیل خواهند شد(5) . در آن زمان تمام مردگان با همان بدنهایی که از قبل داشتند برخوانند خاست و هر چند بدنهایشان دارای خصوصیات متفاوتی خواهند بود ولی به روحهای آن ها تا ابد خواهند پیوست(6) .

3. با قدرت مسیح، بدنهای اشخاص شریر برای بیحرمتی و ذلت برخیزانیده خواهند شد و بدنهای عادلان به وسیله روح مسیح برای عزت و حرمت خواهند برخاست تا شبیه بدن پُر جلال مسیح شوند(7) .

پاورقیهای فصل سی و دوم

1

پیدایش 3: 19 و به عرق پیشانی‌ات نان خواهی خورد تا حینی که به خاک راجع گردی، که از آن گرفته شدی زیرا که تو خاک هستی و به خاک خواهی برگشت.»

اعمال رسولان 13: 36 زیرا که داود چونکه در زمان خود اراده خدا را خدمت کرده بود، بخفت و به پدران خود ملحق شده، فساد را دید.

2

انجیل لوقا 23: 43 عیسی به وی گفت، هرآینه به تو می‌گویم امروز با من در فردوس خواهی بود. جامعه 12: 7 و خاک به زمین برگردد به طوری که بود، و روح نزد خدا که آن را بخشیده بود رجوع نماید.

فیلیپیان 1: 23 زیرا در میان این دو سخت گرفتار هستم، چونکه خواهش دارم که رحلت کنم و با مسیح باشم، زیرا این بسیار بهتر است.

دوم قرن‌تیاں 5: 6 - 8 پس دائماً خاطر جمع هستیم و می‌دانیم که مادامی که در بدن متوطنیم، از خداوند غریب می‌باشیم، [7] زیرا که به ایمان رفتار می‌کنیم نه به دیدار. [8] پس خاطر جمع هستیم و این را بیشتر می‌پسندیم که از بدن غربت کنیم و به نزد خداوند متوطن شویم.

رساله به عبرانیان 12: 23 و کلیسای نخستزادگانی که در آسمان مکتوبند و به خدای داورِ جمیع و به ارواحِ عادلانِ مَکَمَل

دوم قرن‌تیاں 5: 1 زیرا می‌دانیم که هرگاه این خانهٔ زمینیِ خیمهٔ ما ریخته شود، عمارتی از خدا داریم، خانه‌ای ناساخته شده به دستها و جاودانی در آسمانها.

دوم قرن‌تیاں 5: 6 پس دائماً خاطر جمع هستیم و می‌دانیم که مادامی که در بدن متوطنیم، از خداوند غریب می‌باشیم،

دوم قرن‌تیاں 5: 8 پس خاطر جمع هستیم و این را بیشتر می‌پسندیم که از بدن غربت کنیم و به نزد خداوند متوطن شویم.

فیلیپیان 1: 23 زیرا در میان این دو سخت گرفتار هستم، چونکه خواهش دارم که رحلت کنم و با مسیح باشم، زیرا این بسیار بهتر است.

اعمال رسولان 3: 21 که می‌باید آسمان او را پذیرد تا زمان معاد همه‌چیز که خدا از بدو عالم به زبان جمیع انبیای مقدّس خود، از آن اخبار نمود.

افسسیان 4: 10 آنکه نزول نمود، همان است که صعود نیز کرد بالاتر از جمیع افلاک تا همهٔ چیزها را پُر کند.

رساله اول یوحنا 3: 2 ای حبیبان، الآن فرزندان خدا هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه هست خواهیم دید.

انجیل لوقا 16: 23 پس چشمان خود را در عالم اموات گشوده، خود را در عذاب یافت، و ابراهیم را از دور و ایلعازر را در آغوشش دید.

رومیان 8: 23 و نه این فقط، بلکه ما نیز که نوبر روح را یافته‌ایم، در خود آه می‌کشیم در انتظار پسرخواندگی، یعنی خلاصی جسم خود.

مکاشفه 7: 4 و عدد مهرشدگان را شنیدم که از جمیع اسباط بنی‌اسرائیل، صد و چهل و چهار هزار مهر شدند.

مکاشفه 7: 15 از این جهت پیش روی تخت خدایند و شبانه‌روز در هیکل او وی را خدمت می‌کنند و آن تختنشین، خیمه خود را بر ایشان برپا خواهد داشت.

4

انجیل لوقا 16: 23 پس چشمان خود را در عالم اموات گشوده، خود را در عذاب یافت، و ابراهیم را از دور و ایلعازر را در آغوشش دید.

انجیل لوقا 16: 24 آنگاه به آواز بلند گفت، ای پدر من ابراهیم، بر من ترحم فرما و ایلعازر را بفرست تا سر انگشت خود را به آب تر ساخته زبان مرا خنک سازد، زیرا در این نار معذبم.

اعمال رسولان 1: 25 تا قسمت این خدمت و رسالت را بیابد که یهودا از آن باز افتاده، به مکان خود پیوست.

رساله یهودا 1: 6 و فرشتگانی را که ریاست خود را حفظ نکردند بلکه مسکن حقیقی خود را ترک نمودند، در زنجیرهای ابدی در تحت ظلمت بجهت قصاص یوم عظیم نگاه داشته است.

رساله یهودا 1: 7 و همچنین سدوم و غموره و سایر بلدان نواحی آنها مثل ایشان چونکه زناکار شدند و در پی بشر دیگر افتادند، در عقوبت آتش ابدی گرفتار شده، بجهت عبرت مقرر شدند.

رساله اول پطرس 3: 19 و به آن روح نیز رفت و موعظه نمود به ارواحی که در زندان بودند،

رساله دوم پطرس 2: 9 پس خداوند می‌داند که عادلان را از تجربه رهایی دهد و ظالمان را تا به روز جزا در عذاب نگاه دارد:

5

اول تسالونیکیان 4: 17 آنگاه ما که زنده و باقی باشیم، با ایشان در ابرها ربوده خواهیم شد تا خداوند را در هوا استقبال کنیم و همچنین همیشه با خداوند خواهیم بود.

اول قرنتیان 15: 51 همانا به شما سرّی می‌گویم که همه نخواهیم خوابید، لیکن همه متبدّل خواهیم شد.

اول قرنتیان 15: 52 در لحظهای، در طرفه‌العینی، به مجرد نواختن صور اخیر، زیرا کَرنا صدا خواهد داد، و مردگان، بی‌فساد خواهند برخاست و ما متبدّل خواهیم شد.

6

ایوب 19: 26 و بعد از آنکه این پوست من تلف شود، بدون جسد من نیز خدا را خواهیم دید.

ایوب 19: 27 و من او را برای خود خواهم دید. و چشمان من بر او خواهد نگریست و نه چشم دیگری. اگر چه گرده‌هایم در اندرونم تلف شده باشد.

اول قرنتیان 15: 42 - 44 به همین نهج است نیز قیامت مردگان. در فساد کاشته می‌شود، و در بی‌فسادی برمی‌خیزد؛ 43 در ذلّت کاشته می‌گردد و در جلال برمی‌خیزد؛ در ضعف کاشته می‌شود و در قوّت برمی‌خیزد؛ 44 جسم نفسانی کاشته می‌شود و جسم روحانی برمی‌خیزد. اگر جسم نفسانی هست، هرآینه روحانی نیز هست.

7

اعمال رسولان 24: 15 و به خدا امیدوارم چنانکه ایشان نیز قبول دارند که قیامت مردگان از عادلان و ظالمان نیز خواهد شد.

انجیل یوحنا 5: 28 و از این تعجب مکنید زیرا ساعتی می‌آید که در آن جمیع کسانی که در قبور می‌باشند، آواز او را خواهند شنید،

انجیل یوحنا 5: 29 و بیرون خواهند آمد؛ هر که اعمال نیکو کرد، برای قیامت حیات و هر که اعمال بد کرد، بجهت قیامت داوری.

اول قرن‌تین 15: 42 به همین نهج است نیز قیامت مردگان. در فساد کاشته می‌شود، و در بی‌فسادی برمی‌خیزد؛

فیلیپیان 3: 21 که شکل جسد ذلیل ما را تبدیل خواهد نمود تا به صورت جسد مجید او مصور شود، برحسب عمل قوت خود که همه‌چیز را مطیع خود بگرداند.

فصل سی و سوم

داوری نهایی

فصل سی و سوم

داوری نهایی

1. خدای پدر روزی را مقرر فرموده است که در آن جهانیان را به وسیله عیسی مسیح به عدالت داوری خواهد کرد(1) که به او تمام قدرت و اقتدار داوری از طرف خدا عطا شده است(2). در آن روز نه فقط بر فرشتگان مرتد داوری خواهد شد بلکه تمام مردمی که در دنیا زندگی کرده اند پیش مسند مسیح حضور خواهند یافت تا حساب افکار و سخنان و اعمال خود را پس بدهند و مطابق آن چه در بدن خود انجام داده اند خواه نیک و خواه بد داوری شوند(3).

2. منظور خدا از تعیین این روز داوری این است که مجد و رحمت خود را در نجات ابدی برگزیدگان آشکار سازد(4) و مجد و عدالت خود را در هلاکت اشخاص مردودی که شریر و نامطیع اند ظاهر گرداند(5). در آن زمان عادلان به حیات ابدی داخل شده و از کمال شادی و تازگی حیات که در حضور خدا حاصل می‌گردد بهره مند خواهند شد(6). ولی شریران، که خدا را نمیشناسند و انجیل عیسی مسیح را اطاعت نمیکنند، در عذاب ابدی افکنده شده و دور از حضور خداوند و جلال و قدرت او مجازات خواهند گردید(7).

3. مسیح میخواهد ما به طور کامل اطمینان داشته باشیم که روز داوری وجود خواهد داشت تا مانع گناه کردن مردم شود و باعث تسلی ایمانداران در زحماتشان گردد(8). همچنین مسیح ترتیبی داده است که هیچ کس نداند که آن روز چه زمانی فرا خواهد رسید تا این که ما هیچ گاه

به اوضاع دنیا متکی نباشیم و چون از ساعت آمدن خداوند بی اطلاع هستیم پس باید همیشه بیدار و هوشیار و آماده باشیم و بتوانیم بگوییم: «بیا ای خداوند، به زودی بیا» (9). آمین.

پاورقیهای فصل و سی و سوم

1

اعمال رسولان 17: 31 زیرروزی را مقرر فرمود که در آن ربع مسکون را به انصاف داوری خواهد نمود به آن مردی که معین فرمود و همه را دلیل داد به اینکه او را از مردگان برخیزانید.

انجیل متی 25: 31 - 34 اما چون پسر انسان در جلال خود با جمیع ملائکه مقدس خویش آید، آنگاه بر کرسی جلال خود خواهد نشست، 32 و جمیع امتها در حضور او جمع شوند و آنها را از همدیگر جدا می‌کند، به قسمی که شبان میشها را از بزها جدا می‌کند. 33 و میشها را بر دست راست و بزها را بر چپ خود قرار دهد. 34 آنگاه پادشاه به اصحاب طرف راست گوید، بیایید ای برکت یافتگان از پدر من و ملکوتی را که از ابتدای عالم برای شما آماده شده است، به میراث گیرید.

انجیل یوحنا 5: 22 زیرا که پدر بر هیچ کس داوری نمی کند بلکه تمام داوری را به پسر سپرده است.

انجیل یوحنا 5: 27 و بدو قدرت بخشیده است که داوری هم بکنند زیرا که پسر انسان است.

اول قرن‌تینان 6: 3 آیا نمی دانید که فرشتگان را داوری خواهیم کرد تا چه رسد به امور روزگار؟

رساله یهودا 1: 6 و فرشتگانی را که ریاست خود را حفظ نکردند بلکه مسکن حقیقی خود را ترک نمودند، در زنجیرهای ابدی در تحت ظلمت بجهت قصاص یوم عظیم نگاه داشته است.

رساله دوم پطرس 2: 4 زیرا هرگاه خدا بر فرشتگانی که گناه کردند، شفقت ننمود، بلکه ایشان را به جهنم انداخته، به زنجیرهای ظلمت سپرد، تا برای داوری نگاه داشته شوند؛

دوم قرن‌تینان 5: 10 زیرا لازم است که همه ما پیش مسند مسیح حاضر شویم تا هر کس اعمال بدنی خود را بیابد، بحسب آنچه کرده باشد، چه نیک چه بد.

جامعه 12: 14 زیرا خدا هر عمل را با هر کار مخفی خواه نیکو و خواه بد باشد، به محاکمه خواهد آورد.

رومیان 2: 16 در روزی که خدا رازهای مردم را داوری خواهد نمود به وساطت عیسی مسیح برحسب بشارت من.

رومیان 14: 10 لکن تو چرا بر برادر خود حکم می کنی؟ یا تو نیز چرا برادر خود را حقیر می شماری؟ زانو که همه پیش مسند مسیح حاضر خواهیم شد.

رومیان 14: 12 پس هر یکی از ما حساب خود را به خدا خواهد داد.

انجیل متی 12: 36 لیکن به شما می‌گویم که هر سخن باطل که مردم گویند، حساب آن را در روز داوری خواهند داد.

انجیل متی 12: 37 زیرا که از سخنان خود عادل شمرده خواهی شد و از سخنهای تو بر تو حکم خواهد شد.

اول قرن‌تینان 3: 13 - 15 13 کار هرکس آشکار خواهد شد، زیرا که آن روز آن را ظاهر خواهد نمود، چونکه آن به آتش به ظهور خواهد رسید و خود آتش، عمل هرکس را خواهد آزمود که چگونه است. 14 اگر کاری که کسی بر آن گذارده باشد بماند، اجر خواهد یافت. 15 و اگر عمل کسی سوخته شود، زیان بدو وارد آید، هرچند خود نجات یابد اما چنانکه از میان آتش.

4

رومیان 9: 23 و تا دولت جلال خود را بشناساند بر ظروف رحمتی که آنها را از قبل برای جلال مستعد نمود،

انجیل متی 25: 21 آقای او به وی گفت، آفرین ای غلام نیک متدین! بر چیزهای اندک امین بودی، تو را بر چیزهای بسیار خواهم گماشت. به شادی خداوند خود داخل شو!

افسسیان 2: 4 - 7 لیکن خدا که در رحمانیت، دولت‌مند است، از حیثیت محبت عظیم خود که با ما نمود، 5 ما را نیز که در خطایا مرده بودیم با مسیح زنده گردانید، زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید. 6 و با او برخیزانید و در جایهای آسمانی در مسیح عیسی نشانید. 7 تا در عالمهای آینده، دولت بی‌نهایت فیض خود را به لطفی که بر ما در مسیح عیسی دارد ظاهر سازد.

رومیان 2: 5 و به سبب قساوت و دل ناتوبه کار خود، غضب را ذخیره می‌کنی برای خود در روز غضب و ظهور داوری عادلۀ خدا

رومیان 2: 6 که به هر کس بر حسب اعمالش جزا خواهد داد،

دوم تسالونیکیان 1: 7 و شما را که عذاب می‌کشید، با ما راحت بخشد در هنگامی که عیسی خداوند از آسمان با فرشتگان قوت خود ظهور خواهد نمود

دوم تسالونیکیان 1: 8 در آتش مشتعل و انتقام خواهد کشید از آنانی که خدا را نمی‌شناسند و انجیل خداوند ما عیسی مسیح را اطاعت نمی‌کنند،

رومیان 9: 22 و اگر خدا چون اراده نمود که غضب خود را ظاهر سازد و قدرت خویش را بشناساند، ظروف غضب را که برای هلاکت آماده شده بود، به حلم بسیار متحمل گردید،

انجیل متی 25: 31 - 34 اما چون پسر انسان در جلال خود با جمیع ملائکه مقدّس خویش آید، آنگاه بر کرسی جلال خود خواهد نشست، 32 و جمیع امت‌ها در حضور او جمع شوند و آنها را از همدیگر جدا می‌کند، به قسمی که شبان همیشه را از بزها جدا می‌کند. 33 و همیشه را بر دست راست و بزها را بر چپ خود قرار دهد. 34 آنگاه پادشاه به اصحاب طرف راست گوید، بیایید ای برکت یافتگان از پدر من و ملکوتی را که از ابتدای عالم برای شما آماده شده است، به میراث گیرید.

اعمال رسولان 3: 19 پس توبه و بازگشت کنید تا گناهان شما محو گردد و تا اوقات استراحت از حضور خداوند برسد.

دوم تسالونیکیان 1:7 و شما را که عذاب می‌کشید، با ما راحت بخشد در هنگامی که عیسی خداوند از آسمان با فرشتگان قوت خود ظهور خواهد نمود

مزامیر 16:11 طریق حیات را به من خواهی آموخت. به حضور تو کمال خوشی است و به دست راست تو لذت‌ها تا ابدآباد!

7

انجیل متی 25:41 پس اصحاب طرف چپ را گوید، ای ملعونان، از من دور شوید در آتش جاودانی که برای ابلیس و فرشتگان او مهیا شده است.

انجیل متی 25:46 و ایشان در عذاب جاودانی خواهند رفت، اما عادلان در حیات جاودانی.

دوم تسالونیکیان 1:9 که ایشان به قصاص هلاکت جاودانی خواهند رسید از حضور خداوند و جلال قوت او

اشعیا 66:24 و ایشان بیرون رفته، لاشهای مردمانی را که بر من عاصی شده‌اند ملاحظه خواهند کرد زیرا کرم ایشان نخواهد مُرد و آتش ایشان خاموش نخواهد شد و ایشان نزد تمامی بشر مکروه خواهند بود.

انجیل مرقس 9:47 و هر گاه چشم تو تو را لغزش دهد، قلعه کن زیرا تو را بهتر است که با یک چشم داخل ملکوت خدا شوی، از آنکه با دو چشم در آتش جهنم انداخته شوی،

انجیل مرقس 9:48 جایی که کرم ایشان نمیرد و آتش خاموشی نیابد.

رساله دوم پطرس 3: 11 پس چون جمیع اینها متفرّق خواهند گردید، شما چطور مردمان باید باشید، در هر سیرت مقدّس و دینداری؟

رساله دوم پطرس 3: 14 لَهذا ای حبیبان، چون انتظار این چیزها را می‌کشید، جدّ و جهد نمایید تا نزد او بی‌داغ و بی‌عیب در سلامتی یافت شوید.

دوم قرن‌تیان 5: 10 زیرا لازم است که همه ما پیش مسند مسیح حاضر شویم تا هرکس اعمال بدنی خود را بیابد، بحسب آنچه کرده باشد، چه نیک چه بد.

دوم قرن‌تیان 5: 11 پس چون ترس خدا را دانسته‌ایم، مردم را دعوت می‌کنیم. اما به خدا ظاهر شده‌ایم و امیدوارم به ضمائر شما هم ظاهر خواهیم شد.

دوم تسالونیکیان 1: 5 - 7 که دلیل است بر داوری عادل خدا تا شما مستحقّ ملکوت خدا بشوید که برای آن هم زحمت می‌کشید. 6 زیرا که این انصاف است نزد خدا که عذاب‌کنندگان شما را عذاب دهد. 7 و شما را که عذاب می‌کشید، با ما راحت بخشد در هنگامی که عیسی خداوند از آسمان با فرشتگان قوّت خود ظهور خواهد نمود

انجیل لوقا 21: 27 و آنگاه پسر انسان را خواهند دید که بر ابری سوار شده با قوّت و جلال عظیم می‌آید.

انجیل لوقا 21: 28 و چون ابتدای این چیزها بشود، راست شده، سرهای خود را بلند کنید از آن جهت که خلاصی شما نزدیک است.

رومیان 8: 23 - 25 و نه این فقط، بلکه ما نیز که نوبر روح را یافته‌ایم، در خود آه می‌کشیم در انتظار پسرخواندگی، یعنی خلاصی جسم خود. 24 زیرا که به امید نجات یافتیم، لکن چون امید دیده شد، دیگر امید نیست، زیرا آنچه کسی بیند چرا دیگر در امید آن باشد؟ 25 اما اگر امید چیزی را داریم که نمی‌بینیم، با صبر انتظار آن می‌کشیم.

انجیل متی 24: 36 اما از آن روز و ساعت هیچ کس اطلاع ندارد، حتی ملائکه آسمان جز پدر من و بس.

انجیل متی 24: 42 - 44 پس بیدار باشید زیرا که نمی‌دانید در کدام ساعت خداوند شما می‌آید. 43 لیکن این را بدانید که اگر صاحب خانه می‌دانست در چه پاس از شب دزد می‌آید، بیدار می‌ماند و نمی‌گذاشت که به خانهاش نقب زند. 44 لهدا شما نیز حاضر باشید، زیرا در ساعتی که گمان نبرید، پسر انسان می‌آید.

انجیل مرقس 13: 35 - 37 پس بیدار باشید زیرا نمی‌دانید که در چه وقت صاحب خانه می‌آید، در شام یا نصف شب یا بانگ خروس یا صبح. 36 مبادا ناگهان آمده شمارا خفته یابد. 37 اما آنچه به شما می‌گویم، به همه می‌گویم، بیدار باشید!

انجیل لوقا 12: 35 کمرهای خود را بسته، چراغهای خود را افروخته بدارید.

انجیل لوقا 12: 36 و شما مانند کسانی باشید که انتظار آقای خود را می‌کشند که چه وقت از عروسی مراجعت کند تا هر وقت آید و در را بکوبد، بی‌درنگ برای او بازکنند.

مکاشفه 22: 20 او که بر این امور شاهد است، می‌گوید، بلی، به زودی می‌آیم! آمین. بیا، ای خداوند عیسی!

محصولی از تیم پژوهشی تاریخ فا

www.TarikhFa.com

با ما در تارنمای تاریخ فا همراه باشید ...